

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

چیرۆکم قورئانی

نووسینی
احمد فرید

ناماده کردن و وهرگیرانی
عبد الجبار قهرمانی

بۆدابه زاندىنى جۆرمها كتيپ: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدراي دانلود كتايهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

چىرۈكە قۇرئانىھەكان

نوسىنى

احمد فرىد

وهرگىرانى

عبدالجبّار قەرەداغى

كتىبخانىھى ھەۋرامان

ماہی لہ چاپ دانی پاریزراوہ بو

کتیبخانہ ی هه ورامان

چپروکە قورئانیہ کان

احمد فرید

عبدالجبار قهرمداغی

یه کهم ۲۰۱۰ ز.

۱۰۵۱

کتیبخانہ ی هه ورامان

ناوی کتیب:

نووسینی:

نامادە کردن و وەرگیرانی:

نۆره و سالی چاپ:

ژمارە ی سپاردن:

بلاوکار:

سلیمانی بهرانبەر مزگهوتی گه وره قه یسه ری را پهرین کتیبخانہ ی هه ورامان.

۰۰۹۶۴۷۵۰۱۲۲۰۰۳۴ - ۰۰۹۶۴۷۷۰۲۴۶۰۸۵۴

فهرست

۱.....	پیشہ کی
۲.....	سودی چیرۆکە قورئانیہ کان
۹.....	چیرۆکی حەزەرەتی (نوح)
۲۸.....	چیرۆکی حەزەرەتی (ابراھیم)
۵۷.....	چیرۆکی سەربرینی حەزەرەتی (اسماعیل)
۶۴.....	چیرۆکی حەزەرەتی (موسا)
۱۱۴.....	چیرۆکی حەزەرەتی (عیسا)
۱۴۳.....	چیرۆکی حەزەرەتی (ئادەم)
۱۶۳.....	چیرۆکی قەومی (ھود)
۱۷۶.....	چیرۆکی حەزەرەتی (صالح)
۱۸۷.....	چیرۆکی حەزەرەتی (لوط)
۱۹۸.....	چیرۆکی حەزەرەتی (شوعەیب)
۲۱۰.....	چیرۆکی مانگاکی بەنی ئیسرایل
۲۲۲.....	چیرۆکی (طالوت)
۲۳۸.....	چیرۆکی دو کوپەکی حەزەرەتی (ئادەم)
۲۵۰.....	چیرۆکی (ھاوہ لانی ئەشکەوت)
۲۷۸.....	چیرۆکی خاوەنی دوو باخەکە
۲۹۵.....	چیرۆکی موسا و بەندە چاکەکارەکە
۳۱۹.....	چیرۆکی (ذو القرنین)
۳۳۵.....	چیرۆکی (قارون)
۳۵۱.....	چیرۆکی (سباء)
۳۶۲.....	چیرۆکی خەلکی ئەو شارە ی کە چەند پیغەمبەری بۆ هات
۳۸۰.....	چیرۆکی باوەردارەکی فیرعەون
۴۰۰.....	چیرۆکی (اصحاب الجنه)
۴۰۹.....	چیرۆکی (اصحاب الاخدود)
۴۱۸.....	چیرۆکی (فیل)

پێشهکی:

سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواپەیی کەپازی بوو ئیسلام دینمان بێت، درود و سلویش بۆ سەر گیانی پێغهەمبەری خوشەوێستمان و گشت پێغهەمبەران (درود و سەلامی خاویان لەسە رەبێت)

سوپاس بۆ ئەو خواپەیی بەلگە جوانەکانی خستە پێش چاومان و کردییە چرای رووناکی رێگا، رێگای نیشانداین تا وێڵ و سەرگەردان نەبین، شارەزای رێگاگەیی خۆی کردین، خۆی گەورە دینیکی نارود و پەسەندی کرد پێغهەمبەران و فریشتە پاکەکانیش پەسەندیان کرد.

باشترین ووتەو گوشتار لە کتێبی خوادایەو باشترین دیارییش محمد (ﷺ) هینای.

بێگومان خۆی گەورە لە کتێبەگەیی خۆیدا جوانترینی چیرۆکەکانی بۆ گیراویینەتەرە، بە جوانترین شیوێ دایرشتوو و وەک خۆی دەفەرموێت:

﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَٰذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴾ (یوسف ۳)

گومانی تێدا نییە بێ ناگاییمان لە قورئان و ورد بوونەو لە قورئان و پەندو نامۆژگاری لایەنیکێ گەورە لە قورئان دیاریدەکات، کە لایەنی چیرۆکە قورئانییەکان. کە پێویستە باوەرداران گرنکی زۆری پێ بدەن. سونەتی خوا بۆ بەندەکانی ناگۆڕێت، پاشەپۆژی چاک لە دنیاو قیامەتدا بۆ باوەردارانە.

بە ورد بوونەو و تێڕامان لە چیرۆکی پێغهەمبەران پیاو چاکان ئەم سونەتە رەبانییە گەورەیه دەردەکەوێت، لە کۆتایی هەموو چیرۆکیکدا سەرکەوتن بۆ باوەرداران بوو، لە ناوچوون بۆ درۆزن و خراپە کاران بوو.

بەراستی ئەم چیرۆکە گەورەیه یادکردنی پیاو چاک و داناiane سود بە دڵە بە ناگاگان دەگەیهێنێت، وەک خۆی گەورە فەرموێت: ﴿ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ خَدِيدًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهَٰذَا لَقَوْمٌ يُؤْمِنُونَ ﴾ (یوسف ۱۱)

ئەو سەرکەوتنەیی کە خۆی گەورە بەلێنی پێداوێ بۆ باوەرداران هەمیشە لە سەرەتا لەگەڵ کافران بە دەست نایەت، بێ ئەوەی خۆی گەورە دڵی لایەنگران و خوشەوێستانی خۆی لە باوەرداران تاقی بکاتەو و پالڤتەیی بکات، بەلکو

هەندیک جار سەرکەوتنەکە ئەوەندە زۆر دواوەکەوێت تا پیغەمبەر و باوەرداران دەلێن: کە ی سەرکەوتنی خوایی دیت؟ ئەمەش سونەتی خوایە بۆ خوێشەوستانێ وەک فەرمووەتی: ﴿حَتَّى إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ یوسف ١١٠

چیرۆکە قورئانییەکان پەرورەدە ی نەتەو دەکات، سونەتەکانی خوایش بە بەندەکانی دەناسێنێت.

سەرەتا بەچیرۆکی پیغەمبەرانی (الولی العزم) دەستمان پێکردوو، کە لە ریزو گەورەیی پیغەمبەرانی و چیرۆک و بەسەر هاتی ژانیان و پاشان پەندو سوو دە ئیمانییەکان پێکەتوو، هەر وەها هەلوێستە ئیمانییەکانیشمان روون کردۆتەو، خوای گەورە پیغەمبەرانی (اولی العزم) ی بە داوای یەکدا لە ئایەتی ژمارە (٧) ی سورەتی (الاحزاب) دا باس کردوو. کە دەفەرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَنُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾

سەرەتا چیرۆکی نوح ئینجا ئیبراهیم، ئینجا موسا، ئینجا عیسا (سەلامی خویان لیبێت) دەستمان پێکردوو.

﴿سودی چیرۆکە قورئانییەکان﴾

مامۆستا (مناح القطان) دەلێت : رووداوێکان پەيوەندن بە هۆکارو ئەنجامەکانەو کە دەبیسرێن، ئەگەر بە شوێن پەندو ئامۆژگاری دەنگ و باسی پێشیناندا چووێت زۆر حەز بە ژانیان دەکەیت، کە گەورەترین هۆکارن لە دڵەکاندا جێگەی خویان بکەنەو، هەر وەها ئامۆژگارییەکانیش، عەقل ناتوانێت هەموو لایەنەکانی کۆبکاتەو و لە هەمووشی بە ناگا نییە و تێناگات، بەلام کاتیەک وینەیهک لە ژبانی راستی وەردەگریت، ئامانجەکانی بۆت روون دەبنەو، ئینسان بە بیستنیان دڵ ئارام و ئاسوودە دەبێت، بە شوق و بە ناگاییەو گوییان لێدەگریت، پەندو ئامۆژگارییەکانی کاری تێدەکات.

(۱) لە سودى چىرۇكە قورئانىيەكان باۋەر ئىمانى بە پىغەمبەرانى خوا پى تەواۋ دامەزراۋ دەبىت، ئىمە بە شىۋەيەكى گىشتى باۋەرمان بە ھەموو پىغەمبەران (سەلامى خاۋيان لىبىت) ھەيە، بەۋەى كە لە چىرۇكەكاندا دەست كەۋتوۋە بە راستگۆۋ دادپەرۋەرى باسى كىدون كە بەرزىرەن ۋەسەفە، پىغەمبەران چاكەۋ رىزىيان بەسەر گىشت مەۋقەكاندا ھەبوۋە، بەلكو چاكەى ئەۋان گەيشتوۋە بە ھەموو ئازەلەكانىش، باۋەرپوۋن بە پىغەمبەران بەندە دەگەيەنئىتە ئىمانى تەواۋ كە ھۆكارى زىادپوۋنى ئىمانە.

(۲) لە چىرۇكى پىغەمبەراندا دانان بە ئىمان بوۋن بە خواۋ يەكتاپەرستى و بە دىسۆزى كاركردىن تىايە، باۋەر بوۋن بە رۆژى دوايى و دەرخستنى واجب بوۋنى يەكتاپەرستى و ناشىرىن كىردنى ھاۋەل دانانى تىايە، كە ھۆكارى تىاچوۋنە لە دنياۋ قىامەتدا.

(۳) پەندو ئامۇزگارى بۇ بىرواداران تىايە، كە پەپرەۋى پىغەمبەران دەكەن، لە ھەموو مەقامەكانى دىندا: لە مەقامى يەكتاپەرستى و بەندايەتى كىردن بۇ خاۋى گەرە، لە مەقامى بانگەۋازو ئارامگرتن و دامەزراۋى لە ھەموو بوارەكاندا، رۈۋبەرۋو بوۋنەۋەى ئەۋانەش بە دىئارامى و دامەزراۋىيەۋە. ھەرۋەھا لە مەقامى راست گۆيى و دىسۆزى بۇ خوا لە ھەموو جىمجوللىكى ژياندا، چاۋەرۋانى ئەجرو پاداشتەن لە خاۋى گەرە، پىغەمبەران داۋاي ئەجرو پاداشتەن سوپاس لە خەلكى ناكەن، تەنھا كارى بە سوديان بۇ خەلكى ھەيە. چىرۇكەكان (فىقھى) تىگەيشتەن لە دىن و بىرپارە شەرعىيەكان، و نەيىنى بىرپارەكانى تىايە، شتىكى گەرەيە كە ھەموو زانستخاۋانىك پىۋىستى پىيان دەبىت.

(۴) ھەرۋەھا ئامۇزگارى و ياد خستەۋەى تىايە، (الترغيب والترهيب) خوشەۋىست كىردن و ترساندن و دەرولكىردنەۋەى دواى ناپەرەتە تىايە، ئاسان كىردنى و پاش قورسى و ناپەرەتەتەيان، چارەنوسى باش لە دونىادا، سوپاس و ستايش و خوشەۋىستى لە دلى خەلكىدا كە دەبىتە تويىش و بۇ لە خوا ترسان و دىخۇشى بۇ بەندەكان، دىدانەۋە بۇ خەفەتباران، ئامۇزگارى بۇ باۋەرپاران، مەبەست لە چىرۇكەكانيان بۇ دەمەتەقىى شەۋ نىيە، بەلكو مەبەستى گەرە بۇ ئەۋەيە ياد خەرەۋەۋ پەندو ئامۇزگارى بىت.

(۵) هروده ها بؤ جیگیرکردنی راستی و حقه بؤ سر پیغه مبه رمان محمد ﴿وَهُكَ خَوَايَ گه وره ده فهرموویت: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَذَابَ لِلْمُتَّقِينَ﴾﴾ ﴿هود ۴۹﴾، چونکه پیغه مبه رمان ﴿﴿﴾ کتیبه پیشوو هکانی نه بینوو و نه خویندوتوره.

(۶) هروده ها دلدانه وه بوو بؤ پیغه مبه ری خواو باوهرداران له وهی که توشیان دهات له به درؤ خستنه وه و نازاردان و قوم تبارکردنیان به ساحیر و شیت، پیغه مبه رانی پیشوو به درؤ ده خرا نه وه و باوهریان پی نه ده کرا، هه مان قسه یان روو به پروو کرابوو یه وه، نارامیان گرت تا سرکه وتنی خوا هات و له ناو چونیش بؤ درؤ زنان هات. خوای گه وره فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ فَاصْبِرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْأَمْرُسَلِيمِ﴾ ﴿الانعام ۳۴﴾.

(۷) له ئامانجی چبرؤکه قورئانییه کان ده رخستنی راستی بیروباوهر، که له گیرانه وه میژوو یه کاندان دهر ده که ویت، که بریتیی ه وهی گشت پیغه مبه ران (سه لامی خویان لیییت) به یهک وشه و مه به سته وه هاتن، له هه موو نه ته وه به داوی یه که کاندان، که ئه ویش وشه ی (لا اله الا الله) بوو، یهک مه به سستیش که بریتیبوو له : ته نها (الله) خوا به رستن که هیچ په رستراویک له غهیری ئه و نییه. به یهک خوا زانین (الالوهیه) مه سه له یهکی گه وره و گرنگه له جیهانی به شهردا، که گشت پیغه مبه ران له پیناوی ئه و مه به سته دا هاتوون، هه موو شتیک دوا ی ئه وه دامه زراوو ریک و پیک ده بییت. که ئه مهش یهک بوون و یهک ده سته یی به گشت نه ته وه یهک له دوا ی یه که کان هه خشیت: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُون﴾ (الانبیاء)

(۸) له سو ده کانی ده رخستنی ئه وهی که تاقیکردنه وه و ناره حه تی بؤ باوهرداران رووده ات، تیروانیی نه زانه کان بؤ نازاردانی باوهرداران به چهند جبرؤیک بوو، وه باوهرداران ماوه یهک له و سزایه دا ده مانه وه و خوای گه وره سه ری نه ده خستن موله تی ده دا به یاخی بوان تا زیاتر یاخی بین له کاری نازاردان و زال بوون به سه ر باوهرداراندا، تا ئه و کاته ی فهرمانی سه رکه وتنی خوایی بؤ باوهرداران به قه ده ریک له لایه ن خوا وه هات، کافرانییش به قه ده ریکی خوایی له ناو چوون.

٩) له سوده کانی دمرخستنی نه وهی که کاری پیغه مبهراڼ بریتیه له کاری گه یاندنی و هخی خوایی بؤ بهنده کانی، پیغه مبهراڼ دواي نه مه سودیکی تریان پی نییه، نه سودی دینی وهک ئیمانی و تهقوا نه سودی دنیایی وهک رزق و رۆزی و تهن دروستی ناشتوانن هیچ زیانیکیان له سهر لابهړن، بیگومان باوکی ئیبراهیم و کوره کهی کوره کهی نوح و ژنه کهی و، ژنه کهی لوط له کافراڼ بوون.

١٠) ههروه ها له چیرۆکانه دا دمرخراوه که لیکچوونی که له نیوان پیغه مبهراڼ و قهومه کانیاندا هه بووه که به شهر بوون و به وهش تۆمه تباریان کردوون که نیشانه کانیان سیحره، داویان کرد فریشته یان له گه لدا دابه زیت نیشانه ی بوونه وهری هه ست پیکراویان هه بیئت، وه لای پیغه مبهراڼیش بریتی بووه له وهی که نیشانه کانیان له لایهن خواوهیه و کاری خواییه و به توانای خویان دهستیان نه که وتوو.

١١) ههروه ها له چیرۆکانه دا پیغه مبهراڼ روونیان کردۆته و وه که رینمایی دین هۆکاری که بؤ زیاد کردنی نازو نیعمه ت و پاراستنی، ههروه که نه وهی به مه دهگه نه به خته وهری قیامه ت.

١٢) له سوده کانی، سوندمه ند بوون به ئامۆژگاری و رینمایی پیغه مبهراڼ، ئامۆژگاری و رینمایی تایبه تیان بؤ هه موو قهومی که، به پیی حالی خویان هه بووه، وهکو قهومه کهی نوح له سهر کهشی و غروری یاخی بووندا، ئالی فیرعه ون و که سه دیار و ناوداره کانیان له سامانداري و یاخی بوونیان، قهومی لوط له فاحیشه دا. عاد له هیزو زۆر داریاندا، و شمود له شهرو داپۆشیني حه قدا، مه دیه ن له کیشانه و پیوانه و زیان گه یاندن به خه لکید، بنی ئیسرائیل له یاخی بوون و هه لگه پرانه وه دهق به ستوییاندا.

١٣) دمرخستنی سونه تی خوایی له ئاماده بوونی نه فسی و عه قلی خه لکید بؤ ئیمان و کوفرو خه یرو شهرو هیدایه ت و گوهرایی، خو به گه وه زانینی سه رکرده و زۆر داران و خوشگوزه رانه کان و نه و که سانه ی چاو له باوک و باپیریان ده که ن له ئیمان و چاکه دا، یه که م که س لاواز و هه ژاره کان بوون، باوه پریان هیناوه و هیدایه تیان وه رگرتوو.

١٤) له سودی لیكۆلینهوهو گهران به چیرۆكه قورئانییهكاندا به راست زانیی پێغه‌مبهرانی پێشین و زیندوو راگرتنی یادیان و به زیندوویی و هه‌شتنه‌وه‌ی شوێنه‌واره‌كانیان.

(۱۵) مهرودها مهره شه کردن له خاوهن کتیبه کان بهو به لگه ناشکرایه ی که شاردوویانه ته وه له نیشانه کانی خواو رینمایو (تحدی) یه بؤ نه وان که له کتیبه نیاندا بیت پیش ده ستکاری کردن و گوپینیان وه ک خوا ی گه وره ده فرمویت: ﴿كُلْ اَلطَّعَامِ کَانَ حِلًّا لِّبَنِي اِسْرَءِیْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَءِیْلُ عَلٰی نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَاَتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاَتْلُوْهَا اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ

(ال عمران ۹۳)

(۱۶) ھەروەھا خۇشەويستى پېغەمبەرەن و پىشتىوانى كەردىيان، ئەمەش لە تەواو كارى ئيمانە پىيان، ھەروەھا دژايەتى و رق بوون لە دوزمانىيا، گومانى تىدا نىيە خۇشەويستى پېغەمبەرەن گەرەتەين ھۆكارە بۆ چوونە بەھەشت، وەك پېغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: (المرء مع من احب). واتە: (مروۇ لەگەل ئەو كەسەدايە كە خۇشى وىستوۋە).

(۱۷) ههروهه ها که سی شایهت دهگونجیٖت لیځولینهوهی ئهو شته بکات بیزانیٖت که روژی قیامهت شایهتی لهسر دهات، ئهم ئومهته له روژی قیامهتدا شایهتی بو. هه موو پیځه مبهراڼ دهات، چونکه په یامی گشتی پیځه مبهراڼی پیځه یشتوو، پیځه مبهریش (ﷺ) شایهتی لهسر هه موویان دهات.

(۱۸) له (ابی سعید الخدری) (خوای لیّی رازی بیّت) فرمویہ تی: (پیغمبری خوا ﷺ) فرمویہ تی: یدعی نوح یوم القیامۃ فیقول: لبیك و سعديك یارب فیقول: هل بلغت؟ فیقول: نعم، فیقال لامته: هل بلغکم؟ فیقولون: ما اتانا من نذیر، فیقول: من یشهد لك؟ فیقول محمد و امته،

فیشهدون انه قد بلغ و يكون الرسول عليهم شهيدا، فذلك قوله عز وجل : ﴿وكذلك جعلناكم امة و سطا لتكونوا شهداء على الناس و يكون الرسول عليكم شهيدا﴾^(۱) البقرة ۱۴۳ احمد ابن ماجة ثم فرموده یان ریوایه ت کردووہ . واته له رۆژی قیامتدا نوح (علیه السلام) بانگ دهکریت، نهویش دهلیت: نهی پهروهردگار ئامادهو گوپرایهلی فرمانی تۆم وا هاتم، خوای گهوره دهفرمویت: ئایا په یامه کهت گه یانده قه مکهت؟ دهلیت: بهلی. به ئومه ته کهی دهلین: ئایا پیی راگه یاندن؟ دهلین که سیکی ئاگادار که ره وه مان بۆ نه هاتووہ، خوای گهوره دهفرمویت: نهی نوح کی شایه تیت بۆ دهادت؟ دهلیت: محمد (ﷺ) و ئومه ته کهی شایه تی ددهن که په یامه کهی گه یاندووہ، پیغه مبهری خوایش (ﷺ) ده بیته شایه ت له سهریان، وک خوای گهوره دهفرمویت: (ئیوه مان کردووہ به ئومه تیکی میانرہوو داد په روه ر تا ببه شایه ت له سهر خه لکی و پیغه مبهری خواش له سهر ئیوه شایه ت بیت).

۱۹) هروه ها ماموستا (مناع القطان) فرمووی: قورئانی پیروز کومه لیکی زور چیرۆکی تیایه که هندیکیان له چهند شوینیکیا دوو باره بوونه ته وه، یه کیک لهو چیرۆکانه له چهند شوینیکی جیاجیا به کورتی و دریزی باس کراوه وه هروه ها پیش خستن و دوا خستن له هندیکیاندا کراوه، له حیکمه تی نه وانه ش بریتیه له:

• دهرخستنی رهوانبیزی قورئان له بهرترین ئاستدا: له تایبه ته مندی رهوانبیزی دهرخستنی یهک مانا به چهند شیوه یهکی جیاواز، چیرۆکی دووباره بویش له هر شوینیکیا به شیوازیکی جیاواز دیت له وانی تر، له قالبیکی غیری نه وانددا داریژراوه، ئینسان له دووباره بوونه وه یان بیژراو بیتاقت نابیت، به لکو له نه فسیدا مانای تازه سهر هه لده دن که له خوینده وهی شتی تر دا نه وانه ده ست ناکه ون.

^۱ (بوخاری) له (اللانیاء) دا ریوایه تی کردووہ، له (نهبی هورهیره) وه فرمویه تی (یجیء نوح و امته...) واته رۆژی قیامت نوح (علیه السلام) بانگ دهکریت

- هیژی نیعجازی: هاتنی مانایهک له چهند شیوازیکا له گهل بی دسهلاتی عه ره بدا هینانی نمونهیهک لهو شیویه.
- گرنگی دان به پیکهاتهی چیرۆکهکه بۆ جیگیر کردنی پهندهکانی له نهفسدا، دووباره کردنهوه بۆ دلتیا کردنهویه، نیشانهی گرنگی پیدانه وهک له چیرۆکی موسا له گهل فیرعهوندا، که ململانی له نیوان حهق و ناحهقدا پیک دیت، له گهل نهوهشدا چیرۆکهکه له سورهتیکدا دووباره نابیتهوه با زۆریش دووباره بوبیتهوه له قورئاندا.
- جیاوازی نامانجهکان که چیرۆکهکه له پیناویدا دیت: ههندیك مانا بۆ مههستیك باس دهکریت، ههندیك مانای تریش له شوینهکانی تردا دهردهکهون به پینی مهههست و حالهته دیارهی کراوهکان.

﴿ چیرۆکی (نوح) علیه السلام ﴾

پێزو گهروهیی نوح:

1. ستایشی خوا له سهر نوح (علیه السلام)
خوای گهوره فرمویهتی: (ذُرِّيَّةٌ مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا) الاسراء 3، واته: (موسا و بنی ئیسرائیل) نهوهی ئهوه که سانهن که له کهشتیهکهدا له گهل نوحدا ههلمانگرتن، تا سوپاس گوزار بن و قهدری نازو نیعمهت و بهخششهکان بزانن) چونکه بهراستی نوح بهندهیهکی زۆر سوپاس گوزار بوو.
- (الزمخشری) وتویهتی: وتراوه: که نوح خواردنی دهخوارد دهیوت: سوپاس بۆ ئهوه خوییهی که خواردنی پیدام و تییری کردم، ئهگهر بیویستایه برسی دهکردم، ئاوی بخواردایهتهوه دهیوت: سوپاس بۆ ئهوه خوییهی ئاوی پیدام و تییر ئاوی کردم ئهگهر بیویستایه تینوی دهکردم، بهرگی ببۆشیایه دهیوت: سوپاس بۆ ئهوه خوییهی پۆشتهی کردم ئهگهر بیویستایه روت و بی بهرگی دهکردم.⁽¹⁾

۲. یه کهم پیغه مېر بووه بؤ مروځایه تی:

بېگومان له نیوان نوح و ډاډمدا (نه وه) هېووه، که هېموویان له سېر یه کتا پېرستی بوون، بؤ شهوش خوی گوره فرمویه تی: (وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ) الاسراء ۱۷

واته: (چېنده ما نه ومان له دوی نوح له ناو بردووه).

له (ابی هریره) وه له فرموده ی (شه فاعلدا) هاتووه: (فیاتون نوحاً، فيقولون: يا نوح انت اول الرسل الى اهل الارض و سمّاك الله عبدا شكورا اما ترى ما نحن فيه)^(۱)

واته: روژي قیامت خه لکی دین بؤ لای نوح ده لین: نه ی نوح تو یه کهم پیغه مېر بویت بؤ خه لکی سېر زهوی و خوی گوره ناوی ناویت بهنده یه کی سواس گوزار ښایا نابینیت ښمه له چ حالیکدا ین؟.

(الحافظ ابن حجر) ابن جابر ووتویه تی: (بوونی نوح به یه کهم پیغه مېر کاریکی ښاؤز بووه، به وهی که ډاډم پیغه مېر بوو، شهوش زانراوه که ډاډم له سېر شریعتیک خوا پېرستی کردووه، مندا له کانیشی لهویان وهرگرتووه، که واته پیغه مېر بووه بؤ ښوان ده بیت یه کهم پیغه مېر بویت رهنگه یه که میش به پنی قسه ی که سه خاوه و هو لویسته کان بؤ نوح بویت که بؤ خه لکی سېر زهوی هاتووه، چونکه له سېر دمی ډاډمدا خه لک له سېر زهویدا نه بووه یان په یامی ډاډم بؤ کوږو نه وکانی وه پېرومده کردن بویت، هندیکی تر به یدیریس لیان ښاؤز بووه، شهوش رت ناکریته وه، چونکه جیاوازی هیه که باپیری (نوح) بویت).^(۲)

۱) بخاری) له (التوحید) و (مسلم) له (الایمان) دا ریوایه تیان کردووه
 ۲) له فتح الباری (۶/ ۲۷۲-۲۷۳) به کورتی.

۳. یه کهم پیغه مبهری (اولی العزم) له پیغه مبهرا نی باسکراو له ههردوو
 ثایه تی سوره ته کانی (الشوری ، الاحزاب) دا: خوی گه و ره فره مو یه تی:
 (شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ
 وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ) الشوری ۱۳.

واته: (ریبازی ئاین و بهرنامه ی ژیا نی بۆ داناو، ههروه بۆ (نوح) ی
 دانا بوو، هه ره بهو شیوه یه ش قورئانی شی بۆ تۆ ئه ی محمد (ﷺ) وه ی
 کردوو، به ئیبرا هیم و موسا و عیسا ی شی را گه یاندوو، که ریبازی ئاین و یه
 خوا ناسی بهر نه دهن له سه ری پایه دار بن).

ههروه ها فره مو و ده ی: (وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَنُوحٌ وَإِبْرَاهِيمُ
 وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا) الاحزاب ۷.

واته: (ئه ی محمد بیریا ن بخه ره وه که ئیمه په یما نمان له پیغه مبهرا ن
 وه رگرتوو په یما نی یه کتا په رستی، په یما نی گه یاندنی بانگه وازی خوا، به
 تاییه ت له تۆ ئه ی محمد (ﷺ) و له نوح و ئیبرا هیم و موسا و عیسا ی کو پی
 مه ری رم، بیگومان په یما نیکی به هیژو پته ومان لیوه رگرتوو ن).

۴. خوی گه و ره وه لامی دوعا که ی نوحی دایه وه له نا ره تی گه و ره رزگا ری
 کرد نه وه کانی بۆ هیشتنه وه. خوی گه و ره فره مو ی: (وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
 الْمُجِيبُونَ) (۷۵) وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ (۷۶) وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ (۷۷)
 وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (۷۸) سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ (۷۹) إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ (۸۰) إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (۸۱) ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ الصافات (۷۵، ۸۲).

۵. (الالوسی) ده لیئت: هانا و هاوار بردنی نوح (علیه السلام) بۆ خوی
 گه و ره بریتی بوو له دوعا له کافرانی قه و مه که ی، داوا که شی بریتی بوو له
 رزگا ر بوو و سه رکه و تن به سه ریاندا، خوی گه و ره فره مو ی: به راستی نوح
 هاواری لیکر دین کا تی که نا ئومید بوو له نیما نی قه و مه که ی پاش نه وه ی چه ند
 سالیکی دورو درێژ بانگه وازی کردن، ئه وانی ش ته نها هه لده اتن و دور
 ده که و تنه وه، ئیمه ش به جواترین شیوه وه لاممان دایه وه، بیگومان خوی
 گه و ره با شترین وه لام ده ره ویه، خوی گه و ره نوح و قه و مه که ی له نو قم بوو و
 خنکاندن رزگا ر کرد، کافرانی به دوعا که ی نوح له ناو برد که فره مو یه تی:
 (لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ ذِبْأً) (نوح ۲۶).

٦. رېوايت كراوه كه هرچى له ناو كەشتييه كەدا بوو مرد تەنها سى كۆرەكەى نوح مانەوه، ئەوانيش (سام و حام و يافث بوون) لەگەڵ خيزانه كانيان ئەمان مانەوه بۆ ئەوهى نەوه كانيان تا رۆژى قيامەت بەردەوام بن. (ترمذى) له (سمرة) وه هيناويتى، پيغه مېهر (ﷺ) فەرمويه تى: (سام ابو العرب، حام ابو الحبش، يافث ابو الروم).

واته: (سام باوكى عەرهبە، حام باوكى حەبەشەو، يافث باوكى رۆمە). بوونى خەلك هەمووى دەگەرێتەوه بۆ ئەمان كه كۆرى نوح (عليه السلام) بوون. مانای پاش بەندى ئايەتەكان بەم جۆرەيه : هەروەها بەسەر هاتى نوحمان بۆ تەوه كانى داها توو هيشتەوه (تاپەندى لى وەرېگرن)، سلاو لەسەر نوح له لايەن هەموو ئيماندارانەوه له هەموو شوێن و كاتيكد، بەراستى ئيمه بهو شيوهيه پاراستنى چاكە كاران دەهيلىنەوه، بەراستى نوح له بەنده ئيماندارەكانى ئيمهيه.

٥. خواى گەوره له نەوه كانيدا پيغه مېهرو كتيبى ناسمانى دابەزاندووه: خواى گەوره دەفەرمويت: (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ) الحديد ٢٦.

(ابن كثير) دەلييت: خواى گەوره هەوال دەدات لەوكاتەى نوحى ناردووه له دواى ئەو تەنها پيغه مېهري ناردووه، له داواى ئەو تەنها پيغه مېهري له نەوه كانى ئەو ناردووه، هەروەها ئيبراهيميش (عليه السلام) له ناسمان كتيبىك دانەبەزيووه پيغه مېهريك نەنيردراوه وەحى بۆ كەسيك نەكراوه تەنها بۆ نەوهى ئەو بووه.

﴿ بانگه‌وازی نوح (علیه السلام) و نارام‌گرتنی له‌سەر بی‌یاوه‌ری و کەڵە رمقی قەومە‌که‌ی ﴾

له نێوان ئاده‌م و نوحدا (ده) نه‌وه هه‌بووه هه‌موویان له‌سەر یه‌کتا په‌رستی بوون.^(١) به‌لام پاش ئه‌و (ده) نه‌وه چاکه‌ کاره، چه‌ند کاریکی تازه‌ روویاندا که بریتی بوو له بت په‌رستن، له ئیبن و عه‌باس (خوای لی رازی بی) رییایه‌ت کراوه. که (ود و سواع، یغو‌ث و نسر): ناوی پیاو چاکان بوون و له ناو قه‌ومه‌که‌ی نوح کا تیک له ناو چوون، شه‌یتان به قه‌ومه‌که‌ی گه‌یاند که له شوینی دانش‌تته‌کانیاندا په‌یکه‌ریان بۆ دروست بکه‌ن و دایبێن، نه‌وانیش کردیان، به‌لام نه په‌رستان تا نه‌و کاته‌ی نه‌و که‌سانه‌ی سه‌رده‌می نه‌وان له ناو چوون، پاشان دوا‌ی نه‌وان له بیریان چوویه‌وه په‌رستیان^٢

خوا گه‌وره له سوهره‌تی (نوح) دا: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (١) قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ (٢) أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا (٣) يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نوح (١-٤).

(ابن کثیر) ده‌لیت: (خوای گه‌وره هه‌وا‌ی ده‌دات به نوح (علیه السلام) که نارده‌ویه‌تی بۆ قه‌ومه‌که‌ی و فه‌رمانی پیکرد له سزای خوا‌یی ناگا داریان بکاته‌وه پیش نه‌وه‌ی پێیان بگات، نه‌گه‌ر ته‌وبه‌یان کردوو گه‌رانه‌وه خوا له‌سه‌ریان هه‌لده‌گریت^٣

به‌لێنی پێدان که خوای گه‌وره چۆن به لێنی به ته‌وبه‌کاران داوه ﴿لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ پاداشتی وه‌لامدانه‌وه‌که‌شی بۆ بانگه‌وازی خوا و په‌رستی و له خوا ترسان گوێ‌پرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر بوو که بریتی بوو له لی خو‌ش بوون دوا خستنی لی‌په‌رسینه‌وه‌ش بۆ کاتیکی دیاریکراو له زانستی خوا‌دا که رۆژی قیامه‌ته، له دنیادا نایانگرت.

١ اخرجه ابن جریر فی جامع البیان و الحاكم ص ٤٧

٢ (بوخاری) له (التفسیر) دا رییایه‌تی کردوو.

٣ (تفسیر القرآن العظیم)

پاشان بۆیان روون دهکاته وه که ئه و کاته دیاریکراوه له کاتی خۆیدا هه
دیت و دوا ناکهویت، خوای گهوره فهرمووی: (مُسْمٰی اِنْ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَاءَ لَا یُؤَخَّرُ
لَوْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ) (نوح ۴)

نوح (علیه السلام) راپورتیک بۆ پهروهردگاره بهرز دهکاته وه دهبراره
بانگه وازهکی، خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿قَالَ رَبِّ اِنِّیْ دَعَوْتُ قَوْمِیْ لَیْلًا وَنَهَارًا
(۵) فَلَمْ یَزِدْهُمْ دُعَآیِّیْ اِلَّا فِرَارًا (۶) وَاِنِّیْ کَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْا اَصَابِعَهُمْ فِیْ
اَآذَانِهِمْ وَاسْتَعْصَمُوْا نِجَابَهُمْ وَاَصْرُوْا وَاسْتَكْبَرُوْا سِتْکَبَارًا﴾

(القاسمی) دهلێت (نوح پاش ئه وهی ئه وپهری توانای خۆی خسته کار هه موو
ریگایهکی گرت به له و ماوه درێژه دا ﴿رَبِّ اِنِّیْ دَعَوْتُ قَوْمِیْ لَیْلًا وَنَهَارًا﴾ واته :
به بهره وامی به شهو به پوژ قه و مه که م بۆ یه کتا په رستی و کرده وهی چاک بانگ
ده کرد، ئه وانیش له و حقه ی که منی پی نیرابووم دوور ده که و تنه وه و
هه لده هاتن، هه رکاتیک بۆ ئیمان هینان بانگم بکردنایه گوینیان له بانگه وازه که
داده خست، ﴿وَاسْتَعْصَمُوْا نِجَابَهُمْ﴾ واته جل و بهرگه کانیان دها به سه ر دهم و چاوی
خۆیاندا بۆ ئه وهی رووی ئه و که سه نه بینن که ئاموژگاریان ده کات بۆ دین،
له سه ر شهرو خراپه و کوفر سور ده بوو نر خوین به گه و ره داهه نا خوای گه و ره له
نوح ده گپه ریته وه ده فهرمویت: ﴿ثُمَّ اِنِّیْ دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا (۸) ثُمَّ اِنِّیْ اَغْلَسْتُ لَهُمْ
وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا (۹) فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّکُمْ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا (۱۰) یُرْسِلُ السَّمَآءَ عَلَیْکُمْ
مِدْرَارًا (۱۱) وَیُمْدِدْکُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِیْنَ وَیَجْعَلَ لَکُمْ جَنَّاتٍ وَیَجْعَلَ لَکُمُ الْنَهَارًا﴾ (نوح ۸، ۱۲)
(الزمخشری) دهلێت: نوح (علیه السلام) ئه و کاره ی کرد ههروهک چۆن فه رمان

به چاکه و نه هی له خراپه دهکات، سه ره تا له کاره سوک و ئاسانه کانه وه پاشان
بۆ بهرزترو قورسه کان پله به پله، کاره کانی به ئاموژگاری له نهینیدا کرد،
کاتیک وهریان نه گرت، به ئاشکرا کردی، کاتیک کاریگه ری نه بوو، هه ردوکیانی
(نهینی و ئاشکرا) به یه که وه کو کرده وه خوای گه و ره له ئایه ته که دا (ثم) ی
به کار هینا، به لگه یه له سه ر دوورو درێژی ماوه که چونکه بانگه وازی ئاشکرا
قورسته له بانگه وازی نهینی، کو کرده وه هه ردوکیان پیکه وه له یه کیکیان به
ته نها قورسته .

(الالوسي) دەلێت: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾، واتە: پێم وتن بە تەوبە کردن داوای لێخۆش بوون بکەن لەو کوفرو سەر پێچییهی که کردووتانە، چونکە خوای گەورە لە کاری هاوهداندان خۆش نایێت، وە فەرمووی (رَبَّكُمْ) بۆ ئەوەی بیانجولێنێت بۆ داوای لێخۆش بوون، (إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا) هەمیشە لێخۆش بوو بۆ ئەو کەسانە ی تەوبە دەکەن.

(يُرْسِلِ السَّمَاءَ) ئەو کارانەیان خۆش دەوێست که لەسەری راهاتبوون، که لەکارە خۆشەکانی دنیا بوو، نەفس حەزی بە خۆشییهکی پەلەیه، (قِتَادَة) دەلێت: ئەوان ئەهلی خۆشەوستی دنیا بوون، نوح (عليه السلام) لە رێگای ئەو خۆشەوێستییه یانەوه بانگی کردن، وتراوه کاتێک باوەریان پێ نهکردو به دروێان خستەوه کهچەند جارێک بانگەوازی کردبوو، خوای گەورە بارانی لێگرتنەوه بۆ ماوهی ۴۰ ساڵ ئافرهتەکانی نهزۆک و بێ سک کرد، وتراوه: ئەگەر باوەر بهێنن خوا رزقیان بۆ دەنیرێت و زهویان به پیت دەکات، و لەو حالەتە ی که تیایدا رزگاریان دەکات وەك فەرمووی: (يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مُمْرَارًا). زانا (محمد متولي الشعراوي) دەلێت: پاش ئەوەی نوح (عليه السلام) گفتوگۆی لەگەڵ قەرمەکە ی کرد که گوێرایەلی فرمانەکانی خوا بکەن و هەوایی پێدان که داوای کرێیان لی نهکات، ئەوان وتیان: (قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ) (الشعراء ۱۱۱)

وشە ی (الأَرْذَلُونَ) کو ی (رَذَلَه) واتە خراب بووی شتیکی بێ کەلک، بە نوحیان وت: ئێمه چون باوەر پێ بکەین که خەلکی لاواز و هەژار و بێ کەلک شوین تو کەوتون؟ لە ئایەتیکی تردا وتیان: ﴿وَمَا تَرَاكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِي الرُّأْيِ﴾ (هود، ۲۷). مەبەستیان لە خەلکی فقیر و خاوەن پێشە ی لاواز ئەوانەبوون که گێژن و نوح گوێیان پێنادات، هەر ئەم کەسانە سەربازی شوین کەوتووی ئەو نامانە بوون لە سەرەتاوه، چونکە مافیان پێشیل کرابوو، دە چوونە لای هەر کەسێک که هاوسەنگی کۆمەلگا رابگریت.

(ابن کثیر) دهلیت: کات درېژنی خایاندو قسمو مناقشه له نیوان نوح و قهومه که یدا بهر دهوام بوو وهک خوای گه وره فهرمووی: ﴿فَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ (العنکبوت ۱۴) واته: بو ماوهی ۹۵ سال نوح له ناویاندا مایه وهو بانگه وازی کردن، خوای گه ورهش به لافاو توفان گرتنی، نهوان قهومیکی ستم کار بوون، له گهل نهو ماوه درېژدها ته نها چهند که سینیکی کهم باوه پریان هیئا.

هرکاتیک (جیل) نه وهیه که له ناو بچوانیه، ناموژگاری نه وانهی دوی خوینیان دهکرد که نیمان نه هیئنو دوزمنایه تی نوح بکه و سه پیچی فهرمانه کانی بکه، کاتیک باوکیک کوپه کهی بگه یشتایه ته ته منی ژیری و قسهی وهربرگرتایه ناموژگاری دهکرد که هرگیز باوه به نوح نه هیئیت، هتا نهو زیندوو بیئت، سروشتیان و ابو نیمان و شوین که و تنیان ردت کرده وه، بو نه مهش فهرمووی: ﴿وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاَجْرًا كَفَارًا﴾ (نوح ۲۷)

واته: (له نه وهی تازه ته نها خراپه کارو بی باوه پریان لی ده بیئت)، ﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَكُنتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ (قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنَا بِمُفْجِرٍ) (هود ۳۲-۳۳)

واته: (قهومه که و تیان: نهی نوح به راستی زور له سهری چویت و زیاد له پیویست بهر بهرکانی و شه په قسه ته له گهلدا کردین، دهی نهو سزایه مان بو بیته هر په شهی پیده که یت و هه میشه باسی ده که یت و ده مانتر سینیت پیی نه گهر تو له راست گوینیت)، نوح (علیه السلام) له وه لاما وتی: نه وه به ده ست خوایه، نه گهر بیه ویت نیوه ناتوانن خوا دهسته وه ستان بکه (که نهسته مه دهر باز بوونتان).

﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (هود ۳۴)

واته: (نه گهر خوا ویستی یه کیک توشی فیتنه بیئت به هوی خراپه ی خویه وه کهس ناتوانیت هیدایه تی بدات، خوای گه وره هیدایه تی هر کهس ده دات که خو ی بیه ویت و گومپایشی ده کات نه گهر خو ی بیه ویت، نهو جیبه جیکه ری هر کاریکه خو ی بیه ویت، نهو خوایه کی به هیزه و به ده سه لات و کار به جی و زانایه به هر که سینک که شایسته ی هیدایه تی و هر که سینک شایسته ی گومپایی بیئت نهو خاوه نی حیکمه تی ته و اوو به لگی یه که لا که ره وهیه).

﴿ پەندو وانە ئیمانییەکانی چیرۆکەکە ﴾

زانا (عبدالرحمن بن ناصر السعیدی) دەلیت: لەم چیرۆکەدا ئەم خالانە سود وەرەدەگرت:

۱. ھەموو پیڤەمبەران لە نوحەو تا محمد (ﷺ) ریکەوتوون و یەك دەنگن لەسەر ئەوێ بانگەوازی یەکتاپەرستی خاویڤ بکەن، نوح و پیڤەمبەرانێ تریش یەکەم کەس بوون بە قەومەکانیان وت: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ (الاعراف ۵۹) بە ریکاو شیوازی زۆر ئەم بنەمایەیان دووبارە کردۆتەو. ۲. لەوانە: ئادابەکانی بانگەوازو بە جیگەیانندان، نوح (علیه السلام) بە شوو روژو نهینى و ئاشکرا بانگەوازی قەومەکێ دەکرد، لە ھەموو کاتو بە ھەموو شیوازیك، دلدیابوو بانگەوازەکێ سەرکەوتوو دەبیٹ، قەومەکێ دلخۆش دەکرد بە پاداشتی پەلو رزگار بوون لە سزاو لەزەت بینین لە مال و مندال و رزق و روژی ئەگەر ئیمان بهینن، بە پاداشتی دوا خراو بۆ روژی دوايی لە پیچەوانەئێ ئەمانە ئاگاداری دەکردنەو، لەسەر ئەمەش ئارامی دەگرت، ھەرۆک پیڤەمبەرانێ غەیری خۆی، بەنەرمی لەگەڵیان دواو ھەموو وشەییەکی کاریگەری بۆ کەمەند کیشی دلەکانیان بەکارھینا، نیشانەکانی راگرت و بەلگەکانی بۆ پوون دەکردنەو.

۳. لەوانە: ریزو گەورەیی پیڤەمبەران و بەلگە پیامەکانیان و دلسۆزی تەوايان بۆ خوا، لە پەرستنیشتدا بۆ خوا چر بوو بوویەو، لە بەندایەتیدا تیپەری بوو بۆ سود گەياندن بە خەلکی، وەك بانگەواز کردن و فیڕ کردن لیکچووەکانیان بۆ قەومەکانیان ئاشکرا دەکرد بۆ ئەوێ گوێیان لیبیٹ. دەیان وت: ﴿يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي﴾ (هود ۵۱)

واتە: ئەئێ قەومەکەم داواي پاداشت و کرێ لە ئێو ناکەم، کرێ و پاداشتی من لای ئەو کەسەییە کە بەدیھێناوم) لە ریزو گەورەیی پیڤەمبەران ئەو بوو ئەوان چاویان لیدەکردن و ھەنگاوەکانیان ھەلدەگرتن خواي گەورە لە بەر ریزیان لە دونیاو قیامەتدا بەرزیان دەکاتەو، لەو گەورەتریان دەداتێ کە لە دنیا ویستیان پیڤەرکێ بۆ دەکەن.

۴. (القرطبي) دهلیت: لهم نایه ته دا: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ (نوح ۱۰) نایه تی ﴿وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مُمْذِرًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ هود ۵۲. به لگه یه له سهر نه وهی که داوای لیخوش بوون ده بیته هو ی دابه زینی رزق و رزوی و باران.

۵. (الشعی) دهلیت: رُزْئُکَ (عومری کوپی خه تاب) چوویه دهره وه داوای باران بارین بکات ته نها داوای لیخوش بوون (استغفار) ی کرد هه تا گه پرایه وه، بارانیان بؤ باری، ووتیان نه مان بین ی داوای باران بارین بکهیت؟ عومر (ره زای خوای لیبت) فرمووی بیگومان من له و نه ستیرانه ی بارانیان لی دست ده که ویت داوای بارانم کرد (که نه و نه ستیرانه یان شو به اندوه به (ستغفار) نه مانایه ته ی خوینده وه: (استغفر ربکم)

(ابو صبیح) دهلیت: پیایو یک سکا لای خوی لای (الحسن الجدوبه) کرد نه ویش پی و ت: (استغفر الله الله) بکه، یه کیکی تر سکا لای هزاری کرد به ویشی و ت (استغفر الله الله) بکه، که سیکی تر پی و ت دوام بؤ بکه خودا کوپکم بداتی، پی و ت: (استغفر الله الله) بکه، که سیکی تر سکا لای و شکبوونی باخ و بیستانه که ی لا کرد به ویشی و ت: (استغفر الله الله) بکه، نیمه ش پیمان و ت، بؤچی بؤ هه موومان یه ک شت؟ فرمووی من له لایه ن خومه وه هیچ پی نه ووتوون چونکه خوای گهره له سوره تی (نوح) دا ده فرمویت: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا (۱۰) يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مُمْذِرًا (۱۱) وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ وَبَيْنَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾

۶. الحافظ له (فتح الباری) دا دهلیت: (الواقدي) گیراویه تییه وه دهلیت: (ود) له شیوه ی پیادا بووه، وه (سواح) له شیوه ی ئافره تدا بووه، وه (یغوث) له شیوه ی شیردا بووه، وه (یعوق) له شیوه ی نه سپدا بووه، وه (نسر) له شیوه ی بالداردا بووه، نه مه ش شتیکی شازو نا باوه، نه وه شی ناوبانگی داوه ته وه بریتی بووه له وه ی هه موویان له شیوه ی به شهردا بوون نه وه ته واو گونجاو تره له و شوینه واره ی که هوکار بووه بؤ په رستنیان.

۷. (ابن القيم) دهلیت: یه که م شت که شهیتان فیلی پی کرد بریتی بوو له بت په رستن له شیوازی سوپانه وه به دهوری گوپداو وینه کیشانی که سه کان له بهر چاو تا یادیان بکن، وه که خوای گهره له قورئاندا چیرۆکه که یانی گیراوه ته وه فرمووی: ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنْ آلِهَتَكُمْ﴾، واته: خه لکینه نه که ن واز له خواکانتان بهینن.

پاشان دهلیت: یاری کردنی شهیتان به به هاوول دانه رکان له بت په رستیدا چهند هوکاریکی هیه، به پئی تیگه یشتنی خوین یاری به هموو قومیک دهکاتو، دهیانخه له تیخن، کومه لیکیان بانگ دهکات بو په رستنی مردوو دهکانو به گوره زانیان که په یکه ریان له شیوه یاندا دروست کردوو وه که قهومی نوح، پیغمبر (ﷺ) نه فره تی کردوو لهو که سانه ی که گوپی مردوو دهکان دهکن به مزگوت و چراو گلویی له سر دانه نین، منه می کردوو نویژی له سر بکریت، پیغمبر (ﷺ) داوای له خوی گوره کردوو که گوره که ی نه کریته بت و په رستریت، فرمانی کرد که گوره کان یه کسان بکریته وه و بهرز نه کریته وه په یکه رکان له ناو بیرینو به لام هاوول دانه ران رهیان کرده وه له هموویدا سر پیچیان کرد.

۸. زانا (محمد متولي الشعراوي) دهلیت: قومه که ی نوح یه که م که س بوون به رنگاری بانگوازی نوحیان دهکرد، خوی گوره دهر باره یان ده فرمویت: ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (الاعراف ۶۰) وشه ی (الملا) واته: کهسه دیارو گورو و به ریزه کانی قومه که بوون که چاوه کان و دله کانیان پر دهکرد له ترسو و هیبه تی خوین و سر پرشتی کوپو کوپو ونه ده کانیان دهکرد، خه لکی له دهسه لات و هیبه تیان دهرسان، دهر باره ی به رنامه ی حق و راست ده یانوت به راستی ﴿ضلال مبین﴾، واته حه قیان دهشارده وه، نه ی نوح چی به قومه که ی وت؟ فرمووی: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ﴾ (الاعراف ۶۱)

کاتیک نه وان به نوحیان وت: نیمه تو له گومرایدا ده بینین، پیویست بوو نوح له وه لامدا بلیت، من له گومرایدا نیم به لام فرمووی: ﴿لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ﴾ بوچی خوی گوره وشه ی ﴿ضلاله﴾ ی له باتی ﴿ضلال﴾ به کار هیئا؟ بو نه وه ی بزائن که هر پییتیک له قورئاندا دیت، مانای ته وای خوی ده دات، چونکه ﴿ضلال﴾ زوریک له گومرایی دهگریته وه، نوحیش نایه ویت نه همو ﴿ضلال﴾ له خوی دوور بخاته وه و به سه به لکو دهلیت: من ته نها گومراییه کیشم نییه، به م جوړه ته نها دانه یه کیش له خوی دوور دهگریت، خاوه نی به رنامه که خوی گوره بووه، که واته ناگونجیت ﴿ضلاله﴾ تاکه گومراییه کیشی تیا بیت، یان له ﴿ضلاله﴾ چوبیت له بهر نه وه نوح (علیه السلام) بو گه یانندی نه و به رنامه یه بو

خەلك نيردراوه، دەر موموت: ﴿وَلَكُنِي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٦١) ابلگكم رسالات ربي وانصح لكم واعلم من الله ما لا تعلمون﴾ (الاعراف ٦٢)

نوح له لايه ن خواوه راسپيردراوه بهرنامه که ی بۆ هیدایهت بووه، نوح نوینهری پاشایان حاکم یان که سیککی گهره و بهر پرس نه بوو، به لکو پیغه مبهری خوا بوو، نوح (عليه السلام) دواي نه وهی نهو شتانه ی روت کرده وه که خه لکی دابویانه پالی وتی: نه م قسانه ی دهیکه م هی خوم نین، به لکو له لایه ن خواوه یه وه له سهرمه بیگه یه نم، وشه ی (البلاغ) بریتیه له کو تا فرمان بیگه یه نیت به خاوه نی) واتای (ابلفتکم) بریتیه له: من نهو حقه ی خوا ی گهره پیی سپاردوم له بهرنامه ی رینمای ی بۆ کارو باری ژیان له سهر نیوه کو تایی پیندینم، نایا به وه ده بیت (رسالات ربي) نامه کانی پهرومردگارم؟ ده لئین: هریه که له پیغه مبهران به بهرنامه یه که وه دیت که فرمانه نه گۆره کانی بهرنامه ی پیغه مبهرانی پیش خو ی تیا یه، تا خه لکی نه لئین: پیغه مبهره که له گه ل پیغه مبهره که ی پیش خویدا نه ده گونجا، نه وه ی که ناده م وتی، نوحیش ههر نه وه ی وت، ههر وه ا (شیث و ئیدریس و پیغه مبهرانی تریش) که بریتی بوو له (لا اله الا الله).

٩. خوا ی گهره دەر موموت: ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا﴾ (هود ٤١)

زانا (محمد متولي الشعراوي) دهر باری نه م نایه ته دەر موموت: نه مه قوناغی کو تایی که شتییه که ی نوحه، که قوناغه کانی بریتی بووه له:

قوناغی یه که م: فرمانیک بوو له خواوه بۆ نوح که کشتی یه که دروست بکات. قوناغی دووم: نوح ههستا به دروست کردنی که شتی یه که، بیگومان نوح (عليه السلام) چهند سالیکی پیی چوه، تا که شتییه که ی دروست کردوو ته و او بوو قوناغی سییه م: نهو نیشانه یه بوو که ناو له ته نوره که وه دهر بچیت له شوینی نان کردنه که له شاره که دا که له لای نهوان زانراو بوو.

قوناغی چوارم: نوح خو ی و کهس و کاره که ی و له هه موو جو ره شتیک جوتیک له گه ل خو ی له که شتییه که دا سهر بخت.

قوناغی پینجه م و کو تایی: بۆ هه موو یه کیک که ناماده ی کرد بۆ ناو که شتییه که: ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا﴾ وته ی نوح بریتی بوو له: (وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا) که فرمانیک بوو له خواوه، که فرمانیان پیی بکات سهر که شتی یه که بکه ون، که شتییه که بۆ هه موو کهس بوو خوا رامی کردبوو که خزمه تی نه فهره کان بکات نهوانیش گو ی ریه لی بن.

﴿دوعای نوح (علیه السلام) له قهومه که ی ولامی خوا بو نوح و له ناو بردنی کافران﴾

خوای گه وره فهرمووی: ﴿وَأَوْحِي إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (۳۶) وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ (۳۷) وَبَصِّغْ الْفُلْكَ وَكَلِّمْنَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ (۳۸) فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُثْقِمٌ (۳۹) حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ (۴۰) وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (۴۱) وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَقَرٍّ يَابِئٍ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ (۴۲) قَالَ سَاوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُعْرَضِينَ (۴۳) وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ أَفْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۴۴) وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ (۴۵) قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۴۶) قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۴۷) قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأَمَّمْ سَمْتَهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿هود (۳۶-۴۸)﴾

(ابن کثیر) دهلیت: ئەم نایەتە دل دانەوه بوو بو (نوح) علیە السلام، کەس باوەڕ ناھێنیت تەنھا ئەوانە نەبیت کە باوەڕیان ھێناوە، واتە نا ئومێدو بی تاقەت مەبە ھەرچی روو دەدات چونکە بی گومان سەرکەوتن نزیکە، ھەوالتە کەیش سەیرە.

﴿وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ ھود ۳۷. نوح (علیە السلام) کا تێک لە چاک بوون و سەرفران بوونی قەومە کە ی نا ئومێد بوو، بینی کە خەیریان تیا نییە، ئەوانیش ئازاری نوحیان داو سەرپێچیان کردو باوەڕیان پێ نەکرد بە ھەموو شێوھێک لە کردراو لە وتن، نوح (علیە السلام) دوعای لی کردو خوای گەورەش خۆی لی گرتن، خوای گەورە دوعاکە ی بیست و وەلامی داواکە ی نوحی دا یەوہ.

﴿وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرْ عَلَى مَلَأَ مَنْ قَوْمَهُ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُونَ مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ (٣٨) فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ (هود ٣٨-٣٩)

خواهمنی (المنار): دهلیت: نوح دهستی کرد به دروست کردنی کهشتی وهک
فرمانی پیکرا، هرکاتیک کومهلیک له قهومهکهی به لایدا تیپهپینایه گالته یان
پی دهکردو پی پی دهکین و ناو ناتوره یان لی دناو وایان دادنه که توشی
شیتی و تیک چوون هاتوه. گیراوه ته وه: نهوان که له نوحیان دهپرسی چی
دروست دهکات دهیوت: خانویهک دروست دهکهم که به سهر ناودا بروت،
نهمش زانراوه چاوه و ان کراو نه بوو، که سیکی سهردهمی خوی نه مابوو
له سهر و عهقل و تیگه یشتنی خویانه وه له کردن یان وتندا گالته به نوح نهکات،
پیش نه وهی له کاره کهیدا سهرکه وتوو بیت.

نوح (علیه السلام) وتی: نه گهر ئیوه گالته به ئیمه دهکهن، ئیمهش گالته به
ئیه دهکین به نه زانی و نه فامیتان سبه ییش که چیتان به سهر دیت، نه گهر
ئیه نه مرؤ نه زانن چی دهکین و چی دهییت و دواتر چاره نوستان چی دهییت،
ییگومنا دواتر دهیزانن دوی تهواو بوونی. دهیزانی کی سزای توش دیت و
سوک و رسواو سهر شوپ دهییت له دنیاو پاشتر له قیامه تدا سزای له دنیا
قورس ترو نه بپراوهی بو دهییت.

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ مِثْنٍ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (هود ٤٠)

کاتیک فرمانی خواهات له زهوی و ناسمانه وه ناو هات پاشان خوی گه وه
به نوحی فرموو له هه موو جوړیکی نیرو می جوتیک بخره ناو کهشتیه که وه
له گهل خوت بیانیه، بو نه وهی نه وه کانیاں بمینیته وه.

(الشیخ محمد رشید رضا) دهلیت: کهسو کاره کهی خوت له ره گزی نیرو
می بو ناو کهشتیه که سهر بخره، که بریتی بوون له ثافرهت و مندال و
خیزانه کانیاں، ته نها بی بیباوه ره کانیاں جیا کرده وه. چونکه ده چنه ناو له ناو
چوان، وک خوی گه وه فرمووی: ﴿وَلَا تَخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعْرِقُونَ﴾.
﴿وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (هود ٤٠)

له (المنار) دا دهلیت: خوی گهروهو پیغه مبه ره که شیان روونیان نه کردوتوه ژماره یان چهند کهس بووه، نهوهی زانایانی تهفسیر دهلین رت کراوه تهوهو بهلگه لهسهر نییه، (ابن جریر الطبری) دهلیت: بوی روون نه کردوینه تهوه که جوژی ئازدهله کان چی بوون که هملی گرت، چون سهری خستن بۆ ناو کهشتیه که، نه مانه له (سفر التکوین) دا به دریژی باس کراوه زانایانی تهفسیر (اسرائیلیات) یان هیناوه که پیچهوانه ی راستیه و لیکنولینه و یان تهمن به زیاده نه دات، پیویست ناکات خومان به خویندنه و یان سهرقال بکهین.

﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (هود ٤١)

(الزمخشری) دهلیت: واته سواری کهشتیه که بین و ناوی خوا بینن و یان بلین: (باسم الله) له کاتی رویشتن و له کات وهستانه ویدا.

﴿وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واته نه گهر لیخوشبوونی خوایی بۆ گوناگه کانتان و بهزهیی نهو نه بیئت رزگار نابن.

﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَكَأَذَى لُوحٍ إِنَّهُ وَكَانَ فِي مَغْرِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ (هود ٤٢)

(القاسمی) دهلیت: نهوش کاتی که دهروزه کانی ئاسمان به رووی ئاودا کرانه وهو سهرچاوه کانی سهر زهوی تهقین، ئاوه که زۆر بوو بهرز بوویه وهو هه موو لاکانی زهوی داپۆشی و بهرز بوویه وهو چیا بهرزه کانیشی داپۆشی، کاتی که ئاوه که بهرز ده بوویه وه له هه لچونیدا شه پۆله کانی وه ک چیا ی لیده هات.

﴿وَكَأَذَى لُوحٍ إِنَّهُ وَكَانَ فِي مَغْرِلٍ﴾ واته (دور کهوتبویه وهو کهناری گرتبو له باوکی ﴿يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا﴾ واته وهره ناو دینه که مان و واته له ناو کهشتیه که دا هاو پیمان به. ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ واته لهسهر دینی بی باوه ران مهبه و که نارگیر مهبه بۆ نهوهی له کو مه لی له ناو چوان نه بیئت.

﴿قَالَ سَارِي إِلَى جَبَلٍ يَفْعَسُ مِنَ الْمَاءِ﴾ واته: (پهنا ده بهم بۆ بهرزایی شاخیک له ئاوی لافاو ده مپاریزیت و نو قم نابم و ناخنکیم).

﴿قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ﴾ واته: نه مپۆ پێگرتیک بۆ تاقیکردنه وهی خوایی نییه که بریتییه له (الطوفان) باران و لافاو، تهنا خوی گهوره رهحم و بهزهیی ده نوینیت، یان دالده و پهنا دان نییه تهنا شوینیک بیئت

بۆ باومهداران، واته ناو كهشتييه كه، يان ﴿لَا عَاصِمَ﴾ واته: خاوه دن په نايه ك نيبه مه گهر خوا ره حمى پى بكات.

﴿وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُفْرَقِينَ﴾ واته: له ناو چوان به نوqm بوون. به لگه ي تيايه بۆ له ناو چوونى هه موو بيباوهران، فهرمانيك بوو روودانى برابوويه وه، پتيويستى به روونكر دهنوه نيبه.

﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (هود ٤٤)

(ابن كثير) ده ليت: خواى گه وه هه والمان ده داتى كاتيك خه لكى سه ر زهوى به نوqm بوون له ناو برد ته نها هاوه لانى ناو كهشتييه كه نه بيت. فهرمانى كرد به زهوى كه ناوه كه ي هه لمزيتته وه، فهرمانى كرد به ناسمان ناوه كه ي خوى به ريتته وه (وغيض الماء) واته: ناوه كه ده يتى كرد به كه م بوونه وه و دابه زين، (وقضى الأمر) زهوى له خه لكه كه ي سه رى به تال بوويه وه، نه و كه سانه ي كه بيباوهر بوون به خوا شوينه واريان نه مايه وه، پاشان كهشتييه كه به سه ر نشينه كانيبه وه له سه ر كيوى (جودى) مراوه ستايه وه. (مجاهد) ده ليت: جودى شاخيكه له ناوچه ي (الجزيرة).

﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَخْكُمُ الْهَآكِمِينَ﴾ (٤٥) قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تُسْأَلِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّي أَعْطَاكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾.

(القاسمي) ده ليت: نه وه ده گه يه نييت نوح (عليه السلام) سوژى باوكايه تى بۆ كوپه كه ي پالى پتوه ناوه ره حم و به زه يى نزيكيشى هوكاريك بوو داواى كرد كه خوا رزگارى بكات چونكه زور خووشى ده ويست و بايه خى پى دها، ره چاوى نه ده بى جوانى له داواكاريبه كهيدا كرد به وتن: ﴿وَأَنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ﴾ واته: به راستى وه عدو به ليتى تو حق و راسته، نه يوت: به رزگار كردنى كه سو كاره كه م وعده كه پيچه وانه بكه ره وه، به تيگه يشتنى خوى نه مه ي وت، له به ر بلاو بوونه وه داخ و خه فه ته كانى بى ناگابوو له كوپه كه ي كه به فهرمانى خوا جيا كرابوويه وه، ﴿إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ جيگير نه بوو بوو كه كوپه كه ي نه و كه سه بوو پيشت فهرمانه كه ي له سه ر درا، به سوژو شه فه قه وه داواى به زه يى له په روه ردگار كرد و وتى: ﴿وَأَنْتَ أَخْكُمُ الْهَآكِمِينَ﴾ كه زانايه كى كار به جيتت فهرمانت دوا ناكه ويوت وه ت ناكريتته وه.

﴿قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ واته: بریار رزگار بوونیانه به لَام کوڤه که له گهل دهستهی کافرانه، یان که سو و کارت نییه له بنه ږهتدا. چونکه بازنه ی که سو و کار بریتیه له نزیکي له دیندا، هیچ په یوه نډیه که له نیوان باوه ږدارو کافردا نییه.

﴿إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ خوی گه وړه روونی کرده وه که کوږه که ی له که سو و کاره که ی نه فی کرد، چونکه چاکه کار نه بوو، ناگادار کردنه وه ی که سو و کاره که ی چاکه کارن، نه هلی دین و شریعتن، مانه وه ی نو له ناو خراپه و سپړنچیدا وه که نه وه یه کرده وه کانی نا چاک بیت. نامارزه دانیش بوو که هوکاري رزگار بوون ته نها چاکیه نه که نزیکي له تو، هر که س چاکه ی نه بیت رزگاري نابیت.

﴿فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ واته: لیم مه که وه یان داوای شتی که مه که که نازانیت نایا گونجاو و ته و او وه یان نه گونجاو و ناته و او وه.

﴿إِنِّي أَعْظُمُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ واته: من نه هی نه وه ت لیده که م که له نه زانه کان بیت به وه ی که داوا له من بکهیت و نه ترانیوه، بیگومان نوح (علیه السلام) له و کاته دا به نه ده بیکی جوان ناگاداری کرده وه: به م و ته جوانه ش داوای په نا دانی کرد: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (هود ۴۷)

واته: نه ی ږه وړه دگار واته من په نا ده گرم به تو که داوای شتی که لیبکه م زانستم پی نییه، نه گهر تو لیم خو ش نه بیت و ره حمم پینه که یته، به راستی من له خه ساره ت مه ندان ده بم.

﴿قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأَمَّا سَمُتُهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (هود ۴۸)

(الزمخشری) ده لیت: واته: سه لام له خوا وه و به رکه ت بوسه ر نوح و نه ته وه ی باوه ږداران نه و که سانه ی له گهل نوحدا پنیان ده گیه نیته و گه شه یان پیده دات، له وانه ی که له گهل تاندان نه ی نوح کو مه لیکیان نه هلی رابواردنی دنیان ده چنه ناو ناگروه وه. نوح (علیه السلام) باوکی پیغه مبه ران بوو، خه لکی دوا ی لافا وه که له و بوون، له و که سانه ی ناو که شتییه که که له گهل نوحدا بوون.

﴿په‌ند و وانە ئیمانییەکانی چیرۆکه‌که﴾

١. مامۆستا (سید قوطب) دەلیت: ئەو خزمایەتی و تێکەڵییە خەڵکی لەسەر کۆدەبیته‌وه بۆ ئەم دینە شتیکی بێ ھاوتایە سڕوشتی ئەم دینە ی پێ جیا دەکرێتە‌وه. ئەم خزمایەتی و تێکەڵایە. لە خوێن و نەسەبە‌وه نییە، لە پە‌یوه‌ندی زه‌وی و نیشتیمانە‌وه نییە لە پە‌یوه‌ندی قه‌وم و عە‌شیرە‌ته‌وه نییە، هه‌روه‌ها لە پە‌یوه‌ندی ره‌نگ و زمان و ره‌گه‌زو پێشە‌و چینه‌وه نییە، چونکه ئەم خزمایەتی و تێکەڵایە پە‌یدا دە‌بن و پاشان پە‌یوه‌ندی لە نیوان تاکه‌کاندا دە‌چرێت و نامینیت، وه‌ک خۆ‌ی گه‌وره به‌ ب‌ه‌نده‌ی خۆ‌ی نوحی فەر‌موو: (ان ابني من اهلي) خۆ‌ی گه‌وره فەر‌موو: ﴿قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ پاشان بۆ‌ی روون کرد‌وه که بۆ‌چی کو‌رکە‌ی لە ئە‌هل و کە‌س و کاری ئە‌و نییە. ﴿إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ ئە‌ی نوح بێ‌گومان نزیک ی و پە‌یوه‌ندی ئینسانن لە نیوانتاندا پ‌چراوه، ﴿فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ به‌لام دانانیکی هه‌له‌یه، ئە‌وه زانراوه و د‌نیاییه هه‌رچه‌نده که ئە‌و له پ‌شتی تۆش هات‌وه.

٢. مامۆستا (سید قطب) دەلیت هه‌ل‌و‌سته‌ی کۆتایی له‌گه‌ڵ چیرۆکی نو‌حدا ده‌کە‌ین تا نرخی ئە‌و کۆمه‌له‌که‌مه باوه‌رداره له‌ ته‌رازوی خودادا ببینین. هه‌ندیک ر‌یوایه‌ت و باس ده‌کات که ئە‌و کۆمه‌له‌که‌مه موس‌ولمانه دوانزه‌ که‌س بوون و که له بانگه‌وازی نوح له ماوه‌ی نۆسه‌دو په‌نجا سال‌دا به‌ره‌م هات‌وه، بێ‌گومان ئە‌و کۆمه‌له‌که‌مه به‌ره‌می ئە‌و ته‌مه‌نه درێژ‌و هه‌وله زۆره‌ بووه، که حه‌قی خۆ‌ی بوو خۆ‌ی گه‌وره سونه‌تی دیارده‌کانی بونه‌وه‌ریان بۆ ب‌گۆ‌پ‌یت، ئە‌و (طوفان) باران و لا‌ف‌اوه‌یان بۆ هه‌لب‌کات که هه‌موو شتی‌ک داده‌پۆشی‌ت. هه‌موو زینده‌وه‌ریکی زیندووی سه‌ر زه‌وی له ناو ده‌برد، پاشان ئە‌وه خۆ‌ی گه‌وره ئە‌و کۆمه‌له‌که‌مه بکاته میراتگری زه‌وی و تۆوی ناوه‌دان‌کردنه‌وه، و ج‌ین‌شینی سه‌ر زه‌وی.

٣. (القاسمی) دەلیت: هه‌ندیکیان له راپۆرتی لا‌ف‌اوه‌که کۆمه‌لیک شوینه‌واری سه‌یری له چینه‌ک‌نی زه‌ویدا ج‌ی‌پ‌یشت‌وه، له هه‌ندیک شوێندا نیش‌ت‌ووی ده‌ریای تێکە‌ڵ به‌ ماده‌ی ک‌لسی ده‌ب‌ی‌ن‌ر‌یت، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر لوتکه‌ی شاخه‌کانیش له ده‌شت و ته‌خیاییه‌کانیشدا پاشماوه‌ی ئاز‌ه‌لی و رووه‌کی تێکە‌ڵ به‌ ماده‌ی ده‌ریایی ده‌ب‌ی‌ن‌ر‌یت، هه‌ندیک له که‌ناره‌کانیدا دیاره‌و هه‌ندیکی‌ش له نزیک‌ی ئە‌وان ژ‌یر زه‌وی که‌وت‌وه و داپۆش‌راوه، له ئە‌شکه‌وته‌کانیشدا ئ‌یسکی ئاز‌ه‌لی

سروشست جیاواز دوزراوه ته وه، پیکهاته یان له هی نیستاستا جیاوازو دورو، له گهل نه مانه شدا پاشماوهی هه ندیک نامیرو شوینه واری مریی هه، نه وه ده گیه نیئت که لافاوه که هی ناوینی بو نه شوینه، وکوی کردونه ته وه له ناوی بردوون و پاشان چوونه ته ناو چینه کانی قوری زهوی و بوونه ته مادهی بهردین، ماونه ته وه وهک شایه تییه که به فرمانی خوا بووه.

۴. زانا (السعدی) ده لیت: ده گونجیت پشت به خوا بیه ستریت و له کاتی سه رکه وتن و دابه زین و هه موو جوله یه کدا ناوی خوا بهیتریت، سوپاسی ستایشی واکریت و له سه ر نیعمه ته کانی یادی زوری بکریت، به تایبه تی له کاتی رزگار بوون و له کاتی ناره حه تییه کان، وک خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا﴾ و فهرموویه تی: ﴿إِذَا اسْتَرَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ده گونجیت دوعای بهرکه ت له شوینه کانی دابه زین بکریت وهک شوینی سه فهرموویه گه شت و گوزارو شوینه جیگیره کان، وهک شوینی نیشته جیوون، وهک خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُرَلًّا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُرَلِّينَ﴾ نه مانه هه مووی پیوستی به یادی خوا هیه.

۵. له جبرؤکی نوخدا سویدیکی تر وهرده گیریت: رزگار بوون له سزای دنیا ییه کان بو باوه ردارانه، نه وانه رزگاریان ده بیئت پیغه مبه ران و شوین که وتوانن، وه سزا دنیا ییه کان تایبه ته به سته مکاران و تاوانباران و شوین که وتوانیان له مندال و ناژه له کانیشیان، نه گهر بی تاوانیش بن، چونکه نه سزایانه ی خوی گه وره بو چینی دروژنانی ده نیتریت مندال و گیانله به رانیش ده گریته وه. به لام نه وهی له هه ندیک وتهی، (اسرائیلیات) دا باسکراوه، که قهومی نوح و قهومه کانی تریش کاتیک خوی گه وره ویستی له ناویان بهریت، رهحمی نافره ته کانی نه زوک کردن، تا سزاکه شوین منداله کانیان نه که ویئت، نه مه راستی تیا نییه، چونکه نه فی فرمانی زانراوه کان دهکن، نه وه راسته که له ئایه ته که ی خوا دا هاتووه، ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الانفال ۲۵)

واته: خو تان له به لایهک بیاریزن که توشی نه وانه تان نابیئت به تایبه ت که سته میان کردووه، به لکو هه مولایهک ده گریته وه.

۶. زانا (محمد رشید رضا) دهلیت: خوی گه وره له دنیاو له قیامتدا به ئیمان و کردهوهی چاک پاداشتی خه لکی ده داته وه نه که به نه سه بو و ره چه له که، بایه خ نادات به کهس له بهر خاتری باوکی یان وباییری چاکه کاری نه گهر له پیغه مبه رانیس بن، نه گهر که سیک له باوک و باپیرانی داوای شتیکی پیچه وانه ی سونه تی شهر و حکمه ت بی له یاسای دروست کراوه کاند، تاوان بار بووه شیایو سزادانه هه تا نه و کاته ی تموبه ده کاو ده گهر یته وه.

۷. له م نایه ته دا: ﴿قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ زانای ته فسیر (القرطبی) دهلیت: دلدا نه وه یه کی بو دروست کراوه کان تیایه له خراپی مناله کانیا ندا نه گهر خوشیان چاکه کار بن، هه روه ها به لگه شی تیایه له سه ر نه وه ی که کوپ به پیی (اللغة) زمان و شهر له کهس و کاره هه رکهس وه سیه تی بو کهس و کار کرد کوپه که شی ده گریته وه. هه رکهس له شوین و مالی نه ودا بوو له کهس و کاری نه وه، خوی گه وره له نایه تیکی تردا ده فرمویت: ﴿وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ (۷۵) وَكُنْتَاهُ وَأَهْلُهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ پیشت مانامان کرد، هه مو نه و که سانه ی که له شوین و مالی نه ودان به کهس و کار ناوی بردوون.

﴿جبروکی ئیبراهیم (علیه السلام)﴾

فه زل و ریزو گه وره یی ئیبراهیم (علیه السلام)

۱. ستایشی خوا له سه ری:

خوی گه وره ده فرمویت: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانًا لِلَّهِ خَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۲۰) شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۱۲۱) وَآيَاتُهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (۱۲۲) ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ ابْتَغِ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ خَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (النحل ۱۲۰-۱۲۳)

واته: به راستی ئیبراهیم (علیه السلام) هه رخوی ئومه تیک بوو، (هه ر خوی پیشه وایه که بوو) ملکه چی فرمانداری خوا بوو، له هه موو بیروباو پیکی چه وت به دوور بوو، له هاو هل دانهران و هه لگه پراوان نه بوو، هه روه ها زور سوپاس گوزاری خوابوو له بهرام بهر نازو نیعمه تی بیثوماری په روه ر دگاریه وه. نه ویش

ههلیبژاردو بۆ رینبازی راست و دروست رینمویی کرد، ئیمه هر له دنیا دا چاکه مان پی به خشی و پاداشتی چاکه مان دایه وه، (به به خشی نی هاوسری پاک و نه وهی خوا ناس) به راستی ئه وه له جیهانی داهاتوودا له ریزی چاکاندایه، (که ریز دارو به خته وهرو کامه رانن) دواتر (پاش چهند سه ده یه که) وه حی و نیگامان بۆ تۆ ئه ی (محمد) ﷺ نارد که شوینی ئاین و به رنامه ی ئیبراهیم بکه ویت که له هه موو بیرو باوه ریکی چه وت به دوور بووه ئه وه له دسته ی هاوڵ دانه ران نه بووه.

زانا (محمد متولی الشعراوی) ده لیت: خوای گه وه ستایشی ئیبراهیمی کردوه وه فهرموویه تی: ﴿إِنِّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانًا لِلَّهِ خَفِيفًا﴾ (النحل ۱۲۰) له واتای ﴿كَانَ أُمَّةً﴾ دا وتویانه: هیچ کاتیک هه موو سیفه ته کانی (کمال) به ره ره کانی ریزی تیا نابیت، چونکه له وه گه وه ترن له که سینکدا کۆ ببنه وه به لام له کۆمه لیکدا کۆ ده بنه وه، ئه م ئازایه و به هیزه، ئه م زیره که یه و تیروانی نی به هیزه، ئه م گوئی تیژه و باش ده بیستیت، ئه م بیر کردنه وه ی به هیزه، .. هتد، ئه مانه ناتوانری له ته نها که سینکدا کۆ بکریته وه، ده گونجیت هر تاکیک به شیکی له م به ره رانه تیا بیت، هه روه ها هه موو سیفه ته کنی (کمال) یش به سه ر کۆمه لیک که سدا دابه ش بووه، بیجگه له ئیبراهیم (علیه السلام) که به ته نها نه ته وه یه که بووه. وه که ئه وه ی به ره ره کان و (کمال) ی یه که نه ته وه له خو بگریت. خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ خَفِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (ال عمران ۶۷)

(ابن کثیر) ده لیت: خوای گه وه روونی کردوه که ئیبراهیم له سه ر دینی پاک و دروست بوو، که مه به سستی دلسۆزییه، له هه موو چه وتی و بی ماناییه که لای دابوو، پیچه وانه ی یه هود و نه سارا و هاوه لده ران بوو.

خوای گه وه فهرموویه تی: ﴿وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾ (النجم ۳) له هه موو ئه و فهرمانه ی که خوای گه وه فهرمانی پیکرد زۆر به وه فا بوو به هه موو ره وشتیکی ئیمانی به رز به لقه کانیشییه و هه لده سا.

خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة ۱۲۴)

واته: په ره رده گاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی به چهند فهرمانیک تاقی کردوه ئه ویش زۆر به جوانی ئه نجامی دان، دوا یی که له هه موو تاقیکردنه وه کاند

سهرکهوت، خوا فرموی: من بپرارم داوه بتهکه مه پیشه‌وای خه‌لکی، ئیبراهیم ووتی: حمز ده‌که‌م نه‌وه‌کانیشم له‌و کاره بی به‌هره‌دارین، خوا فرموی: په‌یام و په‌یمانی من بۆ سته‌م کاران ناییت (با نه‌وه‌ی تۆش بن).

دەربارە‌ی ئەم نایەتە (القرطبی) دەفرمویت: زانا‌یان راو بۆ‌چوونی جیا‌وازیان دەربارە‌ی (کلمات) هە‌یه هە‌ندیکیان دە‌لین: مە‌به‌ستی شە‌ریعە‌تی ئیسلامە، هە‌ندیکی تریان دە‌لین: مە‌به‌ستی بە‌ فرمان و نە‌هییه، هە‌ندیکی تر دە‌لین: مە‌به‌ستی سەر‌برینی کۆ‌ڕە‌که‌یه‌تی، هە‌ندیکی تریان دە‌لین: مە‌به‌ستی بە‌ جی‌گە‌یان‌دانی په‌یامە‌که‌یه‌تی، دە‌لین: ماناکان له‌ یە‌که‌وه‌ نزیکن.

۲. یە‌کی‌که‌ له‌ پی‌غه‌مبە‌رانی (اولی‌ العزم) که‌ له‌ ناو هە‌موو پی‌غه‌مبە‌راندا به‌ تاییبە‌ت ناوی هاتوو، له‌ نایە‌ته‌کانی هە‌ردوو سورە‌تی (الاحزاب و الشوری) دا: (ابن کثیر) دە‌لین: ئیبراهیم (علیه‌ السلام) دوا‌ی محمد (ﷺ) به‌‌رێ‌ز ترین پی‌غه‌مبە‌رانی (اولی‌ العزم) که‌ پی‌غه‌مبەر (ﷺ) له‌ ئاسمانی هە‌وتم بینی پشتی دابوو به‌ (بیت المعمور) ه‌وه‌ که‌ هە‌موو رۆ‌ژێک ۷۰ ه‌زار فریشتە‌ی تێ‌ده‌چیت. پاشان جاریکی تر ناگه‌رێ‌ته‌وه‌ بۆ‌ی.

هە‌روه‌ها فرموده‌که‌ی (ابی بن کعب) که‌ پی‌غه‌مبەر فرموی: (اللهم اغفر لامي، اللهم اغفر لامتي، و اخرت الثالثة ليوم يرغب الي الخلق كلهم حت ابراهيم)^۱. واتە پی‌غه‌مبەر له‌ به‌شیکی فرموده‌که‌دا دوعای بۆ ئومه‌ته‌که‌ی کرد فرووی: خوايه له‌ ئومه‌ته‌که‌م خۆش بیت، خوايه له‌ ئومه‌ته‌که‌م خۆش بیت، سێ‌یه‌م دوعاو پارانه‌وه‌م دواخست بۆ رۆ‌ژێک که‌ دروست کراوه‌کان ه‌سودییان به‌ من دیت گشتیان ته‌نانه‌ت ئیبراهیمیش.

کاتی‌ک ئیبراهیم (علیه‌ السلام) له‌ دوا‌ی پی‌غه‌مبەر (ﷺ) به‌ رێ‌ز ترینی پی‌غه‌مبە‌رانی (اولی‌ العزم) بوو، پی‌غه‌مبەر (ﷺ) فرمانی کردوو له‌ ته‌حیاتی نوێ‌ژدا ناوی به‌ی‌نریت، وه‌ک له‌ فرموده‌ راسته‌کاندا، له‌ فرموده‌ی (کعب بن

^۱ (مسلم) له‌ (صلاه‌ المسافرین) دا ر‌ی‌وایه‌تی کردوو

عجزة) و کهسانی تردا هاتووہ وتیان: ئەی پیڤەمبەری خوا (ﷺ) زانیمان سەلام لەسەر تۆ چۆنە. ئەی (الصلاة) لەسەر تۆ چۆن دەبیئت؟ پیڤەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (ولو اللهم صلى على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد) ^۱. واتا بلییڤن: خوایه دروودو سەلات بنێرە بۆسەر محمدو ئال محمد وەك دروودو سەلامت نارد بۆسەر ئیبراھیم و ئالی ئیبراھیم، وە بەرەكەت و فەرۆ پیرۆزی بپێژیت بەسەر محمدو ئالی محمد دا وەك بەرەكەت و فەرۆ پیرۆزیت رزاندووہ بەسەر ئالی ئیبراھیمدا. بەراستی تۆ خوایهکی سوپاس کراو بەرزو بالایت. ئیبراھیم (علیه السلام) لە ھەموو پیڤەمبەرائی تر زیاتر لە پیڤەمبەر محمد (ﷺ) چووہ، وەك لە (صحيحی بوخاریدا هاتووہ، (اما ابراهيم فانظروا الى صاحبكم) واتە: بۆ ئیبراھیم تەماشای ھاوہلەکی خۆتان (واتە خۆی بکەن، واتە شیوہیان زۆر لە یەك چووہ، ۳. ھەروەھا لە فەزل و گەورەییەکانی زۆر خۆشەویستی خوا بووہ، ھەر لەمەدا پیڤەمبەری خۆشمان بەشدار بووہ، خواي گەورە فەرمویت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ (النساء ۱۲۵)

واتە: کێ ھەيە ئایینی چاک و پەسەندترو جوانتر بیئت لەو کەسەي رووی کردۆتە خواو خۆی تەسلیمی ئەو زاتە کردووہ، لە کاتیکیدا کە کارجوان و کار پەسەندەو، شوێن و ئایینی ئیبراھیمی مل کەچ و فەرمانبەردار کەوتیبت، کە خوا ئیبراھیمیشی کردۆتە خۆشەویستی خۆی و ریزداری کردووہ. وشەي (الخليل) ئەو پەپری خۆشەویستی دەگەيەنیت، پیڤەمبەر (ﷺ) فەرمویت: (ايها الناس لو كنت متخذاخليلا غير ربي لاتخذت ابي بكر خليلا ولكن اخوة الاسلام) ^۲

^۱ بخاری لە (الدعوات) و مسلم لە (الصلاة) دا رىوايەتيان کردووہ.

^۲ بخاری لە (فضائل الصحابة) وە مسلم لە (الفضائل) دا رىوايەتيان کردووہ.

واته: نهی خه لکینه نه گهر من خوشه ویستیکم له غهیری پهروردگار بۆ خۆم بگرتایه و دیاری بکردایه، نهوا ابو بکرم دهکرد بهلام برای موسولمانه.

۴. ههروهه له ریزو گهوره ییهکانی خوی گهوره له نهوهکانیدا پیغه مبهرا نی ناردوه و کتیبی پیی داو ن.

خوی گهوره فهرمووی: ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ واته: پیغه مبهرا یه تیمان کرده کالای بالای نهوهکانی ئیبراهیم و کتیبه ئاسمانییه کانیشمان بۆ ناردن.

له ئایه تیکی تردا ده فهرمویت: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (۸۴) وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿الانعم ۸۴-۸۶﴾

واته ئیسحاق و یه عقوقمان پیی به خشی، هه ریه که له وانمان رینمووی کرد پیشتیش نوحمان رینمووی کردبوو، له نهوهکانی تری ئیبراهیم داود و سولهیمان و نهیوب و یوسف و موسا و هارون هاتنه دنیاوه و بوونه رابهرو چاو ساغی خه لکی. بهو شیویه پاداشتی چاکه خوازان ده دینهوه، نهوهی چاک و پاک خوا ناسییان پیی ده به خشین، ههروهه زه کهریاو یه حیا و عیسا و ئیلیاس هه ره موویان له پیاو چاکان. ئسماعیل و یه سه ع و یونس و لوطیش له هیدایهت داو و پیغه مبهرا ن بوون هه ریه که له وانیشمان ریزدار کرد به سه ره هه موو خه لکی جیهانی سه ده می خو یاندا.

(ابن کثیر) ده لیت: هه رکتیبیک له ئاسمان بۆ پیغه مبهرا نی دوا ی ئیبراهیم دا به زبیت بۆ نهوهکانی ئیبراهیم (علیه السلام) بوو، نهوهش سونه تی خوا هاوشیوه بوو پله یه کی به رزیش بوو له خۆ با ییبوون و شانازی تیا نه بوون، ئیبراهیم دوو کوپی بوو، ئیبراهیم له هاجهرو پاشان ئیسحاق له ساره نهوهیش یه عقوقی بوو، که ئیسرائیله که هه موو نهوهکانی ده چنه وه سه ره نهو، پیغه مبهرا یه تیا تیا بووه، ژماره یان زۆر بوو، کهس ژماره یان نازانیت ته نها نهو که سه نه بیت که به پیغه مبهرا یه تی ناردوونی تایبته مهن دی کردن به په یامی پیغه مبهرا یه تی، تا به عیسا ی کوپی مه ریه م کو تاییا ن هات، که له (بنی ئسرائیل) بوو.

به لام له ئیسماعیل عه ره ب په یدا بوون له گه ل جیاوازی قه بیله و تیره کاند، له نهوهی نهو ته نها پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ هات، که له دنیا و قیامه تدا بۆ نهوهی ئاده م جیگه ی فخر و شانازییه که (محمدی کوپی عه بدولایه)

۵. له ریزو گه ورهیی فهزلی ئیبراهیم، نهوهیه رۆژی قیامت یه کهم کهسه جل و بهرگ له بهر دهکات.

له (ابن عباس) (خوای لی پازی بیت) ئه ویش له پیغه مبه (ﷺ) فهرمویه تی: (انکم محشورون حفاة عراة عزلا ثم قرأ ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ لِّعِذَّةٍ وَغَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ و اول من یکسی يوم القيامة ابراهیم)^۱

واته: ئیوه له رۆژی قیامتدا به پینی په تی و روتی و خهته نه نه کراوی کۆ دهکرینه وه. پاشان ئایه تی ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ لِّعِذَّةٍ وَغَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ ی خوینده وه وهک چۆن کتییی کراوه دانه خریت وه ده پچریته وه ههروهک چۆن له سههه تاوه دروستمان کرد وهک نهوسای هو ی لیده کهینه وه بۆ نهوه ی سههه نو ی به شیوهیه کی تر دروستی بکهینه وه) جا نه وه په یمان و به لینی ئیمهیه، بیگومان ئیمه نه و کاره نه انجام دههین، یه کهم کهسیش که رۆژی قیامت بهرگ دپۆشیت ئیبراهیمه.

(الحافظ) ده لیت: و تراوه: حیکمهت له تایبه ته نه دی ئیبراهیم به مه له بهر نه وه بووه به پوونی فبری درایه ناو ئاگره وه و تراوه له بهر نه وه یه کهم کهس بووه شهروالی له بهر کردووه، به وه پئویست ناییت فهزل بدریت به سهه پیغه مبه (ﷺ) چونکه خاوهن ریزو فهزل کراو به شتیگ جیا دهکریته وه که تایبهت بیت به خو ی، ئیتر به وه ریزی ره ها پئویست ناییت. پاشان وتی: ئیبرهیم (علیه السلام) چه ند تایبهت مه ندیه کی تری له پیشی هه بووه، یه کهم کهس بووه که میوانی دهعهت کردووه سمیلی کورت کردوته وه و سونه تی خهته نه کردنی جیبه جی کردووه، پیری بینیه وه و شتانی تریش.

۶. ههروه ها له فهزل و ریزی بریتی بووه له وه ی که درۆی نه کردووه ته نها سی جار نه ییت، دوانیان تایبهت بوون به زاتی خوا.

^۱بوخاری له (الانبیاء) مسلم له (فناء الدنيا و بيان الحشر يوم القيامة) ريوایه تیان کردووه.

(ابى ھىريرە) ۋە ھەرموۋى: پىغەمبەر (ﷺ) ھەرموۋى: (لەن يەكەب ابراھىم علىە السلام الا ثلاث كذبات).^۱

ۋاتە: ئىبراھىم علىە السلام تەنھا سى درۋى كەردوۋە.

(الحافظ) دەلىت: ئىمامى مەسەم لە ھەرموۋەدى (ابى زەرە) ئەۋىش لە ابى ھىريرە) ۋە لە ھەرموۋەدى (الشفاعە) كە ھەرموۋەدىكى دىرژە رىۋايەتى كەردوۋە، باسى درۋكانى كەردوۋە، پاشان لە رىگەيەكى تەرەۋ گىراۋىەتتە ۋە لە كۇتايىدا ھەرموۋى: لە قەسەكى ئىبراھىمدا زىادى كەرد، دەربارەدى (الكوكب) ئەستىرەكە ۋتى: (هذا ربي) بە بىتەكانى ۋت: (بل فعلهم كبيرهم هذا) دەربارەدى خۇيشى ۋتى: (اني سقيم) كۇتاي ھات.

پىشەۋا (النووي) دەلىت: زانايانى (فيقە) لەسەر ئەۋە رىكەۋتوون ئەگەر كابرايەكى سەتەمكار بىت داۋاي كەسىكى شاراۋە بىگىرەت و بىگىرەت، يان داۋاي بارمەتەيك بىگىرەت بۇ ئىنسانىك تا لە تورەيدا بىگىرەت، پەرسىيار دەربارەدى بىگىرەت، ئەۋا ھەركەسىك زانايارى لەسەر ئەۋانە ھەبىت كە شاراۋەن پىۋىستە بىشارىتەۋە ئىنكارى بىگىرەت ئەگەر زانى، بەلكو لەمەدا زۇر رىپىندراۋە بەلكو ۋاجبىشە بۇ ئەۋە سەتەم كارەكە دوۋربخاتەۋە. پىغەمبەر (ﷺ) لەسەر ئەم جۇرە درۋيانە ئاگادارى داۋە، كە ئەمانە لە درۋى رەھاي ئاپەسەندىن.

۷. يەكىكى تر لە ھەزل ۋ رىزەكانى بىرىتى بوۋە لە: ئەۋەدى كە لە (ئەنەسى كوپى مالىك) رىۋايەتى كەردوۋە: ھەرموۋى: پىۋىك ھات بۇلاى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ۋتى: ئەى باشتىن كەس، پىغەمبەر (ﷺ) ھەرموۋى: (ذاك ابراھىم).^۲ ۋاتە: (ئەۋ باشتە ئىبراھىمە).

^۱ بوخارى رىۋايەتى كەردوۋە لە (الانبىاء) دا

^۲ مەسەم لە (الفضائل) دا رىۋايەتى كەردوۋە

پیشخوا (النووي) دهفهرموویت: پیغهمبر ﴿﴾ ئەمەى به لیبوردن و ریزهوه بۆ ئیبراهیم (علیه السلام) ووت: لەبەر خۆشهویستی و بابەتەکانی، گەر ناو پیغهمبرمان ﴿﴾ بەرێز ترو خاوەن فەزڵ تەر، وەك فەرموویەتی: (انا سید ولد آدم)، مەبەستی فەخرو شانازی نەبووه بەسەر کەسانی پش خۆیدا بۆ ئەوه وتی کە فەرمانی پیکرابوو روونی بکاتەوه و رایبگەیهنیت، بۆ ئەمەش فەمووی: (ولا فخر) ئەمە فەخرو شانازی نییه، بۆ ئەوهی رەتی هەندیک تیگەیشتنی بۆ کەلک و ناپاست بکاتەوه و تراوه: کە پیغهمبر ﴿﴾ وتی ئیبراهیم باشتەین کەسە، رەنگە لەبەر ئەوه بویت کە هینشتا نەیانووه خۆی گەورەى ئەوهی ئادەمە.

لە ریزو فەزلی ئیبراهیم، خۆای گەورە بەزانست و زانیاری و دنیایی و بەلگەى بەهیز بەرزى کردەوه، خۆای گەورە دهفهرموویت: ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ﴾ واتە: بەو شیوهیه دەسەلاتی تۆکمەو بە هیزمان لە ئاسمانەکان و زەویدا نیشانی ئیبراهیم دەدەین، بۆ ئەوهی بەلگە بە دەست بیت و لە ریزی دنیاکاندا بیت.

لە ئایەتیکی تردا دهفهرموویت: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ لِّشَاءِ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ (الانعام ٨٣)

واتە: ئەو وتو ویژوو لیکۆلینەوانە بەلگەو نیشانەى ئیمە بوون، کاتیک بەخشیمانن بە ئیبراهیم لەسەر گەلەکەى زال بوو بەسەریاندا، قسەو بیرو باوەڕی بەسەر قەومەکەیدا سەرکەوت، جا هەر کەسێک بمانەویت و (خویشی شایستە بیت) پلەو پایەى چەندەها بەرز دەکەینەوه، بەراستی پەرەردگاری تۆ داناو کار بە جێیه، بە هەموو شتیەک زاناىە.

١ (شرح النووي على صحيح مسلم).

له شهوق و زهوقی حزن کردنی بۆ گه‌یشتن به ئامانجی زانست و کو‌تاییه‌که‌ی داوای کرد له پهرمه‌دگاری و وتی: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَئِكَ ثُبُورٌ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لَّيَطْنَنَّ فَلْيُ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (البقره ۲۶۰)

واته: به یاد بهینه، کاتیک ئیبراهیم وتی: پهرمه‌دگارا نیشانم بده چۆن مردوو زیندوو ده‌که‌یتمه‌وه؟ خوا فرموی ئایا باوه‌رت نه‌هیناوه؟ ئیبراهیم وتی: به‌ئێ (باوه‌رم هه‌یه) به‌لام حه‌ز ده‌که‌م (به‌چاوی خۆم بیبینم) تا دلم ئارام بگریت، خوا فرموی: که‌واته‌ چوار بانده به‌ینه‌و جوان سه‌رنجیان بده‌و دوا‌یی هه‌ر چواریان سه‌ر به‌رو گوشت و په‌رو خو‌ن‌یان تیکه‌ل بکه‌ نه‌وسا له‌سه‌ر لوتکه‌ی هه‌ر شاخیک هه‌ندیك له‌و تیکه‌له‌یه دابنێ، پاشان بانگیان بکه‌ به‌ خیرایی و به‌ په‌له‌ هه‌موویان دینه‌و بۆ لات و چاک بزانه‌و دلنیا‌یه، به‌ راستی خوا بالا ده‌ست و کار به‌ جییه.

۸. هه‌روه‌ها له ریزو فه‌زله‌کانی خوای گه‌وره له سه‌رمانی واجب کردوو شوین

ئاین و ده‌ستوری ئیبراهیم بکه‌وین و له رینگا‌که‌یه‌وه به‌وین:

(زانا عبدالرحمن بن ناصر السعیدی) ده‌فه‌رمو‌یت: بۆ نه‌وه‌ی بزانی هه‌موو نه‌وه‌ی که خوای گه‌وره بۆی گیراوینه‌ته‌وه له ژیان و به‌سه‌ره‌اتی ئیبراهیم (علیه السلام) نه‌وا ئیمه‌ فه‌رمانمان پێ‌کراوه که پابه‌ند‌بین به‌ هه‌موویه‌وه، خوای گه‌وره فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿مَلَأْنَا آيَاتِكُمْ إِبْرَاهِيمَ﴾ واته پابه‌ند بن پێ‌وه‌ی. ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ (الفحل ۱۲۳)

واته: دوا‌ی چه‌نده‌ها سه‌ده وه‌حیمان بۆ تۆ نه‌ی محمد ﷺ) نارد که شوین ئیان و به‌رنامه‌ی ئیبراهیم بکه‌ویت.

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ﴾ واته: نه‌ی ئیماندارن به‌راستی له ئیبراهیم و نه‌وانه‌ی که له‌گه‌لیدا بوون نموونه‌یه‌کی چاکتان خراوه‌ته به‌رچاو.

به‌لام نه‌م قسه‌یه‌ی بۆ باوکی بێ باوه‌ری (لا تستغفرن) جیا کراوه‌ته‌وه. نا بی‌ت پابه‌ند‌بن پێ‌وه‌ی له‌م حاله‌ته‌دا به‌ داوای لی‌خۆش بوون بۆ هاوه‌لدانه‌ران. داوای لی‌خۆش بوونی خۆی ئیبراهیم بۆ باوکی له‌به‌ر به‌ئینیک بوو دابووی به‌ باوکی کاتیک بۆی ده‌رکه‌وت نه‌وه دووژمنی خوا‌یه ئیتر ته‌به‌رای لی‌کردو خۆی به‌دوور گرت.

۹. له فەزل و ریزه کانی ئەوه بوو که خوای گه وره خۆی و ئیسماعیلی کۆری هەلبژارد بۆ دروست کردنی (بیت العقیق) خوای گه وره ش وه لاهمه که ی دایه وه له ئۆمه تی پیغه مه به ری خوایشدا داواکه ی جی به جی بوو:
خوای گه وره فەرمووی: ﴿وَإِذْ رَفَعْنَا إِبْرَاهِيمَ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (البقره ۱۲۷)

واته: به یاد بهیئن ئەوکاته ی ئیبراهیم پایه کانی له که عبه بهرز کردوه له گەل ئیسماعیلداو (دهیانوت): پهروهر دگارا ئەم کاره مان لی وهربگره وه له ریزی چاکه کانه ماندا تۆماری بکه، چونکه به راستی تۆ خوایه کی زۆر بیسه رو زانایت. له پیغه مه به ری خۆمان وه هه والیکی راست نه هاتوه، که (بیت) پیش ئیبراهیم (علیه السلام) دروست کرابیت، ئەوه ی په نا بۆ ئایه تی (مکان البیت) به ریت، ئەوه بی خه به رو نادیاره چونکه مه به ستی شوینه که له زانستی خودا به ریار دراوه دیاری کراوه.

خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾ (ال عمران ۹۶).

واته: به راستی یه که م خانه و مال و مه نزلگایه که و خه لکی سه ر زه وی دانرا (بۆ خوا په رستی) ئەوه یه له مه که دایه، که په رۆزه و هیدایه ت و رینموونی به خشه بۆ هه موو خه لکی جیهان، ووتراوه: شوینی که عبه (فیه آیات بینات) واته: له بهر ئەوه ی دروست کراوی ئیبراهیمی باوکی پیغه مه به رانه له دوا ی خۆی، پیشه وای چاکان و پاکانه له نه وه کانی، ئەوانه ی په پره وی ده که ن و ده ست به سونه ته کانییه وه ده گرن، بۆ ئەمه ش فەمووی: (مقام ابراهیم) واته: ئەو به رده ی له سه ری ده وه ستا بۆ ئەوه ی بیناکه بهرز بکاته وه، کۆپه که ی ئەو به رده به ناوبانگه ی بۆ دانا بۆ ئەوه ی بجیته سه ری تا بیناکه به رزی بکاته وه، مه به ست له وه ی که ئیبراهیم به ریزین مزگه وتی له به ریزترین پارچه زه وی له شیوکی بی سه وزایی و کشتوکال و دروست کردن دووعای به رکه تی بۆ که سو کاره که ی کرد که خوای گه وره رزق و به رو به میان بداتی له گەل که میك ئاوه وه ک و کشتوکال و به رو به ودا، بیکاته شوینیکی گرنگو په رۆزو موباره ک و بیکاته شوینیکی ئارام و پارێزراو، خوای گه وره وه لاهمی دووعاکه ی دایه وه سوپاس بۆ خوا، ئەوه ی که ویستی خوای گه وره پینی دا، خوای گه وره

فرموی: ﴿أَرْضَنَا أَوْلَمْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَنَّبُ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رَزَقًا مِنْ لَدُنَّا﴾
(القصص ۵۷).

واته: مهگەر ئیمه شوینیکی دور له ستهو پرله ناسایشمان بۆ فرههم نهینان که جورهها بهرووبومی بۆ دیت و له هه مو نازو نيعمه تیک بههره وهره).
و داوای کرد له خوای گهره که پیغه مبهریکیان له رهگهزی خوی بۆ بنیریت و به زمانی خویان قسه بکات، بۆ نهوهی هردوو نازو نيعمه تی دین و دنیا به بهخته وهری دنیا و قیامت له سهر تهواو بکات، بۆ نه مهش خوای گهره وهلامی دایه وه، وه پیغه مبهریکی بۆ ناردن، به لام چ پیغه مبهریک، کو تای هه موو پیغه مبهرائی پی هینا و دینی پی تهواو کرد که به کهسانی پیش خوی نه دابوو.

﴿ ئیبراهیم (علیه السلام) بانگهوازی باوکی دهکات ﴾

ئیبراهیم (علیه السلام) سه رها تا بانگهوازه که ی له باوکییه وه دهست پیکرد، چونکه نزیکترین کهسی بوو لینییه وه، پیشترین کهسیش بوو خهیری پی بگهیه نیت، هه ر نه م کاره پیغه مبهری خوشمان کردی ﴿...﴾، ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (الشعراء ۲۱۴).

واته: خزمه نزیکهکانی خوت ناگاردار بکهروه، له بانگهوازه کهیدا رهچاوی نه ده بی جوانی کرد بۆ ناموزگاری کردنی نه ده بی جوانی له گه ل گهره کاندای به کار هینا، به لگهی به هیزی به کار هینا، به نارام و خۆراگر بوو له سهر هه موو نازاریک که توشی بهاتایه له ریگای گه یاندنی بانگهوازه کهیدا، با بانگوازان به وه دلخۆش بن.

خوای گهره ده فرمویت: ﴿وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ (۴۱) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصَرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ (مریم ۴۱-۴۲).
واته: له قورئاندا باسی (گۆشهیه که له به سه رهاتی) ئیبراهیم بۆ نه و خه لکه بگهیره وه، به راستی نه و که سایه تییه کی راستگوبوو، له پیغه مبهرائیش بوو، کا تیک به باوکی وت: باوکی بهریزم نه وه تو بۆچی شتیک ده پهرستی نه گو ی بیسته و نه کهس بهرچاو روو و روشنییر دهکات نه هیهچ سودیکت پی دهگهیه نیت.

زانا (ابو السعود) دهلیت: ئیراهیم علیه السلام له بانگه وازه کهیدا جوانترین بهرنامه و بههیزترین ریگای به کار هیئا جوانترین بهلگهی به نهدهیی جوانه وه به کار هیئا.

کاتیک په رستراو نه بیستتوو نه بینیت و بهرچاو روون نه بیت و هیچ سودیکی نه بیت بۆ نه و کهسهی دهیپه رستیت، ئیتر چ کهلکیک له په رستنیدا ههیه؟ نه وه نا ته و او بی دهسته لاتره له و کهسهی که دهیپه رستیت، نه وه ش بههیزترین بهلگهیه له سهر به تال کردنه وهی نه و په رستشه، ئینجا که په رستش و ههوله کهی به زایه چوو، وه که نه وهیه بلیت: کهواته ریگا که چۆن دهیبت؟

زانا (محمد متولی شعراوی) دهلیت: ئیراهیم (علیه السلام) کاتیک به باوکی فرموو: ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا (٤٢) يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ (مریم ٤٢-٤٣) نه و تهیهی بۆ نه وه نهوت که باسی خوئی بکات راستگوویه، بهلکو وه پیغه مبهریکی خاوهن په یام فرمووی، بۆ نه وه هاتوو ههلسوکه وتی خهلی راست بکاته وه، بهو (وحی)یهی له لایه ن خواوه بۆی هاتوو، ئاراسته یان بکات. وشهی (لاییه) که له قورئاندا هاتوو، خوای گهره له قورئاندا (اسم علم) ناویکی ناسراوی دیاریکراوی بۆ باوکی ئیراهیم باس نه کردوه، لیژدها (الاب) بۆ باسکردنه (وصف) بهلام ناوه کهی نازانین، نه گهر گهشتیک به ناو دهقهکانی قورئاندا بکهین که به دوو دهق (نص) هاتوو، دقیکیان راسته وخو باوکهکان دهگریته وه بۆمان باس دهکات، (کوپی باوکی باپیری باپیری باوکی) بهلام نایه تیکی تر جیاواز له مه باس دهکات، (مام)ی هیئاوه و ناوی باوکی داوه به سمردا، وه که له سوره تی (یوسف) دا هاتوو: یوسف علیه السلام به دوو هاوپنکهی ناو زیندان دهلیت: ﴿رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ (٣٧) وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ (یوسف ٤٢-٤٣). وشهی (ابایی) کوئی (اب)ه، (الاباء) بریتییه له: (ئیراهیم پاشان ئیسحاقی کوپی پاشان یه عقیوبی کوپی ئیسحاق) به دوا یه کیشدا راسته وخو هیئاوونی. له نایه تیکی تراد ده فرمویت: ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لَبْنِي مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُهَا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (البقره ١٣٣).

ئىبراھىم باپىرى يەعقوب بوو، ئىسحاقىش باوكى يەعقوب بوو، ئىسىمائىل لەم بەينەدا چى دەردەچىت؟ مامى يەعقوب بوو، كەواتە مامىش بە (اب) ناوى ھاتووه. كەواتە قورئان مامى بە باوك لىك داوھتەو، ئەگەر خاوى گەرە لە ھەموو ئايەتەكاندا بۇ ئىبراھىم وشەى (لابىيە) بفرەوايە، ئەو كاتە كارە كە وادەبوو، كە دەبوونە باوكى راستەقىنەى بەلام تەنھا يەكجار ناوى (ازى) ھىناو، دواى باوك كەس بە ناوى ناسراو نايەت، مەگەر تەنھا مەبەستى مامى بویت.

ئىنجا ئىبراھىم (عليه السلام) فرەمووى: ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ (مريم ۴۳).

واتە ئى باوكە بەرىزم، بەراستى ئەو زانست و زانىارىيەى كە بۇ من ھاتووه دەربارەى دەسلەت و تواناى بە دىھىنەرى ئەم جىھانە. بىگومان بۇ تۆ ھەتووه، كەواتە پەپرەوى من بکە رىنمونىت دەكەم بۇ رىگەر رىيازىكى راست و دروست، زانا (الزمخشرى) دەلەت: زۆر بە نەرم و نىانى بانگەوازی کرد، نەزانی نەدايە پال باوكى ناوى بە نەزان نەھىنا، ھەموو زانستىكى نەدايە پال خوى، بەلكو فرەمووى: من ئەندازەيەك زانستم لايە ھەندىك لەو لای تۆ نىيە، ئەو ھەش زانستى بەلگە دارە لەسەر رىگەى راست، خۆت بە گەرە مەگەر، من و تۆ بەرەو كاروانىك دەچىن، بەلام من لەسەر رىنمونىم و تۆ لەسەرى نیت، كەواتە شوینم كەوہ رزگارت دەكەم لە گومرايى.

پاشان فرەمووى: ﴿يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ (مريم ۴۴).

واتە ئى باوكى ئازىزم شەيتان مەپرستە چونكە بەراستى شەيتان ياخييە لە خواو سەرکەشى کردووه.

پاشان فرەمووى: ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾. زانا (الزمخشرى) دەلەت: لە چوارەم جاردا بە خراپى چارەنوسى ترساندى ئەو ھەى لەپەر و دەدات لە شوین كەوتن و چارەنوسى خراپە، سودى لە ئەدەبى جوان وەرنەگرت، بە جۆرىك كە دانى نەنا بەو ھەدا كە سزای پى دەگات، بىگومان سزاكەى پى دەگات، ئىبراھىم پى فرەمووى: من دەترسم سزايەكى بەئازارت پى بگات، ئىبراھىم لە ھەموو ئامۆزگارىيەكانىدا ووشەى (يا أَبَتِ) بۇ باوكى بەكار ھىناو.

باوكى وتى: ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَنْ لَمْ تَنْتَ لِأَرْجُمُكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا

(٤٦) قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ (مریم ٦-٤٧).

زانا (الشنقیطی) دهلیت: خوی گهوره لهم دوو نایه تدها روونی کردهوه کاتیک ئیبراهیم ئاموژگاریه کانی به نهرمی بۆ باوکی راگه یاند هه ق و راستی بۆ روون کردهوه له پهرستنی شتی بۆ که لک ئاگاداری کردهوه، له سزای خوا ئاگاداری کردو پیی وت: پهرستنی شهیتان خراپه، به لام باوکی به شیوهیهکی توندو رهق لهگهلی دوواو به ناوی خوی بانگی کرد نهیوت (یا بنی) واته کورشی خۆم، له کاتیکدا ئیبراهیم ووتی (یا اَبَت) ئینکاری پهرستنی بته کانی کرد، ووتی: من نامهویت، تهنا خوی بهرزو بالام دهویت، باوکی هه پهرشهی لیکرد نهگهر واوز لهو قسانه نه هیئت که نهیلیت، نهوا بهرد بارانی دهکات، یان جنیوو قسهی سوکی پی دهلیت، به لام بهرد باران کردنه که راست و دیار تره، پاشان پییوت لای نهو کوچ بکات واته بۆ ماوهیهکی درژد دور بکهویتهوه، پاشان ئیبراهیم دواي نهو توندو تیژییهی باوکی به جوانترین و نهرم ترین وشه وهلامی دایهوه: ﴿قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي﴾.

(ابن کثیر) دهبارهی نهم نایه ته دهلیت: (سلام عليك) واته ئیبراهیم وتی: باوکه له منهوه نارههتی و ئازارت پی ناگات، له لایهنی منهوه سهلامهت و بۆ وهییت، چاکهیهکیشی بۆ زیاد کردو وتی: ﴿سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾

(ان عباس) و کهسانی تریش دهلین: زۆر نهرم و نیان و به سۆز بوو، ئیبراهیم داوای لیخووش بوونی بۆ باوکی کرد، وهک بهلینی پی دابوو، کاتیک بۆی دهکوت دوژمنی خوایه ته به پرای لی کردو خوی لی به دور گرت.

پیغه ممبر ﴿﴾ ده فهرمویت: (یَلْقَىٰ اِبْرَاهِیْمَ اِیَّاهُ یَوْمَ الْقِیَامَةِ عَلٰی وَجْهِهِ اِذْ رُغْبَةً وَ قُرَّةً، فِیْقُولُ لَهْ اِبْرَاهِیْمُ: یَا اَبَتِ الْمِ اَقْلَ لَكَ لَا تَعْصِنِیْ؟ فِیْقُولُ لَهْ اَبُوهُ: الْیَوْمَ لَا اَعْصَاکَ یَا اِبْرَاهِیْمُ، یَقُولُ اِبْرَاهِیْمُ: یَا رَبِّی وَعِدْتَنِیْ اَنْکَ لَا تَحْزِنِیْ یَوْمَ یُعْثُوْنَ، وَهَلْ اَلْخِی اَشَدُّ مِنْ اِنْ اَخْذَنِیْ فِیْ اَبِیْ؟ فِیْقُولُ اللّٰهُ تَبَارَکَ وَ تَعَالٰی، یَا اِبْرَاهِیْمُ اِنِّیْ حَرَمْتُ الْجَنَّةَ عَلٰی الْکَافِرِیْنَ)^١

واته: له روژی قیامه تدا ئیبراهیم (علیه السلام) دهکات به ئازهری باوکی و

دهیبنیت دهموو چاوی رهش هه لگه پراوه ته پ و تۆزی لی نیشتوو، ئیبراهیم پئی ده لیت، ئەی باوکه پیم نه وتیت سهر پچیم مه که؟ باوکی پئی ده لیت: نه مپرو سهر پچیت ناکه مه ئەی ئیبراهیم، ئیبراهیم ده لیت: ئەی پهرومردگار تو به لیت پئی دام روژی زیندوو کردنه وه سهر شوپم نه کهیت، ئایا له وه قورسترو ناره حهت تر ههیه که له باوکدا سهر شوپم بکهیت؟ خوای گه وه ده فهرمویت: ئەی ئیبراهیم من به هه شتم له سهر بی باومهران حهرام کردوو. له فهرموودهیه کی تر دا که ههر بوخاری له (الانبیاء) دا ریوایه تی کردوو له به شیکی فهرمووده که دا هاتوو (هو بذیح مطلق فیوخذ بقوانمه فیلقی فی النار) واته: باوکی ئیبراهیم شیوهی گوپراوه بو نیروهی که متیار له ناو خوین و خویدا تلاوه ته وه رهنگی گرتوو، ده رباره ی نه و وتراوه حیکمهت له م شیوه گوپینه دا بو که متیار، چونکه که متیار له بی می شک ترین ئاژله کانه، ئازهریش له بین می شکترین مروقه کان بو، چونکه دوا ی نه وهی کوپه که ی به لگه روونه کانی بو ده رخست نه و له سهر بی باورپی سور بو هه تا مرد، ئیبراهیم بالی سۆزو میهره بانی و ملکه چی بو راخست، به لام نه و خو ی به گه وه زانی و له سهر بی باورپی سور بو، له بهر نه وه له روژی قیامهت به زه لیلی مامه له ی له گه ل ده کریت.

ئیبراهیم (علیه السلام) نه ی توانی شه فاعهت بو باوکی بکات ههروه ها پیغه مبه ری خوشمان نه یوانی شه فاعهت بو مامی بکات.

سودو وانه ئیمانییه کانی چیرۆکه که

۱. سهره تای بانگه واز له که سه نزیکه کانه وه ده ست پئی ده کات:
۲. سۆزو نه رمی نواندن له بانگه وازدا و راخستنی بالی رحمهت، به تاییهت له گه ل گه وره کاندای که پله و پایه یان ههیه و به ته مه نن.
۳. هه لگرتی ئازار و ناره حه تی که سه نزیکه کان که ناتوانریت هی کهسانی تر به و شیوهیه هه لبگیریت، چونکه هه قی زیاتر یان ههیه و سۆزو شه فقه تی زیاتریان ده ویت، هه ولی رزگار بونیان بدریت له و ناره حه تییه که ی که تی کوه و توون.
۴. بهرام بهر خراپه چاکه بکریت که هوکاریکی چاکه بانگخواز خو ی پئی پر چهک بکات، ته نها وشه ی جوان و ریک و پیک به کار بهینیت. وهک ئیبراهیم (علیه السلام) وتی: (سلام علیک) و چاکه ی کرد که وتی (ساستغفر لک ری).

۵. روژی قیامت ئیبراهیم سود به باوکی ناگهیه نیت و ناتوهانیت رزگاری بکات له ناگر، پیویسته هه موو بهندهیهک نه فسی خوئی له خوا بکریتهوه و له کردهوه چاکه کان بکات که دهبنه هوکار بو چوونه بههشتی، وهک خوی گهوره فرموویته: ﴿إِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا تَسَاءَلُونَ﴾ (المؤمنون ۱۰۱).
 واته: کاتیک فوکارا به بوقداو قیامت به پایبوو نه سب و خزمایه تی له نیوانیاندا نامینیت و پرسیاریان لی ناگریت.

﴿ئیبراهیم (علیه السلام) بانگهوازی قهوهکهی دهکات، تادست له ت په رستی هه لیگرن﴾
 بینگومان به لکهکانی ئیبراهیم (علیه السلام) به هیژترین به لکه بوون له بهراورد کردن له گهال پیغه مبراندا، خوی گهوره فرمووی: ﴿وَلَا تَحْزَنْ جُنَّتَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن لَّشَاءَ﴾ (الانعام ۸۳)
 واته: ئهو وتو ویژوو لیکو لینه وانه که له ئایه تهکانی پیشترا هات، به لکهو نیشانهی ئیمه بوون، کاتیک به خشیمان به ئیبراهیم له سهر گه له کهیی و زال بوو به سهریاندا، جا ههرکه سینک بمانه ویت (خویشی شایسته بیت) چهندها جار پلهو پایهی بهرز دهکهینهوه.

ههروهها خاوهنی دلکی ساغو تهندرست بوو، وهک خوا گهوره فرمووی: ﴿وَإِن مِّن شَيْعَةٍ لِإِبْرَاهِيمَ﴾ (۸۳) إِذْ جَاء رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿ (الصافات ۸۲-۸۴)
 واته: بینگومان ئیبراهیم له شوین کهوتهو پهیرهوانی (نوح) ه، کاتیک رووی کرده پهروردگاری به پیر بانگهوازییهوه چوو به دلکی پر له نیمان و یهک خوا ناسیهوه. خوی گهوره دهفرموویت: ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ﴾ (۶۹) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۷۰﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَافِيْنَ ﴿۷۱﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَذْعُونَ ﴿۷۲﴾ أَوْ يَفْعَلُونَكُمُ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿۷۳﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿۷۴﴾ قَالَ أَأَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿۷۵﴾ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿۷۶﴾ فَإِنَّهُمْ عَذُو لِي إِلَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۷۷﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿۷۸﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿۷۹﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿۸۰﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿۸۱﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿۸۲﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿ (الشعراء ۶۹-۸۳)

(الزمخشری) دهلیت: ئیبراهیم (علیه السلام) دهیزانی گه له کهی بت په رستی، بو ئهوه پیشانیان بدات ئهو شتهی دهپه رستن شیای په رستن نییه. کاتیک نهوان وهلامی ئیبراهیمیان دایهوه که چاولیکهری باوک و باپرانیان دهکهن،

ئىبراھىم (عليه السلام) پىئى ووتن: ئىئوھ ئەم فەرمانى چاۋ لىكەرىيە بشكىنن چونكە ئەوھ نابىئە بەلگە لەسەر راستى چونكە بى ماناۋ بى نرەخەكان مافى پىشخستىيان نابىئە بەسەر ھەقۋ راستىدا، پەرسىتنى ئەم بىتەنەش دوژمنايەتپىيە لەگەل خوا، ماناۋ دوژمنايەتپىش لەم ئايەتەدا دەردەكەۋىت: ﴿كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ (مەرىم ۸۲).

ۋاتە نەخىر ۋانىيە، ئەو شىتەنە ئىئوان دەپپەرسىتن (لە رۇژى قايامەتدا) باۋەپرىان بە پەرسىتنى ئىئوان نىيە، ناپەزىيى دەردەپەن بەلگە بەسەختى دۇئايەتپىيان دەكەن، بەرپەرىچيان دەدەنەۋە، چونكە ئەو كەسەى لە پەرسىتەشەكانىياندا سەرى لىشىۋاندوون گەۋرەتپىن دوۋژمەنە، بۇ ئىنسان كە شەيتانە، بەلگە ووتى: (عدۋلى) ۋىنەكىشانى مەسەلەكە بوولە نەفسى خۇيدا بەۋ مانايەى كە مەن بىرەم كەردەۋە بىننەم پەرسىتەشەم بۇ شەيتان ئەۋە بۇ دوۋژمەنە خۇم لى پاراست و پەرسىتەشەكەم ھەلپۇرد كە لە ھەموۋيان خەيرترو چاكتەرە، مەبەستىشەم بەۋە بۇ ئەۋە بوۋە كە يەكەم جار ئامۇژگارى خۇم كەرد، بەۋە رىۋ شۋىنى كارەكەى دانا تا ئىئوان تەماشە بىكەن ۋ بلىن: ئىبراھىم بەۋە ئامۇژگارى كەردىن كە نەفسى خۇى پى ئامۇژگارى كەرد، ئەۋەى بۇ ئىمە ۋىست بۇ رۇخى خۇى ۋىستى، تا لاي ئىئوان خۋازراۋىنە ۋ گۈى لە قەسەكانى بگرن، ئەگەر بىۋتايە (فانە عدۋ لىكەم) ئەۋ شۋىنەى نەدەگرت كە مەبەست بوو لەبەر ئەۋە دەچۋويە بوارى دەرەخستەنەۋە، چونكە ھەندىك جار ئەم دەرەخستەنە دىگات بە كەسى ئامۇژگارى كراۋ كە دانپىنانان نايگەيەننەت چونكە بىرى لىدەكەتەۋە را دەمىننەت كە رەنگە بىتۋاننەت ۋەرى بگرنەت.

﴿سۈدۋ ۋانە ئىمانىيەكانى چىرۇكەكە﴾

۱. چاۋلىكەرى گەۋرەتپىن بەرەست و گەرتەكانە كە رو بەروۋ بانگخۋازانى خوا دەپتەۋە.

(الزمخشري) دەلىت: بەراستى چاۋ لىكەرى زۇر بىزاروۋ نا پەسەندە، لەگەل قەسەى ۋەرگىراۋ بە بى بەلگە، فىلى شەيتاننىش بۇ چاۋلىكەران زۇر گەۋرەيە كا تىك دەيانبات چاۋ لە باۋك ۋ باپىرانىيان بىكەن لە پەرسىتنى بت و داتاشاراۋەكاندا پەيكەرىيان بۇ دروست بىكەن ئىئوان باۋەپرىان ۋايە لەسەر شتىك بىن و زۇر جەدىن لەسەر خستى پەپرەۋ مەزھەبەكەى خۇيان، بە ناھەقى خۇيان

مناقشه‌های حقی خاوهن حقه‌کان ده‌کهن، چاو لیکنه‌ران نهو هه‌ره‌شه‌یان به‌سه که بت په‌رستی له پیشه‌ی نه‌وان بیئت.

۲. له نایه‌تی: (فَأَنفِمْ عَدُوَّ لِي) ته‌به‌را کردن و خو به دور گرفتن له به‌ته‌کان و راگه‌یاندنی جه‌نگ له دژیان و ئیبراهیم له‌م دژییه‌تی کردنه‌دا رۆ چوو له به‌ته‌کان و هاوه‌لدانه‌راندا ووتی: (وَأَعْتَزِّلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا) (مریم) ۴۸.

واته: وا من دور ده‌که‌ومه‌وه که نارگیر ده‌که‌م له ئیوه‌وه لهو شتانه‌ی که له جیاتی خوا ده‌یه‌پرستن، من ته‌نها هاناو هاوار بۆ په‌روه‌ردگارم ده‌به‌م هه‌ر نه‌و ده‌په‌رستم، ئومیده‌وارم که په‌روه‌ردگارم نا ئومیدو ره‌نجه‌پۆم نه‌کات دو‌وعاو نزاو په‌رستم لی وهرگیریت.

﴿چاو پیکه‌وتن و گفتوگۆی ئیبراهیم (علیه السلام) له‌گه‌ل قه‌ومه‌که‌یدا له‌ کاتی

په‌رستی نه‌ستیره‌کاندا﴾

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَكَذَٰلِكَ يُرَىٰ إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۷۵) فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفَلِينَ (۷۶) فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ لَننَّ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَالْكُوفَةِ مِنْ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ (۷۷) فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (۷۸) إِنِّي وَجْهَتْ وَجْهِي لِلذِّی فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (الانعام ۷۵ - ۷۹).

(ابن کثیر) ده‌لێت: ئەمه مه‌قامی چاو پیکه‌وتنی بوو له‌گه‌ل قه‌ومه‌که‌یدا بۆی روون کرده‌وه که نه‌و کۆمه‌له نه‌ستیره‌ رووناکه‌ی بینو‌یانه به‌ که‌لکی خوا‌یه‌تی نایه‌ت ناشی‌ت له‌گه‌ل خواد په‌رست‌رین، چونکه‌ دروست کراو و ژیر بار خراون، جارێک هه‌لدین و جارێک ئاوا ده‌بن، له‌م جیهانه‌ خو‌یان وون ده‌که‌ن په‌روه‌ردگاریش هه‌چی لی و ن نابیی‌ت و ناشاردریته‌وه، به‌لکو نه‌و هه‌میشه باقییه‌و و ن نابیی‌ت، ته‌نها خو‌ی شی‌او‌ی په‌رسته‌ ته‌نها خو‌ی په‌روه‌ردگاره.

ناشکرایه ئامۆزگاری ئیبراهیم ده‌رباره‌ی ئەم نه‌ستیره‌نه بۆ خه‌لکی گران بوو، نه‌وان نه‌ستیره‌کانیان ده‌په‌رست، وشه‌ی (ملکوت) له‌ نایه‌ته‌که‌دا گه‌وره‌یی مۆلک و ده‌سه‌لاتی خوا‌ی گه‌وره‌ نیشان ده‌دات، خوا‌ی گه‌وره‌ سه‌رنجی ئیبراهیمی

راکیشا تا سهیری گه وره یی دهسه لاتی بکات نهستیروه گهله نهستیروهکانی
بینی فراوانی گهردوون کهوته بهر چارهکانی ئیبراهیم.

پرسیار: ئایا ئیبراهیم بیجگه له خوا هیچی په رست؟

خوای گه وره فهرمووی: ﴿لَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَا أَحِبُّ الْأَفْلِينَ﴾ (الانعام ۷۶).

ئایا ئیبراهیم زۆر له گوماندا بوو؟ سه رها به دۆخی (شك) گوماندا تیپه ری تا
گه یشت به هیدایه تی خوای گه وره، سه رها وهك له ئایه ته که دا ها تو وه
نهستیروه ی په رست پاشان مانگ پاشان خۆر: وهك فهرمووی: ﴿لَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ
اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ﴾ کاتیك ئاوابوو وتی: ﴿قَالَ لَا أَحِبُّ
الْأَفْلِينَ﴾ من چهز نا که م شتیك بهی رستم که دیار نامینیت. پاشان خوای گه وره
فهرمو ی: ﴿لَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ
مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ (۷۷) ﴿لَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ
قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ (۷۸) ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (الانعام ۷۷-۷۹).

کا تیک ئیبراهیم کۆچی کرد بو شام شاریکی بینی ناوی (حران) بوو،
خه لکه که ی نهستیروه یان ده په رست ئیبراهیم قهت سو جده ی بۆ بت نه بر دو وه
ته نها خوای گه وره ی په رستو وه، که واته بۆچی ووتی: (هزا ری)، ئیبرایم ویستی
پله به پله بانگیان بکات، ئیبراهیم ریگای ئینسانیکی پی گه یشتووی ژیری
خاوه ن فیکری گرت ه بهر، به ئاستی تیگه یشتنی خویان قسه ی له گه لدا ده کردن
که به تکان ده شکینن ده چی ت ته وره که ده خاته سه ر شانی به ته گه وره که و پینان
ده لیت: گه وره که یان نه م به تانه ی شکاندو وه ئاده ی پر سیاری لی بکه ن بزانه
وه لام ده داده وه، نه م جاره قه ومه که کاریکی زۆر غه ریب ده که ن، به دریزایی روژ
ناچن به لای په رستشدا به لکو به شه و په رستش ده که ن، هه ری ه که یان
نهستیروه یه ک بۆ خوی هه لده بژیریت و ده لیت: ئیت ر من نه م نهستیروه یه ده په رستم
ئیبراهیم له و شاره خه لکی به م جوړه بین ی دوو که سی ده بین ی یه کیکان ده یوت
نه مه خوای منه و نه وی تر ده یوت بیگومان نه وه خوای منه، ئیبراهیم (علیه
السلام) به دریزایی شه و له گه لیان ده مایه وه پیی ده وتن شه ی خه لکینه نه م

کارهی ئیوه بی سوده ده بیئت خویه ک هه بیئت ئەم شتانه هه لیهینیت و ئاوا بکات، ده یویست ئاستی بیرکردنه و هیان بهرز بکاته وه، بۆ سبهینی که رۆژ بوویه وه ﴿لَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِغَةً﴾ پینی و تن بۆچی هه ر شهو؟ به رۆژیش ده گونجیت بۆچی ئیوه هه به ته نه له شه ودا په رستش ده کن ده گونجیت که خوا له رۆژیشدا هه بیئت، ده یویست له و تیگه یشتن و هه له خراپه ده ربازیان بکات، وهرن با ئەمجاره خۆر په رستین: ﴿لَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِغَةً﴾ روناکی خۆر ئاسمان پر ده کات و زۆر گهرمه، ئەمه یان به هیز تره، دا بنیشن بیه رستن ﴿هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ﴾ به و تیگه یشتنه ی که ئەوان ده یان ووت که واته ئیمه شتیکی گهره ده په رستین ﴿لَمَّا أَفَلَّتْ﴾ که بینیان ئەو خۆره به هیزو گهرم و رونا که ئاوا ده بیئت و دیار نامینیت و لاواز ده بیئت ئینجا ئیبراهیم (علیه السلام) ووتی: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ ئیبراهیم (علیه السلام) شیوازیکی جوانی هه لێبارد شوینی بکه ویت هه موو ئەو شتانه ی ئیوه ده یان په رستن بی که لکن، به هه موو هیزک ئاراسته ی کردن بۆ ﴿إِنِّي وَجْهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (الانعام ۷۹)

واته: من رووم کرده ئەو که سه ی که زه ویی و ئاسمانه کانی له نه بوونه وه به دیهیناوه که که سیکه دووره له هاوهر و شه ریک و ئیتر چۆن ئەستیره په رستیت؟

﴿ سودو وانه ئیمانییه کانی چیرۆکه که ﴾

ئیبراهیم (علیه السلام) به ئەستیره کانی نه ووت ﴿هَذَا رَبِّي﴾ له کاتی که له گوماندا بیئت یان هاوهر لدا نه ر بیئت، چونکه خوی گهره به ئایه تی ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ به ته وای نه فی ئەو کارهی ئیبراهیمی کرد، زانا (الشنقیطی) ده لیت: نه فی کردنی بونه وهر رابردو و هه موو کاتی رابردو ده گریته وه، ئەوه جیگیر بوو که ئیبراهیم (علیه السلام) هه نگاوی بۆ بت په رستن نه ناوه.

﴿ چاو پیکه و تن و گفتوگو له گه ل ئەو پاشایه ی که بانگه شه ی خویه تی ده کرد ﴾

خوای گه وره فرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْسِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْسِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ إِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (البقره ۲۸۵).

واته: ئایا نه تبیستوووه نه ت پروانیووته نهو که سهی دمه قاله دهکرد له گهل ئیبراهیمدا (علیه السلام) له باره ی په روهردگاریه وه ، له بهر نه وهی خوا پاشایه تی پی به خشییوو، (له جییاتی وه ریئان و سوپاسگوزاری که چی دمه دمه یی دهکرد له گهل ئیبراهیمدا)، ثم لوت به رزییه ش کاتی که بو، به ههوا و فیزه وه پرسویه تی له ئیبراهیم که په روهردگاری تو کییه؟ نه ویش له وه لاما و تی: په روهرداری من نهو زاته یه که ژیان ده به خشیت و مردنیشی به دهسته، (نه مرود له وه لامیدا) و ی: جا منیش ژین ده به خشم و مردنم به دهسته، ئینجا فرمانی دا هه ندیک له نه یارانی بکوژن گوایه نهو ده یانمریئیت، هه ندیکی نه کوشت گوایه نهو ژیان پی به خشین، ئینجا ئیبراهیم و تی: به راستی خوا خوړ له روژه لاته وه ده هیئیت جا نه گهر تو ده توانیت له روژ ناواوه بیهینه، ئینجا نهو بی باوه ره رنگی په ری و ده مکتو کراو وه لای نه ما بیگومان خوا هیدایه تی قه می سته مکاران نادا.

نهو پاشایانه ی حوکمی جیهانیان کردوه چوار بوون، دوانیان موسولمان بوون و دوانیان کافریبون، نهه قسه ی پیئش ثم سه رده مه یه (نه مرود، بختنصر) کافریبون، که ئیبراهیم (علیه السلام) روو به پروی (نه مرود) بوویه وه، دوو موسولمانه که ش (سوله یمان و ذوالقرنین) بوون، نهو سه رده مه ی ئیبراهیمیش تیا پیگه یشت سه رده میکی قورسو ناره حه ت بوو، نه مرود حوکمی ده کرد، به لام خوای گه وره له قورناندا ناوی نهو پاشایه ی نه هیئا به لام ناوی ئیبراهیمی هیئا، چونکه ناوی نهو شیواوی باسکردن نه بوو ثم پاشایه بهو ده سه لاته که مه ی که هه یبوو توشی له خو بای بوون هاتبوو، ده بیئت نهو نه یئیه چی بیئت وای له م پیاوه ده کر بلیت من خوام؟ بیگومان له خو بایی بوو، کاتی که سه یری شیوازی گفتوگو که ده کین بو مان ده رده کویت که کاره که له خو بایی بوون تیپه ری کردوه بو بی میشکی، بهو جو ه ی که

دو كەس لە زىنداندا حوكمى لە سىدارەدانىيان دەرچوويىت ئەر يەككى تريان رزگار بكات و يەككى تريان بكوژىت، بەلام كاتىك ئىبراهيم داواى لىكرد خۆر لە خۆر ئاواوە بهيىت كابرا دەمكوت بوو.

پرسىار: بۇچى دەمكوت بوو؟ ئايا نەدەبوو بىزانىايە كە خۆر ھەموو رۆژىك لە خۆر ھەلاتەو دىت، كەواتە چى وايلىكرد دەمكوت بوو؟ ئەمە بە نىسبەت ئىمەو كارىكى ئاسايىيە،چونكە دەزانىن ھەمووكاتىك شەو و پۆژ بە داوى يەكدا دىن.

﴿ سودو وانە ئىمانىيە و كانى چىرۇكە كە ﴾

۱. لە سودو گرینگىيە كانى تاقىكردنەو (الابتلاء) لە خۇبايى بوون و خۆ بەگەرە زانن لا دەبات، ئەگەر ئەم پاشايەى لە گەل ئىبراهيمدا دەمە قالەى كرد كەسكى فەقىرو ھەزارو نەخۆش بوایە و گوچكەو چاوى نەبوایە، دەمە قالەى لەگەل ئىبراهيمدا نەدەكرد دەربارەى پەروردگارى. بەلكو دەمەقالەى كرد دەربارەى پەروردگارى چونكە خواى گەرە پاشايەتى و دەسلەت و دەولەمەندى پى بەخشى بوو. ﴿إِن آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ﴾.

۲. لە چىرۇكە كەدا سەرکەوتنى بۇ خۆشەويستانى خوا تىايە، بەلگەى بە ئىلھام پى بەخشى بۇ دەمكوت كردنى دۆژمنەكانى.

﴿ لە ھەلوىستە ئىمانىيە كان ﴾

۱- چىرۇكى شكاندى بته كان و فرىدانى ئىبراهيم بۇ ناو ناگر:

خواى گەرە فەرموئەتى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِمِ عَالَمِينَ ﴿۱﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَشْرَكُوا لَنَا عِبْكَوْنُ ﴿۲﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبْدِينَ ﴿۳﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَشْرَكَاءَ آبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۴﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿۵﴾ قَالَ بَلْ رُبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الْغَابِطِينَ ﴿۶﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ ﴿۷﴾ فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَقَلْبُهُمْ إِلَىٰ يَرْجِعُونَ ﴿۸﴾ قَالُوا مَن فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۹﴾

﴿۱﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿۲﴾ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿۳﴾ قَالُوا ءَأَدَّتْ لَكُم مِّنْ دُونِ هَٰذَا بَهَائِمُنَا يَكْفُرُونَهَا ﴿۴﴾ قَالَ بَلْ لَّعَلَّهُمْ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَسْتَأْذِنُوا إِنْ كَانُوا بِبَطْنِكُمْ ﴿۵﴾ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۶﴾ ثُمَّ تُكْسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمَا هَٰذَا بِبَطْنِكُمْ ﴿۷﴾ قَالَ أَتَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿۸﴾ أَفَلَا تَلْجَأُ لَوَاقِعَ الْبُرْءَانِ وَتَقُولُونَ نَحْنُ الْمَعْلُومُونَ ﴿۹﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿۱۰﴾ فَلَمَّا بَنَوْا مَكْرَهُمْ بَرَأَ إِلَيْهِمْ وَاسْلَمُوا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿۱۱﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿۱۲﴾ ﴿الانبیاء: ۵۱-۷۰﴾

مهسه له یهک نیه به قهد مهسه له ی (التوحید) یه کتاپه رستی دل و دهر و ن هه ندهامه کانی باوهر دار سرقال بکات نهوان ههول ددهن هه میشه ووشه ی خوا بهرز بیئت، نه گهر پریگا کانیان جیاوازیش بیئت و ووشه ی بی باوهران نهوی و نزم بیئت، نهوان ههول بؤ دنیاو ناوو شوهرت و دسه لات و کوکردنه وهی سامان نادهن، نهوان دل و نه ندهامه کانیان بؤ خوا ناماده دهکن، و حهزیش دهکن خه لکی وهک خویمان بیئت و هه موو خه لکی ملکه چی فرمانی خوا بن و به شرعی خوا حوکم بکهن، واته هه موو بتیک بشکینریئت که له غهیری خوا ده پهرتریئت و به ندهکان له پهرستشی کویرانه پزگار بکریئن، وهک (ربعی بن عامر) خوا لیئی پازی بیئت کاتیک چووه لای پوسته م ووتی: (خوای گهوره نییمه ی نارد تا خه لکی له به ندهایه تی کردنی به ندهکان دهر بکهین بؤ به ندهایه تی کردنی خوا. له ناره حه تی دنیا دهریان بهینین بؤ فراوانی له سته م و زوورداری دینه کان پزگاریان بکهین بؤ دادپهروری نیسلا م).

دورژمنانی خوا نامانچی جیاوازو هه مه جویریان هه یه، دهیانه ویئت ناوو شوهرت و دسه لاتیان بیاریزن و خه لکی ملکه چی نهوان بن، نه مانهش بؤ سودی دنیا یی و ناره زوو پابواردنه، لیردها کیشو ململانی هه لده گیرسیئت له نیوانی حه ق و ناحه قداو له نیوان باوهر دارو یاخی بواندا، چونکه دهرکه و تنی خاوهن باوهر خه لکی له بی ناگایی به ناگا دینیته وهو داوایان لی دهکن بچه ژیر فرمانی خواوه، اه مه شه ناوو شوهرت و دسه لاتی دورژمنانی خوا ناوا ده بیئت و نامینیئت، له بهرنه وهی خوای گهوره فهرمویه تی: ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ

يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿۸﴾ ﴿البروج﴾

چونکه نابیت و ناگونجیت نه هلی حق و نه هلی به تال و ناحق به یهک بگن چونکه نامانجی هه ریه که یان له ناوبردنی نه وی تریانه .

نه مهش مهسه له یهکه له مهسه له ئیمانیه کان، ئیمانی ئیماندارانی پی زیاد ده بیت، پوخان و خهسارهت مه ندیشی بۆ یاخی بوان و خراپه کاران تیایه، خواکانیان تیک ده شکیت و بته کانیان لهت و پهت ده کرین، ده بیت هه ناخ و داخی بۆ هه لکیشن، هه ره شه یان کردو وتیان: ﴿مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ دوا له بتی نه زانه کان و تیکشکیتران که وایان دانابوو نه مان خوان. تکایان لی ده کردن به لای خوادا نه ده چون و قه ومه که نه ده گه ران به دوا ی نه و که سه دا که کاره که ی کردوو تا تومه ته کان له سه ر که سیکی گه نج کو بکه نه وه که ناوی ئیبراهیم بوو، به لگی ئه م تومه ته ش نه وه بوو که بیستبویان که نه و نوژمنایه تی خوی بۆ هه موو نه و بتانه راگه یاندوو که نه وان له غه یری خوا ده یان په رست وه ک فه رمووی: ﴿فَلَيْتُمْ عَذُوْلِيْ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۷۷﴾ الَّذِيْ خَلَقَنِيْ فَهُوَ يَهْدِيْ ۝۷۸ وَالَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ وَيَسْقِيْنِيْ ۝۷۹ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْ ۝۸۰ وَالَّذِيْ يُمَيِّتُنِيْ ثُمَّ يُحْيِيْنِيْ ۝۸۱ وَالَّذِيْ اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لِيْ خَطِيْئَتِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ ۝۸۲﴾ (الشعراء ۷۷-۸۲) .

واته: (بیگومان هه موو نه وانه دوژمنی منن، به دوژمنی خومیان ده زانم جگه له په روه ردگاری جیهانیه کان، نه وه ی دروستی کردوم هه ر نه و پینمونیام ده کات، بۆ به خته وه ری هه ردوو جیهان، هه ر خوی خوراکم پی ده به خشیت و تینویتیتم ده شکینیت، کاتیکیش که نه خوش ده کموم هه ر نه وه چاره سه رم ده کات و شیفام بۆ ده نیریت، هه ر نه ویش ده ممرینیت و له وه و دوایش زیندوم دوکاته وه، هه ر نه وه ئومیدم پییه تی که له گونا هه م خوش بیت له پوژی قیامه تدا).

هه روه ها هه ره شه ی کردو ووتی: ﴿وَتَاللّٰهِ لَا اَكِيْدَنَّ اَصْنَعَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِيْنَ ۝۸۳﴾ (الانبیاء ۵۷)

واته: سویندی خوارد ووتی: (سویند به خوا نه خشه یه که ده کیشم بۆ بته کانتان دواى ئه وهى ئیوه پشتان هه لکرد). مه سه له یه که بوو ته نها یه که کهس تیایدا تۆمه تبار کرا له گه ل زيانیکى زۆرو ئاشکرا بۆ کافران، که ئه وه که سه ش ئیبراهیم "عليه السلام" بوو، خواى گه وره ده باره ی فهرمووی: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً﴾ واته: ئیبراهیم خۆی به ته نها تۆمه تیکه. له یاخی بوانى ئه وه زه مانه وه فهرمانیک بۆ گرتنى ئیبراهیم "عليه السلام" ده رچوو، که ئاماده ی بکه ن بۆ دادگایى کردن، ته نها تاوانى ئه وه یه که تا په رستى بوو، ئه وه ماوه یه که درێژ بانگه وازى یه که تا په رستى به ئاشکرا کرد، به لām نه مجاره یان به ده ستى نه نجامى داو هه موو بته کانى شکاند، دادگایى کردنه که به شیوه یه که سته مکارانه بوو، به پێى شرعى خوا نه بوو، فرمان له پاشا یاخی بووه که وه ده رچوو، که بانگه شه ی خوایه تى ده کرد، تۆمه تى ئاراسته ی ئیبراهیم پیغه مبه ر کرد، ئه گه ر خواهنى عه قلیکی دادمه رانه بونایه شه رمیان ده کرد بلین: ﴿قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهِنَا﴾ بِآلِهِنَا ﴿الانبیاء ۶۲﴾

واته: ئایا تۆ وات کرد به خواکانمان و شکاندتن؟ پاك و بیگه ردی بۆ خوا،! کام خوا که نه توانیت سود به خۆی بگه یه نیت و زیان له خۆی دور بخاته وه؟! له وه لاوازتره بۆ ده سه لاتره که پرێزیکى بۆ خۆی هه بیئت تا ئه وهى سوودی بۆ غه یری خۆی هه بیئت یان زیانیان پێ بگه یه نیت. تۆمه ته که ئاراسته ی ئیبراهیم "عليه السلام" کرا، که خواى گه وره به ئایه تى: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَتٍ مِّنْ لِّشَاءِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ (الانعام ۸۲)، مه ده حى کردوه، (پیشتر مانا کرا) له گه ل ئه وهى که تۆمه ته که له خۆیدا به تال و بێ مانایه وه له لایه ن که سی ژیره وه په ت ده کړیته، بیگومان ئیبراهیم شه رژانى ئه وانی زیاد کردو سکا لای ئه وهى کرد که ئه وان له سه ر به تال و ووتی: ﴿بَلْ فَعَلَهُ كِبَرُهُمْ فَسَلُّوهُمُ إِنَّ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾

واته: ئیبراهیم ووتی: (بۆچی له من ده پرسن؟ خۆ بته گه وره که ساغ و سه لیمه) نه خێر هه ر کارى ئه وه بته زله یه، ده لییان پیرسن، ئه گه ر قسه ده که ن و تى ده گه ن!!

ئبراهیم "علیه السلام" ویستی دان بنیښن به کهم و کوږی و ناتواوی و بتهکانیاندا، بهودی که قسه ناکهن و سودو زیان ناګهزیهنن.

﴿قُلِ اللَّهُ يُنَجِّمُ مَتَّهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ﴾ ﴿الانبياء ٦٤﴾

واته: (که مېک داچله ګان) و له دلی خوږاندا لیکیان دایه وه، سرته نجام به خوږانیان ووت: به پاستی ئیوه سته مکارن (ئبراهیم راست دهکات، نه مانه ناتوانن بهرګری له خوږیان بکن، چوڼ ده توانن بهرګری له ئیمه بکن؟)

خه لکه که له بیناګاییان بیدار بونه وه له بهر دم هم به لکه یه دا که ئبراهیم "علیه السلام" هیڼایه وه!! پاک و بیګردی بو خواا ووشه یه کی حق پریزه ګانی له رزاندن له دلی خوږاندا ووتیان: که نه مانه قسه ناکهن و سودو زیانیان نیه ئیتر بوچی بیان په رستین؟

﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُم بَعْضٌ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ﴾ ﴿الانبياء ٦٥﴾

واته: پاشان به سهر شوږی پاشګهز کرانه وه بو بیرو باوړه کوڼه کیان و ووتیان: بیګومان تو زانیوته که نه وانه قسه ناکهن!!

﴿وَكَذَّبَ بِمِ قَوْمِكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ ﴿لِكُلِّ نَبَلٍ مُّسْتَفْزَعٍ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿الانبياء ٦٦-٦٧﴾.

خوایه که ده په رستینت ده بیټ به توانا بیټ که سود به بهنده ګانی بګه یه نیت و زیانیان ئی دور بخاته وه نه ګمر نا نه وه به تال و بی مانایه و شیاوی په رستین نیه، ی خوی ګه وړه فرمویه تی: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿الانعام ١٧﴾.

واته: (دلنیا به له وې) نه ګمر خوا دوچاری زیان و ګرفتیک بکات، نه وه هرګیز لاهری نیه جګه له خوی نه بیټ، خو نه ګمر بیه ویت توشی خیرو خوشیه کی بکات، نه وه نه و خوایه ده سته لاتی به سهر هه موو شتیګدا هیه.

﴿قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ ﴿الانبياء ٦٨﴾.

کاتیک ئیبراهیم بە بەلگەو پەن کردنەوهکانی سەرکەوت بەسەریاندا، ئینجا ئەوان چوون بۆ بەکارهێنانی هیزو بازو، بەو جۆرە هەموو کەسە دوور لە بەلگەکان خۆیان لەبەردەم بەلگەی پراستی دا ناگرن و پەنا دەبن بۆ ململانی بە زەبری هیزو پیاکیشان.

لە دادگای یاخی بوانەوه فرمان دەرجوو بە قورستێن سزا بۆ ئیبراهیم "علیه السلام" کە بریتی بوو لە لەناوبردنی بە ناگر.

زانا (ئین کثیر) دەلیت: ئەوان دەستیان کرد بە کۆکردنەوهی دارو کەرەستەیی سوتەمەنی لە هەموو لایەکەوه کە دەستیان بگات، ماوەیەکی مانەوهو کۆدەبنەوه بۆ ئیبراهیم تا ئەو کاتەی ئافرەتیک نەخۆش کەوت و، نەزری کرد ئەگەر چاک بومەوه دەبیئت بە کۆلم دار بێنم بۆ سوتاندنی ئیبراهیم.

لەم هەلویستە جوانەیی ئیبراهیم دا "علیه السلام"، (ئین عباس) پڕیوایەت دەکات و فەرمووی: ئیبراهیم فەرمووی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ کاتیک فەزیدرایە نێو ناگرەوه ئەمەیی ووت، و محەمەدیش ﷺ هەمان شتی ووت کاتیک پێی ووترا: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ﴿١٧٣﴾ ﴿١٧٤﴾ (ئین عمران ١٧٣-١٧٤).

واتە: ئەوانەیی کە خەلکی (باوەڕ لاواز) پێیان دەلێن: بە پراستی خەلکی بێ باوەڕو خوا نەناس خۆیان بۆ ئێوه کۆ کردۆتەوه و مەڵاسداوه، لێیان بترسن (خۆتان توشی بەلا مەکەن) بەلام ئەوان (واتە ئێمانداران) بەو پڕو پاگەندەییە باوەڕیان زیاتر دامەزراو، ووتیان: خوامان بەسە کە یاریدەدەر و یارمەتیدەریکی چاکە، ئینجا مسوڵمانان گەڕانەوه، هاوێی لەگەڵ فەزڵ و نازو نێعمەتی خاوییدا، و هیچ ناخۆشیەکیشیان بۆ پێش نەهات، چونکە شوێنی پەزماوەندی خوا کەوتبوون و (هەر ئەوەشیان مەبەست بوو) خۆی گەورەش هەر خۆی خاوەنی فەزڵ و پێزیکی زۆر گەورەیه.

ئیبراهیم "علیه السلام" نەفسی خۆی بەخشی بە خواو پشیتی بە خوا بەست، و دلی هەلواسی بەوداو، خۆی گەورەش فەرمووی: ﴿أَتَسَاءَلُهُ بِكَآبِ عَبْدَهُ﴾ وَخَوَّلَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ (الزمر ٣٦)

واته: مهگەر خوا بهس نیه که پشتیوان بیټ بۆ بهندهی خى که پیغه مبهره
 ﷺ که چى نهوان تو به شتى تر بیجگه له خوا دهترسینن. له نایه تیکی تردا
 دهفرمویت: ﴿وَرِزْقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾
 إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٦٦﴾ (الطلاق ٢)

واته: نهوهی پشت به خوا بیهستیت بهسیهتی. لهم نارهحهتی قورس و گرانه
 دهرکای پزگار بیون له ئیبراهیم کرایهوه. ﴿قُلْنَا يَنْتَازُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ
 إِبْرَاهِيمَ﴾ ﴿٦٦﴾ (الانبیاء ٦٩).

واته: به ناگرهکه مان وت: به هیواشی و سهلامهتی لهسەر ئیبراهیم سارد بهرهوه
 پاشان خوی گهوه یارمهتی داو دهستی گرت و نهیهیلا بسوتیت، ئیبراهیم بهندهیهک
 بوو نهفسی خوی بهخشی به خواو گهیشتن به ناواتهکانی خوی.

ئیبراهیم "علیه السلام" مالی خوی بهخشی به میوانهکانی، و خوی گهورهش
 ئیسماعیلی له قوربانی بۆ پزگار کرد خوی گهورهش ئیبراهیمی به چند
 وشهیهک تاقی کردهوه نهویش له خوی وهرگرت، و نهو پۆژهی پی
 فرموو ﴿نَصْرُكُمْ﴾ قودرهتی خوایی بۆ دهرکهوت.

کاتیک ناگرهکه کلپهی سهند گهرمهکهی پویشتن و له شوینهکهیدا خوی
 گهوره درهختی پواندو کردی به باخ، زانا (ابن کثیر) دهلیت: نهوان ویستیان
 سهرکهون بهسەر ئیبراهیم دا بهلام خوی گهوره سەر شوپی کردن، ویستیان
 بهرز بنهوه بهلام نزم بونهوه، ویستیان سهرکهون بهلام ژیرکهوتن، خوی گهوره
 فرمووی: ﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ﴾ ﴿٦٧﴾ (الانبیاء ٧٠).

نهوان خهسارهتمهندی و دۆپانیان له دنیا دا دهست کهوت، بهلام له قیامهتدا
 ناگرهکهی نهوان ساردو هی، اش نابیت، و سهلامیشیان ئی ناکریت، وهک نهوه
 دهییت که خوی گهوره فرمویهتی: ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ ﴿٦٨﴾
 (الفرقان ٦٦) واته خراپترین و نارهحهترین شوینه.

﴿ وانهو سوده ئيمانیه کان ﴾

۱. لایه نگرانی ههق ئەگەر که مییش بن له لایه نگرانی ناھهق به هیژترن ئەگەر ژماره یان زیاتریش بیئت ، چونکه خوا پشتیوانیانە .

۲. ههركهس پشت به خوا بیهستیت ، خوی گهوره وونی ناكات و پیزی دهست دهكویت: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ﴿آل عمران ۱۷۳﴾.

۳. لایه نگرانی ناھهق دلیان خراپه و ناھهقیدا پراھاتووو خوگری هاوه لدانان بوون و دلیان له خراپه بیزار نابیت ، له گهل ئەوهی که دهیانزانی به ناو خواکانیان قسه ناکه و سودو زیانیان نیه، که چی سوربوون له سهر پشتیوانی کردنیان .

۴. پره و وهی کاروانی ئیمان یه کهو پیغه مبهران پیشهنگی ده که و به خوشه ویستی خواو بانگهواز بو یه کتاپه رستی و پشتیوانی خواو پیغه مبهران و باوهرداران به ستراوته وه، و دوژمنانی خوایش ، دوژمنی دوستانی خوان ، له هه موو کات و شوینی کدا، له بهر ئەوه پیغه مبهران " ﴿بِهِ﴾ له فهرموده یه کدا فرمانمان پیده کات به کوشتنی شه و گهرد چونکه فووی کرد به ناگره که ی ئیبراهیم دا تا خوش بییت .

۵. لایه نگرانی ناھهق هه میشه له گومان و ناهاوسه نگیدان ، لایه نگرانی ههق که باوهردیان له چیاکان دامه زراوتره، هه میشه دلیان خوشه، چونکه خوی گهوره جیگیری پی به خشیون ، وهک خوی گهوره فهرمویه تی : ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾

﴿وَفَعَلَ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ ﴿إبراهیم ۲۷﴾. واته : خوی گهوره به وشه یه که باوهرداران دامه زراوو جیگیر ده کات له ژیا نی دنیاو دواپوژدا که ئەویش وشه ی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ یه.

۶. هوکاره کان جیاوانن، خوی گهوره فهرمو ی : سروشتی سوتاندن له ناگردا یه که مانایه و بو چهند مانایه که دابهش نابیت ، ناگره که دار ده سوتینیت و ده بیته خو له مییش هر لهو کاته دا که له سهر ئیبراهیم ساردو هیواش و سه لامهت کرا، بیگومان ئەمهش به ویستی به دیهینهری ئاسمانه کان و زهوی بوو ، هوکاره کان به ویستی خوا کار له شته کان ده که ن نه که به ویستی خو یان

۲- چیرؤکی سه ربرینی نیسماعیل "علیه السلام"

خوای گه وره ده ربارهی نیسماعیل ده فرمویت : ﴿ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَمْعِدِينَ ﴾ ﴿ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ ﴿ فَبَشِّرْنَهُ بِلَدٍّ مُّغْلَمٍ ﴾ ﴿ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْهَبُ فَأَنْظِرْ مَاذَا تَرَى ﴾ قَالَ يَتَأْتِيَ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴾

﴿ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴾ ﴿ وَتَدَبَّرْنَاهُ أَنْ يُؤْتَ إِبرَاهِيمَ ﴾ ﴿ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴾ ﴿ إِنَّ هَذَا هُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴾ ﴿ وَتَدَبَّرْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴾ ﴿ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴾ ﴿ سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴾ ﴿ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴾ ﴿ الصافات (۹۹-۱۱۰) .

نیبراهیم "علیه السلام" دلی یه سستبوو به خوای گه وره وهو له گه ل (هاجر)ی خیزانیدا کۆچی کرد، ووتی : (من به راستی نیوه به جیده میلم و بهر وه رهمانه ندی په روه ردگارم ده پۆم له ناینده دا پرینمونیم دهکات).

نیبراهیم "علیه السلام" له خوا پارایه وه ده روی لی بکاته وهو له ناپه حه تی پزگاری بکات ، ووتی : (په روه ردگار نه وه یه کی چاک و پاکم پی به خشه)، خوای گه وره ش مرده ی دا پی و فرموی : (نیمه ش مرده ی کوپکی به نارام و خوگرو ژیرمان پی به خشی - نیسماعیل-ه)، خوای گه وره به خوشه ویستی خوی هه لیبژارد ، فرموی : ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴾ ﴿ النساء ۱۲۵) .

نیبراهیم "علیه السلام" له شیوکی چۆل و وشکدا کوپه شیره خوړه که ی و دایکی جیهیشت ، هاوپی و هاوده میکیان نه بوو ، شوینه که بی پوه و کشتوکال بوو ، تا نوینه رایه تی فرمانی خوا بکن ، پاشان پوی کرده خواو پارایه وهو ووتی : ﴿ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴾ ﴿ (إبراهيم ۳۷) .

واته : (ئەي پەرەردگارمان بەراستی من هەندیک لە وەچەو خیزانم لە دۆلیکی
ووشکی بێ کشتوکالدا جینشین کردوو لە پال ماله پیرۆزەکەدا ، وە خۆی
گەرەش دەروی لێکردووە) .

ئێبراهیم "علیه السلام" پیری پوی تیکردو چوێه سالەو ، و منداڵە خۆ
پاگرەکەشی بۆی بویە باشتەین پشتیوان کاتیکی پێگەیشیت و گەرە بوو، و
پیاویکی بەتەمەنی گەرە دەبینیت فرمانی پی دەگریت کە کوپەکەیی خۆی
سەرپریت لە کاتیکیدا پی ناخۆشەو تەنهایە، کوپە خۆپاگرەکەش ئەگەر باوکی
نەیتوانیبیت بە سۆزی باوکیەتی خۆشەویستی بخاتە دلی کوپەکەیی ، ئەوا
خۆشەویستیەکە، خۆپاگری و زیرەکی کوپەکەیی دادەمەزیت، بەلام ئەوێ
فرمانی کردوو خۆی گەرەیی ، کاربەجی و شارەزایی لە فرمان و نەمی و
پریارەکاندا، و ئەوێشی فرمانی پێکراوە ئێبراهیم، خۆی گەرە لە گەنجیدا
دەستی لێبەر نەدا تا لە پیریدا دەستبەرداری ببیت، ئێبراهیم دەست پێشخەری
دەکات، بۆ جیبەجێکردنی فرمانی خوا ، چونکە فرمانی خوا لەگەڵ عەقڵدا
پێچەوانە ناییت : ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۚ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ (الاحزاب ۳۶).

واته : بۆ هیچ باوەرداریکی پیاو و ئافرەت نیە کە خۆی گەرە فرمانی
دەکرد ئەوان هەلبێژاردنیکی تریان بەسەر فرمانەکەدا هەبیت، و هەر کەس لە
فرمانی خواو پیغەمبەر "ﷺ" سەرپێچی بکات و یاخی ببیت بە راستی
گومارایەکەیی ئاشکرایە . جیبەجێکردنی فرمان لەسەر نەفسی خەلک زۆر
قورسە، بەندەیک نەفسی خۆی دەبەخشیت بە خواو خۆی دەکات بە قوربانی و
دەشرانیت ساتیکو دەپریتووە ، پاشان پۆحەکەیی بۆ لای خۆی گەرە بەرز
دەبیتووەو پاشتر لە بەهەشدا دەچیتە ناو نازو نیعمەتووە ، شەهید ئازاری
کوشتنی تۆش نایەت مەگەر بە هیندەیی پیوێدانی میشلوێهە.

بەلام کەسیک هەستی و چەقۆیک هەلگریت و کوپێکی تاقانەیی خۆی
سەرپریت و خوینی کوپەکەیی بەسەر دەستی و جەکانیدا بریت، بەراستی ئەم
نەفسانە بەشیوێهە ئەوێ لەم نایەتدا هاتوو تاقی دەکریتووە : ﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ
آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۚ

سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾
(الانعام ١٢٤).

واته : (خوړانايه بهو شوین و دل و دهر ونه کی که شایسته په یامی خوئی تیا دابنیت). نهو کوږه شی خوای گه وړه به خشیه ئیبراهیم له تهمه نی گه وړه پیدا، تنه ها له فزلی ږحه متی خواوه بووه ، نه گهر سهیر بیت کاری پیاوړکی به تهمه ن که له گوږپرایه لی خوادا پیربووه خو شه ویستی بو خوا زیادی کردووه ، نه وه شیاوی خوئی ته کی به بیت خو شه ویستی تایبه تی خواو خوای گه وړه به خو شه ویستی خوئی باسی ده کات ، که بهرترین پله ی خو شه ویستی، و له راستی سهری سوپما له کاری کوږه خوږاگرو ژیره کی .

ئبراهیم " علیه السلام " نه وه ی بو کوږه کی پون کرده وه که له خه ونیدا بیني ، بو نه وه ی لای دلی خوانزاو بیت و قبولی بکات و له سهری ئاسان و سوک بیت کاتیک به زور دهیگریت و سهری ده بریت ووتی : (نه ی کوږی خو شه ویستی خو م من له خه ونمدا بینیم که من تو سرده بریم ، تو ده لیی چی؟ رات چونه ؟) نایا کوږه کی وتی : تاوانم چیه ؟ نایا شتیکم کردووه شیاوی سهر برین بم ؟ نایا ووتی : نایا نه فست فرمانی داوه سهرم بریت؟ نایا ووتی : تو چون دوی کوشتنی من ژیا نت خو ش ده بیت؟ نایا ووتی : کاتیک من سرده بریت وه لامت بو دایکم چی ده بیت؟ ږهنگه دهیان پرسیا ری تر له م جوړه هه بن که چاوه پروان کراییت له دلی مندالیکی بچوکه وه دهرچیت ، به لام وه لامه که له و په ری ژیری و به ئاگاییه وه هات ، کوږه کی یارمه تی باوکی دا له سهر گوږپرایه لی فرمانی خواو فرمانه که جیبه چی بکات ، و نارچه ته کی له سهر سوک بوو چونکه لیی نه ترسا ، و (ان شاء الله) ئارامی له سهر دهگریت ، به لیینی راستی برده سهر ، وه ک خوای گه وړه فهرموی : ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ (مریم ٥٤).

واته : (نه ی محمد " ﷺ " له کتییی قورئاندا ئیسماعیل باس بکه ، به راستی نهو له به لیین و په یمانه کانیدا راستگو بوو).

خودانه ده ست فرمانی خوا شتیکه له به نده کان داوا کراوه ، ده بیت به نده کان باوه ریان وا بیت که هه موو خه یرو چاکه یه ک له گوږپرایه لی فرمانی خوادایه ، شهرو به لایشی له نه نجامی یاخی بوون له فرمانی خواوه په یدا ده بن.

(الرازی) ده لییت : حیکمه ت له ږاوړژکردنی ئیبراهیم " علیه السلام " به کوږه کی ، بو نه وه یه که کوږه کی به سهر نهو کاره دا به ریت ، تا ئارامی خوئی

بۇ دەرځات له بېردېم گوږپرايه لى فرمانى خواداو بېيته بيلبيله چاوه كانى
ئىبراهيم كاتيك كه ده بېنيټ گه يشتوته پله ناراځ گرتن تا ئاستيكي گوره
له سمر قورسترين تاقىكردنه وه، كورپه كاش پاداشتى گوره لى قيامه تدا ده ست
ده كه ويټ ، و له ستايشكراوان و چا كه كاران ده بېټ . ئايه تى : ﴿ستجدونى
إنشاء الله من الصابرين﴾

واته : دم بېنيټ له سمر سمرېږين يان له سمر قهدهرى خوا نه گهر خوا بيه ويټ
له نارامگران ده يم .

له پشت قسه و گفټو گوځانه وه ديمه نه كه ههنگاو ده نيټ و بهر و جېبه جيكردن
نزىك ده بېيټه وه ﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّ لِلْجَبِينِ﴾ (الصافات ۱۰۳).

واته : (كاتيك كورپو باوك هر دو كيان ته تسليمى فرمانى په رومردگار بوون،
ئىبراهيم ئيسماعيلى به پرودا خسته سمر خاك بۇ نه وه لى سمرى بېرېټ).

(ابن كثير) ده ليټ : ﴿وتله للجبين﴾ واته : له سمر پړوى داي به زه ويدا ،
وتراوه : ويستى له پشتى مله وه سمرى بېرېټ بۇ نه وه لى چاوى له پړوى نه بېټ
﴿وَوَسَدَيْتُهُ أَنْ يَتَّبِعْنَاهُ فَإِنَّا كُذِّبْنَا﴾ (الصافات ۱۰۴، ۱۰۵).

له و كاته دا بانگيك له لايه ن خواوه هات ، نه لى ئىبراهيم
، بهرستى خوه كه ت هينايه دى ئيمه هر بهر و جوړه پاداشتى چا كه كاران
ده ديه نه وه (له تاقىكردنه وه كاندا سمر يان ده خين چونكه ليږاون).

﴿إِنْ هَذَا لَهُوِ الْبَلَاءُ وَالْمَبِينِ﴾ واته : (بهرستى نه مه خوى تاقىكردنه وه ديه كى
ناشكراو پرونه). ﴿وَنَدِينَاهُ بِذِيحِ عَظِيمٍ﴾ واته : ئيمه ش بهرانيكى گوره مان
كرده قوريانى ئيسماعيل تا له جياتى نه ودا سمرى بېرېټ ، و تا لى
ناماده بووانيش بينراو بېټ كه بهرانيكى سپى چاو گه شى گوره و شاخدار بوو

﴿ سودو بهر هه مه ئيمانیه كانى چیرۆكه كه ﴾

(۱) زانا (القاسمى) ده ليټ : زانايانى ته فسر له چيرۆكى سمرېږينى ئيسماعيلدا

زۆر شتیان ووتوه که راست نین نه زنجیره ی نهو که سانه ی گیراویانه ته وه نه دهقی ووته کانیشیان .

٢) زانایان رای جیاوازیان ههیه له سهر برپروه که دا ئایا ئیسماعیل بووه یان ئیسهاق ؟ (ابن قییم) خوا لئی پازی بیئت دهلیت : به پئی قسه ی راست سهربرپروه که ئیسماعیل بووه ، له لایه ن هاوه لآن و زانایانی شوین که وتوی نهوان و دواتریش ، نهو قسه یه ی دهلیت که ئیسهاق بووه نه وه به تاله به زیاتر له بیست بۆچون.

له (الصحيح قصص الانبياء) ی (ابن کثیر) دا هاتووه : به لگه له سهر نه وه ههیه که سهربرپروه که ئیسماعیله چونکه نهو له مه که نهشته جی بوو، به لام بۆ ئیسهاق نازانین ئایا له ته مه نی بچوکیدا چووه (خوا زاناتره).

نه وه له قورئاندا ئاشکرا دیاره ، به لکو ئایه تی له سهر هاتووه که سهربرپروه که ئیسماعیله، چونکه خوی گه وه باسی چیرۆکی ئیسماعیلی کرد، پاش نه وه فه رموی : ﴿وَوَشَرْنَاهُ إِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ (الصافات ١١٢).

واته : (مژده ی هاتنه دنیای ئیسهاقیشمان پی به خشی که نهویش پیغه مبه ریکه له چاکان).

کاتیک خوی گه وه به فریشته کانی فه رموو بچن مژده بدن به ئیبراهیم که خوی گه وه ئیسهاقی پیده به خشی و هک له ئایه تی (٧١) (هود) دا هاتووه ، مه حاله خوی گه وه مژده ی پی بدات ، که کوپکی ده بیئت و پاشان فه رمانی پی بکات سه ری برپیت.

٣) زانا (السیوطی) له (الإکلیل) دا دهلیت: له ئایه ته که دا دهرده که ویت که خه ی پیغه مبه ران وه حی یه، پێپیدراوه کاره که نه کریت پیش نه وه ی دامه زرابیئت، و پێشخستنی ویست له گه ل ئیراده له هه موو ووتیه که دا، هه ندیک که س به م چیرۆکه به لگه یان هیناوه ته وه هه رکه س نه زری کرد کوپه که ی سهر برپیت، پیویسته له باتی مه ریک سهر برپیت.

٤) له (الظلال) دا هاتووه دهلیت: خوی گه وه ته سلیم بوون و خۆبه دهسته وه دانی ده ویت، نه گه ر نهو کوپه جگه ر گوشته بویئت، نه گه ر نهفس و ژیانن بیئت، نه ی ئیبراهیم تو فه رمانه که ت جی به جی کرد، که

به پزیزترین و چاکترین شت بوو، په زامه نندی و نارامیت پی دهست کهوت و چوپته ناو دنیایی یوه، تهنا خوین و گوشتت مایه وه، ټمه له جی ی سهرپراویک ده بیټ، چ سهرپراویک له گوشت و خوین، به لام خوی گه وره ټه نه فسه پزگار دهکات که تو ته سلیمت کردو به جیت هینا، خوی گه وره سهرپراویکی گه وره دهخاته بری، که بهرانیک بوو دهست ئیبراهیم کهوت که په رورددگاری ناماده ی کردبوو، ویستی وا بوو له باتی ئیسماعیل سهری بپریت، بهو کاره سوننه تی سهرپرینی قوربانی مایه وه بو یادی ټه و پوداوه گه وره یه که مه شخه لیکي بو پاستی ئیمان و جوان گوپرایه لی و به گه وره یی ته سلیم بوون بهرز کرده وه.

۵) خوی گه وره فرموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ (النساء ۱۲۵)

واټه کی هیه ټاینی چاکتر و په سهندتر و جواتربیت لهو که سه ی پوی کردو ته خواو خوی ته سلیمی ټه و زاته کردو و له کاتیکدا کاری جوان و کار په سنده و شوینی ټاینی ئیبراهیمی ملکه چ و فرمانبردار کهوت بیت، که خوا ئیبراهیمی کردو ته خوشه ویستی خوی و پزیزداری کردو و.

۶) خوی گه وره له پرستش و گوپرایه لی بهنده کانی هیچ سودیکي دهست ناکه ویت و له سر پیچیشیان هیچ زیانیک ناکات، وه که فرموده یه کی قودسیدا فرمویه تی: ﴿يَا عِبَادِي إِنكُمْ لَمْ تَبْلَغُوا ضَرْبِي فَتَضَرُّوْنِي وَلَنْ تَبْلَغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي﴾.

واټه: (ټه ی بهنده کاند ئیوه نه گه یشتونه ته ټه و ی زیانم پی بگه ی نن تا زیان ئی بدن، و هرگیز ناگه نه ټه و ی سودتان بو من بیت تا سودم پی بگه ی نن). خوی گه وره هیچ سودیک له سر پرینی کوپی پیاویکی به ته من نابینیت، وه که

خوای گەوره فەرمویەتی: ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ ۗ وَيُنِيرُ اللَّهُ لَكُمُ الْبَيْتَ﴾ (الحج ۳۷).

واتە: دڵنیابن ھەرگیز گوشتەکە و خۆینەکە بەخوا ناگات، بەلکو تەقوا و پارێزگاری ئێوە بەو دەگات.

۷) زانا! الشیخ عبدالرحمن بن ناصر السعدی لە سودی چیرۆکی ئیبراھیمدا دەلیت: لە سودەکانی: ھەركەس ویستی گوێڕایەلی فەرمانێک بکات و توانای بەگەر خستن و ھۆکاری بەکارھێنا، پاشان پێگرتن ھات و نەھێلێت تەواوی بکات، ئەوا پاداشتی لای خوای گەوره بۆ نوسراوە، وەك خوای گەوره دەربارە کۆچکەریک ئەوێ فەرموودە کاتیك دەمریت پێش ئەوێ کۆچکە کە کردییت، ھەروەھا وەك ئەوێ لە چیرۆکی سەرپرێنەکەدا باسی کرد، بێگومان خوای گەوره پاداشتی ئیبراھیم و ئیسماعیلی تەواو کرد کاتیك خۆیان دایە دەست خواو ملکہچی فەرمانی بوون و پاشان خوای گەوره ناپەرھەتی لەسەر لا بردن و پاداشتی بۆ دانان.

چیرۆکی موسایی (علیہ السلام)

پێزۆگەورەیی موسا (علیہ السلام)

۱) ستایشی خوا لەسەر موسا :

خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۚ وَكَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۚ (۵۲) وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۚ﴾ ((مریم / ۵۱ / ۵۳))

واتە: ئەو موحەمەد (ﷺ) لە کتییی قورئاندا باسی موسا بکە، بەراستی ئەو بەندەیکە دڵسۆز و ھەلبژێردراو و پێغەمبەری خواوو، ئێمە لەلای راستی چپای (طور) ھەو بانگمان لێ کرد، کە چیا یەکە دەکەوێتە نیوان (مصر و مدین) ھەو، زانا (ئالوسی) دەلیت: مەبەست لای راستی موسا بوو چونکە چیاکان راست و چەپیان نی یە، (وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا) واتە: نزیک خستنەو پێزگرتن، وەك کەسیك لە پاشاو نزیک بییت و ھەلبژێردراییت بۆ ھەوێ خۆی.

﴿ وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴾ (مریم ۵۳) .

(ابن کثیر) دهلیت : خوی گه وره فهرموی وه لآمی داواکه ی موسامان دایه وه
که بو هارونی برای کردی و کردمان به پیغه مبهر ، وه که له نایه تیکی تردا
ده فهرمویت : ﴿ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا
يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴾ (القصص ۲۴) .
له نایه تیکی تردا ده فهرمویت : ﴿ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ﴾
(طه ۳۶) .

واته : به راستی نه ی موسا داواکه ت پی به خشرا .

خوی گه وره ده فهرمویت : ﴿ قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ
بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴾ (الاعراف ۱۴۴) .
زانای ته فسیر (القرطبي) دهلیت : (الأصطفاء) واته : هه لبرژاردن و
جیا کردنه وه ، واته : پرژدارم کردیت به لآم نه یفه رموو به سهر دروستکراوه کاند
، چونکه له هه لبرژاردنه دا قسه ی له گهل کرد ، چونکه قسه ی له گهل
فریشته کانیشدا کردوه و ناردونی ، مه به سستی نه وه بووه به سهر خه لکی دا هه لی
بژاردوه و بو نه وانی ناردوه .

له فهرموده یه کدا هاتوه له (ابی هریره) وه (که نه م ده قه کوردیه که یه تی)
ده فهرمویت : (موسا پیاویکی شهرمن بوو ، هیچ کات به پروتی نه ده بینرا ،
(بنوا اسرائیل) ووتیان : هیلکه ی گونی ناوساوه ، له ناو ته نکاویکدا خوی
شورد ، جله کانی له سهر به ردیک دانا ، به رده که که وته پی و پویششت ، موسا به
عه ساکه یه وه دوا ی که وت و لیی دها و ده یفه رموو : نه ی به رد جله کانم ، هه تا
که یشته لای کومه لیک له (بنی اسرائیل) وه ستا ، له و باره یه وه نه م نایه ته
هاته خواره وه : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ
مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِبَهَا ﴾ (الاحزاب / ۶۹) .

واته : (نه ی باوه رداران وه که نه وانه مه بن نازاری هه زه تی موسایان دها

هتا خوا خاوینی کرد له و تۆمه تانهی ئەوان دەیان ووت چونکه موسا لای خوا خاوەن ریزو پلە و پایە یە .^۱

پێغه مبه‌ران (علیهم السلام) له شیوازی دروستکردن و په‌وشتیاندا له‌وپه‌ری ته‌واوی دابوون ، هه‌رکەس که موکوپیەک پال بداته یه‌کێک له پێغه مبه‌ران ، بێگومان نازاری داوه ، و په‌نگه پێی کافر ببیت ، و موعجیزه‌یه‌کی ناشکرای بۆ موساتیایه ، ئەوه‌شی تیا یه که پێغه مبه‌ران (علیهم السلام) له‌سه‌ر نازاری که‌سه نه‌زانه‌کان ئارامیان گرتووه ، وخوای گه‌وره سزای ئەو که‌سانه‌ی داوه که نازاری پێغه مبه‌رانیان داوه .

(ئیمامی نووی) ده‌فه‌رمویت : پێغه مبه‌ران پاکن و دو‌رن له هه‌موو که‌م و کوپیەک له دروست بوون و په‌وشتیاندا هیچ په‌له‌و عه‌یبێکیان پێوه نییه .
(٢) له ریزو گه‌وره‌یی موسا (علیه السلام) : خوا ی گه‌وره به‌بێ هیچ هۆکاریکی یاریده‌ده‌ر (واسطه)

قسه‌ی له‌گه‌ڵ کردو ، قسه‌که‌ی بیست :
وه‌کو خوا ی گه‌وره فه‌رمووی : ﴿ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴾ (النساء / ١٦٤) .
واته : ((خوا ی گه‌وره قسه‌ی له‌گه‌ڵ موسادا کرد)) .

خوا ی گه‌وره هه‌واڵی قسه کردنه‌که‌ی موسا ده‌دات و ده‌فه‌رمویت :
﴿ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (١٠) قَوْمَ فِرْعَوْنَ لَا يَتَّقُونَ ﴾ (الشعراء / ١٠-١١)

واته : ((ئە‌ی موحه‌مه‌د)) باسی ئە‌وه بکه که په‌روه‌ردگارت بانگی له موسا کرد بچیت بۆ لای قه‌ومی سته‌م کاران قه‌ومی فیرعه‌ون که ته‌قوا ی خوا ناکه‌ن .
له (صحیح) ی (موسلیم و بوخاریدا) هاتووه : ئاده‌م و موسا که‌وتنه گفتوگو له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگاریاندا ئاده‌م به موسای ووت (انت موسی اصطقاک

١/ (موسلیم په‌یوایه‌تی کردوه) له (به‌شی پێغه مبه‌ران و گه‌وره‌یی یان)

٢/ بوخاری له (التوحید) و (موسلیم له (القدر) په‌یوایه‌تیان کردوه .

الله برسالاته و بکلامه (واته :) (تو نهو موسایهیت که خوا بههوی پیام و وشهکانی خوویه وه هلیبژاردویت)^۱

(۳) له ریزو گه ورهیی موسا (علیه السلام) : خوی گه وره به دهستی خوی ته وراتی پینوسی یه وه وهک خوی گه وره ده فرمویت : ﴿ وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَنْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةٌ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخَذَهَا بِقُوَّةٍ وَأَمَرَ قَوْمَكِ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴾ (الاعراف / ۱۴۵) .

واته : (له تابلوکانی ته وراتدا له هه موو بابه تیگمان بو تو مار کردبوو ناموژگاری تیرو ته و او (بو هه موو چالاک یهکانی ژیان) ههروه ها پوون کردنه وه بو هه موو شتیگ و هه موو بابه تیگ ، که و ابو ئه ی موسا ، به توندی بیانگره و پهیره ویان بکه و فرمان به قه و مه که شت بده که به جوانترین شیوه و مریان بگرن و پهیره ویان بکن

(۴) له ریزو گه ورهیی موسا (علیه السلام) : (ابو هریره) له فرموده یه کدا له پیغه مبهروه (﴿ ۱۱۱ 》) ده گپړیته وه ، فرمویته ی (که نه وه ده قه کوردیه که یه تی (:) له نیوان پیغه مبهرا نی خوادا که سیان له که سیان به چاکتر مه زانن ، به راستی کاتیگ فوو ده کړیت به (صور) دا ، هرچی له ئاسمانه کان و زه میندایه هه مووی له ناو ده چیت ، مه گمر که سیگ خوا بیه ویت ، دوی نه وه جارنکی دی فوی پیاده کړیته وه ، من یه که م که سم زیندوده کړیته وه ، یان له ناو یه که م تا قعدا زیندو ده کړیته وه ، ده بینم موسا دهستی گرتوه به عمر شه وه ، نازانم ئایا پاداشتی نه وه ی دراو ته وه که له پوژی (طور) دا بیهو شکوت ، یان پیش من زیندو کراو ته وه ، من نالیم هیچ که س گه وره تره له یونس کوپی مهتقا)^۲ .

۱ / (موسلیم له (الفضائل) و (بوخاری له (احادیث الانبیاء) دا) ریوایه تیان کردوه .

۲ / (بوخاری له (الطب) و موسلیم له (الایمان) دا) ریوایه تیان کردوه .

۵) ههروههها شهريعه ته که ی گه ورهیه و ئومه ته که ی زۆرن :

(ابن کثیر) دهلیت :- به شیوهیه کی گشتی شهريعه تی موسا (علیه سلام) گه ورهیه , و ئومه ته که ی ششی زۆرن , پیغه مبه ران و زانایان و بنده و دنیا نهویستان و کهسانی ژیر و پاشا و دهسه لات دار و کهسی گه وره ی تیا بوو , له ناو چون و گوپان وه که شهريعه ته که یان گوپی خویشیان بوون به مهیمون و به ران . به لگه ی ش له سه ر گه وره ی شهريعه ته که ی :-

﴿ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴾ (الانعام / ۱۵۴)

واته : پاشان کتیبی ته ورتان به موسا به خشی بو ئه وه ی نازو نعمه تی ته و او بریژین به سه ر ئه و که سه دا که به چاکی پیاده ی دهکات و پونکه ره وه ی هه مو شتیک بیت و پینمایي که ر و میهره بانیش بیچت , بو ئه وه ی ئه وانه باوه ری دامه زراو بهینن به گه یشتنه وه یان به په ره وردگاریان (بو لیپرسینه وه ی پاداشتی کرده وه کانیا ن) به لگه ش له سه ر گه وره یی و زۆری ئومه ته که ی پاش پیغه مبه ری خو مان ﴿ ﴿ بریتیه له وه ی که پیغه مبه ری خوا ﴿ ﴿ فره میه تی :- (که ئه مه ده که کوردیه که یه تی) ئومه ته کان خرا نه بهر چاوم ده بینم پیغه مبه ره یه که سی له که لدانیه , ئینجا خه لکیکی زۆرم پیشاندرا گومانم کرد که ئومه ته که ی من بن , وپییم ووترا : ئه مه موسا و قه ومه که یه تی , به لام به روانه بو ئاسویه کی تر , (سه یرم کرد) ده بینم خه لکیکی زۆره , پییم وترا : (ئه وه ئومه ته که ی تویه , حه فقا هه زاریان له که لتایه بی لیپرسینه وه ده چنه به هه شته وه و سزایان نیه) .

٦) ههروهه ها : له فرموده ی (الاسراء) دا پیغه مبهەر (ﷺ) به لای موسادا تییه پری
بینی هه ستاره له ناو گۆره کهیدا نوێژده کات)

٧) ههروهه ها له قهزل و گه وره یی یه کانی : نیعامی موسلیم له (انس) وهه (خوا لئی
پازی بیت) پریوایه تی کردوه , له چیرۆکی (الاسراء) داها توه ده فرمویت :
- پیغه مبهەر (ﷺ) له

ئاسمانی شه شه مدا به لاماندا بهرز کرایه وه , جوهره ئیل داوای
دهرگا کردنه وهی کرد , و ترا : نه وه کئییه ؟ ووتی : جوهره ئیل , ووترا : نهی
کیت له گه لدایه ؟ فرمووی : موحه مه د , ووترا : ئایا به داویدا نێردراوه ؟
فرمووی به داویدا نێردراوه , فرمووی : دهرگامان لیکرایه وه که ده بینم
موسا (علیه السلام) له وییه , پینشوازی لیکردم و دوعای به خیری بۆ کردم)
له به شیکێ تری فرموده که دا ده فرمویت :- (نه وسای خوای گه وره نهو)
(وه حی) یه ی که ویستی پیتی دام له شه و پۆژیکدا (٥٠) په نجا نوێژی
له سهر فرزکردم , ئینجا دا به زیم بۆ لای موسا (علیه السلام) .

فرمووی : په رومردگارت چی له سهر ئومه ته کهت فرز کرد ؟ ووتم : په نجا نوێژ
, فرمووی : بگه پیره وه بۆ لای په رومردگارت و داوای سوک کردنی لی بکه ,
به راستی ئومه تت نه وه یان پیناکریت , چونکه من نه وهی ئیسرا ئیل تاقی
کردۆته وه و هه لم سه نگاندون , فرمووی : گه پامه وه بۆ لای په رومردگارم و
ووتم : نهی په رومردگارم ئاسانکاری بکه له سهر ئومه ته کهم , پینچ نوێژی
له سهر لا بردم , و گه پامه وه بۆ لای موسا (علیه السلام) و ووتم :- پینچی له
سهر لا بردوم , فرمووی : ئومه تت نه وه یان پیناکریت , بگه پیره وه لای
په رومردگارت داوای سوک کردنی لی بکه , فرمووی : به رده وام ده ها تم و ده چوم
له نیوان په رومردگاری بالا ده ست و موسادا (علیه السلام) هه تا فرمووی :-

ئەي موحەممەد : (ئەو كەردەن بە پىنج نويژ لە ھە موو شەو رۆژيكا ، ھەر نويژك بە دە نويژ ، ئەو پەنجا نويژ ، ھەر كەسيك نيازي چاكەيەكي ھەبييت و نەيكات ، ئەو چاكەيەكي بۆ دەنوسريت ، ئەگەر كەردى دە چاكەي بۆدەنوسريت ، ھەر كەسيش نيازي خراپەيەكي ھەبييت و نەيكات ھىچ نانوسريت) خو ئەگەر كەردى بەيەك گوناھ بۆي دەنوسريت . فرموى : - پاشان داھەزىم تا گەيشتمەو ھە لای موسا (عليه السلام) ھەوالم داھە ، ئەويش فرموى : - (بگە پريروھ بۆلای پەروەردگار و داواي سوكرەدن ئى بگە) پيغەمبەر (ﷺ) فرموى : (ئەوئەندە گەراومەتەو بۆ خزمەتى ئيتەر شەرمى ئى دەكەم)^۱

سۆزۈ بەزىيى موسى بۇ پېغەمبەر (ﷺ) ۋ ئۈمەتەكەي تىبابو ، ۋ ئامۇزگارى پېغەمبەرى خۇمانى كرد (سەلامى خوا لەسەر ھەموو پېغەمبەران) .

٨) موسا (عليه السلام) گه‌شتيكي كرد بو دهسكه‌وتني زانست و پله‌ي به‌رزو بالا، كه
ريزي زانست و نه‌دهبي داواكردن و هه‌ول و تيكوشاني بو دهسكه‌وتني تيا‌بوو.
په‌غه‌مه‌ر (ﷺ)

فرمویه تی (که نه مه دهقه کوردیه که یه تی) :- جارێک موسا (علیه السلام) له ناو کۆمهڵێک له نهوهی ئیسرائیلیدا دهبیست، پیاویک دیست پێی دهلیست: که سیك دهزانیت له تو زیرهكتر بیت؟ فرمووی: نهخێر، خوای گهوره (وهی) بو موسا کرد: به لکو بهنده یه کمان هیه که (خضر) ه، موسا پرسى پێگا که ی له کوپوهیه، خوای گهورهش ماسی یهکی بو کرده نیشانه، و پێی وترا: نه گهر ماسی یه کهت وون کرد بگه پێرهوه بهو بهندهیه دهگهیت، به لام ماسی یه که پێگای له دهريادا گرت بهرو پویششت، ئینجا موسا کوپێکی گهنجی له گه لدا بوو پێی ووت: ئایا دهزانیت و بینیت که لای بهرده که دا لاماندا بوو، من له ویدا ماسی یه کهم له بیرچوو، تهنها شهیتانیشت له بیرى بردمه وه بوست باسبکه م، ئینجا موسا وتی :- هه ر نه وه بوو که ئێمه ده مانویست (واته: ده بوو لهو شوینه دا چاوهڕێ بووینایه) ئیتر به ناچارى

گه پانه وه بۆ ئهو شوینهی که جییان هیشتبور ، له ویدا (خض) یان بینى ،
خوای گه وره کاره که یانی له کتیبه کهی خویدا گیراوه ته وه .
٨) یه کیکی تر له فەزل و گه وره یی یه کانی :

(ابو هريره) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بۆمان ده گیریت ته وه له چیرۆکی وه فاتی
موسادا فرمووی ته (که ئه مه مانا کوردی یه که یه تی : -) (فریشتهی گیان
کیشان هات بۆلای موساو پیتی ووت : وه لامی پهروه ردگارت بدمه وه ،
فرمووی : موسا زلله یه کی دا له چاوی ، چاوی ته قاند ، ئینجا فریشته که
گه رایه وه خزمه تی خوای گه وره ، ووتی : - به راستی تو منت نارد بۆلای
بهنده یه کی خۆت که مردنی ناویت و چاوی ته قاندم ، فرمووی : خوا چاوی چاک
کرده وه فرمووی : بچۆره وه بۆلای بهنده کهم و پیتی بلی : ژیا نته ده ویت ؟ ئه گه ر
ژیا نته ده ویت ، ده ست دان ی له سه ر پشتی گایه ک ، چه ند تال موو که و ته ژیر
ده ست ، ئه وه نده سال ده ژیت ، فرموی : ئه ی دوا ی ئه وه ؟ فرمووی : دوا ی ئه وه
ده مریت ، فرموی : ده ی ئیستا تا زوه ، ئه ی خوا یه نزیکم خه یته وه له خاکی
پیروز ، به ئه ندازه ی به رد هاو یژێک (ﷺ) پیغه مبه ر (فرمووی : -) (سویند به خوا ،
ئه گه ر له لای ئه وه بوا یه م گۆره که یه م پیشان ئه دان و له که ناری پێگا که دا لای
کۆمه له له سه وره که دا) .^٢

(له دایک بوونی موسا (علیه السلام))

خوای گه وره له سه وره تی (القصص) دا باسی چیرۆکی له دایک بوون و پاشان
دریژه ی چیرۆکی موسامان بۆ ده کات ، به پیغه مبه رمان (ﷺ) ده فرمویت : -
﴿ نَتْلُوْا عَلَیْكَ مِنْ نَّبِیِّ مُوْسٰی وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴾ (القصص / ٣)
واته : ئیعه له هه وال و چیرۆک و به سه رهاتی موساو فیرعه ونه بۆ

١ / (بوخاری) له (احادیث الانبیاء) دا پیوا یه تی کرد وه .

٢ / (موسلیم) له (الفضائل) دا پیوا یه تی کرد وه .

دهخوئینه وهو دهئیرین بهراستی بۆ قهومیك كه باوه دههین.

سوره ته كه تایبه تکراره به موسا و فیرعه ون و باسی (قارون) یشی تیا دا
کراوه، له گه ل نه وه شدا سوره ته کانی تر باسی کۆمه لی پیغه مبه رانی تیا دا
هاتوه، بهراستی چیرۆکی موسا خۆی داوه له چله پۆیه، چونکه فیرعه ون
بانگه شه ی خوایه تی ده کات.

خوای گه وره له نایه ته که دا به (نبا) هیناویه تی، چونکه فه رمانیکی گه وره
گرنگه، نایاله وه گه وره ترو گرنگ تر هیه موسا (علیه السلام) بیئت په دی یه کیک
بداتوه که بانگه شه ی خوایه تی ده کات؟.

﴿ إِنِّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ
أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴾ (القصص/ ٤).

خوای گه وره شتیکی له غهیری نه وه ی فیرعه ون دهویت، نه خشه یه که له غهیری
نه خشه ی خراپه کاران ویاخی بوان ده کیشیت، خراپه کاران به هیزوده سه لاتی
خویان هه لده خه له تین وشپه رزه ده بن، وویست وده سه لاتی خویان له بیر
ده چیته وه، واده زانن نه وه شته بوخویان هه لده بژیرن که پێیان خۆشه، به لام شتیکی
هه لده بژیرن که سودی بۆ دوژمنه کانیان تیا یه.

فیرعه ون له سه ر زه ویدا خۆی به گه وره زانی وگه له که ی به ش به ش
ولاواز کرد، نیرینه کانی سه ر ده پری ونا فره ته کانی ده هیشته وه، بیگومان که سیك
بوو له خراپه کاران.

نه وه وکاره ی پالی نابه فیرعه ونه وه نه وکاره ناپه سه نده بکات، نه وه بوو نه وه ی
ئیسرائیل لی کۆلینه وه به دوا گه رانی نه وه یان ده کرد که له ئیبراهیمه وه کاریان
تی ده کرا، که بریتی بوو له وه ی که له نه وه ی

ئیبراهیم (علیه السلام) کوپیک پهیدا ده بیئت له ناوچونی مولکی میسر له سه ر
دهستی نه ودا نه بیئت، نه وه ش — که خوا زاناته ره — کاتیک به سه ر (ساره) ی
خیزانی ئیبراهیم دا هات له ده سه لاتی میسر دا که ویستی وابوو خراپه ی به سه ر دا
بینیئت، و خوای گه وره پاراستی، نه م مژده یه له ناو نه وه ی ئیسرائیل دا
ناوبانگی ده رکرد، قبطی یه کان له ناو خویان دا باسیان ده کرد، وگه یشته وه
به فیرعه ون، هه ندیک له پیا وه کان وده سه لات دارانی ده ور به ری که قسه یان بۆ
ده گێرایه وه بۆیان باس کرد. نه ویش فه رمانی دا به گوشتنی کوپه کانی نه وه ی

ئیسرائیل، نه بادا ئهه منداله له ناو ئهواندا بیئت، به لام حهزه ره که ی هیج سودیک نادات له قهدهری خوا بیپاریزیئت.

(وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ) خَوای گهوره دهیهوئیت منهت بکات به سهر نهوهی ئیسرائیلداو دهروی خهیریان ئی بکاتهوه ﴿ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴾ (القصص/ ٥)

دهیانکهینه پیشهوا بو گرتنه دهستی مولکی میسر ودهیانکهینه میراتگری. گومانی تیانی یه که خوای گهوره دهتوانیئت بهنده لاوازهکانی سهقامگیرو جیگیر بکات ئیتر زووییئت یان درهنگ، لایهنگرانی حهق و راستیش نابیئت پهله بکه نه بهلینهکانی خوا.

﴿ وَتُمْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَبَرِّيْ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴾ (القصص/ ٦).

واته: لاوازهکان بههیزو دامهزراو دهکهین لهسهرزهویداو بی دهسهلاتهکان دهسهلاتدرو کار پویشتو دهکهین و، زهلیل کراوهکان سهبرهز دهکهین، ئهههش ههمووی بوئهوهی ئیسرائیل دهبیئت وهک خوای گهوره فهرمویهتی: - ﴿ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلَمُونَ ﴾ (الاعراف/ ١٧٧).

فیرعهون ههموو پینگاو شوینیکی گرتبهه تا موسا پهیدا نهبیئت، ههتا پیاوی دانا چاودیتری ئافرهته سهکپههکان بکات و کاتی له دایک بوونهکه ی بزائن، ههه ئافرهتیک ئیرینهی ببوایه دهبو ئهوهکه سانه خیرا سهریان بهپرایه. تا نهوهی ئیسرائیل لاوازیبن و توانای بهرگرییان نهمیئیئت.

کۆمهلیک لهزانیانی تهفسیر دهلین: - قبطی یهکان چونهلای فیرعهون و سهکالای کهم بوئهوهی نهوهی ئیسرائیلیان کرد، وترسان گهورهکانیش لهگهله بچوکهکاندا کۆتاییان بیئت، و یستیان چارهسههیک بوئهوهی ئیسرائیل بدوژنهوه، ئینجا فیرعهون فهرمانی دا سالییک سهریان بهپن و سالییک وازیان ئی بهیخن. باسیان کردوه که هارون لهوساله دا له دایک بووه که لیخوشبوونی تیا بووه، و موسایش لهسالی سهبرپیندا له دایک بووه، دایکی دهستی داچوو نارههت بوو، لهکاتی له دایک بوونهکه دا زۆر ههزهه کردو ههولی دا

ناشکرانہ بیت، کاتیک مندانہ کی بو، خوی گہرہ نیلہامی بونارد سندوقیکی بؤروسست بکات وبہ پتہ بیبہ سستی کہ مالہ کہی نزیکی ہوباری نیل بو، وشیری پی بدات، نہ گہر ترسی لہ کہ سیٹک بو بیخاتہ ناو سندوقہ کہو بیدات بہ دم دمہریاکہ وہو چمکی بہ تہ کہ یش بگریٹ کاتیک کہ سہ کان پڑیشتن بہ بہ تہ کہ رای کیشتی تہ وہ بولای خوی۔

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (۹) (۱۰) (۱۲) (۱۳) (۲۲) وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْكُنُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِّرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ (۲۳) فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ (۲۴) فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۵) قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ (۲۶) قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حَجَاجٍ فَإِنْ أَثْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ (۲۷) قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ (۲۸) فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ (۲۹) فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۳۰) وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهَنَّرُ كَأَنَّهُ أَجَانٌّ وَلِي مُدَبِّرًا وَلَمْ يَعْقِبْ يَا مُوسَىٰ آفِيلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ (۳۱) اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (۳۲) قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (۳۳) وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ (۳۴) قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ (۳۵) فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ (۳۶) ﴾ (القصص / ۷)

نهم (وهځی) یه بؤ ښلهم و پښیساندان بوو، هرړهك چؤن وهځی بؤ ههنگ كړدوه له چيادا شوین بؤځوی دروست بګات، نهمه وهځی پیغه مېراییه تی نی یه.

خوای ګه وړه به ھوی موسا پیغه مېرړه وه عیزهت و سېر به رزی بؤلا وازو ژیر دده سته ګان ده ګیریتته وه و دروشمه ګانی دینی پی به رزده کاته وه که هیشتا هر شیره خوره یه. و فیرعون کوړه ګانی نه وهی ئیسرا ئیلی سېر پرې که نه وهش له بی میشکی یه وه بوو، چونکه نه ګر نه وه پاست بیټ و تراوه فهوتانی مولکه ګه کی له سېر دهستی که سیګدا ده بیټ له وان نه ګر نهمه حق بیټ نه واکاره ګانی بی سوود ده بیټ، نه ګر پاستیش نه بوو، نه واکه حکمت له سېر پرې نی نه و مندالانه دا چی یه؟

خوای ګه وړه به پیی توانای نه فسه ګان ته کلیف ده ګات، پیویسته لایه نګرانی حق هه موو توانای خو یان به ګرېڅه ن، نه ګر که میشی بیټ خوای ګه وړه به رکه تی تی ده خات، پاشان هوکاري بؤ فراهم ده هیئیت، مندالیکي بچووک ده که ویتته ده ست فیرعون به لام له ژیر چاودیږی خوادا ده پاریزیت. خوای ګه وړه به دایکی موسای راګه یاند که مه ترسو دلته نگ مه بهو خهفت مه خو به پاستی ئیمه کوړه کت بؤ ده ګیرینه وهو بؤت ده ګین به یه ګیک له پیغه مېرړان.

﴿فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرَمًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ﴾ (القصص/۸).

پاشان ئالی فیرعون دهیدوزنه وه، خوای ګه وړه ده فیرمویټ تابییته دوژمن بو یان خهفته یان پی بدات

به پاستی فیرعون و وهزیر خراپه ګه کی که هامانه و سېر یازه ګانیان و شوین که و توانیان له هه لایه کی ګه وړه دان، به پاستی نه و سزاو هه سره ته هر شیاوی خو یانه.

﴿وَقَالَتِ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ قُرَّةُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (القصص/۹).

له قسه ګه کی (ناسیه) ی ژنی فیرعوندا که ووتی: بیلبلېلو بینایي چاوه ګانی من و تویه نه ی فیرعون،

ګه شیبینی یه کی زور درده که ویت، ثم ګه شیبینی وسوده ګه یشیت به دلی، چونکه خوی ګه وره له دنیا دا هیدایه تی دعات وله قیامه تیشدا به جواترین شیوه ستایشی ده کات، وهک خوی ګه وره فرمویه تی

﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَةً فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (التحریم/ ۱۱).

واته: - (خوی ګه وره نمونه یه کی بو ئه وکسانه هیڼایه وه که باور پران هیڼاوه که ژنه که ی فیرعون بوو کاتیک ووتی: نه ی په رومرد ګارم لای خوت له به هه شتدا مالیکم بو دروست که و له فیرعون کرده وه کانی پز ګارم بکه و له قومی سته مکارانیش پز ګارم بکه.

﴿وَقَالَتْ امْرَأَةً فِرْعَوْنَ قُرَّةَ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (القصص/ ۹).

کاتیک ناسیه ی ژنی فیرعون ووتی: هیوادارم بیته مایه ی خوشحالی چا ورونی بو منیش و تویش، فیرعون پیی ووت: بو تو باشه به لام بو من نا، واته: پیو یستم نی یه. به فیرعونی ووت: مه یکوژن، به لکو له ناینده دا سودمان پی بګه یه نیت، یان ده یکه یه کورپی خومان، له کاتیکدا که نه وان هر پیی نازانن و ههستی پی ناګه.

﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِعًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾. (القصص / ۱۰)

نیجا دایکی موسا ههستی به بیتا قه تی و به بو شایه کی زور ده کرد له دل و دهرونی خویدا، به راستی خریک بوو رازه که ناشکرا بکات، نه کمر نیمه دایمان دامه زراو نه کردایه تا له و کسانه بیت که بروایان به به لینی خوا هیه.

(الزمخشری) ده لیت: - ده ګونجیت دایکی موسا له هم و بیتا قه تی به تال بو بیته وه کاتیک بیستی فیرعون نه رمی بهرامبری نواندوه و ده ی کاته کورپی خوی، نزیک بو ناشکرای بکات و بلی کورپی منه.

(ابن کثیر) ده لیت: - (ابن عباس و مجاهد و عکرمه و سعید بن جبیر و ابو عبیده و حسن و قتاده و ضحاک و کهسانی تر) ده لین: دلی دایکی موسا له هم مووشتیک به تال بویه وه که په یوه ندی به کارو باری دنیا وه هه بیت، ته نها خه می موسای تیمایه وه. ﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا

يَشْعُرُونَ ﴿ (القصص / ۱۱) دايکی به خوشکه که ی موسا - که کچه گوره که ی خو ی بوو - ووت شوینی که ورو چاوت له سهری بیت و هه والم بو بیته روه له که ناریکه وه (موسای به باوهشی نافرته تیکه وه بیني) ، نه وان هه ستیان به وه نه کرد (که خوشکه که ی چاودی ری دهکات) .

﴿ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُوهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴾ (القصص / ۱۲)

ماموستا (سید قطب) ده لیت :- نه و قودره ته ی چاودی ری دهکات کارو باری به ریوه ده بات و فیل له فیرعه ون و ثالی فیرعه ون دهکات ، وایان لی دهکات بیدوزنه وه ، و خوشیان بویت و به دوا ی که سی که دابگه رین شیر ی بداتی ، به لام خوا ی که ورو قه ده غی شیر خواردنی له هه موویان لی دهکات تا سه رسام بین ، مه مکی هه موو نافرته شیر دهره کان رت دهکاته وه ، دهرسن بمریت ، یان زور لاواز بییت ، تاله دوره وه خوشکه که ی چاوی پیی ده که ویت و ده ی ناسیته وه ، و مه جالی که و مرده گریت و پییان ده لیت :- من که سی که تان پیبلیم چاودی ری بکات و شیر ی بداتی و ناموزگاری بکات و که سی کی خه م خوړو دل سو ز بیت بو ی ؟ خیرا قسه کانی ده قوزنه وه مرده به یه کتری دده ن ، حه ز ده که ن نه گهر راستی و تبیت نه و منداله خوشه ویسته که رزگاری ده بییت . بی گومان منداله و ون بو ه که گه پرایه وه بو لای دایکی که له شی ساغ بوو و له شوینی کی خوشی شد ابوو . فیرعه ون ده پیاریزیت و ژنه که شی چاودی ری دهکات . ﴿ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (القصص / ۱۳) خوا ی که ورو گپرایه وه بو لای دایکی بو نه وه ی دلخو شی بکات و چاوی به بینینی ناسوده بیته وه و نیتر خه فته نه خوات .

(زانا محمد متوالی الشعراوی) ده لیت :- ﴿ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ﴾ به لگه یه له سر نه وه ی که هوکاره کان له دهستی خاوه ن هوکار دایه ، خوا ی که ورو گپرایه وه ، چونکه خوا ی که ورو به ویست و ده سه لاتی خو ی به ریوه ی ده بات هر خوا ده توانیت ده سه لاتی خو ی بخاته نیوان ناده میزاد و ثا واته کانی ناو دلی یه وه ، بو نه وه ی بزانی ت که به لی نی خوا راست و حه قه .

﴿ سودو شوینه واره نیمانیه کانی چیروکه که ﴾

(۱) نه گهر ستمم گشتی بوو پهری سهند خوی گه وره فرمان ددهات به لایر دنی و له ناوچونی ستمم کاران و دهسه لاته که یان (شیخ الاسلام) ده لیت :- (خوی گه وره ده ولته تی داد پهرور را ده گریټ و ده هیلیته وه نه گهر کافریش بن ، و ده ولته تی نادادو ستممیش له ناو ددهات نه گهر مسولمانیش بن) له گهل نه وهی فیرعه ون کوټه لیک تاوانی گه وره ی کوکرده وه و بانگه شهی خویته تی ده کړد . خوی گه وره دهسه لاته که ی له ناو بردو لاوازو چه وساوه کانی سرخست .

(۲) له نایه تی :- ﴿ تَلُّوا عَلَیْكَ مِنْ نَبِیِّ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ یُؤْمِنُونَ ﴾ . (القصص / ۳) . خوی گه وره گرنگی پیدانی خوی بو باوهرداران دهرخست . ماموستا (سید قطب) ده لیت :- خوی گه وره نه م کتیبه ناراسته تی قهومی باوهرداران ده کات ، پهرورده یان ده کات و گه شهو نهش و نومیان پی ده کات و بهرنامه پیژیان بو ده کات ، و پیگیان بو ده کاته وه پیا برون ، و نه م چیروکه ی که له سوره ته که دا گپراو ته وه بو نه وهی باوهرداران سودی لی وهرگرن .

(۳) وهک خوی گه وره پونی کرده وه :- ﴿ وَنُرِیدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَی الَّذِیْنَ اسْتَضَعُّوْا فِی الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اٰثِمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْاَوٰرِثِیْنَ ﴾ . خوی گه وره سرکه وتنی موسای به سهر فیرعه وندا پوونکرده وه و له ناوچونی فیرعه ون و سهر یازه کانی و شوین که وتوانی راگه یاند . کاره کان به پیی سونه ته که ونی و شهریه کان به ریوه ده چن ، ده بیټ باوهرداران هه موو هوکاریکی پیپیندراو بگرته بهر . ﴿ وَاَوْحٰیْنَا اِلٰی اُمِّ مُوسٰی اَنْ اَرْضِعِیْهِ ﴾

﴿ فَاِذَا خَفَتْ عَلَیْهِ فَاَلْقَیْهِ ﴾ . نه مه را دهی هه ولدانی دایکی موسا بوو له پاراستنی موسای شیر خوره دا . به لام له راستیدا خوی گه وره چاودیرو و سهر پهرشتی بوو ، ده گونجیت که پاراستن و چاودیرو به بی هوکاریش به ده ست بیټ .

۴. خوی گه وره نیلهامی پینیشان دان و مه به ست پیکان بو باوهرداران ده نیوټ ، خوی گه وره هه والی دا که فرمانی کرد به دایکی موسا که به خوشکه که ی موسا بلیت (قُصَّه) له گهل نه وهی که هوکاری پزگار بون و سرکه وتن به شیکی نیمانه ، فیرعه ونیش له په حمهت به دور بیټ موسای له

ماله كەى خۇيدا پەرەردەكرد و لە بەرژەوهەندى موسا كارى كرد ، وهك دەلێت :- به (سمەكان) نى قەبرى خۆى هەلەكەند ، كافران و خراپەكاران كاریك دەكەن كەوا گومان دەبەن كە سودو چاكەى بۆ خۆیان تێداىە ، بەلام دەبێت بە گەرەترین ھۆكار بۆ ناھۆمبەندى و خەسارەت مەندى خۆیان ، وهك خۆای گەرە دەفەرموویت :- ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴾ (الانفال / ۳۶) . واتە : بێگومان ئەوانەى بێباوەڕن مال و سامانى خۆیان بەخت دەكەن بۆ ئەوەى بەشێنەى بەرەست دانێن و پێگى بەكەن لە بەردەم ناين و پێبازى خوادا ، جا مال و سامانیان لە ئایندەدا بۆ ئەو مەبەستە خەرج دەكەن ! پاشان دەبێتە پەشیمانى و داخ و حەسرەت لە سەریان ، لە دوايیدا شكست دەھێنن ، بێگومان ئەوانەش كە بى باوەڕبوون بۆ دۆزەخ كۆدەكرێنەوه و پاپێچ دەكرێن .

۵- لەم چیرۆكەدا دامەزراوى و جێگى بۆ باوەڕداران تیاىە ، ئەگەر ھەبەتیشیان لاواز بێت و توانای بەرەنگاربونەوێشیان نەبێت، ئەگەر خراپەكارانیش زیاتر لە پى لا بەن ویاخى ببن و ھۆكارى ھێزو پیاكێشان و لەناوبردنى زیاتر بگرنە دەست، پێویستە باوەڕداران بەپشتیوانى خوا دلخۆش ببن و چاوەڕێى دەروى خۆیى بەكەن، وهك خۆای گەرە فەرموویەتى :- ﴿لَوْلَا اِنْ رَبَّنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ واتە: بەپەيمان و پشتیوانى خواو سەركەوتنى، بێگومان خۆای گەرە لە چەند ئایەتێكى تردا پوونى كردهوه كە خاوەن باوەڕانى پى چەكدار دەكات، تا بیانكاتە پێشەوا، خۆای گەرە دەفەرموویت :- ﴿ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اٰثِمَةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوْا وَكَانُوْا بِاٰيَاتِنَا يُوقِنُوْنَ ﴾ (السجدة/ ۲۴) .

واتە: پاشان كە ئەوەى ئیسرائیل خۆگرى و ئارامیان كرده پێشەیان ، كردمان بە پێشەواو دەسەلاتمان پى بەخشین، ئەو كاتە دلنایى و بڕواىەكى تەواویان ھەبوو بە ئایەتەكانى ئییمە (شایستەى ئەو پێژە بوون) .

۵ . (شیخ عبدالرحمن بن ناصر السعدى) دەلێت: لە سودە وەرگیراوەكان بڕیتى یە لە: - خۆای گەرە سۆزۆنەرمى بەرامبەر داىكى موسا نواند بەو ئیلاھامى كە بەھۆیەوه كۆرەكەى سەلامەت كرد، پاشان بەو مژدەىە كەبۆى

دهگيريتتهوه، نهگهروا نهبوايه نهوا بهردهوام خهفتهی لهسهر مندالهکهی دهبوو، پاشان بههوی قهدهغهکردنی شیرخواردنهکوه گيراپيهوه بولای دايکی، کهنهمهش بهخهيالای عهقلهکاندا نايهت، وليکيش نادريتهوه، بؤدايکی موسا نارهحهت نابيت که کورهکهی کهوته دهست نالی فيرعهن، لهگهل نهوهدا پاشهپوژو چارهنوسی بؤ دهرکهوت، لهگهل شوينهواره جوانهکاندا.

۶. له سودهکانی: بيگومان ئيمان زياد دهکات و کم دهکات: ﴿لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ليژدها مهبهست له ئيمان، زيادبوونی ودل نارامی يه. ۷. ههروهها: له گهورهترين نيعمهتهکانی خوا بؤ بهندهکانی بریتى يه له دامهزراوی لهکاتی دودلی و ترسدا، بيگومان وهك نهوهی ئيمانی پى زياد دهبيت پاداشتيشی پى زياد دهبيت، بيگومان وتهو کرداری راستيشی پى جيگرو دامهزراو دهبيت، ويرو بؤچونهکانيشی بهجيگري دهمينيتهوه، وهو کهسهشی ئهم دامهزراوی يه بؤ بهدهست نههات نهوه له دودلی و ترسهويه، نهوا بيرو بؤچونی لهدهست دهچيت و عهقليشی لاواز دهبيت، ئيتير لهم حالتهدا ناتوانيت سوود بهخوی بگهيهنيت.

﴿ تهههني گه نهجي و کوچی بؤمهديهن ﴾

خوای گهوره فرمويهتی: ﴿ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴾ (۱۴) وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ (۱۵) قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَقَفَر لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (۱۶) قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ (۱۷) فَأَصْنَحْ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ (۱۸) فَلَمَّا أَنِ ارَادَ أَن يَنْبِطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَن تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتُ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ (۱۹) وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ (۲۰) فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۱) وَلَمَّا

تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿القصص/ ۱۴-۲۲﴾.

ماموستا (سید قطب) دهلیت:- ناوہرؤکی چیرؤکہکہ پاش مندالی موسا تائیہرہ بؤ ماوہی چہند سالتیکی دریز بی دہنگ دہبیت، ثم بہشہی کہدیت گہنجیتی و تہاوکاری موسا دہگہیہنیت، نازانین دواۓ گہرانہوہی بؤ لای دایکی کہ شیر ی پی دہدات چی پوری داو، نازانین چؤن لہناو کؤشکہکہی فیرعہوندا پەرورہدہ دہکریت.

ثمہ بہشی دووہمی یہتی کاتیک کہ موسا پی دہگات وگہورہ دہبیت، وخواۓ گہورہ حیکمہت و زانستی پی بہخشیوہ، و پاداشتی چاکہ کارانیشی پی داوہ. (بلوغ الاشد) واتہ: تہاو پیگہیشتن لہرووی جہستہیی یہوہ، و(الاستواء) واتہ: تہاو پیگہیشتن لہرووی ئەندامی و عہقلى یہوہ، کہہمیشہ نزیکى سى سالى دہگہیہنیت، نایا موسا تا گہیشتہ ثم تہمنہ لہناو کؤشکی فیرعہوندا بؤفیرعہون و ژنہکہی مایہوہ کہ کوپو پەرورہدہکراوی ئەوان بیت؟ یان لییان جیابویہوہ، ولہکؤشکہکہی چویہدەر، ودر نہچوو بؤ ژیانیکی باشتہ کہ خؤی لہو و مزعہ پزگار کات کہ نہفسیکی پاکى وک موسا(علیہ السلام) کہ ہلبرژراوی خواہیہرنگہ لہویدا نارام نہگریت؟ بلگہمان لانى یہ، بہلام ناوہرؤکی پووداوہکان شتیکمان دواۓ ثمہ پی دہگہیہنیت وک لہمہردوا دیت، بہدوا دہاتن لہسہر ہاتنہکہی زانست و حیکمہتہ ﴿وَكَذٰلِكَ نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بہمژدہ دان بہوہی کہ چاکہی کردوہ، وخواۓ گہورہش چاکہی لہگہل کرد بہپیدانی حیکمہت و زانست. ﴿وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حَيْنٍ غَفْلَةً مِّنْ اَمَلِهَا فَوَجَدَ فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاَسْتَفَاثَهُ الَّذِيْ مِنْ شِيعَتِهِ عَلٰى الَّذِيْ مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ اِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ﴾ (القصص/ ۱۵).

(ابن کثیر) دهلیت:- (ابن عباس و سعید بن جبیر و عکرمہ قتادہ و السدی) ووتویانہ: لہنیوہی پؤژدا بووہ کاتیک کہ خؤی کردوہ بہناو شارہکہدا کہ خہلکہکہی لہ بیناگایی دا بوون.

﴿فَوَجَدَ فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ﴾ واتہ کاتیک چویہ ناو شارہکہ چاوی بہدوو پیاوکہوت کہشہریان دہکرد و بہیہکتریاندا دہکیشا. ﴿هٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ﴾ واتہ:

یهکیکیان له نهوهی ئیسرائیلی بوو که له دهسته و جهماعهتی خوی بوو، ﴿ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ ﴾ واته: نهوی تریان له قبطی یهکان بوو ﴿ فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ﴾ نهوکهسهی که دهستهی خوی بوو داوای یارمهتی له موسا کرد بهسه نهوی تردا که قبطی یهکه بوو تا موسا بههانیاهوه بچیت، لهبرنهوهی موسا (علیه السلام) له میسر دهسهلات وهیزی هه بوو بههوی نهوهی که له مالی فیرعه وندا بهخیوکر بوو، ونهوهی ئیسرائیلیش هیزو دهسهلاتیان هه بوو ناوبانگیان دهرکردبوو، وسهریان بهرزبوو بوویهوه بههوی نهوهی که شیریان دا بوو به موسا ، و بوو بوونه خالوانی - بههوی شیرپیئدانهوه - ، کاتیئک ئیسرائیلی یهکه داوای هاناو بهدهمهوه چونی له موسا کرد بهسه قبطی یهکه دا موسا بهدهمی یهوه چوو، و ﴿ فَوَكَرَهُ ﴾ بۆکسینکی پیاکیشا ﴿ فَقَضَى عَلَيْهِ ﴾ هه لهویدا دهست بهجی مرد، قبطی یهکه کافرو هاوئل دانهریوو، بهلام موسا نهیویست بیکوژیت، بهلکو ویستی پیاکیشیئت و دوری خاتهوه، لهگهل نهوه دا موسا

ووتی: - ﴿ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ (١٥) قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ (القصص/١٥/١٦)

واته: ئەم کاره شهیتان پیی کردم (من نهم دهویست بیکوژم) بهراستی شهیتان دوژمنیکی گومراکه ری ناشکرایه ، (ئینجا دهستهکانی بهرز کردوه و) ووتی: پهروهر دگارا من بهراستی ستهم له نهفسی خویم کرد کاتیئک له دهستم دهرچوو نهو کابرایه م کوشت ، لیم ببوره وبم بهخشه، خوی میهره بانیش لیخو شبو و میهره بانه .

زانا (محمد منولي الشعراوي) دهلیت: نهو شارهی موسای تیچوو (منف) بوو ، کاتی چیشته نگاوی هه لبرژارد ، چونکه خه لک که میئک له ماله کانیا نندا دهخه و تن .

له فهرمودیه کدا هاتوه :- (سالم) ی کوپی (عبدالله) دهلیت :- (ابن عمر) (خوالییان رازیبت) ووتی : نهی عیراقی یهکان چهند پرسیار لهشتی بچوک و

سانه دهکهن کهچی له گهل نه وه شدا له هه موو کهس زیاتر گوناھی گه و ره نه بجام ده ده ن ؟ گویم له (عبدالله) ی کوری (عمر) بوو ده یوت : له پیغه مبه ر ﴿ م بیست که ده یفه رموو :- (بیگومان فیتنه ئالییره وه دیت به دهستی نامارهی کرد به ره و خوره لات له و یوه هه ردو شاخی شه یقان هه لدیت) ئیوهش له ناو خوتاندا هه ندیکتان له گه ردنی هه ندیکتان ده ده ن) نه و زه لامه ی که کوشت له ده ست و پیوه ندی فیره ون به هه له کوشتی , که چی خوی بالاده ست پیی فهرموو (که نه مه واتاکه یه تی) :- (زه لامیکت کوشت که چی ئیمه تو مان له ده ست خه مو خه فه ت پرگار کرد و تو مان توشی جو ره ها تاقی کرد نه وه ی سه خت کرد .) (طه ٤٠)^١

﴿ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴾ (القصص ١٧)

واته : (موسا ههستی کرد پهروه ردگاری نزای گیرا کردوه) . بویه وتی :- پهروه ردگارا مادام ناوا نازو نیعه مه تی لیخوشبونت به سه ردا رژاندم , من ئیتر هه رگیز نابمه پشتیوان بو تاوانکاران .

زانای تفسیر (الالوسی) :- ده لیت : هاوه لانی عیلم و زانست پیویستیان به م نایه ته هیه له وه ی که قه ده غه ی یارمه تی دانی سته م کاران بکه ن له سه ر سته م و خزمه تیان بکه ن , (عبد بن حمید و ابن منذر و ابن ابی حاتم) له (عبدالله بن الولید الوصافی) یوه هیناویانه که پرسیاریان کردوه له (عطاء بن ابی رباح) له برایه کی که نوسه ریکی هه بوو , پیی وت :- بیگومان براکه م شتیکی له کاروباری ده سه لاتدا نیه . ته نها نه وه نه بیئت که به قه له میک بوی ده نویست , نه وه ی که دیته دهستی و نه وه ی که له و ده رده چیت , نه گه ر قه له مه که ی جی به یئت و وازی ئی به یئیت قه رزار ده بیئت و موحتاجی خه لک ده بیئت , نه گه ر ده ستیشی پیوه بگریئت خیری لیی ده ست ده که ویئت و ده وله مه ند ده بیئت ,

١. بوخاری له (الفتن) و (مسلم) له (الفتن و اشراط الساعة) دا پیوایه تیان کردوه .

ووتی : بۆکی ده نوسیت ؟ ووتی : بۆ (خالد بن عبدالله القسري) ، ووتی ئایا گوئی له وه نه بوه که بهنده چاکه که ووتی :- ﴿ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيراً لِّلْمُجْرِمِينَ ﴾ . بابراکهت گرنگی و بایه خ بهشتیک نه دات و قهله مه که ی فرهی بدات ، بئی گومان خوی گهره پزقی بۆ ده نیزیت . هه موو هیزو توانایه که له لای خواوهیه ، و داخ و هه سرهت بۆ که سیك که دینه که ی به بهشتیک له دنیا فرۆشتوو ، و تاریکیش به توپه بونی گهره که ی ده کپیت ، نه مهش نه وه ده که یه نیت نه مهش به پرستی لیشاوه که له ناستی خوی زیاتر بهرز بوو هه لچوو تا که یشته ناستیک وهک لافاوی شیو زۆر بوو و گونده کانی ده ورو بهری داپۆشی (پاش بوداوه که ترس پوی تیکرد ، هه رچاوی ده گپرا به ملاو به ولادا . خوی گهره فه رمووی :-

﴿ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفاً يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَأَقْوَى مِنَِّي ﴾ (القصص / ١٨) .

(محمد متولی الشعراوی) ده لیت :- چاوی ده گپرا بۆ هه لئس و که ووتی نه وه خه لکانه ی که ده یبینین ، چونکه ده ترسا ئازاری بدن و تۆله ی پیاوه (قبطی) یه که ی ئی بکه نه وه ، له و کاته دا پیاوه ئیسرائیلی یه که ی بینیه ، هاواری کردو وتی : فریام که وه ، موساش پیی ووت : تۆ ده ته وی سهرم لیبشیوینیت ، بۆ نه وه ی هه له که ی دوینی دووباره بکه مه وه ، له گه ل نه وه دا به په رۆش بوو بۆ یارمه تیدانی ، وازی له به رامبه ره که ی نه هینا هیرش بکاته سه ری .

﴿ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْبِطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتُ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَصْلُحِينَ ﴾ (القصص / ١٩)

کاتیك موسا ویستی هیرش بکاته سه ره نه وه ی که دوژمنی هه ردو که مانه (واته قبطی یه کان) . کابرا ووتی :- نه ی موسا ده ته ویئ منیش بکوژیت وهک نه وه که سه ی دوینی کوشتت ، دیاره تۆ هه ره ده ته ویئ ببیته زۆر دار له زه ویدا و ناته ویئ بجیته پیزی نه وه که سانه ی که چاکه کارن . هه وال گه یشته فرعه ون که نه وه پیاوه ی دوینی کوژراوه ، نه وه موسا کوشتویه تی ، بۆیه ناردی به دوا ی موسادا تاده ستگیری بکات ، ﴿ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا

مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾
(القصص / ٢٠) .

واته : (پاش ماوهيك) لهو پهری شارهوه پیاویکی (ئیماندار کهله خزمانی
فیرعهون بوو) بهپهله هات و ووتی : ئه ی موسا (فریای خۆت بکهوه) به راستی
دارو دهسته ی فیرعهون دانیشتون و نهخشه دهکیشن تا بتکوژن ، تا زووه
دهرچوو ئیره بهجیبهیلته ، بیگومان من له راستگوایانم بۆ تۆ .

﴿ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ (٢١) وَلَمَّا تَوَجَّهَ
تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ (القصص / ٢١-٢٢) .

واته : موساله شار بهترس و بیمهوه دهرچوو ، هه ر سهیری ئەملاو ئەولای
خۆی دهکرد ، له بهر خۆیهوه دهیوت : پهروهردگارا له دهست قهومی ستهمکار
پزگارم بکه . کاتیك پووی کرده شاری مه دینه

(دوو باره پووی کرده پهروهردگاری و) ووتی : ئومیدهوارم که پهروهردگارم
پێنموویم بکات بۆ شوین و جیگهیهکی راست و دروست (دوور له کیشهو
ناخۆشی) .

(الزمخشری) دهلیت ﴿ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ ﴾ مه بهست پوو له مه دینه و به رهو مه دینه
بوو ، که شاره که ی شوعه یب

(علیه السلام) بوو ، به (مه دینه ی کوپی ئیبراهیم) ناو نرابوو ، له ژیر
دهسه لاتی فیرعهوندانه دابوو) که ماوه ی نیوان میسر و مه دینه ههشت پوژ به
پی پویشتن دهبوو ، موسا پێگا که ی شارها نه بوو ، (ابن عباس) فهرمویه تی :
موسا دهرچوو هیچ زانیاریه کی دهرباره ی پێگا که ی نه بوو ، ته نها گومانی باشی
به پهروهردگاری هه بوو)

(ابن کثیر) دهلیت : موسا ووتی : به لکو ئەم پێگایه بم گهیه نیته شوینی
مه بهست ، ههروایش بوو ، بیگومان گه یشته شوینی مه بهست ، به لام چۆن
مه بهستیک !

﴿ سوودو وانه ئیمانیه کانی چیرؤکه که ﴾

۱. ماموستا (سید قطب) دهلیت : (قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ) کابرایه کی شهره نگیز و خرابیوو که بهمه کوتای نایهت و تیک ئالان و شیرزه بوون و چهواشه کردنه کانیشی بهرهمی نابیت ، مهگه کارله که سیکی شهره برپاکه بکات له نه وهی ئیسرائیل ، که نهوان له شهرکردندا بی دهسه لائن ، و له چالاکي بهرهمه مداریش لاوازن ، نههم جوړه تیهه لچون و پیا هه لپژانانه بایه خیان نابیت که زیانی ههیه سود ناگهیه نیت .

۲. له نایهتی :- ﴿ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۱) وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاءَ مَذِينٍ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴾ (القصص / ۲۱-۲۲) . بهرکه تهی دوعاو گومانی باش و پشت بهستن به خوا ، بی گومان موسا (علیه السلام) به ترسه وه به ته نهایی دهرچوو ، و هیچی بو سهره که ی ناماده نه کرد بوو ، هیچ به لگه یه کیشی له سره پیگا که پی نه بوو ، به لکو پروی کرده خوا سهره تا به دوعای پرگاربوون له قهومی سته مکاران ، پاشان داوایی پرینمونی کرد بو پیگای راست و دروست ، بهو جوړه هه میسه باوه پردار دلی ده به سستیت به خواوه ، وه چاوه پیی خهیری لیده کات ، له کاتی نارپه تیدا له دوعا و پارپه وانه کانیدا پوډه چیت ، نه مهش پشت به خوا بهستن و گومانی باشه که قهره بووی که می هوکار بو باوه پرداران دهکات و دهرگا داخراوه کانی لیده کاته وه .

۳. قرطبی) و کهسانی تریش به نایهتی : ﴿ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ ﴾ . به لگه یه یان هیناوه ته وه که قسه هینان و بردن له بهرزه وهندی دیندا پیی پیدراوه .

۴. زانا (شیخ عبدالرحمان بن ناصر السعدي) دهلیت : نهگه ترسی له ناوچون له کاری کوشتندا به بی مافی پهوا هه بوو له شوینیکدا ، با نهو که سه به دهستی خوئی ، خوئی له ناو نه بات ، به لکو لهو شوینه رابکات له گه ل نه وهی که توانای هه بیټ وه که نه وهی موسا کردی .

۵. هه نهو دهلیت : نهگه هر چاری نه بوو دوو تاوانی خراپ هاتنه بهرهمی که بیکات ، با نهو کامیان سوکتره و زیانی که متره نهو یان دیاری بکات ، و واز له وی تریان بهینیت ، کاتی که موسا نه وهی لیک دایه وه له نیوان مانه وهی له میسرده ، پهنگ بوو بکوژرایه ، یان پویشتنی بو هه ندیک شوینی دور که

پښگاکه ی نه نه زانی ، و ری نیشاندهریشی نه بوو بیجگه له پښمونی
پرووردگاری - نه وهش زانراوه که نهو سهلامه تی دهویت - تاوانی تیا نیی
یه موسا هلیبژیریت .

۶. پاشان دهلیت : ناگدار کردنه وهی جوانی تیا یه ، که نهویش که سیك بو
زانست پروانیت و چاوه پروانی بکات له پیویستیدا بو کار یان قسه ی پی
بکات کاتیک شتیکی باشترو له پیشتری لانه بوو لهو دوانه ، نهوا بی گومان
پیویسته داوای پښمونی له پرووردگاری بکات که هیدایه تی بدات بو
راستترینی دوو قسه که پاش نه وهی که به دلی مه بهستی حقه ی دیاری کرد و
به دوایدا گهرا ، بی گومان خوی گه وره لهو حاله دا دهستی لیبه رنada و
ناثومیدی ناکات ، وه که به سهر موسا داهات کاتیک ویستی پرووبکاته مه دینه
، پښگاکه کی دیاریکراوی نه ده زانی بو نه وی ، ووتی :- ﴿عَسَى رَبِّي أَن
يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ بیگومان خوی گه وره پښمونی کردو نه وهی پیدا که
خوی ناواتی پی دهخواست و دهویست .
۷. (الشيخ ابوبكر الجزائري) له (هداية الأيات) دا دهلیت :-^۲

* سوپاسگوزاری نیعمه ت :- کاتیک خوی گه وره له موسا خوشبوو، موسا
سوپاسی کرد به وهی که په یمانی پیدا که ئیتر هرگیز لای تاوان و خراپه دا
راناوه ستیت .
* خراپی هاوه لی بیمیشک و شهره نگیز: ئیسرا ئیلی یه که له بهر شهره نگیزی و
گیچه لکردنی و بیمیشکی هوکاري هیلاک کردنی موسا بوو .
* ترسی ئاسایی لومه ی له سهر نی یه : بیگومان موسا به شیوه یه که ترسا که
په نای برد بو پرووردگاری به دووعا و خوی گه ورهش وهلامی دایه وه،
سوپاس و ستایش بو خوا .
﴿مانه وهی موسا (علیه السلام) له مه دینه و ژن هینانی﴾

۱. (خلاصته تفسیر المنان) (۱۳۱ - ۱۳۲)

۲. به کورتی له (ایسر التفاسیر لکلام العلی الکبیر (۳ / ۳۸۹)

خوای گه وره ده فهرمویت :- ﴿ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴾ (۲۳) فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴾ (۲۴) فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ (۲۵) قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴾ (۲۶) قَالَ إِنِّي لَرِيدٌ أَنْ أَنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حَجَّجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَ عَلَيْكَ سِتْرِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ (۲۷) قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلَيْنِ قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴾ (القصص / ۲۳ - ۲۸)

زانا (محمد علي الصايوني) دهليٽ :- كاتيڪ موسا گه يشته مهديه ، شاره كه ي شوعهيب له سر بيره كه ي نهو شاره كه شوانه كان مهرو مالاتيان ليٽي ناودهدا كو مه ليك خه لكى زورى بينى چربوو بوونهوه مالاته كانيان ناودهدا .

(ابن كثير) دهليٽ :- مهديه نهو شاره بوو كه خوای گه وره (اصحاب الايكة) ي تيا له ناو برد كه قهومي شوعهيب (عليه السلام) بوون . به پيى قسه ي يه كيڪ له زانا يان له ناو چونيان پيش سردهمى موسا بوو .

﴿ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ﴾ بيچگه لهو كو مه له ش دوو نافره تي بينى كه بهريان له مالاته كه يان دهگرت تا نه چنه سر ناوه كهو تيكل به خه لكه كه نهبن .

﴿ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴾ (القصص / ۲۳) .

موسا (عليه السلام) پيى ووتن : كارتان چي يه ؟ ووتيان ئيمه جاريٽ مالاته كه مان ناو نادهين هه تا شوانه كان نهروڻ و چولي نهكهن ، چونكه ئيمه ناتوانين بچينه ناو نهو خه لكه زورهو ناشمانه ويٽ تيكه لاويان بين ، باوكيشمان پياويكى به ته من وبه سالاچوهو له بهر لاوازي ناتوانيٽ سرپرشتي ناوداني مالاته كه بكات .

﴿ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ ﴾ نهوه دهگه يه نيٽ كه شويٽه كه گرم و

ناراحت بووه ، ئینجا موسا (علیه السلام) مالاته‌که‌ی بۆ ئاودان له‌بهر زه‌وی به‌زه‌یی پیاواندا هاته‌وه .

(ابن کثیر) ده‌لیت :- شوانه‌کان کاتێک له ئاودانی مالاته‌کانیان ده‌بوونه‌وه به‌ردیگی گه‌وره‌یان ده‌خسته‌ سه‌ر ده‌می بیره‌که ، ئینجانه‌و دوو ئافه‌ته‌ دین ، ده‌ست ده‌که‌ن به ئاودانی مالاته‌کانیان ، ئینجا نه‌و پۆژه موسا هات و به‌ته‌نها نه‌و به‌رده‌ی لایه‌رد پاشان مالاته‌که‌ی بۆ ئاودان ، پاشان خسته‌ یه‌وه شوینی خۆی وه‌ک چۆن بوو ، وه‌ک پێشه‌وای باوه‌رداران عمر (خوا لێی پازی بیت) فه‌رمویه‌تی :- (ئاو ده‌رکێشه‌که‌ به‌ ده‌کس ئینجا به‌رز ده‌کرایه‌وه) به‌لام موسا به‌ته‌نها هه‌لی کێشاو به‌شی هه‌موو مه‌ره‌کانی کرد پاشان چوو لایدايه‌ ژێر سیبهری دارێک ، ووتویه‌نه‌ سیبهری داری (السَّمَر) بووه)

﴿ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴾

(محمد علي الصايوني) ده‌لیت :- واته : موسا ووتی نه‌ی په‌روه‌ردگارا من موحتاجی فه‌زل و چا‌که‌ی تۆم ، و پێویستیم به‌ خواردنه‌ تاله‌برستی پزگام بکات ! داوای کرد له‌ خواشتیگی بۆ خواردن پێیدات چونکه‌ زۆری برسی بوو .

(الضحاک) ده‌لیت :- جه‌وت پۆژ مایه‌وه‌ هه‌یچی نه‌خواردبوو ته‌نها له‌ دانه‌وێله‌و و گیای زه‌وی نه‌بیست ،

(ابن عباس) ده‌لیت : موسا له‌ میسر ده‌رچوو بۆ مه‌دیه‌ن ته‌نها خۆراکی بریتی بوو له‌ دانه‌وێله‌ی زه‌وی و گه‌لای پوه‌ک ، و پێی په‌تی بوو نه‌گه‌یشته‌ مه‌دیه‌ن پێستی بن پێی لێبوویه‌وه ، و له‌سیبهریکدا دانیشته‌ - که‌نه‌و هه‌لبێژێردراوی خوا بوو له‌ناو دروستکراوه‌کانیدا - و له‌برساندا سکی نووسا بوو به‌ پشتیا ، و سه‌وزی دانه‌وێله‌کان له‌ناو سکیدا ده‌بینرا ، بی گومان نه‌و زۆر پێویستی به‌ له‌ته‌ خورمایه‌ک هه‌بوو)

﴿ فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِخْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا

١. (ابن أبي شبة) (المصنف) دا پ یوایه‌تی کردوه . و (المصنف) له (تفسیر القرآن المضمیم

(دا به (صحیح) دایناوه .

٢. (صفوة التفاسیر) (٢ / ٤١٢)

سَقِيتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿ ٢٥ ﴾ (القصص)

له نایه ته که دا کورت کردنه وه یه که هه یه : هه ردوو کچکه گه پرانه وه بۆلای
باوکیان به خیرایی که عاده تیان و ابو هیواش دهویشتن کاری پیاوه که یان بۆ
گیرایه وه ، ئینجا باوکی فرمانی کرد به یه کیکیان که بچیت موسا بانگ بکات
بۆ ماله وه ، ئینجا نهویش به حه یاو شهرمه وه دهویشتن و

هات بۆلای موسا پئی ووت : - به راستی باوکم بانگت دهکات بۆ نه وه ی کرئ
و پاداشتی ئاودانه کهت بداتی که مالا ته کهت بۆ ئیمه ئاودا ، کاتیک موسا
نه وه ی بیست به قسه ی کردو له گه لی هات و چیروکی و باس و به سه رهاتی
خوی بۆ گیرایه وه که چون له میسر ده رچوه وه هه له اتوه له ده ست فیرعه ون ،
باوکی کچه کانیش پئی ووت : - ئیت مه ترسه تو له قه ومی سته مکاران پرزگارت
بوه وه ژیر ده سه لات و ده وه له تی نه واندانه ماویت .

(سید قطب) ده لیت : پیشتروتم نه م پیاوه (شعیب) ه و جاریکی تروتم :
رهنگه شوعه یب بیئت و رهنگه نهویش نه بیئت ، به لام ئیستمان زیاتر مه یلم
به ولایه دایه که نه ونه بیئت ، به لکو پیاویکی به ته مه نی تره له مه دیه ندا ، نه وه شی نه م
قسه یه له پیشتروتم داد نه نیت که نه م پیاوه به ته مه ن و گه وره یه ، و شوعه یب
له ناوچونی قه ومه که ی خوی بینیه که باوه ریان پئی نه کرد ، ته نها باوه ردارانی
له گه ل مایه وه ، نه گه ر نه وه شوعه یبی - پیغه مبه ر - بیئت ، له ناو قه ومه که یدا باوه ردار
ما بونه وه که ماله ته که ی له پیش نه م دوو کچه وه بۆ ئاو بده ن ، نه مه هه لئس و
که وتی قه ومی باوه رداران نی یه که دوو کچ بچیت مالا ت ناو بدات و مامه له ی
نه وانیش نی یه له یه که م نه وه دا که به م جو ره بن له گه ل پیغه مبه ره که یاندا ، له گه ل
نه مانه شدا قورئان شتیکی باس نه کرد نه وه ده رباره ی نه وه ی که موسا فیربکات
بمینیته وه ، نه گه ر شوعه یبی پیغه مبه ر بوایه بیگومان دهنگی پیغه مبه ر یه تیمان
له شتیک له مه دا له گه ل موسادا ده بیست ، که بیگومان موسا (علیه السلام)
ده سال له گه لیدا مایه وه .^۱

﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾

(القصص / ۲۶)

واټه: يه کيک له کچه کان ووتی تهی باوکی به پريزمان هم پياوه به کړی بگره
بو نیش کردن، چونکه بهراستی چاکترین که سیک که تو بیگریت به کړی، هم
پياووه هیژونه مین و دهست پاک و دهرن پاکیه .

(الزمخشری) ده لیت: - ټایه تی ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾
قسه یه کی جوان وگشتگیره و هیچی له سر زیاده ناکړیت، چونکه نه گهردو
سیفه تی (هیژوده ستپاکي) له که سینکدا کوږونه وه که کار بو تو بکات، نه وه
بیگومان بوکاری تو خو دی دهست به تال کردو و مه به ست به جی گه یشتو و،
بیگومان پیویستی به ناردنی هم قسه یه نه بوو که له ناو نمونه قسه ی
حیکمه تدا بوو که بلیت: - له بهر لیها تویی و ده ستپاکي به کړی بگره .

زانا (محمد متولي الشعراوي) ده لیت: هم ټایه ته هوکمی کمان ده داتی،
له گهل نه وهی که پیویستی دوو کچه که ی ناچار کرد به دهرچوون، نه وانیس
به قه دهر ئاستی پیویست پیویستی یه که یان وهرگرت تی که لی پياووه کان
نه بوون، له مه دا کو مه لگای موسلمان یارمه تیان ده دات، کچ کاتیک که سیکی
ده ستپاک ده بینیت داوا ده کات له باوکی که کاری پی بکات و کړی بداتی،
نه مه ش به لگه یه له سر نه وهی چونه دهر وه که ی بو خوده رخستن نه بوو،
ده یویست که سیکی ده ست که ویت که له گهل ی پاک بیت له کاره دا ، به
پیچ وانه ی حالی زوریک له ئافره تانی نه مړو ، که یه کیک له وان هرچی له
توانا یدایه به خهرجی ده دات له پیناوی دهرچوون و چونه ناو پياووه .

﴿ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ
فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
الصَّالِحِينَ ﴾ (القصص / ۲۷) .

واٽه : باوڪي ڪچهڪان ووتی : من ڀڄڻ چاڪه بٽڪهم به ڪوڀي خوم ، بهزاوی خوم يه ڪيڪ لهم دوو ڪچت لی ماریکهم به مهرجي نهوهی هشت سال لای من ڪاریکهیت ، خو نه گهر دهسالیشت برده سر نهوه چاڪهی خوٽه ، منیش نامهویت بیزارت بکهم و زورت بو بهینم ، دهمینیت نه گهر خوا بیهویت له چاڪان دهیم ؟

(القرطبي) دهلیت :- لهم نایهتهدا گهوهو سرپهرشتیاری ڪچهڪان پیشنیاری ڪچهڪهی خوئی کرد بو موسا ، هروهه عمری ڪوڀي خقطاب پیشنیاری حقهصتی ڪچی بو (ابوبکر) و (عثمان) کرد ، و (الموهویة) ش پیشنیاری کرد بو پیغه مبر (ﷺ) ﴿ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴾ (القصص / ۲۸) .

واٽه : موسا پیشنیارهڪهی لاپهسهند بوو ، بویه ووتی : ثم پهیمان له نیوان من و تودایه ، من پی پازیم ، به لام همرکام له ماوانم بوتهواوڪرا با ستهم لی نه ڪریت و نازادیم ، خواي گهوهوش شایهت و ناگایه بهوهی که دهیلین و بریاری له سر دهن .

نیمامی بوخاری له (سعید بن جبیر) هوه ریوایتی کردوه ، ووتی یه هود دهربره ی نهلی (حیره) پرسیریان لی کردم : موسا کهم ماوهیانی تهواوکردو بردهسر ؟

ووتم :- نازانم تا نو کاتهی ثم پرسیاره له (ابن عباس) ڪرا ، منیش پرسیری لی نه کهم ، چومه لای و پرسیارم له (ابن عباس) کرد ، نهویش ووتی :- زورهه یانی برده سر که جواترو باشت بوو ، بیگومان پیغه مبری خوا نه گهر بریاریکی دا دهیاته سر^۱

﴿سوودو شونډه واره ئيمانپه كانى چېرۆكه كه﴾

(١) (القرطبي) دهليټ :- ماره بريڼى له بهرامبهر به كړى گرتندا به ناشكرا له نايه ته كه دا دياره ، كه فهرمانپكه شهرعمان پښى پيډراوه و دانى پيا ناوه ، له فهرموده يه كه دا هاتوو كه پياويك هيچى نه بوو ته نها نه دنازيه كه قورثانى له بهر بوو (الأئمة) پړوايه تيان كړدوو ، له به شيكيشدا پيغه مېسر (ﷺ) فهرموديه تى : (ما تحفظ من القرآن ؟) چهندي قورثان له بهره ، ووتى :- سورته تى (البقرة) و نه وهش له دواى نه وديټ ، فهرمووى :- ﴿فعلما عشرين اية وهي امراتك﴾ واته : بيست نايه تى فيركه و خيزانى خوټ بيت .^١

(٢) (شيخ عبدالرحمان بن ناصر) دهليټ :- نه گهر بنده كاريكى به دلسوزانه بو خوا كړد پاشان شتيكى وهك ديارى له سمر دهستكه وت به بى مبه ستي خوځى ، نه وه له سمرى لومه ناكړيت ، وهك نه وهى موسى دياريه كهى قبول كړد له كاتيكا كه خوځى داواى نه كړد بوو ليى .

(٣) هر نه وهى فهرمووى : له گه وړه ترين و بهر يز ترينى په وشته كان بريتييه له هلس وكه وتى جوان له گهل هم موو نه وانهى په يوه نديان پيټه وه هيه له خزمه تكارو كړيكاو خيزان و مندا ل و كه ساني تریش ، له وهش سوك كړدنې كار له سمر كړيكاو وهك نايه تى : ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ خراپه تيا نيبه كړيكاو حزن به وهر گرتنى حقه دهست و كړى بكات به وهى كه به كه سيكى خوش مامه له باسى خوځى بكات ، به مهر جيك له وهدا راستگو ييت .^٢

(٤) ماموستا (سيد قطب) دهليټ : بهو جوړه ساده و خاوينى يه كومه لگاي ئيسلامى بهر يوه ده چيټ و مالى خوځى پيك دينيت و بوونى خوځى پاده گريټ به بى زمان تيكل بوون و هلبزپكان و خوښانندان و پيچ و په نا .

٢/ تفسير القرطبي (٦/ ٤٩٨٨) به كورتى ، و (بوخاري) پړوايه تى كړدوه .

١/ خلاصته تفسير اللطيف المنان (١٣٢، ١٣٣) .

نه‌م‌ش پیاوه به‌ته‌مه‌نه‌ک‌ی - هاوه‌لی موسا - کردی ، نه‌و پیش‌نیاره‌ی خستنه‌ به‌رده‌می و به‌لینی پیدا که نارچه‌تی نه‌کات و زوری لی نه‌کات و له کاردا ماندوری نه‌کات ، تکای لای خوا و ابو که موسا له چاکه‌کاران بیت له کاره‌ک‌ی و وه‌فا نواندنه‌که‌یدا ، نه‌وش نه‌ده‌بیکی جوانه له گفتوگودا دهرباره‌ی نه‌فس ، له‌لایه‌نی خوایشه‌وه نه‌و خوی به‌پاک پاناگریت و پی له‌سه‌ر شه‌وه داناگریت که له‌چاکه‌کارانه ، به‌لکو تکاده‌کات و ابیت و کاره‌کانی ده‌داته ده‌ست خوا ، موسایش پیش‌نیاره‌ک‌ی قبول کرد و په‌یمان‌ک‌ی به‌ پرونی و به‌ وردی جی به‌ جی کرد .

﴿ چیرۆکی گه‌رانه‌وه‌ی موسا به‌ خیزانه‌که‌یه‌وه‌و قسه‌کردنی خوا له‌ گه‌لی و پاسپاردنی به‌ په‌یامی ناسمانی ﴾

خوای گه‌وره ده‌فرمویت ﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ (٢٩) فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (٣٠) وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهَنَّرُ كَأَنَّهُ أَجَانٌّ وَلِي مُدِيرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ (٣١) اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (٣٢) قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (٣٣) وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ (٣٤) قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴾ (القصص / ٢٩-٣٥) .

تایه تی ﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴾ (القصص / ۲۹) .

واته : کاتیک موسا نهو ماوهیهی تهواو کرد که لهسه ری پیک کهوتببون که بریتی بوو له (۱۰) سال شوانی و کارکردن لهگهل خیزان و مندالهکانی بهرو میسر پویشتن . ئینجا موسا (علیه السلام) له دوروهو ئاگریک دهیینت له تهنیشتی چیای (طور) هوه کلپه و بلیسهی ددها که چیایهکی پوژئاو بوو کهوتبوه لای راستی نهو ، ﴿ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ﴾ وه که نهوهی - خوا زاناره - بهبی نهوان بیینییتی ، چونکه نهو ئاگره له راستیدا پروناکی بوو ، کهچاک نهبوو هه موو کهسیک بیینییت ﴿ لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ ﴾ واته : بهلکو بچم ههوالی ریگاکه بیرسم و بوتان بهینمهوه ، تا بهلکو کهسیکی لی بیت ریگامان پیشانبدات ، ﴿ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴾ یان لقه داریکی ئاگراویتان بو بهینم تا ئاگری پی بکه نهوه و خوتانی پی گهرم بکه نهوه ، که بهلکه بوو لهسه رنهوهی ریگایان وون کردوو له شهویکی تاریکدا .
﴿ فَلَمَّا آتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ (القصص / ۳۰) .

واته : کاتیک موسا له ئاگره که نزیک بویهوه له کهناری لای راستی دوله کهوه له شویینیکی پیروزهوه له پال درهخته کهوه بانگی لیکرا : نهی موسا ، (نهوهی گفتوگوت لهگهلدا دهکات) بهراستی منم (الله) که پهرومردگاری هه موو جیهانیا نم .

﴿ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ﴾ واته نهو گۆچانهی که به دهسته وهیه فری بده ، وه موسا خوی دانی پیا نابوو : ﴿ وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ يَا مُوسَى ﴾ (۱۷) قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى ﴿ (طه / ۱۷ / ۱۸) .

واته: ئه دار گوچانهی که به دهسته وهیه خۆت دهیزانیت فری بی ده
﴿ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴾ (طه / ۲۰)

چاکه مهر فری بی دا ، یه کسه برویه ماریکی زیندوو ، به خیرای ده جولایه وه
﴿ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ ﴾ بینی به خیرایی ده جولایته وه وهک تۆ له مار مهلهات و ناویری
نه دایه وه ، چونکه سروشتی به شهر وایه لهو شتانه رادهکات و مهلدیت ، کاتیک
خوای گه وره به موسای ووت : ﴿ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى
مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴾ (القصص / ۳۱) .

ئه ی موسا وهر مهترسه به راستی تۆ لهو کهسانهیت که ئه مین ده بییت و
له ترس به دوریت . ئینجا موسا گه رایه وه و راوه ستا له یکه مه قامیدا ،
(دهستی کردبه ناو ده می ماره که داو برویه وه به دار گوچان) .

﴿ اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ﴾ واته : نه گهر ده ست
کرد به ژیر چمکی کراسه که تدا بو بن بالیت پاشان دهرت هینا ده بیینیت
پووناکی ده دات و دهره وشیتته وه وهک به شیکی مانگ ، بو نه مهش خوای گه وره
فه رموی ﴿ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ﴾ که نه مه خراپ و تیک چون نی یه .

﴿ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ﴾ ههروه ها بازوه کانت بهینه ره وه یهک ز له سه
سنگ و دلت داینی ، ترس و بیعت نامینیت . ﴿ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ ﴾ واته :
فریدانی گوچانه که بوون به ماری که ده جولاو دهره یانی ده ست به سپیتی
له ژیر بالته وه به بی عهیب و نازارو نه خوشی دوو به لگه و نیشانه ی پوون بوون
که خوای گه وره به موعجیزه دای به تۆ ، که دهینه به لگه ی پیغه مبه رایه تی تۆ
﴿ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُ ﴾ که دوو نیشانه ن بوو فیرعه ون و قه ومه که ی له
ده سه لاتداران و که سه گه وره کان ی ده وره بری و شوینکه وتوانی ﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴾ واته : به راستی نه وان له فه رمان و گوپرایه لی خوا چونه ته
ده ره وه .

۲ / . صفوة التفاسیر (محمد علی الصایونی)

۲ . (تفسیر القرآن العظیم) به کورتی .

له گهل نهو نيشانانهدا جهوت نيشانهي تريت دهبيت كه دهكه نه نو ، وهك خواي گهوره دهفرمويٽ :

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاَسْأَلُ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴾ (الإسراء / ١٠١) .
 ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴾ (٣٣) وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴾ (القصص / ٣٣-٣٤) .

خوای گهوره ههوال له بهندهو پیغه مبهري خوی موسا (علیه السلام) ده دات كه چۆن وهلامی پهرومردگار ده داته وه ، کاتيک فرهمانی پی کرد بجیت بۆ لای دوزمنی سهرسهخت ، فیرعهون ، كه موسا له خاکی میسر ههلهات له ناو ستهم و نادادی دهسهلاتیان ، کاتيک قبطی یهکی کوشت ، بۆ ئه مانه ووتی :-
 پهرومردگارا ، خۆت دهمزانیته كه بیگومان من كه سیکم لیكوشتون ، و دهترسم بمکوژنه وه ، هارونی برام له من زمان پاراوتره ، ئه ویش له گهل من پهوانه بکه بۆ نه وهی پشتیوانیم لی بکات و پشتگیریم بیټ و بهراستدا نهرم بیټ ، چونکه به راستی من دهترسم بهروام پی نه کهن .

﴿ قَالَ سَتَشِدُّ عَضْدُكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنْ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴾ (القصص / ٣٥) .

خوای گهوره فره موی :- ئیمه پشت وبازووی تو به هوئی براکه ته وه به هیژ دهکین و دهسهلاتیکتان پیده به خشین كه نه توانن بیته سهرتان ، جا به هوئی موعجیزه کانه مانه وه ههردوکتان و هه موو شوینکه وتوانتان سهرکه وتوو زالن .

﴿ سوودو وانه ئیمانیه کانی چیرۆکه که ﴾

(١) لهو نيشانای كه خوای گهوره به خشینی به موسا پیزو گه وهی تیا بوو بۆ موسا ، كه چۆن خوای گهوره تاییهت مهندي کرد به پهيامی ئاسمانی و قسه له گهل کردن ، به بی هوکار گفتو گوئی له گهل کرد .

(الالوسي) : دهلیت : (الحسن) ووتی خوای گهوره بانگی له موسا کرد به وهی نهك به قسه کردنی ئاسایی ، زانایان دانیان نه ناوه به وهدا چونکه له گهل

(ديار) دا پېچەوانە دەپئت ، و بېگومان ئەو پووى تاييەتمەندى بەناوى (كليم)
(له نئون پېغەمبەراند تيادمرناكەوئت .^١

(٢) (القرطبي) دەلئت ، (وسارُ بأهله) و تراوه : - بەلگەى تيايە كە پياو
دەتوانيت لەگەل خيژانەكەى بېوات خوى چۆنى بوئت ، چونكە فەزلى قەوامەى
بەسەر خيژانەكەيدا ھەيە و پلەى زياترە ، باوەرداران لەگەل مەرجى يەكتردان
، وباشترينى مەرجەكانيش ئەويە كەوفا بكات لەوفا كە داوينى بوى حەلال
كراوہ .^٢

(٣) (شيخ عبد الرحمن بن باصر السعدي) دەلئت : نيشانەى پېغەمبەران و
پېزى پياو چاكان و ئەوەشى خواى گەرە لە عادت دەرى دەكات لە
نيشانەكان و گوپىنى ھۆكارەكان يان قەدەغەكردنى بەھۆكار بونيان يان
پنويست بونيان بە ھۆكارى تر ، يان بونى پيگرئك بۆ پەك خستنيان ، ئەو
لەنيشانە گەرەكانن لەسەر تاك و تەنيايى خواى گەرە و بېگومان ئەو بەسەر
ھەموو شتئكدا بەتوانايە ، ھيچ پوداوئكى بەبايەخ و كەم نرخ لە قەدەرى خوا
ناچئتە دەرەوہ ، ئەو موعجيزە پېز گرتن و گوپان كاريانە ئەوہى ئەوہ ناكات
كە خواى گەرە بەسەر دروستكراوہكان كردوويەتى لە ھۆكارە
ھەستپئكراوہكان و ياسا جئگيرەكان ، تۆ لە سونەتى خوا دا گوپانكارى
نابينئت .^٣

(٤) (شيخ ابوبكر الجزائري) لة (هداية الايات) دا دەلئت : پروونكراوہتەوہ كە
تۆلە كردنەوہ زانراوہو كارى پى كراوہ لە لاي نەتەوہ پيشكەوتوہكان ، بەلام

١/ روح المعاني (٢٠ / ٧٤)

٢/ (الجامع الأحكام القرآن) (٦ / ٤٩٩٧)

٣/ خلاصة تيسير اللطيف المنان (١٣٣) .

٤/ ايسر التفاسير (٣ / ٣٩٩) .

شارستانیتهی پوژئاوا هات ئینکاری کرد ، ئیتر ئینسان زاتی خوین پرشتنی ناحهقیان کرد، بهشیویهکه که پیشتر له میژوی بهشهریدا وینهی نهبووه لهبهر ئهوه راست دهبیئت کهله باتی شارستانیتهی بهشهری ناوی بنییت خهسارهتی مرویی.

ه) له شوینه واره ئیمانیهکان ، (دلنیایی) ه ، بهوهی که پهحمهتی خوا بو بهندهکانی گهرهتره له پهحم و بهزهیی خویان به خویان ، موسا (علیه السلام) ووتی : ﴿لَعَلِّيْ اَتِيْكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ﴾ ئهوه بهزهیی خوی بوو، ئینجا تهماشایی پهحم و بهزهیی خوای گهره بکه بهموسا که چوون بهپهپام ریزی قسهکردن لهگهڵ خوای گهره دا گهراپهوه، خوای گهره لهخویان زیاتر به بهندهکان بهزهیی تره، و لهخوشیان زیاتر زانایه پییان ، ئهوه بهبهزهیی ترینی خاوهن بهزهیی یهکانه، داوا کارین له خوای گهره که گهنجینهی پهحمهتی خویمان ئی بکاتهوه .

﴿ به یهگهگهیشتی موسا (علیه السلام) لهگهڵ فیرعهون و باوهپهینانی ساحیرهکان ﴾

خوای گهره لهسورهتی (الاعراف) دا دهفرمویهتی : ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسٰى بِآیٰتِنَا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهٰٓؤُلَآءِ فَظَلَمُوْا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِیْنَ ۝۱۰۳﴾ وَقَالَ مُوسٰى يٰۤاٰیُّهَا فِرْعَوْنُ اِنِّیْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِیْنَ (۱۰۴) حَقِیْقٌ عَلٰی اَنْ لَا اَقُوْلَ عَلٰی اللّٰهِ اِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَیِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِیْۤ اِسْرَآئِیْلَ (۱۰۵) قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآیَةٍ فَآتِ بِهَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ (۱۰۶) فَاَلْقٰی عَصَاهُ فَاِذَا هِیْ ثُعْبَانٌ مُّبِیْنٌ (۱۰۷) وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِیْ بَیْضٌ لِّلنَّٰظِرِیْنَ (۱۰۸)

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ (١٠٩) يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَازَا تَأْمُرُونَ (١١٠) قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (١١١) يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ (١١٢) وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ (١١٣) قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (١١٤) قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تَتْلِيَ وَإِمَّا أَنْ تُكُونَ نَحْنُ الْمُتْلِينَ (١١٥) قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ (١١٦) وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (١١٧) فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١١٨) فَغُلِبُوا هُنَاكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ (١١٩) (١٢٤) (١٢٦) وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ (١٢٧) قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿ (الاعراف / ١٠٣ - ١٢٦)

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَأِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ (الاعراف / ١٠٣) .

واته :- دواى ئه و پيغه مبه رانهى كه له نايه ته كانى پيشوى (سوره تى الاعراف) ناويان هاتوو ، موسا مان هاوړې له گه ل موعجيزه ي جوړاو جوړ دا بو سهر فير عهون و دارو دهسته كه ي نارد ، كه چى سته ميان له خويان كړدو پيى ييباوهر بوون ، جا ته ماشابكو بيينه بزانه چوون بوو سهر نه نجامى نهوانه ي كه چينه رى توى خراپه بوون .

(زانا محمد رشيد رضا) ده ليت :- نهوان به بى باوهرى سته ميان له خويان و قهومه كه يان كړد ، خويان به گه وړه نيشان داو سهر كه شيان كړد ، تاوانى نهوانه يان له سهر بوو و تاوانى قهومه كه شيان له سهر بوو كه بى بهش كران له ئيمان به شوينكه و تنى فير عهون و دهسته كه ي ، بيگومان پاداشتى نهوانيان ده بوو نه گهر باوهر يان به نايه ، نه وهى ده گه ياند كه موسا (عليه السلام) بو

قہومی نهوہی ئیسرائیل و فیرعون و دار ودهستهکە ی نیراوه .
 (الاولوسي) : دهلیت :- ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ ناویکی دیار و ناسراوه بۆ که سیک
 پاشان بوو به ناز ناو بۆ هه موو پاشایه کی میسر له عه مالیه کان , وه که نهوہی
 که (کیسرا) ناویوو بۆ پاشای فارسه کان , و (قیصر) بۆ پاشای پۆمه کان , و
 (نجاشی) بۆ حه به شیه کان , و (ثبع) بۆ پاشای یه مهن .
 ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۰۴) حَقِيقٌ عَلٰی اَنْ لَا
 اَقُوْلُ عَلٰی اللّٰهِ اِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَارْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ ﴿
 (الاعراف / ۱۰۴-۱۰۵) واته : موسا وتی : ئە ی فیرعون من پیغه مبه ریکم بۆ
 لای تو نیراوم له لایه ن خوا ی به دیهینه ر که په روه ر دگار و به دیهینه رو پاشای
 هه موو شتی که , هه میشه سورم و به شیاو حه قی ده زانم که ته نها هه والی حه ق
 و راستی ده رباره ی خوا بلیم لهوہی که ده یزانم ده رباره ی خوا , به راستی من
 به به لگه ی یه کلاکه روه و ناشکراوه بۆ لای ئیوه هاتووم له لایه ن خواوه , توش
 شایه تی له راستگویی من بده , واز له نهوہی ئیسرائیل بهینه و نازادیان بکه تا
 له گه ل من بین بۆ زهوی خاکی پیرو ز که نیشتمانی باوک و باپیرانیان .
 (ابن الجوزي) دهلیت :- فیرعون نهوہی ئیسرائیلی له کاری قورس و گراند
 به کار ده هی نا .
 ﴿قَالَ إِنْ كُنْتَ جئتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (۱۰۶) فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ
 فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿۱۰۷﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ ﴿۱۰۸﴾ قَالَ
 الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۰۹﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ
 فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿۱۱۰﴾ (الاعراف / ۱۰۶-۱۱۰) .
 واته : فیرعون بهروای نه کردو وتی : ئە ی موسا ئە گه ر به لگه یه کت هی ناوه
 ده بیخه ره پوو ئە گه ر تو له راستگوییانیت , ئینجا موسا (علیه السلام)

۱/ تفسیر المنار (۹ / ۳۹-۴۰)

۱. روح المعانی (۹ / ۳۹-۴۰)

۲. صنوة التفاسیر (محمد علی الصایونی) (۱ / ۴۵۱)

۳. زاد المیسر (۳ / ۲۳۷)

گۆچانه که ی فریداو بوو به ماریکی گه وره و دريژ ، (ابن عباس) ده لیت : گۆرا
 بۆ ماریکی گه وره و ده می کرد بویه وه و به خیرایی به ره و فیرعه ون ده چوو ،
 وئاشکراو دیار بوو خه یالی نه بوو، پاشان موسا دهستی دهرهینا و بو به
 کافوری سپی و بریقه ی ده دایه وه بۆ ته ماشاکره ان ، ئینجا هه ندیک له ده سه لات
 داران و که سه گه وره و دیاره کانی ده وری فیرعه ون ووتیان : به راستی نه مه
 ساحیریکی زانا و شارمه زایه ، ده یه ویت به م شتانه ئیوه له خاک و ناوی خۆتان
 دهرکات و دهر به دهرتان بکات جا ئیوه چ فهرمانیک ده دن ؟

(الزمخشری) ده لیت : ﴿إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾ . واته : شاره زای به سیحرو
 جادوو نه و که سه یه که چاری خه لکی به فیل ده گریت تا گۆچانی لی بکات به
 مارو پهنگی پیستی لیبکات به سپی ، نه گهر بلایت : نه م قسه یه دل دانه وه بوو
 بۆ فیرعه ون، ئه ویش بۆ که سه گه وره کانی ده وری خۆیی ووت، ولیره دل دانه وه
 بوو بۆ نه وان، فیرعه ون و نه وانیش وتیان، قسه که ی فیرعه ون و قسه که ی
 نه وانیش گیرد رایه وه، یان له پیشدا فیرعه ون ووتی و لی قوزرایه وه و که سه
 ده سه لاتداره کانی ده وریشی به دوا ی خۆیانیان ووت .

﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ (۱۱۱) يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿
 (الأعراف/ ۱۱۱-۱۱۲) .

واته : ووتیان : جاری وازی لی بهینه له گه ل برا که یداو چه ند پیاویک بنیره
 له شاره کاندا تا هه موو جادو گهره کان کۆ بکه نه وه، تا هه موو جادو گهریکی
 شاره زاو زانات بۆ بهینن که وهک نه ویت .

(ابو منصور) ده لیت : - فهرمان دان به دواخستن ی کاره که به لگه یه له سه ر
 نه وه ی که نه و فهرمانیکی تری به سه ردا پیش خستوه که نه ویش برتیی بوو له
 ویستی کوشتنی ، ئینجا ووتیان : وازی لی بهینه و دوا یه یان حالی خۆی بۆ
 خه لکی په ون بکاته وه .^۱

﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ (۱۱۳) قَالَ نَعَمْ
وَأَنْتُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ (الاعراف / ۱۱۳-۱۱۴)

واته: له ناو قسه كاندا (ابراوئيك) ههيه، كه نهویش بریتیه له وهی كه
فیرعهون داوای ناردوه بۆ جادوگرهكان كه كوڤینه وه بۆ موسا كه هاتنه لای
فیرعهون ووتیان: ئایا ئیمه شایاشیکمان ههیه نه گهر له مملانی یه دا
سه ركه ووتوو بوین و بردمانه وه؟ فیرعهون ووتی: به ئلی بیگومان ئیوه له كهسی
نزیكان و پریزلیگیراوان دهبن. کاتیك ئهه به لینه یان له فیرعهون وهرگرت،
ووتیان:

﴿قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ﴾ (الاعراف / ۱۱۵).

واته: ساحیرهكان به موسایان ووت نهی موسا یان نه وه تا له پیشدا تو
شته كهی خۆت فیری بده یان ئیمه فیری ددهین.

ووتراوه: نهوان موسایان ئیختیار كرد بۆ نه وهی ده سپێکردنی
پالهوانیه تیه كه دیاری بکات، نیت گرنگ نه بو به لایانه وه کامیان له پیشدا
دهست پی بکات.^۱

(الزمخشري) ده لیت: - دیاریکردنی موسا له پیشدا بۆ نهوان نه ده بیکی
جوان بوو، چاودیاری بارودۆخی نه وه كه سانهی كرد له گه لێاندایه.^۲

(القرطبي) ده لیت: نه ده بیان له گه ل موسادا جوان بوو كه نه وهش هۆکاری
ئیمان هینانیه.

﴿قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَزْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ﴾
(الاعراف / ۱۱۶).

واته: موسا: ووتی: دهی ئیوه دهستبه کارین و دایبه زینن، جا کاتیك
دایانه بزانده جادیان له چاوی خه لکی كرد، نهوان ههبل و گوریس و په ته کانی

۲. محاسن التأویل (۲۳۰ / ۷)

۳. الکشاف (۱۴۰ / ۲)

خویانیان هه‌لدا له‌به‌رچاوی خه‌لکه‌که ده‌جولایه‌وه که فیل بوو له چاویان کرابوو ، و هیچ پاستیه‌کی تیانه‌بوو ، خه‌لکه‌که پاچله‌کین و زور ترسان کاتیک له‌به‌رچاویان وه‌ک ماری لی‌هاتوو ده‌جولیت ، نه‌وان جادویه‌کی گه‌وره‌یان هینابوو هترک‌س بی‌بینایه ده‌ترسا .

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (١١٧) فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١١٨) فَغُلِبُوا هُنَاكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ﴾ (الأعراف / ١١٧ - ١١٩).

واته : خوای گه‌وره ده‌فرمویت : وه‌حیمان کرد بو موسا ووتمان : نه‌ی موسا دار گوچانه‌که‌ی ده‌ستت هه‌لبده ، ئینجا نه‌ویش هه‌لی دا ، ئینجا له‌و کاته‌دا ده‌بیته ماریکی گه‌وره و به‌خیرایی ده‌جولیت ، هه‌رچی شتیک نه‌وان له فیل و درو و ته‌زور دایان به‌زاندبوو هه‌مووی به‌خیرایی هه‌لده‌لوشیت و قوتده‌دات (ابن عباس) ده‌لیت : به‌لای هه‌رشتیک له‌هه‌بل و ته‌خته فریدراوه‌کانی نه‌واندا به‌رویشتایه قوتی ده‌دا ، ئینجا هه‌ق و پاستی جیگیر بوو ده‌رکه‌وت بو هه‌ر که‌سیک که بی‌نی و ناماده‌بوو ، و فیلی جادوگه‌رو دروژنانیش مایه پوچ ده‌رچوو ، ئینجا فیرعه‌ون و قه‌ومه‌که‌ی له‌و کو‌بونه‌وه گه‌وره‌یه‌دا ژیر که‌وتن و بچوک بوونه‌وه و سه‌رشو‌پ بوون . به‌لام نه‌م کاره له‌کتو په‌ر هیشتا کو‌تای نه‌هاتوو ، به‌رده‌وام دی‌مه‌نه‌که به‌ره‌و کاره‌ساتی له‌په‌ر و گه‌وره‌تر ده‌چیت :

﴿وَالْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ (١٢٠) قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (١٢١) رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ (١٢٢)﴾ (الأعراف / ١٢٠ - ١٢٢).

واته : جادوگه‌ره‌کان که هه‌ق و پاستیان بو ده‌رکه‌وت سو‌جده‌یان به‌ردوو ئیمانی خویانیان پاگه‌یاند به‌په‌روم‌دگاری جیهانیان ، چونکه هه‌ق پاریکی‌شان ، (قتاده) ده‌لیت : نه‌وان سه‌ره‌تای نه‌و پوژده کافری‌بوون و ساحیر بوون ، به‌لام له‌کو‌تایی نه‌و پوژده‌دا شه‌هاده‌تیا هیناو چاکه‌کار ده‌رچوون .

﴿قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آتَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لَتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ (١٢٣) لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (الأعراف / ١٢٣ - ١٢٤).

واته : فیرعه‌ونی زو‌ردار به‌جادوگه‌ره‌کانی ووت : ئایا ئیوه هه‌روا به‌ناسانی

باومرطان به موسا هیئا ، پیش نهوهی داوای پښیدان لهمن بکهن ؟ کهمه بهستی له سمره نشت کردنیان بوو ، بهراستی ئەم کاره ئیوه کردتان فیلێک بوو ئیوه موسا له میسر پښتانتان خستبوو پیش نهوهی دەرچن بۆ گهرا نهوه ، بۆ نهوهی قبطی یه کانی پی دهریه دهر بکهن و نهوهی ئیسرائیلی تیا نیشته جی بکهن ، بهراستی ئەمه چاو بهست بوو له خه لکی تا شوین جادوگره کان نه کهون له ئیماندا ، ئینجا پاشتر دهزانن و تیدهگه که چیتان به سهر دینم ، ئەمه هه ره شه بوو فیرعه ون ئاراسته ی کردن ، پاشتر ووتی : بهراستی من دهستیک و قاچیکی هه ریه که له ئیوه به پیچه وانه وه دهبرم ، واته دهستی راست له گه ل قاچی چه پ ، یان دهستی چه پ له گه ل قاچی راست ، پاشان هه موتان هه لده واسم و له دار دهدهم .

که ئەمه ش سوکایه تی و سهر شوپیه بۆ ئیوه و نمونه ی ئیوه ، بیگومان سزادان و ناشرینکردن هوکاری دهستی خراپه کارانه له پرووه پروونه وهی هه ق و راستیدا ، که ناتوانن به به لگه و نیشانه ی جوان وه لای بنین ، به لام کاتیک نه فسی ئاده میزاد کاتیک راستی ئیمانی تیا ئاشکرا ده بیئت به سهر هه موو هیزه کانی سهر زه ویدا زال ده بیئت و گالته ی به خراپه ی خراپه کاران دیت ، و عه قیده و باومر له ناخیدا سهر ده که ویت ، و له ناوچون و بپراوه ی لا سوک ده بیئت تا ده گاته ژیا نی هه تا هه تای ی و نه بپراوه ، ئەو ناوه ستیت بپرسیت بۆچی ده گرین ؟ و بۆچی بانگ ده کهن ؟ بۆچی لاده بن ؟ بۆچی زیان ده دن ؟ و چیت ده ست ده که ویت ؟ بۆچی له سهر پښگای نا په هه تی و دپک و دال و قورباننیدانت تووش ده بیئت ؟ چونکه ئاسۆی پروونی له به رده مه وه دیاره ، ئەو چاوه پی شتیک له سهر پښگه که ناکات .

﴿قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ (١٢٥) وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ (الاعراف/١٢٥-١٢٦).

واته : جادوگره کان کاتیک باومر یان هیئا ووتیان : بهراستی ئیمه به مردنمان ده گرپینه وه بۆ لای خوا چارمان نی یه ، ناترسین له وهی که تو هه ره شه ت ئی کردین و گوئی نادهین به مردن ، ئای چه ند خو شه مردن له پښگه ی خوا دا ، ئینجا ئیمه هیچ تاوان و عه بیبه یه کمان نه بوو ته نها نه وه مان هه بوو که باومرمان به خوا و نیشانه کانی هیئا بوو !! ئەی په روه ردگارا سه برو ئارامی بپښه به

سهرماندا له سهر سزדانی فیرعون بۆمان و له سهر پێبازو دهستوری ئیسلام بمان مرینهو توشی فیتنه مان نه که یت.

زاننا (محمد متولی الشعراوی) دهلیت: جادووگهره کان که باوهریان هینابوو به فیرعونیان ووت: - بهراستی تو په لهت کرد له خهیردا بۆ ئیمه چونکه ئیمه له پهروردگارمان نزیک ده بینهوه، تو به بی میشتکی خۆت چاکه و خهیرت بۆ ئیمه دهسته بهرکرد، به جۆرێک که خۆشت نه تدهزانی.

ههروهها دهلیت: وشه ی (الإفراغ) واته کردنی شتی که به سهرشتیکی تردا تادای پۆشیت، وهك ئه وهی بلین: - ئه ی پهروردگارا هه موو ئارامی یه کمان پی به خشه، چونکه ئه وان زۆر پێویستیان به ئارامگرتن بوو چونکه فیرعون هه ره شه ی ئی کردبوون دهست و قاچیان بپریت.

﴿سوودو وانه ئیمانی یه کانی چیرۆکه که﴾

١- (الجشمی) دهلیت: - دهگونجیت موعجیزه کان له جنس و په گهزی نهو شته بن که له ناو قهومه کهدا بلأوه، ونه توانن نمونه ی بهینن، زانستی پزشکی له سهرده می عیسا (علیه السلام) بلأو بوو، به لام عیسا هات به فهرمانی خوا مردووی زیندوده کرده و که پولال و به له کی چاک ده کرده وه، نه مه له توانای پزشکی که کاندانه بوو. له سهرده می پیغه مبهری خۆیشماندا (ﷺ) په وانییژی وزمانپارای و خوتبه و شیعر بلأو بوو، قورئان هات و ته هه دای هه مووی کرد. ئایه ته کان به لگه ده ده ن له سهر ئه وه ی که ئه وان به فیل حه بل و گۆچانه کانیا ن خسته جو له تاوا ده رکه و ت له بهر چاوی ته ماشا که ران که زیندون، به لام که له سهر به نه ته که ی خۆی وه ستینرا وانه بوو، زانرا که نمونه ی ئه وه شتیکی راهینرا وه و دروستکرا وه که سیحرو له بهر چا و تی کدانه، له بهر ئه وه موعجیزه له و شتانه جیا ده بیته وه. پاشان ووتی: - به لگه ی تیا به له سهر دان نانی فیرعون به زه لیلی و

لاوازی خویدا کاتیک هاواری برد بۆ جادوگره کان که به کاره که ی خویمان نارپه حتی لی دوربخه نه وه^۱

۲- زانا (محمد رشید رضا) دهلیت: - نه وه ی خوای گه وره له م چهند نایه ته دا گێرپایه وه به دوعای جادوگره باوه ر هاردوه کان کو تای ی پی هیئا: ﴿جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ﴾

واته: - نه ی په روه ردگارمان نارامیمان پی ببه خشه به فراوانی به وه ی که جی پیمان قایم و دامه زراو بکه یت له سه ر نیمان و پشتگیریمان بکه یت هه روه ک چۆن ناوی ناو ده فریک به تال بکریت به وجۆره دلمان له ترسی غه یری خۆت به تال بکه یت، ته نها مه به ست به فه زل و گه یشتن به خۆتی تیابیت، وه ک موسلمان ی خۆت به مانم ری نه، ملکه چی فه رمان ونه هی خۆتمان بکه یت، به به ره شه ی فیره ون توشی فیتنه و سه ر لی شیواوی نه یین، نه له قسه و نه له کردارماندا له فه رمانی تو دهر نه چین. نه وان به دوعا کانیان نه مانه یان له نیوان ته واوی نیسلام و نیماندا کو کرده وه^۲

۳- (الشیخ ابوبکر الجزائري) له (هدایة الايات) دا دهلیت: -

* سووننه تی خوا پرونه له وه ی که حه ق و ناحه ق کاتیک له هه رشوینی کدا به یه ک گه یشتن هه می شه سه رکه وتن بۆ حه قه.

* به تال بوون و مایه پوچ بوونی جادوو و دۆپانی خاوه نه که یه تی، وه ک خوای گه وره فه رموویه تی:

﴿وَالْقَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ (طه/ ۶۹)^۳

۲. محاسن التأويل (۲۳۱/۷) به ده ست کاریه وه

۳. تفسير المنار (۷۷/۹) به کورتی.

۱. أيسر التفاسير (۲/ ۶۴ - ۶۵).

﴿له ناوچوونی فیرعه ون و بزگار بوونی موسا و باوهرداران﴾

خوای گه وره له سوره تی (الشعراء) دا ده فرمویت: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِيٰ إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ (۵۲) فَأَرْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (۵۳) إِنَّ هَؤُلَاءَ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ (۵۴) وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ (۵۵) وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ (۵۶) فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۵۷) وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ (۵۸) كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ (۵۹) فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ (۶۰) فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمَذْرُكُونَ (۶۱) قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ (۶۲) فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ (۶۳) وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ (۶۴) وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ (۶۵) ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ (۶۶) إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۶۷) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (الشعراء / ۵۲-۶۸).

(القرطبي) ده لیت: - خوای گه وره فرمووی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِيٰ إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ﴾ (الشعراء / ۵۲)

سووننه تی خواجه بو بهنده کانی که باوهردارانی راستگو له دوستان و خوشه ویستانی خوئی بزگار ده کات، که دانیان ناوه به په یامی گشت پیغه مبه راندا، و کافرانیش له ناوده بات له دوژمنه کانیان، ئینجا موسا فرمانی کرد که نه وهی ئیسرائیل له شه ودا دهرچن، و به بهندهش ناوی بردن چونکه باوهریان به موسا هینا بوو، و پیی ووتن: که فیرعه ون وقه و مه که ی شوینتتان ده که ون تا بتان گیر نه وه و له باوهره که تان په شیمان تان بکه نه وه، هر له ناو مانای ئه م نایه ته دا بوی باس کردن که بیگومان خوای گه وره له ده ست نه وان بزگاریان ده کات، ئینجا موسا له گه ل نه وی ئیسرائیلدا له بهر به یاندا دهرچوون^۱ (محمد علی الصایونی) ده لیت: - خوای گه وره فرمووی: به ږنگای وهی

فرمانمان کرد به موسا که له شه ودا له گهل نه وهی ئیسرائیلدا بهرو و ټاپاسته ی
دهریا بږون.

﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ (الشعراء / ۵۳) .

واته: فیرعون (که هوالی زانی) ناردی بو شاره کان که هیز کوپکه نه وه
و (نهی لښ نه وهی ئیسرائیل کوچ بکن) وپی ووتن ﴿إِنَّ هَؤُلَاءَ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾
(الشعراء / ۵۴).

واته: نه وهی ئیسرائیل ده سته یه کی که م ولاوازن و زوو ده یانگرین و
بالبه ستیان ده که یښ،

(الطبري) ده لیټ: نه وهی ئیسرائیل شهش سده و هفتا هزار که س
بوون، به لام فیرعون به به راورد له گهل سوپا که ی خوی به که می دانان.^۱
﴿وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَاظُونَ﴾ (الشعراء / ۵۵).

واته: به پرستی نه وان سرکه شیان کردوه و کاریکیان کردوه ئیمه یان
توره کردوه دهرونیان نارحمت کردوین.
﴿وَأِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ﴾ (الشعراء / ۵۶).

واته: خه متان نه بیټ، ئیمه له هه موو کاتی که دا له نه خشه و پلانی نه وان
ناگادارین،

﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۵۷) وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ (الشعراء ۵۷-۵۸).

واته: خوا ی گه وره فیرمووی ئیمه فیرعون و قه ومه که یمان له ناو باخ و
سرچاوه ناو یه کانی خو یان و له ناو گه نجینه ی جوړاو جوړو جینگه وړی که ی
پازاوه دهریڼا، واته له ناو نه م هه موو نازونی که تانه بو ناو دوزه خ، هه موو نه و
شوینه بهرز و بیستان و ناو و پو و بارو سهره و و سامان و پزق و ده سه لاتیه یان
له دنیا دا به جی هیشت.

﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَٰئِيلَ﴾ (الشعراء/ ٥٩).

واته بهو شیوهیهی که بۆمان پوون کردنه وه که دهرمان کردن ئینجا نه وه کانی ئیسرائیلیمان کرده خاوهنی شوین و سامانه کانی ئه وان پاش له ناو بردن و خنکاندن فیرعون و قه ومه که ی.

﴿فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ﴾ (٦٠) فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانِ قَالِ اصْنَحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ (٦١) قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ (الشعراء/ ٦٠-٦٢).

واته: نه وسا (فیرعون و دارو دهسته که ی) شوینیان که و تن، له گه ل خۆره لاتندا پییان گه یشتن، کاتیك هه ردوو کۆمه له که چاویان به یه که موت و به یه که گه یشتن، واته کۆمه لی موسا و کۆمه لی فیرعون، ئینجا هاوه لانی موسا ووتیان: ئه واه به راستی پیمان گه یشتن فیرعون و سه ربازه کانی ده مان کوژن، کاتیك که بینیان فیرعون و دهسته که ی له پشتیان وه و ده ربایش له به رده میانه وه یه، ووتیان :- تازه ئیمه تیا چوین.

(ابن کثیر) ده لیت:- کاتیك هه ردوو کۆمه لی یه کترین دیاری کردو بینی، ئیتر هیچ نه مایه وه ته نها کوشتن و قسه کردن و خۆپاراستن نه بیئت، ئینجا شوین که وتوانی موسا سکالایان لای موسا کرد لهو حاله ی که تیای بوون و بینیان، به لام موسا (علیه السلام) پیی ووتن: (کَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ) (ابن کثیر) ده لیت: لهو کاته دا موسا له دوا ی سوپا که وه بوو، ئینجا هات بو پیشه وه، و سه یری ده رباکه ی کرد بینی به یه که دا ده چیئت و شه پۆلی گه وره ده دات.

ئینجا موسا ووتی: نه خیر پیتان ناگه ن، بیگومان من په روه رداگام له گه له، ده م پاریزیت و سه رم ده خات، پینمونییم ده کات بو پرزگار بوون.

زانای ته فسیر (الرازي) ده لیت:- به هو ی دوو فه رمانه وه نه فسیان به میژ بوو: یه که میان: که موسا په روه رداگاری له گه ل بوو که ئه مه ش به لگی سه رکه و تن و دهسته به رکردنی یارمه تی بوو، دووهم:- وشه ی (سیه دین) واته:

پینمونی دهکات بۆ پینگای پزگار بیون، کاتیک پینمایى کرد بۆ پینگای پزگار بیون و دوژمنهکانى له ناو برد، ئەوا کارهکه گه یشتوته کو تایی سهرکه وتن^۱ ئینجا پاش ئەمانه خوای گه وره وهی بۆ موسا (علیه السلام) نارد:-

﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ (الشعراء/ ۶۳).

واته: ئەى موسا به دار گوچانه کهت بماله به دهریا که دا، (ههر که ئەو کاره ی کرد) دهریا شەق بوو که ههر به شیکیان شه پولهکانی هینده ی چیا یه کی بهرز بهرز بویه وهو ناوهنده که ی بویه پینگای په رینه وهی پیاده. (که دوانزه بهش بوو بۆ ههر دوانزه تایه فه که ی نه وهی ئیسرائیل) ئینجا خوای گه وره له سورته تی (طه) دا ده فرمویت:- ﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعَبَادِي فَأَضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ (۷۷) فَأَتَّبِعُهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَفَشَّيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشَّيَهُمْ (۷۸) وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ﴾ (طه/ ۷۷- ۷۹). واته: سویند به خوا به راستی نیگامان بۆ موسا کرد که شه وره ی به بهنده کانم بکه و پینگه یه کی ووشکانیان له دهریا دا بۆ دابین بکه، له کاتیک دا ترسی نه وهت نی یه که پیت بگن و خه می نقوم بوون و تیا چونیش ت نی یه، ئینجا فیرعه ون به سه ریا زه وه شوینیان که وتن له پر له ناو ناوه که دا شه پۆلی دهریا دای به سه ریا ندا و هه مویانی داپۆشی به چ داپۆشینیک! فیرعه ون قوم وگه له که ی خۆی گومرا کردو پینمونی نه کردن.

﴿وَلَزَلْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ﴾ (الشعراء/ ۶۴)

(ابن کثیر) ده لیت: خوای گه وره فرموی: فیرعه ون و سه ریا زه کانیمان له دهریا که نزیک خسته وه، نه وهنده نزیک بوونه وه تا چونه ناو دهریا که وه به شوین نه وهی ئیسرائیل دا.

﴿وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ أَجْمَعِينَ (۶۵) ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ﴾ (الشعراء/ ۶۵- ۶۶).

واته: موسا و نهوهی ئیسرائیلیمان پزگار کرد و ئەوکه سانه‌یش که شوینیان کهوتن و چونه سهردینی ئەوان، که سمان له‌وان له‌ناو نه‌برد. فیرعه‌ون و سه‌ریازه‌کانیشی تیاچوون و که‌سیان ئی پزگار نه‌بوو. ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَآتِهِ: به‌راستی له‌م چیرۆک و به‌سه‌ره‌اته‌دا نیشانه‌یه‌کی گه‌وره‌و گرنگ هه‌بوو که سه‌رکه‌وتن و پشتیوانی بۆ به‌نده باوه‌رداره‌کانی خوا بوو، و له‌ناوچون و نوqm بونیش بۆ دوژمنانی خواو باوه‌رداران بوو، ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ (٦٧) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (الشعراء/٦٧-٦٨).

واته: له‌گه‌ل بینینی ئەم نیشانه‌و دیمه‌نه گه‌وره‌یه‌دا زۆرینه‌ی خه‌لک باوه‌ریان نه‌هینا، و دل‌دانه‌وه‌یه‌کیشی بۆ پیغه‌مبه‌ر(علیه السلام) و هه‌ره‌شه‌یه‌کیشی بۆ دوژمنان تیا‌یه. به‌راستی خوای گه‌وره‌و تۆله‌سینه‌ره له‌دوژمنانی و به‌ره‌حم و به‌زه‌یی‌شه بۆ دوستانێ باوه‌رداری.

﴿په‌ندو وانه ئیمانی یه‌کانی چیرۆکه‌که﴾

- ١) پیغه‌مبه‌ران(علیهم السلام) له‌هه‌مووکه‌س زیاتر دل‌نیان به‌ سه‌رکه‌وتنی خوایی و به‌لینه‌کانی، ئەگه‌ر کاره‌کانیش ته‌سک بوو به‌وه‌و نا‌ره‌حه‌ت بووبن، و خه‌لکیش گومانیان له‌ پشتیوانی و ده‌روکردنه‌وه‌ی خوایی هه‌بیّت.
 - ٢) دو‌عاکه‌ی موسا(علیه السلام) له‌سه‌رفیرعه‌ون وه‌لام درایه‌وه‌ که خوای گه‌وره‌ سه‌روه‌ت و سامانیان له‌ناو به‌ریت و دل‌ و ده‌رونیان به‌سه‌ستیت، ئەوان باوه‌ر ناهینن هه‌تا سه‌زای به‌ئازار نه‌بینن. واته: کاتی‌ک ئەوه‌ سو‌دی‌ان پی‌ نادات ئەواداخ و سه‌سه‌ره‌تی له‌سه‌ر ده‌بیّت، خوای گه‌وره‌ به‌موسا و هارونی برای فرموو، کاتی‌ک ئەو دو‌عایه‌یان کرد: ﴿ قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (٨٩)﴾ (یونس/٨٩).
- واته دو‌عاکه‌تان وه‌لام درایه‌وه.

(۳) بهر دهوامی له سهر کردوه چاکه کان له کاته خوش و بی گرفته کاندای هۆکاری
پزگار بوونه له ناپه ههتی یه کان، وهک هه ندیک له پیشین ووتویانه: له کاته
خوشه کاندای زور یادی خوا بکه، کاتیک یونس (علیه السلام) نههنگه که
قوتی دا و چویه ناوسکی، خوی گه وه فرموی: -
﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ (۱۴۳) لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾
(الصافات/ ۱۴۳-۱۴۴).

واته: نه گهر ته سببیا و یادی خوی نه کردایه، تا پوژی قیامهت له ناوسکی
نههنگه که دا ده مایه وه و فیرعه ون که کافرو سهر کهش بوو و یادی خوی
نه ده کرد، کاتیک که وته ناو دهریا که وه ووتی: - ﴿وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ
فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (یونس/ ۹۰).
واته: فیرعه ون خهریک بوو ده خنکا لهو کاته دا ووتی: - وایتر باوهرم هیئا
به وهی که هیچ خوییه کی یه جگه لهو خوییه کی که نه وهی ئیسرائیل باوهریان
پیتهینا وه و من ئیتر له موسلمان و ملکه چانم.
خوی گه وهش پیی فرموو: - ﴿الآن وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾
(یونس/ ۹۱).

واته: - پیی و ترا: - ئا ئیستا (باوهر ده هینیت) له کاتیک دا به راستی پیشت
یاخی بوویت و له ریزی نهوانه دا بویت که تووی خراپه یان ده چاند؟
۵) کهسانی موسلمان باشترو له پیشتین که سن به پیغه مبه رانی خوا، له (ابن
عباس) وه فرموی: که پیغه مبه ر (ﷺ) چوه ناو مه دینه بینی جووله که
له پوژی عاشورادا به پوژوو ده بن، فرموی: - (ما هذا اليوم الذي تصومونه) واته:
ئهم پوژه چی یه وای ئیوه پوژی تیا ده گرن؟ ووتیان: ئه و پوژه یه که موسا تیایدا
به سهر فیرعه وندا سهر که وت، پیغه مبه ر (ﷺ) به هاوه له کانی فرموو: - (ئیه
شیواوترن به موسا له وان دهی ئیوهش پوژوو بگرن)

۶/ رجب/ ۱۴۳۰ هجری بهرامبه ر ۲۹/ ۶/ ۲۰۰۹ زاینی دووشه ممه

﴿چیرۆکی عیسیای گۆری مه‌ریهم (علیه السلام) به‌ئنده و پیغه‌مبه‌ری خوا﴾
 فه‌زل و گه‌وره‌یی عیسیای گۆری مه‌ریهم (علیه السلام)

١. خۆای گه‌وره مژده ده‌دات به مه‌ریهمی کج که عیسا (علیه السلام)، ی پی ده‌به‌خشیت ، وه‌ک ده‌فرمویت : ﴿إِنْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (٤٥) وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (ال عمران / ٤٥-٤٦).

زانا (ابن کثیر) ده‌لێت : ئەمه مژده‌یه‌ک بوو له فریشته‌کانه‌وه بو مه‌ریهم (علیها السلام) که کوپێکی گه‌وره‌ی ده‌بیئت ، بونیشی به‌وشه‌یه‌ک له لایه‌ن خواوه ده‌بیئت ، واته ده‌فرمویت : (کُنْ فَيَكُونُ) واته : ببه ، ده‌بیئت ، ﴿وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ واته : ناوبانگ و پله‌ی پایه‌ی به‌رزای لای خۆای گه‌وره ده‌بیئت ، له دنیادا به‌وه‌ی که خۆای گه‌وره شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی له کتێبدا بو ده‌نییئت و شتانی تریشی که خۆای گه‌وره پی ده‌به‌خشیت ، و له پوژی قیامه‌تیشدا لای خۆای گه‌وره تکای پزگاربوون بو که‌سانێک ده‌کات که خۆای گه‌وره مۆله‌تی ده‌دات ، وه‌ک پێشه‌نگێک له‌گه‌ل برایانی پیغه‌مبه‌ری (اولی‌العزم) دا قبول ده‌کرین ﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾ واته : بانگه‌وازی یه‌کتا په‌رستی ده‌کات که خۆایه‌کی بی‌هاوه‌له له کاتی بچوکی و مندالیدا که نیشانه‌و موعجیزه‌یه‌کی گه‌وره‌یه ، و له‌حاله‌تی گه‌وره‌یشدا کاتی‌ک خۆای گه‌وره وه‌حی بو ده‌کات ﴿وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ واته : له گو‌فتار و کرداریدا له چاکه‌کارانه ، زانستی راست و کرده‌وه‌ی چاکی ده‌بیئت .

٢. خۆای گه‌وره پاکی کردۆته‌وه‌و بو لای خۆی به‌رزای کردۆته‌وه‌و خۆای گه‌وره ده‌فرمویت :

﴿إِنْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ (ال عمران / ٥٥)

(محمد علي الصابوني) ده‌لێت : واته : من به‌رزت ده‌که‌مه‌وه بو ئاسمان پاشان ده‌ت مریتم پاش پاک‌کردنه‌وه‌ی ته‌راوت مه‌به‌ستیشی له مژده‌ پێدانه‌که که له ده‌ست جوله‌که پزگاری ده‌کات به‌بی‌نازار بو ئاسمان به‌رزای ده‌کاته‌وه ،

ئینجا لەشەری خراپەکاران دەتپاریزم و جیات دەکەمەرە که ویستیان تۆ بکوژن ، (الحسن) دەلیت : لە جولهکەیی و مەسیحی و مەجوسی کافرانی قەومەکە ی پاکی کردۆتەرە ، و شوێنکەوتوانت دەکەین بە باوەرداران ، بەرزی دەکەینەرە بەسەر ئەرەکاندا که ئینکاری نیشانەکانی خواو پیغمبەرایەتی تۆ دەکەن تا پۆژی قیامت ^۱.

(ابن کثیر) دەلیت : زۆرینه دەلیت : مەبەست لە وشە (الوفاة) لەم نایەتەدا واتە : (النوم) خەوتن ، وەك خۆای گەرە دەفەرمویت ﴿ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ (الأنعام / ۶۰) واتە : بەراستی ئەرەخوایه که بەشەر دەتان خەوینیت ^۲

۳. هەرودەها لە گۆتایی دنیا دا وەك بریار دەریکی دادپەرور دادەبەزیت و خاچ دەشکینیت و بەراز دەکوژیت و جزیه و سەرانه لادەبات :-
خۆای گەرە فەرموێت :- ﴿ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴾ (النساء / ۱۵۹).

واتە : هیچ کەسێک نی یە لە خاوەن کتێبەکان ، که باوەر نەهینیت بە عیسا پیش ئەوێ گیانی دەریجیت ، بەلکو سویند بە خوا هەر باوەر دەهینیت پێی لە پیش مردنیدا ، و لە پۆژی قیامەتیشدا شایەتە بەسەریانەرە ، (ابوهریره) لە پیغمبەرەرە ﴿ ﷺ ﴾ دەگێڕتەرە ، دەفەرمویت :

(ئەمە دەقە کوردیەکیەتی) (سویند بەو کەسە ی گیانی منی بەدەستە ، بنگومان نزیکبۆتەرە که عیسا ی کوپی مەریم دادەبەزیت بۆ ناوتان وەك بریار دەریکی دادپەرور ، و خاچ دەشکینیت و بەراز دەکوژیت و باج و سەرانه لادەبات ، ئینجا مال و سەرود و سامان دەپژیت و زۆر دەبییت بەجۆریک کەس

۱. صفوحت التفاسیر (بەدەست کاریەرە) .

۲. تفسیر القرآن العظیم (بەکوژی) .

وهری نه گریټ ، تاوای لی دیت که یه سوجه بردن خهیری له هه موو دنیا و نه وهش تیایه تی زیاتر ده بیټ . پاشان (ابو هریره) ده لیت : نه گمر حزتان کرد نه م ئایه ته بخویننه وه : ﴿وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (النساء / ۱۵۹) .

عیسا (علیه السلام) کاتیک داده به زیت به ده ستورو شه ریه تی ئیسلام حوکم ده کات ، پیشه وایه تی موسلمانان ده کات و داد پهروهری بلاوده کاته وه و ده چه سپینیت ، دینی (یهود) جوله که و مه سیحیه کان به تال ده کاته وه و داد پهروهری ده چه سپینیت هرچی شتیک خوای گه وره به حه رام و قه دهغه کراو دایناوه نه ویش حه رامی ده کات .

زانایان ده لیتن : - حیکمه ته له دابه زینی عیسا (علیه السلام) به بی پیغه مبه رانی تر (علیهم السلام) په تانه وه یه بو جوله که که وایان لیک داوه ته وه کوشتویانه ، خوای گه وره دروکه یان پوون ده کاته وه ، که بی گومان عیسا نه وان ده کوژیت ، یان دابه زینی له کاتی نزیک بوونی نه جله یه تی تا له سه ره ویدا بنیژیت .^۲

(ابن کثیر) ده لیت : بیگومان عیسا لای مناره سپی یه که ی شاری (دمشق) داده به زیت ، نوژی به یانی دابه ستراوه ، پیشه وای موسلمانان پیی ده لیت : نه ی پوخی خوا فهرموو بچوره پیشه وه و پیشنوژی بکه ، ده فهرمویت : نا ، نه خیر ، ئیوه هه ندیکتان بو هه ندیکتان فرمان په وای به پرزی خوان بو نه م ئومه ته ، له گیرانه وه یه کی تر دا : عیسا (علیه السلام) پیی ده لیت : نه وه تا نوژی که بو تو دابه ستراوه تا پیشنوژی بکه یه تی ، ئینجا نوژی له پشتیه وه ده کات ، پاشان به ری ده که ویت و موسلمانانی له گه لدا یه که داوای (ده جال) ده که ن ، ئینجا عیسا پیی ده کات لای ده رگای (لد) دا ، به دهستی پرۆزی خو ی ده یکوژیت .^۲

۲. بوخاری له (احادیث الانبیاء) و موسلیم له (الايمان) دا ریوایه تی کردوه .

۱/ به کوژی له (فتح الباری) (۱ / ۴۹۱ - ۴۹۲)

۲ / (قصص الانبیاء) ی ابن کثیر .

۴. خَوای گه‌وره یاسی کردووه که به‌وشه و فەرمانی نه‌و بوه و عیسا پوچ و گیانیکی تاییه‌ته له‌لایهن خواوه : خَوای گه‌وره فەرمویه‌تی : ﴿ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴾ (النساء / ۱۷۱).

واته : به‌پراستی مه‌سیح ، عیسا ی کوپی مەریەم جگه له‌وهی پیغه‌مبەری خوایه ، له‌دایک بوونه‌که‌ی به‌فەرمانی خوا بووه ، که له مەریەمدا (به‌جسته بوو) عیسا پوچ و گیانیکی (تاییه‌ته) له‌لایهن خواوه له‌(عبادة) وه (خوا لیی پازی بیئت) پیغه‌مبەر ﴿﴾ فەرمویه‌تی (که‌نه‌مه ده‌قه کوردیه‌که‌یه‌تی) (هەرکەس شایه‌تی بدات که‌یه‌ک خوا هه‌یه و هاوه‌لی نی یه ، و موچه‌مه‌د به‌نده‌و پیغه‌مبەری خوایه ، و عیسا به‌نده‌ی خواو پیغه‌مبەره ، و به‌وشه‌یه‌ک بۆ سه‌ر مەریەم به‌رجه‌سته بووه ، پوچ و گیانیکی (تاییه‌ته) له‌لایهن خواوه ، و به‌هه‌شت حقه‌و ناگر حقه ، نه‌وا خَوای گه‌وره ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه له‌سه‌ر هەر هوکارێک بوویت) .

(القرطبي) ده‌لێت : مه‌به‌ستی نه‌م فەرموده‌یه ناگادار کردنه‌وه‌یه‌که له‌وهی که مه‌سیحیه‌کان پوویداوه

له گومراییان دهریاره‌ی عیسا و دایکی ، نه‌وه‌شی لی‌وه‌رده‌گیریت که بگه‌یه‌نریت به مه‌سیحیه‌کان کاتیک موسلمان بوون .

(الحافظ) ده‌لێت : ووشه‌ی ﴿ وَكَلِمَتُهُ ﴾ (النساء / ۱۷۱) ئاماژه‌یه بۆ نه‌وه‌ی که عیسا به‌لگه‌و نیشانه‌ی خوایه بۆ به‌نده‌کانی ، خَوای گه‌وره به‌بی باوک به‌دییه‌نا ، و پیش گه‌یشتن به‌کاتی خۆی قسه‌ی پی کرد ، مردوی پی زیندو کرده‌وه ، ووتراوه : ناوبراوه به ووشه‌ی خوا ، چونکه به ووشه و فەرمانی خوا به‌دیها‌تووه .

و ناوانیشی به (پۆح) گیان و پۆح نهوه بوو که خوی گهوره بریاری دا
له سه دهستی نهوا مردوو زیندوبکاتهوه ، ووتراوه : چونکه خاوهنی پۆحه ،
به دیهات به بی بوونی به شیک له خاوهن پۆح .^۱

۵. ههروهها له فەزل و ریزمکانی :-

پیغمه مبر (ﷺ) فرمویه تی :- ((انا اولی الناس بعیسی ابن مریم فی الدنیا و
الآخرة و الانبیاء إخوة لعلات امهاتهم شتی و دینهم واحد)^۲ .

واته : من نزیکترین و له پیشترین که سم به عیسی کوپی مریهه له دونیا و
قیامه تدا ، و پیغمه مبران هه موویان بران باوکیان یه که و دایکیان جیاوازه ،
دینیان یه که .

(الحافظ) ده لیت : پیغمه مبر (ﷺ) تایبته و نزیکترین بوو ، چونکه عیسا
(علیه السلام) مژده ی به هاتنی دابوو له دوی خوی .

(ابن الاثیر) ده لیت : (إخوة العلات) واته : (اولاد العلات) نهو که سانه
دایکیان جیاوازه و باوکیان یه که ، مه بهستی نهوه بوو ، ئیمانیان یه که و
شه ریعتیان جیاوازه .^۳

۶. له فەزل و ریزمکانی :

(ابو هريرة) ده گیزته وه ، پیغمه مبر (ﷺ) فرمویه تی :- (ما من مولود
یولد الا نخسه الشیطان فیستهل صارخا ، الا ابن مریم و امه) واته : (هیچ
له دایک بوویه که له دایک نابیت مه گهر شه یتان سیخورمه یه کی لی ده دات ، ئینجا
له دایک بووه ده ست ده کات به گریان ته نه عیسی کوپی مریهه و دایکی
نه بیت) پاشان (ابو هریره) ووتی : نه گهر حزقان کرد نه ئایه ته بخویننه وه :

۲/ فتح الباری (۶ / ۷۷۴) به کورتی .

۳/ بوخاری له (احادیث الانبیاء) دا ، پیوایه تی کردووه .

۴/ بوخاری له (التفسیر) و موسلیم له (الفضائل) دا پیوایه تی کردووه .

﴿ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَا اُنْثٰى وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِنْ الذَّكَرُ كَاْلَاُنْثٰى وَاِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّي اَعِيْذُهَا بِكَ وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴾ (ال عمران / ۳۶).

واته : مریم و وچه که ی ده پاریزم به توئی خویه که له شهیتانی په جم کراو بیان پاریزیت).

۷. له فەزل وریزه کانی :

(ابو هريره) گپراو یه تیوه ، پیغه مېر (ﷺ) فەرمویه تی: - (رای عیسی ابن مریم رجلاً یسرقُ فقال له : اسرقت ؟ قال : کلا و الله الذی لا اله الا هو ، فقال عیسی : امنت بالله و کذبت عینی)^۱

واته : (عیسای کوپی مریم پیاویکی بینی دزی ده کرد ، پیی ووت :- ئایا دزیت کرد ؟ ووتی : نا سویند بهو خویه ی که تاک و ته نهایه و هر خوی شیاوی په رستنه ، ئینجا عیسا ووتی: - با وهرم هیئا به خواو چاوی خووم به درو خسته وه).

(النووی) ده لیت :- (القاضي) ووتوویه تی: - ئاشکرای قسه که: با وهرم پی کرد به وه ی که سویندی خوارده خوی گه وره و نه وه شم به درو دانا که بوم دمرکه ووت له پواله تی ئاشکرای دزی یه که یدا، په نگه له شتیکی بردییت که مافی خوی بووییت یان به پرازی بوونی خاوه نه که ی، یان مه بهستی ده ست به سهرداگرتنی نه بووییت، یان بوی دمرکه ووتییت که دهستی بو دریز کردوه شتیکی بردییت، کاتی که سویندی بو خوارد گومانه که به تال بویه وه و لی گه پرایه وه.^۲

۱/ شرح النووي علی صحيح المسلم .

۲/ بخاری له (أحاديث الانبياء) و موسليم له (الفضائل) دا پړوايه تيان کردوه .

۳/ شرح النووي علی صحيح مسلم.

﴿جبرؤکی له دایک بوونی عیسیٰ به نده و پیغه مبه ر له مریه می کچی پاک داوین﴾

خوای گه وره فرمویه تی: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا (١٦) فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا (١٧) قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا (١٨) قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا (١٩) قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا (٢٠) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا (٢١) فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا (٢٢) فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا (٢٣) فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا (٢٤) وَهَرِي إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا (٢٥) فَكَلِمًا أَشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينِ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا (٢٦) فَأَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا (٢٧) يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا (٢٨) فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَمْعِدِ صَبِيًّا (٢٩) قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (٣٠) وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا (٣١) وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا (٣٢) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا (٣٣) ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ (٣٤) مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (مریم/ ١٦-٣٥).

﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا﴾ (مریم/ ١٦) واته: مریه م له خه لکی دورکه و ته وه که سوکاره کی جیهیلا به ته نها به ره و پورژه لاتی (بییت المقدس) پویشت، بو شه وی به کاری پهرستشه وه سه رقال بییت. (محمد متولی الشعراوی) ده لیت: شوینیکی شاراه وی بو خوی هه لبرارد به لام قه ده غه ی نه وه ناکات که سیک به و شوینه دا به روات، پهرده یه کی دانا تا بیشاریته وه له و که سانه ی که به و شوینه دا تیده پهرین، چونکه نه و ده یویست په یوه ندی به خواوه هه بییت.

﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ (مریم/۱۷)۔
 واتہ مہریم لہ نیوان خوئی وخہ لکیدا پەردە یەکی دانا تا
 نہیبینن، پاشان خوای گہورہ (جبریل) (علیہ السلام) ی لەشیوہی مروژدا
 بوڈا بہزاند، (ابن عباس) دەلیت: - جبریل لہ شیوہی گہنجیکی دەم وچا و سپی
 قز لولی لەش پیکدا ہاتہ لای۔ زانایانی تەفسیر دەلین، خوای گہورہ بوہی خستی
 یەشیوہی ئادەمیزاد تا مہریم بتوانیت قسە ی لەگەلدا بکات و لینی پانہکات۔
 ئەگەر ہەر لەشیوہی فریشتەدا بوایہ ئەوا دەترساو ہەلدەہات و نہیدەتوانی
 گوئی ئی بگریت، خوای گہورەش بەلگہی لەسەر پاکی وخواپەرستی مہریم
 ہینا بہوہی کہ پەنای گرت بەخوا لہو شیوہ جوانہی کہ جبریل ہیبو، کہ
 لہوپہری جوانیدا بوو۔

﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا﴾ (مریم/۱۸)

ماموستا (عمرو خالد) دەلیت: - مہریم پەنای نہگرت لہوہی کہ پیایک
 بیٹەلایوہ، بەلکو ووتی: - (اعوذ بالرحمن) پاشان لەگەلی دوا: ئەگەر تۆ لہ خوا
 دەترسیت بوچی ہاتویتہ ئیرہ؟ ئەویش وەلامی دایوہ: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
 رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ (مریم/۱۹)۔

واتہ: جبریل پیی ووت: من تەنہا نوینەریم لہلایەن خواوہ ہاتوم تا مندالیکی
 خاوین وپاکت پی بیہخشم کہ لہ گوناہو تاوان پاک کرابیٹەوہ۔

﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا﴾ (مریم/۲۰)

مہریم ووتی: من چۆن مندالم دەبیٹ؟ و بہچ پیکہ و شیوہیەک ئەم مندالہ لہ من
 پەیدا ئەبیٹ؟ کہ من ہاوسەرم نی یە تابیتہ لام و داوین پیسیشتم نہکردوہ؟
 ﴿قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا
 مُّقْضِيًّا﴾ (مریم/۲۱)۔

(ابن ڪثير) دهليٽ: - جبريل به مريمي مي ووت: پهرومردگارت به ليٽي داوه ڪه مناليڪ له توڊا دروست دهڪات ڪه ميڙدت ني يه، لهوڪه سانهيش نيت ڪه داوين پيسي دهڪن، نهو ڪارهش له سرخوا ناسانه، و بي گومان خوا هرچي بويت به توانايه بيڪات. تا دروست ڪردني نهو منڊاله بڪاته نيشانهو موعجزه يه ڪ بؤ خه لڪ تا بببته به لگه له سهرتواناي تهواوي خوا له سر هه موو شيوازهڪاني دروستڪردن، بيگومان خواي گهوره ئادهمي به بي دايڪ و به بي باوك دروست ڪرد، و (حواء) يشي له ئادهم دروستڪرد به بي پهگهزهڪي تر، پاشان دروستڪراوهڪاني تري له هردور پهگهزي نيرو مي دروستڪردوه، و تابببته پهحمهت و بهزهبي بؤ خه لڪي له لايهن ئيمهوه، نهوهش ڪاريڪه تازه بپريارمان داوهو بپراوهتهوه.

﴿فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا﴾ (مريم / ٢٢).

ماموستا (عمرو خالد) دهليٽ: بير له ههستي مريم ڪه رهوه لهم ڪاته دا، مريمي داوين پاك ڪه خه لڪي پي دهليٽ: بهراستي پهزمي داوين پاڪيه، و خواپهرستيڪي چاڪه، و ڪچي عمرانه، به بي نهوهي ڪه س نزديڪي بڪهويت سڪي به منڊال پرده بيٽ، وه هر شافره تيڪي ناسايي ڪه نو مانگي پيده چيٽ، ناتوانيٽ پوهه پوهي خه لڪ بببتهوه، و ناشزانيٽ چي بڪات، و له ترس و دور دليدياه، شافره تان زياتر دهتوانن ههست به ههست و سوڙي مريم بڪن، ئينجا له (بيت المقدس) وه دهرچوو ڪه ڪهي له گه لدا نيبه، تهنها خواي له گه له بؤ شوينيڪي دور.

﴿فَاجَأَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مِّنْسِي﴾ (مريم / ٢٣)

(محمد متولي الشعراوي) دهليٽ: - دوراي نهوهي مريم چوو بؤ شوينيڪي دور ڪه ڪه س به نهيني سڪ پريوونهڪي نه زانيٽ، ئينجا ڙاني

مندالبوونی بۆ هات وای لی کرد که بیبات بۆ لای کۆتیره دار خورمایهک ، (المخاض) نهو نازارهیه که تووشی ئافرهت دیت لهکاتی مندال بووندا ، تا پال بدات به کۆتیره دار خورماکهوه ، که دار خورمایهکی ناسراوو دیار بوه .

(ابن کثیر) دهلیت :- مریهه ووتی : خۆزگا بمرمایه پیش نهه حالهته و له بیرچومایهتهوه ، که بهلگهیه لهسهه ئاوات خواستن به مردن لهکاتی فیتنهو بهلاو نارههتیدا ، چونکه خهلی دهیزانن و تۆمهتباری دهکهن و باوههپی پی ناکهن بهلکو بهدرووشی دهخهنهوه ، ههتا بهمندالیکهوه دیتتهوه بۆ لایان : ﴿فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ (مریم / ۲۴) .

واته : (نهو مندالهی له داویننی مریهه بهربویهوه) له ژیری یهوه بانگی کردو ، ووتی : دایهگیان ، خههت مهخۆ ئهوه تا پهروهردگارت بهبهردهمتدا جوکهلهیهکی ئاوی جاری کردوه .^۱

﴿وَهَرُّيْ اِلَيْكَ بِجَذَعِ النُّخْلَةِ تَسَاقُطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا﴾ (مریم / ۲۵) .

ئینجا به مریهه ووت کۆتیرهه دار خورماکه پاوهشینه خورمای تهپوو تازهت بۆ دهکهویتته خوارهوه ، کهتهنها کۆتیرهیهکی وشک بوو لهشوینیکی وشک و بیابان و چۆل و بی ئاودا ، (ماموستا عمرو خالد) دهلیت :- پیی ووت : نهی مریهه سهیری سهرووی خۆت بکه ، خورما لهدارهکه پهیدا بوو ، پهحمه تیك بوو لهسهروهه و لهخوارهوه .^۲ (الشنقيطي) دهلیت : نهوه کاریکی له عادهت دهرچوو بوو خوا کردی . ﴿فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينِ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي اِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ اَكُلَ الْيَوْمَ اِنْشِيًّا﴾ (مریم / ۲۶)

ئینجا لهو خورمایه بخۆ لهو ئاوهش بخۆروهه و نهه مندالهت لی پیروژ بیئت و خهت نهبیئت ، لهو کاتهدا مریهه چاوی دهگیرا بۆ شته له عادهت دهرچوووه کان ، چونکه تهنها خواردن و ئاو بۆ نهه لهگهه بوونی تۆمهت لهسهه

۱. تفسیری ناسان (بورهان محمد نهمین) .

۲. (القصاص القرآن) ی (عمرو خالد) .

بهراستی ئەمە خوش نىيە بو ئەر ، چونکه خواى گەرە ئايەتى لەسەر هەناو
 وەك لەسورەتى (ال عمران) دا فرموى : ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا
 نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ
 يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾
 (ال عمران / ۳۷) . واتە : - هەر کاتێک زەکەریا بچوايه بو لای مەريەم لەناو
 میحرابه کەیدا خواردنی هەمەجۆری لادەبینی کەمى ئەر وەرزه نەبوو خوا بوى
 ناردبوو ، دەيوت : ئەى مەريەم ئەمەت لەکوى بوو ؟ دەيوت : لەلایەن خواوەيه ،
 بى گومان خواى گەرە بهويستى خووى پزق دەدات بەهەر کەسێک خووى
 بيهويست .

﴿فَكُلِّي وَاشْرَبِي وَغَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينِ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ
 لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكُلُمَ الْيَوْمَ مِنْشَاءً﴾ (مريم / ۲۶) .
 (ابن کثير) دەليّت : ئەمەش لەتەواوکەرى قەسەى ئەر کەسە بوو ، کەلەژێرەوه
 بانگی لەمەريەم کرد ،

ئەگەر کەسێک بينيتى ، پيىسى بلێ ، واتە : بەزمانى حال و ئاماژە کردن :
 بهراستی من بپريارم داوه بەپوژوو بى لەقەسەکردن ، کەلەشەريەتى ئەوان دا
 پوژوو بریتى بووه لەبێدەنگى و نەخواردن بە دەستى ئاماژەى کرد بو دەمى
 کەپريارم داوه ئەمەرو قەسە لەگەڵ کەسدا نەکەم .

﴿فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا (۲۷) يَا أُخْتُ
 هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا﴾ (مريم / ۲۷-۲۸)

مەريەم دوايى لەخوينى منداڵ بوونەکەى پاک بويهوه منداڵەکەى هەلگرت و
 هاتەوه بو ناو قەومەکەى ، کاتێک خووى و منداڵەکەى باوەشيان بينى ، هەموو
 بەسەرسامى يەوه ووتيان : بهراستی کارێکى زۆر گەرە و ناشيرين و ئابروو
 بەرت کردوه ، ئەى خوشکى هاروون (لەبەر ليکچوونيان لەخوا پەرستى و
 تەقواو خواناسيدا ئەر نازناوەيان پيىدابوو) بهراستی باوکى تو پياويکى خراپ
 نەبوو ، و دايکيشت کەسێکى داوين پيس نەبوو . چۆن دەبيت ئەم کارە لەتو
 بوە شيتهوه ، کەتو لەمالێکى پاک و ناسراو بەچاکە کارى و خوا پەرستى
 هاتوویت . (قتاده) دەليّت : (هاروون پياو چاکێک بوو لەنەوهى ئيسرائيل

به چاکه ناسرابوو بویه شو بهانديان بهو (۱) ، که هارونی برای موسای یه چونکه نیوانیان له هزار سال تیپه دهکات .

(ابن کثیر) دهلیت :- کاتیک مریهم حالی ناره حهت بوو شوین وجیی لی تهسک بویه وه و قسهی لی قهدهغه کرا ، ئینجا پشت بهستن به خوا گه ورهترین کاره ، تهنها دلسوزی و پشت به خوا بهستن مانه وه : (فاشارت) ئامارهی کردبو عیسای مندال و بچوک که قسهی له گهل بکن ، کهئو وه لامتان ده داته وه ، که چاوهرپی قسهیان لی نه ده کرد ، له و کاته دا (قالوا) که کهسی خراپه کارو سهرکهشیان تیاوو ، ووتیان (کيف نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا) واته : چون قسه بکهین و چاوهرپی وه لام له مندالیکی بچوکی ناو بییشه بکهین که ناتوانیت قسه بکات ؟ له گهل نه وه دا عیسا له ناو بییشه دا شیر خوره یه .

﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (۳۰) وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا (۳۱) وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا (۳۲) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴾ (مریم / ۳۰-۳۳) .

(ابن کثیر) دهلیت :- نه مه یه کهم قسه بوو که عیسای کوپی مریهم کردی ، یه کهم شت که ووتی بریتی بوو له (انی عبدالله) دانی نا به وهی که به ندایه تی بو پهروردگاری دهکات ، و خوا به پهروردگاری خوئی ده زانیت ، خوی به پاک راگرت له قسهی ستهم کاران که دهیان ووت نه و کوپی خوی به ، به لکو به نده و پیغه مبهری خوی به و کوپی نه ته وه که ی خوی به تی پاشان دایکی به پاک راگرت له و تومه تانهی که نه فامان ده یان دایه پالیان وه ووتی :- (انانای الکتاب وجعلنی نبیاً) .

دهرباره یی هم نایه ته (محمد علي الصايوني) ده لیت: عیسا (عليه السلام) فرموی: خوی گه وړه بریاری داووه ټینجیل بداتی و بمکاته پیغه مېر، به لام خوی گه وړه به (صیغه ی) (فعل ی) (ماضي) هیڼای چونکه هر شتیځ خوا بریاری بدات جی به جی بووه (وجعلني مبارکاً این ماكنت) خوی گه وړه خه یرو بهر که تی تیا به دیه ټاوم که سوودم بو به نده کانی ه بیټ له هر کوی بم و هر چوڼ بم، (واوصیانی بالصلاه و الزکاه مادمت حیا) په رومردگار ناموزگاری کردوم که پاریزگاری له نویزو پوکنه کانم بکم به دریزایی ته مې خوم، که هم کارانه ش بو پاک کردنه ووی دهر ونه و خوړانندنه ویه به نه خلاقه جوانه کان دور که وتنه و له ناپه سنده یه کان، و پاک کردنه ووی مال و سامان به به خشین بو که سانی ه ټار (وَبَرّاً بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّاراً شَقِيّاً) خوی گه وړه کردومی به چاکه کار بو دایکم تا چاکه ی له گه لدا بکم، بیگومان عیسا دلنای کرده و که مای دایکی به سروه یه، ﴿وَبَرّاً بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّاراً شَقِيّاً﴾ (مریم ۳۲/). خوی گه وړه نه یکردوم به خو به گه وړه زان و به د پره فتر به سر هیچ که سیځدا، قسه کرداریک له من دهر ناچیت پیچه وانه ی فرمانی خوا بیټ . ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمٌ وُلِدْتُ وَيَوْمٌ أَمُوتُ وَيَوْمٌ أُبْعَثُ حَيًّا﴾ (مریم ۳۳/). (القرطبي) ده لیت: واته: سه لام و سلوی په رومردگارم له سره له دنیاو له ناو گوږدا له قیامه تدا.

(عمرو خالد) ده لیت: واته: نه ی دایکه من نا کوژیم و سه لامه ت دهیم و خوی گه وړه به رم ده کاته و بو لای خوی ﴿ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ (۳۴) مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿﴾ (مریم ۳۴-۳۵).

پاش نه ووی خوی گه وړه به پرونی و جوانی چیروکی عیسا ی گیرایه و، ټینجا فرموی: نه وانه ی که باس مان کرد دهرباره یی عیسا هم ووی و ته ی حق و راست بو، و ده نه و نه ییبه که مې سیحی باسی عیسا ده کات که کوپی خوا بیټ، یان جوله که ده لیت: به داوین پیسی له دایک بووه، به راستی نه وان گومان و قسه ی ناړه و به دهریدا پیک ده خن، بیگومان ناگونجیت بو خوی گه وړه که س بکاته پوله ی خوی، خوی که پاک و بی هاو له، پاک و بیگردی بو ذاتی پیروزی، نه گم خوی گه وړه بریاری هر کارو فرمانیک بدات، هر نه ونده ی

بەفرمویت ببە دەبیّت .

زانا (محمد متولی الشعراوی) دەلیّت: (الذي فيه يمترون) واتە :گومانیان
تیادا هەیه ، وەك ئەوەی
هەوالمەن بداتی کە ئەوان لەمەودوا لەو ووتەیەدا گومان دروست دەکەن و
قسەیی هەلبەستراوی تیکەل دەکەن .^۱

﴿ سوودو پەندە ئیمانیەکانی چیرۆکەکە ﴾

(۱) (الشنقيطي) دەلیّت : - هەندیک لە زانایان لە ئایەتی : - (وَهَٰذَا إِلَيْكَ جُذَعُ
النُّخْلَةِ) ئەوەیان وەرگرتوووە کە هەول دان و ھۆکار هەیه بۆ دەستکەوتنی
پنق و پۆزی ، کاریکە شەرع فەرمانی پیکردوو .

(۲) هەرخۆی دەفرمویت : - بزانه کە ئەو قسەییە (ابن کثیر) هەلی بژاردو
جیای کردووە کەمەبەست لە (فقولی) واتە : بە ئاماژە کردن ئەوە دەربەرە ،
بەلگەیه لەسەر ئەوەی کە ئاماژە کردن جیگەیی قسە دەگریتەو ، چونکە لەم
ئایەتەدا بە (قول) ناوبراوە .

بەلگەش لەسەر ئەوەی کە ئاماژە جیگەیی قسە دەگریتەو ، چیرۆکی (الأمة
السوداء) ه ، کە پیغەمبەر (ﷺ) پینی فەرموو: (این الله) خوا لە کوینیە ؟
ئەویش ئاماژەیی کرد بۆ ئاسمان ، ئینجا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی :
(ئازادی کەن بێگومان باوەردارە) .^۲

ئاماژەکەیی خستە بریتی قسەکردن لە ئیماندا کەبنەمای هەموو ئایینەکانە .

(۳) زانا (محمد متولی الشعراوی) دەلیّت: - (مکاناً شرقياً) بۆچی ئاواستەیی
پۆژەلانی لە (بيت المقدس) هەلبژارد بەسەر ئاواستەکانی تردا؟

۱. (قصص الأنبياء و معه سيرة الرسول) ی (محمد متولی الشعراوی) .

۲. (موسليم) و(مالك) و(أبوداود) و(النسائي) پیاویەتیان کردووە .

ووتويانە:- چونكە ئەوان بەھلەئاتنى خۇرگەشېن دەبوون، كە نىشانەى پوناكى بوو كە پىنگاى پىشانى خەلكى دەدا تا وون نەبن، ئىنسان دوو پوناكى ھەيە: پوناكى يەكى ماددى لە خۇرومانگ و ئەستىزەكان و گلۇپ..... ھتد كە ئەمانە دەروپەرى بۇ پون دەكەنەو. وپووناكى بەرنامەى خوا كە رىنمايى دەكات بۇ مەسەلەى بەھاكان، تا توشى وون بوون و گومپرايى نەيەن.

٤) (القرطبي) دەلىت:- (الربيع بن خثيم) ووتى:- من لە خورماى تەرپوتازە باشترم لانيە بۇ ئافرەتانى تازە مندالبو ئەگەر خواى گەرە شتىكى لە خورما بە باشتر دابنايە دەيدا بە مەريەم بىخوات. و بۇ نەخۇشيش لە ھەنگوين چاكترنى يە بىخوات.

٥) (القاسمي) دەلىت:- (الرازي) لە (القاضي) يە ۋەھىناۋىيەتى دەربارەى (والسلام علي...) سەلام دەستەۋازەيەكە ئەمان و ئارامى پى دەست دەكەۋىت لەۋانە سەلامەتى لەنازو نىعمەت و لاچونى دەردوبەلادا، ۋەك ئەۋەى پرسىياري كىرديت لەپەرۋەردگارى و داۋاي لى كىرديت، خواى گەرە ھەۋالى چى دا بەيەحيا كىرديتتى، كەدەبىت لە پىغەمبەراندە ئەۋە ھەبىت كەدوعايان ۋەلام درايىتەۋە، وگىرنگ ترين حال و بارو دۇخيش بۇ ئىنسان كە پىۋىستىتى تيايدا سەلامەت بىت، برىتى يە لەم سى حالەتە: پۇژى لەدايك بوون و پۇژى مردن وپۇژى زىندوبوونەۋە، ئەۋسى حالەتە كەئىنسان پىۋىستى بەسەلامەتى يە تيايداۋ كۇبونەۋەى بەختەۋەرىش لەگەلياندا لەلايەن خواۋەيە^١

٦) مامۇستا (سەيد قەلب) دەلىت:- يىگومان ئەۋسۈننەتەى خواى گەرە دايانۋە بۇ بەردەۋاي ژيان برىتى يەلە خستەۋەى ۋەچە لە (نېرومى) لە

١. محاسن التأويل (١١ / ١٢٢)

٢. في ظلال القرآن (٤ / ٢٣٥).

هممو جوړهکاندا ، هم سوننه ته چندها سال و سده ی دریژ پوښتووه
 بهر د هوم بووه ، تا نه وه له تیروانی نی مروځدا چه سپا که تنه پریگایه و
 یه که م پروداوی دروستکردنی پیشوویان بیرچویه وه ، چونکه له دهره وه ی
 پیوانه کردندا بوو، خوی گه وره ویستی نمونه ی عیسی کوری مریهم (علیه
 السلام) یان بو بهینیته وه تا توانای له پاده به دهر ی خویان بیرخاته وه ، له
 شیوه ی دروستبوونی عیسا دوباره نه بویه وه چونکه نه سل نه ویه که
 سوننه ته که ی خوا دایناوه وه خوی به روات ، و نه و کاره له عاده ت
 دهرچووه جی به جی بییت ، نه وه ش تنه پوځدا و پرودا و بوو که به س بوو
 بمینیته وه له بهر دم تیروانی نی مروځدا به ناشکرا له سر نازادی ده سلا ت و
 ویستی خوا و شیوازه که له نا و باز نه ی کاره له عاده ت دهرچووه که دا
 نه هیلیته وه .

﴿ معجزه کانی عیسا (علیه السلام) و هوالی دابه زینی سفر موخوانه که و پاکی
 عیسا له درو ه لبه ستنی مه سیجی یه کان ﴾

خوی گه وره له سوره تی (المائده) دا فرمویه تی : ﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى
 ابْنُ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي
 الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
 كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ
 بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَآئِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ
 فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ (١١٠) وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ

أَنْ آمَنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (١١١) إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (١١٢) قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَتَكُونَ عَلَيْنَا مِنَ الشَّاهِدِينَ (١١٣) قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (١١٤) قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ (١١٥) وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ (١١٦) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (١١٧) إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدَاكَ وَإِنْ تُغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿ (المائدة / ١١٠ - ١١٨) .

(القاسمي) دهلیت :- (اذکر نعمتی علیک) واته : ئهی عیسا باسی نیعمت و منه ته کانی من بکه به سهر خو ته وه (وعلی والدتک) و به سهر دایکی شته وه به وهی که خوی گه وه پاک رایگرت و به سهر نافرته تانی جیهاندا هه لیبرارد (إذا ایدتک) واته : به راستی من تو م به هیز کرد (بروج القدس) به جبریل (علیه السلام) بو چه سپاندنی به لگو و نیشانه کان یان پوچی تو پاک رابگرین له هه موو په یوه ندیه کی سته مکارانه ، به جوریک که بزانیته وه به وهی به شهره وه نی یه که شایه تی بدات له سهر پاکی توو دایکت ، له وانه ش بو هه تا هه تا نه فستم به هیز کرد که نه فسیکی قسه کهر بیت : (تکلّم الناس فی المهد و کهلأ) واته : له ناو بی شکده قسه له گه ل خه لکی بکه یت و له گه وه یشدا ، که لاوازترین و به هیزترینی کاتی ته مه نت ده گریته وه ، که یه ک قسه ده بریت .

(ابن کثیر) دهلیت :- واته : ئهی عیسا به مندالی و به گه وه یی تو م کردو ته پیغه مبه ریکی بانگ خواز بو لای خواو له ناو بی شکده قسه م پیکردیت به بجوکی ، و شایه یت دا به پاکی دایکت له هه موو عه یبیک دانت نا به به ندایه تی کردندا بو من ، و هه والت دا له په یامه که ی من به خه لکی و بانگه وازت کرد بو په رستنی من ، بو ته مه ش فره مووی (تکلّم الناس فی المهد و کهلأ) .

واته : تۆ له مندائی و گهورهیتدا بانگهوازی خه لکی ده کهیت بۆ لای خوا وشه ی (تَکَلَّمَ) دهسته بهری بانگکردنه که دهکات ، چونکه قسه ی نهو بۆ خه لکی له ته مه نی گه وره بوونیدا کاریکه سه یر نییه .^۱

(الالوسی) ده لَیت :- (وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) نه ی عیسا باسی نهو کاته بکه که من فی ری کیتاب و حیکمه تم کردیت، ووتراوه (الكتاب) واته : خه تی نویسنی جوان و (الحکمة)، قسه ی جوان و پێک و ئامانج دار (و التوراة و الانجیل) و تهورات و ئینجیل ، خوای گه وره تایبه تی کردن به باس کردن بۆ نیشان دانی پرزی هه ردوکیان (وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ) واته : نه ی عیسا باسی نهو کاته بکه دیاری بکه که تۆ له قو پ شیوه ی بالنده یه که دروست ده کهیت که له بالنده ده چی ت (باذنی فتتخُ فیها) واته : به فه رمانی من فو نه کهیت بهو شیوه یه دا (فتکون) پاش فو کردنه که ده بیته (طیراً باذنی) بالنده یه کی زیندوو وه که هه موو بالنده کانی تره نه مه ش به فه رمانی من .

(وَثَبَرِيَ الْأَكْمَهُ وَالْأَبْرَصَ باذنی) هه روه ها به فه رمانی من کوژی زکماک و به له کت چاک ده کرده وه ، (وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى باذنی) جارێکی تر لی ره دا (إِذْ) دووباره بویه وه، بۆ هاته نه ده ره وه ی مردوو هه کان له گو په کانیان پاش نه وه ی که بوو بوون به خو ل ، نه مه ش مو عجیزه یه کی پوونه به یاد خسته نه وه و دان پیا نان به کاته کیدا .

(وَإِذْ كَفَلْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ) واته :- هه روه ها باس و یادی نه وه ش بکه کاتی ک تۆم پاراست و نه م هی لا بکه و یته ناو شه رو ده ست در یژی یه هودی نه وه ی ئیسرائیله وه که بت کوژن کاتی ک ویستیان بت کوژن ، کاتی ک تۆ به به لگه و مو عجیزه کانه وه هاتیت بۆ لایان .

﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ادْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ﴾

وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿ (المائدة / ١١٠) .

پاش ئه وهی بی باوه پان ئه هه موو موعجیزه و نیشانه یان بینى ووتیان : به راستى ئه مانه سىحر و جادویه کی ئاشکران ، ﴿وَإِذْ أُوحِيتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ (المائدة / ١١١).

(محمد متولي الشعراوي) ده لیت : وشه ی (الحواری) له ههستی پیکراوه کانه وه و مرگپراوه ، وشه که له (نارد) یکی بیژراوه ی پاک ده نریت ، له هه موو شتیکی پالیوراوو ساخ ده نریت ، (الحواری) لیږدها واته : - دلسوز و خوشویستن بو بهرنامه ی چاکه و خهیر ، خوا ی گه وه ده فرمویت (و إِذْ أُوحِيتُ)

وشه ی (الوصی) به مانای گشتی یه که ی بریتی یه له گه یان دیک به نهینی و شاراه ، واته خوا ی گه وه ئیلهامی بو ناردن که باومر بهینن به په یامه که ی عیسی (علیه السلام) که له خوا وه ده یگه یه نیت. واته به پرازی دلی تی گه یان دن . خوا ی گه وه وه ی کرد بو چه واریه کان که باومر به خوا و په یامه که ی عیسا بهینن ، ته نها به هاتنی عیسا (علیه السلام) و بیستیان که پیغه مبری خوا یه ، ئیمانی خو یانیان پراگه یان دو بوون به که سی دلسوز و تایبه تی عیسا ، و چه واری یه کان ووتیان : ئیمه باومرمان هینا به عیسا که پیغه مبره له لایه ن خوا وه و شایه تیان دا که موسلمانن .

﴿ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (المائدة / ١١٢) .

واته : چه واری یه کان به عیسا ی کوری مه ریهمیان ووت : ئایا په رومردگارت ده توانیت له ئاسمانه وه سفره و خوانیکمان بو دابه زینیت ئینجا عیسا (علیه السلام) پی ووتن : - ئاموزگار یان ده کهم که ته قوا ی خوا بکه ن داوا ی ئه م نیشانه یه مه که ن ، له بهر نه وه ی ئیمان تان هینا وه پیشنیار مه که ن بو خوا که نیشانه یه که تان بو دابه زینن تا ببیته به لگه ی راستی پیغه مبره که ی ئه وه تان به سه خوا پیی داو ن بو راستی په یامه که ی من ، به راستی زانیان له سمر ئایه تی

(هل يستطيع ربك) هه لویسته یان کردوهو ده پرسن :- نهم قسه یه چۆن بووه به تایبه تی که مانا دیاره که ی بریتی یه له (ايقدر ربك) ؟

(ئایا پهرومردگارت ده توانیت ؟) و چۆن بۆ چهواریه کان ده گونجیت نهمه بلیت ؟ له کاتی کدا نهوان شایه تیان داوه بۆ عیسا (علیه السلام) که نهوان موسلمانن ؟ زانا یان ده لئین :- هه که سیك ده باره ی (اللغة) زمان قسه بکات ، ده بیئت شارمزاو بهرچاو پوون بیئت بهرام بهر به کاره ی نانی داریژراوی ووشه کان و تایبه تمه ندی یه کان یان ، ووشه ی (یستطع) واته : (یطیع) گوپراهی له دهکات ، وهک و تراوه (استجاب) واته (اجاب) وهلامی دایه وه . وهک نه وهی مانای پرسیاره که یان بهم جوژه بیئت ئایا خوای گه وره وهلام ده داته وه بۆ ناردنی سفره و خوانیک له ئاسمانه وه ؟ (استطاع) بهرام بهر (استجاب) یه . بیگومان خوای گه وره به توانایه به سهر هه موو شتی کدا ، هه موو شتی ک گوپراهی له فرمانی نهو دهکات .

(القرطبي) ده لئیت : نهم پرسیاره یان له سهره تای کارکه یانه وه کرد پیش نه وهی به تهواوی خوایان ناسیبیت ، و پهنگه له لاین چهند که سیکی نه زانیانه وه کرابیت ، وهک هه ندیک له قه وه که ی موسا به موسایان ووت :- (اجعل لنا إلهًا كما لهم إلهة) واته : ووتیان : نهی موسا تۆیش بۆ دروست بکه وهک چۆن بت په رستان چهند خوایه کمان هه یه (ابو حیان) ده لئیت :- نهم ووشه یه دیوه ناشکرا که ی گومان ده گه یه نیت له توانای خوای گه وره دا که سفره و خوانیک یان له ئاسمانه وه بۆ دابه زینیت .

دوای داوا که یان عیسا (علیه السلام) پیی فهرموون :- له نمونه ی نهم جوژه داوا کارییانه دا له خوا بترسن نه گهر ئیوه باوهرتان به خوا هه یه .
﴿ قَالُوا يُرِيدُ أَنْ تَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴾ (المائدة / ١١٣) .

زانا (محمد رشید رضا) ده لئیت : چهواریه کان ووتیان ئیمه بۆ چوار سودو مه به ست داوای نهم سفره و خوانه ده که یان :-

یه کهم :- بیگومان ئیمه لئی بخوین چونکه پیویستمان به خواردن هه یه ، شتی ک نیه پیویستی خۆمانی پیی جیبه جی بکه یان ، و تراوه :- مه به ست خواردنیکی بهرکه کت داربووه .

دووم :- ده‌مانه‌وێت د‌ل‌نیاو د‌ل‌ ئارام ب‌ین ب‌ه‌وه‌ی ک‌ه ئی‌مان ب‌ه‌ی‌ن‌ین ب‌ه‌ ق‌ود‌ر‌ه‌ت و ت‌وان‌ای خ‌و‌ای ک‌ه‌و‌ر‌ه ب‌ه ب‌ی‌ن‌ینی ش‌ت‌ئ‌ک‌ی ل‌ه ع‌اد‌ه‌ت د‌ه‌ر‌چ‌و‌و ، و‌ا‌ت‌ه :- ب‌ه ج‌ۆ‌ر‌ئ‌ک ب‌ی‌ی‌ن‌ین و د‌ه‌س‌ت‌ی ل‌ئ‌ی‌د‌ه‌ین و ب‌ۆ‌نی ب‌ک‌ه‌ین ب‌ه‌وه‌ی ک‌ه ل‌ه ت‌ۆ‌ی د‌ه‌ی‌س‌ت‌ین و ت‌وان‌ای ت‌ی‌رو‌ان‌ین و ب‌ه‌ل‌گ‌ه ه‌ی‌ن‌انه‌وه‌مان ل‌ه‌س‌ر‌ه‌ب‌ئ‌ت .

سٺي ٻيڙي: - ٺهڻ جوڙه لاءِ عيلم و زانست بزانين _ واته :زانستي بينين و شاهي تيدان لاءِ سهرى - واته حالمڻ لاءِ گهڻ ٿوڊا ٻيٽ ڪه بريتيه لاءِ ڪه ڀاسٽ لاءِ گهڻ و ڪردووين لاءِ . به ٿينهي ڀيٽداوين لاءِ بهرهمي ٿيمان وهڪ وهلا مڏنه وهي دوعا ٺهڻ گهر به در چون لاءِ عاده ته ڪانئش ٻيٽ .

چوارم :- نيمه لهو كه سانه بين كه شايه تي له سهر ئهه نيشانه يه دهن له لاي نه وهی ئيسرائيل و ئامادهين بو ئيمان هيئان و نه وانهی ئيمانيان هيئاوه ئيمانيان زياد بکات ، نه مهی ده يبينن له قسه کانيان ئاراسته ی ده کهن به لگه يه له سهر ساغی ئيمانيان . ﴿ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴾ (المائدة / ۱۱۴) .

زانا (محمد متولى الشعراوى) دەلالت :- عيساى كوپرى مريمە (عليه سلام)
 ۋەلامى داۋاكەيانى دايەۋەو دوعاى بۇ كردن و ووتى :- ئەي پاشاى ھەموو
 فەرمانىك لە ئاسمانەوە سفرەو خوانىكمان بۇ دابەزىنە تا بىتتە جەژن و خوشى
 بۇ باۋەرداران كە باۋەريان بە پىغەمبەرانى پىشەين و دواين ھىناۋە ,
 موعجزەيەك بىت پالېشتى بكات لە بەرنامەكەى تۆ , خواى گەورە ۋەلامى
 دايەو و سفرەو خوانىكى بۇ دابەزاندىن و ھەرەشەى سزاشى لىكردن بۇ كەسى
 سەرپىچى و ئىنكارى ئەم نەمەتە بكات , ھەركەسىك دواى قورئان داۋاى
 نىشانە و موعجزەيەك بكات بۇ ئيمان ھىنان ئەۋە بەلگەيە لە سەر دانەمەزاۋى
 ئيمان لەدلىدا .

﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُرَّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾ (المائدة/ ١١٥)

(القرطبی) دەلالت :- ئەمە بەلینتیک بوو لە لایەن خواوە وەلامی داواکە ی عیسا (علیە لسلام) ی پێدا یەو ، وەک ئەو ی که داواکە ی عیسا بریتی بوو لە وەلامیک بۆ حەواریەکان ، ئەمەش پێویستی دەکات که بۆگومان خۆ ی گەرە

دایبه زاند و به لینه کانی خوا حه قن ، پاش دابه زینی قه و مه که ئینکاریان کردو
 باوهریان نه هیئا و خوی گه وره ش شیوه یانی گوپی بۆ سهر مه یمون و به راز .
 (ابن عمر) ووتویه تی :- ((به راستی له پوژی قیامه تدا سه خترین سزای بۆ
 دوو پوو ده کانه ، و نه و که سانه ی بی باوهریون له وه ی که سفره و خوانه که یان بۆ
 دابه زی و ئالی فیرعمون)) . زانایان پای جیاوازیان بوو له سهر دابه زینی سفره و
 خوانه که :- ئایا دابه زی یان نا ؟ نه وه ی زوړینه له سه رین - که پاس تره -
 دابه زیوه به پیی ئه م ئایه ته :- (إني مَرُكُّهَا عَلَيْكُمْ) .^۱

(محمد علی الصابونی) :- ده لیت :- خوی گه وره وه لامی دوعا که ی
 دایه وه و فره مووی : به راستی من نه و سفره یه تان له مه و دوا بۆ دانه به زینم (فَمَنْ
 يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ) . واته :-
 هه ر که س دوی نه و نیشانه پروون و ناشکرایه بی باوهرییت دواتر سزایه کی
 سه ختی دده م که هیچ که سیك له به شهر له و شیوه یه سزانه دم . له فره مو
 ده یه کدا هاتوو :- (سفره که له ئاسمانه وه دابه زی که نان و گوشتی له
 سه ربوو فره مانیانان پیکرا که پاشه که وتی نه که ن بۆ پوژی داهاتوو ،
 خیانه تیشی لینه که ن ، ئینجا خیانه تیان کردو و لیان پاشه که وت کرد ، پاشان
 بۆ پوژی داهاتوو به رز کرایه وه و شیوه یان گوپا بۆ مه یمون و به راز)^۲

﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ
 مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴾ (المائدة / ۱۱۶) .

(ابن کثیر) : ده لیت : خوی گه وره هه وال ده دات که پوژی قیامه ت له عیسی
 کوپی ماریه م (علیه سلام) ده پرسیت له سهر شیوه ی پیز گرتن له عیسا ، و
 هه ره شه و سهر زه نشت یش بۆ نه و که سانه ی که درویان ده رباره ی هه لبه ست و

۱. جامع لاحکام القرآن .

۲. (ترمذی) له (بان التفسیر) ده ره یئاوه .

وايان دانا كە كۆپى خوايە يان خوايە يان ھاوبەشى خوايە ، خوا بەرزو بالايە و دورە لە وانەى كە دەيلن . ئىنجا خىۋاي گەرە پىرسىياري لىدەكات و دىزانىت كە ئەۋە لە عىسا پىۋى نەداۋە ، بەلام بۇ سەرزەنشى درۇ ھەلبەستان ، دەلىت :- (ئەى عىسا ئايە تۇ بە خەلكت ووت : من و دايكم بە دوو خوا دابىنن لە خوار خواۋە ، ئەۋىش وتى : پاكى و بىگەردى و بى ھاۋەلى شايستەى خۆتە) (مايكون لي ان اقول ماليس لي بحق) واتە : بۇم نىيە من شتىك بۇ خۇم بلىم كە مافى من نەبىت ، (ئەى خوايە ئەگەر شتىكى وا لەمەن دەر چوبىت و وتبىتم بىگومان تۇ ھىچ شتىكت ئى ناساردىتەۋە ، بەراستى تۇ زاناو شارەزاي بە ۋەى كە من نەم وتوۋە . بەراستى ئەمە پاكى و بى تاۋانى بوو لە عىسادا و ئەدەبىكى جۋانىش بوو و دەر خستنى ملكەچىش بوو لە ئامادەبونى لاي پەرۋەردگارى .)

﴿وَإِنْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة / ١١٦) .

واتە : تۆھەقىقەتى من دىزانىت و دىزانىت چى لەدل و دىرونى مىندايە، بەلام من ھەقىقەتى تۇ

نازانم و نازانم چى لەدىرياي عىلم وزانىستى بىپايانى تۇداهەيە لەسيفاتە تەۋاۋەكانت، بەراستى تۇ

زانانىت بەشاراۋەكان و نىيەتەكان و زانىستى تۇ دەۋرى ھەموو شتىك دەدات كەبوۋە دەبىت

(ماقلت لھم إلا ما امرتني به) واتە : شتانىكم نەۋتوۋە غەيرى ئەۋانەى تۇ لەرمانت پى داۋن كاتىك تۇ مىنت بەپىغەمبە رايەتى نارد بەكىتابەۋە كەبەسەرياندا بخويندريتەۋە، پاشان ئەۋەى پوونكردەۋە كە بەۋانى ووتىۋو،

ووتی (اِنْ اَعْبَدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ) واته : پیم وتن :- خوا بپهرستن که پهروردگار و بهدییهنری من و ئیوه شه و بزق دهری من و ئیوه شه، منیش بهندهیهکم وه ئیوه. (وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي) واته : (من شایهت بووم بهسر کرده و کانیا نه وه هتا له ناویاندا بووم، کاتیک منت بهرز کرده بولای خوٚت له وکاته دا که ویستیان بمکوژن و له خاچم بدن تو رحمت پیکردم و له دهست نهوان پرگارت کردم و شیوهی منت خسته سر یه کیک له خویان تا توله لهو بگه نه وه و سزای بدن، کاتیک نه مه پرویدا :-

﴿ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾ (المائدة / ١١٧) .

بهراستی خوٚت چاودیربووی بهسهریانه وه، وهر خوٚت شایهتیت لهسر هه موو شتیک. پاشان لهسر شیوازی فرمان دانه دهست پهروردگار و خوٚبه دور گرتن له به ناو شوین که وتوه کان ووتی : (اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ) واته : نه گهر تو له قیامه تا سزایان بدهیت خوٚ بهندهی خوٚتن، له کاتیکدا که شیوازی نهو سزایه شن.

﴿ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (المائدة / ١١٨)

بهراستی نه مه ش دانه دهست خواو خسته پال ویستی خواجه، نه گهر لییان خوشبیت خوٚت خواجه کی بالادهست و دانایت (دهزانیست کی شایستهی لیخو شبوونه) .

﴿ سوودو په ندو وانه نیمانیه کانی چیروکه که ﴾

١. ماموستا (سید قطب) ده لیت :- نه م گفتوگویه - گفتوگوی داواکردنی سفره و خوانه که - سروشت و هه لسوکه وتی قومه که ی عیسا مان بوٚ دمرده خات که دلسوزه کانیا ن بوون - هواریه کان بوون - که له نیوان نهوان و هاوه لانی پیغه مبهری خو ماندا (﴿ جیوازیه کی دور هه بوو. نهوان هواریه کان بوون که خوی گهره نیمانی خستبووه دلپانه وه به خوٚی و

پیغه مبه ره که ی که عیسا بوو ، باوهرپان هیئاو شایه تیان له سسر ئیسلا مته تی
خویان بو عیسا دا ، له گهل ئه وه دا که ئه وان دوا ی ئه وه ی چه ند مو عجیزه یه کیان
بینی له عیسادا که بینیان ، پاشان داوا ی شتیکی تری له وشپوه یه یان کرد که
له عاده ت دهرچوبوو تالیی دلنیا بن ، له وه دا بزائن که ئه وه له سسر به راست
زانینی ئه وان و شایه تی له سسر بده ن بو که سانی دوا ی خویان . به لام
هاوه لانی مو حه مه د ﴿﴾ داوا ی شتیکی له و جوړه یان نه کرد له مو حه مه د ﴿﴾
دوا ی مو سلمان بوونیان . بیگو مان ئه وان باوهرپان هیئاو دلنیا بوون
هرئه و کاته ی که به پروگه شی و پروخو شی یه وه ئیمان یان و هرگرت . به دلنیا یی
پیغه مبه ره که یان به راست زانی ، جاریکی تر نه گه رانه وه له سسر راستگو یی ئه و
داوا ی به لگه و نیشانه بکه ن ، شایه تیان له سسر راستی ئه و دا ته نها به
مو عجیزه ی قورائ .^۱

۲. زانا (محمد رشید رضا) ده لیت :- ئه و عیبادت و په رستخانه ی که
مه سیحی یه کان ئاراسته ی مه ریه میان کردو وه ، بریتی بوون له نویژ که دوعاو
سو پاس و ستایش و پا رانه وه داوا ی شه فاعه تی تیا بووه ، و هه روه ها پوژوی
دراو ته پال و به ناوی خویشیه وه ناو دهر با ئه مانه ش ملکه چی و خشوع ی
تیا بووه ، و باوهرپشیان وابوو که له دونیا و قیامه تدا سوودو زیانی بو ی
ده بیّت که په نگه به هو ی کو په که یه وه بیّت ، و دانیان ناوه به وه دا که ده بیّت
عیبادت و په رستش بو مه ریه م بکریّت ، به لام نازانین کام ده سته له
مه سیحیه کان وشه ی (إله) یان ناوه له مه ریه م و پیشی ده لین : (والدة الآله)
دایکی خوا ، هه ندیکیان دانی پیاده نین که ئه مه (حقیقه) راسته و

(مجان) بی یه ، به لام قورائ لیژده ده فهرمو یّت : ئه وان مه ریه م و عیسایان به
دوو خوا و هر گرتوو و بریاریان داوه له نایه تیکی تر دا خوا ی گه وړه پوونی
کردو ته وه که ووتویانه :-

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (المائدة / ٧٢). واتە : بەپراستی خوا بریتییە لە عیسا ی کوپی مەریەم - پەنا بەخوا - و پیغەمبەر (ﷺ) ئەم نایەتە ی پوون کردەوه کە دەربارە ی ئەهلی کیتاب دەفەرمویت : ﴿إِتَّخِذُوا أَحِبَّارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (التوبة / ٣١).

واتە : گاوارو جو لەکەکان حاخام و قەشەکانی خۆیانیان کردۆتە پەرۆردگاری خۆیان لە جیاتی خوا و شوێنیان کەوتوون لەوێ کە حەلّالی دەکەن و حەرامی دەکەن ئەک لەبەرئەوێ کە ناویان ناون (ارباب) .^١

٣. پۆچوون لە دروستکراوەکاندا هۆکاریکە بۆ هاوێل دانان :- گاوارەکان - لە پەحمەتی خوا بە دور بوون - پۆچوون لە عیسادا (علیه السلام) هەتا بە کوپی خویان دانا یان سییەمی سێ خواکە ، و خوای گەورە بە دُنیا ییەوه وەلامی دانەوه و پەتی کردەوه ، فەرموی :

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (٧٣) أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٧٤) مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انْظُرْ كَيْفُ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّى يُؤفَكُونَ﴾ (المائدة / ٧٣ - ٧٥).

(ابن کثیر) دەلیت :- خوای گەورە حاالی مەسیح و دایکی پوون کردەوه کە عیسا بەندەو پیغەمبەری خوا یە ، و دایکیشی ئا فرەتێکی زۆر پراست و پراستگۆیە ، خراپەکاری یە ، وەک جوولەکە ووتویانە ، بەلگەشی لەسەرەکە پیغەمبەر نی یە ، وەک هەندیک لە زانایانمان وای بۆچوو بوون نایەتی :-

(کانا یا کلان الطعام) هەردوکیان خواردنیان دەخوارد ، واتە : ئەگەر یەکیک ئەمە حاالی بێت چۆن دەبیته خوا ؟ بەپراستی خوا بەرزو بالا یە دورە لەم قسەو ئەزانی یە ئهوان .

١. (تفسیر المنار) بەکورتی .

کاتیک پیا هه‌لدان و پوچوون له دروستکاروه‌کاندا گه‌وره‌ترین هوکار بیټ بو
هاوه‌ل دانان ، نه‌وا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌هی کردووه له پیا‌هه‌لدان ، و فهرمویه‌تی :-
(لا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ ، فَقُولُوا : عَبْدُ اللَّهِ وَ
رسوله) . واته :- (به‌سه‌ مندا هه‌لمه‌ده‌ن زیاد له پیویست وه‌ک نه‌وه‌ی که
گا‌وره‌کان زیاد له پیویست به‌سه‌ر عیسی‌ای کو‌پی مه‌ریه‌مدا هه‌لیاندا ، بی‌گومان
ته‌نها من به‌نده‌یه‌کم ، جا ئیوه‌ش بلین :- به‌نده‌ی خواو پیغه‌مبه‌ره) .

﴿ به‌رزکردنه‌وی عیسا (علیه السلام) و دروی گا‌ورو جوو له‌مه‌سه‌له‌ی له‌ خا‌ج‌داندا ﴾

خوا‌ی گه‌وره له‌ سو‌ره‌تی (آل عمران) دا فهرمویه‌تی :-
﴿إِنْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَتُوفِيكَ وَرَأْفَعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ (آل عمران ۵۵) .

پیشتر له‌ فەزل و پیرزهره‌کانی عیسا‌دا (علیه السلام) پوون کرایه‌وه .
له‌سو‌ره‌تی (النساء) دا ده‌فه‌رمو‌یت :- ﴿ فِيمَا نَقُضُهُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بَايَاتِ
اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغْيٍ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا (۱۵۵) وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا (۱۵۶) وَقَوْلِهِمْ
إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ
لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا
قَتَلُوهُ يَقِينًا (۱۵۷) بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (۱۵۸) وَإِنْ مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (النساء
۱۵۵-۱۵۹) .

(ابن کثیر) ده‌لیت :- جووله‌که ده‌گێرنه‌وه ده‌لین :- کاتیک خوا‌ی گه‌وره
عیسی‌ای کو‌پی مه‌ریه‌م ی به‌ه‌گه‌ر نیشانه‌و هیدایه‌ته‌وه نارد ، هه‌سو‌دیان پی

برد له سره نهوې خواى گوره پيغه مبرايه تى و موعجيزه ناشكراكانى پيدا بوو ، كه كوړو بهلكى به فرمانى خوا چاك دكرده و مردوى زيندو دكرده و به فرمانى خوا ، و له قور شيوه بالنده يكي دروست دكردو پاشان فووى پياده كرد ، دهبويه بالنده ، دهيا نيينى كه چوڼ دفرې ، نه مېش به فرمانى خوا ، له گېل چه ندين موعجيزه تر كه خواى گوره پړزى له عيسا پى گرتبون ، و له سره دېستى نهو دا پوويان ددا ، له گېل نه وانه شدا باوهرپان پي نه دكرد و سرپيچيان دكرد ، و هوليان ددا نازارى بدن بهو شيوه يه ي كه دهيا ن توانى له شاره كه خوى نيشته جى ببيت ، بهلكو زور له گهراندابوو له گېل دايكيديا ، پاشان به مېش قه ناعتيان نه كرد هه تا گه يشتنه لاي پاشاى (دمشق) ي نهو زه مانه ، نهو يش پياويكى هاوهداندر بوو له نه ستيړه پرسته كان ، به خه لكه كه ي ژير دېستى دهوترا : (اليونان) ، پييان راگه ياند كه له (بيت المقدس) پياويك هيه خه لكى تووشى فيتنه دكات و سريان لى تيك ددات خراپه ي بهرامبر پاشاو بهر دېسته كانى دكرد ، پاشا توپ بوو له مېه ، نامه يه كي بو جگره كه ي نووسى كه له (قودس) بوو كه (احتياط) له سره باس و خواسه بكات و له خاچى بدات و درك و دال له سره ي دابنيت و دېستى پى هلبگريت له خراپه و نازاردانى خه لكى ، كاتيك نوسراوه كه گه يشت ، والى (بيت المقدس) گوړپرايه لى كرد و نوينه رايه تى كرد ، له گېل كومه ليك له (يهود) جووله كه چوون بو نهو شوينه ي كه عيسا (عليه السلام) ي لى بوو ، له ناو كومه ليك له ناو هاو له كانياندا بوو دوانزه يان سيانزه كه س دهبوون ، ووتراوه :- حه نده كه س بوون ، پوژى جومعه بوو دواى عه سره كه ي همرله ويدا له شهوى له سره (شه مېه) دا گه مارؤياندا ، كاتيك عيسا (عليه السلام) هه ستي پيكردن كه نهوان ناتوانن بينه ژوره و بولاى يان نه م بچيته دهره و بو ناويان ، به هاو له كانى خويى ووت : كامتان ديه ويئت شيوه ي منى به سهردا بدريت و له به هشتدا هاوړيى من بيت ؟ بو نهو كه نجيك نوينه رايه تى كرد و هك نهوې به بچوك ته ماشاى كرد بيت بو دووم جارو سنيهم جار دووباره ي كرده و كه سيان نوينه رايه تيان نه دكرد تنها نهو كه نجه نه بيت . ئينجا ووتى تو نهو كه سه دهبيت ، خواى گوره شيوه ي عيساى (عليه السلام) دا به سهردا هه تا و هكوخوى ليها ت ، پاشان له سقه كه وه كو نيكى بو كرايه وه ، ئينجا عيسا (عليه السلام) تووشى خه ونچكى هات و بهر زبوويه و بو ناسمان ، و هك خواى گوره فرمووى ، (اِنْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى اِنِّى مُتَوَفِّيكَ وَ رَافِعُكَ اِلَيَّ ...) واته : (يادى

ئەو کاتە بکە که خۆای گەورە فەرمووی ئەی عیسا بەراستی من وەفات بە تۆ دەکەم و بەرزت دەکەمەوه بۆ لای خۆم ... کاتیەک بەرزکرایەوه ، کۆمەڵەکە چوونە دەرەوه کاتیەک ئەو کەسیان بینی واگومانیان برد که ئەوه عیسا یە هەرلەو شەوهدا گرتیان و لە خاچیان دا ، پاشان دێک و دانیان لەسەر سەری دانان ، یەهود وایان دەرخواست که هەولیاندا و تیکۆشان بۆلە خاچدانی و شانازیشیان بەوه وه کرد ، کۆمەڵێک لە گاوردەکان لەوه پزگاریان بوو بەهۆی نەزانی و کەم عەقڵیانەوه ، و خۆای گەورە فەرمووی : (وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ) واتە : (لە راستیدا نە عیسا یان کوشتوووه نەلە خاچیان داوه بەلکو لێیان تێک چوووه) کەسیکی تریان لە جیاتی ئەو کوشتوه . و لە نایەتیکی تردا دەرەرمووت : (وما قتلوه یقیناً) .

واتە : بەدلنایی نەیان کوشتوه و بۆیان نەکوژاوه بەلکو لە گوماندان و وەهمیان بۆ دروست بووه .

(بِل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا) واتە : (نەخێر بەلکو خوا بەرزێ کردەوه بۆ لانی خۆی ، خوا هەمیشەو بەردەوام بالادەست و دانایە) .

٢٠٠٩ / ٧ / ١٦ بەرامبەر ١٦ / رجب / ١٤٣٠ پینچ شەممە .

﴿ جبروکی ئادەم (علیه السلام) ﴾

خۆای گەورە فەرمویەتی : ﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (٣٠) وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٣١) قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (٣٢) قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ الْغَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ (٣٣) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (٢٤) وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (٢٥) فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ (٢٦) فَتَلَقَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (٢٧) قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (٢٨) وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٢٩) (البقرة / ٣٠ - ٣٩)

پیش نه وهی بیینه سر پوون کردنه وهی مانای ثایه ته که ، بو مان پوون ده که نه وه که خوای گه وره (ناده م) ی چوون دروستکرد ، بیگومان نه وه ش به شیکه له (غیب) شاراو ده کان ، که ته نه خوای گه وره خووی دهیزانیت ، که (غیب) شاراو ده کان ، رابردو داهاتوش دهگریته وه :- ﴿ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا (٢٦) إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (٢٧) ﴾ (الجن / ٢٦ / ٢٧) .

وا ته :- خوای گه وره زانای نهی و شاراو ده کانه) که سیش له نهی و شاراو ده کان ناگادار ناکات) مه گه بو پیغه مبهریک خوا خووی رازیبیت (به وهی مه ندیک نهی بزانی) نهو کاته فریشته ده کاته پاسه وانی له بهرو پشته وه (تا پهری و شهیتانه کان نه توان زه فهری پی بهرن) . سه رها به ناساندنی ناده م (علیه السلام) و پیناسه ی (غیب) شاراو ده کان ده ست پی نه کهین ، ته نه پریگهیش بو زانین و ناساندنی (غیب) بریتی یه له قورئان و سوو ننه تی راست .

• ناده م (علیه السلام) چوون دروستکرا ؟

ناده م (علیه السلام) باوکی مروقه کانه ، و یه که م پیغه مبهریشه ، پیچه وانه ی پای فیهله سوفه کانه ، له وه دا که وای لیک ده دهنه وه مروقه کان له سر (شرك) هاوه لدانان بوون) له سه رهای کاریاندا ، خوور و مانگ و نه ستیره وه دار و درخت و مانگا و گیانله بهریان ده پهرست ، نه مانه ش به وه ولی خویان بوون ، بهلگه ش له سر به تال کردنه وهی نه م قسه یه هاتووه ، که فهرمووده یه کی (ابن عباس) بووه ، که ده فهرموویت : (کان بین آدم و نوح عشرة قرون كلها

على الاسلام) ۱ واته : (له نښوان ئادهم و نوحداه ده (جیل) نه وه هه بوون
هه موویان له سهر ئیسلام بون)

هه روها پیچه وانه ی نه وه شه که (داروون) ی یه هودی , له بیردوژه کهیدا لیکی
ده داته وه , که خرایه ناو زیلانی میژوه وه , به جوړیک که شه رع و عقل شایه تیان
دا له سه ره تال کردنه وه ی (که ده لیت : ئینسان بریتی یه له نازه لیکي
که شه کردو له مه یموونه وه دروستبووه , بیگومان له م بۆچونه یاندا گومپایي
یه کی ناشکراو دروه له به ستیکی ئاپرو به ریان لیکه و ته وه , چونکه چاوه کانیا
کویربوو یو له وه حی ئاسمانی , و دلنه کانیا داپوشرا بووی هوش و بی
ئاگابوون له وه ی که پیغه مبه ران هینا بوویان : ﴿ اَوْ كَظَلَمَاتٍ فِي بَحْرِ لُجِّي يَعْشَاهُ
مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلَمَاتٍ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ
يَكُنْ يَرَاهَا وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ ﴾ (النور)

واته : (بیگومان نه وه ی خوا نوری پی نه به خشیت , هه رگیز نوری ده ست
ناکه ویت .

نه مه ش وه حی راست و دروسته که بریتی یه له قورئان و سوننه تی راست ,
پرونی ده کاته وه که ئادهم (علیه السلام) چوڼ دروست کراوه , و سیفه ته کانی
چوڼن , و چوڼ خیزانه که ی له و دروستبوو .

خوا ی گه وړه فرمویه تی :- ﴿ اِنْ مِثْلُ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمِثْلِ اٰدَمَ خَلَقَهُ مِنْ
ثَرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾ (ال عمران / ۵۹)

واته : به راستی نمونه ی دروستبوونی عیسا له لایه ن خواوه : وه ک نمونه ی
ئادهم وایه , که له خاک دروستی کردو , له وه دوا فرمانیدا و پیی ووت :-
ببه (به ئینسان) نه ویش بوو . (عیسا دایکی هه بوو , به لام ئادهم دایک و
باوکیشی نه بوو) . ئادهم (علیه السلام) یه که م که سه که خوا ی گه وړه

چیرۆکه که ی له قورئاندا بو باس کردوین له پیغه مبهرا و ئادهم باوکی به شه ر بووه ، له قورئاندا (٢٥) بیست و پینج جار ناوی هاتوو ، له (٢٥) ئایه تدا .

ئادهم (علیه السلام) به پیتی ئه وه ی که له ته وراتدا هاتوو (٩٣٠) سال ژیاوه .^١ و ده رباره ی داپشته ی ناوی (ادم) دوو بو چون هاتوو : - یه که میان له (ادم الارض) هوه و مرگه راوه واته : پووی زهوی ، دووه میان له (الادمه) هوه و مرگه راوه ، که مانای پهنگ و سیفه ت ده گه یه نیت ، پهنگ خاکی و گه نم پهنگی و په شباهه که ماناکان له یه که وه نزیکن^٢ له (ابی موسی) هوه ، ئه ویش له پیغه مبهرا (ﷺ) فهرموویه تی : - (ان الله خلق آدم من قبضة قبضها من جميع الارض ، فجاء بنو آدم على قدر الارض ، فجاء منهم الابيض والاحمر والاسود ، وبين ذلك ، والخبث والطيب والسهل والخرن وبين ذلك)^٣

واته : خوای گه وه ئادهمی دروستکرد له مشتیک خۆ ی کۆکراوه له هه موو به شه جیاوازه کانی سه رزه وی ، ئینجا نه وه ی ئادهم له سه ر شیوه و پهنگی سه روشتی ئه و خا که هاتن ، له وانه ، پیست سپی و پیست سوو و پیست پهش

١/ (الأعلام والمواقع في القرآن الكريم) ل (٢٣ - ٢٤)

٢/ (الأعلام والمواقع في القرآن الكريم) ل / (٢٤) .

١/ (الترمذي) و (ابوداود) په یوایه تیان کردوه . الترمذي ووتویه تی : - ئه مه فهرموده یه کی جوان و راسته . ههروه ها (الالبانی) له (صحیح) ه کهیدا به ژماره ی (١٦٣٠) به راستی داناوه ، ئه م به شه ی فهرموده که : - (فجاء بنو آدم على قدر الارض) : - (شمس الحق ابادي) له (النهاية) دا ووتویه تی : - واته : ئینسانه کان به پیتی دابه شبوونی پهنگه کان و سه روشتیان له پهنگ و سه روشتی خاکی سه رزه ویدا هاتوون ، له و پهنگانه پهنگی سوو و سپی و پهش به پیتی جوژی خۆ له کانیان له و سێ جوژه به په ته هاتوون ، ئه وه ی له وان جیاوازه له وانه پینکهاتوو ، که مه بهستی له : - (بین ذلك) واته : - له نیوان پهنگه کانی سوو و سپی و پهشدا ، به و پیتی یه ی که به شه کانی سه رزه وی ده گزیته وه ، ئه مه (القاری) ووتویه تی . ووشه ی (السهل) واته : - نهرم و نیان و له سه رخۆ . و (الحزن) واته : - تووندوتیژو پهق ، و (الخبیث) : واته : - په وشت نا په سه ند . ((عون المعبود)) (١٢ / ٤٥٦ - ٤٥٧)

و پهنگه کانی تر له نیوانیاندا هاتن ، کهسانی په وشت ناپه سهند له خاکی ناپه سهند و کهسانی پاک و په سهند له خاکی پاک و په سهندو ، کهسانی نهرم و نیان له خاکی نهرم و ، کهسانی توندوتیز له خاکی زبرو پهق له نیوانیاندا په یدابوون .

له (انس) ه وه (خوا لیلی پازی بیټ) ، پیغه مېهر (ﷺ) فرمویه تی : -
 ((لَمَّا صَوَّرَ اللَّهُ آدَمَ فِي الْجَنَّةِ تَرَكَهُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يُتْرَكَهُ ، فَجَعَلَ إِبْلِيسَ يَطِيفُ بِهِ ، يَنْظُرُ مَا هُوَ ، فَلَمَّا رَأَى أَجُوفَ أَنَّهُ خُلِقَ خَلْقًا لَا يَتِمَّاكَ))^۱
 واته : ((کاتیک خوی گوره دیمه نی ناده می کیشا له بهه شتدا ، وازی لیهننا نه ونده ی که خوا ویستی وازی ئی بینیت ، ئیبلیس به ده وریدا ده گه پراو سه یری ده کرد هه تا بزانیټ چی یه ؟ کاتیک بینی که ناوسکی بوشه ، زانی که به شیوه یه که دروستکراوه که خوی ناگریټ)) .

• دمرباره ی سیفه تی ناده م و پیکهاته ی (علیه السلام) : -

له (ابی هریره) هوه (خوا لیلی پازی بیټ) پیغه مېهر (ﷺ) فرمویه تی : -
 (خَلَقَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ طَوْلُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا ، فَلَمَّا خَلَقَهُ قَالَ : اذْهَبْ فَسَلِّمْ عَلَى أَوْلَئِكَ النَّفَرِ ، وَهُمْ نَفَرٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ جُلُوسٌ ، فَاسْتَمَعَ مَا يُجِيبُونَكَ ، فَأِنْهَا تَحِيَّتُكَ وَتَحِيَّةُ ذُرِّيَّتِكَ . قَالَ : فَذَهَبَ فَقَالَ : - السَّلَامُ عَلَيْكُمْ ، فَقَالُوا : السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ ، قَالَ : فَزَادُوهُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ ، قَالَ : فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَطَوْلُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا ، فَلَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى الْآنَ)^۲

۲/ (مسلم) (البر الواد و الصلة) دا ریوایه تی کردووه .

۳/ (بوخاری) له (الاستذنان) و (موسلیم) له (الجنة) دا ، ریوایه تیان کردووه .

واته :- (خوای بالآ دهست ئادهمی لهسر شیوهی خوئی دروستکردوووه , دریزیهکهی شهست بالآ بووه , کاتیك دروستی کرد فرمووی :- برؤ سهلام بکه لهسر نهو چهند کسه , کهچهند کسێک بوون له فریشته دانیشتبوون گوئی بگره بزانه چۆن سلاوت دهسیننهوه , چونکه نهوه دهبیئت بهسلاوی خۆت و سلاوی نهوهکانت , ئینجا پۆیشت و ووتی :- سهلامتان لهسهریئت , نهوانیش ووتیان : سهلام و پهحمهتی خوا لهسر تویش , دهفرموویت :

(پهحمهتی خوا) یان ئی زیادکرد , ههرکهسێک دهچیتته بهههشتهوه لهسر شیوهی ئادهمه (سهلامی خوای لهسهریئت) که بالآی شهست بالآ بهرزبووه , ئیتر دوائی نهو خهلك بهروو کورت بوون هاتوون ههتا ئیستا .

بهلام دهربارهی ناوی خیزانهکهی قورئان هیچی بوآ باس نهکردوین , هیچیشی دهربارهی چۆنیهتی دروستبوونهکهی بوآ باس نهکردوین بهلام لهنایهتیکدا ئامارهی پینداوه :- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾ (النساء / ۱)
واته : (نهی خهلكینه له خهشم و نارمزیی نهو پهرومردگارهتان خۆتان پیاریزن کهئیهی لهتاکه نهفسێک دروست کردوووه , ههر لهو نهفسهیش هاوسهرهکهی بهدییهناوه , لهو دوانه پیاوان و ژنانی زۆری خستهوه و بلاو کردوووه .

زۆربهی زانایانی تهفسیر بوچونیان وایه کهخوای گهوره (حواء) ی لهپراسوی ئادهم دروستکرد , بهلگه شیان بهم فرمودهیه هیناوتهوه :- (استو صوا بالنساء خیرأ , فلهن خلقن من ضلع وإن اعوج ما فی الضلع اعلاه)

واته : __ ((ئامۆژگاری وهرگرن و لهگهڵ ئافرهتان چاک بن , چونکه لهپراسوو دروستکراون , لارترین بهشی پهراسویش لا سهروویهتی)) .

هندیك له زانایان بوچونیان وایه مانای (خُلِقَ مِنْهَا زَوْجَهَا) (النساء / ۱)
 واته : - خوای گه وړه له پره گزی نادمه دروستی کردوه ، هتا بوونی جیاوای
 له نیوانیادا نه بیټ .

لیړه وه ده ست نه که ین بهرونکردنه وهی مانای نایه ته کان : - خوای گه وړه
 فرمویه تی : -

﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ﴾ (البقرة / ۳۰)

(القاسمي) دمر باره ی هم هم نایه ته ده لیټ : واته : نهی محمد (ﷺ) باسی
 نه وه بکه په وړه ردگار ت به فریشته کانی ووت : - به راستی من له سر زه ویدا
 قه ومیک دروست ده کم ، که هندیکیان شوینی هندیکیان بگر نه وه جیل له
 دوا ی جیل ، وه خوی فرمویه تی : - ﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ﴾
 (الأنعام / ۱۶۵) واته : (نهو خوایه ی که نیوه ی کردوه به جینشین له سر
 زه ویدا) ، له نایه تی کی تر دا ده فرمویټ : - ﴿ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ﴾
 (النمل / ۶۲) واته : (نیوه ده کات به جینشین له سر زه ویدا) .

(الشنقيطي) ده لیټ : - وشه ی (خلیفه) له تفسیری زانایاندا دوو
 لیکنده وهی هیه : -

یه که میان : - مه به ست پیی نادمه ی باو کمانه (علیه السلام) چونکه
 جینشینی خوایه له سر زه ویدا له جیبه جی کردنی فرمانه کانیدا ، وتراوه : -
 له بهر نه وهی بوټه جیگره وهی پهری یه کان نه وانه ی له پیښ نادمه وه له سر
 زه ویدا نیشته جی بوون .

دوه میان : - وشه ی (خلیفه) وشه یه کی (مفرد) تاکه وه مه به ست پیی (جمع)
 کو یه ، واته (خلائف) ، نه مه ه لېز یرد راوی (ابن کثیر) ه ، نه گهر (مفرد)
 (ناویکی تاک بو (اسم جنس) ناوی پره گز بوو ، نهوا لای عه رب زور
 به کار ده هیتریت و مه به ست پیی (جمع) کو یه . وه هم نایه ته : - ﴿ إِنَّ
 الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴾ (۵۴)

(القمر / ۵۴) واته : (انهار) ، به به لگه ی نایه تی : ﴿ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ ﴾
 (محمد / ۱۵)

نه گهر هاتوو نایه ته که نهو لیکنده وهی گرته وه که باسکران ، نه وه بزانه
 که نایه تی تر به لگه له سر لیکنده وهی دوه میان ده دات ، که مه به ست له (خلیفه)

: (الخلايف) ه , له ئادهم و كوپه كانى و نه وه كانى , نهك خوى به ته نها , وهك
خوای گه وره فرمويه تی :- ﴿ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (٣٠)
(البقرة / ٣٠)

نه وه زانراوه كه ئادهم (عليه السلام) بئگومان له و كه سانه نه بوه كه فساد و
خراپه له سهر زهويدا بهرپا بكات و خوئين برئزيت . وهك خوای گه وره
فرمويه تی :- ﴿ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا
يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا
(٣٩) ﴾ (فاطر / ٣٩)

(الشيخ محمد متولي الشعراوي) دهلييت :- چيروكى ئادهم له چهند
نايه تيكداهاتوو , كه بهمه موويان چيروكيكي تهواومان ده داتى , هه نايه تيكي
حيكمه تي خوى تيايه كه پيوستى به و كاته هه بووه كه تيايدا دابه زيوه , خوای
گه وره سهره تاي دروست بونمان بو ده گيريتيه وه , و پيغه مبهه (ﷺ)
ده فرموييت :- (ئيوه هه مووتان نه وهى ئادهم و , ئاده ميه له خول دروست
بووه) .

ئينجا فريشته كان ووتيان : ﴿ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ
الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ﴾ (البقرة / ٣٠)

واته :- فريشته كان ووتيان :- ئايا تو دروستكراويك دروست ده كهيت له
سهر زهويدا كه فساد و خراپه ي تيا بهر پابكات و خوئين تيا برزيت ,
له كاتيكد ئيمه توبه پاك پاده گرين و ته سبيحات و سوپاسگوزارى توده كهين و
هه موو كه موو كوهرى يه كه له تو به دور ده گرين .

فريشته كان نه مه يان چو ن زاني ؟ كه واته ده بيت پيشتر حاله تيكي له و جو ره
بوو بيت كه خراپه له سهر زهويدا كرا بيت , يان وا گومانيان بر دوه كه ئادهم
له سهر زهويدا خراپه ده كات و يا خى ده بيت , باشه فريشته كان چو ن هه ردو
و وشه ي (سفك) و (دم) يان زاني بيت , كه ميشتا هيج له و جو ره له سهر زهويدا
پوينه دابوو ؟ كه واته ده بيت له ژيانى پيش نه ماندا زاني بيتيان , خوای گه وره
ده فرموييت :-

﴿ وَالْجَانَّ خَلْقْنَاهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ السَّمُومِ ﴾ (٢٧) ﴿ (الحجر / ٢٧)

واټه : وهك نه وه په كه پريه كان پيش ئينسان دروستكراون .

﴿ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة / ۳۰) واټه : نه ی دروستكراو زانسته كه ی تو به قه دهر دروستبوو نه كه ی خوټ له گه لټ گونجاوه . به لام زانستی خوا ، نه وه هر بووهو كوټایی نایهت و بی نه ندازه په .

پاشان خوا ی گه وړه شتیکی له حیكه مه تی پریزگرتن ی له نادم و نه وه كانی بو فریشته كان پونكرده وه كه ده یان كات به جینشین له سر زه ویدا ، فرمووی :- ﴿ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ (۳۱) قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۳۲) ﴾ (البقرة/ ۳۱- ۳۲)

(ابن كثير) ده لیت : خوا ی گه وړه پریزی نادم ی له زانستدا بو پوونكرده وه ، كه ناوی هه موو شته كانی له گه لټ كاره كانیان له گه وړه و بچو كانی فیړ كړد ، هه وهك (ابن عباس) (خوا لییان رازی بیت) ناماژهی پی دابوو .^۱

له (انس ی كوپی مالك) وه ، پیغه مېهر (ﷺ) فرموویته تی :- ((یجتمع المؤمنون يوم القيامة فيقولون : - لو إستشفعنا إلى ربنا ، فیا تون آدم فيقولون : انت ابو البشر ، خلقك الله بيده ، واسجد لك ملا ئكته ، وعلمك أسماء كل شیئ))^۲

واټه : باوه پدران له پوژي قیامه تدا كوډه بڼه وه ، ده لیتن خوژگا لای په رومردگارمان تكامان بو ده كرا پزگار بین ، ئینجا دین بو لای نادم (علیه السلام) ده لیتن : - تو باوکی هه موو به شهریه تی ، خوا به ده ستی خو ی دروستی كړدویت ، و فریشته كانیش سوجه ی پریزگرتنیان بو بردویت ، و ناوی هه موو شتیکی فیړ كړدویت (...) .

۱/ (قصص الانبياء) ی (ابن كثير) ل (۱۴)

۲/ (بخاری) و (مسلم) دمریان میناوه .

﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾
(البقرة / ۳۱) .

(حسن ی بصري) (خوا لئی پازیبیئت) ووتویه تی : - کاتیک خوی گه وره
ویستی ئاهم دروست بکات ، فریشته کان ووتیان : - پهروردگارمان
دروستکراویک دروست ناکات ، بیجگه له وهی که ئیمه لهو زانترین ! بهمه تاقی
کرانه وه .^۱ فریشته کان ووتیان ﴿ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ ﴾ (البقرة / ۳۲)

واته : پاک و بیگهردی بۆ تۆ ئهی خویه ، ئیمه هیچ زانست و عیلمیکمان نی
یه بیجگه له وهی که خۆت فیتر کردوین بهرستی تۆ خویه کی زاناو کار
بهجیئت .

(القاسمی) دهلیت : - پاک و بیگهردی له لایه ن فریشته کانه وه دهبرپا :
که یه کیك بتوانیئت ههست بهشتیک له زانستی خوا بکات ، مهگر خوی بیه ویئت و
حهز بکات . ئهوان شتیک نازانن ته نه ئه وه نه بیئت که خوفیری کردون و دانیان
نا به وه دا که ئه وان بی دهسه لاتن و کهم توانان له وه دا که ته کلیفی لی کردون .
بیگومان خوا زانایه بهمه موو زانراوه کان که له ناو ئه واندا ئاماده کردنی (ئاهم
(علیه السلام) ی تیایه ، که ئیمه دووو گو شه گیرین لهو ئاماده بوونه
له زانسته شاراو ه کان که په یوه ندی دارن بهو شتانه ی له ناو زه ویدان له جووری
هه موو دروستکراوه کان که فزای جینشینی خوی کار به جی له سه ر ئه و شتانه
سو پرده خوات . که ته نه به پیی حیکمه ت کاره کانی بهر یوه ده بات ، هه رو هه فیتر
کردنی ئاهم (علیه السلام) که پیویست بوو له زانستی گشتی و به شه کانی
که په یوه ندی دار بوون بهو حوکمانه ی هه بوون له سه ر زه ویدا و دروست کردنی

۳ / (قصص الانبیاء) ی (ابن کثیر) . (الطبری) به (سسند) یکی (جید) له (جامع البیان))
۱ / ۱۷۳ (ده رمیناره .

جَبْرِئِيلُ لَهْ سَهْر زهَوِيْدَا . ﴿ يَا اٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَائِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّيْ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴾ (البقرة / ۳۳)

(ابو جعفر ابن جرير الطبري) دهْلِيْت : - خَوای گهوره بهو فریشتانه ی ووت که پرسپاریان لی کردبوو : - که ئادهم و نهوه کانی دهکات بهجینشین لهسهر زهَویدا , فریشته کانش و اباسی خویانیان کرد که گوئی پرایه ل و ملکه چی فرمانی خوان و لهو که سانه نین که فساد و خراپه لهسهر زهَویدا دهکن و خوین دهپژن , بی گومان نهوان بی ناگا بوون لهوه ی که خَوای گهوره نهخشه ی چی کیشاوه , و لهکویدا جی بهجی ی دهکات پیش نهوه ی نهوانی لی ناگادار بکات لهسهر شیوه ی نهو نهزانی یه ی که ناوی فریشته کانیان نهدهزانی , ئینجا ئادهم ناوی شته کانی فیر کردن , نهگهر زانایه که بهوایه فیری بکردنایه بیگومان دهیان زانی , نهوان و غهیری نهوانیش لهو بهندانن که هیچ نازانن تهنها نهوه نهبیّت که خَوای گهوره فیری کردوون , و خَوای گهورهش هرکه سی بویت تایبه تمهندی دهکات به عیلم و زانست و هرکه سیشی بویت قهدهغه ی دهکات لی , وه که نهوه ی ئادهم ی فیری ناوه کان کردو و نهویش بو فریشته کانی خسته پوو .

پاش نهوه ی خَوای گهوره تایبه تمهندی ئادهمی دهرخست و مافی لهجینشینی دا پوون کردهوه , ئینجا پیزیکی زوری پشت بهسهریدا , خَوای گهوره فرموی : -

﴿ وَاِنْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلِیْسَ اَبٰی وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِيْنَ ﴾ (البقرة / ۳۴) .

۴/ (محاسن التاویل) (۲ / ۹۹ - ۱۰۰) .

۸/ (جامع البیان فی تفسیر القرآن) (۱ / ۱۷۵) (دار المعرفه) .

(ابن کثیر) دَه لَیْت : - نَه مَه پَرِز گُرتنِ کَی گُورِه بُوو لَه لایِهَن خَواوَه بُوو نَادَه م وَ پرستی به سهر نه وه کانی شیدا , به جُورِیک هه والی دا که خَواي گه وره فه رمانی کرد به فریشته کان سوجه دی پَرِز گُرتن به رن بُوو نَادَه م , لَه نایه تیکی تردا ده فه رموویت : ﴿ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴾ (الحجر / ۲۹) .

چوار پَرِز گُرتنی بُوو نَادَه م تیایه : - به دهستی پیروزی خَوي دروستی کردوه , له پُرحی خَوي کردوه به جه ستهیدا , و فه رمانی کردوه به فریشته کان سوجه دی پَرِز گُرتنی بُوو به رن , و ناوی شته کانی فیر کردوه .
بُوو نَه مَه ش مووسا کاتیک له گه ل نَادَه م له ناو فریشته به رزوو به ریزه کاندای کُوبوونه وه و چاویان به یه کهوت , ووتی : - (تُو نَادَه می باوکی به شهریت , که خَواي گه وره به دهستی خَوي دروستی کردوویت , و له پُرحی خَوي کردوه به به رتدا , و فریشته کانی سوجه دیان بُوو بردوویت و و ناوی هه موو شتیکی فیر کردویت) .^۱

(القاسمی) دَه لَیْت : خه لکی دهر بارهی نَه م سوجه دیه قسه ی جیا یان هه یه , :- هه ندیکیان دهلین پَرِز گُرتن بووه له نَادَه م (علیه السلام) و گوپرایه لی فه رمانی خوا بووه , په رستنی نَادَه م نه بووه , ووتراوه : - سوجه بردن بُوو خوایه , و نَادَه م (علیه السلام) له ویدا وهک (قیبله) واته (په وگه) و ابووه , یان سوجه بُوو نَادَه م وهک سلاوِیک بووه , یان سوجه بووه بُوو نَادَه م په رستشیک بووه به فه رمانی خوا و فه رزی کردوه به سهریاندای (ابن الأنباري) له (الفراء) و کُومَه لَیک له پیشه وایانه وه باسیان کردوه که سوجه ی فریشته کان سلاوِیک بووه نه که په رستش , سوجه دی به گه وره به پَرِز دانان و سلاو کردن بووه نه که سوجه دی نوپَرِو په رستش .

۲ / فه رمووده یه کی (صحيح) ه (أبو داود) به ژماره ی (۴۷۰۲) و (أبو یحیی) له (المسند) دا به ژماره (۲۴۲) به سه نه دیکي (جيد) دهریان هیئاوه .

(شیخ الاسلام ابن تیمیہ) ووتویه تی : نهلی زانست ووتویانه :- سوجه بؤ ئادهم به فرمانی خوا سووه و خوئی فرهزی کردووه , خوی گهوره فرمویه تی :- (اسجدوا لادم) نهیفرمویه :- (الی آدم) هریه که یان مانای خوئی هیه جیاوازیش هیه له نیوان (سجدت له) و (سجدت الیه) خوی گهوره فرمویه تی :- ﴿ لا تسجدوا للشمس ولا للقمر و اسجدوا لله ﴾ (فصلت / ۳۷) هروه ها فرمویه تی : ﴿ ولله يسجد من في السموات والارض ﴾ (الرعد / ۱۵) موسلمانان له سر نهوه یهک دهنگن که سوجه بؤهردو دارو گیانله بهران حرامه , به لام دهریاری (کهعبه) دهوتریت :- پیغه مبر () بهرو ناپاسته (بیت المقدس) نویژی دهکرد , پاشان بهرو ناپاسته (کهعبه) نویژی کرد , ناوتریت نویژی بؤ (بیت المقدس) یان بؤ (کهعبه) کرد , راستیه که ی بریتیه له : ملکه چی به دل و دان نان به به ندایه تیدا , تهنا بؤ خوی گهوره دهگونجیت .

نایه تی :- ﴿ الا انليس ابي واستكبر وكان من الكافرين ﴾ (البقرة / ۳۴) .
واته :- (کاتیک خوی گهوره فرمانی کرد به فریشته کان سوجه بؤ ئادهم بهرن کو مه لیکیان سوجه یان بؤ برد , تهنا ئیبلیس سوجه ی نه برد , فرمانه که ی په تکرده وه خوئی به گهوره نیشاندا , و نهو یه کیک بوو له کافران)
زانا (الشنقیطي) ده لیت :- لیردها پرونی نه کردو ته وه هوکاری خو به گهوره زانینه که ی چی بوو له وهدا که لیکی دایه وه , به لکو له شوینیکی تردا پرونی کرده وه , وه فرموی : ﴿ انا خير منه خلقتني من نار و خلقته من طين ﴾ (الاعراف / ۱۲)

واته :- (من له ئادهم چاکترمو خه یرم زیاتره چونکه تو منت له ناگر دروست کرده وه نهوت له قوردروست کرده وه) پرونکرده وه :- ئیبلیس پیوانه ی له سر نه وه کرد که نهو په گهزی نهوی لیدروستکراوه ناگره , نهو په گهزه ی ئادهمی لیدروستکراوه قور , نهوه ی بهرهمی هیئا بریتی بوو له وه ی که نهو چاکتر و خه یری زیاتره له ئادهم , ناگونجیت فرمانی پی بکرت سوجه

بؤکھسیک بهریت که نه م خوی له و چاکتریئت , له گهل نه وهی که خوی گه وه
فهرمووبوی : (اسجدوا لآدم) .

پاشان خوی گه وه فهرمووی به :- ﴿ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾
(البقره / ۳۵) .

واته :- ووتمان : نهی ئاده م خۆت و هاوسهره که ت له باخ و بهه شتدا ژيان
به رنه سهرو نيشته جين , له هر کوی حه زده که ن بخۆن و بخۆنه وه
به تيروه سه ل , به لام نزیکي ئه م دره خته مه که ون (دره ختيکی ديارى کراوبوبو
تاقیکردنه وه لنيان قه دهغه کرا نه گينا ده چنه پريزي سته م کارانه وه) .

زنایان پای جياوازيان هه يه دهر باره ی ئه و (جنة) بهه شته ی که ئاده می تی
چوه , ئایا له ئاسماندا بووه یان له زه ویدا بووه ؟

(ابن کثیر) ووتویه تی :- زۆرينه له سه ر ئه وه ن که ئه و بهه شته
له ئاسماندا بووه , که (جنة الماری) بووه , به پئی پواله تی ئایه ت و
فهرمووده کان , وه ک خوی گه وه فهرمووی :-

﴿ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ ﴾ (البقره / ۳۵) لیڕه دا (ال) له سه ر
ووشه ی (الجنة) بؤ گشتی نه بوو ,

(محمد متولي الشعراوي) ده لیئت : - چۆن ده گونجیئت ئیبلیس بجیته ناو
بهه شتی گوپرایه لانه وه له کاتی که دا ئه و خوی له خوا یاخی بووه ؟ و چۆن
ده گونجیئت بجیته ناو بهه شتی (خلد) هه تا هه تایى و پاشان ئی ده ر بچيئت ,
له گهل نه وه ی که خوی گه وه بریاری داوه هر که س بجیته ئه و بهه شته ئی
ده ر ناچيئت ؟ ئیمه يش به هه موویان ده لیين :- ئیوه به ناگانین له مه به سته
ووشه ی (جنة) , نهه شتی که پیی ده لیين : (غلبة الاستعمال) واته : (زۆر
به کارهاتوو) , لیڕه دا ووشه که چه ند مانایه ک ده گه یه نیئت , به لام عاده ت وایه
زۆر جار به یه ک مانا وهر ده گیريئت ,

به جوریک که ووشه که ده بیستريئت یه ک سه ر بری می شک نه چيئت بۆلای هه تا
هه تایى که بهه شتی قیامه ت و پاستیه . کاتی که ووشه یه ک له قورنانه دا دیئت ,
ده بیئت به کارهینانی ووشه که بزانی , چونکه خوی گه وه ده ر بریوه

ووشه ی (الجنة) له مانادا واته (الستر) داپۆشه ر , له و شوینه ده نیريت
که دارستانی چرو پهر هه مه جوړی تیا بیئت . نه گه ر بیینه لای قورنان ده بینین

ووشه‌ی (الجنة) ی له دوو مانادا به کاره‌یئاوه . مانای زمانه وانی و مانای به‌ه‌شتی کۆتای خوای گه‌وره ده‌فرموویت :-

﴿ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ خُضْرٍ وَأَعْنَابٍ ﴾ (البقرة / ۲۶۶)

واته : (ئایه هیچ کەس له‌ئێوه‌هه‌زه‌کات باخیکی هه‌بیته‌ له‌دارخورماو جه‌نده‌ها جور باخه‌ تری پێک هاتیبیت) .

هه‌روه‌ها ﴿ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ ﴾ (البقرة / ۲۶۵)

واته : (وهك باخچه‌یهك له‌به‌رزاییهك داییت , بارانیکی دلۆپ گه‌وره بیگریته‌وه و بپیته‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی دووبه‌رامبه‌ر به‌ره‌می هه‌بیته‌) . ئه‌م دووئایه‌ته‌و چه‌ندی ئایه‌تی تریش مه‌به‌ستی له‌باخچه‌ی دنیا‌یه که‌پازاوه‌ن نه‌ک به‌ه‌شتی کۆتای . که‌واته ... ده‌بیته‌ بزانی ئه‌و به‌ه‌شته‌ی که‌ئاده‌می بۆماوه‌یه‌ک تیاریا , ئه‌وه به‌ه‌شتی هه‌تاهه‌تایی نه‌بوو . چونکه‌ ژیا‌ن له‌به‌ه‌شتی نه‌پراوه‌دا دوا‌ی جی به‌جی کردنی ته‌کلیفی خوایی دیت , که‌پادا‌شتی شو‌ین که‌وتنی به‌رنامه‌ی خواییه . هه‌رکەس چووه‌ ناو به‌ه‌شته‌ی هه‌تاهه‌تایی هه‌رگی‌ز ئی ده‌رنا‌چیته‌ , ئاده‌م بۆسه‌ر زه‌وی دروستکراوه , که‌واته ئه‌وبه‌ه‌شته‌ی ئاده‌می تیا ژیا , شو‌ینی‌ک بوو خوای گه‌وره ئاماده‌ی کردبوو . بۆئه‌وه‌ی راهی‌نای تیا‌بکات له‌سه‌ر به‌رنامه‌که‌ی خوا , فه‌رمانی به‌هه‌ردوکیان کرد به‌ووشه‌ی (فَكُلَا) لی‌ی بخۆن , و نه‌هیشی ئی کردن به‌ووشه‌ی (ولاتقربا) واته‌ نزیکی مه‌که‌ون^۱ ئی‌بلیس وه‌سه‌سه‌ بۆئاده‌م و هه‌وا دروستده‌کات .

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی :- ﴿ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴾ (الأعراف / ۲۰)

واته : شه‌یتان وه‌سه‌سه‌ی خسته‌ دل‌یا‌نه‌وه‌ قاعه‌وره‌تی شاراوه‌یانی ده‌رخسته‌ وتی :- په‌روه‌ردگارتان نه‌هی ئی نه‌کردن له‌خواردنی به‌ری ئه‌م

درهخته ، مهگەر ئهوهی که نهیویست ئیوه بینه دوو فریشته یان بو هه میشه ی له بههشتدا بمینهوه . (وقاسمها) ئینجا له سه ر ئه وه سویندی بو خواردن ﴿ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴾ (الاعراف / ۲۱)

واته : بهراستی من ئامۆزگاری کارو که سیکی دلسۆزم بو تان . له نایه تیکی تر دا هاتوه :- ﴿ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى ﴾ (طه / ۱۲۰)

واته : (ئایا پرینمایت بکه م و پیّت بلیم که درهختیک ههیه ئی بخویت ، ئه وه بهه میشه یی له ناو نازو نیعمه تی نه براوه دا ده مینیته وه ، ئه مه ش بهراستی سه رلی شیواندن و فروفیل و پیچه وانه ی راستی بوو . مه به ست له (شجره الخلد) واته : ئه گەر ئی بخوات ئه و نه مر ده پیّت ، ڕنگه ئه و درهخته پیّت که پیغه مبه ر ﴿ ﴿ ۱ ﴾) ده رباره ی فره موویه تی : - (اَنْ فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةٌ يَسِيرُ الرَّاكِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا)

واته : (بهراستی له ناو بههشتدا داریک ههیه ، سواریک له ژیر سیبهره کهیدا بو ماوه ی سه د سال دهروات هیشتا ته و او نابیّت) . ﴿ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ﴾ (طه / ۱۲۱)

واته : (ههردووکیان له بهری درهخته که ی بههشتیان خوارد ، بهرگی بههشته که یان له بهر که و ته خواره وه و عمره ت و جهسته یان ده رکه وت ، ئینجا ده ستیان پی کرد که به گه لای داری بههشت خو یان پو شته بکه نه وه ،) حواء ، پی ش ئاده م له بهری درهخته که ی خوارد هه ر ئه ویش هانی ئاده می دا که بیخوات (خوا زاناته ره) .

له (ئەبی هورەیرە) هەو پێغەمبەر (ﷺ) فرمویەتی : (لولا بنو اسرائیل لم یخز اللحم ، ولولا حواء لم تخن انثی زوجها)^۱ واتە : (ئەگەر نەهەوی ئیسرائیل نەبوونایە ئەوا گوشت خراپ نەدەبوو یۆگەنی نەدەکرد ، و ئەگەر حەواء ییش نەبوا یە هیچ ژنیکی خیا نەتی لەمێردەکە ی نەدەکرد) .

له (ابی هريرة) و (خليفة) (خوالییان پازی بیّت) ووتیان :- پێغەمبەر (ﷺ) فرمویەتی :- (خوای گەرە لەپوژی قیامەتدا خەلکی کۆدەکاتەو ، ئینجا باوەرپاران کاتیکی بەهەشتیان ئی نزیکی دەخریتەو ، دین بۆلای ئادەم (علیه السلام) و دەلین :- ئەو ئادەمی باوکمان داواکە دەرگای بەهەشتمان بۆ بکریتەو ، ئەویش دەلێت :- ئایا تەنها بەهەوی گوناھیکی باوکتانەو لە بەهەشت دەرنەکران ؟)^۲

خوای گەرە دەفرمویت :- ﴿ فَأَزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴾ (البقرة / ۳۶)

(محمد علي الصابوني) دەلێت :- شەیتان بەهەوی ئەو درەختە ی ناو بەهەشتەکەو ئەوانی خستە هەلەو لەخستە بردنەو و سەری ئی تیک دان کە ئی ی بخۆن ، پاشان لەناو نازو نێعمەتەکە ی بەدەرکردنی دان ، خوای گەرەش فرموی : پێمان ووتن لەو بەهەشتە دابەزن و دەرچن بۆسەر زەوی ، بەهەر سیکیانی ووت کە (ئادەم و حەواء) و (ئیبلیس) بوون ، کەشەیتان دوورژمنە بۆ ئادەم و حەواو ئیوێش ببنە دوورژمنی شەیتان ، ئینجا بۆ ئیوێ لەسەر زەوی دنیا شوینی نیشتە جی بوون و مانەو هەیه و لەناو نێعمەتی بخۆن و سوودی ئی وەرگیرن تا ئەو کاتە ی لەسەر زەویدا دەژین .^۳

۲/ (بوخاری) بەژمارە ی (۳۳۳۰ و ۳۳۹۹) و (مسلم) بەژمارە ی (۱۴۷۰) دەریان هیناوە .

۳/ (مسلم) له (الشفاعة) دا پێواوەتی کردووە .

۴/ (صفوة التفاسیر) . (محمد علي الصابوني) .

(الشیخ ابو بکر الجزائری) دهلیت : - خوای گهوره ههوالی دا که شهیتان ئادهم و هاوسره کهی خسته ههلهوه , کاتیك که خواردنی بهری درهخته کهی لهبر چاو جوان کردن و پازاندیهوه ئینجا شهوانیش لییان خوارد , پاشان جل و بهرگهکانیان کهوته خوارو گیانیان دهرکهوت , نهبوونه کهسیك لهو بهمهشته دا بمیننهوه , دابهزینه سر زهوی لهگهل ئیبلیدی دوژمنیاندا , تالهوی بهدوژمنایهتی یهوه برژین تازیانیان کوئایی دیت .^۱

﴿ قُلْنَا آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾ (البقرة / ۳۷) .

واته : (ئادهم (علیه السلام) لهلایه ن پهروهر دگاریهوه چه ند وشهو نزایهکی وهرگرت (بهدل و به کوئ پاپایهوه و خوای میهره بانیش) نزاکی وهرگرت و لئی خوش بوو , چونکه بهراستی شهو میهره بان و تهوبه وهرگرت . نزاکی بریتی بوو له : ﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (الاعراف / ۲۳) .

واته : (شهی پهروهر گارمان ئیمه سته ممان له نهفسی خوومان کرد نهگرت تو لیمان خوش نه بیت و په حمان پی نه کهیت بهراستی له خهساره تهنه ندان دهیین) ﴿ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعاً فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ (البقرة / ۳۸)

(ابن کثیر) ووتویه تی : - خوای گهوره ههوال دهوات دهر باره ی شهوی که ئادهم و هاوسره کهی ناگادار کردو تهوه , کاتیك له بهمهشته کهی دایبه زاندن - که مه بهستی نهوه کانیشیه تی - که له مهو دوا کتیبیان بو داد به زیت و پیغه مبه رانیان لی ده نیزیت و بهلگو نیشانه یان پی دهوات .

(مقاتل) ووتویه تی : - (الهدی) مه بهستی (محمد) ه (ﷺ) و (الحسن) ووتویه تی : (الهدی) مه بهستی قورئانه , ههردوو ووته کهش راستن , قسه ی

(إبي العالية) گشتگیرتره : (فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ) واته :- هرکس پروو بکاته نهو کتیبانهی دابهزیون و نهو پیغه مبهرا نهی نیردراون (فلا خوفَ عليهم) . ترسیان لهسر نابیت لهو دا کهله پروژی قیامه تدا پروو به پروو دهبه نهو ، (ولا هم یحزنون) خفه تبار و دل تهنگ نابن لهو هی کهله دنیا دا له دهستیان چووه ، وه لهسوره تی (طه) داده فرمویت :- ﴿ قَالَ اهْبِطْ مِنْهَا جَمِيعًا بَغْضًا لِّبَغْضِ عَدُوِّ فِرَاقًا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴾ (طه / ۱۲۳) واته : خوای گهوره فرمانیداو فرموی :- « نیت هر دوکتان دابهزن له به هشت به گشتی ، هندیکتان دهبه دوزمنی هندیکتان ، جا نه گهر هیدایهت و رینمونی من بو نیوه هات ، نهو هی شوین بهرنامه کم بکهویت ، نه گومرا دهییت نه ناخوشی و ناچه تی و ناسور دیته پیگه کی . »

(إبن عباس) فرمویته تی :- له دنیا دا گومرا نابیت و له قیامه تیشدا ناچه تی و ناخوشی توش نابیت .
﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ (البقرة / ۳۹) .

واته : (نهوانهش بیباوه پروو و باوهریان به نایهت و نیشانه کانی ئیمه نه کرد ، نهوانه هاوه لانی ناگری دوزخ دهب و به هه میشهیی تیایدا ده میهنه وه) .

﴿ سوودو وانه ئیمانیه کانی چیروکه که ﴾

(۱) زانا (السعدی) دهلیت :- بهراستی خوای گهوره نهو چیروکه کی کرده شوینی په ند وهرگرتن بو ئیمه ، هسودی و خو به کهوره زانین و سووربوون لهسر شتی که له مه ترسیدارترین نه خلاق و رهوشتن لهسر بهنده کان ، خو به کهوره زانینی ئیبلیس و هسودی بردنی به ئادم (علیه السلام) بهرو نهو هی برد که بینیتان ، سووربوونی ئادم و هاوسهره کی بهرو نهو هی بردن کهله بهری درهخته که یان خوارد ، نه گهر په حمهت و بهزهیی خوای گهوره

نه‌بوایه بۆیان شه‌وا به‌ره‌و له‌ناو‌چوون ده‌چوون ، به‌لام په‌حمه‌تی خوا که‌م و کوپیه‌کانی پر‌کرده‌وه ، شکاوه‌کان پیکه‌وه ده‌به‌ستیت‌ه‌وه ، و شه‌وی خه‌ریکه له‌ناو بجیت پزگاری ده‌کات و شه‌و که‌سه‌ی که‌وتوه هه‌ل ده‌ستیت‌ه‌وه .

(٢) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت :- بۆ به‌نده‌کان ده‌گونجیت شه‌گه‌ر که‌وتنه هه‌له و تاوانه‌وه ، خه‌را په‌نا‌به‌رن و ده‌ستپیش‌خه‌ری بکه‌ن له‌ته‌وه‌به‌کردن و دان نان به هه‌له‌کانیان دا ، شه‌وی که‌مه‌ردوکیان ئاده‌م و هه‌واء له‌دلیکی پاک و به‌مه‌به‌ستی گه‌رانه‌ه‌یان بۆ لای خوا ووتیان ، خوای گه‌وره سیفه‌تی شه‌و ته‌وه‌کردنه‌ی بۆ نه‌گه‌یانه‌وه ، بۆ شه‌وی که‌ته‌نها ئیمه په‌په‌ره‌یان بکه‌ین ، ئیمه به‌به‌خته‌وه ری ده‌یبه‌ینه‌وه و له‌تیا چوون پزگارمان ده‌بیت ، هه‌روه‌ها هه‌والی شه‌وه‌شی پێدا‌ین که‌شه‌یتان له هه‌ره‌شه‌ی خۆی پێی ووتین و ، پێداگری کرد له‌سه‌ر شه‌وی که‌به‌مه‌موو شه‌وه‌یه‌که سه‌رمان لی بشیوینیت ، مه‌گه‌ر ئیمه خۆمان به‌باشی بۆ شه‌و دوورمه‌نه ئاماده‌بکه‌ین . شه‌وی که‌ده‌ره‌که‌وت به‌م دوورمه‌نایه‌تی کردنه ، خوای گه‌وره حمز ده‌کات ئیمه به‌هه‌رچی تونامان هه‌یه به‌ره‌گری لی بکه‌ین و خۆمان له‌په‌رنگاوه‌ نه‌خشه‌کانی شه‌یتان بپاریزین ، هه‌روه‌ها چه‌کی له‌ناو به‌ری شه‌یتان بریتی یه له‌راستی ئیمان و هه‌یزی پشت به‌ستن به‌ خوای گه‌وره ، و لوت شکاندنی به‌نه‌جامدانی کاری خه‌یر ، و به‌ره‌گری له وه‌سو‌ه‌سه‌کانی و بۆ‌چونه پیسه‌کانی ، که‌هه‌میشه دله‌کان هه‌ل‌ده‌نیت بۆ شه‌و کاره‌ی درێژتی و دووری ده‌خاته‌وه له‌زانستی به‌سود و راستی یه‌کان .

(٣) (القاسمی) ده‌لێت :- ئایه‌تی :- ﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ ﴾ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر شه‌وی که‌خوای گه‌وره پازی ده‌بیت به‌نده‌کانی په‌رسیار له‌حیکمه‌تی خوا له‌کاره‌کانی و شه‌وی له‌نه‌هینی دروست‌کراوه‌کانی ده‌شاریت‌ه‌وه بکات ، به‌تایبه‌تی له‌کاتی سه‌رسو‌پماندا - په‌رسیارو داوا‌کردنیش به‌ ووتن یان به‌بوار

په خساندن و پووکردنه خوا ده بخت لهر شتنی زانست و زانیاری به سر به نده کاند ا به داواکردنیاں له سر چاوه کله که سوننه ی خوا هه میشه له کاردایه و زانست به سر به نده کاند ا دهر پزیت - وهک لیکولینه وهی زانستی و به لکه هیئانه وهی عه قلی و ئیلهامی خوایی.

دوهم :- نه گهر له نهینی و حیکمه ته کانی خوای گه وره لای فریشته کان شاروه بیت ، نهوا ئیمه له پیشترین لامان شاراوه بیت ، شوینی چاوتی پین و ته ماع نابیت بو ئینسان که هه موو نهینی و حیکمه تی دروستکراوه کان بزانیست ، چونکه نه اندازه کی که می له زانست پی دراوه !

سی یه :- خوای گه وره فریشته کانی پینمونی کرد له سر سوپمانه که یان ، و وه لامی پرسپاره که شیاپی دایه وه به هیئانه وهی به لکه - پاش پینمونی کردن - بو ملکه چ بوون و خو به ده سته وه دان ، پاش نه وهی که خوای گه وره هه والی پیدان که خو شتانی که ده زانیست و نهوان نایزان ، ناده می فیری ناوی هه موو شته کان کرد پاشان نه ویش بو فریشته کانی خسته پوو .^۱

۴) هه روه ها زانا (القاسمی) ده لیت :- زورینه ی خه لکی وتویانه :- ئیبلیس کافر پوو ، له بهر نه وهی فرمانی سوچه بردنی پهرت کرده وه ، و خو ی به گه وره زانی و سرکه شی کرد ، و لایدا ، و باوه پی و ابو که له سه ر حقه لهو کاری لادانه ایدا ، به وهش به لکه ی هیئانه وه که ووتی : (انا خیر منه) وهک نه وهی که سوچه نه بردنه که ی بی عه قلی بوو بیت بهرام بهر فرمانی خواو حیکمه ته کانی که ووشه ی خو به گوره زانین بوو ، که پیغه مبهر ﴿ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵۴۷ ۱۵۴۸ ۱۵۴۹ ۱۵۵۰ ۱۵۵۱ ۱۵۵۲ ۱۵۵۳ ۱۵۵۴ ۱۵۵۵ ۱۵۵۶ ۱۵۵۷ ۱۵۵۸ ۱۵۵۹ ۱۵۶۰ ۱۵۶۱ ۱۵۶۲ ۱۵۶۳ ۱۵۶۴ ۱۵۶۵ ۱۵۶۶ ۱۵۶۷ ۱۵۶۸ ۱۵۶۹ ۱۵۷۰ ۱۵۷۱ ۱۵۷۲ ۱۵۷۳ ۱۵۷۴ ۱۵۷۵ ۱۵۷۶ ۱۵۷۷ ۱۵۷۸ ۱۵۷۹ ۱۵۸۰ ۱۵۸۱ ۱۵۸۲ ۱۵۸۳ ۱۵۸۴ ۱۵۸۵ ۱۵۸۶ ۱۵۸۷ ۱۵۸۸ ۱۵۸۹ ۱۵۹۰ ۱۵۹۱ ۱۵۹۲ ۱۵۹۳ ۱۵۹۴ ۱۵۹۵ ۱۵۹۶ ۱

۵) (الحافظ ابن كثير) دەلىت :- بزانە لەم ئايەتە پيۈزەدا ﴿ فَاَزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَاخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانُ فِيهِ... ﴾ ھەرەشە يەككى گەرە ھەيە بۇ ھەموو سەرپىچى يەك لەچەند پرويەكەرە : ھەر كەس تىپروانىنى وايىت ئەرەي بەسەر ئادەمدا ھات بەھۇي ھەنگاۋ ئانى خۇي بوو بۇ ئەرە ھەلەر سەرپىچى يە بچوۋكە , ئەرە لەترسىكى زۆر دايە بەرامبەر سەرپىچى .

(الرازي) لە (فتح الموصلي) يەرە دەلىت :- ئىمە قەومىك بووين لە ئەرەي بەھەشت , ئىنجا ئىبلىس دىل و دەست بەستى كردين و ھىناينى بۇ دىنيا , ئىمەش تەنھا ئەرەمان لەسەر بسو غەم و پەرزارەو خەفەت بخوين ھەتابگەرپىنەرە بۇ ئەرە مالەي كە لىنى دەرگرا بووين .

۶) مامۇستا (سید قطب) دەلىت :- لەروداۋەكانى جەنگدا كە چىرۇكەكە وینەي كىشاۋە لە نىۋان ئىنسان و شەيتاندا , ھەمىشە ياد خەرەۋەيە بەسروشتى جەنگەكە كە لەنىۋان پەيمانى خواو , سەرلىشىۋاندىنى شەيتان دايە , لەنىۋان ئيمان و كوفردايە , لەنىۋان ھەق و ئاھەق دايە , لەنىۋان ھىدايەت و گومرايى دايە , ئىنسان خۇي گۆرەپانى جەنگەكەيە , ھەر خۇي سوودمەند يان زىان مەند دەبىت تيايدا , لەمەشدا ھەمىشە پىنى دەگەيەنرەت كە ئاگادارىيت , و ھەمىشە ئاراستە دەرگىت بەۋەي كە ئەرە سەربازىكە لەمەيدانى جەنگدا , و ئەرە يان ئەرەتا خواۋەنى دەستكەۋتە يان دۇپان لەرە مەيدانە دا .

۷) ھەرەھا (سید قطب) دەرەموۋىت :- لەكۇتايى دا بۇچونى ئىسلام دەر بارەي ھەلەر تاۋان تەرەكردن دىت ... كەھەلەي تاكە كەس و تەرەيەي تاكە كەسى ھەيە , لەتىپروانىنى سادەو پروون دا , كە ئالۆزنى يە , ھەلەيەككى بېرىار دراۋ لە سەر ئىنساننى يە لەپىش لەدايكبونىدا ۋەك ئەرەي تىپروانىنى كەنىسە دەلىت و بەكافر كەرنىشنى يە ۋەك (لاھوتى) , ۋەك ئەرەي كەنىسە دەلىت :- عيسا (عليه السلام) , - بەلىكدانەرەي ئەرەو عيسا كوپرى

خوابىت - ھەر لەئەستۇيدا بوويىت ، پزگاربوونى نەوھەكانى ئادەم بىت لە ھەلەكەى ئادەم ، !! ھەلەكەى ئادەم ھەلەكەى شەخسى بوو ، پزگاربوونىشى لىلى بەتەوبەى پاستەوخۇ دەبىت بەشىۋەكەى ئاسان و لەبار و سادە ، و ھەلەى ھەر كوپىكى ، ئەويش ھەلەكەى شەخسى دەبىت ، و پزگاش بۇ تەوبەكردن كراوھە ، ھەرىنسانىك تاوانى خۇى ھەلەكەرىت .^۱

(۸) زانا (الشقيطي) دەلىت :- خۇاى گەورە مامەلەى لەگەل ئىبلىس كەربە پىچەوانەى ئەو مەبەستانەى كە ھەيپو ، كەمەبەستى خۇ بەگەورە زانين و گەورە نىشاندان بوو ، بەلام خۇاى گەورە بەچوكى و كەم نرخی و سەرشۆرى و زەلىلى دەرىكرد ، ئەمەش لەئايەتى ﴿إِنَّكَ مِنَ الصَّاعِرِينَ﴾ (الأعراف / ۱۳) دا ، دەرکەوت ، (الصغار) ئەو پەرى سەرشۆرى و بىنرخى يە ، و ئايەتى ﴿.....أَخْرَجَ مِنْهَا مَذْمُوماً مَدْحُوراً﴾ (الأعراف / ۱۸) و چەندىن ئايەتى تىرىش ، لەم ئايەتەو تى دەگات كە كەسى خۇ بەگەورە زان ناگات بە و گەورەى و بەرزى يەى كەمەبەستى بوو و ويستويەتى ، بەلكو پىچەوانەى ئەوھى دەست دەكەوئ ، خۇاى گەورە دانى پىياناۋە و فەرمويەتى :- ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ﴾ (غافر / ۵۶)

واتە (ئەو كەسانەى لەناو سەنگياندا خۇ بەگەورە زانين ھەيە بەھىچ جۇرىك ناگەنە ئەو نامانچ و مەبەستانەى كە ھەيانە) .^۲

(۹) ئايەتى :- ﴿ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ﴾ (الأعراف / ۲۲)

دەرکوتنى جەستەو ئاشكەرابوونى عەورەت ، بىنگومان ئەوھ سزای تاوان و سەرىپچى يە ، نىشانەيەك نى يە بۆمەدەنيەت و شارستانىيەت ، بەلكوپاشەكشە و دورکەوتنەوھە لە فەترەت ، بىنگومان خۇاى گەورە چاكەى كەردوۋە لەگەل ئەوھى ئادەم دا بەوھى كەجل و بەرگى خۇ داپۆشىنى پىداۋن ،

۱/ (في ظلال القرآن) (۱ / ۵۵) بەدەستكارى يەوھ .

۲ / (أضواء البيان) (۲ / ۲۶۳)

كەجەستەو غەورەتتەن بشارىتەو ، كەجوانى و پاراۋەسى يە بۇيان ، وەك
فەرەمۇيەتى :-

﴿ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ
ذَلِكَ ﴾ (الأعراف / ٢٦)

ۋاتە : (ئەي نەۋى ئادەم بەراستى ئىمە پۇشاكى لەبارمان بۇ فەرەمەم ھىناون
، غەورەت و ئەۋەي پىتان ناخۇشە دەرىكەۋىت دايىنەپۇشىت ، ھەرۋەھا جل و
بەرگى جوانىش كە خۇتانى پى برازىننەۋە ، (بەلام بىرتان نەچىت) كە
پۇشاكى تەقۋاۋ خوا ناسى چاكتىر و خىردارتىر و بەفەرترە) .

۱۰) ۋوتەي خۋاى گەۋرە بۇ ئادەم و ھاسەرەكەي دۋاى سەرپىچى بىرىتى بوو
لە (اھىطوا) بەلگەيە لەسەر ئەۋەي كەسەرپىچى دەبىتتە ھۇكار بۇ بىبەش
بوون لە بەختەۋەرى ، ھەر بەۋ جۋرەي ئەگەر كەسىك حالى لەگەل خوا دابوو ،
ئەۋا شىرىنى ئىمان و كىرەۋەي چاكي پى دەست دەكەۋىت ، ئەگەر لە خوا
ياخى بوو ، ئەۋا لە و بەختەۋەرى يە بىبەش دەبىت ، و لەۋ پلەيە دىتە خوار
ۋەك ئەۋەي بەھەندىك لە پىاۋ چاكان ۋوتراۋە : ئايا كەسىك سەرپىچى بكات
لەزەتى گۈپرايەلى دەست دەكەۋىت ؟ ۋوتيان : نەخىرو نەخىر ، ھەر كەس
خەزى پى بكات .

﴿ جېرۇكى ھود (عليه السلام) ﴾

ھۆزى عادى قەۋمى ھود (عليه السلام) لەكۈنتىن نەتەۋەكانن ، خۋاى گەۋرە
دەربارەي ھود بۇمان دەگىرپىتەۋە دەفەرەمۇيەت :- ﴿ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ
مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ ﴾ (الأعراف / ١٩) .

ۋاتە :- (يادىكەنەۋە و بىھىننە بىرى خۇتان كەخۋاى گەۋرە ئىۋەي پاش نوح
كىرە جىنشىنى خۋى . لە (الاحقاف) گىردو تەپۇلكە لەۋاىەكان دابوون لە
يەمەن كەلەنىۋان (عمان) و (حضرموت) دا بوو ، ئەۋان گەۋرەۋ جەستەيەكى
زىيان ھەبوو . ۋەك خۋاى گەۋرە دەفەرەمۇيەت :- ﴿ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ (٦)
إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ (٧) الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ (٨) ﴾ (الفجر / ٦-٨)

ۋاتە : (ئايە نەت دىۋ نەت زانى كە پەرۋەردگارت چى بەھۆزى عادكىد ؟
لەگەل ھۆزى ئىرەم (ئىرەم باپىرى عادە) كەبالاۋەرزۋو خاۋەنى كۈشكىكى

سنورداریوون) کویئنهو هاوشیوهی ئەوانه لههیچ شارێک دا سازندهاریوون .
 ئەمانه عادی یەکهم یوون .

(ابن کثیر) دهلیت :- نهوان يه کهم کهس بوون دواي (طوفان) لافاوهمکي نوح (عليه السلام) بتيان پهرست ، خواي گه وره (هود) پيغمبر (عليه السلام) ي بو ناردن . (انشاء الله) دواتر باسي بانگه وازه کهي ده کهين که کهله سورتهي (الاعراف) داها تووه ، به جوړيک که سورته که باسي بانگه وازي هودي به دريژي کردووه و چيرؤکي سزاي قومه کهيان و له ناو چونياني پيکه وه کوکردوته وه ، پاشان نهوي له سورتهي (فصلت) داها تووه که کوتاي و له ناو چونيان چون بووه باس ده کهين ، که خواي گه وره رووني کردوته وه .

﴿بانگہوازی ہود (علیہ السلام)﴾

لُحْوَى كَهَرَهُ فَرَمُوهُ بِتِي - ﴿ وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (٦٥) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٦٦) قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٦٧) أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ (٦٨) أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (٦٩) قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٧٠) قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سِإْنِي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ (٧١) فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ (٧٢) ﴿ (الاعراف ٦٥ - ٧٢)

ثَايِهِتِي :- ﴿ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (٦٥) ﴾ (الاعراف/٦٥) .

(القاسمی) دهلیت :- واته : برایان بووه له نهسه بدا ، چونکه به پیتی قسه ی نهسه ب ناسان له خوځیان بووه . ووتراوه : خه لکی هه موویان له نهسه بدا برای یهکن ، چونکه هه موویان نهوه ی (ئادهم و حواء) ن .^۱

(محمد متولی الشعراوی) دهلیت :- له بهر نهوه ی برایانه ته نها خیرو خوشی بوځیان دهویت ، له بهر نهوه ی برایانه راستگو دهییت له وه دا که پښیان دهلیت .^۲
خوای گه وه ده فره مویت :- ﴿ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴾ (٦٥) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٦٦) ﴿ (الاعراف / ٦٥-٦٦)

(ابن کثیر) دهلیت :- مه بهست نهوه یه که عاد قهومیکی دلره ق و بیروا بوون ، قهومیکی لوت بهرزو له خوځایی و یاخی بوون له بت په رستی دا ، خوای گه وه پیاویکی له ناو خوځیان دا بو ناردن بانگه وازیان بکات بو لای خواو ته نها په رستش بکه ن دل سوژ و ئیخلاسیان بو خوا بییت ، باوهریان پینه کرد و سه ریچیان کرد ، خوای گه وه به توترین شیواز گرتنی .

کاتی که فره مانی پی کردن به خوا په رستی و دلخوش کردن به گوئی پایه لی و لیخوشیونی خوایی ، وه سه ره نه وه ش به لینی خهیری دنیا و قیامه تی پیدان :-
﴿ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ ﴾

واته :- (پیاوه گه وه و دیاره کانی قهومه که کافر بوون وتیان : ئیمه تو له بیمیشتی دا نه بینن ، وئیمه وا گومان ده بین که تو له دروژنان بیت) .

﴿ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (الاعراف ٦٧)
واته : کاره که وه نه وه نه بوو که ئیوه گوماننتان پی کرد ، به لکو من پیغه مبه ریکی ره وانه کراوم له لایه ن په رومردگاری جیهانیانه وه .

۱. (محاسن التأویل) (٧ / ١٦٤)

۲. (قصص الأنبياء ومعهم سيرة الرسول) ل (٥٣)

زانای بانگ خواز ماموستا (عمرو خالد) ده لیت :- بوجی هم پیغه مېره
ناو نراوه (هود) ؟ خواي گه وره فرمويېتي ﴿وَالْيَ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا﴾ ,
ووشه ی هود له (الهود) هوه هاتووه , واته هیواشی و له سر خوئی ,
بانگه وازی قه ومه کي به له سر خوئی و هیواشی و به زه یی ده کرد , ناوه کي
پیټ ده لیت که نهو چون بانگه واز ده کات .

﴿ اٰیٰلُکُمْ رَسٰلَاتِ رَبِّیْ وَاِنَّا لَکُمْ نٰصِحٌ اٰمِیْنٌ ﴾ (۶۸)

واته :- (من په یام و نامه کانی په روه ردگارم ده گیه نم به نیوه و من بو نیوه
دل سوړو ناموزگار یکی نه مینم) .

گه یاندنی په یام پیویستی به راستگوئی هیه له که سه که دا که ده یگه یه نیت ,
وپیویسته ده ستواړه ی جوان و گشتگیرو پرماناو مه یستی چاک به کار به نیت
, نالوړی تیا نه بیټ و شوینی جیا وازی و ناکوکی نه بیټ , نهو له گه ل نه مانه دا
له سر شیوه ی نه گه یاندنه له وپه یی دل سوړی و به کول بوندا بووه و سور بووه
له سر هیدایه ت دانیان , به ته مای هیچ کریو پاداشتیک نابیت لیان و داویان
لیناکات به لکو نهو به دل سوړی و بانگه واز بو خواده کات , ته نه داوی پاداشت
لهو که سه ده کات که نار دویه تی , چونکه خیری دنیا و قیامت گشتي له
دهستی نهو دایه (و فرمانيش بو خو یه تی , ده فرمويټ : ﴿ يَا قَوْمِ لَا اَسْأَلُکُمْ
عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ اُجِرِيَ اِلَّا عَلٰی الَّذِي فَطَرَنِيْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴾ (هود / ۵۱)

واته :- (نه ی قه ومه که م من داوی کریټان لیناکه م له سر بانگه واز , کری و
پاداشتی من ته نه لای نهو که سه یه که منی له نه بوونه وه به دیه یناوه , نایا نیوه
بیرناکه نه وه ؟)

﴿ اَوْعَجِبْتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّکُمْ عَلٰی رَجُلٍ مِّنْکُمْ لِيُنذِرْکُمْ ﴾ (الاعراف / ۶۹)

(محمد علی الصابونی) ده لیت :- واته : سهرتان نه سوړمیت که خواي
گه وره پیغه مېر یکی له خوټان بو خوټان نار دوه , تا ناگادارتان کاته وه له
گه یشتنه وه تان به خواو , له سزای خوا بتاتر سینیت .^۲

۳. (قراءة جديدة وروية في قصص الانبياء) ل (۱۸۴)

۱/ صفوة التاسفير (۱ / ۴۴۲) .

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الاعراف / ٦٩) .

زانا (محمد رشید رضا) دهلیت : واته :- یادبکهن و فہزل و نیعمہ تی خوا بہسہر خووانہوہ بیننہوہ یادتان کاتیك نیوہی کردوہ بہ جینشین لہسہر زہویدا لہ دوی قہومی نوح (علیہ السلام) ، و زیادی پیدان و لہ دروستکراوہکان و بوی فراوان کردون ، و ہروہا فراوانی لہ مولک و دہسلات و شارستانیہ تدا پی داون ، یان لہ دروستکردنی جہستہی خوواندا ، کاتیك بالأتان بہرزو لاشہ تان بہہیزہ ، یادی نیعمہ تہکانی خوا بکهن و سوپاس گوزارین لہسہری ، تا بہلکو نہوہی خوی گہورہ بو سوپاس گوزارانی نامادہ کردوہ نیوہش دہستان بکہویت .

﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذْرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (الاعراف / ٧٠)

واته : (ووتیان : نایا تو ہاتووی بو لای نیمہ کہ بہ تہنہا خوا بہرستین و وان لہوانہ بہینین کہ باوک و باپیرانمان دہپہرستن ، جا ئو سزایہ مان بو بینہ کہ بہلینت پیداوین ، ئہگہر تو لہ راستگوئیانیت) .

﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتْجَادُلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمِيئْتُمْوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا نُرِئِلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سِإْنِي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ﴾ (الاعراف / ٧١) .

(ابن کثیر) دهلیت :- نیوہ بہوہی ووتتان بہ راستی سزاو تورہبونی خوا بہسہرتان داہات ، نایا نیوہ پشت لہوہ دہکهن کہ تہنہا خوا بہرستن کہ ہاوہلی نی یہ ، بو بت پهرستنی کہ خووان داتان تاشیون و ناوی خواتان لی ناون لہ لایہن خووانہوہ کہ خووان و باوک و باپیرانتان ئو ناوانہ تان ہریاردادہ ، بہلگہ لہسہر ئوہ دانہ بہزیوہ کہ نیوہ باوک و باپیرانتان بوی چوون ، ئہگہر

ئیوه حهق رته بکه نه وه له ناو ناحهقی و بی مانایی دا بمیننه وه نهوا ، وهک یهک وایه بۆتان ، نه گهر نه هیشیان لی بکهین یان نا ، جا چاوهروانی سزای خوا بکهن پیتان دهگات ، و سزاکهی ناگه پیتنه وه پیتی لیناگیریت .

زانا (الشنقیطي) دهلیت :- لیردها خوای گه وره هیچی دهرباره ی نهو موجداهله ی نیوان هود (علیه السلام) و قهومه که ی بۆ پوون نه کردینه وه به لام له شوینیکی تر دا ئاماره ی پیداوه :-

﴿ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ (٥٣) إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (٥٤) مِنْ دُونِهِ فَكِدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ (٥٥) إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ (هود / ٥٣ - ٥٦) .

واته :- (ووتیان : نه ی هود تۆبه لگه یه کت بۆ ئیمه نه هیئاوه و ، ئیمه له بهر قسه ی تۆ دهست له خواکانی خۆمان بهرنا دهین ، و ئیمه بهروات پینا هینین ، ئیمه ته نه ئه مه به تۆ دهلیین :- که مه ندیک له خواکانمان زیانیان به تۆ گه یاندوهه) دهستیان لیوه شاندریت و تیکیان داویت) ، هود ووتی :- خوابه شایهت دهگرم ئیوه هیش شایهت بن ، که بهراستی من له وهی که ئیوه نه یکه نه هاوبهش بۆخوا بهریم ، له غهیری خوا ، جابه مووتان پیلانم بۆ بگێرن له پاشان مۆلتیشم نه دهنی (به لام هیچیشتان پینا کریست) ، بهراستی من پشتم به خوابه ستوهه که پهرومردگاری من و پهرومردگاری ئیوه شه ، هیچ گیانه بهرێک نه که بجولیت له سهر زهویدا مه گهر نه وهی که ناوچه وانیان به دهستی خواوهیه و دهیان گریت ، بیگومان پهروه دگرم له سهر پێگای راسته)

﴿ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴾ (الاعراف / ٧٢) . واته :- (هود (علیه السلام) و نهو که سانه ی

له باومهداران له گه لیدابوون ، بهرهمهت له لایه ن خوئانه وه پزگارمان کردن ، و دروژنان و کافرانیشمان له پهگ و پیشه ده رکیشا و هه موویانمان به سه ریبه کداند و مالیانمان ویران و پوخواوکرد ، نه وان باومهدیان نه هیئا ، بویه شیایو نه و سزایه بوون)

﴿ تیاچوونی (عاد) ی قه موی (هود) ﴾

خوای گه وه ره فهرمووی : ﴿ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ (١٥) فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لَنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخُرِّي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴾ (فصلت / ١٥-١٦) .

ئایه تی : ﴿ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ﴾ زانا (الخازن) ده لیت : هود پیغه مبه ر (علیه السلام) به سزای خوا هه ره شه ی ئی کردن نه وانیش و تیان : - ئیغه به فه زل و هیژو قوه تی خوئان ده توانین نه و سزایه له خوئان دوربخهینه وه ، نه وان قه ومیکی جهسته و لاشه گه وه ره بوون خوای گه وه ره و له می داننه وه ره فهرمووی : - ئایا نه وان نه یان بینیه وه نه یان زانیوه که خوای گه وه ره نه وانی دروستکردوه له وان به هیژترو به ده سه لاته ره ، نه وان هه ر ئینکاری ئایه ت و موعجیزه کانی ئیغه یان ده کرد ، ئینجا ئیغه ییش بایه کی به هیژی تونده مان بوناردن که ده نگ ی گه وه ره بوو ، و تراوه بایه کی ساردبووه ، و تراوه (با) هه شت به شه ، چواریان بو سزایه ، که بریتین له (الصرصر ، العاصف ، القاصف ، العقیم) ، چواریشیان بو ره همه تن نه وانیش : (الناشرات ، المنشرات ، المرسلات ، الزاریات) ن ، و تراوه خوای گه وه ره له سنوړیکی دیاری کراودا بای ساردی بو ناردن ، هه موویان له ناوچون له چه ند پوژئیکی شومدا (و تراوه : پوژئانیکی ته پوتوژوای بوو خوّل و غوباربووه ، به جوړئیک بووه چاو هیچی نه ده بینی ، و خوای گه وه ره بارانی ئی گرتنه وه بو ماوه ی سی سال ، ته نها خوّل به سه ریاندا ده باری به بی باران ، بو نه وه له دنیا دا سزای سه رشوړیان پی بجیژین ، نه وان به بی مافیکی په و له سه ر

زهویدا خویمان به گه وره نیشانداندا له ژبیانی دنیادا ، و به راستی سزای قیامت سر شو پکرترو به نازارترو ، به راستی نه وان له وسزایه پاریزاوانبن و په نا نادریڼ ۱۰.

پاش نه و باتوندو به هیزه خوی گه وره باسی حالییانی کردو و فرمووی :-
﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُغْجِرُوا نَخْلًا خَاوِيَةً﴾ (۷) ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ﴾
(الحاقة / ۷-۸) .

زانای ته فسیر (القرطبي) ده لیت : ده تبینی نه و خه لک هی که له ماوه ی نه و چنه د شه و پوژده دا تیا چو و بوون ، هه مووال و پال به مردووی که و تبون ، ده تووت قه دی دارخورمای هه لکی شراون و ناوه که ی به تاله ، (ابو الطفیل) فرمووی ته :- وه ک کوته ری دار خورمای ناو بووش ، (ابن شجرة) و تویه تی : - (با) توندو به هیزه که دهیدا له ده میان و له و یوه ده چویه ناوسکیان و ، هرچی له ناو سکیان دابوایه پایده مالی و به به تالی ده یه یشته وه ، وه ک کوته ری دارخورمای کلوریان فی هاتبوو ، ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ﴾ واته : نایه که سینک یان کو مه لیکیان فی مابووی وه ، (ابن جریج) ده لیت :- نه وان بو ماوه ی هوت شه و هه شت پوژ له ناو سزای خوادا که بای به هیز بوو هه ربه زیندووی مانه وه ، کاتیک له پوژی هه شته مدا پوژیان کرده وه مردن ، ئینجا با هه لیگرتن و فرییدانه ناو ده ریاهه ﴿فَاصْبِحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِينُهُمْ﴾ واته :- ته نها ماله چوله کانیان ده بیئرا .^۲

۱. (تفسیر الخازن)

۲. (تفسیر القرطبي) (۸ / ۷۴۰) به کورتی و به ده ستکاری وه .

﴿ پهنډو وانه ئیمانیه کانی چیرؤکه که ﴾

(۱) زانا (محمد متولیی الشعراوی) ده لیت :- کاتیک ﴿وَالی عَادِ أَخَاهُمْ هُودَا﴾ ده بیستین ، وشه ی (اخاهم) کۆمه لیک مانامان ده داتی ، یه که م : له پره گه زی خویان بووه و به مه مان زمانی خویان قسه ی کردووه ، وله گه لیاندا ژیاوه و به باشی ناسیویانه ، نه وه ش نزیکسی و خوگرسی و تیکه لاوی بووه له گه ل پیغه مبه ره که دا ، چونکه نه گهر که سیکی بیگانه و بیانی بویه ده یانوت :- که سیکی بیانی هاتووه ده یه ویت ده سه لاتمان ئی وهرگریت و بییت به گه وره به سه رمانه وه ، ونه گهر به غه یری زمانه که ی خویان له گه لیان بدوایه ، په نگ بوو نه یان توانیا به گفتوگوئی له گه ل بکه ن^۱

(۲) زانای ته فسیر (القاسمی) ده لیت :- پشت به وه نابه ستریت که مه ندیک له میژوو ناسان تیایدا پوچوون و باسی ده که ن له قهومی (عاد) زور بالا بهرزوو گه وره به خووه بوون ، که دریز ترینیان (۱۰۰) بال بووه و کورترینیشیان (۶۰) شه ست بال بووه ، بی گومان نه مه به لگه یه کی له سه ر نی یه نه (عه قلی) و نه (نه قلی) ته نها وه مه مه ، نایه تی (و زادکم فی الخلق بصیطة) نایته به لگه له سه ر نه وه ی که نه وان وویستویانه ، به لکو به لگه یه له سه ر گه وره یی لاشه یان و به میزیان ، بی گومان نه ته وه کان یه کسان نه بوون له گه وره یی لاشه یان و دریزئی و میزیاندا ، به لکو له یه ک جیاواز بوون^۲

(۳) (ابن کثیر) ده لیت :- هه رکه سیکی بلیت :- پوژی شووم به رده وام بووه له پوژی چوارشه مه دا ، له م تیگه یشتنه وه ره شبین بییت پیی ، بیگومان هه له ی کردووه و پیچه وانه ی قورئانیشه ، چونکه خوی گه وره له نایه تیکی تردا فه رموویه تی :- ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لَّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخُرْي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْرَى وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ﴾ (فصلت / ۱۵-۱۶) .

۱/ (قصص الأنبياء وقعة سيرة الرسول) ل (۵۷ - ۵۸) .

۲/ (محاسن التأويل) . (۷ / ۱۶۷ - ۱۶۸) .

زانراوه که ههشت پوژی به دواى یه کداهاتوو بووه، نه گهرخویان له خویاندا شوم بووین، ئەوا بیگومان ههرحهوت پوژه کهى ههفتهى به دواى یه کدا تیکهوتوو، هه موویان دهگریتهوه که شووم بن، بۆنه مهش کهس شتی وای نهوتوو، به لکو مه بهست له (آیامِ نَحْسَاتِ واته: له سهه نهوان شووم بووه. ^۱

٤) (الدكتور فضل حسن عباس) دهلیت: - بهراستی هود (علیه السلام) ویستی دژایه تی ههستی قهوه کهى نهکات، هه ره سه ره تاوه خوی بگه یه نیته ههست و سۆزیان به لکو نزکیان کهوت و سۆزی بۆ نواندن، به لام قهومیك ده بینین، به هوی خوشه ویستیان بۆ مالى دنیا، سۆزی ئەو خوشه ویستیه دایپویشیوون، نه گهر بچن ئەو سۆزو عاتیفه یه له دهرونیان ده رکیشین، ئەوا کاردانه وه یه ک پوده دات، پیچه وانه ی ئەوه پوو دهدات که ده مانه ویت، به لام باشتترین پێگا بۆ له پرگ ده رکیشانی ئەو سۆزه، بریتی یه له وه که ئیمه سۆزیکى تر له دهرونیاندا به هیز کهین وه که به خشین له پێگه ی خوداداو به خه رج دانی له بواری خیردا، نه گهر خواى گه وه خه یری بۆ نهوان ویست، ئەوه ی که پوو دهدات بریتی ده بیئت له مملانیی ههردوو جوړه سۆزو عاتیفه که، یه کیکیان به سهه نهوی تریاندا به هیزو زالت ده بیئت، ئەوهش بهرنامه ی هود (علیه السلام) بوو، بهراستی ئەو ویستی ئەوه ی له دهرونیاندا یه ده ره بیئیت و ئەو جوړه سۆزو عاتیفه ی تربخاته شوینیان. پینیان ده فره موویت: - (ئەى خزمه کانم داواى لیخو شبوون له په ره مر دگارتان بکهن، پاشان بگه پێنه وه بۆلای ئەو، هه ره وه له ناسمانه وه بارانى زۆرى په ره ره که تان بۆ ده بارینیت، هیزو ده سه لاتان بۆ زیاد ده کات زیاد له هیزو ده سه لاتى ناسایى خوتان، پوه ره مه گێرن له م باس و نامۆزگاریانه له کاتی کدا که هه میشه تاوان بارن). (هود / ٥٢)

٥) پاداشت لەجۆرو پەگەزی کردەوهکان دەبیّت , لەکاتیکیدا خوای گەوره
 ھیزی جەستە و ھۆکاری مادی دابوو بەقەومی (عاد) , ئەوان خۆبەگەوره
 زانی و لادان لە خوایان پەپرەو کرد , ھەتا وتیان :- (مَنْ اَشَدَّ مِنْ قُوَّةٍ) کى
 لە ئێمە بەھێزترە , سزاکیان ئەوە بوو خوای گەوره بایەکی لەخۆیان
 بەھێزتری بەسەردا زاکردن , ھەریەکە لەوان بەوگەورەییەى خۆیان بۆئاسمان
 بەرزەکردەوه , پاشان دەیکیشایەوه بەزەویدا و سەری دەشکاند و جەستەى
 ھەک کۆتەرەى دار خورمای ھەلکیشراوی لێدەھات , ئەوە سزای خۆبەگەوره
 زانیەکیان و ھیز و دەسەلات و زۆرداریەکیەیان بوو , پەرورەدگار سەتەم لە
 بەندەکانى ناکات ئەو لەناوچوونەش وەنەبیّت زۆر دوربیّت لەستەم کارانەوه .

﴿ چیرۆکی (صالح) پیغەمبەر (علیہ السلام) ﴾

ھۆزى (ثمود) قەومی (صالح) پیغەمبەر بوون (علیہ السلام) لە (الحجر)
 نیشتەجى دەبوون , لەنیوان (حجاز) و (تبوك) دا , پیغەمبەر (ﷺ) بەو شوێنە
 دا تێپەڕى کە بۆ (تبوك) دەچوو , ئیمامى (احمد) لە (ابن عمر) ھەوہبۆمان
 دەگێڕیتەوه , فەرموویەتى :- کاتێک پیغەمبەر (ﷺ) لای خەلکەکە لە تەبوك
 لایدا , لای مألەکانى (ثمود) لە (حجر) یش لایدا لایان , بینى خەلکەکە لەو
 پوبارە ئاویان دەرەھێنا کە (ثمود) لێى دەخواردەوه , پاشان ھەویریان
 لێشیللاو مەنجەل و ساجى گەورەیان دانا , پیغەمبەر (ﷺ) فەرمانى پێکردن
 منجەلەکان بڕژن و ھەویرەکەش بکەن بە عەلەفى و شتر و لاخەکانیان , پاشان
 جێى ھێشتن تاگەیشتە سەر ئەو بیرەى , کەوشتەکەى (صالح) ئاوى لێ
 دەخواردەوه , و نەھى لێکردن کە بچنە شوێنەوارى ئەو قەومەى کەسزا
 درابوون , فەرمووی :- (من لەو دەترسم کەئەوش توشى ئێو ببیّت کەتوشى

١. ئەوان هاتوو ، لەبەر ئەوە مەچنە سەر شوینەکیان .

هەر لە (ابن عمر) هە ووتی: - پیڤەمبەر (ﷺ) کەلە (الحج) دا بوو ، فەرموو: - (مەچنە سەر ئەو قەومەکی کەسزادراون مەگەر لەکاتیکی دا بچن کەبگرن ، ئەگەر گریانان ئەبوو نەگریان مەچنە سەریان ، باشەو سزایەتان پێ ئەگات کەبەئەوان گەیشتوو) . ٢

لەمەندیک گێرانیوەدا هاتوو ، پیڤەمبەر (ﷺ) کاتیکی بەشوینەوارەکیان دا تیپەری سەری پێچابوو ، وڵاخی سواریەکی بەخێرایێ تاودابوو ، و نەمی کردوو بۆ شوینەکیان مەگەر ئەو کەسانە بەگریانەو بچن . سەردەمەکیان ، قورئان ئامارەکی پێداوە کە دواکی قەومی (عاد) لە (هود) (علیه السلام) بوون ، وەک لەپیڤەمبەر (صالح) هە دەگێرێتەو ، فەرموو: -
﴿ وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ ﴾ (الأعراف / ٧٤) .

ئەوان ئەهلی پیشەکی ئازەنداری بوون ، ئازەلی زۆر و پەزو باخ و کشتوو کالیان هەبوو ، نازو نەمەتیکی زۆریان پێگەیشتبوو ، بەلام ناشکوری ئەو نیعمەتانەیان کرد ، خواکی گەرە پیڤەمبەرێکی بۆ ناردن لەخۆیان کەدەیان ناسی پراستگۆیەو دەست پاکە ، کەئەویش (صالح) ه (علیه السلام)

مامۆستای بانگ خواز (عمرو خالد) دەلێت: - (شمود) ووشەیکە لە (شمد) ه وە هاتوو ، واتە : ئاوێکی کەم ، چونکە لەشوینێکیدا نیشتە جێ دەبوون خاکەکی ئاوی کەم بوو ، هۆزەکی بەو ناوەو ناوێرا لە بەر کەمی ئاوەکی . هەرەها (شمود) باپیرە گەرە یان بوو ، مەرج نیە (شمود) ئەوانە بوون کە لەگەڵ گەرەمان (صالح) دا ژیا بن ، دەگونجێت نازناوی هۆزەکی بێت . ٣ خواکی گەرە لە سورەتی (الأعراف) دا دەفەرموو: -

١- (البخاری) بەژمارەکی (٣٧٨ / ٦) لە (الأنبياء) دا پێواوەتی کردوو .

٢- (البخاری) بەژمارەکی (٣٧٩ / ٦) لە (الأنبياء) دا پێواوەتی کردوو .

١ / (قراءة جديدة ورواية في قصص الأنبياء) ل (١٩٥)

﴿وَالْيَ ثُمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ (٧٣) وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحَثُونَ الْجِبَالِ بَيْوتًا فَادْكُرُوا أَلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَغْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (٧٤) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ (٧٥) قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (٧٦) فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (٧٧) فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِاثِمِينَ (٧٨) فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿ (الاعراف / ٧٣-٧٩)

﴿ وای ثمود اخاهم صالحاً ﴾ . واته بو قهومی (ثمود) (صالح) ی برایانمان نارد که له نه سببی خوږیان و نیشتیمان ی خوږیان بوو، بهه مان شیوازی بانگه وازی پیغه مبه رانی پیش خوږی و دوی خوږی بانگه وازی کردن . که بریتی بوو له :- (اعبدوا الله مالکم من الله غیره) خوا به تاک بزائن و هاوهی بوپریرمه دن . پاشان نهو ئینسانه و موعجیزه ی بیرخسته وه که خوی گه وره له سر دهستی (صالح) دا به دیهینان که بریتی بوو له (هذ ناقة الله لکم آیه فذروها تاكل في ارض الله ولا تمسوها بسوء فیاخذکم عذاب الیم) .

(ابن کثیر) ده لیت :- زانایانی ته فسیر باسیان کردوه که (ثمود) پوژیک له (نادی) شوینی کوږونه و هی خوږیان کوږونه وه پیغه مبه ر صالح (علیه السلام) هات بو لایان ، بانگی کردن بو لای خوا یادی خستنه وه و ناگاداری کردنه وه و ناموژگاری کردن و فهرمانی پیدان ، نه وانش ووتیان :- نه گمر تو له و به رده - که به ردیکی گه وره ی دیاری کراو بوو - ووشتریکی مییه مان بو بینیته ده ره وه ، که سیفه تی واو وایت ، چهند سیفه تیکیان باس کردو و خستیانه پالی ، که گه وره بیت و ملی دریزو ئینجا پیغه مبه ر صالح (علیه السلام) پیی ووتن :- نایا نه گمر دیتان که من داواکه تان بو جیبه جی بکه م له سر نهو شیوه ی خوږتان ، نایا باورده یینن به وه ی که من هیئاومه و به راستم ده زانن له وه دا که پیی هاتوم ؟ ووتیان :- به لی ، نه ویش به لی و په یمانی له سر نه وه

لی و مرگرتن ، پاشان ههستا چوو بۆ شوینی نوێژ کردنه که ی ، نه وهنده ی پیویست بوو نوێژی بۆ خوا کرد ، پاشان له گهرو مرداری پارایه وه که داواکه یان وه لام بداته وه ، خوای گهروه فرهانی کرد بهو بهرده که لهت بیئت و ووشتریکی گهروه ی لی بیته دهره وه ، له سهسر نهوشیوهیه ی که نهوان داوایان کردبوو . یان له سهسر نهو سیفه تانه ی که لییان نابوو . کاتیکی بهو شیوه یه بینییان کاریکی گهروه مه زن هاته بهر چاویان ، دیمه نیکی سهیرو ، توانایه کی له پاده به دهر ، و به لگه یه کی یه کلایه کی گهروه ، و نیشانه یه کی پوون ، زۆریکیان باوهریان هیناو ، و زۆریکیشیان له سهسر کفری خویان و گومرایی مانه وه بهرده وام بوون ، له بهر نهو خوای گهروه فره مووی : ئینکاری نهو به لگه گهروه یان کردوو ، به مهوی وه زۆرینه یان شوین حه ق نه کهوتن .^۱

(محمد رشید رضا) ده لیئت : - (هذه ناقة الله) ، نه مه دهر خستنیکی سه ره له نوێ یه بۆ به لگه و نیشانه کان ، واته : نه مه ووشتری خوای گهروه یه ، ناوه که ی (إضافة) کراوه بۆ لای ناوی (الله) . (ناقة الله) له بهر گهروه یی و گرنگی کاره که ی . و تراوه : - له بهر نهو یه به پیچه وانیه ی سوننه تی کاری خوێ دروستی کردوو ، له چاو دروستکردنی ووشتره کانی ترو سیفاته کانیاندا ، و تراوه : - له بهر نهو یه که خاوه نی نی یه . به مولکی که سیان نه بوو ،

﴿ فذروها تاكل في ارض الله ولا تمسوها بسوء فياخذكم عذاب اليم ﴾ ووتی : - کۆی ئایه ته کان به لگه ن له سهسر نهو ی که نیشانه ی خوا له ووشتره که دا نهو یه ، که که س نایبیت دهستکاری بکات و خراپه و ئازاری تووش بکات ، نه له خواردنیدا و نه له خواردنه ویدا ، و ئاوی (شمود) له نیوان قهومه که و ووشتره که دا ، دابه شکرابوو ، که ئاویکی کهم بوو ، ده بوو نهوان پۆژیک بیخۆنه وه ، و ووشتره که ییش پۆژیک ، پریوایهت هاتوو ، که نهوان له باتی ئاو شیریان له ووشتره که بهشی هه موویان دهست ده کهوت ، نه مه له (ابن عباس) و (قتاده) وه ، پریوایهت کراوه .

پاشان بهو نیعمه ته تان یادی خستنه وه که له سهریان بوو .

﴿ وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سَهُولِهَا قُصُورًا وَتَجْحِثُونَ الْجِبَالَ بَيْوتًا فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَغْفُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴾ (الاعراف / ٧٤) .

واته : یادبکه نه وه کاتی که خوی گه وره ئیوهی کرد به جینشین له سهر زهویدا , (الشهاب) ده لیت : - نیفرممو : (خلفاء عاد) جینشینی عاد , ئاماژه به بۆ ئه وهی که له نیوانیاندا ماوه یه کی دوورو درێژ هه بووه , و ئیوهی له خاکی (الحجر) دانیشته جی کرد , که له دهشت و تهختانی یه کانییدا بیناو باله خانهی بهرزوو ته لاری هه مه جوژ دروستبکه ن , و چیاکان بهرن و دای تاشن له شیوهی مالدای بۆشوینی نیشته جی بوونتان .

(القرطبي) ده لیت : - مال و خانویان له شاخه کان ده بری و دروستده کرد له بهر ته مه ن درێژی خویان , چونکه خانوه کانیان پیش کو تای هاتنی ته مه نی خویان له ناو ده چون . یادی نازوو نیعمه تی خوا بکه ن به سهر خوتانه وه سوپاسگوزاری خوابن له سهری و فساد و خراپه له سهر زهویدا بهرپامه که ن .
﴿ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴾ (٧٥) قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (٧٦) ﴿ (الاعراف / ٧٥-٧٦)

(محمد علي الصابوني) ده لیت : - پیاوه گه وره و ناودارو خۆبه گه وره زانه کان له قهومی صالح به باوه پرداره لاوازه کانیانی شوین که وتووی صالحیان ووت : - بهراستی خوی گه وره صالحی بۆ ئیمه و ئیوهش ناردوو , ئه مه یان له سهر شیوازی گالته جاری ووت , به لام ئه وان (باوه پرداران) به شیوازیکی حکیمانه , به ئیمان به په یامه که ی وه لامیان دانه وه , .

(ابو حيان) ووتويه تي : لادانيان له ووتني (هُو مُرْسِل) بُو ووتني (انا بما أُرْسِلُ بِهِ مُؤْمِنُونَ) لهو پهری جوانيدا بووه , کاتيک فرمانی په يامه که ی زانراو و پوون و دياره , و پاريززاوره و گومانی تيناچيت له ودهدا که بهو شيوه ناوازه و دهسته و سانه وه هيناويه تي پتويستی به وه ناييت که پرسياری په يامه که ی لی بکريت , ئينجا نه و که سانه که خويان به گه وړه زانيوه ووتيان :- ئيمه باوه پر به وه ناکه ين که ئيوه به راستان زانيوه , له پيغه مبرايه تي صالح , به لکو نه وان نه يان ووت :- (انا بما أُرْسِلُ بِهِ كَافِرُونَ) , بُو دهرخستنی سره پيچی خويان بوو بُو نه وان و پرت کردنه وه ی قسه کانين بوو .

﴿ فَعَقَرُوا الثَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴾ (الاعراف / ٧٧)

(ابن كثير) ده ليت :- کاتيک نه و حاله تيان له سره دريژيوويه وه , که سه گه وړه خو به زل زانه کانين کوپوونه وه , له سره نه وه پړکوتن که نه و ووشتره بکوژن , تاله دهستی ئيسراحت بکن , و ناوه که يان بُو بگه پرتوه , شه يتان کرده وه که ی بُو جوان کردن . نه وه ی کاری کوشتنه که ی گرته نه ستوی خو ی , گه وړه که يان بوو , به پړکه ووتنی هه موويان کردی , له بهر نه وه کاره که دهرپته پال هه موويان .

﴿ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴾ (الاعراف / ٧٧)

زانا (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) ده ليت :- له اشاره که دا نو پياوی گه وړه به هيژ هه بووله شه يتانه کانين , بهرگری نه وان ه يان ده کرد که صالح (عليه السلام) بوی هينا بوون , بهر به ستيا له بهر دهم پړگه ی خواو بانگه وازه که يدا ده گرت و خراپه يان له سره زه ويدا دهنایه وه و چا که يان نه ده کرد , و صالح ناگاداری کردن که ووشتره که نه کوژن , به لآم نه وان له خو به گه وړه زانين و په تکر دنه وه ی حه قدا , په کم شت که کرديان کوپړکیان به ست تاله سر

١/ (صفوة التفاسير) (١ / ٤٤٤ - ٤٤٥) .

٢/ (صحيح قصص الانبياء) ل (٩٥ - ٩٦) .

ئەو پێک کەوتن و وێستەرە بکوژن هەر لەوماوەیەدا لەسەر ئەو پێک کەوتن کارەکانیان توندو چڕیکەنەو لەسەرکۆشتنی و وێستەرە تیپەرن بۆ کۆشتنی صالح ی پێغەمبەریان ، پەیمانیان دا پێک کەوتن ، و سویندیان خوارد ، و فەرمانەکیان شارەدووە لەترسی ئەو ی کەس و کارەکی قەدەغیان نەکەن ، چونکە لەمالیکی بەرپێزو سەربەرزدا بوون ، ووتیان (لَتَبِيتُّهُ وَاهْلَه) سویندییە ، بۆی دەمێننەو بەشەو ، پاشان ئەگەر کەس و کارەکی پێیان زانین و گومانیان برد ئێمە کۆشتومانە ، ئەوا سویند بۆ دۆست و نزیکەکانی دەخوین کە ئێمە لەناو بەری کەس و کارەکیمان نەبینیو ، بەدانیایی ئێمە لەپراستگۆیانین . ئەم نەخشە گەورەیان پێک خست و ، بەلام ئەوان نەخشە ی فیلاوی دەکێشن و خوای گەورە یش ، نەخشە ی بەتاکردنەو بۆکارەکانیان دەکێشێت و فێری صالحی پێغەمبەری دەکات ، کاتیکی خویان کەمین کرد لەبناری چیا یە کەدا تا بۆفرسەتیک چاوەڕێ بن بۆ صالح ، بەلام خوای گەورە دەستی کرد بەسزادانی ئەوان ، ئەوان بوونە پیشەرەو بۆ قەومەکیان بۆ ناو ئاگری دۆزەخ ، و خوای گەورە لە سەر چیا کەو بەردیکی گەورە ی بۆ ناردن دای بەهەموویان داو بەخراپترین شیوێ هەموویانی لەناو برد ، دواتر کەسی پۆژتەواو بوو ، لەسەرویانەو دەنگیکی زۆرگەورە هات و لەسەر و بن پای تەکاندن و سەر و ژیری کردن بەخاکەو ، ئینجا خوای گەورە صالح و باوەردارانی پزگارکرد و فەرمووی :-

﴿يَا قَوْم لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ﴾^١

(الاعراف / ٧٩) .

(محمد علي الصابوني) دهليّت :- دواتر (صالح) (عليه السلام) پشتی لی
 ھلکړدن پاش ټوہی له ناوچوون و بینینی که چییان به سرداها تووه ، له سر
 شیوازی حسرت و داخ ھلکیشان پیی ووتن : بهرستی من په یامی
 پرمردگارم پی گه یاندن ، و ناگدارم کړدن له سزای خوا ، و توانای خوّم به
 خمرج دا له ناموزگاری کړدنن ، به لام کاری ئیوه بهرده وامی بوو له سر
 رقبووننن له کهسانی دلسوزو ناموزگاری کار ، و دوزمنایه تیتان کړدن .^۱

(ابن کثیر) دهليّت :- واته :- صالح فرموی من زورم ھولدا له پیښاو
 ھیدایهت دانی ئیوه دا به ھمووتوانام که ھمبوو و به قسم کړدارم سوربوو
 له سمری ، به لام ئیوه حققتان قبول نه کړد ، له برئو له سر ئوکاره مانوہ
 که نازارو سزا بوو بقتان و بهرده و امیش دھیت له سرتان بۆ ھتا ھتایه ، من
 توانایه کم نی یه تازه دورتان بڅمهوہ ، ټوہی واجب و پیویست بوو
 لکه یاندنی په یام و ناموزگاری بۆ ئیوه گه یاندم و کړدم ، ھموو ھولی خوّم
 به خمرج دا ، به لام خوی گوره ټوہی خوی بیهریت دھیکات .^۲

﴿ وانه و پهنده نیمانیه گانی چارۋا ۽ ھوللہ گانہ ﴾

(القاسمي) دهليّت :- (الرازي) ووتویه تی :- ھندیک له بیبا و پران وای لیک
 ددہنہوہ ټوہ ووشانہی لہگیرانہوہی ټم پوداوہ دا دابہزیون جیاوازیان
 لہنیوان دایہ ، ووشہ کانیش : (الرجفة ، الطاغية ، الصيحة) ن ؟ ولام ،
 ټوہی (ابو مسلم) ووتویه تی بریتی یلہ :- (الطاغية) ناویک بۆ ھموو
 ټوانہی لہسنوری خویان تیپہریان کړدوہ ، وک یه که ټگمر ئاژل بن یان
 شتی تر ، و (ھا) ی پیوہ نویئراوہ بۆ (مبالغة) . موسلمانان پاشای

۲/ (صفوة التفاسیر) (۱/ ۴۴۵)

۳/ (قصص الانبياء) بقدرت سکا ریتوہ ل (۱۲۴)

لادەریان ناوناو: (الطاغية) و (الطاغوت) .

بەلام (الرجفة) بریتی یە لەو جۆرەو بوومەلەرزە لەزەویدا ، بریتی یە لەجۆلێکە دەرەکی کەدورنێه ناوی (الطاغية) ی بەسەر دا بپەردیت .

بەلام (الصلحة) زۆرجار بوومەلەرزە دەنگی گەورە لەگەڵ دا دەبێت کە پێی دەوترێت (الصيحة) ، ھەروەھا (الصاعقه) زۆرجار بوومەلەرزە یە . ھەروەھا (الزجرة) یش . خۆی گەرە فەرموویەتی :-

﴿ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ (١٣) فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ ﴾^١ (النازعات / ١٣ - ١٤)

واتە : ((باخوا ئەناسان چاک بزائن) بەراستی تەنھا گەرانیوێه یەک تیخوڕینە ، جا دەست بەجی ھەر ھەموو ئەو خەلکە بێدار دەبنوێ و زیندوو دەبنوێ و لە گۆرەپانی لیپرسینەویدا نامادەدەبن) .

٢) زانا (محمد رشید رضا) دەفەرموویت :- سوننەتی خۆی گەرە تیپەری لەویدا کەھەژارە لاوازمەکان لەخەلکی پێش بکەن بۆ وەلام دانەوێ بانگەوازی پیغەمبەران و شوێنیان بکەن و بچن ناو ھەموو بانگەوازیکی چاکە خوازی یەو ، چونکە لەسەریان قورس و گران نابێت کەبێنە شوێنکەوتوی غەیری خۆیان و کەسە خۆ بەگەرە زان و دەولەمەندو خوشگوزەرەکان پێیان بێ باوەڕ بن ، چونکە شەق دەکەنە ئێوانیان کەبێنە سەر گەرە ، و ملیش کەچ ناکەن بۆ فەرمان و نەمی یەکانیان . ئەوان زیادە پەوی لە زیان بەخشەکاندا ناکەن و ھەوا ئارەزوێکانیان لەسنوری حەق و دادپەروریدا سنوردار کراو ، ھەر لەسەر ئەم سوننەتە کەسە گەرەو بەدەسەلاتەکان لەقەومی صالح لەسەر قەسە خۆیان بەرامبەر باوەرداران بەردەوام بوون : ئایا ئێو وادەزانن کە صالح لەلایەن پەروردگاری یەو نێردراو ؟ ووترا : ئەم پرسیارە بۆ رابواردن و گالته جاری بوو . پێگرتیک نی یە لەویدا کەبوییتە پرسیارێکی حەقیقی ئەگەر پرسیاریان کردبێت لە (علم) زانینی ئەوێ کەنێردراویکە

ګومان بؤ ښه وان دروست بکات له شوینکوتنی دا دهرباره ی زانستیکی بورهانی ، و لادانیان که به شیوه یه کی جوان بیت و پړزو فزل بدات به صالح به سر نه واند او هلی بژیریت بؤ سرؤکیان له باتی خوځان .

(۳) لایه نگرانی ناحق پقیان له وانه دهییت که بانگه وازیان بکات بؤ حق و پراستی و هه ولیان له گه لدا بدات و هانیان بدات له سهری ، صالح (علیه السلام) خوشه ویست بوو لایان پیش نه وهی بانگیان بکات بؤ یه کخو اناسی و دمرکیثانی هاوړ پمرستی تیاندا ، وه خوای گه وره دهرباره یان فهرموویه تی :- ﴿ یصلحُ قد کُنتُ فینا مَرَجاً قَبْلَ هَذَا ﴾ واته :- (قه و مه که ی ووتیان :- نه ی صالح ، به پراستی پیش نه ی یاسایان ت تو له ناو نیمه دا شوینی هیوامان بوویت) به لام پاش بانگه وازه که ی حال گوړا تا بوو به که سیک زور پقیان لیی بوو ، له گه ل نه وهی نه و نهرمی له گه ل دهنواندن و به سوز بوو له بانگه وازه که یدا و به نارام بوو له سهریان ، و وه لامی داواکه یانی دایه وه ، که داوای کرد له پهر مردگاری نه و ووشره یان بؤ بنیریت که داوایان کرد بوو ، به لام نه و حقه ی که نه وی له سر بوو ، نه وان پقیان لیی بوو ، وه خوای گه وره دهرباره ی (اصحاب (لاخود) فهرموویه تی :-

﴿ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴾ (البرج / ۸)

که سانی خاوهن حقه نامانجی دنیایی یان نی یه ، و منافه سه ی که سانی دنیایی ناکه ن له سر نه و پله و پایه و پوچوونه ی هه یانه ، و پاشه پوژیش بؤ له خواتر سانه .

(۴) نه هلی یمان به نیمانه که یانه وه پړزیان هه یه ، وه نه وهی که نه هلی سوننه و جهماعه ت قه ناعه تیان پیی هه یه ، نیمانی نه بو به کری پراستگو (خوا لیی پازی بیت) وه کو نیمانی نومه ت نی یه . هه روه ها نه هلی شه و خراپه یش له شه و خراپه دا زیادیان هه یه ، و هه ندیک له شه و له هه ندیک تریان سوک ترو هیواشتره ، له گه ل نه وهی زورینه ی قهومی صالح کافرو خراپه کاربوون به لام

نۆ کهسیان له هه موویان زیاتر ، شهرو خراپه یان هه بوو . خوای گهوره
فرموویهتی :- ﴿ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَفِطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
يُصْلِحُونَ ﴾ (النمل ٤٨)

خوای گهوره به پهله سزای بۆ ناردن و له ناوی بردن له پیش باقی قهومه کهوه
، بۆ ئه وهش بهم ئایه ته ئاماره ی پیدان :- ﴿ ثُمَّ لَنَنْزَعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ
أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴾ (٦٩) ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿ (مریم
٦٩، ٧٠) واته :- (له وهو دوا له هه گرۆ دهسته یه که ئه وانه ده رده کیشین
که زۆر یاخی بوون له خوای میهره بان (دژایه تی دین و بهرنامه که یان ده کرد) ،
پاشان زۆر چاک ئاگادارین به وهی که کۆ له وانه له پیش و شایسته تره به وهی
که زوو بخزیته ناو ئاگری دۆ زه خه وه)

٥) پیویسته و ده گونجیت که ئه وه مشتته باوه پر داره ، متمانه یان به سه رکه وتنی
خوایی هه بیته ، و فیلی فیلبازان له خراپه کاران و ئه وه که سانه ی بهر به ست
دروسته که نه له ریگه ی خوادا چۆک یان پی دانه دات ، بینگومان خوای گهوره
له پشتیان وه له هه موو شتی که به ئاگایه ، ئه گه ر ئه وان فیله له ئه هلی ئیمان
بکه ن ، ئه وا خوای گه وره ش قیلیان لی ده کات له سه روی حه وت ئاسمانه وه ،
وه که فرموویه تی که ئه مه مانا که یه تی : (ئه و تاوانبارانه) پیلان و ته له که یان
گیرا (بۆ له ناو بردنی صالح شوینکه وتوانی) ئیمه یش نه خشه یه کی ترمان
کیشا (بۆ پرزگار کردنی ئیمانداران و له ناو بردنی خوا نه ناسان) ، ئه وان
ئاگایان لی نه بوو ، هه ستیان پی نه ده کرد ، جا ئیتر سه ر نه چ بده و ته ماشاکه
سه ر نه نجامی پلانه که یان چیان به سه ر هات ، به راستی ئیمه ئه وانیش و
قهومه که یانمان له ناو برد (به هۆی بومه له رزه وه) . ئه وه تا ماله کان یان کاول و
چۆله به هۆی ئه و سته مه ی که کردیان ، به راستی له و به سه ر هاته دا به لگه و
نیشانه ی ته واو هیه بۆ که سانی که له شت تی بگه ن و بزائن . ئینجا ئیمه ئه و
که سانه مان پرزگار کرد که باوه پر یان هی نا بوو ، ئه وانه پارێزگار بوون و له خوا
ده ترسان) (النمل / ٥٠ - ٥٣)

٦) زانا (محمد متولي الشعراوي) ده لیته :- ئایه تی :- (كفروا ربهم) به کار هات
بۆیان ، زۆر جار ده وت ریت :- (كفروا برهم) به لām خوای گهوره له م چیرۆکه دا
فرمووی :- (كفروا ربهم) واته : جیاوازیه که له نیوان ئه م دوو مانایه دا ده بیته
.... (كفروا) واته : ئینکاری بوونی په روه ردا گاریان کردو دایان پۆشی ، و)
كفروا برهم) واته : باوه پر یان پینه هی نا له گه ل ئه وه ی که دانیان نابوو

بہ بوونیدا ، ئەمە جیاوازی یە ، کاتیکی ئەو تاوانە گەورەیان دەبینن کە ئەنجامیان داوێو ، بێگومان لەناوێردنیا کاریکی دادپەرورەنەییە ، ئەمەیش وەک خۆی گەورە دەلیت :- (الا بُعْدا لِمُود) واتە : ناگادارین بپیری دووری لەبەزە ی خۆرا بۆ هۆزی ئە موود .

(۷) (ماموستا عمرو خالد) دەلیت :- خۆی گەورە دەفەر موویت :- ﴿ کذبت مُمودُ المرسلین ﴾ (الشعراو / ۱۶۱) نایا ئە موود باوهری بە هەموو پیغه مبه‌ران نەکرد ، چونکە دین یەکە ، هەرکەس باوهر بە صالح (علیه السلام) نەکات وەک ئەو یە باوهر بە هەموو پیغه مبه‌ران نەکات ، و هەرکەس باوهر بە محمد و موسی و عیسی (علیهم السلام) نەکات ، وەک ئەو یە باوهری بە هەموو پیغه مبه‌ران نەکرد بێت ، چونکە دینی خۆا یەکە ، چونکە پیغه مبه‌ران گشتیان یەک سەرچاوەیان هەیه ، ئەمەیش مانایەکی زۆر جوانە لە قورئاندا .

﴿ چیرۆکی لوط پیغه مبه‌ر (علیه السلام) ﴾

لوط پیغه مبه‌ر (علیه السلام) هاوسەردەمی ئیبراهیم (علیه السلام) بوو ، زۆر لەزانایانی تەفسیر باسیان کردووە کە برازای بوو .^۱ زانا (السعدي) ووتویەتی :- قوتابی ئیبراهیم بوو ، کە ئەویش لە پلە ی کۆرپووندا بوو ، خۆی گەورە هەوآلی ژینای ئیبراهیمی پی' پراگەیاندا ، و ناردی بۆ شاری (سەدوم) لە (غور) ی فلسطین .

(ابن کثیر) دەلیت :- لوط (علیه السلام) لە شوێنی مامی بەفەرمان و مۆلەتی ئەو دوورکەوتەو ، پاشان لە شاری (سەدوم) لە خاکی (غور زغر) نیشتە جی' بوو . کە ئەو شوێنە بە دایکی ناوچەکە دەژمێردرا ، چەند شارو

۱ / ئەمە لە تەورات وەرگیراوە کە نەبەرستی دەزانین و نەبە درۆ ، بەلام قورئان بۆی پوونکردوینەتەو کە لەو کەسانە بوو باوهری بە ئیبراهیم (علیه السلام) میناوە :- (فَاَمَنَّ لَهُ لُوطٌ) یەکەمیان زانا (السعدي) باسی کردووە .

شوینیکی تریش له دهوړو بهری هه بوون ، خه لکینکی له خراپترین و بهد ترین و بسی باوړترینی هه موو که سه کان هه بوو ، بهد ترین ژبیان و به سر هاتیان هه بووه ، ږیگیان دهگرت و دهچونه ناو نادى یه بهد و خراپه که یانه وه ، نه هییان له خراپه نه ده کردو نه نجامیان ددها ، خراپترین کاریان ده کرد جوړینکی ناپه سهندیان له فاحیشه و داوین پیسی داهینا که له نه وه کانی ئاده م که س له پیش نه واندان نه و کاره ی نه کرد بوو ، که (نیر بازی) بوو له گه ل په گزی نیرینه دا ، و دهستیان له وه هه لگرت بوو که خوای گه وړه به ږیگای دروست له گه ل نافرته تاندا بوی دانابوون ، که بهنده چاکه کان دهیان کرد .

بانگه وازی (لوط) پیغه مبه (علیه السلام)

خوای گه وړه فرمویه تی :- ﴿ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ (۸۰) إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ (۸۱) وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ (۸۲) فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ (۸۳) وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴾ (الأعراف / ۸۰ - ۸۴)

زانا (محمد متولي الشعراوي) ده لیث :- (ولوطاً) واته : خوای گه وړه وهك چوون نوحی بو قه ومه که ی نارد و هو دی بو قه ومه عاد و صالحی برایانی بو قه ومی شوود نارد ، (لوط) به (منصوب) ی هات .

لوط (علیه السلام) چی به قه ومه که ی ووت ؟ پیی نه وتن په وړه دگارم نه می نه و کاره تان لی ده کات که نیوه ده یکه ن ، چونکه نه ده بی پیغه مبه رایه تی وای لی کرد به شیوه ی پرسیار بیلیت ، خوای گه وړه فرموی :-

﴿ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾ نه مه کاریک بوو که س پیش نه وان نه یکرد بوو ، به لام نه وان بو شه وهوت و

ئارەزوو کردیان ، لەگەڵ ئەوەی که کاریکی ناپەسەندو قیزە ون بوو ، و فێترەتی ساغیش پەتی دەکردووه ، بەلام لەناو ئەو کۆمەلگایەدا بە مەبەستی تێرکردنی ئارەزوو دەرچوون لە سروشتی ئاسایی بوونی هەبو ، وشەیی (الفاحشة) زیاده‌پەروی یە لەکاری ناپەسەنددا ، واتە : تەنها پیس نی یی ، بەلکو زیاد لە پیویست پیسە ، چونکه ئەگەر کەسیک بەبی ماره بپرین بچیتە لای ئافەرەتیک ئەوه (فاحشة) یە ، بەلام دەگونجیت ماره‌ی بپریت و ببیتە هاوسەری حەلالی ، بەلام چونی پیاو بۆ لای پیاو ئەوه بە مانای زیاتر ناپەسەند (فاحشة) یە ، چونکه بۆ ئەو کارە دروست نەکراوه ، هەرگیز ناگونجیت ببیتە حەلالی ئەوه (فاحشة) یە کهو خراپتر بەدوای خۆیدا دەهینیت .

﴿ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴾ بە راستی کەس لە پیش ئەو قەومەوه ئەو کارەیان نەکردووه ئەگەر تەنها کەسیکیش بووین . خوای گەوره بە شیوەیهکی توند سەرزەنشتی کردن .

﴿ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴾ (الاعراف / ٨١) . ئەمە زیاده‌پەروی بوو ، خوای گەوره ئافەرەتانی داناوه تا پیاوان بە حەلالی ئارەزووی تیا وەرگیرن و کردنی بە شوینی بەرهم هینانی مندال ، بەلام ئەگەر ئەم کارە لەگەڵ پیاواندا کرا ، ئەوه تێپەراندنی سنوره دورکەوتنەوه‌یه لەوه‌ی که خوای گەوره بەشەریعی دایناوه ، تێرکردنی ئارەزووەکانیانە لە پیاواندا ، که خوای گەوره حەرامی کردووه . خوای گەوره لە سورەتی (الشعراء) دا دەفەرمووین : ﴿ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴾

(الشعراء / ١٦٦) (لوط) ی پیغه‌مبەریان پێیان دەلێت : -ئێوه بۆچی ئەو کارە ناپەسەندە ئەنجام دەدەن که کێلگەیه‌کی باشتەرتان لایە که خوای گەوره پێیداوون ، که هاوسەرەکانتان !! . کارەکیان تێرکردنی ئارەزووبوو لەپیاواندا

که وهک خوځيان واپوون ، که نه مهش شپوهی تازه لانه بوو ، تنهها مه به ستيان نارمزو بوو ، ناگدارکردنه وهیه کی تیدایه که دهگونجیت که سی ژیر بیتنه بانگخواز پيښان بلیت ئیوه له م کاره تاندا مندا لتان دهست ناکه ویت و پاریزگاریش له مانه وهی جوړ ناکه ، وهک حوای گوره هوال ددهات ، ده فرمویت (من دون النساء) نهوان نافرته تیان تیپه پراند که شوینی دروستی نارمزه کانیا نه له لای سروشت ساغه کان (بل انتم قوم مسرفون) به پرستی ئیوه قهومیکی زیاده پون له م کاره تاندا .

﴿وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾
(الاعراف / ۸۳)

(محمد علي الصابوني) ده لیت :- نهوان هیچ وه لاميکیان بو (لوط) نه بوو تنهها نه م وه لاه نه بیت له سرکاره قیزه ون و ناپه سنده که یان که کرد بویان که (لوط) (علیه السلام) له سر نه وکاره سرزنشستی کردن ، هندیکیان به هندیکیان ووت : دهی لوط و شویکه وتوانی دهریکه نه له باوهرداران له شاره که تان ، چونکه نهوان که سانیکی پاکن و له چاو نه م کاره دا که ئیمه دهیکهین . (الشعراوی) ده لیت :- له کاره که یان هیچ (منطق) یک نه بوو ، تنهها نه وه نه بیت که قسهی (لوط) (علیه السلام) هستی نه وهی لادروستکردن که تاوانه که یان ئالوزو ناپه سنده ووتیان : بالوط قهومه کهی دهریکهین له شاره که مان ، چونکه نه و هاتووه شتی که مان لی تیکبدات که ئیمه له زه تی پی وهرده گرین .

(الزمخشري) ده لیت :- (إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ) گالته کردن بوو به لوط و باوهرداران و باکیان له وکاره ناپه سندهی خوځيان ، نهوان شانازیان پیوه ده کرد که نه و کاره قیزه ون و ناپه سنده یان ده کرد . ﴿ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴾ (۸۳) وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿ (الاعراف / ۸۳-۸۴) .

(محمد علي الصابوني) ده لیت :- ئیمه لوط (علیه السلام) وکس و کاره باوهرداره کهی و باوهردارانمان له وسزایه پزگارکرد که توشی قهومه کهی هات ، تنهها خیزانه کهی بوو که پزگاری نه بوو له گه ل خراپه کاراندا .

(الطبری) دهلیت :- چونکه خیزانه که ی خییانه تی کرد له لوط و بیباوه بوو به خوا نیجا کاتیک سزا که هات له گهل ئه که سانه دا له ناو چوو که له ناو چوون . پاشان جوړیک له بارانی سهیرمان به سهیریاندا باراند که بریتی بوو له کلؤ گل و بهردی سور کراوه ، خوی گهوره له زوړیدا شو بهاندی به باران ، پاشان فرموی : نه ی گوینگر باش بپروانه بزانه سر نه نجامی تاوان کاران چی به سر هات ؟ و بهره کوئ چوون ؟

جبروکی له ناو چوونی قهومی لوط (علیه السلام)

خوی گهوره فرمویه تی ﴿ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ (۷۷) وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي مِنْ أَطْهَرِ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْرُوجْنَ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ (۷۸) قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ (۷۹) قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ (۸۰) قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلَوْا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتِكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ (۸۱) فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِنْ سَجِيلٍ مُنْضَوٍ (۸۲) مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴾ (هود / ۷۷-۸۲) .

(ابن کثیر) دهلیت :- زانایانی ته فسیر وتویانه :- کاتیک فریشته کان لای ئیبراهیم (علیه السلام) یان جی هیشت که (جبریل و میکائیل و ئیسرافیل) بوون ، پوښتن تا گه یشتنه خاکی (سدوم) له شیوه ی چهند گه نجیکی جوان پوخسار دابوون ، تا قیکردنه وهیک بوو له لایه ن خواوه بو قهومی لوط و گهیاندنی به لگه ی خوی بوو له سهریان ، داوی میوانداریان له لوط کرد ، که له کاتی پوژنا و ابوون دابوو ، لوط (علیه السلام) ترسا نه گه میوانداریان قبول نه کات ، که سانیک تر بینه میوانی ، وای دانا که نه مانه کو مایک خه لکی ناساین ﴿ سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴾ (هود / ۷۷) .

واته : له وکاته دا لوط (علیه السلام) تنگه تاوو دلگران کرا به هاتنی فریشته کان ، واته : هاتنه که یان بوو به هو ی دلگرانی لوط ، و ناتوانا و دهسته

پاچه بوبوله میواندارییان ، چونکه گومانی وابوو نهوان ئادهمین و ، کاری خراپی قومه که شئی نه وه بوبو که په لاماری میوانیان نه دا بۆ کاری نیربازی ، (لوط) یش بهرگری ئه م گه له به دهی پی نه ده کرا ، له بهر نه ووتی : - ئه م پۆژه پۆژیکی سه ختی به تینه ، به جۆریک که س بهرگهی نه و کاره ناگریت .

﴿ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمَنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴾ (هود / ۷۸) .

زانا (الشوکانی) ده لیت : - قومه که ی (لوط) کاتیکی هه والی هاتنی فریشته کانیان پی گه یشته که له شیوهی زۆر جواند ابوون به په له و هه له داوان چون بۆ لای مالی (لوط) وه که نه وهی پالنه ریکی به میز پالیان پیوه بنیت بۆ نه جامدانی کاری قیزه ون و نیربازی بهرام بهر میوانه به پرزه کانی ، نهوان پییش هاتنی میوانه کانیش هر نه و کاره ناپه سهندهیان ده کرد ، ووتراوه : پییش هاتنی (لوط) به پیغه مبه هر کاری خراپه یان ده کرد ، نهوان پیشه یان هر نیربازی بوو له گه ل پیاواندا ، کاتیکی هاتنه لای ماله که ی (لوط) ومه بهستیان بوو ده ستدریژی بکه نه سه ر میوانه کانی بۆ نه و کاره ، ئینجا (لوط) (علیه السلام) هه ستاو پیی ووتن : ئه ی قومه که م ئافره تانی ئه م شاره بخوان هه موویان کچی منن به شیوه یه کی پاک و دروست و حه لال ، چونکه پیغه مبه ران وه که باوک وان بۆ قومه کانیان ، و ده ست له و کاره خراپ و قیزه ونه هه لبگرن بهرام بهر میوانه کانم ، ده لین (لوط) خۆی ته نها دوان یان سی کچی هه بوبوه ، پیشترا داویان له (لوط) کردووه بیانداتی به لام له بهر پیسی کاره کانیان قه ده غه ی کردووه بیانداتی ، و ده لین : له ناو قومه که دا دوو سه ر گه وهره ی گوپرایه ل هه بوبون ، لوط ویستویه تی کچه کانی خۆی بدات به و دووانه ، ووتراویشه (هؤلاء بناتی) هه موو ئافره تان ده گریته وه ، چونکه پیغه مبه ری قومه که باوکی هه موویان بوبوه ، کۆمه لیکه تر وتویانی : - بۆیه نه و قسه یه ی ووت که مه بهستی پیی دورخسته نه وه ی خراپه کاران بوو له خۆی ، که مه بهستی راستی پیی نه بوو . (هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ) واته : ئه مانه حه لال و پاکترن ، له هه موو کاریک به دوورن که حه رام بیته جا له خوا بترسن و سه رپیچی مه که ن ، که نه و کاره ی ده یکه ن له (زینا) داوین پیسی ناپه سه ندتره ، و سه رشۆپو شه رمه زارو پیسوام مه که ن بهرام بهر میوانه کانم ، نایا له ناوتاندا ئی یه پیاویکی ژیرو حه ق ناس که پینمویتان بکات و له خراپه بهرگریتان بکات ؟

﴿ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُنَّ مَا تُرِيدُ ﴾ (هود ۷۹)
 زانا (محمد رشید رضا) دهلیت :- واته : بهراستی ئه و ئافره تانه ی که کچی
 تۆن له دینه که دا له سهر ئیمه حرامن یان مه بهستیان ئه وه بوو که حق لایان
 ئه وه یه نیڕینه بخوازن و بچنه لایان که مه بهستیان گالته جاپی بیئت ، یان حق
 و راستی ئه وه یه لایان پیویستی پالی پیوه ناو ، واته : بهراستی ئه ی (لوط)
 تو پیشتر زانیوته ئیمه هیچ پیویستی و مه بهستیگمان له که کانتدا یان هیچ
 حه زیکمان تیادا نییه که بیان خوازین ، یان زانیوته که ئیمه له و ئافره تانه ی که
 تو به کچانی خۆت ناوت بردون هیچ حه قیکی رابواردنمان تیاندانی یه ، ئیمه
 له سهر ئه وه نین له گه لیاندانی بین (وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُنَّ مَا تُرِيدُ) بهراستی تو ده زانیت که
 ئیمه مه بهستمان خواستن و چونه لای ره گهزی نیڕه گانه ، تو باش ده زانیت و
 هیچ گومانیکی تیدا نی یه ، ئیتر بۆچی هه ول ده دهیت ریگریمان
 بکهیت ؟

﴿ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴾ (هود / ۸۰) .

(ابن کثیر) دهلیت : زانیانی ته فسیر و کهسانی تریش باسیان کردوه ، که
 پیغمبر (لوط) (علیه السلام) .

به رهنگاری قه و مه که ی کرد که نه چنه ژووره وه دهرگا کانیشت داخرا بوون ،
 نه وانیشت ده یانویست بیکه نه وه و بچنه ژوره وه ، نه ویش نامۆزگاری ده کردن و
 نه هی لی ده کردن له پشتی دهرگا که وه ، به لام کاتیگ کاره که له سهری قورس و
 نار ههت بوو ، و بارودۆخی گران بوو ، ئه وه ی ووتی ووتی : نه گهر ببوایه بۆم
 به ئیوه و به هوی ئیوه وه هیزو ده سه لاتی بهرگری و جهنگ کردن له گه لیان ، یان
 نه گهر بکرایه بۆم که خۆم بده مه پال هیزیکی به تین له خزم و دۆست و عه شیرت

، نهوا ده مکړد و بهرگریم لى نه کړدن ، واته : به لام به داخوه هیچ کامیانم بوى نه یه .^۱

ئینجا فریشته کان ووتیان : - (یا لوط انا رسل ربك لن یصلوا إلیک) واته : نهى (لوط) بهراستی ئیمه نیردراوى پهروردگار تین ، هرگیز نهوان ناگه نه لای توو زیان و خراپه یه ک ناگه نه نن به تو ، باسیان کردوه که جبریل (علیه السلام) چوه سر خراپه کاران وبه لیواری باله کانی کینشا به دم و چاویاندا ، چاوى همویانی کویرکړد .^۲

درباره ی نایه تی : ﴿ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرَبَ إِلَى هَذَا بُعْدَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴾ (هود / ۸۱) .

زانا (الشنقیطي) ده لیت : - خواى گوره له م نایه ته دا باسی کردوه که فرمانی کرد به پیغه مبهری خوئ (لوط) له گهل کس و کاره که ی له به شیکى شهو دا پروات و ده رچیت ، لیړه دا پوونی نه کرده وه کو تایی یان ناوهراست یان سهره تاي شهو بووه ، به لام له سوره تی (القمر / ۶۵) پوونی کردو ته وه که کو تایی شهو و بهر به یان بووه .

﴿ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ ﴾ واته : له گهل کس و کاره که ت بیجگه له خیزانه که ت ده رچو و برؤ ، نهومه به و جیی بهیله له ناو قهومه کهیدا چونکه له گهل یاندا له ناو ده رچیت . خواى گوره دهرباره ی له شونینیکى تر دا فرمویه تی : - (کانت من الغابرين) (الأعراف / ۸۳) .

واته : له و که سانه ده بییت که ده مینیته وه و له له ناو چوان ده بییت . پاشان با هیچ کس له نیوه لانه کاته وه و سهرنجی دواى خوئ نه دات ، شهو رهوی بکه به

۲/ تهفسیری قورنانی پیروژ ، جزمی (۱۲ / ۱۱) .

۱/ بهکورتنی له (قصص القرآن) ، ل (۲۰۰) و مرگراوه .

که سوکاره کهت بیجگه له ژنه کهت ، بهراستی دوو چاری نه بییت نه وهی که دوو چاری قه و مه کهت نه بییت ، نهو ژنه به ده به خته بی پر و بو دهستی تیکه له بو له که له نهو گه له بی پروایه دا ، بیگومان سزاکه یان له کاتی به ره به یاندایه ، نایا نهو کاته نزیک نییه ؟ واته : به لئێ نزیکه .

﴿ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ ﴾ (هود / ۸۲) .

زاننا (الشوکانی) ده لئیت : کاتیک کاتی دیاریکراو هات بو پر وودانی سزاکه ، شاره که ی (لوط) مان سه ره و ژیر کرد واته : هه لگه پرانه وه به جوړیک بو ، سه ری که وته ژیره وه و ژیره وه ی که وته سه ره وه ، چونکه جبریل (علیه السلام) بالی خسته ژیری و به رزی کرده وه له سه ر زه وی و هه تا له ئاسمانی نزیک خسته وه ، پاشان هه لئێ گیرایوه به سه ریاندا .^۱

(و امطرنا عليهم حجارة من سجيل منضود) .

زاننا (الشنقيطي) ده لئیت :- زانایان پر او بو چونی جیاوازیان هه یه له مه به سستی (حجاره السجیل) دا ، ئاشکرا نه وه ده گه یه نیت له قو پر دروستکراوه ، به لām له و په ری به هیزی و پته ویدا ، به لگه ش له سه ر نه وه که مه به ست له (سجیل) قو پر ، ئایه ته که ی سوره تی (الذاریات) ه که ده فه رمو ییت : ﴿ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴾ (۳۳) مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿ (الذاریات / ۳۳ - ۳۴) . باشتیرین ته فسیر بو قورئان هه ر قورئانه .

﴿ مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴾ (هود / ۸۲) .

(الشوکانی) ده لئیت :- (المسوّمه) واته : نیشانه ی هه بوو ، ووتراوه : وه که نقیمی مستیله وابوو . ووتراوه :- له سه ر هه ر دانه یه کیان ناوی نهو که سه نوسراوه که به ری ده که ویت ، (عند ربك) واته : له گه نجینه کانی په ر و مردگار وه ده رده چوون (وما هي من الظالمين ببعيد) واته : نهو سزاو

تۆلەيە دورنى يە لەستە مكارانەو ، لە وىنەى ئەو گەلە ستمە مكارەى (لوط) ،
واتە دور نىيە لە ستمە مكارەكانى ئوممەتەكەى تۆو كە نزيكە وىنەى ئەو سزاو
تۆلەيان بۇ بىت .

﴿ پەندو وانە ئيمانپەكانى چىرۇكەكە ﴾

(١) زانا (السعدى) دەلىت :- لەم چىرۇكەدا گەورەترىن بەلگە لەسەر كارى
خراپى نىريازى ھەيە كە لە پىستىرىن و بىزراوترىن كارى ناشرىنە ، و
بەراستى سزاى توند بۇ خواوئەكەى دەھىنىت ، ھەركەس بەو كارەو
گىرۆدە بوو - پەنا بەخوا - لەگەل لەناو چوونى دىنەكەيدا ئەوا پەوشتە
جوانەكانى لى دەبىت بە بىزراو و ناشرىن و ناپەسەند ، و ناشرىنەكانىشى
لا جوان و پەسەند دەبىت ، و بەلگەشە لەسەر لادانى ئەخلاقى .

(٢) زانا (محمد رشيد رضا) دەربارەى ئەم كارە ناپەسەندە دەلىت :-

١- تاوانىكى گەورەيە لەسەر فىترەتى بەشەرى .

ب- تىكەرو لەناوبەرە بۇ گەنجان بەوەى كە زىيادەپەوى دەكەن لە پابواردندا ،
چونكە بە ئاسانى دەستيان پىادەگات .

ج- سەرشۆپە بۇ پىاوان بەوەى كە تياندا پوودەدات لە دەردى نەوەكانيان ،
ھەرەھا سوكى و سەرشۆپى ئيمانپەكانى تىايە .

د- ھەرەھا بۇ ئافرەتانىش بەد و خراپكەرە كە ھاوسەرەكانيان ئەو كارەيان
لەگەلدا بكەن ، لەكاتىكدا كە پراوئەو كە پىويستە خويان لەو شوئەنيان
بپارىزن .

ه- بە بلاوبونەوەى ئەو كارە ، بەرھەم ھىنانى نەو كەم دەبىتەو ، كە
پىويستە لە باتى ئەو كارە ھاوسەر دارى ھەلېژىرن ، ھەز لە كارى جووت بوون
لە پىنگەى نادروستەو ، نەفەت لە ئەنجامدەرەكەى كراو .

و- موکاريکه بو (هينانه وهی ټاو به ده ست) و جوت بون له گهل ټاڅه لاند ،
خوای گه وره له سر نه مه له چیروکی (لوط) دا به لگهی له سر داوه ، که
فرمویه تی :- (إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ) ، مه بهستی
له وشه (شهوة) له خویدا که دانانیتی له غیری شوینی خویدا ، به لکو
شوینی خوئی بریتیه له هاوسرداری شرعی .^۱

ه- په ندی سیهم : فرموده یکه که نه مه مانا که یه تی : له (ابی هریره) وه
(خوا لئی پازی بیت) پیغمبر (ﷺ) فرمویه تی :- (نِیمه له ئیبراهیم
(علیه السلام) شیاوترین به گومان بردن له کاتیکدا فرموی :- (نهی
په روه دگار پیشانم بده که چوڼ مردو زیندو ده که یته وه ؟ فرموی :-
نایا باوهرت نییه ؟ ووتی : به لئ ، به لام با دلم ټاو بخواته وه دنیام)
فرموی :- خوا رحم به لوط (علیه السلام) بکات به راستی په نای
گرتبو به په ناگه یه کی به هیژ ، نه گهر من نه وندهی (یوسف) (علیه
السلام) له زینداند ا بما مایه وه ، وه لامی بانگخوازه کی پاشام ددایه وه) .^۲

۶- زانا (ابن کثیر) ده لیت :- دهر باره ی خیزانی (لوط) ده لین : له گهل
قهومه که یدا ماو ته وه ، وه هندیکی تر ده لین :- له گهل میړه که ی و
هر دوو کچه که یدا دهر چوون ، به لام کاتیک دهنگه گه وره به هیزه که و
تیکچونی شاره که ی بیست ، ټاوپر دایه وه به لای قهومه که یدا و سر پیچی
فرمانی په روه دگاری کرد له کوڼ و نویدا ، و ووتی : (وا قوماه) نای
قهومه که م ! نینجا به ردیکی به سر د بار ی و پیوه ی نوسا و گه یانندی به
قهومه که ی له کاتیکدا که له سر دینی ټوان بو ، و هروها هاوکاریان بو
له سر نه و که سانه ی که به میوانی هاتبوونه لای لوط (علیه السلام) وه
خوای گه وره فرمویه تی :
﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَةً تُوحِ وَأَمْرًا لُوطٍ كَانَتْ تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ

۱- (تفسیر المنار) (۸ / ۵۲۱ - ۵۲۲) به ده سترگاریه وه .

۲- (بخاری) له (احادیث الانبیاء) و (مسلم) له (الفضائل) دا ریوایه تیان کردوه .

عِبَادَنَا صَالِحِينَ فَخَانَتْهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿ (التحریم / ۱۰) .

واته : خیزانی نوح و لوط له کاروباری دیندا خیانه تیان کردوو شوین پیغه مبهراڼ نه که و تن ، مه به ست له وه نییه که (فاحشه) یان کرد بیئت ، نه وه دوور بوه له وان ، به راستی خوای گه وره هرگیز بریاری له وا بو پیغه مبهری خوای نادات کاری خراپه و (فاحشه) بکات ، وهک (ابن عباس) و کهسانی تر له پیشین فرمویانه ، هرگیز خیزانی پیغه مبهراڼ داوین پیسیان نه کردوو ، و هر که س پیچه وانه ی نه مه بلیت ، نه وه هله ی گه وره ی کردوو

له چیرۆکی (افس) دا بوختانیان مه له به ست بو (عایشه) ، کاتیک پاکی (عایشه) دهر که وت ، کاتیک نه وه ی خراپه کاران و وتیان پیی ، خوای گه وره گله یی له با و مرداران کردو نامۆزگاری کردن و ناگاداری کردنه وه پاشان فرمووی :- ﴿ اِنْ تَلْقَوْهُ بِالسَّتِمْ وَتَقُولُونَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ (۱۵) وَلَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَّكَلِمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴾ (النور / ۱۵ - ۱۶) .

واته : نه وه بو هر ده ما و ده م قسه له زمانی یه کتر و مرده گرن (به بی لی کولینه وه) کاتیک به زمانتان شتیک ده لین که هیچ ناگاییتان دهر باره ی نی یه ، نیو و ده زانن نه و بوختانه شتیکی ساده و ناسانه له کاتیکدا لای خوا زور گه وره نا قولایه ، ده بوو کاتیک گویتان له و بوختانه بوو بتان و تایه : ئیمه بۆمان نییه قسه ی وا بکه یین ، پاکی و بیگهردی بوخوا ، ناخر نه وه بوختانیکی زور گه وره نا قولایه ، پاکی و بیگهردی بو خوا نه گهر خیزانی پیغه مبهره که ی به و جوړه بیئت .

خوای گهواره (شوعه ییب) (علیه السلام) ی بو قهومی (مدین) نارد , کهشاریکی دهروبهری شام بوو , که له دوای نهو ناوچهی (حیجاز) دیت , که نهو شاره بوو موسا (علیه السلام) پووی تیکرد پاش کوشتنی پیاهه میسرییه که پای جیاواز لهوه دا ههیه که خهزوری موسا (علیه السلام) بوو بیت یان نا , به لام بو چونی بههیزتر نهوهیه که نهو نه بووه , به لام به ناوی پیغه مبهرا و پیاه چاکانیانهوه ناو دهبران .

خه لکی (مدین) بیباوه بوون و (الایکه) یان ده پهرست , وه که نهوهی که (ابن کثیر) ووتویه تی : بریتی بووه له دارستانیکی چر و پر له دار , له گهل بی باوه بوونیان به خوا کیشانه یشیان له خه لکی کهم ده کردهوه , و تهرازووه کانیان سوک ده کرد , ئینجا شوعه ییب (علیه السلام) به بانگه وازی هه مو پیغه مبهرا نی پیش خو ی بانگی کردن , که خوا به پهرستن , پاشان ناگاداری کرد نهوه لهوه ی که له سهری بوون له سهر پیچی و خراپه کاری , و ناگاداری کرد نهوه له سهرای خوایی , خوای گهواره چیرۆکی ژبانی له چهند شوینی کدا باس کردوه , به ناشکرا وادیاره که له دوای قهومی (لوط) هاتوون . ﴿وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ﴾ (هود / ۸۹)

واته : (شوعه ییب) (علیه السلام) ووتی : - نهی قهوم و خزمه نام ناکوکی و درایه تیتان له گهل مندا واتان لی نه کات (نهو ئایین و بیرو باوه ره ی له لایه ن خواوه هینا ومانه به دروی بزائن) , جا نهو کاته نهوه ی توشی هۆزی نوح و هود و صالح بوو , توشی ئیوه ش ببیت , خو هۆزی (لوط) لیقانه وه زۆر دور نی یه نهوه ده گیه نییت که نهو نزیککی یه له پرووی کات و شوینه وه بووه .

بانگه وازی شوعه ییب (علیه السلام) :

خوای گهواره له سوره تی (الاعراف) دا فرموویه تی : - ﴿وَالِی مَدِیْنِ اَخَاهُمْ شُعَبِیًّا قَالَ یَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَیْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَیِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاقْرَءُوا الْکِتٰبَ وَالْمِیْرَانَ وَلَا تَخْسَوْا النَّاسَ اَشْیَاءُهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَیْرٌ لَّكُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنِیْنَ (۸۵) وَلَا تَقْعُدُوا بِکُلِّ صِرَاطٍ تُوعَدُوْنَ وَتَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِیْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهِ وَتَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَاذْکُرُوْا اِذْ کُنْتُمْ قَلِیْلًا

فَكَثُرَكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ (۸۶) وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ (۸۷) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُولُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ (۸۸) قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ (۸۹) وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنَّائِبُغْتُمُ شُعَيْبًا إِنْكُمْ إِذَا لَخَّاسِرُونَ (۹۰) فَأَخَذْتُهُمُ الرِّجْفَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (۹۱) الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ (۹۲) فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿ (اعراف / ۸۵ - ۹۳)

گومانی تیا نی یه که پیغمبرانی خوا (علیهم السلام) دلسوزترینی که س بوون بؤ خه لکی ، و پیشه نگی بانگوازانی خوا بوون له بانگ کردنی قه و مه کانیاندا ، چؤن ووتووژ یان له گهل کردن و نهرمیان نواندوه له گهل یاندا و نارامیان گرتووه له سهر نه زانی و بی می شکی و نازاریان . (محمد ی کوپی إسحاق) ده لیت :- شوعیب کوپی (میکیل) ی کوپی (یشجر) ی کوپی (مدین) ی کوپی (ابراهیم) (علیه السلام) بووه ، و دایکی (میکیل) یش کچی لوط (علیه السلام) بووه ، و شوعیب چاوه کانی نابینا بووه و پیشی ووتراوه

(خطیب الانبیاء) ووتاریژی پیغمبران . ۱ له بانگه وازی شوعیب (علیه السلام) دا ، دهرده که ویت که نه و ژینگه یه ی نه وی تیا بووه ، فساد و خراپه ی تیا بلاو بوو : له هاو هل پهرستی و خواردنی مائی خه لکی به ناحق و پریگرتن له بانگه وازی خوا و ، له گهل نه وه شدا که له ناو نازو نیعمه ت و خوشگوزمرانی دابوون ، شوعیب (علیه السلام) دهستی کرد به بانگه وازه کی وه که هه موو

پیغمبرانی تر ، که بانگه‌وازی خه‌ک بوو بۆ یه‌کتا په‌رستی ، چونکه کاری پیغمبران و شوینکه‌وتوانیان بریتی یه له به‌بهنده‌کردنی خه‌لکی بۆ خوا . وه‌ک (ربجي کوپی عامر) ده‌لیت : (خوای گه‌وره ئیمه‌ی ناردووه تاخه‌لکی له به‌ندایه‌تی بۆ خه‌ک ده‌ریکه‌ن بۆ به‌ندایه‌تی کردنیان بۆ خوا ، و له‌ناپه‌هه‌تی دونیا بۆ فراوانی و له‌سته‌می دینه‌کانه‌وه بۆ دادپه‌روهری ئیسلام) .

پیغمبران شاره‌زاترین که‌س بوون له بانگه‌وازی خه‌لکیدا بۆ لای خوا و له پیشتریش بوون .

﴿ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ﴾ (الانعام / ۱۲۴)

واته :- خوازانی به‌و شوین و دل و ده‌رونه‌ی که شایسته‌یه په‌یامی خو‌ی تیا‌دا بنیت ، به‌راستی نه‌وه له‌شوعیه‌ب (علیه السلام) دابه‌پوونی و جوانی ده‌رکه‌وتووه ، هه‌روه‌ها هۆکاری هه‌مه‌جۆری بۆ بانگ کردنیان به‌کاره‌ینا ، جارێک نه‌می خراپه و فه‌سادێ ئی ده‌کردن و جارێک له‌سزای خوایی ئاگاداری ده‌کردنه‌وه که به‌خراپه‌کارا گه‌یشته‌بوون له نه‌ته‌وه پیشوه‌کان وه‌ک قه‌ومه‌کانی نوح و عاد و ثمود و قه‌ومی لوط ، و جارێک نازو نیعمه‌تی خوای یاد ده‌خسته‌وه ، که چۆن پارێزگاری ئی بکه‌ن و گوێزایه‌تی خواين ، و جارێک بانگ خوازانی ئا‌پاسته‌ کرد نه‌گه‌ر که‌سانی دل په‌قوو گو‌ی داخراو بی‌ئاگایان بینی پووبکه‌نه‌ خوا که بو‌ارو ده‌روی خه‌یر له‌نیوان نه‌وان و قه‌ومه‌که‌یاندا بکاته‌وه ، بۆ نه‌وه‌ش کو‌تا و ته‌ی بانگه‌وازه‌که‌ی بۆ خراپه‌کاران و بی‌باوه‌ران بریتی بوو له ﴿ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴾ (الاعراف / ۹۳)

واته : نه‌ی قه‌وم و عه‌شیره‌تم ، سویند به‌خوا به‌راستی په‌یامه‌کانی په‌روم‌دگارم به‌چاکی پی‌راگه‌یانندن و دلسۆزیم له‌گه‌ل کردن ، ئیت من چۆن خه‌م بخۆم بۆ قه‌ومێک که بی‌باوه‌رن ؟ خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت :- ﴿ وَاللّٰی مَدِّیْنَ اَخَاهُمْ شُعَبِیًّا قَالَ یَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرِہٖ قَدْ جَاءَکُمْ بَیِّنَةٌ مِّنْ رَبِّکُمْ فَاَوْفُوا الْکَیْلَ وَالْمِیْزَانَ وَلَا تَبْخُسُوْا النَّاسَ اَشْیَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوْا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِہَا ذٰلَکُمْ خَیْرٌ لَّکُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴾ (الاعراف / ۸۵)

(الزمخشری) ده‌لیت :- به‌شو‌عه‌یب (علیه السلام) ده‌وترا (خطیب الانبیاء) له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌جوانی ده‌چوو بۆ لای قه‌ومه‌که‌ی ، قه‌ومه‌که‌ی نه‌ه‌لی

تہرازو بازی بوون (قد جاء کم بیئۃ من ربکم) لہ لایہن پەروردگار تانہ وہ موعجزہ یہ کی پوون و ناشکراتان بؤ ہات کہ شایہت بوو لہ سہر پیغہ مبراہیہ تی من ، پیویست بوو لہ سہر تان کہ باوہرم پی بہیئیت و دہست بگرن بہ وہی کہ من فرمانتان پی دہ کم و خویشتان بیاریزن لہ وہی کہ نہ ہیتان لی دہ کم ، تہرازو کی شانہ بہ تہواوی بہ کار بہینن و کیئشی سوک مہ کہ نہ وہ ، نہ گہر ووت : کامہ موعجزہ کہی بوہ ؟ دہ لیئ : - بہراستی زانراوہ کہ نہو موعجزہ ی ہہیہ لہ بہر نہم نایہ تہ : - ﴿ قد جاءکم بیئۃ من ربکم ﴾ بہراستی دہ بیئت پیغہ مبراہن نیشانہ و موعجزہ یان ہہ بیئت کہ شایہتی لہ سہر بدات و بہراست بنا سہریت و جیگہ ی باوہر بیئت ، نہ گہر نا نہوا بانگہوازہ کہی تہواو ناییت . بہ لگہ یہش لہ سہر نہمہ فہر موودہ یہ کی پیغہ مبراہ (﴿ ۱ ﴾) کہ دہ فہر موویت : - (ما من الانبیاء نبی الا اعطی من الايات)^۱

واتہ : - (ہیچ پیغہ مبراہ کی نی یہ کہ خوی گہورہ چہند نیشانہ یہ کی پی نہ داییت) و ناگادار کہرہ وہو ہوال گہ یہ نہر بوون ، بی نہ وہی موعجزہ کہ یشی لہ قورئاندا باسی کراییت ، وک نہ وہی کہ زوریک لہ موعجزہ کانی پیغہ مبراہ (﴿ ۲ ﴾) باسنہ کراون .^۲

﴿ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ ﴾ (الاعراف / ۸۵)

واتہ : لہ بہر نہ وہی بہ لگہ و نیشانہ ی ناشکراہیہ لہ سہر پیغہ مبراہیہ تی من ، کہ واتہ دہ بیئت گوئیہ رایہ ل بن بؤ فرمانہ کانم کہ پیوانہ و کی شانہ کانتان ریک و راست بکہن و فیل ی تیانہ کہن ، کہم کوپی و زیان مہ گہ یہن بہ خہ لکی لہ شتہ کانیا ندا .

(القرطبي) دہ لیئت : ووشہی (البخس) واتہ : کہم کردنہ وہ کہلہ کالو کہل و پہلدا دہ بیئت و بہ عہبدار کردنی و کہم نرخ کردنی ، یان فیل کردن لہ نرخہ

۱ / (بوخاری) بہ ژمارہی (۸ / ۶۱۹) پیوایہ تی کردہ .

۲ / الکشاف (۲ / ۱۲۷)

کهیدا که زیاد بۆ خۆیان و که میش بۆ خه لکی له کیشانه دا ، که ههردوکی خواردنی ماله به ناحق ، که له نه ته وه پیشوه کان و له دواتریشدا له سه رزمانی پیغه مبه رانه وه نه می ئی کراوه . ﴿ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ﴾ خراپه له ناو زه ویدا بلاو مه که نه وه به می باوه پی و ده ست بپین و که م کردنه وه ی پیوانه و کیشانه و بلاو کردنه وه ی گونا هوو تاوان دوا ی نه وه ی که زه وی چاک و پاک کراوه و هه رزانی و ئاوه دانی و دادپه روه ری و کشتوکالی هه مه جو ری تیایه . هه موو پیغه مبه ری که بۆ قه ومه کانی نی ردا وه بۆ چاک کردنی باری ژیا نی ئه وان بو وه . ﴿ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (الاعراف / ۸۵)

خاوه نی (المنار) ده لی ت : - ئاما ژه یه بۆ ئه وان ه ی له پیشتی ر با سکران له فه رمان و نه می ، واته : - ئه وان ه بۆ تان چاک ترن له دین و دنیا تاندا ، ته کلی فی زو رتی کردنی تیایه ، په ره ردگار تان ته نها فه رمانی کاری به سو دتان پی ده کات ، و نه می شتانی کیشتان ئی ده که ن که زیانه بۆ تان ، له هه موو حالێکدا سو د به خش ده بی ت بۆ تان ئه گه ر بیوی ستایه باری گران ده کردن به لām به ره حمه بۆ تان و ئه و کاره نا کات .

﴿ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ ﴾ (الاعراف / ۸۶)

(الشوکانی) ده لی ت : وشه ی (الصراط) واته : پیگا واته : له سه ره یج پیگایه که دامه نیشتن ، هه ره شه ی سزادان له خه لکی بکه ن ، ده لی ن : ئه وان له سه ر هه موو پیگایه که داده نیشتن بۆ شو عه یب (علیه السلام) و هه ره شه یان ده کرد ، هه رکه س بیوی ستایه بی ت بۆ لای ، و قو ره یش به رامبه ر به پیغه مبه ر ﴿ ۱۰۰ ﴾ ئه و کاره یان ده کرد که (ابن عباس و قتاده و مجاهد و السّدي) و که سانی تر ووتیانه . ﴿ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ﴾ واته : - ده تانه وی ت پیگا که لارو پیچا و پیچ بی ت و پیگ و پاست نه بی ت ، که وایان ده روانی دینی خوا ی پیگ و پاست نی یه ، وه که گو مپرایانی ئه م سه رده مه ده لی ن : - (ئه م دینه به سه ر عه قلدا جی به جی نابی ت)

چونکه له گهل ناره زوی خراپه کاری نه واند ا به پړوه ناچیت . ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾

(الاعراف / ۸۶) . بیرى نه وکاته بکه نه وه که نیوه که م بوون و نینجا خوا زوری کردن , وهک له (ابن عباس) وه نه گپړنه وه : که ژماره یان که م بووه نینجا خوا پیت و فهری خسته ناو پوله و نه وه کانیا و زوری کرد نوو پهری پیدان , که واته سوپاسی چاکه ی خوا بکه نه به پهرستن و گوپړایه لی فرمانه کانی , سهرنج بدن , نایه چوون بوو دوا پوژی خراپه کاران وهک گله که ی (لوط) و (صالح) و نه وانی تر , که خوا ی گه وره به هو ی خراپه ی خو یا نه وه له ناوی بردن , که واته له وانه په ند وهر بگرن , ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ (الاعراف / ۸۷) .

(محمد علی الصابونی) ده لیټ :- واته نه گهر ده سته یه که با وهر یان به من هی ناییت و له وده که بوم هی ناون و ده سته یه کیش که با وهر ی پی نه هی نایم , نه و نارام بگرن هه تا خوا به بریاری داد په روه رانه ی خو ی له یه که مان جیا ده کاته وه , به راستی هه رخو ی با شترین بریار دهر و جیا که ره وه یه .^۲

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُولُنَّ فِي مَلَقِنَا قَالَ أُولَٰئِكَ كَانُوا مِنْ قَوْمٍ عَادِينَ﴾ (الاعراف / ۸۸) .

(ابن کثیر) ده لیټ :- نه مه هه وایک بوو له لایه ن خوا وه که پیغه مبه ر شعیب (علیه السلام) ناراسته کافرانی کرد که هه ره شه یان له و ویا وهر داران کرد بوو که نه فیان بکه نه له شار ه که یان نار هه تیان بکه نه کله ناین و ده ستووری خو یان هه لگه پړنه وه و بچه ناو نه وان , نه مه گف تو گو بوو له گهل پیغه مبه ردا , مه به ست شو یی که و توه کانیشی بوو که له سه ر ناین و ده ستوری نه و بوون , و نایه تی :-

۱- (صفوة التفاسیر) (۴۴۷/۱)

۲- (صفوة التفاسیر) (۴۴۷/۱)

﴿ اُولُو كُنَا كَرِهِيْنَ ﴾ واته :- یان كه ئیوه نه نجامدهری نهو کارانهن له گهل نهوه شدا كه ئیمه پیمان ناخوشه و نارهحه تین بانگمان دهكهن بوی ، نهگهر ئیمه بگهرئینهوه سهر ئاین و دهستوری ئیوه و بیینه ناوتان و لهگهلتن بین له سهر نهوکارانهی تیایدان ، نهو بهراستی کاریکی ناله بار وگه وره مان بهرامبه ر خوا نه نجامداوه له هاوهل داناندا بوخوا .

﴿ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجَّأْنَا اللّٰهُ مِنْهَا وَمَا يَكُوْنُ لَنَا اَنْ نُّعُوْدَ فِيْهَا اِلَّا اَنْ يَّشَاءَ اللّٰهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِيْنَ ﴾ (الاعراف ۸۹)

. واته :- بهراستی ئیمه درۆمان به ناوی خواوه هه ل بهستوووه ، نهگهر په شیمان بیینهوه و بگهرئینهوه ناو ئاینه که ی ئیوه ، دوا ی نهوه ی که خوا له دهست نهو (خورافاته) بزگاری کردین ، ئیمه بۆمان نیه بگهرئینهوه بو ناو ئاینی ئیوه ، مهگهر ویستی خودای پهرومردگارمانی له سهر بیست ، زانست و زانیاری پهرومردگارمان فراوانه و هه موشتیکی گرتوتهوه ، هه ر به خوا پشت و په نامان بهستوووه ، پهرومردگارا خۆت دادومریبکه له سهر بنچینه ی حه ق و پاستی له نیوان ئیمه و قهوم و گهلاندا ، چونکه توچاکترینی دادومرانی .

﴿ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهِ لِيْنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذَا لَخَّاسِرُوْنَ (۹۰) فَآخَذْتُمْ الرَّجْفَةَ فَاصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جَاثِمِيْنَ (۹۱) الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا ﴾ (الاعراف / ۹۰-۹۲)

. واته :- دهسته و کۆمه لی پیاوما قول و گه وره کانی گه له که بر وایان نه هیئا بوو ووتیان :- سویند به خوا نهگهر ئیوه پهیره وی شوعه یب (علیه السلام) بکه ن و شوینی بکه ون و ده رچن له ئاین و دهستوری باوک و باپیرانتان ، بیگومان ئیوه زیان مه ند ده بن ، ئینجا به هو ی نهوه وه بومه لهرزه گرتنی و لی ی دان ، بومه

۳- تفسیر القرآن العظيم (۲ / ۲۲۲)

۴- تفسیری ئاسان . ل (۱۶۲)

له‌رزهی به‌تین و له‌پیشه هینەر ، به‌هۆی ئه‌وه‌وه مردنیان بۆهاتوو له جیگا و ولاتی خۆیان دا که‌وتن به‌بێ جوله ، له سورته‌ی (هود) دا ده‌فه‌رمویت :-
ده‌نگ و پیا‌هه‌ل‌شا‌خان گرت‌نی و لسی دان ، په‌نگه یه‌که‌م جار ده‌نگ
پیا‌هه‌ل‌شا‌خانه‌که بوو‌ی‌ت ئینجا بومه‌له‌رزه . ئه‌وانه‌ی که‌پروایان به‌شوعه‌یب
نه‌هینا و به‌درۆزنیان دانا به‌جۆری‌ک له‌ناوبران که‌نیشته‌جی نه‌بوون له‌و ولاته‌دا
تیایدا ئه‌ژیان که‌واته ده‌رکراو ئه‌وانه بوون که‌جاریکی ترهات و چۆیان به‌و
شارو ولاته‌دانه‌بی‌ت . ئه‌وانه‌ی که‌پروایان نه‌هینا به‌شوعه‌یب و به‌درۆزنیان دانا ،
هه‌رئه‌وانه زیان بارو خه‌ساره‌ت مه‌ندن نه‌ک به‌رواداران و شوین که‌وتووای
شوعه‌یب . خ‌وای گه‌وره له‌سورته‌ی (هود) دا فه‌رمووی :-

﴿ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْنُ شُعَبِيَّا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴾ (هود / ۹۴) .

واته :- کاتی‌ک فه‌رمانی ئیمه‌هات بۆله‌ناو بردنیان ، شوعه‌یب و ئه‌وانه‌ی
پروایان هینا بوو له‌گه‌لیدا به‌هۆی به‌زه‌یی و لوتفی خۆمان په‌زگارمان کردن و
ده‌نگ و نرکه‌ی تیا‌چوون تاوانکار و بی‌پرواکانی گرت‌ه‌وه‌و ، جابه‌مویان له‌شوین
و جیگه‌ی خۆیاندا تیا‌چوون و به‌چۆ‌کدا هاتن له‌کاتی به‌ره‌به‌یاندا .

﴿ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُم فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴾ (الاعراف / ۹۳) .

(الزمخشری) ده‌لێت :- (ال‌اسی) واته : ئه‌وپه‌ری غه‌مباری و نا‌په‌سته‌ی ،
دا‌خ‌و‌وه‌فه‌تی زۆر بوو له‌سه‌ر قه‌ومه‌که‌ی ، پاشان ئینکاری نه‌فسی خۆیکرد‌وو
ووتی :- چۆن ده‌بی‌ت دا‌خ‌و‌وه‌فه‌تی له‌سه‌ر قه‌ومی‌ک زۆری‌ت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌ه‌لی
ئ‌ه‌وه‌نین خه‌فه‌تیان بۆ‌بخ‌و‌یت به‌هۆی کوفریانه‌وه ئ‌ه‌وه‌ی توشیان هات
شایسته‌ی خۆیان بوو ، وه‌پ‌ی‌ی‌دراوه که‌ب‌لێت :- به‌راستی من بی‌تاوانم
له‌سه‌ر‌به‌رین ، له‌گه‌یان‌دنی په‌یامی خ‌وایی و ئامۆزگاری کردن و ئاگادار کردنه‌وه

لهوهی که توشستان دههات به لām گویتان له قسه کانی من نه گرت ، و باوه پرتان پینه کردم ، ئیتیر چون داخ و خهفته تان بۆ هه لکیشم ، چونکه شیایو نین .
خاوهنی (الظلال) ده لیت :- به راستی شوعه یب له سهر ئاین و ده ستوری خۆی بوو ، نه وانیش له سهر ئاین و ده ستوری خۆیان ، نه وه ته وه یه که بوون نه وانیش نه ته وه و ئومهت بوون ، به لām په یوهندی په چه له ک و قومایه تی هیچ ده ورئکی له م دینه دا نیه و هیچ کیشیکێ نیه له ته رازوی خوادا ، به لکو تیکه لاویه که باقی ده بیئت ، بریتی یه له تیکه لاوی دینداری ، و په یوهندی تووندو تۆل له نیوان خه لکی دا ، بیکومان نه وه ش ته نها له په یوهندی به میزی خوایی دا ده بیئت .^۲

﴿ وانه و په نده ئیمانی یه کانی چیرۆکه که ﴾

(۱) پاش نه وهی خوای گه وره له سوره تی (الأعراف) دا چیرۆکی (نوح و هود و صالح و لوط و شعیب) ی بۆ گێڕاینه وه که چه ندین په ند و ئامۆژگاری تیا بوو ، که زۆریان هاو به ش بوون له یاخی بوونیان و هه لگه پانه وه یان له پیغه مبه ران ، له گه ل نه وهی پیغه مبه ران (علیهم السلام) نه و په پی توانایان نواند و ئاگاداریان کردن و بیانویان برین ، که چی نه وان ته نها یاخی ده بوون و دور ده که و ته وه ، پاشان ئازارو سزای خوایی بۆ سه رکافران دابه زی ، بوو به په ند بۆ په ند و مرگران ، و یاده وهریش بۆ باوه رداره کانی خوا ، خوای گه وره نه م چیرۆکه ی به چه ند ئایه تیک کۆتایی هیئا که هه مووی په ند و ئامۆژگاری و حیکمه تی به نرخن ، هیئاونی تا نه و که سه ی قورئان ده خوینیت لییان رابمینیئت و وورد بیته وه ، و تا ئیمه ییش هه لویتسه له به رده م فەزل و گه وره یی خوادا بکه یین ، که سزای خوا هات ئاگه ریته وه له سهر قهومی کافران . که مانای

۱- (الکشاف) (۲ / ۱۳۱)

۲- (فیی فلال القرآن) (۳ / ۱۳۲۲) .

ئايەتەكانىش بە كوردى ئەمەيە :- (لە ھىچ شارو وولاتىكدا ھىچ
 پىغەمبەرىكەمان نەئاردووہ) (كە خەلكەكەى بەدرؤيان زانىبىت و بە گوڤيان
 نەكردبىت) مەگەر خەلكى ئەو شوڤنەمان بەتەنگانەو نەخوشى گىرۆدە كردووہ
 بۇ ئەوہى (راجلە كىن و تىفكرن) و دەست بەكن بەئزاو پارانەوہ و لالانەوہ (٩٤)
 (پاشان شوڤنى تەنگانەو ناخوشى يەكەمان گۆڤى بەشوڤنى خوشى و
 كامەرانى ، ھەتا بەتەواوى لە ھەموو پويەكەوہ زىاديان كردو كەوتنە خوشى
 يەوہ) (وایان لىھات كە خوشى و ناخوشى بەتاقى كردنەوہ دادەنڤن) ، ووتيان
 : بەراستى ناخوشى و خوشى توشى باوك و باپىرانمان بووہ (ئەمە شتىكى
 ئاسايى يە) ! ئىمەش كوت و پەرگرتەمان لەكاتىكدا ئەوان ھەستيان بەخۆيان
 نەدەكرد ، لە ئاومان بردن و تەخت و تاراجيانمان تىكدا (٩٥) ئەگەر خەلكى
 شارەكان بەراستى باوہريان بەيئنايە و خۆيان بپاراستايە ، ئەوا بىگومان ئىمە
 دەرگاى فەرپو بەرەكەتى ئاسمان و زەويماں لەسەر دەكردنەوہ ، بە لآم ئەوان كە
 پەيام و پىغەمبەرانى ئىمەيان بە درؤ زانى ، ئىمەيش بە ھۆى ئەو كارو
 كردەوانەى كە دەيانكرد گرتەمان و لەئاومان بردن (٩٦) ئايا خەلكى شارەكان
 لەوہ دلىيان و ناترسن كە تۆلەى ئىمە بىت بۆيان لە شەودا لەكاتىكدا كە
 ئەوان نوستوون ؟! (٩٧) ئايا خەلكى شارەكان دلىياشن و ناترسن لەوہى كە
 تۆلەى ئىمە بىت بۆيان لە چىشتەنگاودا ، لەكاتىكدا ئەوان سەرگەرمى يارى و
 گەمەن ؟! (٩٨) ئايا دلىيا و بىباك بوون لە نەخشەو پلانى خوا (لەسەر
 ئاستى تاك و كۆمەل يان لەسەر ئاستى حكومەت و گەلان) ؟! جا كەس بىباك
 نابىت لەنەخشەو پلانى خوا جگە لەقەومى خەسارەت مەندان نەبىت . (٩٩)
 ئايا دەرەكەوت بۇ ئەوانەى دىن بەدواى دەستەو چىنەكانى پىش خۆيان ،
 پاش لەئاوچونى ئەوانەى كە تيايدا نىشتە جى بوون ، ئەگەر بمان ويستايە ،
 ئەوہ بەھۆى گوناھەكانيانەوہ توشمان دەكردن (وەك چۆن خەلكانى پىش
 خۆيانمان لە ئاوبرد) و مۆرمان دەئا بەسەر دلە كانياندا ، جا ئەوان نايىبىستن
 (١٠٠) ئەى محمد ﷺ ئەو شارو ئاوپانە ھەندىك لە ھەوال و بەسەر
 ھاتەكانيانەت بۇ دەگىرپىنەوہ ، سوڤند بە خوا بىگومان پىغەمبەرانىان بۆ ھات ،
 ھاوڤى لەگەل چەندەھا موعجىزە دا ، ئىتر وەنەبىت ئەوانە باوہريان ھىنابىت
 بەوہى كە پىشتەر باوہريان پىنى نەبوو ، ئابەو شىوہىە خوا مۆر دەنىت بەسەر

دلی بی باوه پاندا (۱۰۱) بهشی زوری نهو خه لکه سرگردانه مان دهست نه کهوت که پهیمان شکین نه بن و بهراستی زوربهی نهوانه مان بهدەرچوون له نایینی خوا دهست کهوت . (۱۰۲)

(۲) (ابن کثیر) دهلیت :- هرکس وای لیک داییتوه له زانیانی تهفسیر وه (قتاده و کساننی تر) که (اصحاب الایکة) نه تهویه کی تر بوون بیجگه له خه لکی (مدین) نهوه قسهی لاوازه , به لکو پالپشتی قسهکانیان دوو شته :
یه که میان : - خوای گه وره فرموییه تی :- ﴿كَذَّبَ اصْحَابُ الْاَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ (۱۷۶)﴾ (الشعراء / ۱۷۶ - ۱۷۷) نهیفرموه (اخوهم) برایان , وه فرموی : ﴿وَالِي مَدْيَنَ اخَاهُمْ شَعْبِيًّا﴾ (الاعراف / ۸۵) .

دووم :- باسی سزاکه یانی کرد به (یوم الظلة) و باسی نهوانیشی کرد به (بومه لرزه یان دهنگی گه وره بههین) . وه لام بو یه کهم : باسی (برا) ی نه کرد له دوا ی نایه تی ﴿كَذَّبَ اصْحَابُ الْاَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الشعراء / ۱۷۶) . چونکه به به ندایه تی کردن بو (الایکة) باسی کردن , باسی برای نه خسته پالیان کاتیک پالی دانه پال قه بیله , ئیتر نهوه گونجا و شیا که شوعه یب به برا باسی کردن .

(۳) (محمد متولی الشعراوی) دهلیت :- بو نهوهی هرکس مافی خو ی و مرگرت و کس مافی کس نه خوات , ده بیئت تهرازو وه بیئت بو هه موو هه نگا وه کانی ژیان , و تا هه موو جیهان سته نه کن , که گرانی و نار هه تی بلاو بییته وه و مال و سهروه تی لاوازه کان نه خوریت , چونکه ژیان هه مووی به تهرازووی داد به پرئوه ده چیئت , مامه لهی خه لک گشتی به دهوله مه ندوو هه ژارو نه زان و زانیانه وه , ده بیئت به تهرازو به پرئوه بچیئت و تهواو بیئت , نه گه ر ئینسان قه ناعه تی کرد , که مافی خو ی به تهواوی و مرگرتوه , نهوا کومه لگا به هه موو نهوانه ی تیایه تی ریک و پیک و داد پهروهر بووه , کی شانه و

پیوانه ، بهزیادو بهکه میش دهکریت . له بهر نهوه خوی گه وره فرمویه تی :-
﴿ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ (۸۴) وَيَا قَوْمِ أَقِفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (۸۵) ﴾

(هود / ۸۴ - ۸۵) واته : شوعه یب به قه رمه که ی ووت :- که م و کورتی مه که ن له کی شانو پیوانه دا به راستی من به چاک ده تایینم و پزق و پوزیتان باشه و له خوشیدان ، بیگومان من ده ترسم نه گه ره له فرمانی خوا دهرچن ، نیوه توشی سزای پوزیک بین که گه ماروتان بدات و لئی پزگار نه بن ، نه ی قه وموو خزمه کانم با پیوان و کی شان تان تیر و ته واییت و به داد په روه رانه نه نجامی بدن ، شت و مه کی خه لکی که م نرخ مه که ن و (فیلیان لی مه که ن) و خراپه کاری مه که ن له زه ویداو تووی خراپ مه چینن .

(۴) زانا (السعدی) (په حمه تی خوی لی بیّت) ده لیت : - له چیرو کی (شعیب) دا کو مه لیک سوودو په ند هه ن :-

۱ - که م کردنه وه له کی شانو پیوانه دا به تاییه ت ، که م کردنه وه ی کالوا شتوو مه کی خه لکی به گشتی ، له گه وره ترینی تاوانه کانن که سزای دنیا و قیامت بو خاوه نه که ی ده مینیت .

ب - هه روه ها به لگی تیایه که نویژ هوکاره بو نه نجام دانی کاری خهیر و ده ست گرتنه وه له خراپه کان و ناموزگاری بو بنده دکانی خوا ، وه کافران نه مانه یان باش زانی بوو ، به وه ی که به شوعه ی بیان ووت :-

﴿ أَصْلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرُكَ مَا يَفْعِدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّشِيدُ ﴾ (هود / ۸۷)

واته : (نه ی شوعه یب : نایا نویژ هکته فرمانت پی ده کات که نیمه وان بهینن له وه ی باوک و باپیرانمان په رستویانن ، یاخود له مال و سامانماندا ، به ثاره زوی خومان چیمان بویت بیکه ی و به راستی تو زور هیمن و خاوه ن ژیریت) خوی گه وره فرمویه تی :- ﴿ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ﴾ (العنکبوت / ۴۵)

لیره دا حکمه ت و به زه یی و په حمه تی خوا دهرده که ویت که چهند نویژیکی به دوی یه کدا له شه وو پوزدا له سهر فهرز کردوین به به رده وامی له بهر گه وره یی

و سودی زۆری شوینهواره جوانهکانی ، بۆ ئەمەش خوای گەوره سوپاسی تەواوی دەوێت .

ج- کەسی دڵسۆزوو ئامۆژگاریکار بۆ خەڵکی ، ئەو کەسە یە فرمان و ئەهیای دەدات بە سەردا ، کە خە لکی بە تەواوی لێی وەر بگرن ، ئەگەر فرمانی بەشتیک پی کردن ، ئەو یە کەم کەس بێت ئەنجامی بدات ، و ئەگەر ئەهیای شتیکیشی لێ کردن ، ئەو یە کەم کەس بێت وازی لێ بھێنێت . لەبەر قسە کە ی شوعەیب کە فرمووی :

﴿ وَمَا لِرَبِّدُ أَنْ أَخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ ﴾ (هود / ۸۸)

واتە: منیش نامەوێت قەدەغە ی شتیکتان لێ بکەم ، کە چی خۆم وە ک ئێوە نە کەم .

﴿ چیرۆکی مانگا کە ی (بنی اسرائیل) نەو ی ئیسرا ئیل ﴾

خوای گەوره فرمویەتی : ﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنْتَخِذْنَا مَرْوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۶۷) قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضَ وَلَا بِكْرَ عَوَانَ بَيْنَ ذَلِكَ فَاذْبَحُوهَا مَا تُمِرُّونَ (۶۸) قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَوْثُهَا تَسُرُّ النَّاطِرِينَ (۶۹) قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ (۷۰) قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِئَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذْبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ (۷۱) وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ (۷۲) فَقُلْنَا اضْرِبُوهَ بِيَغْضِبِهَا كَذَلِكَ يُخَيِّبُ اللَّهُ الْمُؤْتَى وَيُزَكِّي أَيْتَهُ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾

کورتە ی چیرۆکە کە :-

خوای گەوره ویستی ئەم چیرۆکە مان دەربارە ی هەوایی نەو ی ئیسرا ئیل بۆ بگێڕێتەو ، دەربارە ی رەقی و توندی و لە ناین دەرچونیان ، کە چۆن شتیان لە سەر ئەفسی خۆیان بە تووند گرتوو ، هەر بەو جۆرەش خوای گەوره لە سەری تووند کردووەتەو ، تا بزانی بەشتێن خەیر و چاکە کان هەنگاو نانی

خیرایه بؤ جی به جی کردنی فرمانه کانی خواو پیغه مبه ره که ی (ﷺ) ، به بی مناقه شه و قول بوونه وهی زور ، که نه مانه ده بنه هوی دروست بوونی بریاری تووند ، نه وهش خوی گه وه نه هی لی کردوه ، که ئومه ته که ی پرسسیاری بکه ن ، وه که فرموویه تی : - (نهی نه وانهی باوه پرتان هیئاوه پرسسیار له هندیك شت مه که ن ، که نه گهر بؤتان ئاشکرا بکریت سه غله تتان ده کات ، خو نه گهر پرسسیار دهر باره یان بکه ن ، له کاتی دابه زاندنی قورئاندا نه وه بؤتان ئاشکرا ده کریت ، خوا چاوپوشی لی کردوون و (باسی نه کردون) خوایش لیخوشبوو به حیلیم و حه وسه له یه (۱۰۱) بیگومان که سانیک پیش ئیوه پرسسیاریان دهر باره یان کرد ، پاشان که بؤیان پوون ده بویه وه پروایان پی نه ده کرد و پی بی باوه پوون (که واته ئیوه وا مه بن) (المائده / ۱۰۱ - ۱۰۲) پیغه مبه ره (ﷺ) فرموویه تی : (وازم لی بهینن له پرسسیار کردن له وه دا که بؤم جیهیشتوون ، به راستی نه وانهی که پیش ئیوه له ناوچوون ، به هوی پرسسیار کردن زور و جیاوازیان له سر پیغه مبه رانیان بووه ، نه گهر فرمانم پی کردن به شتیک ، نه وا وهی بگرن نه وه ندهی که ده توانن ، و نه گهر نه هی شتیکیشم لی کردن وازی لی بهینن) .^۱

نه و ئایه تانه ی که باسی ئهم چیرؤکه ده که ن ، له سر شیوازی قورئانی تایبه ت هاتوون ، که پیشت دهر باره ی نه هاتوه و په یوه نده ی پیوه نه بووه ، و زانایانی میژویش پابه ند نه بوون به پیکه ستنی کاته که یه وه ، ناوه پؤکی چیرؤکه که فیکری ئینسان ده جولینیت بؤ تیروانین و نه فسی ده هژینیت ، و له چیرؤکه کانی نه وه ی ئیسرا ئیلدا ، ره چاوی نه وه کراوه که جوره ها نازو نیعمه ت و به خششیان له لایه ن خواوه پی دراوه ، و نمونه ش له سر کافر بوون و دهرچوون له دینی پی هینراوه ته وه ، به لام له گهل هه موو نه مانه شدا به سزاکانی خوا په ندو عیبه رتیان وه رنه گرتوه ، و به چاکه و خراپه تاقی کراونه ته وه ،

دهبوو چۆن بونايه نهگەر دواي ههموو شوينه‌واري سزايه كه تهو بهيان بگردايه , و له‌شوينه‌واري ههر تهو به‌يه‌كيشدا نيعه‌تيكي تريان پي بدرايه , به‌لام نه‌وان پاش ههموو سزايه كه گه‌راونه‌تهوه سهر لادان و كوفري خويان^۱ له‌ناو نه‌وهي ئيسرائيلدا تاواني كوشتنيك پويده , له‌سهر ده‌مي موسادا , نه‌زانرا بكوژه‌كه‌ي كي بوو , ههر يه‌كه‌و پاريزگاري له‌خوي ده‌كرد له‌و مه‌سه‌له يه‌دا , به‌جوريك كه هه‌نديكيان هه‌نديكي تريان تۆمه‌تبار ده‌كرد , كه نه‌و بكوژه‌كه‌يه , فهرمانه‌كه‌ گه‌يه‌ندرايه لاي موسا (عليه السلام) , تا بپريار له‌نيوانياندا بدات .

خوای گه‌وره‌يش ويستی بكوژه‌كه‌ ده‌ربخات بويان , به‌هوي موعجيزه‌يه‌كي ماددي هه‌ستينكراوه , خوای گه‌وره‌ وه‌حي كرد بۆ موسا (عليه السلام) كه فهرمانيان پي بكات به سهربريني مانگايه‌ك ! ناخۆچ مانگايه‌ك بييت ؟! به‌بي ديارى كردنى سيفه‌ته‌كاني , نه‌گەر ههرمانگايه‌ك بگرن و بيهينن و سهرى بپرن , نه‌وا فهرمانه‌كيان جي به‌جي كردوه‌و كاري واجبيان نه‌نجام داوه !

به‌لام سروشتي يه‌هودا وايه سستي ده‌نوینن و مناقشه‌ ده‌كهن له‌جي به‌جي كردنه‌كه‌دا و نه‌وه په‌تده‌كه‌نه‌وه , پرسياريان كرد له‌ موسا له‌ته‌مه‌نى مانگاكه , نه‌ويش ووتى :- نه‌بچووك بييت و نه‌گه‌وره . به‌لكو له‌ته‌مه‌ندا مام ناوه‌ند بييت .

پاشان پرسياريان ئي كرد ده‌رباره‌ي په‌نگه‌كه‌ي , فهرمووي مانگايه‌كي په‌نگ زه‌ردى تۆخ وتيربييت , ته‌ماشاكه‌ران دل خۆش بكات . پاشان پرسياريان ئي كرد , چه‌ند كاري كردبييت ؟ فهرمووي :- مانگايه‌ك بييت لاي خاوه‌نه‌كه‌ي خۆشه‌ويست بييت , و له‌كي‌لگه‌و كي‌ل‌لندا كارنه‌كات و ئاوديري كشتوكايشي پي نه‌كهن . له‌كو‌تايدا :- سهريان بپري , ههرچه‌نده خه‌ريك بوو نه‌و كاره‌يش نه‌كهن پاشان موسا (عليه السلام) فهرمانى پيكردن , كه پارچه‌يه‌ك له‌له‌شى مانگا سهربراو‌كه‌ بدهن به‌جه‌سته‌ي كوژراوه‌كه‌دا . نه‌وانيش نه‌و كاره‌يان كرد , خوای

گه وړه یش کوژاوه که ی زیندوکرده وه ، و پوځ بؤ جهسته ی گه پرایه وه ، هه والی له سربیکوژه که ی دا . ووتی : فلانه که س کوشتمی .

پاشان مرد . ئیتر نه وهی ئیسرائیل تووشی سهر سوپمان هاتن ، و نه وهی که بینیان لایان زور سهیر بوو . خوای گه وره ده فهرموویت : ﴿ وَإِنْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ﴾ (البقره / ۶۷)

موسا (عليه السلام) به قه ومه كهی ووت :- خوای گه وره فرمانی پی
کردوون مانگایهك سه ربړن .موسا سروشتی قه ومه كهی ده زانیټ , كه شت
دوا ده خن له جی به جی كردندا , و ده یانه ویت فیل و ته له كه بكن , له بر شه
فرمانه كهی پال دایه پال خوا , نه گهر پالی بدایه ته پال خوی په نگه مناقشه
یان بكر دایه و په تیان بكر دایه ته وه , له گهل شه ی پاهند بوون به فرمانی
پیغه مبه ره وه واجبه , چونكه فرمان ناكات به شتیک له لایه ن خویه وه , به لكو
له لایه ن خوا وه , گویرایه لی نه گویرایه لی خوا به .

قەومەكە پىيۇستيان بەۋەھەيە كە مانگايەك سەربېن تا بكوژىكى پى
بىناسنەۋە ، لەگەل ئەمەدا خۋاى گەۋرە سىفەتى دىارى كراۋى ئەۋ مانگايەى بۆ
پوون نەكردنەۋە ، پەنگە ئەگەر دىارىكراۋ بوايە دوا بكوئايە لەكاتى پىيۇست
، ئەۋەش رىئىندراۋنە بوۋە .

﴿ قَالُوا اتَّخَذْنَا مُرُوءًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ إِنْ أَكُونُ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴾ (البقره / ٦٧).

واته : به موسایان ووت : ثایا تو گالتهمان بی دهکیت ؟

وہ لأمی موسا بۇ ئەوبىي مېشكى و گالئە جاپى يەى ئەوان برىتى بوو لەوہى
 كە پەنا بگرئت بە خوا ، و بە نەرمى وە لأميان بداتەوہ ، كە بۇيان پوون بكاتەوہ
 ، ئەوہى كە ئەوان گومانى پى دەبەن ، تەنہا بۇ كەسئك دەگونجئت كە نەقام
 بئت بەرامبەر قودرەتى خوا .

له وەلامياندا ووتى :- (من يەنا دەگرم بە خوا ئەگەر يەكێك بم لە نەفامان) .

وایان لیکدایه وه فرمانی خوا جوریکه له گالته جارپی ، و واگومانیان دهبرد که موسا بهم داواکاریه دهیویت له مهسه له بنه پرتی یهکانی خویمان دوریان خاتمه و سهراقلیان بکات .

﴿ قَالُوا اذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴾ (البقره / ٦٨) .

واته :- قهوه که ی و تیان : ئە ی موسا له پەروەردگارت داوا بکه بۆمان پوون بکاتوه که ئەو مانگایه کامهیه ؟ و سیفه تهکانی چۆن ؟ ئینجا موسا ووتی : پەروەردگار دەفرمویت : ئەو مانگایه پیر نه بیئت و (پارین) یش نه بیئت ، به لکو له ته مه ندا مام ناوه ند بیئت ، ئینجا ئیوهش ئەو کارو فرمانه نه نجام بدهن که پەروەردگاتان فرمانی پی کردوون ، و کەللە پەقی و توندی پیشان مه دهن ، چونکه خوایش له سه رتان توند دهکاته وه (الدکتور . صلاح عبدالفتاح الخالدي) ده لیت :- باشتین گوشتی حیوان و به تامتینیان و چاکترینیان بۆ خواردن ئەوهیه که ته مه نی مام ناوه ندی بیئت ، چونکه گوشتی حیوانی ته مه ن بچووک که له سه ره تای گه شه کردنایه ، ماده ی خوړاکی به سودی که مه ، و گوشتی حیوانی ته مه ن گه وره یش جیر و ووشک ده بیئت ، وه هه ندیک له سوده خوړاکیهکانی له ده ستداوه .

دەرباره ی نایه ی : (فافعلوا ما تؤمرن) زانا (الالوسی) ده لیت : واته : له سه ربیرینی مانگا که دا ، ئیتر پرسیار دوپاره مه که نه وه ، و کەللە پەقی مه نوینن . ﴿ قَالُوا اذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوُثُهَا تَسُرُّ النَّاطِرِينَ ﴾ (البقره / ٦٩) .

واته : جاریکێ تر ووتیان : ئە ی موسا له پەروەردگارت داوا بکه ، تا بۆمان پوون بکاتوه پەنگی چۆن بیئت ، خوای گه وره یش وه لامی دانە وه به وه ی : که پەنگی زه ردی تییر بیئت ، و ته ماشا که ران دل خو ش بکات ، زانا (الالوسی)

ده لیت :- (السور) : بریتی یه له له زهت و خوشی له ناو دلد ، له کاتی به ده ست هینانی سودیکدا ، یان بینینی کاریکی سهیرو ناوازه ، به لام (السور) شتیکی (خالص) پوخت و شاراوهیه ، به وه ناو نراوه ، چونکه به (الاسرار) لیک دراوه ته وه ، وشهیه کی تر هیه (الحبور) که شویند واره که ی ده بینریت ، له پواله تی خوشی دهر برینی دهم و چاودا ، که هردوکیان له شتی په سه ندکراو دا به کار دین (الفرح) زور جار په سه ند ناکریت ، وه خوی گه وره فرمویه تی :- ﴿ اُولَی الْقُوَّةِ اِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا یُحِبُّ الْفَرِحِیْنَ ﴾ (القصص / ۷۶) . واته : (بیگومان خوا نه و که سانه ی خوش ناویت که که شخه کن به سه روهت و سامانیانه وه له خو یان بایی دهن) . زانایانی ته فسیر ده فرموی : پهنگی زهره له پهنگه دلخوشکهره کانه .

﴿ قَالُوا اذْ لَنَا رَبٌّ یُبَیِّنْ لَنَا مَا هِیْ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَیْنَا وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴾ (البقره / ۷۰) .

واته :- ووتیان له په روه ردگارت داوابکه نه ی مووسا ، تابه ته وای بومان پوون بکاته وه بزاین نه و مانگایه کامه یه ؟! چونکه به راستی نه م گاهه له سه ری لیتکداوین و پهنگی زوریان له یه که ده چیت ، نه و مانگایه مان بو نا دوزریته وه ، به راستی نیمه (نه گهر خوا ویستی له سه رییت) ، رینمونی و مرده گرین .

(الرازی) ده فرمویت :- (الحسن) له پیغه مبه روه (﴿ ۱۰ ﴾) فرمویه تی :- (سویند به و که سه ی نه فسی منی به دهسته ، نه گهر نه یانوتایه : (اِنْ شَاءَ اللّٰهُ) نه و بیگومان نیوان نه و ان و مانگا که بو هتا هتایه دوورده که و ته وه)

بزانه ، که نه م به لگه یه له سه ر نه وه ی ، دهر برینی نه و وشه یه له هه موو کاریکدا پرییدراوه که کاره که ی به ده ست بیت ، له بهر نه وه خوی گه وره به پیغه مبه ری فرموو (هرگیز دهر باره ی هیچ شتی و هیچ کاریک مه لی : من به راستی سه به نی نه نجامد هری نه و کاره م ، مه گهر بلایت (اِنْ شَاءَ اللّٰهُ) نه گهر خوا بیه وی (الکهف / ۲۳ - ۲۴) .

ئەمە پشت بەستن بە خوا ، کاروباردانە دەست خۆی تیا یە .^١
ئەمە پرسیاری سێ هەمیان بوو کە لە موسایان کرد ، وایان بینی کە نادیری
نیست لە سروشت و کاری مانگا کە دایە لایان ، لێرەدا هەستیان کرد بە سستی و
دواخستنیان لە کارەکە دا ، و گەرێان بە دۆی شتی کەدا کە خەیری تیا نی یە ، و
پۆزشیان بۆ موسا هێنا یەو .

بیگومان ئەو لە یەک چۆن و لێ گوێزان و ساغ نەبۆنە و یە بۆیان ، بریتی بوو لە
باجێک کە بدریئ ، کەسانێک بیدات لە شەریعەتی راستی خۆایی
دوورکەوتۆنەتەو ، کە ئاسانکاری بۆ کردوون^٢ ئینجا موسا (علیه السلام)
وہ لایان دەداتەوہ :-

﴿ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِئَ
فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴾ (البقرة / ٧١) .

واتە : موسا (علیه السلام) پێی ووتن : بیگومان خۆی گەرە دەفەرموین
:- مانگایەکی بێت ، پانە هێنرایت و نامادە نەکرابیت بۆ کیلانی زەوی ، و
ناو دیری کشتوکالیش ناکات ، بێ عەیبەو یە کەرەنگەو هیچ پەلە یەکی تیدا نیە
، ئینجا وتیان : ئا ئێستە ئێتر هەوایی راستە قینەت پێ داین (دۆی هەول و
کۆششێکی زۆر بە دەستیان هینا) و سەریان بێ ، هەرچەندە خەریک بوو ئەو
کارەیش نەکەن .

لەم تێگەشتنەوہ ئەخلاق و پەفتاری یەهودمان بۆ پوون دەبیتهوہ ، کە لە
قسەو لێکدانەوہ کانیاندا چەندی ک ئەدەبی خراپ دەردەبێن ، و هەلوێستیان
بەرامبەر پیغەمبەران چۆنە .

١/ (التفسير الكبير) (١١١ / ٢) بە کورتی .

٢/ (مع قصص السابقين في القرآن) ل (٦٥ - ٦٦) .

ئەوێ بە موسایان ووت ، ووتیان ، که پیغه مەریان بوو ، که وایان لیک دایەوه باوەریان بە مووسایە ، که هەر ئەو بوو ، لەسەر شوپی پزگاری کردن و پینمایی کردن بۆ ئازادی و سەرەززی^١ .

ووتیان : ئا ئیستا بەراستی پیت و تین ، وەك ئەوێ پیشتر حەقی بۆنە هینان ، و وەك ئەوێ پیشتر قەسێ ناحق و بەتالی بۆ کردین ، و وەك ئەوێ گفتوگۆی پیشتری نێوانیان بەتال و بی بنەما بویت ، و وەك ئەوێ موسای پیغه مەبر (علیه السلام) لەناو بەتالدا ماییتەوه .

ئەگەر ئەوان لەگەڵ دەرچونی یەكەم فرماندا کارەکیان جی بەجی بکردایە ، ئەوا پیشبڕکیان کرد بوو ، و ئەجرو پاداشتیان دەست دەکەوت لەسەری !
بەلام ئیستاو دوایی هەموو ئەو پرسیارانە و دواخستنی و تەمبەلی نواندە کارەکیان جی بەجی کرد ، بەلام ئەو پەرگەزو هەلەزیرینە یان لەدەست چوو .
(فذبحوها وما کادوا يفعلون) ووشە (ما کادوا) بەلگەیە لەسەر ئەوێ ،
دوای ناپەرەحەتی و ماندوو بوونیکی زۆر کارەکیان بەدەست هینا ، کە بەلگەیە لەسەر خاوو خلیچکیان لە جی بە جی کردنەکەدا .

هەر کەس کاریک بەناچاری و ناپەرەحەتی جی بەجی بکات وەك ئەوێ وایە جی بەجی نەکردی . چونکە خواى گەورە دەیهوێت ، فرمانپیکراو ، کارەکە بەگەرم و گوپی و هیمەت و زیندویتی و شوق و پاپەراندنەوه جی بەجی بکات .
بە حەزوو خوشی و پازى بوونەوه .^٢

﴿ وَإِنْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا قَدَّارْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ (٧٢) فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُخَيِّبُ اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾
(البقرة / ٧٢ - ٧٣) .

١/ (مع قصص السابقين في القرآن) ل (٦٦ - ٦٧) .

٢/ (مع قصص السابقين في القرآن) ل (٦٧ - ٦٨) بەکورتی .

زانا (محمد رشید رضا) دەلالت :- ئەم ئایەتە سەرەتای چیرۆکە کەبوو کە
سەر پېنجی یەکی تیابوو ، کە پېشتەر ئامازەى بۆ کرا ، کە کوشتنى کەسیک بوو
، پاشان ناکۆکی لەسەر بکوژەکەى ، پاشان بېیاردانى ھوکمیك بۆ دۆزینەوہى
پاستى یەکە بەسەر بېرىنى مانگایەك ، ئەمە لە زۆرلیکردنیان نەبوو
لەپرسیارکردندا کە پېشتەر پویدا ، ئایەتى :- ﴿ وَإِنْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَاَدَارْأَتُمْ فِيهَا
﴿ پوداوى کوشتنەکەى دایە پال ئومەتیك ، ئەگەر بکوژەکەى کەسیك بوو بیئت
بەتەنھا ئەوا ھەموویان تیایدا بەشدار بوون وەك تەنھا یەك کەس ، ھەریەکەیان
تۆمەتەکەى لە خۆى بە دوور گرتوو و خۆى بەپاک داناو ، و نەفسى خۆى
لەھەموو شتیك بە دوور گرتو و کەسى تری تۆمەتبار کردو ، بکوژان و ئەو
کەسانەى زانیویانە ، بەشیان تیایدا ھەبوو ، ھەواو ئارەزوو زال بوو
بەسەریاندا و پاستى یەکانیان تیا شاردۆتەو ، پاش بیرخستەنەوہى تاوانەکە ،
خوای گەرە فەرمووی (وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّاكُنْتُمْ تَكْتُمُونَ) لەگەل کەوتنى بەسەر
قەومیکى پاکدا ، کەیەکتى بەکوشتنیك تاوانبار دەکەن بۆ شارەدەوہى بکوژەکە
، چونکە نەخشەر فیلى ئەوان لای خوا ناشاردیریتەو .^۱

پهنگه حيكمهت له دواخستنى پونكر دنه وهى هوكاره كاندا ، بوئوه بىټ بيسر هه لوټسته بكات له سر ويټو ديمهنى ناپه سهندي يه كانى يهود و ئه خلاقى خراپيان ، و هه لوټىستيان بهرام بهر پيغه مبه رانيان و فرمانى په رومردگاريان . ئه وان ئو كه سانه بوو پټويستيان به سر برينى مانگايه كه هه بوو ، كه لټى سودمه ند بوون ، له گه لئ ئوهى كه كرديان ، حاليان چؤن دهبوو ئه گهر سودمه ند نه بونايه لټى ؟ خواي گه وره ويستى وا بوو ، ئوه دهر خات كه شارد بويانه وه ، و بكوژى راستى بدؤزټه وه .

هروايش بوو ، به شيكيان له لشي مانگا که وهرگرت و دايان به جه سته ی
 نينسانه مردوه که دا ، پاشان پوځی بو ګه پرايه وه ، و ټه ویش دهریاره ی
 بکوژه که ی خو ی قسه ی کرد .

﴿ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بَعْضَهَا ﴾ واتە : بەشىكى لەشى مانگاگە بىدەن بە بەشىكى جەستەى كوزراۋەكەدا ، زىندو دەيىتەۋە و ئەۋىش بىكوزەكە دىارى دەكات .
﴿ كَذَلِكَ يُخَيِّي اللَّهُ الْمَوْتَى ﴾ ھەروەك چۆن خۋاى گەرە ئەم كوزراۋەى زىندو كىردەۋە لەبەر چاۋتان ، ھەر بەۋ جۆرە مردۋى ناۋ گۆرەكان زىندو دەكاتەۋە .
﴿ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾ خۋاى گەرە بەلگەكانى تواناۋ دەسلەۋى خۆيتان پىشان دەدات تا بىرىكەنەۋە و پامىنن و بزانن خۋاى گەرە تواناى بەسەر ھەموو شتىكدا ھەيە .

خۋاى گەرە بۇ قەۋمەكەى موسا لەسەر بېرىنى مانگاگەدا ھىكمەتى دەرخت ، ئەۋانىش كەسىكىيان لىيان كوشتەۋە ، پاشان ، ھەر دەستەيەك تۆمەتەكەى لەخۋى بەدوور دەگرت و دەيدا بەسەر غەيرى خۆيدا ، شاىە تىش لەۋىدا نەبوو . خۋاى گەرە ويستى ھەق و راستى دەرەكەۋىت لەسەر زمانى كوزراۋەكە خۋىەۋە ، و سەرېرىنى مانگاگە ھۆكارىك بوو بۇ زىندوۋ بونەۋەى ، ئەۋەش بەپىياكىشانى بەشىكى لەشى مانگاگە بەجەستەى كوزراۋەكەدا .
بەلام ، چى لەم ھۆكارەدا ھەيە ، لەكاتىكدا خۋاى گەرە بەتوانايە بەسەر زىندو كىردەۋەى مردواندا بەبى ھۆكارىش ؟ پاشان پەيوەندى مانگاى سەر بېراۋ لەگەل كوزراۋى زىندو كراۋەدا چى يە ؟

مانگا بۇ قورىانى سەر دەبېرىت ، ھەروەك پىشەى نەۋەى ئىسرائىل بوۋە ، بەشىك لەلەشى سەرېراۋەكە ژيان بۇ جەستەى كوزراۋەكە دەگىرپتەۋە ، لەم پارچەيەدا ژيان نىيە و تواناى زىندو كىردەۋەىش نىيە ، تەنھا ھۆكارىكە ، كە دەسلەۋىت و تواناى خۋيان بۇ دەرەخات كە ئىنسان نازانىت ئەۋ قوردەرەتە چۆن كار دەكات . ئەۋان شوپنەۋارەكەى دەبىنن ، بەلام نەينى و ناۋەرۈكەكەى نازانن و نايىشزانن پىنگاى كار كىردەكەى چۆنە ، ﴿ كَذَلِكَ يُخَيِّي اللَّهُ الْمَوْتَى ﴾ ، بەۋ جۆرەى ئەۋ كارەتان بىنى ، كە نازانن چۆن پويىدا ، ھەر بەۋ شىۋەيەۋ بە ئاسانى مردوان زىندو دەكاتەۋە .

﴿ گرنګ ترین په ندو وانه نیمانی په کانی چیروکه که ﴾

(۱) زانا (القرطبي) ده لیت :- له نایه تی : ﴿ قَالُوا اتَّخَذْنَا مُرُوءًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴾ به لگی نه وه هیه که قه ده غیه گالته به دینی خواو موسولمانان بکریت ، بیگومان نه وه نه فامی یو خواو نه که شیایو سزای سهخته ، نایا نابینیت پیغه مبریش (﴿ ۱ ﴾) گالته پی ده کرا و له دواي خویشی نه ته وه که ی .

(۲) (القاسمي) ده لیت :- (الراغب و تویه تی) :- هندیك له خه لکی وتویانه : ﴿ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضَ وَلَا بِكْرَ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فافعلوا مَا تُمَرُونَ ﴾ (۶۸) قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها قال إنه يقول إنها بقرة صفراء فاقع لونها تسر الناظرين (۶۹) قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما هي إن البقر تشابه علينا وإن شاء الله لمهتدون (۷۰) قال إنه يقول إنها بقرة لا ذلول تثير الأرض ولا تسقي الحرث مسلمة لا شية فيها قالوا الآن جئت بالحق فذبوها وما كادوا يفعلون ﴾ به لگی هیه له سر نه سخ کردن وهی شتیك پیش نه جامدانی ، چونکه له یه که م جاردا فرمانیان پی کرا به سر برینی مانگایه که به پی دیاری کردن ، بویان هه بوو که هر مانگایه که سر برن که خویان بیان هویت ، به لام له دووم و سی یه جاردا ، فرمانیان پی کرا به سر برینی مانگایه که تایبهت کرا و مهر جدار ، وه نه وهی نه هیان لی کرایت له وهی که پیشتر فرمانیان پی کرا ، به لام بهو جوړه نه بوو ، یه که م فرمانیکی په ها بوو ، و دووم و سی یه وه پونکردنه و هوا بوو بوی ، کاتیک لی گه رانه وه ، به لام سر برینی مانگاکه یان له کول نه کهوت ، به لکو سیفات کانی زیادی کرد له سریان ، هر له نایه ته که به لگی نه وه هیه که پی پی دراوه پونکردنه وه دوا بخیرت بوقاتی پیویست .

(۳) (شیخ ابو بکر الجزائري) له (هداية الايات) داده لیت :-

• پونکردنه وهی نه وهی ئیسرائیلی قهومی موسای له سر بوو ، خراپی رهوشتیان دمرده خات ، تا موسلمانان له نمونهی نه کارانه خویان بیارینن .

• حرامه په خنه گرتن له که سی (شارع) شهر و یاسادانه ر پیویسته ته سلیم بوون به فرمان و نه هی په کانیان ، نه گهر نه شزانریت سودی فرمان و نه هی و

ہوکارہ کانی چین .

• ہنگاو نان بؤ وەرگرتنی ئاساتر , و رقبون له تووند کردنه وهی فرمانه کان .
 • پونکردنه وهی سودی جیا کردنه وهی شته کان به ووتنی (إن شاء الله) ,
 ئەگەر یه هود نه یان و تایه : (إن شاء الله لمهتدون) , ئەوا پینمایمی نه ده کران بؤ
 ناسین و دیاری کردنی مانگای دیاری کراو .

• پیویسته خو له و وشانه به دور بگیریئت , که لیئانه وه نه وه وهر بگیریئت ,
 بیپریزی بهرام بهر پیغه مبه ران بکریئت وهک و تیان : - (اَللّٰهُ جِلَّتْ بِالْحَقِّ)
 ئەوهی لی وهر ده گیریئت کهوا تی گه یشتبون , که ئەم چاره که دوا جار بوو حق
 و راستی پی پراگه یاندن , له چاو چاره کانی پیشوودا .

٤) هۆکاری راسته وخۆ له پابه ندبون یان پابه ند نه بووندا بریتی به له (دل) ,
 ئەگەر دل پر بوو له ئیمان به خوا و گه وهی و پرین گرتن له فرمانه کانی ,
 ئەوا حەزی له جی به جی کردنی کاره کان لا دروست ده بیئت , و پیشپرکی
 دهکات بؤ جی به جی کردنی , ئینجا دل فرمانه که بؤ ئینسان دهر دهکات ,
 ئەندامه کانیشی به خیرایی وهلامی ده ده نه وه .

به لام ئەگەر دل که خوای تیا نه بوو , ئەوا پرین له فرمانه کانی ناگریئت ,
 و نایه ویئت جی به جیان بکات , ههول دهرات بؤ هه لهاتن و بیانوو هیئانه وه ,
 وهک ئەوهی فرمانه که بؤ لایه نیکی دهریکات , ئیتر ئەندامه کهی لاواز ده بیئت له
 پووێ ئەنجامدانی یه وه , ئەگەر ئینسانیکمان بینی چالاک بوو , و خیرا بوو له
 گوێ پایه لیدا , و بؤ خه یرو چاکه پیشپرکی دهر کرد , و جدی بوو له پابه ند
 بوون و جی به جی کردنی فرمانه کاند , ئەوا دهرانین که دلی ساغ و
 تهن دروسته , و باوه ری به خوا هیه , و خوا به گه وه راده گیریئت , ئەگەر
 ئینسانیکمان پیچه وانهی ئەمه بینی , لهش گران و لاواز و بی ده سه لات , و
 خوێ له حوکه مه کانی خوا دهر زیه وه زوو هه له ده هات لییان , ئەوا دهرانین
 دهر ده که له دلیدا یه , کاتی که به دهر ده که زانرا , ئەوا چاره سه ری گونجاوی بؤ
 دیاری دهر گیریئت , به ئاسانی پیی دهکات , و پهروهر ده که سه ره کهوتوو ده بیئت .

٥) سه رقال نه بوون به کاره ناوه ندی و مه سه له پهراوین خراوه کانه وه , چونکه
 گه ران به شوینیاندا به کهک نایهت و سوو نادات , و ته نه کات و ههول به
 فیو دان ده بیئت , و له جی به جی کردنی په کی ده که ویئت .

٦) توند کردنه وه و ئالۆز کردن (باج) ینکه ، تئوشی ئه و که سانه ده بیئت ، که پازی نابن به پونکردنه وهی په رومردگار ، و ئه نجامه پراسته کان ، و ههروه ها ده که ویت به سه ر ئه و که سانه یشدا که له پزگای پوون و ئاسان لا ده دهن بۆ وورده کاری و پهل و پۆکانی ، که سودو به ره میان تیا نی یه . ئه وانه جوله که و یه هود بون ، که فرمانه که یان له سه ر خۆیان قورس کرد ، و خوای گه وره ش زیاتر له سه ری قورس کردن ، ئه گهر هه رمانگایه کیان سه ر به پریایه ، پێپێدراو بوو بۆیان . له به رئه وه خوای گه وره نه هی کردوه له موسلمانان له سه ر ئه و ورده کاریانه که سودیان نی یه ، و په رسیارکردنیش تیا یاندا هه ریئسوده .

له (ابی هریره) وه ، ده لیئت : پیغه مبه ر ﴿﴾ ووتاری بۆ ده خویندنه وه ، فره مووی :- ئه ی خه لکی نه ! به راستی خوای گه وره حه جی له سه ر فره زکردن .

پیاویک ووتی :- ئایا هه مووسالیک ئه ی پیغه مبه ری خوا ؟ پیغه مبه ر ﴿﴾ بێده نگ بوو ، هه تا پیاوه که سی جار په رسیاره که ی ووته وه ، ئینجا پیغه مبه ر ﴿﴾ فره مووی :- ئه گهر بم ووتایه : به ئی ، ئه و فره زده بوو ، و نه تان ده توانی ئه نجامی بده ن . پاشان فره مووی : وازم ئی به یئن و په رسیارکردنی زۆر له وه دا که بۆم جی هیشتوون ، بێگومان که سانی پێش ئیوه به وه ی په رسیارکردنی زۆریان هه و بونی جیاوازیان له سه ر پیغه مبه رانیان تیا چوون ، ئه گهر فره مانم به شتیک پی کردن ، ئه وه نده ی ئی وه ربگرن که ده توانن ، و ئه گهر نه هی شتیکیشم ئی کردن ، وازی ئی به یئن .^١

﴿ چیرۆکی طالوت ﴾

خوای گهوره فهرموویه تی :- ﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِ بْنِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالَ لِنَبِيِّ لَهُمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَانَنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ (٢٤٦) وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (٢٤٧) وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (٢٤٨) فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ إِذْنُ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (٢٤٩) وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أَقْدَامُنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (٢٥٠) فَهَزَمُوهُمْ إِذْنُ اللَّهِ وَكَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ (٢٥١) تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (البقرة / ٢٤٦ - ٢٥٢) .

﴿ پونگردنه وهی کورتیه چیرۆکه که له خورنانهدا ﴾

ئایه ته کانی خورشان ناماره ده که ن بو چیرۆکی که به سه ره وهی ئیسرائیلدا پویداوه ، له کات و سه ره میکی ژیا نیاندا ، که له خاکی پیرو زدا بوون ، چه و ساوه و ژیر خراو بوون له بهردهم دوژمنه کانیاندا ، و دوژمنه کانیان (تابوت) یکیان ئی بردبون که سه کیته و هه بیته و ئارامی خوایی پیوه بوو ، و هه ندیک شتی له کهل و پهل و شوینه وارو پاشماوه کانی بنه ماله ی موساو بنه ماله ی هارونی تیایه .

قهرمه كه هستيان به سر شوړې و تالې و نارې حه تي و پوځاني خوږيان و كهمې و سهر كزي خوږيانيان ده كړد ، نهم هسته لاي هم موويان هم بوو ، ويستيان نهم حاله تي سهر شوړپه يان بگوږن ، وبه جوړيك كه زه ليلي و پوځانه كيان بگوږن به سهر كه و تن ، وتي گه يشتن كه تنها ريگا بو نهم كار ه جهنگ و جيهاده .

له بهر نه وه پياوه گه ورو ناودارو ده سه لاتداره كانيان په نايان برد بو پيغه مبه ره كيان ، وداويان لي كړد پاشايه كيان بو ه لبريژيت و ديارى بكات كاروباريان بهر يوه بهر يت ، وپيشه وايه تيان بكات بو سهر بهرزي و سهر كه و تن ، و له ريگه ي خوا دا له گهل دوژمنه كانيدا بجهنگيښ .

نهم پيغه مبه ره يش سروشت و هلس و كهوتيان دوزانيت و دوزانيت له دواوه و هيمه تيان لاوازو خاوه ، بيگومان نه وان كاتيگ فرماني جهنگيان پي بكريت ، پاشتر ليي پاشگه زده بڼه وه ، و دانه نيشن ، نينجا پي و وتن :- ناي كاتيگ نيمه داوي جهنگان دمنان لي كړدن ، ناي ده جهنگن يان پشت ه لده كه ن ؟ بيگومان من دوزانم نيوه دواوه كه ون و سهر پيچي ده كه ن !

نه وان يش پيغه مبه ره كه يان دلنيا كړده وه ، كه بيگومان له مه و دوا ده جهنگن و دوانا كه ون و سهر پيچي ناكه ن ، و نه وه قه ده غه ي جهنگ و كوشتاري له وان كړدوه ، نه بوني پاشاو سهر كړد هيه كه ، پيشه وايه تيان بكات ، نه وه سهر شوړپه كه نه واني پيوه دوزين و نه وان له خاك و شويني خوږيان دهر كراون ، و له بهر دم دوژمنه كانياندا پوځاون ، و سورن له سهر نه وه دوژمن بهر خيښ و شوين و خاكي خوږيان پرزگاريكه ن ، نيتر بوچي نه جهنگن ؟

كاتيگ پيغه مبه ره كه يان قسه كه ياني بيسست و تيبيني گهرم و گوړي و ناماده باشياني كړد ، داوي له پهر و ردگاري كړد نه و پاشايه يان بو بنريژيت ، وخواي گه وره يش و ه حى بو نارد كه (طالوت) پاشاو سهر كړد ه يانه و پيشه وايه تيان دهكات بو سهر كه و تن و سهر بهرزي و پرزگاري .

به وه نارې حه ت بوون و دوور كه و تنه وه ، له كاتيگدا وايان ليك ده دايه وه پاشاكه له بڼه ماله ي پاشاو كه س و كاري پاشاكانه وه هاتبيت ، به لام (طالوت) له و بڼه ماله و كه سانه ني يه ، پاشان كه سيكي ه ژاره و مال و ساماني ني يه به شي بكات و ناماده ي بكات بو پاشايه تي ، نينجا ره خنه يان

له پیغه مبه ره که یان گرت و ووتیان :- نه وه له کوئ شیاوو گونجاوه ، که بیته پاشا به سر نیمه وه ، له کاتیکدا که نیمه له پیشترو شیاوترین به پاشایه تی تائه و ، بهو به شیک له فراوانی مال و سامانی دنیایی نه دراوه !

پیغه مبه ره که سهری سورما له هه لوښستی قهوه که ، که نه وان پاشایه کیان دهویت ، کاتیک خوای گه وه (طالوت) ی به پاشا بو هه لبراردن ، نه وان په خنه یان گرت ، نینجا پیغه مبه ره که نهو سیفه تانه ی بو پون کردنه وه که پیوښته بو مرج و لیها تویی پاشا ، و بیگومان به پیی تهرزوی پهره وردگار نهو گونجاوترین که سه بو پاشایه تی ، به راستی خوا به سر نیوه دا هه لیبراردوه ، و خوای گه وه کار به جی و شاره زایه به هه موو شتیک ، و خوای گه وه ناستیکی باشی له زانست پی داوه و توانایشی بو په خساندوه ، و خوای گه وه لاشه یه کی به هیزو گه وره یشی پیداوه ، نیت بوچی په خنه ی لی بگرن ؟ بیگومان خوای گه وه مولک و دهسه لات و پاشایه تی به که سیک دهادت خوئی بیهویت ، و بیگومان دهسه لات ی خوا فراوانه و خاوه نی زانستی له راده به دمه ، و زاناو شاره زایه به هه موو شتیک .

پیغه مبه ره که یان ویستی نهو په خنه گرته له میشتک و هه ستیاندا لاهریت ، که له سر (طالوت) هه یانه . به لگه و نیشانه که شی بو پونکردنه وه ، که خوای گه وه بویان دینیت ، به لگه یه له سر نه وه ی که خوا پازیه به وه ی که (طالوت) بیته پاشایان ، و پیی ووتن : نیشانه ی پاشایه تی یه که ی ، نه وه یه که صندوق (تابوت) یکیان بودیت ، که سه کینه ت و نارامی و هه یبه تی خوایی پیوه یه و له گه ل خوئی ده یه نیت و پاشماوه ی که س و کاری موسا و هارونیشی تیدایه ، فریشته نهو صندوقه هه لده گریت و ده یه نیت ، به راستی نه وه نیشانه یه کی بو نیوه تیدایه ، نه گه ر نیوه باومردارن .

سندوقه که یان بو دیته وه که هی خوایان بووه ، به ته نها بویان دیت ، به بی جهنگ و کوشتار و سهر که وتن به سر دوزماندا ، که له وانیان سه ندبوو ، فریشته هه لی ده گریت و بویان دینیت وه ، نهو نیشانه یه ی که پیغه مبه ره که یان به لینی پیدان هاته دی و ، فریشته سندوقه که یان هه لگرت و گه یان دیا نه وه پییان ، و هاوکات بوو له گه ل بوون به پاشای (طالوت) به سهریا نه وه ، که پییان ناخوش بوو !

(طالوت) پاشايه تي و دسه لاتي گرته دهست ، و قهومه كه ي ناماده كرد و هه لئيان بؤ جهنگ ، دژي دوژمنه كافره كانيان . كاتيک دهری كردن بؤ جهنگ ، به ليها توويي و شارمزا يي و زيره كي و زانسته وه مامه له ي له گه لدا كردن ، و نه وه ي كه پيغه مبه ره كه يان بؤي باسكرد بوون ، بؤي جي به جي كردن ، له وه ي كه خوا زانستي باش و تواناو جهسته يه كي گه وه ي پي به خشي بوو .

بينگومان نه وه دزمانيت كه قهومه كه ي گهرم و گوپن بؤ جهنگ و خيرا دهره چن بؤي ، و دهيش زانيت كه (توپرو) گهرم و زيان به خشن ، و به لام خيرا نامينن ، و دهيش زانيت كه به لئين دان و ناوات خواستن وه ك تاقيكردنه وه ي كرداري نيه ، و دهيش زانيت كه زوريك له وه دهره پرين و هه لچون و گهرم و گوپرانه ، له كاتي تاقيكردنه وه ي كرداريدا له ناو ده چيت ، و زوريك له به لئين و ناوات خواسته كان له كاتي جي به جي كردندا له لايه ن خاوه نه كانيان وه به تال ده كرينه وه ، له بهر نه وه تاقی كردنه وه تا بزانييت و بينيت له سر چين .

له شاره كه يان دهرچونه دهر بؤ دوژمنانيان ، كاتيک لييان جيا بوونه وه ناوه داني و شوينه كه يان جي هيشت (طالوت) ووتي :- خوي گه وه به دهر يايه كي ناو تاقيتان ده كاته وه ، كاتيک به سهريدا تي ده پهن و دهر پون لي ي مه خونه وه ، ههركه س سهرپنجي فره ماني من بكات و لي ي خوارده وه ، نه وه له سهر يازو سوپا كه ي من ني يه ، با شوينم نه كه وييت ، چونكه سهر يازيكي ريك و پيك و گوپرايه ل ني يه . به لام ههركه س لي ي نه خواته وه و ، پابه ندي فره مانه كه بوو و گو ي پرايه لي كرد ، به راستي نه وه له دهسته ي منه .

وهك زيره كي و ليها توويي خوي ، ريگه ي دا به ههريه كه له پياوه كان ، كه بؤيان ههيه به دهستييان ته نها يه كه مشتي لي بخونه وه ، كه ده مي پي ته بكات و تينوي تي يه كه ي سو ك ببيت ، نه گهر ويستت گوپرايه ل بيت ، داواي شتيك بكه بتوانيت بكريت !

كاتيک گه يشتنه پوباره كه ، سهرپنجي (طالوت) يان كرد ، ولييان خوارده وه ، ته نها كه ميكيان نه بيت پابه ندي فره مانه كه بوون و گوپرايه لي سهر كرده يان بوون .

(طالوت) كومه لي سهرپنجي كاراني جي هيشت ، نينجا له گه ل نه كومه له كه مه باوه رداره گوپرايه له پويشت ، هه تا گه يشته خاكي جهنگه جيا كه ره وه كه .

سەربازەكانى سەيرى سەربازى دوژمنيان كرد ، ترسان له جەنگ كردن لهگەڵياندا ، وترس چوو لهيان لهوى پووبەپويان ببندوه .

و دوژمنانى كافى بەسەرکردايەتى جالوت ژمارەيان لهوانە زياتر بوو ، زۆرێك له كۆمەڵەكەى (طالوت) لهگەڵ (طالوت) دوان و ووتيان :- ئێمە ئەمەو تەوانا تاقەتمان نيه بۆ جەنگ لهگەڵ (جالوت) ، و سەربازەكانيدا ، و ناتوانين جەنگيان لهگەڵ بكەين ، لەبەر ئەوە هەرگيز لهگەڵيان ناچەنگين هەموو ئەوانەى له جەنگەكە ترسان بە ترسەوه سوپاكەيان جێهێلاو (طالوت) و ژمارەيەكى زۆر كەم له سوپاكەى مانەوه ، ئەوانەش ئەو كەسانە بوون كە دلفيا بوون دەگەنەوه بە خوا و حەزبان له بەهەشت و نازو نيعمهتەكەيەتى . ئەم كۆمەڵە پياوه زۆر كەمە فيربوون ، ئەم كۆمەڵە ترسيئەره بنەماى سەركەوتن و بەرگرىكردن ، پييان و تن :- ئايا چەند دەستەو تاقمى كەم (يان زۆر دەستەو تاقمى كەم) زال بوون و سەركەوتن بەسەر دەستەو تاقمى زۆر بە فەرمانى خوا ، و خواى گەوره لهگەڵ ئارامگراندایە .

(طالوت) لهگەڵ كۆمەڵە پياوه زۆركەمە باوەردارە ئارامگرەكەدا چوونە جەنگەوه ، كاتێك جەنگەكە دەستى پى كرد ، داواى سەركەوتنيان له خواى گەوره كرد لى پارانەوه داواى يارمەتياى ئى كردو زۆر بە كۆل پەنايان برد ، ووتيان : ئەى پەرەردگارا خۆگرى و ئارامگریمان پى ببەخشە (دل و دەرون) و پێكانمان دامەزراوبەكو ، سەرمانبەخە بەسەر كۆمەڵى كافراندا .

خواى گەوره وەعدەكەى بۆ جى بەجى كردن ، و سەركەوتنى بۆ ناردن ، چونكە ئەوان راستيان كرد لهگەڵ خوادا ، كە بەلێنيان پى دابوو ، بەفەرمانى خواى گەوره دوژمنەكانيان شكاند .

لەناو كۆمەڵى پياوه ئارامگرەكاندا (داود) (عليه السلام) هەبوو ، كەلەو كاتەدا نە پێغەمبەر بوو نە پاشا ، پاش ئەوە بوو پێغەمبەر پاشا - خوا زاناترە - ئينجا داود (عليه السلام) پووبەپويى جالوت بوو و كوشتى . پاش ئەوە خواى گەوره پاشايەتى و مۆلك و حيكەمەتى بە (داود) دا و لەوەيش كە خۆى دەيويست فيرى كرد .

ئينجا (طالوت) بە كۆمەڵە باوەردارە سەركەوتووەكەيەوه گەرايەوه بۆ مەملەكەتەكەى خۆى ، پاش ئەوە ولات پزگار بوو و سندوق (تابوت)ەكە

گه پرایه وه و دوژمن شکاو دوڤا ، وقه ومه کهیشی جیگیرو دامه زراو بوون . پاش نه وهی حقیقه تی نه وهی ئیسرائیل دهر کهوت ، گه پرایه وه و زوړیک له شار او هکانیان و سروشت و ره فتاریان دهر کهوت . پاش نه وهی زانی راستی داواکاریه کانی کومه له که چی یه ، گه پرایه وه زانی چوڼ مامه له له گه له کومه له که دا بکات ، وزانی کامانه ن کومه له خه لکی تی کوڅه ورو دامه زراو ، بیگومان نه وانه که من له ناو کومه له دا . پاش (طالوت) (داود) ی پیغه مبهری پاشاو جینشین (علیه السلام) حوکی (بنی اسرائیل) نه وهی ئیسرائیلی کرد . خوای گه وره فرمویه تی : ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلِیْمِ مِنْ بَنِي إِسْرَآئِیْلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰی اِذْ قَالُوْا لِنَبِیِّیْ لَھُمْ اَبْعَثْ لَنَا مَلِکًا نُّقَاتِلْ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰہِ ﴾ (البقرة / ۲۴۶) زانا (محمد علي الصابوني) ده لیٹ : - واته : نهی محمد (ﷺ) نایا هوالی نه وه قه ومه ت پی نه گهیشتووه ؟ نه م پرسیاره بو سهر سورمان و شهوق دروستکردنه لای گوینگر ، نه وقه ومه ، نه وهی ئیسرائیل بوون ، له دواوی وه فاتی موسا (علیه السلام) وه که نایه ته که ناماژهی پیداوہ ﴿ اِذْ قَالُوْا لِنَبِیِّیْ لَھُمْ اَبْعَثْ لَنَا مَلِکًا نُّقَاتِلْ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰہِ ﴾ واته : کاتی که قه ومه که به (شمعون) ی پیغه مبهری خویانیان ووت : پیشه و او سرکرده یان پاشایه کمان بو دابنی و دیاری بکه و بیکره سرکرده مان ، تاله گه لیدا له پیناو خوای گه وره دا بجه نگین ﴿ قَالَ هَلْ عَسَیْتُمْ اِنْ کُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا ﴾ واته : پیغه مبهره که یان پیی ووتن : من ده ترسم جهنگتان له سهر فرز بیٹ و پاشان له گه له دوژمنه که تان نه جهنگین ، و خوټان بیاریزن له گهیشتن پییان . ﴿ وَمَا لَنَا اَلَّا نُقَاتِلَ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰہِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِیَارِنَا وَاَبْنَانَا ﴾ واته : - چ هوکاری که هیه قه ده غی بکات له نیمه که له پیناوی خوادا نه جهنگین دژی دوژمنه کامان که به دلنیاپی له مال و خاک و مندال و نه ومان دهر به دهر کراوین ؟ له گه له نه و ترس و ناهاوسه نگیهی که توشی دهر و نیان هاتبوو ، خوای گه وره فرموی : ﴿ فَلَمَّا کُتِبَ عَلَیْھِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِیْلًا مِنْھُمْ ﴾ واته : کاتی که جهنگیان له سهر فرز کرا ، زوړیان سرریان شوړ کرد له جیهادو پشتیان هه لکرد ، ته نها ده سته یه کی که میان نه بیٹ ، نارامیان گرت و دامه زراو بوون ، نه وانیش نه وه که سانه بوون که له گه له (طالوت) دا له دهر یاکه په رینه وه .

(القرطبي) ده لیت : نه وه کاروپیشه ی نه ته وه نیعمت به سهر پړاوه کانه ، که مه یلیان به لای دنیا دا هیه ، ثاوت به جهنگ ده خوانن له کاتی سهر برزیدا ، به لام کاتیک کاتی جهنگ که هاته پیښه وه ، ده ترسین و ده روخین و ده گهرینه وه سهرسروشتی خوین . ﴿ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظَّالِمِيْنَ ﴾ واته : خوی گه وره زانایه به سته مکاران ، و هره شهیان ئی ده کات له سهر سته مکاران ، به واز هینان له جهنگ و سهر پیچی کردنیان له فرمانی خوا .
﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا اَنَّىٰ يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللّٰهُ يُؤْتِي مَلَكُوهً مِّنْ يَّشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴾ (البقره / ۲۴۷) .

زانا (الرازی) ده فرمانی - که نه مه کورته که یه تی - بزانه کاتیک خوی گه وره له نایه تی یه که مدا پوونی کرده وه ، که وه لای داوا که یان دایه وه ، پاشان نه وان پشتیان هه لکرد ، پوونی کرده وه یه که م هوکاری بو پشت هه لکردنیان بریتی بووله ئینکاری کردنی فرمانی (طالوت) ، نه وه ش چونکه داویان کرد له پیغه مبره که یان که داوا له خوی گه وره بکات ، که پاشایه کیان بو دیاری بکات ، نه ویش وه لای دانه وه که خوی گه وره (طالوت) ی به پاشا بو ناردن .
پاشان خوی گه وره دیاری کرد بو یان تا ببیته پاشایان گوپرایه لیان نه کرد و پشتیان له حوکم و ده سه لاته که ی هه لکرد و ووتیان :- (اَنَّىٰ يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا) زور دور که و تنه وه له وه ی رازی بن نه و پاشایان بیته ، زانایان ته فسیر ده لین :- هوکاری نه و دور که و تنه وه یه ش بریتی بوو له وه ی که پیغه مبرایه تی تایبته بوو به نه وه یه کی دیاریکراو ، له نه وه کانی (بنی اسرائیل) که نه وه ی (لاوی کوپی یعقوب) بوو ، که هارون و موسا له وان بوون ، نه وه ی پاشایه تیش نه وه ی (یهوذا) بوون ، که داود و سوله یمان له وان بوون ، به لام (طالوت) له

هیچ کام لهم دور نهوهیه نهوون ، به لکو له نهوهی (بنیامین) بوو ، له بر ثم هؤکاره ئینکاریان کرد پاشایان بیئت ، وایان لیکدایه وه خویمان شیواترن بو پاشایه تی تا (طالوت) پاشان نهوان نهو تانهو ته شه ریایان دلنیا کرده وه به تانهو ته شه ریکی تر که ووتیان :- ﴿ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ﴾ نامارزهیه بو نهوهی که ههژاره

﴿ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَةً مِّن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ (البقره / ۲۴۷) . نهوان تانهو ته شه ریایان لیذا له مافیدا که پاشابیئت به دووشت :

یه کهم : نهو له بنه ماله ی پاشایان نی یه .

دووم : نهو ههژاره ، خوی گه وره پونی کرده وه که نهو که سیکی شیاه بو پاشایه تی .

* هؤکاری یه کهم :- بو په تدانه وه نهو تۆمه ته ، خوی گه وره فرموی :- ﴿ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ ﴾ .

بزانن قه ومه که کاتی که دانیاننا به پیغه مبرایه تی نهو پیغه مبره دا ، که ههوالی پیدان له لایه ن خواوه که (طالوت) ی کرده ، پاشایان ، نهو به لگه یه کی یه کلای ی کرده وه بو دامه زاندنی پاشایه تی یه که ی ، نه گه نهو جیگیر بوو که پاشایه ، نهو گوپرایه لی واجب ده بیئت ، و هه موو په خنیه که له کار ده که ویت .

* هؤکاری دووم :- بو په تدانه وهی تۆمه ته که ی تر خوی گه وره فرموی :- ﴿ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ﴾ به وش دانی نا به دور وه سفی (طالوت) دا : یه که میان : زانست ، دووم میان : هیزو توانا .

نهو دور وه سفه یش باشتین و به هیزترین هؤکارن بو گونجای نهو که مافی بیئت بو پاشایه تی له چاو قسه که ی نهواندا ، نهویش له چه ند پویه که وه پوون ده کریته وه :-

۱- بینگومان زانست و هیزو توانا له ته واکاری یه راست و پیویسته کانن ، به لام سهروه و سامان و ناو وشۆره ت له وانه نی یه .

۲- به دلنیا یی زانست و هیزو توانا له ته واکاری یه ده سته که وتوه کانن بو جه وهری نه فسی ئینسان ، به لام سهروه و سامان و ناوبانگ دووشتی جیان له دهره وهی زاتی ئینسانن .

۳- زانست و هیژو توانا ناگونجیت له ئینسان بسه نرینهوه ، به لام سامان و ناوبانگ دهگونجیت له ئینسان وهرگیرینهوه .

۴- بیگومان زانست به کارو باری جهنگ ، و بونی هیژو توانای زور له سهر جهنگ کردن ، دهبیته هوێ سود وهرگرتن له پاراستنی بهرژهوهندی وولاتدا و دورخستنهوهی شهپی دوزمنان لیی ، ئەمه باشتیه له سود وهرگرتن له پیاویك كه ناوبانگ و دهوله مهندي درابیتته پال ، ئەگەر زانستی نهبوو بهرپك خستنی بهرژهوهندی یهكان و نهیتوانی دوزمنان له ناوبریته و دوریان بخاتهوه ، ئەوه جیگیربوو بهوهی كه باسمان كرد كه پاشایهتی خسته پال پیاوی زاناو به توانا ، له پیشتره چاكتیه كه كهسیك كه ناوبانگ و دهوله مهندي بخزیتته پال .^۱

﴿ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ﴾ ئەمهش بهلگهیه له سهر نهوهی كه زانستی دهستكهوتوو لای دروستكراوانی خوا ، بیگومان خوای گهوره دهستی خستون ، وپیی داوین . هندیك له زانایان مه بهست و بوچونیان له سهر وشهیی ﴿ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ﴾ وادهربریوه كه خوای گهوره به خشیویهتی به (طالوت) لاشیهکی گهوره و توکمه ، له پووی بالای بهرزو پیک ولهش پیری و جوانی یهوه ، ئەمهش هیچ گرفتیکێ تیانیه ، و تراوه : جوانترینی نهوهی ئیسرائیل بووه ، و تراوه : مه بهست لیی (القوة) هیژبووه ، (الرازی) دهلیت : ئەم قسهیه لای من راستتره ، چونكه سودی ئی وهردهگریته بو له ناوبردنی دوزمنان كه هیژو ئازایهتی ولیها توویی یه نهك بالای بهرزو جوانی .

﴿ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكُهُ مَن يَشَاءُ ﴾ دانپیانانی پیغه مبه ره که یان كه مولك و پاشایهتی بوخوایه و بهنده کانیش مولکی خوان ، بههرکه سیکی دهوات كه خوێ بیهویت ، که سیش مافی په خنه گرتنی له کارهکانی خوانی یه ، چونكه ئەو بهویستی خوێ مامه له له دهسه لاتنی خویدا دهکات . ﴿ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ ئیوه تانهوته شهرتان دا له (طالوت) كه ههژاره ، به لام خوای گهوره خاوهنی فەزل

و په حمه تی فراوانه ، وزانایشه بهمه مووشتیک ، زانایه بهوکه سهی که گونجاو و شیاوه بؤ پاشایه تی و زانایشه به حالی نهوپاشایه له نیستاو له داهاتویشدا به زانستی خوئی هلی ده برتریت . ﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴾ (البقرة / ۲۴۸) .

واته : - پیغه مبره که یان (علیه السلام) پیی و وتن : - نیشانه ی پاشایه تی طالوت و ه لبراردنی به سرئیو ده ا نهویه ، که خوی گه وره سندوقه که تان بو ده گیریت ه وه که لیقان سه ندرابوو ، وه (الزمخشری) ده لیئت : سندوقی ته ورات بوو ، که موسا (علیه السلام) کاتیک بجهنگایه پیش خوئی ده خست ، چونکه دل و دهرونی نه وه ی نیسرائیلی نارام ده کرده وه و له جهنگه که ه لنه ده هاتن ، له و سندوقه دا ئاسوده یی و نارامی تیایه له لایه ن پهروردگار ه وه ه روه ها پاشماوه کانی بنه مالهی موسا و بنه مالهی هارونی تیایه . که گوچانه که ی موسا و جل و بهرگه که ی و هندی که له تابلو کانی ته ورات ، که فریشته کان هلی ده گرن و ده یهنن .

(ابن عباس) ده لیئت : فریشته کان هاتن له نیوانی ئاسمان و زه ویدا سندوقه که یان ه لگرتبوو ، هتا له بهر ده می (طالوت) دا دایانناو خه لکه که سه بریان ده کرد ، ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴾ واته : به راستی له دابزینی تابوته که دا نیشانه یه کی پوون و ئاشکرا دیاره ، که نه ویش نهویه خوی گه وره طالوتی به پاشا ه لبرارد به سرئیو ده ، نه گهر نیوه باوه رداربن به خواو پوژی قیامت .

﴿ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلاقُوا اللَّهَ كَمْ مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ (البقرة / ۲۴۹) .

(محمد علي الصابوتي) ده لیئت : - واته : کاتیک طالوت به سوپاکه یه وه له (بیت المقدس) دهرچوو تی په ری ، هشت هزار که س ده بوون ، به ناو خاکیکی وشک و بیناودا بردنی ، توشی گه رماو تینویتی زوره اتن ، نه ویش پیی و وتن

بهراستی خوی گهوره تاقیتان دهکاتهوه به ناوی پوباریک , که له نیوان (اذن و فلسطین) دایه . جا هرکس له ناوی نهو پوبارهی خواردهوه باهاوهلی من نهکات , و هرکسیش لیلی نه خواردهوه نه یخسته سردهمی , بیگومان نهوه سهربازی منه , که له گهل مندا دهجنگن , و هرکس مستیک ناو به دهستی بخواتهوه , نهوه گرفت نی یه , تهنها بوئهوهی گهروی تهپرکات و تینویتی یه کهی سوک ببیت , به لام سوپاکه تهنها ژمارهیهکی زور که میان نه بیت له ناوی دهریاکه یان خواردهوه .

(السدي) دهلیت (حفتاوشهش هزار) یان خواردیانهوه تهنها (چوار هزار) یان نه یان خواردهوهو خویان پاگرت . کاتیک له دهریاکه په رینهوه له گهل نهوکه سانهی نارامیان گرتبوو له سهر خواردهوهی ناوکه , و چاویان کهوت به ژمارهی زوری سوپای دوژمن و ترسیان فی نیشته , دهستهیهکیان . ووتیان :-
 ئیمه توانامان نی یه بهجنگین له گهل دوژمن , له گهل نهوهی که سرکردهی سوپاکه یان (جالوت) ه , ئیمه کهمین و نهوان زورزورن به لام نهوکه سانهی که دلنیا بوون دهگه نهوه به خوا , نهو که سانه بوون که به پاکی هلبزژیردراپون و له زاناو چاکانی شوینکه وتوانی (طالوت) بوون , ووتیان :- بهراستی زوریک له کومهلی کهم به فرمانی خوا سرکهوتون به سهر کومهلی زوردا , و سرکهوتن به زوری ژماره نی یه به لکو له لایه ن خواوه یه , و خوی گهوره له گهل نارامگراندایه .^۱ ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا مَبْرَأً وَثَبَّتْ أقدامنا وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (ابن کثیر) دهلیت :- کاتیک له بهرامبهر جالوت و سهربازه کانی یهوه وهستان , پارانهوهو داویان کرد له خوا , که نارامیان پی به خشیت . واته : له ناسمانهوه بیرژیت به سهریاندان له ناخی دل و دهرونیاندا جیگیری بکات و له زورکیان نهکات . و ههنگاهو کانیان جیگیرو دامه زراوبکات له بواری جهنگدا و سرکهوتنیان پی بدا به سهر دوژمنانی

خوځيان و خوادا له کافران و نه و که سانه ی ټينکاري به لگمو نيشانه کاني خويان دمکرد ، و خوای گه ورو به تواناو بيسرو بينر کار به جی و شارمزا ، وه لامي داواکه يانی دايه وه و نه وه ی پی گهيانندن که خوځيان همزيان پی بوو . ﴿ فَهَرَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴾ (البقرة / ۲۵۱) .

(القاسمي) ده لیت : واته : کومه له که مه که ، کومه له زوره که ی دووژمانيان ټينک شکاند (بِإِذْنِ اللَّهِ) به پشتيواني خوای گه ورو که سرکه و تنی پيدان ، که نازايه تی دا به که مه که و ترسی خسته دلی کومه له زوره که وه ، (داود) که یه کيک بوو له سربازانی (طالوت) توانی (جالوت) بکوژیت ، که سرکرده ی به هیزه کان بوو ټینجا خوای گه ورو پاشايه تی به خشی به داود به سر نه وه ی ئيسرائيل دا و دانایي و ټيگه یشتن و پیغه مبه رایه تی پيدا ، وله دروستکردنی زری و زور شت شارمزی کرد ، نه گهر خوای گه ورو کومه لیکي خراب به دهستی کومه لیکي باش له ناو نه بات ، نه و به هو ی زور بوونی کافران و دهرکه و تنی هاوه لدانان و سرپیچی یه وه فساد و خراپه سرزه و ی ده گریته وه ، ﴿ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴾ واته : خوای گه ورو منه تی کرد به سرياندا به له ناو بردنی دووژمانيان ، و که سانی لاوازی به هیزه کردو ، پاشايه تی و ده سه لات و حکمه ت و دانایي دا به هه نديکيان ، وله هه مو زانستیکی به سودی پی دان تاخراپه کارانی خراپه مانی پی له ناو بهرن .

﴿ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴾ (البقرة / ۲۵۲) .

(القاسمي) ده لیت : - واته : نه وانه ی که باسکران له مراندنی هه زاران که س و زيندو کردنه و هیان و بون به پاشای طالوت و هاتنه وه ی سندوقه که ، وپوخاندنی

۲ / (قصص الانبياء) (۴۸۲) به کورتی .

۳ / (محاسن التأويل) (۲۰۹ / ۲) به ده ستکاریه وه .

جالوت , که داود کوشتی ودواتر بویه پاشا , ئەمانە نیشانەو جی دەستی
خوایی بوون , هەوال بوو لەغەیبەو , کەبەلگەن لەسەرتوانای تەواوی خوا و
حیکمەتەکانی و لوتف و بەزە (نَلُّوْهَا عَلَیْکَ) واتە: ئێمە (جبریل) دەنیرین
بۆلای تۆ پێت بگەیهنیت بەدنیایی و راستی کەهیچ گومانیک تیانەبیّت, ئەو
محمد (ﷺ) بەراستی تۆیەکیکی لەپیغەمبەران , بەوەی کە ئەم نیشانانە دەبنە
بەلگە لەسەر تۆ, بەبێ مامۆستایەکی بەشەر کی ئەمانە ی فیری تۆکرد.

﴿ وانەو پەندە ئیمانیەکانی چیرۆکەکە ﴾

۱- زانا (محمد رشید رضا) دەلیت :- من هەندیک لەو سوننەت و ئەحکامە
کۆمەلایەتیانەتان بۆ باسەدەم کە لەم چیرۆکەدا بۆم دەرکەوتوو :-

یەگەم: ئەگەر هەرنەتەوێک دەستدریژی کرایە سەر سەرەخۆی و دوژمن
دایبەسەری دا و مافەکیان خوارد , ئەوا هەستیان بەناگادیتەو بۆ لابردنی ئەو
سستەمە و بیرلەرێگە چارەیک دەکەنەو بۆی , تێدەگەن کە دەبیّت ئەو یەک
بۆنەیش سەرکردەیک داد پەرورەو پیشەوایەکی ئازاو بەجەرگ ئاراستە
بکات , ئینجا بەدوایدا دەگەرێن تا دەستیان بکەوێت .

دووهم :- هەست کردن نەتەوێک گەل بەواجب بونی پاراستنی مافەکانیان ,
بێگومان ئەو لەسەر راستی و تەواوی تاییبەتەندی یەکانیان دەبیّت , وەک
زانرا لە داواکردنی پاشایەکی لەلایەن کەسە گەرە و ناودارەکانەو .

سێ یەم :- لەکارو باری نەتەوێکاندا ئەو بەدی دەرکێت کە بیرو بۆچونی
جیاوازی هەیە لەهەڵبژاردن و دیاری کردنی سەرۆکدا , و ئیسلام ئەو کارە
داوەتە دەست مەسەلە (الحل والعقد) دەبیّت خەلک شوینی بکەوێت .

چوارەم :- خەلکی پێک ناکەون لەسەر چاویلکەری یان شوێنکەوتنی ئەو
پێچەوانە بەرژەوێکی یە کۆمەلایەتی یەکانیان بیّت .

پنجەم :- نەتەوێکان لەحالتی نەزانیاندا وای دەبینن کە شیواترین کەس
بەپاشایەتی و سەرۆک , خاوەن سامانەکان .

شەشەم :- ئەو مەرجانە کە پێویستە لەهەڵبژاردنی کەسی پاشادا هەبیّت ,
ئەوانەن کە لەم نایەتەدا سودمان لێ وەرگرتووە : ﴿ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ
بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾

ههوتهم :- ﴿ وَاللّٰهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مِّنْ يَّشَاءُ ﴾ نهوهی نهه ئایهته پیمان دهگهیه نیت ، تواناو دهسهلات و ویستی خوی گهوره ، سوننهته گشتی یهکانی جی به جی دهکات له گوپینی باری نهتهوه کاند ، بههرجیک نهوان ناخی خوین بگوین ، و دهسهلاتیش له ستهکاران دهسینیتتهوه و دهیداتهوه دهست چاکهکاران .

ههشتهه :- گوپرایهلی سهرباز بۆ سههرکردهکی ، له ههموو کاریکدا که فهرمانی پیدهکات و نهه لی دهکات ، مهرجی سههرکهوتن و دامهزروی کاره .
نویهه :- دهستهی کهه بههوی دامهزروی و ئارامگرتنهوه سههردهکهون .
دهیهه :- باوهر بوون به خواو بهراست دانانی نهوهی که پیی دهگهیتتهوه له قیامهتدا ، لهبههیزترین هوکارهکانی ئارامگرتن و دامهزروی یه لهههلوئیسته جوانهکاندا .

یانزهیهه :- پووکردنه خوا بهدوووعاو پارانهوه لهکاتی جهنگدا سوو بهخش دهبیت ، وه نهه ئایهته بهلگهی لهسهه دهکات ﴿ فَهَرَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللّٰهِ ﴾ که خوی گهوره بهستی بهئایهتی دووعاکهوهو بهخپیرایی بهدوای نهو دا هیئای .
دوانزهیهه :- لهناوبردنی ههندی کهس بهدهستی ههندیکی تر لهسونهته گشتییهکانه ، کهئههرؤ زانیانی (الحکمة) به (تنازع البقاء) ناکوکی مانهوه لیکی دهدهنهوه .

سیانزهیهه :- ئایهتی ﴿ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ ﴾ پشتگیری نهو سوننهته دهکات کهزانیانی کوهمهئاسی به (الانتخاب الطبیعی) ههلبژاردنی سروشتی لیکی دهدهنهوه یان (بقاء الأمثل) مانهوه بۆ باشترین .

بهلگهیش لهسهه نهه نهه ئایهتهیه کهدهفهرموویت : ﴿ فَأَمَّا الرِّبْدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ ﴾ (الرعد / ١٧) واته : نهوهی کهف و کولهو بی سووده دهپوات و دهپوکیتهوه ، بهلام نهوهی که سوود بهخش و بهکهکه بۆ خهکی لهسهه رهویدا ههه نهوه دهمینیتتهوه .

٢- دکتور (صلاح عبدالفتاح الخالدي) دهلیت : لهئایهتی ﴿ لِنَبِيٍّ لَهُمُ ﴾

به ناونه هیئان و دیاری نه کردنی پیغه مبه ره که گه یاندنی سرگوزشته یه کی خوشی تیا به بۆنه و که سانه ی له م چیرۆکه دهروانن ، وه که نه وه ی داوایان ئی بکات پۆمه چن بۆ دۆزینه وه ی ناوی نه و پیغه مبه ره ، و ههول مه دهن بزائن کی بووه ، وه که نه وه ی قورئان پییان بهرموویت : ئیمه به ویستی خۆمان ناوه که یمان شار دۆته وه و سیفه ته کانیمان نادیار کردوه ، نه گهر بمان ویستایه دیاری بکه یین دیاریمان ده کرد ، و نه گهر بمانزانیایه له ناشکر اکردنیدا خه یروچاکه هیه بۆتان ده مانکرد ، ئیوه پیویسته به وه قه ناعت بکه ن که بۆمان هیئان .

۳- پیغه مبه ره که یان زیره ک و دانا و شار مزابووه ، کاتیک پیی فرموون : ﴿ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَا تُقَاتِلُوْا ﴾ به لگه یه له سه ره نه وه ی که سیفه ته کانیمان شار مزابووه و سروشتیانی ناسیوووه ، و ناگادار بووه به سه ره سیفه تی ترسنوکی و پاشه کشی کردن و په یمان شکاندن و پشت هه لکردن و پال دانه وه یان له ئه ره که کانیمان ، به راستی ئه مانه که م و کورتی بوون له سیفه تی جوله که دا .

۴- (طالوت) قه ده غه ی کرد له قه ومه که ی له ناوی دهریا بخۆنه وه که به سه ریدا تیپه رین ، له گه ل نه وه ی خواردنه وه ی ئاو له به نه رته دا پڕیپیدراوه ، به لگه یه له سه ره نه وه ی که بۆ پیشه واه کاریه ده ست هیه که هه ندیک جار پڕگه له شته (مباح) پڕیپیدراوه کان بگرن و قه ده غه ی بکه ن له به رده سه ته کانیمان یان هه ندیکیان له به کاره یئانی .

به ره کاره شته که حه رام ناکات ، چونکه حه رام کردن و هه لال کردن مافی خوایه ، بیجگه له خوا که س نه و مافی نی یه .

ده توانییت هه ندیک جار پڕگه له و شتانه بگرییت و قه ده غه یان بکات ، بۆ پڕیکه ستنی ژیان و په رومرده کردنی نه فسه کان ، گوپرایه لی پیشه واه له م کاره دا به پیی شه رع دروسته سه رپیچی کردنی شی حه رامه ، چونکه ده قی له سه ره هاتوووه .

۵- به لڳه يه که له وه وهرده گيريت ، که (طالوت) قه ده غه ي کرد له سوپاکه ي ناو له درياکه بخونه وه ، به لام ريگه ي پيدان که هر پيا ويکيان بويان هه يه مستيک ناو بخواته وه ، بيگومان شو ته کليفيکيان في ناکات که له تواناياندا نه بيت ، به لکو ته کليفه که له تواناياندا بو .

پاشان زوري في نه کردن له ته کليفه که دا ، و هه مووده رگاگاني في دانه خستن ، به لکو قه ده غه ي کردن له شتيک به لام ريگه ي شتيکي تري پيدان ، له ته کليفه شدا زيره کي و ليها تويي و شارمزيي به دروني سهريزه کاني ده رکه ويت ، و دهيزاني چون پهرومده ي که ساني تري پي بکات و پيشه وايه تيان بکات . شو قه ده غه ي کرد لييان له درياکه بخونه وه ، که شو خواردنه وه يه ش برتي بوو له بين پيوه نان و دم خستنه ناو ناوي درياکه وه ، به بي به کارهيناني هوکاريک ، به لکو راسته و خو به ده ميان ده يان خوارده وه . ريگه ي دا به هريه که يان به ده ستيکي مستيک ناو بخواته وه که شهوش تينويتي ده کوژيت و ده پره وي نيته وه .

۶- نهيني شو ده برينه چي بوو که خوي گهره له نايه تي ﴿ وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي ﴾ دا ، وشه ي (الشرب) ي گوږي به (الطعم) ؟

مه به ست له (الطعم) بو چه شتن بووه واته : شو که سه ي ده مي بوونه بات و ليي نه چيژيت ته نها شو که مه دياري کراوه نه بيت بيگومان شه له کومه لي منه . (القرطبي) ده ليت :- (خوي گهره نه يفرمووه : ﴿ وَمَنْ لَمْ يَشْرِبْهُ ﴾ چونکه عاده تي عه رب و ابووه ، نه گهر شتيکيان دوباره کردايه ته وه ، ده بوو به وشه يه کي تر دوباره ي بکه نه وه ، و زماني ده بريني قورشان په و انتريني زمانه کانه) .

(الرازي) ده ليت : نه گهر نينسان زور تينووي بوو ، پاشان ناوي خوارده وه ، ويستي باسي شو ناوه به تام و له زه ته وه بکات ، ده ليت :- به راستي شه ناوه وه که هه نگوين و ابوو ، به خوار دن يکي به له زه ت و خوش و به تام باسي ده کات . نه گهر تينويتي يه که گه يشته شو ناسته ي که ناوي خوارده وه بهو خواردنه به تامه باسي کرد ، شهوا پيوسته شو ناويانگه ي پي بدات .

خوای گه‌وره فهرموویه‌تی :- ﴿ وَاثْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ (٢٧) لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِيَدَيْهِ إِنَّكَ لَاقْتُلُكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ (٢٨) إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ (٢٩) فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ (٣٠) فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحِثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النََّادِمِينَ (٣١) مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴾ (المائدة / ٢٧ - ٣٢)

پیش ده‌ستپینیکی چیروکه‌که :

خوای گه‌وره هه‌وال ده‌داته پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) که دورمه‌نه‌کانی ده‌یانه‌ویتی ده‌ستدریژی بکه‌نه‌سه‌ری و ، وئاماده‌نین بچه‌نه‌ناو دینه‌که‌وه ، چونکه‌حه‌سوودیان به‌محمد (ﷺ) برد ، له‌سه‌ره‌وه‌ی که‌خوا‌فه‌زل و پیزی پیدابوو ، و به‌په‌یامی ئاسمانیش ریزداری کردبوو ، له‌وه‌ی که‌پیشتر هاتبوو خوای گه‌وره فهرمووی :- ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ﴾ (المائدة / ١١)

واته : (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ، یادی نازونیعمه‌تی خوا‌بکه‌نه‌وه له‌سه‌رتان ، کاتی‌که‌هه‌ندی‌که‌سه‌ ویستیان ده‌ست دریژی بکه‌نه‌سه‌رتان ، خوایش ده‌ستدریژی به‌که‌ی راگرتن و ئیوه‌ی پاراست .

خوای گه‌وره محمد پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ی ریزدار کرد چونکه‌له‌پاریزگاران بوو ، و (جوله‌که‌و نصاری) یش شیای نه‌فره‌ت بوون به‌وه‌ی یاخی بوون و سه‌ریچیان‌وه ، ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوای گه‌وره‌یش زۆر گونجاوه ، که‌ده‌فه‌رمویتی : ﴿ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴾ خوای گه‌وره ده‌پیاریزیت هه‌ر که‌سه‌یک خوای بیه‌ویتی و رینوما‌یی ده‌کات بو‌ریزداری ، و سه‌ریش ده‌شیوینیتی له‌هه‌ر که‌سه

بههوی خراپه‌ی خویه‌وه که خوی بیه‌ویت و سسر شوپی ده‌کات و ، به‌دادپه‌روهرانه تاقی ده‌کاته‌وه ، گوپرایه‌لی یه‌کان گوپرایه‌لی تریان لی ده‌بیته‌وه و سسرپیچیش ، سسرپیچی تری لی ده‌که‌ویت‌وه ، و پاداشتی چاکه‌یش هر چاکه‌یه له‌دوای خوی ، و سزای خراپه‌یش هر خراپه‌یه له‌دوای خوی ، له‌مشدا دل‌دانه‌وه بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌له به‌پیزه‌کانی هه‌بوو . نایه‌ته‌کان له‌گه‌ل خویاندا گونجاون ، خوای گه‌وره پیش ئه‌وه‌ی یاسای تۆله‌کردنه‌وه‌ی کوژراو دیاری بکات و خوین پشتن به‌گه‌وره دابنیت ، گپرایه‌وه که چون شهر و خراپه له‌سسر زه‌وی ده‌ستی پی کرد ، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرموویه‌تی : (هیچ نه‌فسیک به‌سته‌م ناکوژنیت ، مه‌گه‌ر کوپه‌که‌ی ئاده‌م که یه‌که‌م که‌س بوو ، به‌شیکی له‌و خوینه‌دا هه‌یه ، چونکه ئه‌و یه‌که‌م که‌س بوو کوشتنی داهینا)^۱ ئه‌م چیرۆکه سهره‌تای مملانی ی نیوان هه‌ق و نا هه‌ق و خه‌یرو شهر ده‌گپرت‌وه ، و چون سسرپیچی یه‌که‌هه‌شیمانی و داخ و هه‌سره‌تی به‌دوای خویدا هینا ، که ده‌گونجیت که‌سی ژیر خوی لی بیاریزیت ، که سزای دنیا‌یی بوو ، سزا قیامه‌تی یه‌کانیش به‌ره‌و ئاگری ده‌بات که خراپه‌ترین شوینه ، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئه‌مه گپرا‌نه‌وه‌ی سسرپیچی و گوپرایه‌لی و شهر و خه‌یر بوو .

خوای گه‌وره فرمووی : ﴿وَأَثَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (المائدة / ۲۷) .

واته : ئه‌ی (محمد) (ﷺ) چیرۆکی دوو کوپه‌که‌ی ئاده‌م (هابیل و قابیل) به‌سسر ئه‌و کۆمه‌لی جوله‌که‌ی چاو چنۆکدا بخوینه‌وه ، به‌هه‌ق و راستی ، ئه‌م چیرۆکه‌ی بۆ باسکردن و بیرى خسته‌نه‌وه ، که چیرۆکیکی هه‌ق و راسته ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ﴾ واته : کاتیک هه‌ر یه‌که‌یان

۱ / (البخاری) به (۶ / ۴۱۹) له (احادیث الانبیاء) دا په‌یوه‌تی کردوه .

برپاری قوربانی یه کیاندا و کاته که ی نزیك بویه وه له یه کیکیان که (هابیل) بوو وهرگیراو قبول کرا ، به لأم له (قابیل) وهرنه گیرا . هه ندیک له زانایان وای بوو چوون ، که ئه دوو کوپه ی که له چیرۆکه که دا به ناوی کوپه ی ئادهم باسکراون ، له راستیدا له پشتی خوی نه هاتوون ، به لکو له نه وه وه چه کانی یه تی ، وه به پیی دیاری کردنیش له نه وه ی ئیسرائیلن .

به لگه شیان له سه ره نه مه کوئا ئایه تی چیرۆکه که یه : ﴿ مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ ﴾ کوشتنی یه کیکیان به دهستی ئه وه ی تریان ، هوکار نه بوو بوو برپاردانی تو له کردنه وه ی کوژاو و سزادانی له سه ره نه وه ی ئیسرائیل ، نه گهر دوو کوپه بووین راسته وخو له پشتی ئادهم خوی هاتین .

ئه مه دوو کوپه ی ئادهم له نه وه ی ئیسرائیل نه بوون ، له به ربونی ماوه ی درێژ له نیوان ئادهم نه وه ی ئیسرائیلدا ، نه گهر له نه وه ی ئیسرائیل بوون نه شارمزا نه نه بوو که چوون برا که ی دفن بکات ، هه تا قه له ره شیك پێنمایی بکات ، چونکه له ناو نه وه ی ئیسرائیلدا که سیك نه بوو نه زانیئ چوون مردوو دفن ده کرئ ، چاو لی کردنی بکوژ له قه له ره شیك له دفن کردندا ، و له وه وه فیڕ بیئت برا که ی دفن بکات ، به لگه یه له سه ره ئه وه ی که پرودا وه که له سه ره تای به شه ری یه وه له سه ره پووی زه ویدا پرویدا وه ، وایش ده ره که ویت که یه که مه تاوانی کوشتن بیئت به نه نه قست له سه ره پووی زه ویدا پرویدا بیئت - خوا زاناته ره - .

به لگه ییش له سه ره ئه وه ی که دوو کوپه بوون له پشتی ئادهم ، خوای گه وه ره فره موویه تی :

﴿ وَاثْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ ابْنَيْ آدَمَ ﴾ وشه ی (الابن) له که سیك ده نریت که له پشتی ئه وه هاتبیئت و کوپه ی راسته وخوی ئه وه بیئت ، و به پیی (مجاز) ییش له (نسب) ده نریت ، یاسای مامه له کردن له گه ل قورنندا ، برییتی یه له هیئانی وشه ی قورنانی له سه ره مانای زمانه وانی حه قیقی و راستی خوی ، ئیمه ییش له راستی و حه قیقه ته وه لانه دین بوو (مجاز) ، مه گهر کاتیك به کاره یئانی مانا حه قیقی یه که قورس و نابار بیئت . لیژده دا هیچ شتیك نیه خو مانی لی پپاریزین له به کاره اتووی مانای حه قیقی .

هه ره وه ها به لگه یه کی تریش فره مووده که ی پیغه مبه ره ، که ئیمامی (مسلیم و بوخاری) له (عبدالله ی کوپه مسعود) وه ره پیاویه تیان کردوه ، که

فرموده تی : (لَا تُقْتَلُ نَفْسُ ظَلَمًا ، إِلَّا كَانَ عَلَىٰ إِبْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِّنْ دِمَائِهَا لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ)^۱ . (پیشتر مانامان کرد) .

فرموده که به لگه یه له سر نه وهی که کوپه که له پشتی ئادهم هاتوه ، چونکه ده فرمویت : (ابن آدم الاول) لیره دا یه که می کاتی و میژوویی یه .

ئو یه کهم کهس بووه سوننه تی کوشتنی داهیناو یه کهم بکوژبووه ، به وکاره دمرگای خوین پشتنی کرده وه ، و بانگی سته مکاران و خراپه کارانی کرد بو په پره و کردنی ئه م تاوانه ناپه سنده ﴿ وَاثُلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ ﴾ خوای گهره به پیغمبر ﷺ ی فرموو : که چیروکی دوو کوپه که ی ئادهم به حق و راستی وه ک خوئی بگپرتته وه ، و پیغمبریش ﷺ چیروکه که ی به حق و راستی بو خه لکی خوینده وه . هه ردوو براکه له کاریکدا جیاوازی که وته نیوانیان - که نازانین چی یه - نه وانیش بو بریاردان چونه لای باوکیان ئادهم (علیه السلام) ، نه ویش داوای له هه ریه که یان کرد که قوریانی یه ک بوخوا پیشکش بکه ن و بریاریدن ، حق له گه ل هه رکامیان بوو ، خوا له ویانی قبول ده کات ، و نه وهی تریشیان ده بیئت به هه لوئیستی خویدا بجیتته وه ، چونکه له سه رحق نه بووه !

قوربانیه کهش شتیکی تایبته بووه - ناتوانین دیاری بکه ین - که هه ریه که یان بوخوا ی بکه ن ، ده گونجیت خواردن یان خواردنه وه یان پینداویستی یان ئاژهل یان کشتوکال بیئت ، ده گونجی شتی تریش بیئت . له یه کیکیان و مرگیارو له وهی تریان و مرنه گیرا . نازانین که خوای گهره چو ن وهری گرت ، قورئان پیمان ده لیئت که به داوای چو نییتی قبول کردنه که دا نه گه رین ، چونکه هه یج سو دیک به ده ست ناخات .

ئینجا شه ر له دلی برا رقاوی یه که دا جیگیربوو به رامبه ر براکه ی ، وشه یقان

۱ / (البخاری) له (کتاب الأنبياء) و (خلق آدم) دا و (مسلم) له (القسامة) دا پر یوایه تیان کردوه .

فریوی داو ، دلّی داخست کهوه لّامی حق و پاستی بداته وه ، یان بگه پیتته وه بۆ سهرپاستی . ئەم برایه زانی که له سهر حق نی یه ، به لکو حق له گه ل براکه یه تی . چونکه خوای گه وره قوربانیه که ی ئەوی قبول کرد ، ده بیّت ئەم به به لۆیستی خۆیدا بچیتته وه ، له بۆچونه که ی خۆی په شیمان بییتته وه .

به لّام له کوّی ئەم کاره بکات ، شه یقان زالبوو به سهریدا ، هه موو هه لۆیکی ئی تیکدا ، که به هیمنانه بیریکاته وه ، و هه موو دهرگایه کی گه پرانه وه به خۆداچونه وه ی ئی داخست ، ته نه ا یه که شت لای ئەو مایه وه ، بریتی بوو له سوربون له سهر هه له و تاوان ، و سهرخستنی بۆچونی به تال ، و نه فسی شه پرانی .

خۆزگه شه یقان تا ئەم ئاسته له م برا رق له دلّه پازی بویه و وازی لیه پنیاه ، ئایا شه یقان به وه پازی ده بیّت که دۆسته کانی خۆی له قوناغیکی کاره به تاله کاندرا پاده گریت ؟ نه خیر به لکو ده یانبات بۆ قوناغیکی تری کاری به تالی خراپتر و ناشرینتر :

شه یقان ئەم برا رق له دلّه ی گوێزایه وه بۆ قوناغیکی مه ترسیدارتر ، که بیرکردنه وه بوو له کوشتنی براکه ی ، و نه خشه دانان بۆ ئەو کاره !
ته نه ا ئەو بیرکردنه ویه ش بۆ خۆی تاوانیکی گه وره یه . ئەو وشه ترسناک و مه ترسیداره ی ئەم برا رق له دلّه وه دهربری بریتی بوو له (لَا قَتْلُكَ) ئەمه ش چه ند ئاماژه یه که له خۆی ده گریت :

۱- ئاماژه یه بۆ ئەوه شه یقان له نه فسیدا جیگیر بووه و زال بوو به سهریدا .
۲- ئاماژه یه بۆ خۆ به گه وره زانیسی و لوتبهرزی ، وه لّام نه دانه وه و قبول نه کردنی ئەو حه قه ی لای براکه یه تی .

۳- هه موو مانایه کی برایه تی و ئینسانی به رامبه ر براکه ی له دلّیدا لایبرد .
برا باوه پرداره که به چی وه لّامی هه ره شه ی براکه ی دایه وه ؟ خوای گه وره فهرمووی : ﴿وَأَنذَرْنَاهُمْ يَوْمَ أَنْبَأْنِي أَدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ (۲۷) لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ يَدِي إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ (۲۸) إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ (المائدة / ۲۷-۲۹)

برا باومرداره که قاعیده‌یه‌کی قورئانی ئیمانی جیگیر پيشکەش دەکات ، که لای خوای گه‌وره قبول و وەرگیراوێ دانیای ده‌کاته‌وه و له شتی‌کدا کورتی ده‌کاته‌وه ، که خوای گه‌وره ته‌نها له خو‌پاریزانی وهرده‌گیریت ، چونکه ته‌قواو له خواترسان مەرحی وەرگیرتی کردو‌کانه لای خوا .

وهك چؤن بهروبوم له پوهك و درهختهكان پهيدا دهبن ، كردهوهيش چاك و دروست و وهرگير او ناييت ، نهگهر له نيمان و تهقواوه سرچراوه نهگريټ .
خوای گه وره ته نهها كردهوهكانی ناوټ ، بهلكو شوينه وارهكه ی له ناو نهفسی خاوه نهكهيدا دهوټ .

پاش ئەۋەدى برا باۋەردارەكە بىنەماي وەرگرتنى كىردەۋەكانى لای خۋای گەۋرە
پیشكەشى برا ستەمكارەكەى كرد ئەۋیش بە ھەرەشەى خراپى خۆى بە كوشتن
وہ لأمى دایەوہ ، بە لأم وہ لأمى ئەم نەرم و ھیمن بوو ، ووتى (سۆيىند بە خوا
ئەگەر تۆ دەستدريژى بکەيت بۆ من ، بۆ ئەۋەدى بىمکوژييت ، من دەستدريژ
ناكەم بۆ تۆ بۆ ئەۋەدى بىتكوژم).

وہ لامیکی ہیمن و هیواش و لەسەر خۆ بوو بۆ ھەرشە ی براکە ی ، و براکە ی دُنیا کردووە کە ئەم بیر لە کوشتنی ئەو ناكاتەوہ ، و هیمنی و سەلامەتی و لەسەر خۆیی خۆی بۆ راگە یاند ، کە ئەمەش لە باوەرەوہ سەرچاوە ی گرتووە .

برا باوەرداره که دهست درێژی ناکات بۆ کوشتنی براکهی . تابرا پق له
 دلکهی تهفسیری خراپی نهم ههلوێستهی نهکات و ، وا گومان نهبات که
 بیرکردنهوی نهو له کوشتنی له بێدهسهلاتی و بسی ناگایی دایه . بۆیه
 ههلوێستهکهی بۆ پووونکردهوه ، و هۆکارهکهی بۆ باسکرد ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ
 الْعَالَمِينَ﴾ بهراستی من له سزا و تۆلهی خواي پهروهردگاری جیهانهکان
 دهترسم .

پاشان برا باوەپدارەکه هۆکاریکی تری بۆ زیادکرد ، که دەستدریژی ئەکات
بۆ کوشتنی ئەو ، ئەویش لەم ئایەتەدا یە :- ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ
فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ .

واټه : (من بهو دستد دريژي نه کړدنه) بهرستي دمهوټ به گوناځي من و گوناځي خوښته وه بگهړيټه وه ، څو جا دهبيته نيشته جيټي ناو ناگر ، هر څه وه ياداشتي ستمکاران .

نوم دهگه يه نيت که بکوژ به تاواني دوو کهسه وه دهگه پښتو ، هي خوږ و کوژاوه که .

بو تاواني بکوژ که ، نوم هېچ گرفتیکي تيا ني ، چونکه تاواني خوږ کرده به کرده وه .

به لام ، کاتيک به تاواني کوژاوه که يسه وه دهگه پښتو ، نوم چي دهگه يه نيت؟
 نيا بکوژ همو تاوانه کاني کوژاوه که ي ده چي ته سر ، به جوړيک
 کوژاوه که تاواني پيو نه مي نيت ؟ من وا گومان ناهم .

په ننگه ماناکه بهم جوړه يي : بکوژ که به تاواني کوژاوه که وه دهگه پښتو ،
 به تاييه تاواني کوشتنه که ، نه گهر کوژاو بکوژ بوايه ده بو بکوژ تاوانه که ي
 هلگرتايه ، کاتيک هولي کوشتنيک له نيوان دوو که سدا بدريت ، په ننگه تاواني
 کوشتنه که به يه کساني بهر هردو کيان بکوي ، چونکه نه گهر دوو موسلمان
 به شمشيره پوه پوهي يه بونه وه بو کوشتني يه کتر ، نهوا هردو کيان
 له ناو ناگردان . بکوژ که له ناو ناگردايه ، چونکه تاواني کوشتنه که ي
 نه جامداوه ، و کوژاوه که ش له ناگردايه ، چونکه سور بووه له سر کوشتني
 بهرام بهر که ي .

﴿ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (المائدة / ٣٠)
 . واته : سر نه نجام نه فسي سر که شي هانيداو کوشتني برا که ي لانا سانکردو
 کوشتي ، نيت خوږ خسته پزي خه ساره تمه ندو زهر مره ندانه وه .

کوشتني نوم برايې ، خه ساره تمه ندی يه کی په ها بو ، نيا نوم برايې هېچ
 سوډيکی له مه ده سکه وت ؟ و مه به ست و نامانجه کاني جي به جي بوون ؟ نيا
 گه يشت به وې که شهيتان به ليني پي دابو ؟ بيگومان نه هېچ بهر مه ميکی
 له کاره که ي کونه کرده وه ، که کوشتني برا که ي بو ، بهراستي نه
 خه ساره تمه ندی يه کی گه وړې تووشهات . نوم خه ساره تمه ندی يه ش همو

وہ لامدانہ وہی وہ سوہ سہکانی شہیقان بوو .

ئہم خہ سارہ تہ بہ سہر ہہ موو گہ سینکدا دہکے ویئت کہ سہر پیچی فہرمانی خوا بکات .

﴿ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴾
(المائدہ / ۳۱) .

زانا (السعدی) دہلیت :- کاتیئک براکھی کوشت , نہیزانی چی لی بکات , چونکہ یہ کہم مردوو بوو لہ نہ وہی ئادہم , ئینجا خوی گہورہ قہلہرہ شیکی نارد , چالیکی ہلکے نہ لہ سہر زہوی یہ کدا تا قہلہرہ شیکی مردوو تری تیا بشاریتہوہ , تا نیشانی بدات چؤن لاشہی براکھی بشاریتہوہ چونکہ لاشہی مردوو عیب و عاری دہر دہکے ویئت , بہو جوہ چارہ نویسی سہر پیچی کاران پہشیمانی و خہ سارہ تمہندی یہ

زانا (محمد رشید رضا) دہلیت :- لہ کاتیئکدا ئہم تاوانی کوشتنہ یہ کہم تاوان بوو , لہ ناو نہ وہی ئادہمدا پویدا , کہ ئینسان بوو بہر پرس بوو لہ دہائیانی ئہم کارہو ہہ لہ بڑاردنی , لہ کاتیئکدا ئینسان لہ ہہ موو کارہکانیدا ئیختیاری دراوہتی و سہریشک کراوہ , یہ کہم بکوڑ نہیزانی چؤن جہستہی برا کوڑراوہکھی بشاریتہوہ , کہ نارہحتی دہکرد بہ ئاشکرا سہیری جہستہو عہورہتی بکریئت , خوی گہورہ فیڑی کردین یہ کہم بکوڑ لہ قہلہرہ شیکہوہ فیڑی شاردنہ وہی جہستہی کوڑراوی براکھی بوو , ئہم کارہش پیمان دہلیت کہ ئینسان لہ پیگہیشتنی سہرہ تایدہ لہوپہری سادہیی دا بووہ , لہ بہر ئہ وہی ئامادہ بونی ہہیو بہ سہر ہہ موو ئاژہل و دروستکراوہکانی تردا پیڑی ہہیہ , سود لہ ہہ موو شتیئ و مردہ گریئت لہ پووی زانست و تاقی کردنہ وہوہ , پلہ بہ پلہ بہرہو پیش دہچیئت .

ئەوێش بەوەی کە خۆی گەرە قەلەرەشیکی دەنیریت بۆ ئەو شوێنە ی ئەوێ لێ یە ، چالێک لەزەوی یە کەدا هەلەدەکەنێ بەقاچەکانی ، وەك ئەوێ بۆ شتیکی بگەریت بەلەندەکان ئەم کارە بۆ دەستکەوتنی خۆراک دەکەن ، قەلەرەشە کە درێژە دەدات بەکاری گەرانیەکی لە زەویدا ، چونکە خۆی گەرە فەرمووی : (یَبْحَثُ) ، نەیفەرموو (بَحَث) کە بەرەوامی لەکارە کەیدا دەگە یەنیت ، کاتیکی بەرەوام بوو ، چالێکی لەزەویدا هەلکەند ، کاتیکی بکوژە کە چالەکی بینی ، سەری سوپماو پەشوکا لەشاردەنەوی جەستە ی براکە ی - پاشان سەر سوپمانە کە ی لاچوو ، ئینجا پێنمای ی کرا بۆ ئەو کارە ی پێویست و خاوازاو بوو ، ئەوێش شاردەنەوی جەستە ی براکە ی بوو لە چالێکی زەویدا ، ئەمە لە ئایە تە کە دا دەست پێشکەری بۆ کراوە .^۱

﴿ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغَرَابِ فَأُوَارِيَ سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴾ (المائدة / ۳۱) . واتە : (قابیل) ی بکوژ بە داخ و حەسرە تەوێ ووتی لە ناو چوون بۆ خۆم ، ئایا من هێندە لاوازو بێ دەسەلات بووم ، کە وەك ئەم بەلەندە یە بێ ، کە جەستە ی براکەم لە ژێر خۆلی زەویدا بشارمەوێ ، وەك قەلەرەشە کە کردی ؟

﴿ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴾ پەشیمانی پرووی تێکرد لەسەر ئەوێ کە پێنمای ی نە کرا بوو بۆ شاردەنەوی جەستە ی براکە ی ، نەك پەشیمانی لەسەر کوشتنی براکە ی ، (ابن عباس) دەلیت : ئەگەر پەشیمانیە کە ی لەسەر کوشتنی براکە ی بوایە ، ئەوا دەبویە پەشیمانی تەوێو گەرانیەوێ .^۲ بەدوای ئایە تە کانی چیرۆکی دوو کوپەرە کە ی ئادەمدا ئەم ئایە تە دیت کە دەفەر مویت : - ﴿ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ﴾

۱ / (تفسیر القرآن الحکیم) (۶ / ۳۴۶) بە دەستکاری یەرە .

۲ / (صفوة التفاسیر) (۱ / ۳۳۱) .

واٽه : (لهبر ٿهوهي ڪاره ساتي ڪوشتنى ٺاوهواي ٺاوا پوونه دات , ٺيمه پٺويستمان ڪرد لهسر نهوهي ٺيسرائيل , ٺهوهي ڪهسيڪ نه به ناحق بڪوڙيت و , له جياتي ڪوڙاوٺڪ نهبيت , يان گوناھو تاواني گهورهي ٺهجام نه دايت له زهويدا , ٺهوه وهڪ ٺهوه وايه هر هه موو خه لڪي ڪوشتبيت , ٺهوه ڪه سيشي ڪهسيڪ له مهرگ پڙگار بڪات , ههروهڪ ٺهويه , هه موو خه لڪي له مهرگ پڙگار ڪردبيت , و ٺياني پي به خشي بن) .

نهوهي ٺيسرائيل لهبر ٺهوهي دياردهي ڪوشتن و خوڻ پشتن له ناويدا زور بوو , و بلاوهي ڪرد , پيغه مبهراڻ و ٺهوه ڪه سانهي فرمانيان بهراستي و دادپهروهري ده ڪرد له ناو خه لڪيدا , ٺهوانيشيان ده ڪوشتن , هر دوو پيغه مبهراڻ (زه ڪهريا و يه حيا) ٺهوان ڪوشتيان , ٺهوان مبهستيان بوو ههردو پيغه مبهراڻ (عيسي و محمد)

(عليهما السلام) بڪوڙن .

﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾ (المائدة / ٣٢)

واٽه : سويند بيت به خوا بهراستي پيغه مبهراڻمان به به لگهوه موعجيزه ي ناشڪراو ديارهوه هاتووه بولايان (تا پابهندي حق و داد بن) ڪه چي زوريه يان دواي ٺهوه پيڻمايي يانه هر زياده پهوه بوون لهم سر زه مينه دا له ستم و ڪوشتنى نا هه قدا .

﴿ په ندو وانه نیمانی په کانی چیرؤکه که ﴾

۱- له م چیرؤکه دا نرخى خوینی مروؤ به گه وره گیراوه ، نه مه له شه ریه ته پیښوه کاند ، و له م دینه یشدا پړزی گه وره تر و زیاتر بووه ، پیغه مېهر (ﷺ)
(فرمویه تی : (سبَابُ الْمُسْلِمِ فَسَوْقٌ وَقِتَالُهُ كَفَرٌ)^۱)
واته : (جنیودان به موسلمان دهرچوونه له حق و پاستی و جهنگ
کردنیش دژى کوفره) .

هرکس بیه ویت به ته مای خواو پړژى قیامت بیت ، پیویسته له سهرى
خوینی برای موسلمان نی به تومه تی بچوک حه لال نه کات ، نه گهر ترسا له
خوینی که سیکه وه ده گلیت باله ترسی فیتنه به دینه که یوه هه لیت و بروت .
۲- هر وه ها له م چیرؤکه دا به ره می ته قواو له خوا ترسان دهرده که ویت ،
که چون بوته هوکارى قبول بوونی نهو کارانه ی که بنده پرگار ده کات له
دنیاو له قیامتدا .

۳- هر وه ها له م وانه ی که له م چیرؤکه دا وهرده گریت بریتی یه له :
گه وره یی داهینراو له دینی خوادا ، هرکس بیدعه یه کی گومړا کهر
دابهینیت ، نهوا تاوانه که ی و تاوانی نهو که سانه یش هه لده گریت که کارى
پی ده کن ، هر وه ک چون که سیک داهینراویکی جوان و به سود دابهینیت ،
پاداشتی کاره که و نهو که سانه شی چاوی لی ده کن بوى دنوسریت هیچ
له پاداشتی نه و انیش که م نابیته وه .

۴- بونی پیوايکی بکوژ کوپی ئادم بیت و له پستی نهو هات بیت ،
نامارزه یه کی گرنگ ددهات ، له گهل نه وه ی که ئادم (علیه السلام) پیغه مېهره
، به لام کوپه که ی پړگای بیباوه پى و تالی هه لېژارد ، هه ندیک له پیغه مېهران

۱ / (بوخارى و موسليم) له (الايمان) دا پړوايه تيان کردوه .

کوپى له حەق و پاستى دەرچوو ، و کافریان بووه ، وهک (کوپى ئادەم و کوپى نوح) ، هەندیک له پیاو چاکانیش کوپى له سنور دەرچویان دەبیئت ، ئەمە باوکانى چاکەکار عەیبدار ناکات ، بەمەرچیک بە ئەرک و واجبى خویان هەستى بەرامبەر کوپەکانیان ، بانگەوازیان بکات و ئامۆزگاریان بکات و یادیان بخاتەوه

۵- بەپاستى خواى گەوره کارى کەسانى له خوا ترس و خاوهن تەقوا وەردەگریت ، هەرکەس حەز دەکات خواى گەوره کارەکانى قبول بکات ، پێویستە تەقواو له خوا ترسان له خۆیدا بەرجەستە بکات .

۶- ئەگەر کەسێک زانى حەق لەلای براکەیه‌تى پێویستە لەبەریارى خۆى دابەزیت و پێگە بە هیچ شتێک نەدات پەيوەندى برايه‌تى و خوشەويستى تێک بدات .

۷- باوەردار ناگونجیت باوەردار بکوژیت ، مەگەر بەهەله .

۸- ئەوهى قەدەغەى کوشتن و خوین پێژى لەباوەردار دەکات ، ترسانە له خواى پەرورەدگارى جیهانەکان ، نەك لاوازی و بێ دەسەلاتى و ترسنۆكى و کەم شارەزایى .

۹- کەسى تاوانکار کاتیك تاوانیک ئەنجام دەدات ، هەموشتیکى له دەست دەچیت .

۱۰- ئەو ئینسانانەى لەسنور دەرەچیت و یاخى دەبیئت زۆر جار بێ دەسەلات دەبیئت بەرامبەر چارەسەرى هەندیک لەگرفتەکان مەسەله سوک و ئاسانەکان .

۱۱- یەهودو جولەکه له هەموو نەتەوه‌کان زیاتر مومارەسەى کوشتن و بېرو دوژمنایەتى و ستم و خوین پێژى دەکەن .

خوای گہورہ لہ سورہتی (الکھف) دا فرمویہ تی : ﴿ اَمْ حَسِبْتَ اَنْ اَصْحَابَ
الْكَهْفِ وَالرَّقِیْمِ كَانُوا مِنْ اٰیَاتِنَا عَجَبًا ﴾ (۹) اِنْ اَوَّلَى الْفِتْنَةِ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا
اَتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا (۱۰) فَضَرَبْنَا عَلَى اٰذَانِهِمْ فِي
الْكَهْفِ سِنِیْنَ عَدَدًا (۱۱) ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَیُّ الْحَرِیْنِ اَخْصٰی لِمَا لَبِثُوا اَمَدًا
(۱۲) نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ اِنَّهُمْ فِتْنَةٌ اَمْتُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًی (۱۳)
وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ
دُوْنِهٖ اِلٰهَا لَقَدْ قُلْنَا اِذَا شَطَطًا (۱۴) هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِ الْاِلٰهِ لَوْلَا یَاتُوْنَ
عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍ بَیِّنٍ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰی عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا (۱۵) وَاِنْ اَعْتَرَلْتُمْهُمْ
وَمَا یُعْبَدُوْنَ اِلَّا اللّٰهُ فَاَوُوا اِلَى الْكَهْفِ یَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَّحْمَتِهِ وَیَهْدِیْ لَكُمْ مِّنْ
اَمْرِكُمْ مَرْفَقًا (۱۶) وَتَرٰی الشَّمْسُ اِذَا طَلَعَتْ شَرَّارًا عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْیَمِیْنِ وَاِذَا
غَرَبَتْ تَقَرَّبَتْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ ذٰلِكَ مِنْ اٰیَاتِ اللّٰهِ مَنْ یَّهْدِ اللّٰهُ
فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ یُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِیًّا مُّرْشِدًا (۱۷) وَتَحْسِبُهُمْ اِنْقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ
وَنَقْلُْبُهُمْ ذَاتَ الْیَمِیْنِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَیْهِ بِالْوَصِیْدِ لَوِ اِطَّلَعْتَ
عَلَيْهِمْ لَوَلَّیْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمَلَمْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا (۱۸) وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِّیَتَسَاءَلُوْا
بَیْنَهُمْ قَالِ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا یَوْمًا اَوْ بَعْضُ یَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا
لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوْا اَحَدَكُمْ بِوَرَقِكُمْ هٰذِهِ اِلَى الْمَدِیْنَةِ فَلِیَنْظُرْ اَیُّهَا اَزْكَی طَعَامًا فَلِیَاْتِكُمْ
بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلِیَتَلَطَّفَ وَلَا یُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا (۱۹) اِنَّهُمْ اِنْ یُظْهَرُوْا عَلَیْكُمْ یَرْجُمُوْكُمْ
اَوْ یُعِیْدُوْكُمْ فِیْ مَلَبَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْا اِذَا اَبَدًا (۲۰) وَكَذٰلِكَ اَعَثَرْنَا عَلَیْهِمْ لِّیَعْلَمُوْا اَنْ
وَعَدَ اللّٰهُ حَقٌّ وَّاَنْ السَّاعَةَ لَا رَیْبَ فِیْهَا اِذْ یَتَنٰزَعُوْنَ بَیْنَهُمْ اَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا
عَلَيْهِمْ بُنَیَآءًا رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِیْنَ عَلَبُوا عَلٰی اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَیْهِمْ مِّنْجِدًا
(۲۱) سَیَقُولُوْنَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَیَقُولُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَیْبِ
وِیَقُولُوْنَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّیْ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا یَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِیْلٌ فَلَا تَحْزَنْ
فِیْهِمْ اِلَّا مَرًا ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَنفِثْ فِیْهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا (۲۲) وَلَا تَقُوْلَنَّ لِّشَیْءٍ اِنِّیْ فَاعِلٌ
ذٰلِكَ غَدًا (۲۳) اِلَّا اَنْ یَّشَاءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِیتَ وَقُلْ عَسٰی اَنْ یَّهْدِیْنِ رَبِّیْ
لَا قَرْبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا (۲۴) وَلَبِثُوا فِیْ كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِیْنَ وَاِزْدَادُوا تِسْعًا
(۲۵) قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَیْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَبْصَرُ بِهِ وَاَسْمَعُ مَا لَهُمْ
مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَلِیٍّ وَلَا یُشْرِكُ فِیْ حُكْمِهِ اَحَدًا ﴿ (الکھف / ۹ - ۲۶) .

﴿ كورتەى چىرۆكه كه له قورئانه وه ﴾

له ئايه ته كانى قورئانى پىرۆزه وه دهروانىنه چىرۆكى (اصحاب الكهف) يارانى
ئەشكەوت ، ناچينه سەر گىرانه وه قسه و باسه ئيسرائىلى يەكان ، كه هەندىك
له مێژوو نوسان و زانايان تهفسىر میناويانه ، چونكه قورئان بەرنامەى راست و
دروستە ، بە جوانى مامەلە له چىرۆكى پيشينياندا دەكات ، هەروەك بە جوانى
بۆى پوونكر دوينه ته وه ، هەروەك ئيمەيش رازى بووين بە وهى بۆ خۆمان .

يارانى ئەشكەوت ، كۆمەلەك گەنجى باوهردار بوون بە خوا ، وەك قورئان
ئامازەى پىداوه له حەوت كەس پێك هاتبوون . ئيمە ههچ شتێك دەريارهى ناو
كاريان ، يان ئەو شارەى كه تيايدا بوون يان ئەو پاشايەى له سەردەمى
ئەواندا بووه نازانين ، يان ئەو دینهى كه ئەوانى له سەر بوون ، يان ئەو
ئەشكەوتەى چونه ناوى .

ئەم دەسته گەنجە باوهردارە هەلۆستەيه كيان كرد بۆ گەران و تىپوانين ، بەلام
بە ئەنجامىكى يەكلاكەر وه وه دەرچوون ، كه ئەويش بریتى بوو له وهى كه :
تەنها يەك خوا هەيه و پەروردگارى جيهانيانه ، ئەوان تەنها باوهر بە وه دەهيئن
، له غەيرى ئەو كەس ناپەرستن .

ئەوان زانايان كه قەومەكەيان كافرن ، چونكه غەيرى خويان دەپەرست ، ئەم
كافربونەيشيان سەتم و درۆ درۆهەلبەستنى لا بە ديهيئابوون ، جاكى له
كەسه سەتمەكارتره كه درۆ بە دەم خواوه هەلبەستى ؟

ئەم كۆمەلە گەنجە باوهردارە بىريانكرده وه له مەنگاوى داهاوو ، ئەويشيان
دەستكەوت كه له قەومەكەيان گۆشەگيرين ، چونكه باوهردارن و قەومەكەيان
كافرن ، بواريك بۆ مانە وهى ئەوان نەماوه له ناوياندا .

له شارەكە وه دەرچوون بۆ شاخ ، و بريارياندا بچنه ناو ئەشكەوتىكە وه له
شاخەكەدا ! داوايان له خواى گەرە كرد كه پەرحمەتى خۆى بپژيێت بە سەرياندا
له ناو ئەشكەوتەكەدا ، خواى گەرەيش وهلامى دانە وه ، كه پەرحمەتى خويان
له سەر دەبيێت ، بە جۆريك كه خواى گەرە كاريان بۆ ئاسان دەكات ، و بەلگە و
نیشانەكانى بۆ پام كردن ، فرمانى كرد بە خۆر كه نەدات له جەستەيان ، تا
ئازاريان نەدات ، له بەيانيدا له سەر جەستەيان ، لادەچوو ، و بەريان نەدەكەوت
، هەروەها له كاتى خۆرئاوايونيشيان لايدەدا لىيان بۆ ئەوهى ئازاريان نەدات ،

ئەوان لە ناوەرپاست و شۆيئىكى فراوانى ئەشكەوتەدا بوون ، يەككى تر لە نيشانەكانى خوا بۆ ئەوان لەناو ئەشكەوتەكەدا چاوەكانيان كراوەبوو ، كەسيك سەيرى كردنايه وايدادەنا كە بەخەبەرن و سەيرى ئەو دەكەن ، بەلام لە ھەمان كاتدا خەوتو بوون .

ھەتا زەوى جەستەيان نەپزىئىت،خوای گەورەھەلى دەگىرپانەوہ جارىك بۆسەرلاى رست و جارىك بۆ سەر لاى چەپ سەگىكيشيان لەگەندا بوو ، كە ئەويش لەبەردەم دەرگای ئەشكەوتەكەدا پالکەوتبوو ھەر دوو دەستى دريژ كەردبوو ، ھەروەك ئەوان خەوتبوو .

ھەتا كەس دەستدریژيان نەكاتە سەر كە خەوتبوون ، خوای گەورە ترس وييمى ھاويشتبوويه دلى ھەر كەسيك كە سەيرى دەكردن ، بە جۆريك ئەگەر سەيرى بكردنايه ، پشتى ھەلەكردو ھەلەھات و پای دەكرد لە ترسا ، و دلى پر دەبوو لە ترس .

بۆ ماوہيەكى زۆر دريژ خەوتن ، بە جۆريك بۆ ماوہى سى سەدو نۆ سال لەسەر ئەو شىوہيەمانەوہ !

پاش ئەو ماوہيە ، خوای گەورە لە خەوہكەيان بىدارى كردنەوہ ، پرسىاريان لە يەكترى دەكرد لە ماوہى نوستنەكەيان ، پايان جياواز بوو لە ديارىكردنى ماوہكەيدا ، ھەنديكيان ووتيان :- پۆژىك يان بەشى پۆژىك نوستون !
بەلام زۆر پۆنە چۆن لە ديارىكردنى ماوہكەيدا ، چۆنكە زانباريان لەسەرى نەبوو ، زانينى ماوہكەيان دايه دەست خوا ، ووتيان : پەرەردگارتان زاناترە كە چەنديك ماونەتەوہ لە خەوہكەدا .

ئىنجا بايەخدان بە كارىكى گەرنگتر ، كەسيكيان لە خوایان راسپارد ، كە بچىت بۆ شارەكەى كە لىلى ھاتبوون . لەو پارەيەى لايان بوو دايان پىيى ، و پايان سپارد كە خواردنيان بۆ بگريئت تا بيخۆن ، و داوايان لىكرد كە خواردنيكى پاك و باش و ھەلال و دروستيان بۆ ھەلبژيړيئت . ھەروەك داوايان لىكرد كە وريا و بە ئاگاو چاوكراوہبيئت ، بە جۆريك كەس پىيى نەزانىت و ھەستى پى نەكات لەو كۆمەلەيە ، چۆنكە لە قەومەكەيان دەترسان ، ئەگەر پىيان بزائن شۆيئەكەيان دەدۆزنەوہ ، پاشان دەيانكوژن ، يان توشى فيتنەيان دەكەن ، بەوہى كە بيانگيړنەوہ بۆ سەر دين و دەستورى خوایان ، بيانگيړنەوہ بۆ ھاوہلپەستى .

ئەو كەسەيان چوو بۇ شارەكە تا خواردن بگرېت ، سور بوو لەسەر بە ئاگايى و چاوكراوهيى و خوشاردنەوه ، بەلام خىواي گەورە كاريكى ترى ويست ، ويستى نيشانەيهكيان لەسەر بەديهييت ، و بييتە بەلگە لەسەر دەسلەتاي لە زيندوكردنەوي مردواندا ، كارەكەيانى ئاشكرا كرد ، قەومەكەيش ئەوانيان دۆزيەوه ، بوو بونە قەومىكى باوەردار بە خوا ، ئەو جيل و نەوه كافره نەمايون ، كە ئەم گەنجانە لە دەستيان هەلھاتبوون بۇ ئەشكەوتەكە ، و جيل و نەويەكى باوەردار بە خوا ، پەيدا بوو بوون .

كاتيک خەلکە باوەردارەكەي ئەم شارە پياوہ باوەردارەكەيان بينى ، لەگەلى چوون بۇ ئەشكەوتەكە ، كاتيک گەيشتنە ئەشكەوتەكە ، حەوت پياوہ باوەر دارەكەيان بينى مرد بوون ، بەلام ئەم جارەيان بەمردنى راستى .

جياوازي كەوتە نيوانيان لەسەريان ، و خەلکەكەيش ئاژاوہ و ناكوكى لە نيوانياندا هەبوو لەسەر كارەكە ، چيان لى بکەن ؟ ، هەيانبو دەيووت : خانوہ بينايەكيان بەسەرەوه دروست بکەن ، پەرەردگاريان زاناترە پييان .

بەلام كاربەدەستان بريارياندا ، كە مزگەوتيك بەسەر شوينەكەيانەوه دروستبكریت . هەربەو جۆرەش بوو ، كە بيناي مزگەوتەكەيان بەسەرەوه دروستكرا !

بەو كارە لاپەرەيەك لەلاپەرەكاني ئيمان و ئيخلاص و دنيا نەويستى و پەنابردن بۇ خوا پيچرايەوه ، و چيرۆكى ياراني ئەشكەوت مايەوه ، خەلكى و هاوہلانی خاوەن ئايينە ئاسمانى يەكان دەيگيرنەوهو دەيگەيەنن . باوەردارانيش هەلويسەتە لەبەر دەميدا دەكەن ، تاوانەي ئيمانى و دلسۆزى و دامەزراوہ ليۆهريگرن .

خىواي گەورە دەفەرمويت : ﴿ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴾ (الكهف / ٩) .

(ابن كثير) دەليت : ئەمە هەواييكە لەلايەن خىواي گەورەوه دەريارەي ياراني ئەشكەوت ، دەفەرمويت : ئەي محمد ، ئايا تۆ واى دادە نيئت كە هاوہلانی ئەشكەوت و (الرقيم) لە بەلگەو نيشانە زۆر سەيرو ناوازەكاني ئيمە بن ، كاري ئەوان لە تواناو دەسلەتاي ئيمەدا سەير نيە ، چونكە بيگومان دروستكردنى ئاسمانەكان و زەوى و جياوازي شەوو پوژ و بە دواي يەكدا هاتنيان و

پامکردنی خۆر و مانگ و ئەستێرەکان ، وشتانی تریش ، لەنیشانە گەرەکانن
کە بەلگەن لەسەر توانای خوا ، ئەو بەتوانایە بەسەر هەموو شتی کدا کە بیهوێت
، هیچ شتێک دەسەلاتی ئەو لاواز ناکات ، ئەوانە لە هاوێلانێ یارانێ ئەشکەوت
سەپرو عجیبترن .

دەربارە ی (الرقيم) شەش بۆچون هاتووە بەکورتی :-

یەكەم : لەو حیک بوو ، ناوی کەسەکانی لەسەر نوسراوە ، تا کەسیک چوو
ئەو شوێنە بیزانییت کە چیرۆکیان چی بوو .

دووهم : ناوی ئەو شارەبوو کە ئەو کۆمەڵە پڕوادرە ی لێ دەرچوو .

سێ یەم : ناوی شاخەکە بوو .

چوارەم : بەزمانی پۆم (الدواء) بوو ، واتە شتی کە وەك (پیستە) لەسەری
نوسراوە .

پێنجەم : ناوی سەگەکە بوو .

شەشەم : ناوی ئەو شیوە بوو کە ئەشکەوتە کە ی تێدا بوو .^۱

﴿ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا
رَشَدًا ﴾ (الکھف / ۱۰)

واتە : باسی ئەو کاتە بکە ، کە ئەو کۆمەڵە لاو بەناوبانگە لەبەر مەترسی
لەخۆیان و ئایینەکیان لەقەومەکیان هەڵهاتن و پەنایان برد بۆ ئەو
ئەشکەوتە ی کە کردیان بە جی و شوێن بۆ خۆیان ، و ووتیان :- ئە ی
پەروردگارمان بەلوتفی خۆت ، لەلایەن خۆتەوە پەرحمەتێکمان پێ بدە و
بەزەیت پێماندا بێتەو ، کە ببێتە هۆی لێبوردن و سڕینەوێ گوناھەکانمان و
فەراھەم بھێنە بۆمان لەم کارە ی کە واین تیایدا ، پێبردن و کەوتنە سەر پێگایە ،
کە بمانگە یەنیّت بە مەبەستی خۆمان .

﴿ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴾ (۱۱) ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿ (الكهف / ۱۱-۱۲) . کاتیک کۆمهله لاه باوه پداره که گه یشتنه ئه شکوته که ی که نه تیان وا بوو تیایدا بمیننه وه بۆ ماوه ی چهند شه و پوژیک دیا ریکراو ، تا له ویدا بمیننه وه یان کوچ بکه ن بۆ شوینیک تر له ترسی دینه که یان هله اتبون ، به لام ئه و چاوانه یان که چاودیریان ده کردن و شه ونخونی یان پیوه ده کرد ، خوی گه وره کردنی به به لگه و نیشانه یه کی گه وره پوون ، که خوی گه وره خوی هیئا به سه ریاندا ، که خه ویک قورس بوو ، و خوی گه وره په رده یه کی ئه ستور و دهنگ بریشی دابه سه ر گوئییه کانیاندا ، که هیچ دهنگیک نه بیستن تا بۆ ماوه ی سالانیک دورو دریز بجه ون . پاش ئه و خه وه دریزه که دیاریکراو نه بوو لایان ، خوی گه وره به خه بری کردنه وه ، تا خه لکی ئه م موعجیزه یه ی بۆ پوون ببیته وه ، و کیش به شیوه یه کی راست و دروست ئه و ماوه یه ی ژماردوه ، با ئه و موعجیزه یه به پوونی و دروستی بگیڕیته وه ، دوو دهسته هه بوون که ماوه که یان خه ملاندبوو جیاوازی له نیوانیاندا بوو ، کۆمه لیکیان ده یان ووت : پوژیکه یان که متر ، کۆمه له که ی تریان ده یان ووت : هه ر خوا خوی ده زانیت . مانه وه ی ئه و کۆمه له لاه به شاراوه یی و نادیا ری ، دهنگ و هه راو پرسیا رکردنی له ناو خه لکه که دا دروستکردبوو ، هه مو شوینیک به دویاندا گه رابوون به لام نه یان دۆزیبونه وه و هیچ شوینه واریکیشیان ده ستنه که وتبوو ، خه لکی پوژی دیارنه مانه که یان به میژووی دیاری کراو نویوه ، که فلان سال و له سه رده می فلان پاشادا بووه ، هه ر به و جوړه ئه و کۆمه له لاه چووبونه ناو ئه و میژوه وه ، دهسته ی دوه میش ئه و که سانه بوون که هه ستیان پی کردن و دۆزیانه وه ، ماوه ی مانه وه که یان به پیی ئه وه پیوا که له ناو ئه شکوته که و سه ر شیوه ی خویان بینیان ، که له سه ر شیوه و حالی خویان بوون ، له گه ل ئه وه شدا بریا ری یه کلایی که ره وه ، نه لای دهسته ی یه که م بوو ، نه لای دهسته ی دووه م بوو ، به لکو خوی گه وره به راستی پوونی ده کاته وه :

﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴾
(الكهف / ١٣) .

واته : ئەي محمد (ﷺ) ئېمە ھەوائى گىرنگى ئەوانت بە پىك و پىكى و پاستى بۇ دەگىرپىنەو ، بەراستى ئەوانە كۆمەلە لاويكى بەھىزىبون كە باوەريان بە پەرەردگارى خويان ھىناوو، و ئېمەيش پىنمونيمان زىيادکردن و بەو جۆرە خستمانە دلىانەو ، كە چۆن بكن ؟ و چى بكن ؟

ٺم ڪڙمه له گهٺج و لاو ٻوون ، له سره تاي ته مندا ٻوون به گوڙ و حماس و
 دل گهرم ٻوون ، كه قوناغي هيمهت و دامه زراوى ٻو له ته مندا ، ٺم
 سيفه تيش له قورنندا بهر پيزه و ستايش ڪراو و په سنده خاوه نه ڪي ، له
 ڪاٽيڪدا كه به ڪرده وه چا كه ڪان هه لده سيٽ .

نېبراهيم پيغمبر (عليه السلام) کاتيک بته کاني قومه کي شکاند به گه نچ (فتى) باسکرا ، قومه کي ويستيان بهم باسکردنه له پړنو هه بيه تي کم بکه نه وه ، و توم تباري بکن ، وه ئه وه ي بلين : گه نجنيکي هرزه يه و چاره نوسى کاره کاني خوئ نازانيټ و نه نجامه کي ديارى نه کردوه ، نه گهر گه وره و پيگه يشتو بوايه ئه و کاره ي نه ده کرد .

﴿ وَرَبَّعْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴾ (الكهف / ١٤) . واته : دلۀه كانیانمان دامه زراو كرد و ترسمان تیډا نه هیشت و ئیراده مان به هیژكرد و ئارامیمان پیّ به خشین تا دلۀه كانیان تهواو جیگیر بوو ، له حق و راستی دلنیا بوون و شانازیان كرد به نیمانه كه یانه وه ، كاتیک چوونه لای پاشا سته مكاره بییاوهره كه له بهرده میدا پراوه ستانو گوئیان به هیچ شتیک نه داو ووتیان :- پهرووردگاری ئیمه دروستكهری ئاسمانه كان و زهوی یه ده لئین : نه خیر بۆ په رستنی ئه و بتانه ی كه ئیمه ی بۆ بانگ ده كن ، هه رگیز ئیمه هاو له بۆ خوا بریار ناده یین ، ئه و تاكو

تهنایه و هاوهلی نی یه ، نه گهر ئیمه که سیک بیجگه له و پهرستین ، نه وه له
حه ق لامنداوه و راستیمان نه پیکاره ، وه سته م و گومرایی دا زیاده پرویمان
کردوه^۱

زانا (الشنقیطي) ده لیت :- له م ئایه ته وه تی ده گهین ، هه رکه س له
گوپراهی له فرمانه کانی پهروهردگاریدا بیئت ، خوای گه وه دلی به هیز ده کات ،
و دامه زراوی ده کات بهرگه ی ناره حه تیه کان بگریئت و به جوانی و ئارامگریئت .
﴿ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴾ (الکهف / ۱۵)

ووتیان : ئانه وانه قه ومه که ی خو مانن (له پربازی راست لایان داوه له جیات ی
خواناسی) شتی تریان کردوه به خوای خو یان و ده پهرستن ، ده با
به لگه یه کی ناشکرایش بینن له سهریان ، جاک ی سته مکارتره له وه ی که درو بو
خوا هه لده به ستیئت ؟^۲

لاوه باوهرداره کان نه وه یان په تکرده وه که قه ومه که یان ده یان په رستن ، کوفرو
بی باوه ری و هاوه ل دانان بوویو خواداویان له قه وکه یان کرد که ، به لگه و
نیشانه ی پونی له سه ر به یینه وه ، ئایا نه وه ی ئه وانی له سه رن پئییدراوه ؟
قورئان ده یه ویت هه موان زانستی و په یامدارین له بیرو باوه رو بیرکردنه وه و
تیروانی نیاندا ، هیچ بیرو بوچون و بنه مایه ک و مرنه گرن که له گه ل راستی دا
نه بیئت ، هه تا نه و سیفه ته گرنگه ی ئه وانی له سه رن جیگیر بیئت ، ده بیئت به لگه و
نیشانه ی پروون پیشکesh بکه ن که خو یان له سه رین ، ده بیئت نه و به لگانه ش
هه موو عاقلیکی ساغ وهریان بگریئت و له گه ل بوچوونی راستدا یه کبگر نه وه .^۲

۱/ (صفوة التفاسیر) (۱۷۸ / ۲) به ده ستکاریه وه .

۲/ (مع قصص السابقین فی القرآن) ل (۲۹۸) به کورتی .

﴿وَإِذِ اعْتَرَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْوَا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا﴾

(الكهف / ١٦) . هەندىكىيان ووتيان :- كاتىك كە ئىۋە بە دىل
دووركە وتونەتەۋە و جىابونەتەۋە لەم گەلە و لە ھەر شتىك ئىۋان ئەپپەرستى
جگە لە خوا ، دەى بە جەستەيش جىابىنەۋە و دووركە ونەۋە لىيان ، بېرۇن بۇ
شۈينىك بتوانن خواپەرستى تيا بگەن بى ترس ، كەۋاتە لەناۋ ئەۋانە دەرچن و
پەنا بىبەن بۇ ئەشكەوت ، ئىتر ئەشكەوتىكى ديارو ناسراۋ بوو بىت لای خۇيان
يان ھەر ئەشكەوتىك ، بىكەن بە جىگەو شۈينى خۇيان ، ئەگەر ئىۋە ئەۋ كارە
بگەن ، پەرۋەردگار تان دەروى خەير تان لى دەكاتەۋە ، و لە خەيرو پەرھەمتى
خۇى بەشدار تان دەكات بە زۆرى و فراۋانى ، و بە ئاسانى بۇتان فرامەم
ئەھىيىت لەم كارەى خۇتاندە ، ھەر شتىك كە سودى لى ۋەربگرن و ھۇكارى
شيان تان بىت .

* تہم کو مہلہ باومہ دارمہ کی بریاریاندا لہ قہومہ کہ دوور بکہ ونہوہ ؟

وہلام :- پاش ئوہی لہ بارو دۆخی ئو شوینەى کە تیایدا دەرژیان کۆلیانەوہ ، پریاریاندا لہ قەومەکەیان دوور بکەنەوہ ، پوانیان بۆ ھیزی قەومە بیپرواکە ، بینیان ھەموو ھۆکاریکی ھیز و دەسلەتیان لا ھەییە ، و خۆیشیان ھیچیان نی یە لہو ھنرە ماددی یە .

واته ، ئەگەر پوبەپروى قەومەكەيان بېنەوھو جەنگيان لەگەڵ بکەن ، ئەوا جەنگەكە لە بارو گونجاو نایبەت بۆ یان ، پێشتر ئەنجامەكەى زانراو ، كە ئەوان تیايدا سەرکەوتنابن ، ئیتر بۆجى تیايدا بىمەننەو ؟

پاشان سهیری هه‌لۆیستی قه‌ومه‌که‌یان کرد ، بینیان له‌سه‌ر کوفر سورن ، گۆیناگرن بۆ هیچ وشه‌یه‌ک له‌بانگه‌وازی خوا ، و وه‌لامی ئه‌و که‌سه‌هیش ناده‌نه‌وه که بانگه‌وازیان ده‌کات ، به‌لکو پیلانی پی‌ ده‌گیژن و ئازارو سزای ده‌دن ، و له‌گه‌لی ده‌جه‌نگن و خوینی ده‌ریژن ، که‌واته‌ مونا‌قه‌شه‌و بانگه‌واز سودی نیه له‌گه‌لیاندا . زانیان که‌مانه‌وه‌یان هیچ سودیکیان پی‌ نادات ، نا‌گونجی‌ت له‌گه‌ل ئه‌و قه‌ومه‌دا بمی‌ننه‌وه ، به‌لکو ترسی ئه‌وه‌ی هه‌یه قه‌ومه‌که توشی فیتنه‌یان بکه‌ن و له ئی‌مانه‌که‌یان پاشگه‌زیان بکه‌نه‌وه .

که بپاریان دا بړون و بچنه نه شکه و ته که ، بپاریکی راست و سهرکه و توو یوو

، و له گه ل حاله تی نه واندا گونجاوو له بار بوو . له بهر نه وه خوای گه وره وه لای
دووعاکه یانی دایه وه ، و په حمه تی خوای فراوان کردوو پرستی به سهریاندا ، و
له ناو نه شکوه ته که یشدا هه موو هوکاریکی ژیانى بو په خساندن
﴿ وَتَرَى السَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَرَاوُرَّ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ
ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴾ (الکهف / ۱۷) .

واته : کاتیک خور هه لایت ، ده بینیت تیشکه که ی له لای راستی
نه شکوه ته که وه لا ده دات و له سهر نه وان لا ده چیت ، و کاتیکیش که
خورناو ده بینت تیشکه که ی به ئاراسته ی لای چه پدا لا ده دات و له سهر نه وان
دووور ده که ویته وه و لیان نادات ، نه له کاتى هه له اتن نه له کاتى ئاوابوونیدا ،
نه مهش پرزیک بوو له لایه ن خواوه بویان تاگهرمى یه که ی ئازاریان نه دات ،
نه وانیش له و کاته دا له ناو بو شایى یه کی فراوانى ناو نه شکوه ته که دا پاکشا
بوون ، به جوړیک که تیشکی خوره که لیان نه دات ، نه له سهره تای پوژدا
نه له کو تاییدا ، نه م کاره یش به لگه یه کی به هیژ بوو له سهر توانای خوای گه وره .
(ابن عباس) ده فرمویت : نه گهر خوره که به سهر نه واندا هه له بهاتایه
ده یسوتاندن ، و نه گهر نه م دیوو نه و دیویان نه کردایه واته هه لنه گه پرانایه نه وه
له سهر لایه که وه بو سهر لایه کی تر ، نه وه زهوی یه که جهسته یانی ده پزانددو
ده خوارد ، خوای گه وره هه رکس هیدایه ت بدات بو ئیمان و پرینمایى بکات بو
پینگای به خته وه ری ، نه و که سه به راستی هیدایه تدراره ، و هه رکس سیکیش
به هو ی کرده وه خراپه کانی یه وه ، خوای گه وره سهرى لى بشیوینیت ، نه و
هه رگیز که سینکی ده ست ناکه ویت پرینمایى بکات ^۲ . نه م نه شکوه ته کو مه لیک
سیفه تی جوغرافی گه ردوونی هه بوو ، خور له کاتى هه لانتی به یانیدا نه ده چوه

۱ / (مع قصص السابقين فى القرآن) ل (۳۰۰ - ۳۰۱)

۲ / (صفوة التفاسير) (۱۷۸ - ۱۷۹) .

ناو ئەشکەوتەکیان پاستەوخۆ ، بەلکو گەمیک بەلای پاستیدا لایدەدا ، و لەکاتی ئاوابونیشدا لییان نزیک نەدەبویەو ، بەلکو جینی دەهیشتن و تێدەپەراندن ، واتە لەکاتی خۆر هەلەاتن و خۆرئاوا بووندا تیشکەکی لێی نەئەدان ، دەبێت دەروازەی ئەشکەوتە کە پووی لەکوێ بوو بێت ؟ کەواتە پووی لەباشور بوو بەئاراستەیی خۆرئاوا ، لەکاتی خۆر هەلەاتن لەوهرزی زستاندا تیشکی خۆرەکە لەگەڵ دەمی ئەشکەوتەکەدا تەریب دەبوو ، و تیشکەکی نەدەچوو و ژوورەو ، و لەکاتی خۆرئاوا یشدا ، تیشکەکی لەدەمی ئەشکەوتەکی لای دەدا بەرەو باکووری پۆژئاوا ، ئایەتەکی ئەمەیی لە ووشەیی (تقریضهم) دا پوون کردۆتەو ، لە وهرزی هاوینیشدا دەمی ئەشکەوتەکی زۆر لەخۆرەکەو و دور دەبوو ، بەجۆریکی تیشکی خۆرەکی لەم وهرزەدا بەرەو باکور بوو ، لەپشتی دەمی ئەشکەوتەکی تێدەپەری ، و تراویشە دەمی ئەشکەوتەکی پووی لەباکور بوو ، ئەمەش پێچەوانەی لیکدانەوێکی پێشوو دەبێت ، کەواتە هەوای فینک و خۆش دەچوو ناو ئەشکەوتەکی و لێی دەدات و غازیی ناو ئەشکەوتەکی و گەرمی خۆرەکی ئازاری لەشیان نادات ، هەموو کاتەکانی تری ماوێ پۆژ بێجگە لە دوو کاتەیی باسکران ، تیشکی خۆر دەدات لەدەرووبەری دەمی ئەشکەوتەکی ، ئەوەش پێویستە بۆ پاک و خاویێ کردنی هەوای ناو ئەشکەوتەکی ، ئەگەر دەرگای ئەشکەوتەکی پووی لە پۆژ هەلات بوایە ، ئەو کاتە دوانزە مانگ تیشکی خۆر دەکەوتە ناو ئەشکەوتەکی ، لەکاتی هەلەاتنی خۆردا ، و ئەگەر پووی لە پۆژ ئاوابوایە ، تیشکی خۆر لە ئیواراندا ئەچوێ ناوی ، ئابەو جۆرە خوای گەرە ئەم ئەشکەوتە نایابەیی فەرەم هینا بۆ ئەو کۆمەلە لاو باوەردارە و رێیی ئەوانی تی خست .

﴿ وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا ﴾ (الکھف / ١٨) .

زانا (ابن کثیر) دهلیت : هندیك له زانیان باسیان کردوه ، نهوان کاتیک خوی گهوره گوچکهکانی داخستن لهبیستن به هوی خهوهوه ، چاوهکانیان نهوقابوو ، بوئوهی نهبا خیرا فهوتان پرووی تی بکات ، کاتیک به ناشکرا لهبهر ههوا مایهوه ، نهوه هوکاریکی باشتربوو بو مانهوهی .^۱ کاتیک کهسیک بهویدا پرۆشتایه و سهیری بکردنایه ، وای دهزانی بهخهبرن ، چونکه نهو نیشانهیهی خهوتوو له بیدار جیا دهکاتهوه لای نهو کومله لاه نهبوو ، که چاوهکانیان نوقابیئت ، بهلکو کراوه بووه ، وهک بیداریک خهوتبون ، نهو دیوو نهو دیویان دهکرد و ههلههگهپانهوه ، ههر وهک چۆن خهوتوو وا دهکات ، نهگینا جهستهیان دهفهوتا و دهپزی لهسهر خاکهکه نهمهش حیکمهتی خوا بوو بوئوه ماوه دریزه خواندنی ، نهو دیوو نهو دیویان دهکرد ، ههر وهک چۆن خهوتوو بهلای راست و بهلای چهپدا ههلههگهپهتهوه ، پوچهکانیان لهماوهیهک بو ماوهیهکی تر له جهستهیان دهردهچوو ، دهگهپایهوه ناوی ، لهو جوړه نهبوو که مردنی بهسهر دابیئت و ئیتر جاریکی تر نهگهپهتهوه ، بو جهستهیان ، وهک خوی گهوره فرموویهتی : (که نهمه ماناکهیهتی) :- (ههر خوییهکه که گیانهکان دهکیشیئت لهکاتی مردنیاندا ، ههر وهها نهو گیانهش که نهمرده خهوهکهیدا ههر خوا بوی دهنییتهوه ، جا نهو کهسهی که خوا بریاری مردنی دابیئت ، پوچهکهی دهگریئت و ناگهپهتهوه بو لاشهی ، و نهو کهسهیش که پوژی تهواو نهبوویئت دهنییتهوه بو تاکاتیکی دیاری کراو .) (الزمر / ٤٢) . سهگی هاوهلانی نهشکهوتیش باسکراوه ، وا باسکراوه که یهکیک بووه لهگهله نهواندا ، ههمیشه عادهتی سهگیش وایه بو چاودییری یه ، کهلهدهرهوهی مال و شوینه دیاری کراوهکان دهمنیتهوه ، و بهشیوهی پشودان خوی دهوات بهزهویدا و چاوهکانی بهناپاستهی شوینهکه یان مالهکه دهکاتهوه ، نهو حالتهیش بهدیگرا کاتیک لاههکان چوو بوونه ناو نهشکهوتهکهوه

سهگه کهیشیان ههردوو دهستی دريژ کرد بوو له بهر دم دهرگای ئەشکه و ته کهدا ، وه ئەوهی چاوه پئی ئەوان بکات بۆ هاتنه دهره وه ، ئەوهی به سهر یارانى ئەشکه و ته کهدا هات ، به سهر سهگه کهیشدا هات . ووتراوه خواى گهوره واى ليکرد له دهره وه چاوه پئی بکات و نه چوه ناو ئەشکه و ته کهوه له گه لیان ، بۆنه وهی قه دهغه ی چونه ژووره وهی فريشته کان نه کات بۆ ناو ئەشکه و ته که ، چونکه فريشته کان ناچنه مالنیکه وه هه يکهل و سهگى تياييت . ﴿ لَوِ اَطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا ﴾ . ده ليت : و ته که لي ره دابۆ پيغه مبه ر (﴿ ﴾) و دهيشلین بۆ ئەو که سانه بووه که سه يری کردون له چاخ و سه رده مه جياوازه کاندا ، ترساون که ته ماشايان کردوه ، قرئى دريژو نينو ک و موو له شيانى داپوشيبوو . ههروه ها ووتراويشه له ترسى ديمه نه که يان چونکه شوينى پرودانى موعجيزه يه ک بوو ، که به لگه بوو له سهر ده سه لاتى خواى گه وه له هيشتنه وه ئەوان له ژياندا له وماوه دريژه دا .

﴿ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴾ (الكهف / ١٩) . خواى گه وه ها وه لانی ئەشکه و تی له خه وه که يان به خه به ره ينا که سئ سه دو نو سالى پيچوو ، به راستى ئەمه ش له ليکدانه وهی قورئاندا ئاوپليدانه وه يه کى جوا نه له خه به ر کردنه وهی ئەوان ﴿ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ ﴾ چونکه کاره که له زيندو کردنه وهی مردوان ده چوو له گۆر په ک ياندا ! ئەگه رنا ، ئايا ده که نجيت ئينسانني ک بۆما وهی سئ سه دو نو سال بخه وي ت وله شى به پاريززاوى و ساغى مايي ته وه ، پاش ئەوهی له خه وه که ی به خه به ري ته وه ؟ به راستى موعجيزه يه کى خوايى ئاشکرايه ، به لگه يه له سهر ده سه لاتى خواى گه وه و ئيراده و ويستى جئ به جيکارى .

سودی ئەوێ ئی وەرەگیریت کە بەزیندوو کردنەو بەسی کردوون ، چونکە جەستەو هەستەکانیان و جل و بەرگ و پێداویستی یەکانیان بە پاریزراوی مابونەو ، و هیچی لی کەم نەبوو بوویەو .

﴿ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ ﴾ لەنەنجامی بەخەبەرینەو یان پرسیارکردن لەنیوانیاندا پوویدا ، پرسیاریان لەیەکتری کرد لەماوەی مانەو کەیان لەشەو تەکە دا ، یەکیکیان ووتی : - بەخەوتوویی چەندیک لەناو ئەشەو تەکە دا ماوینەتەو ؟ یەکیکیان وەلامی دایەو ، ووتی : - پۆژیک یان بەشی پۆژیک ، رەنگە پۆژیکی تەواو خەوتبین یان بەشی پۆژیک .

بەم شیوەیە لیکیان دایەو ، هەر چی لەناو ئەشەو تەکە دا بوو لەدەورو بەری ئەوان وای دەگیان ، بەلگەیک نەبوو لەسەر ماوەی درێژی خەو کەیان هیچ شتیک لەدەوری ئەوان نەتیک چوو بوو نەفەوتابوو نەووشک بوو بوویەو نەپزی بوو .

رەنگە هەندیکیشیان ئەم وەلامەیان بەتەواوو دروست لەقەلەم نەداییت ، زانیان کە ئەوان بێدەسەلاتن لە دیاری کردنی ماوەی مانەو کەیان ، دایانە پال زانستی خۆی گەرە ووتیان : ﴿ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ لَكُمْ ﴾^۱ . هەندیکیان ووتیان : خوا زانترە بەماوەی مانەو مان ، گەرێان بە دوایدا هیچ سودیک نادات ، ئەو وەرگرن کە گرنگترە بۆتان و سودی تیا یە ، ئیستا ئیمە برسیمانە ﴿ فَأَبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ ﴾ واتە کەسیک لەخۆتان بنێرن بۆشارەکە ی کەلێ هاتوین ، با ئەم دراوێ زیویانە ببات و بجیت ﴿ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ ﴾ با باشترین و خۆشترین و بەتامترین خواردنی حەلەمان بۆهەلبێژریت و بیکریت بۆمان ، ﴿ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴾ وریاو نەرم و نیاو و لەسەر خۆبیت لەکاتی چوونە ناو شارەکەو و کڕینی خواردنەکە دا ، تا هیچ کەس بەکارە کەمان نەزانیت .

﴿ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدَا ﴾
(الکھف / ۲۰) هاوه لانی ئەشکەوت بۆئەو هاوپیئەیان پونکردهوه که ناریدیان
بۆشار ، شاراووه نەرم و نیان و نهینی پارێز بیټ ، چونکه ئەگەر قەومەکیان
پییان بزائن و ، کارەکیان ئاشکرا بیټ ، ئەوا دەگەنە ئەشکەوتەکیان ،
سەردهکەون و زال دەبن بەسەریاندا و بەردبارانیان دەکەن و دەیانکوژن یان
دەیانگێرنەوه بۆ سەردین و دەستوری پڕوپوچی خۆیان ، دەیانکەنەوه بەبی
باوهر هاوهر پەرست ، ئیتر بەم کارە هەرگیز سەرفراز نابن .
لەمەوه تێدەگەین کەهاوه لانی ئەشکەوت سووریوون لەسەرئەوهی کارەکیان
بشارنەوه ، کە قەومەکیان هەستیان پی ئەکەن ، لەبەرئەوه ویستیان خۆیان
لەچاوی ئەوان بشارنەوه .

﴿ وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيُغْلَمُوا أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ
يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا
عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَنْخِذَنَّهُمْ عَلَيْنِهِمْ مُسْجِدًا ﴾ (الکھف / ۲۱) .

ئەم بەخەبەر بونەوهیە بۆ هاوه لانی ئەشکەوت سەرەتا دۆزینەوهو دەرکەوتنی
کاری ئەوان بوو ، تاببیته موعجیزەیهکی دیار بۆه مووخەلکی ، بەپراستی
خوای گەورە کارەکی ئەوانی دەرخت و ئاشکرای کرد لەپێگای شیوازی
پارەکیانەوه کە نوینەریکیان لەخۆیان نارد بۆکڕین و هیئانی خواردن ، کاتیکی
پارەکی دابەو کەسە شتی ئی کپی ، شیوازهکی گۆپابوو بە جوړیکی تر ،
ئەو دراوه هی ئەو سەردهمەبوو کەچووبونە ناو ئەشکەوتەکەوه ، هی سەردهمی
پاشایەکی کۆن بوو ، کاتەکی تێپەری بوو ، ئیتر خەلکی شارەکەو بازارەکە
لەدەوری کەسیکی غەریب کۆبوونەوهو دەستیان کرد بەپرسیارکردن لێی ،
تاکارەکە گەیشته لای کاربەدەستی وولات ، ئەمەش کاریکی کوت وپرو لەناکاو
بوو بۆ خەلکی ، ئەوان ئەو گەنجە باوهردارانە بوون ، لەتاو ستم و زۆرداری

پاشای نه وولاته ههلهاتبوون ، که بیباوه پو هاوهل دانهربوو . ئیستا نه و سهردهمه گوپراوه که سهکان که سانیکی ترن و لهسه ر دینیکی راست و پهسندن و گرنگی ددهن بهکاری نه و گونجه باوهردارانه ، ئینجا هه موو خه لکه که چون بولای نه شکوته که تاگه نجهکانی تریش بیینن ، کاتیکی نوینه ره که یان چویه وه لایان هه والیان بداتی به وهی که دهستی که وتبوو ، و نه و سهردهمه ش سی سهدسال زیاتری تییه پانددبوو ، خه لکه که یش نه وانه نه بوون بیانسانه وه ، چونکه سهردهمه که یان گوپراوو که سی نزیک و خوشه ویستی نه وانی تیانهمابوو ، هه موو به یه که دهنک ووتیان : ئیمه بو ماوهی چه ندیک ماوینه ته وه ؟ ﴿ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴾ (الکهف / ۲۵) هه موو به دهنگی بهرز هاواریانکرد بو نه وهی که بیستیان نه و ماوه دریره ماونه ته وه و سهریان سوپما ، زانیان که شوینه که یان له گهل خه لکی نه م سهردهمه دا نی یه ، حیکمه تیان بو دهرکه وت و راستی هه لویستی نه وانیان بو دهرکه وت ، بیگومان خوی گه وره پشتیوانی دۆستانی خویه تی ، که سیکی له گهل خودادا

بیئت ناترسیت ، به پینی سالی خوری سی سهد سال و به پینی سالی مانگی سی سهدو نوسال مانه وه به خه وتوویی ، پاشان خوی گه وره گیرانیه وه بو ژییانی نوی ، نه وان نمونه یه که بوون بو نه و که سانه ی بینیان ، که لهسه ر ئارام گرتن و ئیمان و دامه زراوی بوون ، و بونه په ند و ئاموژگاری بو که سانی دوی خویان بو دامه زراوی لهسه ر بیروباوه ر ، که س زاتی نه وهی نه کرد بچیته ناو نه شکوته که و بو شایی یه فراوانه که ی ناوه راستی که نه وانیی تیا بوون ، و چاوه رییان کرد بیته دهر وه ، به لام نه هاتنه دهر وه ، و خوی گه وره ش بو هه میشه یی مراندنی به مردنی راستی ، هه رله م شوینه دا خه لکی شاره که یان دیوارکیان دروست کرد ، و قه ده غه یان کرد که س بچیته ژوره وه بولایان تاقیامه ت له و شوینه ی خویاندا بمینه نه وه .

﴿ وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ﴾
 واته: ههروهه چوئن نهوانمان بهخهبر کردهوه لهخهوهکهیان , ههربهو جوره
 خه لکمان هینایه سهیرکردنیاں , تابیاندوژنهوه بهلگهو نیشانهیان لیوهربرگرن
 لهسههراستی زیندوکردنهوه , دننیا بن که بیگومان قیامت دیت , وچیروکی
 یارانی نهشکهوت ده بیته بهلگهیهکی پون و ناشکرا و یهکلاکهروهه لهسهه
 توانای زیندوکردنهوه , بیگومان خوی خاوهن تواناو تهقدیر بهتوانایه بهسهه
 زیندوکردنهوه یارانی نهشکهوتدا پاش خهوهکهیان کهسی سهه سال و
 زیاتربوو , وبهتوانایشه بهسهه زیندوکردنهوه ی دروستکراوهکانیشدا دوی
 مردنیاں ﴿ اِنْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرُهُمْ ﴾ کاتی که قهومهکی ناکوکی کهوته
 نیوانیاں دهرباره ی فرمانی یارانی نهشکهوت پاش نهوه خوی گهوره ناشکرای
 کردن و پاشان مراندنی ﴿ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا ﴾ واته: ههندی که لهخهکی
 وتیان : لهسهه ده رگای نهشکهوتهکه بینایهه دروست بکهن , تابیتته
 نیشانهیهکی دیار بهسههراومه , ﴿ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ ﴾ واته: خوی گهوره زانا و
 شارهزایه بهحالیان و کاریان , ﴿ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ
 مَسْجِدًا ﴾ کومه لیک تر که زورینه بوون وتیان : بیگومان مزگهوتیکیان
 بهسههروهه دروست دهکهین لهسهه ده رگای نهشکهوتهکه که نویری تیا بکهین و
 خوی تیا بپههستین . ﴿ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ
 كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا
 يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَاءَ ظَاهِرٍ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴾
 (الکف / ۲۲) .

زانا (ابن کثیر) ده لیت :- خوی گهوره ههوال ده دات و دهههرویت : خه لکی
 جیاوازیان ههیه له ژماردنی یارانی ناو نهشکهوتدا , سی بوچون دهگیرنهوه ,
 که چواره می تیانیه , کاتی که دوو بو چونیاں لاوازیوو ﴿ رَجْمًا بِالْغَيْبِ ﴾ هه

له گوتره بوو ، قسه بوو به بی زانیاری ، وه شه وهی که سیك شتیك بهاویت بو شوینیك نازانیت نامانچ ده پیکیك یان نا ، نه گهر پیکای شه به بی مه به ست . پاشان بوچونی سییهم ده گهریتته وه و بی دهنگ بوو له سهری له سهر شه وه دانی پیا ناو بریاری دا ﴿ وَثَامُنْهُمْ كَلْبُهُمْ ﴾ به لگه یه له سهر راستی گهرانه وه که ، که له وانی تر را ستر وهرده گهریت ، نایه تی : ﴿ قُلْ رَبِّيَ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ ﴾ رینماییه له م کاره داو چاکترینه که زانستی شه م ده گهریتته وه بو لای خوای گهره ، که پیویست ناکات که س تیایدا پوچیت به بی زانیاری ، به لکو نه گهر فرمانیکمان بهرچاو که وت بیلینیت ، و نه گهرنا له سهری بوه ستین ، ﴿ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ ﴾ واته : ته نها که میك له خه لکی نه بیئت که س ژماره یان نازانیت ، (قتاده) فهرموویه تی : (ابن عباس) فهرموویه تی : من له و کو مئه له که مه م ، خوای گهره جیای کردونه ته وه ، شه وان هوت که س بوون ، وله (عکرمة) وه ، و شه ویش له (ابن عباس) وه :

﴿ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ ﴾ فهرموی من له و کو مئه له که مه م ، که هوت که س بوون ، شه مه سه نه ده که ی راسته تا

(ابن عباس) که هوت که س بوون ، له گهل شه وانه ی پیشودا ریکه وتون . ﴿ فَلَا تُعَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَاءَ ظَاهِرًا ﴾ واته له م بابته دا موجدله مه که و له ژماره یان مه کو لهر وه ته نها موجدله یه کی سوک و ناسان و ناشکرا نه بیئت . کاری زانینی شه وه هیچ گهره یی تیانیه ﴿ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴾ واته : شه وان زانستیان به وکاره نیه ته نها شه وه نه بیئت که ده یلین له خو یانه وه و شه وان له خو یانه وه قسه له نه یینی و شاراو ده کان ده کن ، که هیچ نیوه ندو سه نه دیك نی یه ، بیگه نیته قسه ی که سیکی (معصوم) و پاریزراو ، بیگومان شه ی محمد (ﷺ) خوای گهره حه ق و راستی بو تو هینا وه که هیچ گومان و پیچ و په نایه کی تیانیه ، که بریار دهره له سهر کتیب و وته پیشوه کان .^۱

لەم ئایەتە پێرۆزەدا خوای گەورە نەهی کرد لە پیڤەمبەر (ﷺ) کە پرسیارلە خاوەن کتیبەکان (یەهود و نەسارا) بکات دەربارەی یارانێ ئەشکەوت، چونکە زانستی ئەوەیان لانیە، و هیچ راستی یەکیشیان بۆ دیاری ناکرێت کە جینی متمانەبێت. ئەم لێکدانەوێش تەنها تاییبەت نیە بە یارانێ ئەشکەوت بە لکو گشتی یەوەموو چیرۆکە قورئانیەکان دەگرێتەوە لە گەل هەولی پێشینهکان. ئاراستەکردنی ئەم فەرمانە بۆ پیڤەمبەر (ﷺ)، واتە بۆ ئومەتەکەیشی پرسیار لە خاوەن کتیبەکان ناکەین و هیچیان لێومرناگرین، چونکە ئەوان کتیب و ووتەی خوایان تێکداوە و گوپیو، و کەسانی ئەمین و دەست پاك نین لە هەوالی میژویی و راستیەکاندا. پرسیارلە خاوەن کتیبەکان ناکەین و لێیان وەرناگرین، چونکە چیرۆکی پێشینهکان و پوداوەکانیان لەبابەتە غەیبی یەکانن لای ئێمە، پوداوە غەیبی یەکان و چۆنیەتیا تەنها خوای گەورە دەیان زانێت، تەنها لەخوای گەورە وەرمەگیرێت. ﴿وَلَا تَقُولْنَ لشيءٍ إِنِّي فاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾ (٢٣) إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا﴾ (الكهف / ٢٣-٢٤) ئەم ئایەتە ئاراستە کراوە بۆ پیڤەمبەر (ﷺ) و هەموو موسلمانان بۆ ئەوەی هەموو کاریک کە لە داها تودا دەیکەن ببەستن بەویستی خواوە، بلیت: ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ سبەینی ئەو کارە دەکەم، و پێنمای دەکات بۆ (ذکر) یادی خوا لەکاتی لە بیرچونە و داو ببەستێت بەویستی خواوە ﴿اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾ ئەم ئایەتە ئاماژە دەکات بۆکاتی دابەزینی چیرۆکی یارانێ ئەشکەوت بەجۆریک کە پیڤەمبەر بەلێنی دا بە کافرانی قورەیش کە وەلامی پرسیارەکانیان بداتەو لە پۆژی داها تودا کە ئاراستە ی پیڤەمبەر (ﷺ) یان کردبوو، ئەویش پێی فەرموون: سبەینی وەلامتان دەدەمەو. لەبیری چوو بلیت: ﴿إِنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ ئەگەر خوا ویستی بوو سبەینی وەلامتان دەدەمەو.

(جبریل) بؤماوهی پانزه پۇژ وه لامهکهی لهسر دواخست ، نهویش لهسر پیغهمبهر (ﷺ) قورس و نارهحهه بوو ، کافران گالتهیان دهکرد و پیدهکهنین ، ودهیاننوت: هاوهلهکهت دهستی لى هه لگرتوویت، ئهم دواکه وتنهش مه بهستیکی خوازوو بوو ، تاخوای گهوره ئهم وانیه مان فیڕیکات ، ئهم بنه ما نیمانیه مان پیشکهش بکات که نایه ته که باسی کرد.

* نایا پیغهمبهر (ﷺ) شتی له بیر دهچیت ؟ .

ئهم له بیرچونه وهی پیغهمبهر (ﷺ) زیانیك له پیغهمبهرایه تی نهو نادات ، و هیچیش له پاکی و پاریزراوی نهو کهم ناکاته وه . نه وه راسته که پیغهمبهر (ﷺ) شتی له بیر ناچیته وه ﴿ سَنَقْرُوكَ فَلَا تَنْسَى ﴾ (الاعلی / ٦) به لام ئهم له بیرچونه وهی نه فی کراوه ، نه مه به ویست و ئیختیاری خوێه تی ، به لام خوای گهوره نه گهر ویستی له بیرى بچیت ، نه وا دواترله بیرى دهچیته وه ، له بهر نه وه به دواى ئهم به لینه دا ئهم نایه ته ی هیناوه : ﴿ اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰی ﴾ (الاعلی / ٧) . نهو له بیرچونه یه ی که نه فی کراوه و نابیت له له بهر کردنی قورئاندا به بؤی ، چونکه بیگومان خواى گهوره دهسته بهری نه وهی کرد که قورئان له بهر بکات و له بیرى نه چیته وه ، ته نانه ت حهر فیکیشى له بیر نه چیته وه . به لام له بیرچونه وه له غهیری قورئاندا ، نه وه کاریکه دهگونجیت ببیت ، به لکو له پیغهمبهریشدا (ﷺ) پویدا ، کاتیک له بیرى چوو که له ناو نوێژدا بوو ، پاشان سوژده ی (سهو) ی برد ، پیش نه وهی سه لام بداته وه ا . بیگومان له بیرچونه وهی پیغهمبهر (ﷺ) به لگه یه لهسر به شری بوونی ، چونکه له بیرچونه وه پیویسته بؤ ئینسان ، به لگه یه لهسر پیغهمبهرایه تی یه که ی ، چونکه خواى گهوره بیرى دهخاته وه و هه والی ده داتسی به وهی که له بیرچوبویه وه . کهسانیک ده پرسن: پیغهمبهری خوا (ﷺ) چۆن شتی له بیر دهچیت و سه هو دهکات له ناو نوێژدا؟ ویر له چی شتیک دهکاته وه ؟ ده براره ی نه مه شاعیریک ده لیت:

ياسائلي عن رسول الله كيف سها والسَّهْوُ فِي كُلِّ قَلْبٍ غَافِلٌ لَّاهٍ
قدغاب عن كُلِّ شَيْءٍ قَلْبُهُ ، فسها عَمَّاسَوَى اللّٰهِ ، فِي التَّعْظِيمِ لِلّٰهِ

* پیغهمبران (علیهم السلام) شتیان له بیر دهچیته وه :-

له بیر چونه وه ته نها بو پیغه مبهری خو مان نه بوو ، به لکو بو پیغه مبه رانی
تریش بووه .

پیغه مبه ر ﴿﴾ هه والمان ده داتی که سوله یمان (علیه السلام) له بیر ی چوو ه
بلیت : ﴿ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ﴾ . ئیمامی (بوخاری) له (ابی هریر) وه (خوی
لیی رازی بیٹ) گیراویه تی یه وه ، ئه ریش له پیغه مبه ر ﴿﴾ که فهرموویه تی
:- (سوله یمانی کوپی داود) (علیه السلام) ووتی :- سویند به خوا ده بیٹ
ئهم شه و به سهر سهد حهرهم یان نه وه دو نوحه رامدا بگه ریم بسوپهمه وه ،
ههریه که یان کوپیکی سوارچاکی بییت ، له ریگهی خوداد بجه نگیت ،
هاوه له که ی پیی ووت : بلی ﴿ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ﴾ . به لام نه یوت ﴿ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ﴾
ئو حهره مانه سکیان پر نه بوو ته نها ئا فره تیکیان نه بیٹ ، ئه ریش له ته کوپیکی
بوو ، سویند به وکه سه ی گیانی محمد ﴿﴾ ی به دهسته ، ئه گه ر بیوتایه : ﴿ إِنْ
شَاءَ اللَّهُ ﴾ هه موویان ده بوون و ده بونه جه نگاوه ری سوارچاک و له ریگهی
خوادا ده جه نگان .^۱

هه ره له سو ره تی (کهف) دا ئه وه مان ده سته که و تو وه ، که موسا (علیه السلام)
به لئینی دا به هاوه له چاکه کاره که ی (خضر) (علیه السلام) که پرسیا ری هیچ
شتیکی ئی نه کات و په خنه ی ئی نه گیریت له سهر هیچ شتیک ، به لام کاتیک بین ی
که شتی یه که ی کون ده کرد ، په خنه ی ئی گرت و ووتی :- ئایا بوچی کونت کرد
، بو ئه وه ی که سه کانی ناوه وه ی نو قم بین ؟ سویند به خوا به راستی کاریکی
ناشایسته ی گه وره ت کرد . کاتیک هاوه له که ی به لئینه که ی بیرخسته وه ، موسا
دانی نا به له بیر چونه وه ی خویدا و ووتی :- لیم مه گره به وه ی که له بیرم چویه وه
، وفیربیم له سهر م قورس و گران مه که . هه ره که قورنان هه والی داوه پیمان ،
که باوکی مرو فایه تی و یه که م پیغه مبه ر ئا ده م (علیه السلام) له بیر ی چوو ، وه

۱/ (البخاری) کتاب (۵۶) الجهاد ، باب (۲۳) من طلب الولد للجهاد حدیث رقم (۲۸۱۹)

بهری درهخته که ی ناو به هشته که ی خوارد ، نه ویش له م ئایه ته داهات :-
﴿ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴾ (طه / ۱۱۵)

واته : بیگومان ئیمه پیشتر په یمانمان له ئادهم وهرگرت (که نزیکی درهختی
قه دهغه کړو نه که ویت) که چی بیی چوو ، به مخرجیک نه مان بینی پیشتر بریاری
کردنی نه و سر پیچی یه بدات . ^۱ هندی که کس ده پرسن : بؤچی له ئایه ته که دا
خوای گه وړه (استیناء) ی به کاره یناوه ، واته جیا کړدنه وه ؟ ﴿ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾
﴿ بؤچی ئهم داهاتووه ی به ستوه به ویست و ئیراده ی خواوه ؟ ئایا نه و ئینسانه
نه و نه ده بی ده سه لاته له داهاتوودا نه و کاره بکات ؟ بؤچی بیده سه لاته ؟ .
بیگومان داهاتو به نیسبه ت ئینسانه وه غیب و نادیاره ، چونکه به ده ست
خواوه یه به ته نها ، وخوای گه وړه یش نه و نه ده هوکاری نه داوه به ئینسان که
بیانگریته بهر له سر جیبه جیکردن ، نه وه دیاری بکات که له داهاتوودا بو نه وه
پووده دات ، یان کاره که له داهاتوودا نه نجام بدات . له بهر نه وه ی که داهاتو غیب
و شاراو یه ، له بهر نه وه که س نایزانیت ته نها خوا نه بیئت ، چونکه کیلی
نه ینی یه کان لای خوان :

﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴾ (النمل / ۶۵)

﴿ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا ﴾
(الکف / ۲۴) واته : (یادی پهر و مردگاریش بکه کاتیک له بیرت چوو بلییت :
(إِنْ شَاءَ اللَّهُ) له نه نجام دانی هر کاری کدا بلی :- ئومیده وارم پهر و مردگارم
پینموم بکات بو به لگه یه کی نزیکتر له مه تابه و شیوه یه ی که پیی چاکه و لای
په سنده جیبه جیی بکه م . ﴿ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴾
(۲۵) ﴿ قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ
مَنْ دُونَهُ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴾ (الکف / ۲۵-۲۶) خوای گه وړه

هه وال ده داته پیغه مبر (﴿﴾ به ماوهی مانه وهی هاوه لانی نه شکوت له نه شکوته که یاندا ، له وکاتهی خوی هیئا به سسر یاندا تابه خه بهری کردنه وه و خه لکی نهو سهرده مه دوزینی وه و پییان زانین ، که ماوهی مانه وکه یان سیسه د سال بوو که به سالی مانگی (۹) نوسالی زیاتره ، که جیاوازی له نیوان همر سه د سالی مانگی خوریدا بریتیه له سی سال ، له بهرنه وه خوی گه وه فرمووی :- ﴿ ثَلَاثَ مِائَةِ سَنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴾ ، وثایه تی :- ﴿ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ﴾ واته : نه گهر کاتیک پرسیمارت لیکرا له مانه وه یان ، وتویش زانیاریت لانه بوو ده ریاره ی نهو ، راگرتنه که شی لای خوا بووه ، نهواتو هیچ شتیک مه لی به لکو وه که نه مه بللی :-

﴿ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ واته : کهس نایزانییت ته نها خوا نه بییت ، و نهو که سانه ش که خوی گه وه ناگاداری کردون . ﴿ اَبْصِرْ بِهِ وَاسْمِغْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴾ . واته : نای که چنده بینره بیسره خوی گه وه ، هیچ کهس نی یه جگه له وزاته پشت و په نای خه لکی بییت ، بیگومان نهو خوی له کارو فرمانره وایه تیه که یدا ، و هیچ کهس ناکات به هاوتاو هاویه شی خوی .

﴿ په ندو وانه نیمانی یه کانی چیرؤکه که ﴾

۱- زانا (القرطبي) ده لییت : ثایه تی ﴿ اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴾ (الکهف / ۱۰) . نه مه ثایه ته نهو دهرده بریت که پیویست ده کات نینسان به دینه که یه وه هه لییت و کوچبکات ، کهس وکارو مال و مندال و نزیک و هاوپ پیان و نیشتمانی جی بهی لییت له ترسی فیتنه وهی له نارچه ته به نینسان ده کات . پیغه مبر (﴿﴾ کوچی کرد بو مه دینه له گه ل هاو له کانیدا و نیشتمانی خویان جی هیشت و

کهس و کارو مالو مندالیان بهتەنها و بی ئەوان مانەوه ، ئەمەش لەپیناوی ئەوەدا که دینهکهیان سهلامەت بیّت و لەفیتنە ی کافران پرزگاریان بیّت .

۲- زانا (الشقیطی) دەربارە ی نایەتی: - ﴿ فَأَبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ ﴾ (الکهف / ۱۹) . دەلیت : لەووشە ی ﴿ أَزْكَى ﴾ دا . زانایان دوو بۆچونیان هەیە:

یەكەم : مەبەست لەووشە ی ﴿ أَزْكَى ﴾ ئەوه دەگەیهنیت که خواردنەکه لەخۆیدا پاک و حەلال بیّت ، لەحەرام یان شتێک لەو بچیت تیای نەبیّت .

دووم : مەبەست پێی واتە (اکثر) واتە زۆر و زۆتر بیّت ، و تراوه (زکا الزرع إذا کثر) واتە (کشتو کالەکه زۆریو گەشە ی کرد) . بۆچونی یەكەم ئەوهیان که قورئان بەلگە ی لەسەر داوه ، چونکه خواردنی حەلال و کردەوه چاکەکان ، خوا ی گەرە فرمانی پێکردوه بۆ باوەرداران . وەك فرمانی پێکردوه بەپێغه مبران و فرمویەتی: - ﴿ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴾ (المؤمنون / ۵۱) وەفرمویەتی: - ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾ (البقرة / ۱۷۲) ،

لەقورئاندا زۆرجار ووشەر (الزكاة) بەمانای (الطهارة) هاتووه ، واتە (پاک و خاوین) . خوا ی گەرە فرمویەتی: - ﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴾ (الأعلى / ۱۴) ، و فرمویەتی: - ﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴾

(الشمس / ۹) ، و فرمویەتی: - ﴿ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مَن أَحَبَّ أَبَدًا ﴾ (النور / ۲۱) و فرمویەتی: - ﴿ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴾ (الکهف / ۸۱)

فرمویەتی: - ﴿ قَالَ أَتَأْتِلْتُمْ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴾ (الکهف / ۷۴) وچەندین نایەتی تریش .

ووشە ی ﴿ زَكَاةً ﴾ لەم نایەتانهداو نمونەکانیان مەبەست پێی (الطهارة) پاک ی ئەمەموو چلکی گوناھو سەرپێچی یەك . ئەوه ی گونجاو بوە لەگەل حالی ئەو کۆمەلە گەنجە و باوەردارە چاکەکارو باش و لەخواترسەدا ، مەبەستیان ئەوه بوە که خواردنەکهیان حەلال و پاک بیّت نەك زۆر . هەندیک لە زانایان دەلین:

په یعمانی ئهو کۆمهله لاه باومرپداره بهرامبهر بهشارهکه لهوهدابوووه کهههندیك باومرپداري تيا باوووه باومرپهکهیان دهشاردهوه و کافرانیشتی تیا باوووه ، ئهوان دهیان ویست خواردن له باومرپدارهکان بکړن نهك کافرهکان . ئهوه مهبهستیان بوو لهپاکي خواردنهکهدا ﴿ اَرْکَى طَعَامًا ﴾ وتراوه لهخاوهن کتیبهکان و مهجوسیشتی تیا باوووه ، وزانیاری تهواویش لای خوای گهورهیه .^۱

۳- زانا (ناصر مکارم الشیرازی) دهلیت : بهکارهیئانی دهستهواژهی :- ﴿ مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ﴾ ئاماژهیه بۆ ئهوهی ئهو کۆمهله لاه کاتیك پهنايان برد بۆ ئهشکهوتهکه ، ههموو هوکارێکی ئاشکرای ژیا نیا ن جی هیشت ، تهنها هیوايان بهرهمهت و بهزهی خوای گهوره بوو.^۲

۴- ووشه (لِنَعْلَم ..) ئهوه ناگهیهنیته که خوای گهوره بیهوینت شتیکی تازه بزانیته ، ئهم لیكدانهوهیه لهقورئاندا زۆر بهکارهاتوه ، مهبهست لهمه بریتی یه له جی بهجی کردنی زانستی خوایی ، واته ئیعه ئهوانمان بهخهبرکردهوه لهخهوهکهیان تا ئهم مانایه جی بهجی بییت ، ههتا ههریهکیکیان پرسیارلهوی تریان لهماوهی مانهوهکهیان لهخهوهکهیاندا بکات .

۵- ئیمان و کۆمهکی خوایی :-

لهزۆریك له ئایهتهکاندا بهپرونی راستی کۆمهکی خوایی بۆ باومرپداران دمردهکهوینت . کاتیك ئینسان لهپریگای خوادا ههنگاوهکانی داناو ههلی نا ، ولهو پیناوهدا بییدار بویهوه ، ئهوا کۆمهکی خوایی دهیگریتهوه ، خوای گهوره فرمووی : ﴿ اِنَّهُمْ فِتْنَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴾ وله شوینیکی تردا فرمووی :- ﴿ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ ﴾ لهکوئایی ئایهتهکاندا ئهوان چاوهپروانی رهحمهتی خوايان دهکرد : ﴿ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ ﴾ . ئایهته قورئانییهکانی تریش بهپرونی پشتیوانی لهم راستیه دهکن ، کاتیك بهنده

۱/ (أضواء البيان) (۴ / ۴۴-۴۵) .

۲/ (الأمثل فی تفسیر کتاب الله المنزل) (۹ / ۱۸۵) .

لەپىناۋى خوادا تېدەكۆشىت، خۋاى گەۋرە ھىدايەتى دەدات بۇ پىنگاى پاست :
﴿ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ﴾ (العنكبوت / ٦٩) بىگومان
پىنگەى حەق و پاستى پىرە لەبەر بەست و ناپەحەتى ، بەبى بەزەبى و لوتفى
خۋاىى بە ئىنسان قورس دەبىت لەسەرى ئەم پىنگاىە بېرىت و بگات بە ئامانچ .

٦- چىرۇكى ھاۋەلانى ئەشكەوت بە ديارترىن بەلگەى قورئانى لىكەدەدرىتەۋە
لەسەر تواناى پىزگرتن و كەرامات لەچاكەكاران ، كەلە ژيانى پاستى دا
پويدابىت ، بەجۇرىك چىرۇكەكە ئامازەدەكات بۇ كۆمەلىك پىزو كەرامەت كەلەو
كۆمەلەگەنج و لاۋەدا پويداۋە .

٧- قورئان چىرۇكى يارانى ئەشكەوت بەھەق و پاستى گىپراۋەيەۋە ، ئەمەش
ۋاتە ھەموو ئەۋشتانەى لەقورئاندا ھاتوون لەھەۋال و گىپرانەۋەكان حەق و
پاستن و ھىچ گومانىان تىانىە . ھەرشىتەك لەگەل قورئاندايەك نەگىتەۋە ، حەق
و پاستى تىانىە .

٨- سەم كارتىن كەس ئەۋەيە كە درۇ بەدەم خاۋە ھەلبەستىت ، چونكە
درۇ بەدەم خەلكەۋە ھەلبەستن بۇخۇى تاوانە ، ودرۇ بەدەم خاۋە تاۋانىكى
گەۋرەترە ، بەلگەيە لەسەر نەفامى و لاچۈنى خەير لەنەفس و دللى
خاۋەنەكەيدا .

٩- چىرۇكەكە ئەۋەمان پى دەگەيەنىت كەپىنگە پىدراۋە ھاۋەبەشى و
نۆينەرەيەتى كىردن ھەبىت ، بەجۇرىك كە ئەۋان كەسىكىان كىردە نۆينەر و
برىكارى خۇيان بچىت بۇ شارەكە بۇ كىرىنى خواردن ، وپارەكانى خۇيانىان
داپىيى بۇ ئەۋ كارە .

١٠- لەگەل ئەۋەى ھاۋەلانى ئەشكەوت سۈرپوون لەسەرئەۋەى خۇيان
بشارنەۋە ، بەلام خۋاى گەۋرە قەۋمەكەى گەياندەئەۋەى كەبىيان دۆزنەۋە ،
ۋكارەكەيان دەرەكەوت و ئاشكرابوو ، ئەمەش بۇ ھىكمەتەك بوو خوا خۇى

ويستی ، تابه لگهيه كي كرداريان بداتي له سەر زیندوکردنەوهی پوژی قیامت .

۱۱- لیكدانهوهو نهخشه دانانی ئینسان و بهرنامه کانی هەندیک جاردوا دهکەون و سەرناگرن و بێ دەسه لات دەبیست له ئەنجامدانیان, چونکه خوای گهروه نهیویستوه به دهست بین و جیبه جی بین, ئەمەش واجب بونی گرتنه بهری هۆکاره کان پەت ناکاتهوه, وپاشان پشت به خوا بهستیت .

۱۲- له بیرچونهوه بۆ ئینسان کاریکی پیویسته , له دنیا دا ئینسانیک نیه شتی له بیرنه چیتوه , وهه ندیک جاریش بیرچونهوه له فرزو واجبەکان و پەرستشەکاندا ده بیست , که له شهیتانه وهیه .

۱۳- چیرۆکه که له ناوه پوکی خۆیدا زیاتر له پانزه به لگهی هه لگرتوه , به لگهن له سەر ئه وهی که قورئان له لایه ن خوا وهیه , وله دانراوی پیغه مبیر (﴿ ۱۴- زانا (الشنقیگی) ده لیست : له ئایه تی : ﴿ اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَیْكُمْ یَرْجُمُوْكُمْ اَوْ یُعِیْدُوْكُمْ فِیْ مِلَّتِهِمْ وَ لَنْ تُفْلِحُوْا اِذَا اَبَدَا ﴾ (الکهف / ۲۰) هه ندیک له زانایان له م ئایه ته نه وه یان وه رگرتوه وه تایبه ته نه دیه کانی ئەم ئومه ته نه وهیه له سەر زۆر لیکردن (عوزر) یان لیوه رده گیریت و مۆله تیان پی دهریست , به لام ئەم ئایه ته که ده باره ی هاوه لانی ئەشکه وت هاتوه , زۆریان لیکراوه له سەر هۆکاره و نه وانیش ملیان نه داوه و نه چونه ته ژیرباریان, له گه ل نه وه شدا خوای گه وره ده رباره یان فرمووی : ﴿ وَ لَنْ تُفْلِحُوْا اِذَا اَبَدَا ﴾ به لگه یه له سەر ئه وهی که (عوزر) و مۆله ت پیدان له دینی نه واندا نه بووه له سەر زۆر لیکردن , فرمووده که ی (طارق کوری شهاب) یش شایه تی له سەر ئەم مانایه ده دات , که ده رباره ی نه وکه سه بوو که به زۆر می شیک ی پیکرایه قوریانی له ترسی نه وه ی بیکوژن, چونکه خاوه نه که ی که لییی قه دهغه کردبوو که قوریانی بکات بۆ به تەکان ئەگەر به کوشتنی

میشینکیش بیئت. پیغه مبر (﴿ ۱۵ ﴾) فرموویه تی: - (بیگومان خوی گه وره سی شتی له سر نومه ته که ی من هه لگرتوو و به تاوان بویان نارمیریت: - هه له و له بیرچونه و , کاریک به زور پیی نه نجام بدریت).^۱

۱۵- قسه و به لگه هیئانه وهی هه ندیک له که سه که م شاره زاکان بلاوه له سر نایه تی: - ﴿ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مِّنْجِدًا ﴾ (الکهف / ۲۱) که ده لئین: دروست و پیگه پیدراوه بینای مزگه وت له سر گوپ پیاو چاکان دروست بکریت , نه مه نه شاره زیی و نه زانیه به رامبر نه و شوینانه , نه مه گیرانه وهی قسه ی که سه ناودارو ده سه لاتداره کانه , که زورینه یان نه زانن , نه وان ده یانه ویت یادی نه و کومه له لاوه باوه پرداره به زیندوویی بمینیتته وه , که نه و پیزوکه رامه ته گه وره یان بو جیگیر بوو , نه م قسه یان به لگه یه کی شرعی نی یه , جیگه ی نا کوکیه . پیغه مبر (﴿ ۱۶ ﴾) فرموویه تی: - (خوی گه وره نه فره تی کردوه له یه هود و نه سارا , که گوپی پیغه مبرانیان کردوته مزگه وت. ۲.

۱/ (ابن ماجه) به ژماره (۲۰۴۳) له (الطلاق) دا پیوایه ته کردوه .
 ۲/ (البخاری) له (الصلاة) به ژماره ی (۵۳۲ / ۱) و (موسلیم) به (۵ / ۱۲ / ۱۳) له (المساجد)
 (دا پیوایه تیان کردوه .

خوای گه وره فهرموویه تی : ﴿ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا (٣٢) كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا (٣٣) وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا (٣٤) وَدَخَلَ جَنَّتُهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا (٣٥) وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِمَّنْهُ مُنْقَلَبًا (٣٦) قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا (٣٧) لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا (٣٨) وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ ثَرْنِي أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَلَوْلَا (٣٩) فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْنِجُ صَعِيدًا زَلَقًا (٤٠) أَوْ يُصْنِجَ مَاءُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا (٤١) وَأَحِيطْ بِثَمَرِهِ فَأُصْنِجْ يُقَلِّبُ كُفَيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا (٤٢) وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا (٤٣) هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴾ (الكهف / ٣٢ - ٤٤) .

ئهم چیرۆکه دوو تیروانیی جیاوازمان بهرامبهر ژیان پیشکەش دەکات ، و لهو دیاردهو پێداویستی یانهی که تیایه تی .

تیروانیی پیاویکی باوهردار، که هیچی له پێداویستی یه دنیایی یهکان نهبوو ، له گهڵ ئهوهشدا تیروانیی ئیمان و هاوسهنگی ئیسلامی له دهست نه داوو ، به ووردی پوانی بوی بو ئه و شته دنیایی یانه ، و هاوسهنگی یهکی راست و دروستی بو داناوون .

و تیروانیی پیاویکی بی بهروایش ، که خوای گه وره دوو باخچهی جوانی پی به خشی بوو ، که له جوړی باخی تری بوو ، که چوار دهوریان به داری خورما گیرابوو ، و کشت و کالیش له نیوان دارهکاندا دهچینرا . خوای گه وره فرمانی کرد به ههردوو باخچه که ، که بهرهمی چاکی خوێ به خاوهنه کافره که ی به خشییت ، له هه موو جوړی ئه و بهروبوم و خواردانه ی که تیایه تی ، ئهوانیش وه لایمی فرمانه که ی خوایا دایه وه .

و برهه می خویانیان پیشکش کرد ، هر دو باخه که ش هیچیان لی^۶ خه سار نه بو .

نەم پیاوھ کافرە ، بەوھێ که لە دنیاو خوشی و رابواردنەکە ی هەیبوو ، توشی فیتنەو تاقیکردنەو هات ، دلدنیا بوو لەوھێ که ئەمە هەموو شتیکی بۆ ئەو ، و خوا ی گەرە و پوژ ی قیامەتی لە بیرچیویەو ، خو ی بەسەر هـاوپو ی باوەردارە کە پەدا هەلکیشا ، و گەرەیی بەسەریاندا نواند ، و وای لیکدایەو کە خو ی لەو گەرەتر و پێزدارترە لەناو خەلکی و لەلای خوا ، بە هاوڕێیەکە ی روت ، لە کاتیکیدا کە گفتوگۆ و مناخەشە ی لەگەڵ دەکرد و خو ی هەلنەدەکیشا :-

من مالو سهروهت و سامانم له تۆ زۆرتره و مالّ و مندالیشم به میزترین لهوانه‌ی تۆ . چونکه ئهو ديارده‌كاني پيژداري و گه‌وره‌يي ، به مالّ و پابواردن و مه‌تاعي دنيايي پيوانه‌کرد ، واي بييني كه خۆي به‌و مالّ و سامانه‌ي هه‌يه‌تي له پيشتري لاي خه‌لكي كه پيشتيوان و دۆست و كه‌سي زۆر و ناويانگي هه‌يه .

چوو بۆلای باخچه که ی ، و چوه ناوی ، له کاتی کدا که سته می له نه فسی
خوی کردبوو ، که به هوی کوفره که یه وه دلی داپوشرابوو ، دلنیا یی خوی
دهربری ، که ئه مه هه می شه یی ده بی ت و نافه وتی ت و بریتی یه له هه موو شتی ک
ووتی :- من گومان نابم هه رگیز ئه مه له ناو بچی ت ، و گومان نابم هه رگیز
قیامت هه ئسنت .

پاشان ووتی :- سویند به خوا ، نهگهر بگه پیمه وه بۆ لای پهروهر دگرم دواى
مردم ، نهوا دئنیام ، كه لای نهویش جیگا و پێگا و چهندها باخی پازاوهى
لهمه باشترم بۆ ئاماده كراوه . چونكه خواى گهوره له دنیادا پێزى گرتووم و ئهم
باخهى پى بهخشیوم ، له بهر ئهم پێزلیگرتن و نازو نیعمه تهیش ، بێگومان
خهیر و جاكهى زیاترم ده داتى !! .

به لأم هاو له باو پر داره که ی دستی گرتیو به هاوسه نگی نیمان و تیروانی نی باشی خو یه وه ، نو تیروانی نه ی که نه م پیاوه دهوله مهنده کافره مه ییو ، هه لی نه خه له تاند ، هه روه که له بهر ده میشیدا لاواز نه بوو ، و نه ترساو بی ده نگیش نه بوو ، به لکو به شیوازی موسلمان ی مقمانه به خو بوون و دامه زراو و بهرچاو بوون گفتوگو ی له گه ل کرد .

له کاتی کدا گفتوگۆی له گهڵ ده کرد ، پێی ووت :- ئایا بێ باوهڕ بوویت به و زاتهی که سه ره تا تۆی له خاک دروستکردوه ؟!

پاشان نو تفه بوویت ، پاشان کردیتی به پیاو ؟! به لام من ده لیم که (الله) (به دیهینهری هه موو بونه وه ره) هه ره و په ره درگاره ، هیچ جو ره ها وه ل و شه ریکێک بۆ ئه و په ره درگاره م به ریار ناده م .

ها وه له که ی پێنمایێ کرد بۆ ناسینی فه زل و پێزی خوا یی ، و به و دیاردانه ی که له ناو ده چن له خۆی با یی نه بیّت و پێی ووت :- ده بو کاتیک چوو یته ناو باخه که ته وه ، بتوتا یه : (ماشاء الله) هه رچی خوا ویستی له سه ر بیّت ، هه ر نه وه ده بیّت ، ئه م هه موو نازو نیعه ته هه ر هه مووی به خششی خوا یه و ، ده یبه خشیت به هه ر که س خۆی به یه ویت ، هیچ هی ز و توانایه ک بۆ هیچ که س نیه ، ته نها به هۆی خوا وه نه بیّت .

له پاشهاتی کو فرو لادانی و یاخی بوونه که ی و له خۆبا یی بو نه که ی به دوو باخه که ی و نه وه ی که تیا یه تی ئاگا داری کرد وه ، که خوا ی گه وه به توانایه به سه ری دا ، که له ناوی به ریت و وێرانی بکات ، نه نجامی کافری و لادانه که ی پیشان بدات ، دا وای کرد له خوا ی گه وه که په شه با یه کی به هی زی تی کشکینهر هه لبکات ، که هه ردوو باخه که ی وێران بکات و به و تینیت ، و هه رچی تری و داری خورما و کشت و کالی تیا یه هه مووی له ناو به ریت ، هه ری که یان بکاته وه به خۆل ، که ساف و ته خت و وه ک بیابانی لی بیّت . و ئه و رو باره شی له نیوان هه ردوو باخه که دا بوو له ناو به ریت ، و پۆی بچینیت به ناخی زه ویدا به فرهانی خوا ، ئایه ده توانیت بیگێریت وه ؟ خوا ی گه وه نه نجامی کو فرو خرا په کاری یه که ی پیشانی پیا وه کافره که دا ، و نیعه ته که شی له ناو برد ، و په شه با یه کی به هی زی تی کشکینهری بۆ هه لکرد ، هه رچی له ناو دوو باخه که یدا بوو ، وێرانی کرد و له ناوی برد ، هه ره ک چۆن ها وپێ با وه دراره که ی لیک ی دا بو یه وه و بۆی پوانیوه ، کابرای کافر له کاتیکدا په شیمانی ده رپری که سودی پی نه گه یاند ، ئینجا (به دم شاخ و داخ و هه ناسه ی ساره وه) ده سستی ده دا به یه کدا ، خه فه تی هه لده کی شا بۆ له ناو چوونی نه وه ی که تیندا خه رجی کرد بوو ، پاش نه وه ی که هه مو ی له ناو چوو .

و باخه که هه مووی به سهر یه کدا پوخاو و ته پی بوو ، ئەم کابرا کافره ئاواتی ده خواست ، که باوه پی به خوا بوایه و سوپاسگوزاری بوایه دهیوت :- ﴿ وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴾ خۆزگه من هیچ جوړه هاوه لیکم بو خوا بریار نه دها .

ئینجا قورئان بۆمان پوون ده کاته وه ، که پیاوه کافره که خه ساره ت مه ندو له ناو چوو بوو ، کاتی که ئەو کاره ساته به سهر خۆی و دوو باخه که یدا هات له سزای خوایی و فره مانی ، ده سته یه که یان سوپایه که یان هیژیک یان حیزیک نه بوو پشتیوانی بکات و بیپاریژیت و سزای خوای له سهر راوه ستینیت ، و خۆیشی سهر که وتوو نه بوو ، ئاله و کاته دا و له جوړه حالانه دا ، یارمه تی و کۆمه که ته نها له خوای حق و راست و دروست و مرده گیریت ، سهر که وتوو براوه و به خته وهر ، ئەو که سه یه که خوا له گه لی بیت ، ههر خوا پشتیوان و پاریزهرو یارمه تیدهره ، و ئەو که سه یه که خۆشی بویت ، که خوای گه وره نازو نیعمه ت و ده و له مه ندی دنیایی نه دابوو پیی ، ئەوه ی

بهس بوو که خوای گه وره ئیمان و دنیایی و متمانه ی پی به خشی بوو . دنیا هه موو ده ورات و ده بریته وه ، به وه شه وه که تیا یه تی له مال و نیعمه ت و مندال و نه وه جوانی ، جوانیه کانی دنیا به خیرایی ده وژن و له ناوده چن ، وه که باخه کانی ئەو پیاوه کافره ، به لām دنیابن کرده وه چاکه کان که به ره مه میان ده مینیته وه ، شتانی چاکتره لای په ره و ردگارو ئومیدو هیوای چاکتریشی ئی ده کړیت بو خوا وه نه کانیان ، وه که ئەوه ی که ده ست پیاوه باوه باوه و دداره بهرچاو پونه که کهوت .

ته نها ئەوه ش له سهر خه لکی پیویسته که بزائن کام له م دوو نمونه یه هه لده برژین :- نمونه ی پیاوه باوه و دداره بهرچاوپونه که ، یان نمونه ی پیاوه کافره خراپه کارو لادهر و له خۆبایی یه که .

به لکو له سهریشیان پیویسته به ئەجمای هه لبرژار د نه که یان پازی بن ، پاش ئەوه ی که زانیمان که چاره نویسی ئیمان و چاره نویسی کوفرو لادان و له خۆبایی بوون چی یه .

خوای گه وره ده فهرموویت : ﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا (۳۲) كُلَّا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا﴾ (الکف / ۳۲-۳۳)

دکتور (محمد منیر الجنباز) ده لیت : ئەم چیرۆکه نمونه یه کی جوانه بو دووپیاو که ده مه قالی ده کهن ، یه کیکیان دووباخی هیه له باخی تری ، که چواردهوری به داری خورما داپوشراوه ، وله نیوان دارخورما و داری تری یه کانیشدا کشت وکالی هه مه جور کراون ، ئەمهش وه ئەو باخانه ی شاری (مه دینه) ده بن ، که له وان ده چن و ئەو باسه هه لده گرن ، له گه ل چاندنی جورها سه وزه بابته و ده غل و دان و قهرسیل له نیوان بو شایی دار خورما و دارتری یه کاند ، ئەم شیوازه له ناوچه گهرمه کاند زورن ، که پیویستیانه بهر سیبهره تاله ژیریدا بزین . دار خورماکان سیبهر بوداری تری یه کان ده کهن و ، دار تری یه کانیش سیبهر بو سه وزه و چینه راوه کانی ترده کهن . ئەمانهش جورده کشتو کالیکه نمونه یین له و ناوچانه دا ، ده لیت له ناوچه ی (اللد) ی (قدس) بووه ،

﴿ كُلَّا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ﴾ خوای گه وره باسی باخه کانی کرد ، که بهر هه میکی زور باشیان له بهر بووم هه بوو ، که له سهرباشترینی جوربوون که به خشی بووی ، له هیچ شتیکی کهم نه بوو ، بهر هه می دلگیرو پیگیشتوو ، هه مووی له کاتی خویدا بوو ، له خورما و تری و سه وزه بابته کان ، خوای گه وره کانی و ناویشی بو فراهه م کرد بوو ، که شاده ماری کشتو کال کردنه . ﴿ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ﴾ ئەم دووباخه له سهر ئەم شیوه باسکردنه ، دو نمونه ی ته و او بوون ، هیچی کهم نه بوو له و هه دا که هوکاری دنیا یی تیا گیرابیته بهر

﴿ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴾ (الکف / ۳۴)

زانای تهفسیر (القاسمی) دهلیت :- خاوهنی ئەم دوو باخه بیجگه له باخهکە ی جۆره ها سەرۆت و سامان و مائی هه‌بوو به‌هاوڕێیه‌کە ی ووت که گفتوگۆ ی له‌گه‌ندا ده‌کرد ، په‌دی قسه‌کانی ده‌دایه‌وه‌و ، به‌ووشه‌ی (هه‌زار) تانه‌و ته‌شهری لێده‌دا ، و به‌مال و سامان و بونی ناوبانگی فه‌خری ده‌کرد به‌ سه‌ریدا ، و پێی ووت :- من سەرۆت و سامان و پشتیوان و که‌س و کارو دۆستم زۆره .

﴿ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ ﴾ واته : هاوه‌له‌کە ی برد و چوو به‌ناو باخه‌کانیدا ده‌یسوڕانده‌وه و شانازی پێوه‌ده‌کرد ، وه‌ک ئایه‌ته‌که‌ ناوماژی پێ ده‌دات و گفتو گوکردنه‌کە ی له‌گه‌لیدا .

﴿ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ﴾ واته : به‌وه‌ی که واجب ده‌بی‌ت ئەو نیعمه‌ته نه‌می‌نیت ، به‌هۆی کافر بوون و له‌خۆبایی بوونه‌وه‌یه ، ئەم پیاوه بێ باوه‌ره ستمی له‌خۆیکرد و نه‌فسی به‌ره‌و له‌ناوچون برد ، یان کاریکی کرد بوو که‌له شوین و جیگه‌ی خۆیدا نه‌بوو ، و به‌دلنیا یه‌وه‌ ووتی : هه‌رگیز ئەم باخانه له‌ناو ناچن ، و بێ باوه‌ره‌بوو به‌مه‌سه‌له‌ی زیندوکردنه‌وه ، وه‌ک خوای گه‌وره له‌ئایه‌ته‌که‌دا فرمووی : ﴿ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴾ باوه‌ری وابوو که‌مه‌میشه‌یه‌وه ناهه‌وتیت ، و ژیان و شوینیکی تر نیه‌ بیجگه له‌مه‌ی که‌ئوه‌ی له‌سه‌ره‌وه هه‌سته‌کانی ده‌یزانیت ، له‌به‌ره‌وه‌ ووتی :- ﴿ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴾ ئایه‌ته‌که ئه‌وه‌ی جیگه‌رو دامه‌زراو کرد که‌ستم کردنه‌که‌ بو خاوه‌نی باخه‌کان بوو ، فرمووی :- ﴿ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ﴾ ئەو ستم کاربوو ، له‌کاتی‌که‌دا باخه‌کانی هیچ سته‌میکیان نه‌بوو . که‌سیک له‌قورئان ووردیه‌ته‌وه سه‌ری له‌م ده‌رپه‌ینه ده‌سوڕمیت ، له‌هه‌لویستی ئەم پیاوه‌دا .

باخیک له کشتوکال و تری و خورما پیک هاتوو ، دادپرومده که ستمی نه کردوه ، وهیچ شتیکی له بهرو بوومه کهی خوئی نهشاردو تهوه . پوهک و گل و بی گیانن ، قورشان نه فی ستمی لیده کات . ئینسان له عقل و پوح و جهسته پیک هاتوو ، وهست و سوزو بیرکردنه وهی هیه ، له گهل نهو شددا ستم کاره ستم دهکات ، نهم پیاوه ستم کاره چوه ناو باخه بی تاوانه کهیه وه ، له بهرو بوومه کهی کرده وه که به جوانی پیشکشی کردبوو ، به لام نهو ستمی پیوه کردو له راستی لایدا و نازو نیعمه تی خوی داپوشی ! بهرستی کاریکی سهیره ، پوه کییک به پریزه وه بهرهمی خوئی ده دات و ستم ناکات ، وئینسانی پژی و به خیل له خوئی بایی ده بیئت و ستم دهکات .

﴿ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴾ (الکف / ۲۶) نهم پیاوه کافره ئینکاری پژی قیامه تی کرد ، که ده گهر پیتوه بو لای پرموردگاری و لیپرسینه وهی دهکات و کرده وه کانی نیشان ده داته وه . پاشان وهک گالته کردن و گالته جاپی نهک دلنیایی به هاوپی هه ژاره مهی ووت :- ته نانهت نه گهر راستیش بیئت من بگهریم وه بو لای پرموردگارم ، نه وه له م باخانه ی خوم باشترم ده داتی ، که وا دهر نه که ویت هه میشه له ناو نازو نیعمه تدا ده بیئت ، و هاوپی یه که شتی له هه مووکاتی که دهر ناو مید ده بیئت ، نه مه شیوازی پیوانه کردنی که سه گومراو سر لی شیواوه کانه ، که به جوانی و پازاوه یه کانی دونیا هه لئه تاون ، و ده لیئ : ئیمه مال و سامان و نه وه مان زوره و ، ئیمه وه که سانه ناین که سزا ده درین .

به راستی کافران زور نه زانن ، واده زانن که قیامهت وهک دنیا یه ، و به هه مان شیوه ی دنیا سهروهت و سامان و نه وه یان ده بیئت و له ناو نازو نیعمه تدا ده بن ، خوی گه وه له سوره تی (فصلت) دا (که نه مه مانا که یه تی) فرموویه تی (سویند به خوا ، نه گهر ئاده می زاد خیر و خوشی به سهردا برژیئت و پئی بجیزین ، له دوی نهو ته نگانه یه ی که توشی هاتبو ، به متمانه یه کی زوره وه ده لیئت :- نه مه بهرهنجی شانی خوم په دام کرده و خوا خوشی دهویم ، و ابزانم قیامهت زور دوره په نگه هه رنه شبیئت ، خو نه گهر بم گیر نه وه بو لای پرموردگارم نه وه دلنیام که خوشی و نازو نیعمه تم لای نهو بو ئاماده یه)

(فصلت / ۵۰). له سوره تی (مریم) دا (که نه مه مانا که یه تی) فرمویه تی :
(نایا نهو جوړه که سانه بینوه , که باوهری به نایهت و فرمانه کانی ئیغه نییه
و ده لیت : سویند به خوا من سامان و کوړو نه وم پیده دریت) له سوره تی (سبا
(دا , ﴿ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴾ (سبا / ۳۵) (که
نه مه مانا که یه تی) فرمویه تی :- (ده یانوت : ئیغه سامان و نه و دی زور ترمان
هیه , ئیغه له قیامه تدا له سزا دراوړن نین)

﴿ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
سَوَّاكَ رَجُلًا ﴾ (۲۷) ﴿ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴾ (الکهف ۲۷ - ۲۸)
دکتور (محمد منیر الجنباز) ده لیت : کاتیک پیاوه بیباوهره که ینکاری
زیندو بونه و دی کرد و قسه یه کی کرد که به هیوه فری ده درایه ناو ناگری
دوړه خوه , ئینجا هاوړی باوهره داره که دی دهستی کرد به ناموژگاری کردنی و
لهو پی هه لخلیسه کانه ناگاداری کرده وه , که نهو بی باوهره به به دیهینه ره که ی ,
که نهو مال و دهوله مهندي و شانازی و له خوبایی بونهی گوړیوه بو که له رهقی
و ینکاری کردنی پوړی لیپرسینه وه , نه مه ش نمونهی نهو که سانه یه که مال و
سامانیان به ریځای هه مه جوړ کو کردو ته وه , که ستم لیکراوه کان سکالاله
دهستیان ده که ن و پیان ده لین : بیگومان پوړیک هیه و دیت که نیوهی تیا
موحاسبه ده کرین له سر نهو ستمه ی که له ئیغه تان کردوه , وه لای نهو ان
بریتی ده بیت له :- وازی ئی بهینن بو نهو پوړی که دیت , به سوک سهیر کردن و
گوی پی نه دانه وه , وه که نه و دی سکالایکه ن له ده ست هاتنه که ی , بی گومان نهو
هاوړه هه ژاره ی به قه ناعت بوو به و دی که خوی گه وړه پیی به خشی بوو , و
زور به وه فابوو بو هاوړه دهوله مهنده که ی به و دی نهو پقه ی لیی بوو , نهو له ناو
گومرایی دا جیی نه هیشت , وای بینی که باوهره دار له بانگه واز کردن و
هو شیار کردنه و دی خه لکی و ده رختنی راستی یه کان بهر پرسیاره , له بهر نه وه
بیری خسته وه که خوی گه وړه نهو له نوتفه یه که دروست کردوه و پاشان
کردویه تی به پیاویکی ته و او , نایا ده بیت نهو هه لیس و که تت بیت بهرامبر
دروستکرو به دیهینه ره که ت که که له رهق و ینکاری بیت ؟ پاشان هه لو یستی
خوی بهرامبر په رومردگاری و نیمانی دامه زراوی بو پونکرده وه که دلی لییان
پریووه , چونکه نهو له تیروانی نی مادی و دهوله مهنده وه بوژیانی دنیا

ناپروانیت ، به لکو له تیروانی نیمانه وه که له سهری هه موو شتی که وهیه لای باوه پدار ، بو ژیا نی دنیا ده پروانیت ، چونکه ژیا نی لای ئه و قوناغیکه و تی ده په ریت و مالی ئه نجام دانی کرده وه چاکه کانه ، ده بیست تویشووی تیا کو بکاته وه بوقیامه تی ، بوئه وهی هه لو یستی نیمانی خوی بو پرو بکاته وه پیی ووت :- (به لام من ده لیم : به راستی (الله) په رومردگارمه ، ته نه یه و ها وه لی نیه و بهر چاوپونی کردم و پینمایم کردم بو یه کتا په رستی .

﴿ وَلَوْ اِنْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ﴾ پیویست بوو له سهرت هه رکاتی که ده چو یته ناوباخه که ته وه ، خوی گه ورت به تاک و ته نه ا بزانیایه و زیکرو یادی ئه و ت بکرایه و بتوتایه :-

﴿ مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ﴾ خوت له شه ری حه سوودان پیارستایه و ، که ته نه خوی گه وره پاریزمره بوئه م نازونیعمه تانه . ﴿ اِنْ تَرٰنَا اَقْلَ مِنْكَ مَالًا وَّوَلَدًا ﴾ (الکف / ۳۹)

خوت به بهر ز مه زانه به سهرمنداو ، به که می مال و مندال و نه و م تانه و ته شه رم ئی مه ده ، له و نازونیعمه ته ی که تو ی تیا ی ، پیویسته له سهرت که به شی غه یری خوتی ئی بده ی و سوپاسی خوی له سهر بکه ی و سوپاسگوزاری ئه و بیست له سهر ئه و نازونیعمه تانه ، نه ک فه خرو شانازی به سهر به نه کانی خوادا بکه ی ، ئایا نازانیت ، که ئه و که سه ی ئه وانه ی به تو به خشیوه ، به توانایه به سهریدا که لیت و هریگریته وه ، و بیست به که سیکی غه یری خوت ، من تکام لای خواوایه ، که خه یرو چاکه ی باشترم بداتی له وهی که به تو ی داوه .

﴿ فَعَسَى رَبِّيْ اَنْ يُؤْتِيَنِيْ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ ﴾ له مال و مندال و پاداشتی باش و نه برا وه ، و له سهر ئینکاری و که لله په قی یه که ت ، تویش سزادات . ﴿ وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحْ صَعِيدًا زَلَقًا ﴾ ، له م ئایه ته دا وشه ی ﴿ حُسْبَانًا ﴾ به چه ند شیوه یه ک ماناکرا وه : له وانه که له گه ل ده که که دا ده گو نجیت ، بای تیکشکینه رو به میز یان سهرمای توند که هه موو کشت و کاله که به سهریه کدا بشکینیت و دای ته پینیت ، یان به ردو زیخ له ئاسمانه وه ، یان هه ریه لایه که که له ئاسمانه وه داباریت وه ک کولله و میروی زیان به خش ، به لام ﴿ صَعِيدًا زَلَقًا ﴾ واته زه وی یه کی ته خت و پروت و بی سهرزایی ، به جوړیک پیی لی هه لبخریت ، وه که ئه وه ی پیی بلیت :- ئه ی بی باوه ر ، ئایا ناترست خوی

گه و ره نهو نازو نیعمه ته لی بسینیت هه که توی تیایت ، که تو فخر و شانازی بهم دوو باخه وه ده که یت ، وه که نه وهی له دروستکراوی دهستی خو ت بیّت و خوای به خشنده ت له بیر چوو بیت هه . نایا ناتر سیت که خوای گه و ره به لاو ناغات ی بو بنیریت و له ناویان به ریت ؟ ﴿ اَوْ یُصْنِیْعَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِیْعَ لَهُ طَلْبًا ﴾ (الکهف / ۴۱) . یان خوای گه و ره فەرمان بکات به زهوی ئاو له باخه کانت بگریته وه و پوی بجینیت به ناخی زهوی یه که دا ئینجا هرچی له باخه که دایه به فوتیت و تویش نه توانیت هرگیز داوای هیچ بکه یت ، که خوای گه و ره بو ت بگریته وه . ئینجا به خیرایی هرچی کشتوکال و سه وزایی هه یه ده فوتیت و وشک ده بیت .

تو بهم که لله رهقی و ئینکاری کردنه ت بو نازو نیعمه ته کانی پهروه ردگارت ، شیوای نهو نازو نیعمه ته نه بویت ، نهو دوو باخه یش به نیسبه ت تو وه تا قی کردنه وه یه کی قورس و گران بوو . به لام له راستیدا تو له تا قی کردنه وه که دا سه رکه وتو نه بویت و چوک ت دادا و پشتت شکا ، و سزای سه خت و به نازارت بو بریار درا .

﴿ وَأَحِیْطْ بِثَمَرِهِ فَأَصْنِیْعَ یُقَلِّبُ کَفِّیْهِ عَلٰی مَا اَنْفَقَ فِیْهَا وَهِيَ خَاوِیَةٌ عَلٰی عُرُوشِهَا وَیَقُولُ یَا لَیْتَنِیْ لَمْ اُشْرَکْ بِرَبِّیْ اٰحَدًا ﴾ (الکهف / ۴۲) .

کابرا بی با وهره که وای لی هات دهسته کانی دها به یه که دا و هه لگیرو داگیرو ده کرد ، داخ و خه فته ت په شیمانی دهرده بری بو له ناوچونی باخه کانی و نهو مه سرف و ماندو بونه ی که تیایدا کرد بوی ، باخه که هه مووی تیك و پیك شکا و داته پیی به سه ریه که دا ، و هیچی به سه ر هیه چه وه نه ما .

هر حسابی لیك ده دایه وه و ده برارد بزانی ت چه ندی ما وه چه ندی تیا مه سرف کردوه . وشه ی (ما انفق فیها) وشه یه کی گشت گیره ، بو هه موو شیوازه کانی مه سرف کردن ، له ماددی و مه عنوی .

مال و سامانیکی زۆری تیا خهرج کردبوو ، به لām له گهل ئه وه شدا له ناو چوو . کاتیکی زۆری تیا به سه ر برد ، که له و پیناوه دا به سه ری برد به لām سه ر نه نجام هه مووی خه ساره ته ندی و بی سود بوو له توانای جهسته ی خۆی زۆر ماند و بوو له گه لیدا ، ئه وه ی که به ناویدا ده رۆیشت و ههنگاو ی تیا هه لده نا ، ئه وه شی له ده ستچوو و نه ما .

نه خشه ی زۆر په رۆژه ی تری کیشاو به رنامه ی بو دانه نا ، به لām هه مووی له به رده میدا له ناوچوو هه ره سی هیئا . خه ون و خه یالی زۆری پیوه ده بیینی ، و ئاوات و لیکنانه وه ی زۆری بو دهرده بری ، که هه مووی خه و بوو ، وه ره به و خه یاله وه ده ژیا ، و پشتی پییان به ستبوو ، به لām ئه وانه ش تیا چوون ، و راستی واقع و په رداوه کان هه مووی دا پۆشی .

پاشان زمان ی هاته گوو ووتی : ﴿ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴾ واته : خۆزگا من هیچ جو ره ها وه لیکم بو خوا به یار نه ده دا .

ئه م پیاوه چ په شیمانی به کی تووش هات و چ زیانیکی لیکه وت و چه ند خۆی بو ژیا نی دونیا ماندوو کرد ، چه ندیک ته مه نی به سه ر بردوو له گو مپایدا ژیا !^۱ (الرازی) ده لیت : له کاتیکیدا ها وه له با وه رداره که ی ووتی : ﴿ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴾ (الکهف / ۲۸) . ئینجا ئه ویش ، خوا ی گه وه ی بیر که وته وه له و کاته دا و ووتی : ﴿ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴾^۲ (ماناکرا) . ﴿ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴾ (الکهف / ۴۳) .

زانا (الشوکانی) ده لیت : واته : ده سته و کۆمه لیک نه ما بوو که ئه م پیاوه په نایان بو به ریت و ئه وان پشتیوانی بکه ن ، ئه و که سانه ی که پیشت نه و شانازی پیوه ده کردن ، سو دیان پی نه گه یاند که س نه ییتوانی له خه شمی خوا ده ربازی بکات و ، خۆیشی سه رکه وتوو نه بوو .

۱/ (مع قصص السابقين في القرآن) ل (۳۷۱ - ۳۷۲) .

۲/ (التفسير الكبير) (۲۱ / ۱۰۹) .

﴿ هٰذَاكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴾ (الکهف / ٤٤) .

ئهم ئایه ته راستی یه کی قورئانیمان پی ده لیت ، که بنه مایه کی ئیمانی هه میشه یی یه ، که تنه نا خوی گه وره پشتیوان و یارمه تی دهره ، و پشتیوانیشی تنه نا شیایوی خویه ، خوا پشتیوانی هر که س بکات ، ئه و که سه براوه و سه رکه وتوو ، و هر که سیش له خوا دابریت ، خه ساره تمه ند و سه ر شوپه ، ئه گه ر پشت به خوا به ستر ، ئه و سه رفرازی و خه یر به ده ست دیت ، و خاوه نه که ی ده گات به پادا سستی نه براوه .

ئهم کاره ش زور به جوانی له چیرۆکی ئهم دوو پیاوه دا دهرده که ویت ، ئه و پیاوه ی که باوه ری به خویه و ، هاوه له که ی که بی باوه رپوو ، و شانازی به هر دوو باخه که یه وه کرد .

خوی گه وره له کوئایی چیرۆکه که دا نمونه ی ژبانی دنیما بۆ دینیته وه و ده فهرمویت :- ﴿ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴾ (الکهف / ٤٥) .

قورئان ئهم نمونه یه ده مینیته وه به دوی چیرۆکه که دا ، که چۆن هر دوو باخه که ی له ناو برد له ماوه یه کی زور کورتدا ، و لاپه ری بوونی پێچایه وه ، دوی ئه وه ی که خاوه نه که ی ئومیدی به رده وای پێی بوو ، که بمینیته وه و له ناو نه چیت .

ژبانی دنیا هه مووی - وه که له م نمونه یه دا - ها تووه ، کورته و خیرا تیده په ریت و له ناو ده چیت ، وه که

نمونه ی ناویکه که خوی گه وره له ئاسمانه وه له ماوه یه کی زور کورتدا ده یارینیت که تیکه ل به زهوی ده بیت و پوهه که کانی پی به یه کدا دیت ، له دوی ماوه یه کی که م (هه موو ئه و پوهه و گژو گیایه) ده بیته پوش و

په لاشیکي ووردو خاش ، و په شه با بهم لاوبه ولادا بلاوی ده کاته وه .
 نه م نمونه یه ، ژيانی دنيا له سسر فليمیکي خه یالی پيشان ددات ،
 که ماوه که ی کورته ، وزنجره کانی کورتن و زووتی ده پهن ، نه م نمونه یه که
 له پيشاندانی ديمه نی خیرا له قورئاندا .
 ﴿ اَلْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ پاش نه وهی خوی گه وره نمونه ی
 کورتي ژيانی دنيایي پيشانداين ، که زورزو دهرات و نامینیت ، نینجا بوی
 پونکر دینه وه ، نه وهی که له دنيا دایه وه ک سیبهرو تاریکی یه وایه و دهرات ،
 فهرمووی :- مال و سامان و منداډ و نه وه کان ، نه مانه بریتی نین له هه مو
 ژيانی دنيا ، و نه مانه گرنګترین شتیش نین ، به لکو جوانی یه کن بوژيانی دنيا
 ، و اته به و تیروانینه تماشایان بکه یین و له سسر نه و بنه مایه مامه له یان
 له گه لدا بکه یین .

ووشه ی ﴿ زینة ﴾ نه و مانایه ددات ، و به و سیبهره ده وتریت ، چونکه
 به و اتای شتیکي دهره کی یه ، که به کار دیت بو جوانی و خوږازندنه وه ، که
 له راستیدا به شیک نی یه له راستی یه کان و بنه ماکانی کار .
 زانا (راغب الاصفهانی) ده لیت : (جوانی و زینه تی راستی ، نه وه یه که
 نینسان ناشیرین ناکات و تیک نادات له حالی خویدا ، نه له دنیا و نه له قیامه تدا
 . به لأم نه وهی که خوی پی ده پازینیته وه له حاله تیک به دهر له حاله تیکي تر ،
 نه وه له پویه که وه تیکدان و ناشیرین کردنه .

﴿ زینة ﴾ جوانیش به پیی پوخته ی قسه کردن سی جوړه :-

- ۱- جوانی نه فس ، وه ک زانست و بیروباوهره چاک و په سنده کان .
 - ۲- جوانی به دهن و جهسته ، وه ک هیزو بالای به رزو به شان و شه وکت .
 - ۳- جوانی دهره کی ، وه ک سه روه ت و سامان و ناوبانګ و شوړه ت .
- مال و سامان و کوپو نه وه ، به جوانی یه کانی ژيانی دنيا لیک دراونه ته وه ،

نابیت پشت گوی بخزین ، بهوهی که جوانی دنیان ، به لام له پریگی باوه پویون به خوا دا به کار بهینرین ، و خاوه نه کهشی سهرقال بکات بهوهی که پووبکاته خوا.

دهبیت موسلمان وا مامه له گهل نهو جوانیانهی دنیادا بکات ، که تهنها جوانین ، و بو جوانکردن و چاککردنی ژیان ، نابیت لهوه گوره تر ته ماشا بکریت ، و پوولی لهوهی گوره تریشی پی نه دریت ، والیکنه دریتتهوه که بریتی به له هه موو شتیک ، یان سهرقالی بکات و له خوا دوری بخاتهوه .

﴿ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴾ نه گهر مال و مندال و نهوه جوانی ژیانی دونیا بن ، نهوا بیگومان قورئان پینماییمان دهکات بو شتیکی دامه زراو له ژیانی دونیادا ، که پیویسته زور بایه خی پی بدریت ، و که هه موو ته مه نی پیوه سهرقال بکهیت و ، و کاتی زور تیا به سهر بهریت ، که نهویش کردهوه چاکه کان و بوخوا ژیا نه ، که لای خوا چاکترن و پاداشتی باشیان هه به ، واته غهیری نهو هیواو ئاواتانه ی تیا به که خاوه نه که ی دهخواست ، نه گهر هیواکانی له سهر نهوه بیناکرد ، نهوا نهو هیوا بهی له دهست ناچیت .

که نهو کردهوه چاکانه ییش وهک (ابن عباس) و (جبر) و که سانی تری پیشین و وتویانه ، بریتین له هه پینج نویژه که . و (عبدالرحمن ی کوپی زیدی کوپی اسلم) ییش و وتویه تی : هه موو کردهوه چاکه کانن .

به پیی قسهی زانایان ، هه موو ئیسلام دهگریتهوه ، له دروشم و یاسا شهرعی و کردهوه کان ، قورئان به (باقی) ناوی بردووه ، چونکه کو مه له کردهوه به کن ، بهراستی (باقی) ن ، له ژیانی خاوه نه که یدا شوینه واری ده مینیتتهوه ، و له ناو دابو نه ریتته کو مه لایه تیه کانی کو مه لگه یشدا هه ر ده مینیتتهوه ، و له ته رازوی پوژی قیامه تیشدا بو خاوه نه که ی ده مینیتتهوه ، پیویسته موسلمان پوویان تی بکات و گرنگیان پی بدات و زور نه نجامیان بدات .

﴿ پەندە وائە بەسۈدەكانى چىرۇكەكە ﴾

۱- ئەم چىرۇكە چىرۇكىكى پاستەو لە پابردودا پويىداو و ، چىرۇكىكى خەيالى و دروستكراو نى يە .

۲- نمونە ھىنانەوہ لە قورئاندا ماناي تېروائىنەكان لە نەفسى ئىنسان نزيك دەكاتەوہ ، وئەو مانايەشى كەبەو نمونەيە ھىنراوہتەوہ لە دلدا دامەزراو جىگىر دەكات .

۳- دوو پياوہ باوہردار و كافرەكە لە چىرۇكەكەدا ، نمونەى دوو بەشەرن كە لە ھەموو كات و شوئىنىكدا زۆر جار ھەن و دەبينرئىن .

۴- پىويستە بانگخوازن سوود لە شىوازي قورئان وەربىگرن ، بۇ بانگەوازو پونكرەنەوہ ، ئەوہش بە ھىنانەوہى چىرۇك و نمونە جوانەكان .

۵- خواى گەورە ھەندىك جار مۇلەت بە كافر دەدات ، و نازو نىعمەتى زۆرى دەداتى ، كە ئەوہش بۇ تاقىكرەنەوہيە ، بەلگەيەك نىيە بۇ خوشويستىن لە لاين خواوہ ، يان پازى بىت بە كارەكەى .

۶- خواى گەورە ھەندىك جار باوہردار تاقى دەكاتەوہ ، بەوہى پزقو پۆزى لى تەسك و كەم دەكاتەوہ ، ئەو نازو نىعمەتەى دنيا كە دەپرىتەوہو نامىئىت ، لىى دادەپۆشىت ، ئەمەش بەلگەنيە لەسەر ئەوہى كە خواى گەورە پقى لىى بىت ، مەتاع و پابواردنى دنيايى لاي خوا سوک و ئاسانە لەوہى كە بواريك بىت بۇ پزىز لى گرتن يان ئىھانەكرەنى خاوەنەكەى ، بەپاستى خواى گەورە دنيا دەدات بە كەسانىك كە خويان ھەز دەكەن و بەكەسانىكىش كە ھەزى پى ناكەن ، بەلام دىن نادات بە كەسيك كە پىي خوش نەبىت .

۷- خواى گەورە بە تەنھا خوى پزق و نازو نىعمەت دەبەخشىت ، و ئىنسان و ھەول و توانا و پەرۋەكانى و سەرەت و سامانەكەى تەنھا ھۆكارى ماددى بىنراون .

۸- لە قورئاندا ئاوردانەوہيەكى ھونەرى جوان ھەيە لە شىواز و پرىكخستنى باخەكان ، ئەوہش لە دابەشكرەن و تەرتىب و چاندنى سەوزە و بەرھەمە جىاوازەكان لە شوئىنى گونجاوى خويان ، وەك نمونەى ئەو دوو باخە .

۹- زەوى سستەم ناكات و ، ھىچىش لەبەرھەمەكانى خوى قەدەغە ناكات و ناگرىتەوہ ، بەبى جىاوازي و تايبەتەندى بە ھەموو كەسيكى دەدات ، لەگەل

ئەۋەشدا خەلكى كافىر دەپن و سىتەم دەكەن و بەخشش و خەيرەكانيان لە خەلكى دەگرتەۋە ، ئايا ئەۋان پەپرەۋى ئەۋ زەۋى يە ئاكەن لە بەخششى خۇيدا؟

۱۰- خاۋەنى دوو باخەكە ، كە بى بېروا بوو داپۇشىنى حەق و لە خۇبايى بوون كۆيرى كردبوو ، و راستىيەكانى ئەدەبىينى ، بە شىۋازى لە خۇبايى بوون و فىئىبازى مامەلەى دەكرد ، ھەرۋەھا ئەۋ كەسانەش كە بە پەۋالەتى دىئاي بېراۋە لە خۇبايى دەپن ، ھەر بەۋ جۆرەن .

۱۱- لەۋ تىپروانىنە گومرايىيەى كەسە لە خۇبايىيەكان ئەۋەيە ، ۋا گومان ، دەپن كە خۋاى گەۋرە لە قىيامەتدا پىزىيان لىدەگىرىت ، چونكە لە دىئادا پىزى لى گىرتوون ، و باۋەرداران ھەرگىز لە پۇزى قىيامەتدا پىزىيان لى ناگىرىت ، چونكە لە دىئادا لە مال و سامان و مەتاع بى بەش كراون .

۱۲- لە بىنەماكانى تىپروانىنى ئىسلامى ئەۋەيە ، كە شتىك نايىت و پرونادات ، تەنھا ئەۋە نەيىت كە خۋاى گەۋرە دەيەۋىت ، ھەرچى ئەۋ بىيەۋىت دەيىت . و ھەرچىش ئەۋ نەيەۋىت نايىت ، تەنھا خۋاى گەۋرە خاۋەنى ھىزو دەسەلاتە ، ئەگەر خوا ھىز بە كەسىك نەدات ، ئەۋا ھىزى نايىت .

۱۳- ۋوشەى (ما شاء الله لا قۋە إلا بالله) دەرپىنىكى ئىمانى جوانى قورئانىيە ، خاۋەنەكەى كاتىك دەيلىت كە بەشتىك لەكەس و كارو مندال و مالاكەيدا سەرسام بىت ، بەۋەش سوپاس گوزارى خاۋەكات ، ۋبەۋە ھەنگاۋ دەنيت بۇ بەردەۋام بوونى نىعمەتەكەى و ، لەشتىكدا بەكارى دەھىنىت كە پەرۋەردگارى پىنى پازىبىت .

۱۴- سزاي خوا توشى كافران و لەخۇبايى يان دىت ، بەجۆرىك ھەرچى نازو نىعمەتيان ھەيە تىيا دەچىت ، ئەۋەش سزاي ئەۋەيەكە ھەستاون بە كارى پوچەل و بى ماناۋ نادروست .

۱۵- كاتىك نازو نىعمەت نامىنىت و پىزق لەناۋ دەچىت ، ئىنسانى كافرو لەخۇبايى توشى داخ ھەلكىشان و پەشىمانى دىت ، بەلام كاتەكە بۇ پەشىمان بوۋنەۋە سودى تىيا نەماۋە .

۱۶- لەكاتى دابارىنى سزاۋ ناپەھەتتىدا ، كەسى لەخۇبايى پاستى ئامۇزگارى كەسە چاكەكارەكانيان بۇ دەرەكەۋىت كە دىلسۆبون و ئامۇزگاريان

دهکردن ، ئاواتی دهخواست باوه پاریان پی بکات تاتوشی ئهم داخ هه لکیشانه نه بیئت .

۱۷- ئهو که سهی له گه ل خودا دابیئت له راستیدا هیچ زیانیکی لی ناکه و بیئت نه گهر دنیاو نازو نیعمه ته کانییش له دهست چوو بیئت . و ههر که سیش له گه ل خودا نه بیئت ، ئه وه هیچی دهست نه که وتوو ، نه گهر خاوه نی هه موو شتیکیش بیئت له دنیا دا .

۱۸- له سه ر باوه پرداری ژیر پیویسته ، گرنگی به شته به نه رته یه کان بدات ، ئهو شتانه ی که چاکن و باقین به سه رشته له ناو چوو هکاندا پیش بخت ، و شته جیگره کان به سه ر ئهو شتانه دا پیش خات که زوو ده پۆن و له ناو ده چن ، و شته داهاتوو هکان به سه ر شته به په له کانه دا پیش بخت ، و زۆر له و کارانه بکات که له داهاتو دا بۆ ژیا نی به سوودو ، و سوودمه ند ده بن و دهستی ده که و بیته وه له کاتی که دا که پیویستی پیا نیان ده بیئت .

﴿چیرۆکی موسا و به نده چا که کاره که﴾

خوای گه وره فرمویه تی :- ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَاتِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾ (۶۰) فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا (۶۱) فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَاتِهِ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا (۶۲) قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا (۶۳) قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَفْعُ فَارْتَدَّ عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا (۶۴) فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا (۶۵) قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَيْكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنْ مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلَنَا (۶۶) قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (۶۷) وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا (۶۸) قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا (۶۹) قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا (۷۰) فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا (۷۱) قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (۷۲) قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا (۷۳) فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ

قَالَ أَقْنَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتُ شَيْئًا تُكْرَهُ (٧٤) قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (٧٥) قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا (٧٦) فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتُ لَأُخَذْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا (٧٧) قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا (٧٨) أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا (٧٩) وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا (٨٠) فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاءً وَاقْرَبَ رُحْمًا (٨١) وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿ (الكهف / ٦٠ - ٨٢) .

جبرؤکی موساو (خضر) بهنده چاکه کارهکه به دریژی له فرموده ی پیغه مبر (ﷺ) باسی هاتوو ، یه کیك له فرمودانه ی باسی دهکین ، که نه مه دهقه کوردی یه که یه تی : (سعید) ی کوپی (جبر) ده لیئت : ووت به (ابن عباس) (علیهما السلام) ، (نوب البکالی) وا گومان ده بات که موسای به نی ئیسرائیل ، له موسای هاو پیی (خضر) جیاوازه ووتی : ئهو دور منی خوایه و درؤ دهکات ، له (اُبی) کوپی (کعب) م بیستوو : ده یووت :- بیستوو له پیغه مبر (ﷺ) ده یووت : موسا (علیه السلام) هه ستا له ناو (بنی اسرائیل) دا ، و وتاری خوینده وه ، پرسپاری لیکرا ، کی زاناترین که سه له ئاده میزاد ؟

فرمودی : من زاناترین که سم ، خوا ی گه وره سه رزه نشتی کرد له بهر ئه وه ی زانسته که ی نه گیرایه وه بؤ خوا ، ئینجا خوا (وه حی) بؤ نارد که بهنده یه که له بهنده کانی من وا له (مجمع البحرین) شوینی به یه که گیشتنی دوو ده ریا که ، له تو زاناتره ، موسا (علیه السلام) فرمودی : ئهی خوایه چوَن پیی دهگم ؟ پیی ووترا : ماسیه که له زهمیله یه کدا هه لیگرو بپو ، له هه ر لایه کدا ماسیه که ت لی وون بوو ، ئهوا له ویدایه ، موساو هاو پیکی که (یوشع) ی کوپی (نون) بوو ، که وتنه پی ، موسا ماسیه کی له ناو زهمیله دا هه لگرت ، خو ی و هاو پیکی

پۆشتن ، تا گەشتنه لای بەردیکی گەرە ، موسا و ھارپیکە ی خەویان لی
کەوت ، ماسیەکش لەناو زەمیلەکەدا کەوتە جۆلە جۆل و دەرچوو ، خۆی
خستە ناو دەریاکەو ، خوایش ئاوە پەوانەکە ی وەستاند ، ھەتا وەک تاقیکی
سەرگیراوە ی لیھات ، بوو بە پینگا بۆ ماسیەکە و بوو بە جینگای سەر سوپمانیش
بۆ موسا و ھارپیکە ی ، ئەو پۆژو شەو پینگایان کرد ، ھارپیکە ی موسا
بیری چوو ھەوایی ماسیەکە بە موسا بدات ، کاتیەک پۆژ بویەو موسا بە
ھارپیکە ی ووت : (خواردنەکە ی بەیانیمان بۆ بەینە ، بەراستی لەم
سەفەرماندا ماندووین) .

دەفەرمویت : ماندووش نەبوون ھەتا لەو شوینە تیپەری کە فرمانی پی
کراوو ، ھارپیکە ی پی ووت : (لە بیرتە لەو کاتەدا ، کە لە پەنای بەردە
گەرەکەدا لاماندا ، لە یادم چوو باسی ماسیەکەت بۆ بکەم ، شەیتان لە بیری
بردمەو ، کە چۆن بە شیوەیەکی سەر سوپھینەر پینگای خۆی بۆ ناو دەریاکە
گرتە بەر) موسا (علیہ السلام) فرمووی : (ئەو ، ئەو مەبەستە یە کە ئێمە
دەمانەویت ، بۆیە ھەر بە شوینی خۆیاندا گەرانەو) .

شوین پی خۆیانیان ھەلەدەگرت ، ھەتا گەشتنە لای بەردەکە ، پیایوکی
بینی خەوتبوو ، بە پارچە جلیک خۆی داپۆشیبوو ، موسا (علیہ السلام)
سەلامی لیکرد ، (خضر) بەندەکە پی ووت : کە ی لەم زەویە ی تۆدا سەلام
ھەیە ؟ ووتی : من موسام ، ووتی : موسای نەو ی ئیسرائیل . ووتی : بەلی ،
ووتی : بەراستی تۆ زانستیکت لا ھەیە خوا فییری کردوویت من نایزانم ؟
منیش زانستیکم لا ھەیە ، خوا فییری کردووم ، تۆ نایزانیت ، موسا (علیہ
السلام) پی ووت : ئایا لەگەڵتا بێم ، بۆ ئەو ی ھەندیک لەو پینمایە یانە ی کە
فییر کراویت ، فییری منیشی بکەیت ؟

ووتی : بەراستی تۆ ناتوانیت لەگەڵ من خۆت بگرت و ئارامگرییت ، ئایا
چۆن دەتوانیت خۆت بگرت لەسەر شتیەک کە پە ی بەئاکامی و ئەنجامی نابەیت
، ووتی :- دەمبینیت - إن شاء الله - خۆگر دەبم ، و لەفرمانی تۆ دەرناچم ،
بەندەکە پی ووت :- (ئەگەر دوا ی من کەوتیت ، پرسیار ی ھیچ شتیکم لی
مەکە ، ھەتا دواتر بۆت باسدەکەم) ووتی :- بەلی ، بەندەکە موسا پۆیشتن بە
کەناری دەریاکەدا ، کەشتی یە ک بەلایاندا تیپەری ، قسەیان لەگەڵ کرد

هه لئانگرت ، (خضر) بهنده که یان ناسی ، به بی کرئ هه لئانگرتن ، که چی (خضر) بهنده که په لاماری دا ، تهخته یه که تهخته کانی نه و کشتی یه ی هه لئانگرت ، موسا (علیه السلام) پیی ووت : کو مه لئیک ئیمه یان به بی کرئ هه لگرت ، که چی تو په لاماری کشتی یه که یانندا و کونت کرد (بو نه وهی سهرنشینه کانی له ئاودا بخنکین به پراستی شتیکی زور گه ووه و نارهوات کرد . ووتی : من نه موت ، تو ناتوانیت له گه ل من خو ت بگریت ، ووتی : نه م بهیرچونه م لیمه گره و له م کاره مدا ته نگه تاوم مه که) .

دوای نه وه له کشتی یه که دهرچوون و به که ناری دهریا که دا دهریشتن ، توشی مندالیک هاتن له گه ل مندالان یاری ده کرد ، (خضر) بهنده که گرتی و کوشتی ، موسا (علیه السلام) پیی ووت : (ئایا مندالیک بی تاوانت کوشت ، بی نه وهی نه و هیچ که سیکی کوشت بیت ، به پراستی کاریکی زور ناشیرینت کرد ، ووتی :- من پیم نه وتیت : تو ناتوانیت له گه ل من خو ت بگریت ؟) نه م جارهیان له جاری پابردو و تووند تربوو ، موسا (علیه السلام) فرمووی :- (نه گه جاریکی تر من پرسیارم لی کردیت ، ئیترا هاو پییه تیم مه که) چونکه له گه ل من گه یشتیت نه و ناسته ی گله ییت لی ناکریت . پویشتن ... تاگه یشتنه گوندیک و داوای خواردنیان کرد له خه لکی نه و گونده توشی دیواریک هاتن ، خوار بوو بویه وه ، پراستی کرده وه (ده لیت : که میك خوار بوو ، (خضر) بهنده که دهستی دایه ژیری و پراستی کرده وه ، موسا (علیه السلام) پیی ووت : هاتینه ناو گوندیک به میوانی وهریان نه گرتین ، نانیا ن نه داینی ، (گه ر بت ویستایه کریه که ت وهرده گرت له سهر نه م دیوار پراستکردنه وه یه ت . (خضر) بهنده که فرمووی : نه مه جیا بوونه وهی ئیوان من و تو یه ، ئیستا ئاگاداریشت ده که م له سهر نه و شتانه ی توانات نه بوو خو تی له سهر بگریت و ئارامگریت) . پیغه مبه ر (﴿ ﴾) فرمووی :- (خوا په حم به موسا بکات ، پیم خوش بوو

خوځى بگرتايه ، هه تا هه واليان زياتر بو ئيمه باسبکرايه (فرموييه تى :-
(چوله که يه هاته سر ليواى که شتى يه که و ده نوکى دا له ده رياکه ، (خضر)
به نده که به موساى فرموو : زانستى من و تو له زانستى خواى کهم
نه کردو ته وه مه گهر به نه نده زه ى نه وه ى نه و چوله که له ده رياکه ى کهم کردو وه)^۱.

﴿ پيش دستپيکى چيروکه که ﴾

گومانى تيدا نى يه که نه م چيروکه پيژيه که زور گه وه له په ندو وانه و
سودو ناموزگارى گرنگى تيايه . سه ره تاکه ى وه که له فرمووده که دا هاتو وه ،
گله ى خوا بوو له موسا (عليه السلام) کاتيک زانستى پال دايه پال نه فسى
خوځى ، و نه يگيرايه وه بو لاي خواى گه وه ، پاشان ليبوردينى تيايه ، ئينجا
پويشت که زانست فير بييت ، پاشان به و نه ده به ى که له گهل (خضر) دا
مه يبوو ، که ده رخستنى نه ده مى قوتابى بوو بو ماموستا که ى که ووتى : ﴿ هَلْ
أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴾ واته : (نايا شوينت بکه وم تاله و
زانست و زانبارى يه ى پييت به خشراوه منيش به هرده دار بکه یت ؟) و چون (خضر)
زانى که موسا نارامگر نابييت و خوځى ناگرييت و ئينکارى ده کات له و
کارانه دا که به و والته خراپن ، به لام له ناوه پوکدا حیکمه ت و مه به ستى
شاراوه ى تيايه ، که ته نها خوا ده يزانييت ، و موسايش زور هزى به حق بووه
به جوړيک خوځى نه گرت و بو ماوه يه که دريژ هاوپييه تى (خضر) بکات ،
نه ويش هه والى پيدا : که تو ناتوانييت له گهل مندا خوگرييت ، و له چيروکه که دا
نه ده به ى فير بوونى زانست به دى ده گرييت ، و نه ده به ى زاناو فير خوازى تيايه و
نه ده به ى که سى زانا له گهل په رومردگاريدا .
له و نه ده به انه نابييت شه ر نيسبه ت بدريته پال خوا ، وه که نه ده بيک به رامبه ر
خوا ، له گهل نه وه ى خوا به ديهيته نرى خه يرو شه ره ، به لام شه ر پال نادريته پال

۱ / (بخاري) له (الانبياء) به ژماره (۳۲۱۹) و مسلم له (الفضائل) دا رپوايه تيان کردو .

خوا , به لکو له هه موو ئه و شتانه ی که خوا ته قدیری دهکات و دهیهینیت
حیکمهت و مه بهستی شاراهوی تیا به لای به شهر , ئه م ئه ده بهیش له ئایه تی
﴿فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا﴾ دا دهرده که ویت , که کاری خراپکردنی که شتی به که ی پال
دایه پال خوی . و له ئایه تی

﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا﴾ واته : - (جا
په ره دگارت وستی کاتیک که نجینه که یان دهست بکه ویت که گه ووه به هیز
بن , ئه و سا دهریهینین) .

ئینجا دینه سه ر پونکردنه وه ی چیرۆکه که له پوانگی ئایه ته قورئانی
یه که نه وه . خوی گه ووه ده فهرمویت :-

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا﴾ (
الکھف / ٦٠) واته : ئه ی محمد

(﴿ ﴾) باسی چیرۆکی موسا یادی خه لکی بینه , کاتیک به هاوه لی لاوی
خوی ووت : من کۆلناده م و دهرۆم , ئه گه ر چه نه ده ها پۆژم پی بجیت , تا ده گه مه
ئه و شوینه ی که دوو دهریا که به یه ک ده گن , یان ده گه مه ئه نجام , یاخود
ماوه یه کی زۆر دهرۆم و ده گه ریم (خوی گه ووه وستی موسا پیغه مبه ر) (علیه
السلام) تی بگه یه نیت , که به نه ده ی وای هیه , له بواری تردا شاره زان , له بهر
ئه وه پێنمونی کردوه , تا بگه ریت به شوین ئه و جوړه که سانه داو , له وانیش
سود وهریگریت) .

ئه و (موسا) یه ی له ئایه ته که دا ها تووه , به پیی بۆ چوونی زۆرینه ی زانایانی
ته فسیر, (موسی ی کوپی عمران) ه , که یه کی که له پیغه مبه رانی (اولوا العزم) ,
وه که له پیشتر له فهرموده که دا باسه که ی به درێژی ها ت .

کوچه گه نجه لاوه که ییش (یوشع ی کوپی نون) ه , به (فتی) ناو براوه ,
چونکه له گه ل موسادا بووه و زانستی لی وهرده گرت و خزمه تی ده کرد .

زانا (قتاده) ده لیت : دوو دهریا که : دهریای (فارس) و دهریای (الروم) ن
, دهریای (فارس) په و پۆژه لاته و دهریای (الروم) په و خوړئاوا . ﴿ فَلَمَّا
بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴾ (الکھف / ٦١) .
موسا (علیه السلام) و لاوه که هه ردوکیان پویشتن تا گه یشته شوینه دیاری
کراوه که , له بهر هیلاکی زۆر هه ردوکیان خه ویان پیا که وت , له و کاته دا ئه و

ماسی یه ناو زهمیله که یان که وته جولّه جولّ و ، له زهمیله که خوئی فری دایه
درو بهرو دهریا که چوو ، و خوئی تیا نو قم کرد .

﴿ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴾
(الکهف / ۶۲) .

کاتیک هردوکیان له خه وه که یان خه بهریان بویه وه ، ږگیان گرته بهرو
پویشن ، بهی نه وهی ناوږ بده نه وه لهو ماسی یه که له بیران چوو بوو ، هر
بهردو وام بوون له سر پویشن ، تا زور ماندو بوون ، ئینجا دانیشن بو نه وهی
ماندویه تیان دهرچیت ، لیږه دا و له م کاته دا موسا (علیه السلام) داوای کرد
له لاوه که ی که خوار دنه که ناماده بکات ، که له ناو زهمیله که دا بوو له گه ل ماسی
یه که دا ، وه لای (یوشع) لاوه که بریتی بوو له :

﴿ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أَنَسَانِيهِ إِلَّا
الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴾ (الکهف / ۶۳) .

باسکراوه که موسا (علیه السلام) فرمانی چاودیږی و پاراستنی ماسی
یه که ی سپارد به (یوشع) لاوه که ، به وهی کاتیک ماسی یه که جولّه ی تی که وته
، هوالی بداتی ، به لای (یوشع) ووتی : نه مه کارنکی ناسانه ، به لای له بیر
چویه وه لهو کاته ی که پیویست بوو لی ناگادار بیت ، له گه ل نه وه دا ووتی :
ثایا نهو بهر ده گه وره یه تیر دیت که له ته نیشنیدا پشوماندا ، نا له وی ماسی
یه که له زهمیله که دهرپه ری و ږگای خوئی له دهریا که دا گرت و پویشن ، منیش
که نهو کارم بینو زور سرم سوږما نه وهی که له بیر برده وه ته نها شه یان
بوو که بوئی باس بکه م ، موسی (علیه السلام) موناقه شه ی لاوه که ی نه کرد
له سر نهو له بیر چونه وه یه ، که نیوهی پوژیک ږیان بریوو ، به لکو زور دلی
خویشوو ، پیی ووت : نه وه نهو مه بهسته بوو که ده مانویست ، ئینجا به
شوینی خویندا گه ږانه وه جی ږیکانیان هله دگرت ، تا بگه ږینه وه همان شوین
که لای بهر ده گه وره که بوو ، که شوینی گه یشتنیانه به (خضر) بنده
چاکه کاره که . له خویشیدا هرچی ماندو بوون بوو له بیران چویه وه ، له لای
بهر ده که دا پیی ده گن ، شوینی دهرچونی ماسی یه که ش له زهمیله که بو ناو
دهریا که ، ږگایه کی له ناو دهریا که دا جی هیشتبووه که وه کو تاقی
هله که ندراوی لیگردبوو ، ناوه که راوه ستابوو ، وه نهو شیوه یه که ماسی

یه که خۆی تی فری دا بوو . که ئەمەش نیشانه یه کی پوونه و له سەر شوینه که و
هیچ گرتیکی تیا نی یه . له شوینه دا که ناوڕێکیان دایهوه , بینیان پیاویک
لای بهره که دایه , خۆی به بهرگیك داپۆشیوه , ئینجا موسی (علیه السلام)
سهلامی لیکرد , بهنده که پیتی ووت : که ی له م زهوی یه ی تو دا سهلام ههیه ؟!
سهری سوپما لیتی له سهلام کردنه که له زهوی یه کدا , که له م دهسته وازه ی
سهلامه به تاله , زانی که ئەو که سه ی سهلامه که ی لی کردوه غه ریبه ئینجا ووتی
: من موسام , ئەو ووتی : تو ئەو موسایه ییت که بو ئەوه ی ئیسرائیل نیردراویتی
؟ فرمووی : به لی , هاتوم بو لای تو تا هه ندیک له و زانسته ی خۆم فیڕ بکه ییت
که لیتی فیڕبویت و به ره داربویت . خوای گه وه (خضر) ی به (زانست)
هوه باسکردوه . ﴿ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِّنْ
لَّدُنَّا عِلْمًا ﴾ (الکهف / ٦٥) ووتراوه :

(الرحمة) واته : پیغه مبه رایه تی , و (العلم) واته خوای گه وه له هه ندیک له
شاراوه کان ناگاداری کردوه , که له چیرۆکه کدا دهرده که ویت .
کو مه لیک به لگه له سەر ئەوه هاتوون که (خضر) پیغه مبه ر بووه , که ته نها
هه ول (اجتهد) ی زانایانه و (نص) ده قی له سەر نه هاتوو مه سه له که پرست
بکاته وه . له وانه :-

١- ئایه تی ﴿ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ﴾ ئه م (الرحمة)
یه په رحمه تی پیغه مبه رایه تی یه , که خوای گه وه به وه ی داوه .
(خضر) ئەو په رحمه تی پیغه مبه رایه تی یه ی که پیتی به خشراوه , دانیای
ده کاته وه , کاتیک له شی کردنه وه ی کاره کانیدا که موسا بیخی , پیتی ووت
﴿ رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ ﴾ , واته من ئەم سی کاره م کرد , که وه کو په رحمه تیکی
تایبه تی بوو له لایه ن په رمه ر دگارت وه .

٢- هه ره ها ئایه تی ﴿ وَعَلَّمْنَاهُ مِّنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴾ خوای گه وه له زانسته ی
هه ندیک کار ناگادارو شاره زای کردبوو , و هه والی شاراوه کانی هه ندیک
له شته کانی پی ووتبوو .

ئوه زانسته (لدن) ی یه ش له م ئایه ته دا زانسته ی پیغه مبه رایه تی بووه .

٣- قسه که ی موسا (علیه السلام) بو ئەو : ﴿ هَلْ أَتَبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا
عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴾ ئەگه ر پیغه مبه ر نه بوو بیئت , موسا داوای لی ناکات لی وه ی فیڕی

زانست بییت . و بهم شیوازه لهگهلی نهئەداو تکای لی نهدهکرد و تهسلیمی نهدهبوو ئەم گفتو گوێهش له نیوانیاندا پوینهدهدا .

۴- ئەگەر پیغهمبەر نهبوايه ، (معصوم) پارێزراو نهدهبوو ، واته رهنگ بوو له هەندیک کاریدا تووشی هەله ببوايه ، ئەگینا چۆن پیغهمبەریکی (معصوم) پارێزراو شوینی دهکهویت و دهیهویت لیوهی فیڕ بییت ؟ ئەگەر له کاریکدا هەله بکات ، ئیتر چۆن شوین پیی هەلبگریت ، تەنها پیغهمبەران پارێزراون .

۵- پێش دەستی کردنی (خضر) بۆ کوشتنی مندالیک ، بەلگهیه لهسەر پیغهمبەرایهتی یهکهی ، چونکه کوشتنی نهفسیک بهبی حق کاریکی پیپی دراوی یه ، ئەگەر ئەو پیغهمبەر نهبو بییت ، بهکافر بوونی ئەو مندالهی نه دهزانی و ، بهتایبهت که موسای لهگهلهو پیغهمبەریشه ، بهکافری مندالهی کهی نهزانیوه ، پاشان پونکردنهوهی (خضر) بۆ (موسی) بهوهی کهله بهر کافر بونهکهی کوشتویهتی ، بهلگهیه لهسەر نهوهی که خوای گهوره ههوالی پیداهو ، فرمانی پی کردوه .

۶- (خضر) پاش نهوهی کارهکانی پونکردهوه به موسای ووت : ﴿ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ﴾ واته : من بهکارو فرمان و عیلمی خۆم ئەم کارانهم نهکردوه له خۆمهوه ، بهلکو خوای گهوره فرمانی پی کردووم ، که نهوهش له ریگای (وهحی) یهوه بوو .

۷- گلهیی خوا له موسی (علیه السلام) کاتیکی ووتی : من له ههموو کهس زاناترم ، خوای گهوره پیی فرموو : (بئندهیهک ههیه له شوینی بهیهک گهیشتنی دوو دهریاکه ، ئەو له تۆ زاناتره) ، (خضر) له (موسا) زاناتر بوو ، لهو مهسهلانهدا . که ناگونجییت (الولی) خوا په‌رست له پیغهمبەر زیرهکترییت .

۸- قسهکه (خضر) بۆ موسا (علیه السلام) : من لهسەر زانستیکم لهلایەن خواوه ، خوای گهوره فیڕی کردووم که تۆ نایزانیت ، و تویش لهسەر زانستیکیک که خوا فیڕی کردویت ، که من نایزانم .

﴿ تَبِیْنِی وَرَوْنِکِرْدَنَهَوَه ﴾

قورئان هیج (نص) ده قیقی له سهر پیغه مبرایه تی (خضر) نه میناوه و له هیج شوینیکدا ئاماژه ی پی نه داوه . نه مهش نه وه ناگه یه نیت که به لگه کان راست نین و پرت ده کرینه وه . نه وه به لگانه ی له سهر پیغه مبرایه تی نه وه مینراون (اجتهدای ظنی) هه ولدان و لیكدانه وهن و له گومانه وه نزیکن , زانایان یه کدهنگ نین له سهر پیغه مبرایه تی , به لکو بابیه تی هه ولدانی خویان بووه . هه رچهنده کاره که جیاوازی پاو بو چونی له سهره , هه رکهس ئینکاری پیغه مبر بوونی بکات , کافر نابیت , به لکو بوچونی نه وه پیچه وانه ی کومه لی زانایانه , رهنگه قسه که ی نه وه جیگه ی راستی بیت .

﴿ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَنِ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴾ (الکهف / ٦٦)
موسا (علیه السلام) به (خضر) ی روت : ئایا مؤله تم ده دهیت هاوړییه تیت بکه م و شوینت بکه م له سهر نه وه ی که هه ندیک له زانست و عیلمه تم فیبرکهیت که له لایه ن په روه رداگارت ه وه فیبرکراویت , که وانسته بو پینمای ی دۆزینه وه ی خهیر ؟

(القاضي) ده لیت :- له م کاره دا نه وه په ری لیبورده یی و نه ده یی جوان په چاوکراوه , موسا (علیه السلام) خوی به دور له زانیاری باسکرد , وداوای مؤله تی ئی کرد که شوینی بکه ویت , و داوای ئی کرد که پینمای ی بکات و سودی ئی وه ربگریت , به فیبرکردنی هه ندیک له زانسته ی که نه وه لیی به هه رده ابوه , هه روه ها ده شگونجیت داواکردنی قوتابی بیت له ماموستا .^١

﴿ قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ (٦٧) وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿ (الکهف / ٦٧ - ٦٨)

واته : تو نه ی موسا ناتوانیت خوت بگریت و ئارامگریت له وه ی که له زانستی من ده بیینیت , چونکه نه وه زانسته ی به تو دراوه , توانای نه وه ت

ناداتی که نهیئی نهو کاره بزانیٔ ، ئیتر تو چؤ دهتوانیت خوگرو نارامگریٔت
، لهسهر نهوهی که به ههله دهییٔنیت ، که ههوالی حیکمهتی کارهکته پیٔ
نهدراوه ، و پینگاکه یشٔ به ئاشکرا نه پینگاوه .

پیغه مبهرأ دان به ههله دا نانین و پهسهندی ناکهٔ ، و پینگا پیندراویش نی یه
که لیٔی بیٔ دهنگ بن ، چونکه نهوان لهسهر حیکمهتی کاری خؤیان کاردهکهن .
﴿ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴾ (الکهف / ٦٩)

لیره دا مهرجی (خضر) لهسهر (موسا) نهوه بوو ، که له هیچ کاریکدا
قسه نهکات که دهییٔنیت ، یان داوای پوونکردنهوهی نهکات ، به لکو چاوه پریٔ
بکات که (خضر) خؤی کارهکهی بؤ پوونبکاتهوه .

موسا لهسهر نهوه سووربوو که زانستی زیادیٔت و دهشتوانیٔت نارامگریٔت ،
پاش نهوهی (خضر) مؤلهتی دابه

راستی کارهکه ئینجا (موسا) به لیٔنی دا نارامگریٔت و بهستیٔشی بهؤیستی
خواوه . وه وتیشی سه پینچی فره مانه کانت ناکهٔ . ﴿ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا
تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴾ (الکهف / ٧٠)

موسا لهگهٔ (خضر) پریکه وتن که هاوپریٔهتی بکات لهگهشتهکهی یدا ،
تالیٔیهوه فیٔری زانست بیٔت ، لهسهر مهرجیک که پرسیأری هیچ شتیکی ئیٔ
نهکات ، تا (خضر) ههوالی پوونکردنهوهی بؤباس دهکات .

﴿ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتُهَا لِتُفْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ
جِئْتُ شَيْئًا إِمْرًا ﴾ (الکهف / ٧١)

ههردووکیان پؤیشتن ، تاگه یشٔتنه لیٔواری دهریاکه ، (خضر) داوای لهیهکیٔک
لهگهشتهکان کرد که بیانبات بؤ شؤینیکی تر لهسهر که ناری دهریا ، که شتی
وانه که (خضر) ی ناسی و کریٔسی ئیٔ وهرنهگرتن ، کاتیٔک سه رکه وتن و
که شتیٔه که پؤیشت ، (خضر) پارچهیه که تهختهی لهگهشتهیه که کردهوه و
عهبیداری کرد ، موسایش نهه کاره ناراست و ههلهیهی بیٔنی ، په خنه ی له
(خضر) گرت ، و پیٔی ووت : نؤقی دهریا بن ، به راستی کاریکی زؤرگه و رهو
ترسناکت نهجامدا ، و جینگای سه رسوپرمانه و زیانی گه وریه ، ئایا نهه
پادا شتی که شتیوانه کهیه که به بیٔ کریٔ گه یاندینی ؟

ئینجا (خضر) ، (موسا) ی بیر هیئایه وه بهومرجه ی که له نیوانیادا بوو ، وپنی فرموو :- ﴿ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ (الکھف / ۷۲)
(خضر) بهنده زاناکه ووتی : نهم ووت تو هرگیز ناتوانیت له گهل مند
خوڤاگرییت ۱۹ .

ئینجا موسا داوای لیبوردنی کردو عوزری بو هیئایه وه له شکاندنی
مهرجه که ی و پهله کردنی له ئینکاری کردنی له سهر کاره که ی (خضر) .
﴿ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴾ (الکھف / ۷۳)
بهراستی نهم کاره له بیرچونه وه بوو له لایهن منه وه ، بو مهرجه که ی نیوانمان ،
له ناره حه تی نهو کاره ی که بینیم ، جائیستا تکام وایه بهناسانی مامه لم له گهلدا
بکهیت ، واته لیم بیورییت له سهر پهله کردنه که م .

کاتیک دمروانییه نهم مهسه له یه له نایه ته که دا چه ند (سه رگوزشته) یه کی لی
درددهینین :-

۱- پیغه مبهرا ن هه ندیک کات شتیان له بیر ده چیته وه ، به لام نهم
له بیرچونه وه یه نه فی پاریزراوییان لی ناکات .

خوای گه وه به پیغه مبه ره که ی فرموو :- ﴿ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ ﴾
(الکھف / ۲۴) واته : کاتیک له بیرت چویه وه ، یادی پهرومردگارت بکه .

خوای گه وه دمرباره ی ئاده م (علیه السلام) ده فرموویت :
﴿ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنْزِلَ لَهُ الْوَحْيَ أَنْ يَسْجُدَ لِلْآدَمِ كُلِّهَا ﴾ (طه / ۱۱۵)

واته : سویند به خوا ، بیگومان ئیمه پیشتر په یمانمان له ئاده م وهرگرت
(که نزیکه دره ختی قه ده غه کرا و نه که ویت) که چی بیر ی چوو ، به مهرجیک
نه مان بین ی پیشتر بریاری کردنی نهوسر پیچی یه بدات . له بیر چونه وه ی
پیغه مبهرا ن ، له دیارده به شهریه کانه ، چونکه نه وان به شهرن ، وله بیر چونه وه ش
پیویست و لازمه بو نهوکهانی ئینسان . نهم له بیر چونه وه یه له شه یقانه وه نه بووه
، چونکه شه یقان ده سه لاتی به سهر پیغه مبهرا ندا نیه .

جیاوازی ده بینریت له نیوان قسه که ی (یوشع ی کوپی نون) ﴿ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَنَسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ ﴾ (الکھف / ۶۳) . وله قسه که ی
موسادا : ﴿ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ ﴾ ده بینن (یوشع) بیرچونه وه که ی دایه پال

شەیتان ، لەکاتیکیدا کە موسا (علیە السلام) بێرچونەوێکە ی دایە پال نەفسی خۆی .

۲- ئەوەی ئینسانی موسولمان دەبیینیت کە پێچەوانەی شەری خواوە ، ئینکاری دەکات ، و ناتوانیت لەسەری بێ دەنگ بیت ، وەک ئەوەی موسا (علیە السلام) بەرامبەر کاری کەشتی کونکردنەکی (خضر) کردی .

۳- بینینی کارە خراپەکە - بەپێی پوانەتی دەرەکی موسا وای لیکرد کە پەیمانەکی لەبەر چوێوە ، کە بەسەر خۆیدا بربووی ، ئەمەش لەبەر هەستیاری موسا بوو ، و بەپێی بۆ چونی نەفسی خۆی پەتی کردووە .

﴿ انْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴾ (الکھف / ۷۴) پاشان دابەزینە سەر و شکانی و کەوتنە پێ ، هەتا گەشتنە منداڵێکی بچوک ، کە لەگەڵ منداڵانی تردا یاری دەکرد ، ئینجا (خضر) بەندە زاناکە گرتی و سەری لە جەستەی کردووە و کوشتی ، بەراستی دیمەنێکی زۆر گەورەو قورس بوو ، نزیک بوو موسا (علیە السلام) عەقڵی لە دەست بدات کە ئەمە ی بینێ ئەم کارەیان زیاتر هەژاندی تاکە شتی یەکە ، ئایا ئەم منداڵە چی کردووە تا بکوژیت ؟ من لەکوێدام ، ئایا شەریعت لەناو ئەم قەومەدا نی یە کە حوکمیان بکات ، ئایا ئەم کارە چی بوو پویدا من بینیم ؟ بەراستی موسا (علیە السلام) کوژتووی خۆی لە دەستدا و ئینکاری ئەم کارەشی کرد . و ووتی :- سەیرە ، ئەوە بۆچی کەسیکی بێ گوناھت کوشت ، بێ ئەوەی ئەو تاوانێکی وای کردبێت و (شایستە ی کوشتنەوێک بیت) سویند بەخوا کاریکی ناپەسەندو ناپەهوات ئەنجامدا !! .

ئەوەی لە شەریعتی موسادا هەبوو ، کە سێک لەباتی کەسیکی تر بکوژی دەکوژیت ، و ئەم منداڵە یش بچوک و بێ تاوانە ، و هیچ تاوانێکی کوشتنی ئەنجامەداوە ، وەک گۆل خونچەییکی تازە کراوەی جوان وایە ، پاک و بەدوورە لە هەموو جوێر تاوانێک ، بۆچی بەم شیوەیە بکوژیت ؟ لە ئەنجامی ئەوەی کە موسا نەیتوانی ئەم جارەش خۆپاگریبێت ، (خضر) کارەکی لەسەر قورسترکرد و گەیی ئی کرد ، بۆیە فرموی :-

﴿ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ (الکھف / ۷۵)

واتە : ئایا پێم نەوتیت کە بەراستی تۆ هەرگیز ناتوانیت لەگەڵ مندا

ٺارامگرييت و دان به خوتدا بگريت ؟

لهم جاره ياندا حهرى (لك) ى بؤ موسى زيادکرد ، نيتر ليتردها موسى (عليه السلام) ناستى كوتايى بؤ خوى ديارى كرد ، كه نهگر پرسىارى كرد نهوا جيا بونه ويان پرودهات :

﴿ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴾ (الكهف / ٧٦) .

واته : موسى (عليه السلام) ووتى :- نهگر دواى نهام جاره پرسىارى هرشتيگم ئى كرديت ، نهوه هاوړييه تيم مكه ، بهراستى بهراى من مافى خوتهو له لايه مننهو ليبورداويت (چونكه من بهناسانى له هه لسوكه ووتى تو تى ناگه) .

به پيى عادتهش تا سى جار مؤلت دهرديت ، نيتر لهوهو دوا زياد ناكريت ، نيتر موسى كاره كهي له سر نهفسى خوى يهك لايى كردهوهو بريارى كوتاي راگه ياند . ﴿ فَاَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا لَهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴾ (الكهف / ٧٧-٧٨) . پاشان پويشتن دهرچون ، هه تا گه يشتنهوه خهلكى شاروچكه يهك ، كه له باشورى (السينا) بووه ، به به خيلى ناسرابوون له بهر نهو كارهيان په تيان كردهوهكه ميوانداريان بكه و خواردنيان بدهنى ، پاشان به برسيه تى دهرچون ، ئينجا له ناو شاره كدها ديواركيان بينى ' لاريو بوويهوه خهريك بوو دهرخوا ، ئينجا (خضر) بهنده زاناکه ههلى چنيهوه و پيك و پيك و چاكي كردهوه ، ئاليزدها موسى (عليه السلام) نهيتوانى بى دهنك بيت بهرامبر نهام ههلويسته ، بويه ووتى : نهگر بتويستايه كړييهكت بهرامبر نهام كارو وهردهگرت . پهنگه برسيه تى زور و به خيلى خهلكى شارهكه هوكارى بووبن ، تاموسا نهام قسه يهى كردبيت ، بويه واى به باش زانى كرى وهرىگريت ، نهوه كارهكه بوو بهسى جار ، موسى (عليه السلام) سهرى سوپما واى ليكدايهوه كه خهلكى نهام شارو شياوى نهام پزليگرته جوانه نين ، ئينجا (خضر) هوكارى ليك جيا بونه وهى بؤ باسكردو ووتى : ﴿ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ﴾ واته : نيتر ليتر بهدواوه كاتى جيا بونه وهى من وتويه .

کاتیک (خضر) حکمته تی چاک کردنه وهی دیواره که ی بۆ پونکرده وه ووتی :
﴿ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ
أَبُوهُمَا صَالِحًا فَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ﴾

لهم نایه ته نه دا سێ خالی گرنگ و مرده گیرین :

۱- خه لکی شاره که به خیل و دهست نوقاو بوون ، له مه دا گه یشتبوونه
کوژایی ، کاتیک دوو پیای غه ریب به دوایاندا پویشتن ، خواردنیان پی نه بوو ،
واچاک و جوان بوو ، پرزیان لیگر تانایه و خواردنیاندا به پییان ، به بی ئه وهی
خویان داوای بکه ن . به لām نه یان کرد ، به لām (خضر) و (موسا) له ناچاریدا
داوای خواردنیان لیده که ن تاببخۆن به لām له بهر زۆر به خیلیان ، خواردنیان پی
نه دان و ، دهستیان نابهریانه وه .

۲- دیواریکیان له ناو شاره که دا بین ی خه ریک بوو ده پوخا ، به لām قورنان ،
به جوانی لیکنه وه و ده برینه که ی خوی و یستی پوخانه که ی پال داته وه پال
دیواره که خوی ، واته : دیواره که ده یویست به روخت .

هه ندیک له زانیان ده لێن : هه مه له شیوازی ده برینی (مجاز) ی قورنانه ،
هه گه ر نا ، خۆدیوار بی گیان و بی زمانه ، و خاوه نی هه یج (إرادة) و یستیک نی یه
به لکو (إرادة) و یست ، له سیفه تی زیندوه کانه ، به لām له پیشتر وایه که هه م
ده برینه (مجاز) ی نی یه و (حقیقی) پستی یه ! هه موو دروستکراویک
(و یست) ی خوی هه یه ، هه گه ر پوه ک و بی گیانی ش بیّت ، به لām هه م و یسته
وه ک و یستی به شه ر یان زیندوه کانی تر نه ا .

پاشان کێ ده لێت دیوار مردووه یان بی گیانه ؟ بی گومان ژیا نی تیا به ، ولێ
دیت ، و به ناستی خۆیشی ده بیّت ، به لām هه رگیز وه ک ژیا نی به شه ر نه . ژیا نی
تیا به ، به لām وه ک ژیا نی زیندوه کانه نا ، واته (إرادة) و یستی هه یه ، به لām وه ک
هی زیندوه کانه نا . هه گه ر تییینی ده برینی ﴿ جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ ﴾ بکه ی ن ،
ده بیسن تپروانی نیکی فه نی جوان و ناوازه ی تیدا به ، و پیناساندنیکی
دیواریشی تیدا به ، - که سه فه تیکی زیندوه کانی بۆ دانا وه - که إرادة - یه ،
هه گه ر شیوه دیمه نه که ی بیننه بهر چاری خۆمان ، نزیکه وای ببین که
دیواره که ده یه ویت بکه ویت و به روخت ، هه گه ر (خضر) چاکی نه کردایه وه .

۳- چاک کردنه وهی دیواره که له لایه ن (خضر) هوه ، به بی نه وهی که سیئک داوای لی بکات ، وه به بی نه وهی له گهل که سیئکدا ریگه وتبیت کرئی لیوه رگریت ، نه وه ده گیه نیت که موسلمان هزی له کاری خهیره ، و سوره له سهر پیشکه ش کردنی یارمه تی بو که سانی تر ، نه گهر داواشیان لینه کردبیت نه وه ده گیه نیت که کاری خهیره ، پیویستی به مؤلته وهرگرتن نیه .

۴- (خضر) له چاکردنه وه و راستکردنه وهی دیواره که دا له سهر حهق بوو ، چونکه خوای گه وره ناگاداری کردبوو به بوونی (کنز) گه نجینه یه که له ژیریدا ، نه گهر دیواره که بروخایه ، وخه لکی به خیلی شاره که بیانبینیایه وه پییان بزانیایه ، دهستیان به سهر یدا ده گرت .

۵- گه نجینه که هی دوو منالی بی باوک بوو له شاره که دا ، که بچوک بوون ، نه گهر دهریکه وتایه ، نه مان بی ده سلات بوون که دهریبهینن و بیانپاریزن له ناو خه لکی شاره که دا ، له بهر نه وه (خضر) دیواره که ی چاک کرده وه تانه وکاته ی گه وره ده بن .

۶- نایه تی: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ به لگه یه له سهر نه وهی که دایک و باوکی چاکه کار شوینه واریان له سهر چاک بوون و پاراستنی منداله کانیان هیه . به وهی چاکه ی باوکه که وه خوای گه وره (خضر) ی نارد ، تادیواره که بو دوو منداله که هه لبعجینه وه

۷- شاردنه وهی مال و سامان له ژیر دیواره که دا له لایه ن پیاوه چاکه کاره که وه ، به لگه یه له سهر ریگه پیدانی هه لگرتنی مال و سامان و پاشه که وت کردنی ، و به کار هیئانی له کاتی پیویستی دا .

﴿ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴾ (الکهف / ۷۸)

واته: (خضر) به نده زاناکه وتی : - ئیتر ئالییه به دواوه کاتی جیابوونه وهی نیوان من و تویه ، من پاش که میکی تر تو ناگادار نه که م له حهقیقهت و سهر نه نجامی نه و شتانه ی که نه تتوانی له بهرام بهریانه وه نارام بگریت .

﴿ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴾ (الکهف / ۷۹) .

زانا (الشنقیطی) دهلیت: لهدیوی ناشکرای ئەم ئایه ته دا واده ده که ویت , که ئەم پاشایه دەست به سەر هه موو که شتییه کدا ده گرت , ئیتر بی عه یب بیّت یان عه یب دار بیّت , به لām له ئایه تیکی تره وه تیده گه ین که دەست به سەر که شتییه عه یب داره کاره کاندانا گرت , وه ک فەر موویه تی: ﴿ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا ۖ وَاتَه: ویستم عه یب داری بکم , تادهستی به سهردا نه گرت , ئەمه حیکمه تی کونکردنی که شتییه که بوو . پاشان (خضر) پونی کرده وه که مه بهستی له کونکردنی که شتییه که به , بو خواوه نی و کهسانی ناوی سه لامه ت ده بیّت , له وهی که ئەو پاشایه داگیری بکات , چونکه عه یب دار کردنه که ی ده یباریزیت خواوه نی ئەم که شتییه , کهسانیکی هه ژار (مسکین) بوون , له بهر هه ژاری خو یان , بهرگه ی دەست به سەر داگرتنی که شتییه که یان نه ده گرت , و پهرنگ بوو خیزان و منداله کانیان برسی بوونایه , به هو ی ئەم دەست به سەر داگرتنه , پهرنگ بوو ئەو پاشا گو مرایه ش هه رچی له ناو که شتییه که دا بوو هه موویانی بکوشتایه , ئایا (خضر) نه بوو که مافی دابه هه موو هه ژاره پاک و بی تاوانه کان , که کرییان له موسا وهر نه گرت له گه ل هه ژاریه که یشیاندا ؟ که شتییه که ی نه وانی له ده ست به سەر داگرتن پاراست , به راستی ئەمه نه ینی یه کی گه وه یه , کی ده یزانی له پشت زیان گه یاندنی به م که شتییه سویدیکی گه وره تر ده ست ده که ویت , ئەگه ر خوا ی گه وره (خضر) ی لی ناگادار نه کردایه له وهی که پرووده دات , که له لای کهسانی تر نادیار بوو .

کاتیک (خضر) ئەم کاره ی کرد چه ند شتییکمان بو دمه ده که ویت :-

۱- هه ژاره کان که شتییه کیان هه بوو ئەمه ش به لگه یه له سەر نه وهی که (مسکین) هه ژار , ده شیت هه ندیک مال یان که ل و په ل هه بیّت , به لām به شی هه موو پیدایستی یه کانی ناکات , به لām (الفقیر) نه بوو , ئەو که سه یه که خواوه نی هه یج شتیکی نی یه .

۲- وشه ی (وراء) واته (امام) پیش یان به رده م واته : له پیشیان هه پاشایه کی ستم کار هه یه , هه رکاتیک که شتییه کی چاک و بی عه یب به لایدا بهروات , داگیری ده کات , و دهستی به سهردا ده گرت , نه موسا و نه کهسانی تر به مه یان نه ده زانی , له کاتیکدا خوا ی گه وره (خضر) ی له مه ناگادار کرد بوو , وه وهی بو کرد که که شتییه که کون بکات تا پاریززاو بیّت .

۳- لهه لاسوکه وتی (خضر) هوه تی دهگین ، که پاشاکه تهنه کهشتی چاک و بی عهیبی دهگرت .

۴- کاری پاشاکه شتیکی سهیر پیشان دهدات ، چونکه کاری نهو بریتییه له پاراستنی بهردهسته کان و گهلهکهی ، بهکس و شت و مهک و مال و سامانیانهوه ، ودهبیئت پاریزهریان بیئت و نههیلئت کهس دهست دریژی بکاته سهریان ، بهلام نهو پاشایه دهگوپیت بۆ کهسیکی پیگر . و پله و پایه و سوپاکهی تهرخان دهکات بۆ نهو کاره ، نه مهش کاریکی گه و ره به لایه کی ناره حهته .

۵- لهکاتی گهندهلی کاربه دهستاندا ، خه لکی پرزگاریان نابیئت بیجگه له بانگ خوازان و چاکه کاران ، بهجوړیک که نهوان دهبنه هیواو کهسانی پرزگارکه ، کهرو به پروی ستم و خراپه کاری و زوړداری و لادان دهو هستینهوه ، وهک نهو کاره ی که (خضر) کردی .

۶- ناوړدانه و هیه کی جوانی تیدایه که بریته یه له : (خضر) توانی کهشتیه که بیاریزیت ، له پیگای عهیدار کردنیوه ، ههنديک جار چاکسازی گشتی پیویستی به که میک عهیدار کردن هیه ، وههنديک جار چاکه تیکه لوی ههنديک خراپه دهبیئت ، نه گهر کاتیک کاره که بهو جوړه بوو ، نهوا بیگومان کهسی چاکه کار ، واخوی دهبینیتهوه ناچاری نهوه کاره دهبیئت .

نیسلام واجبی دهکات کهسزا جی بهجی بکریئت بۆ پاراستنی نهتهوه و دین و نهخلاق ، کوشتنهوهی بکوژ و بهرد بارانکردنی داوین پیس و برینی دهستی دز ، له پروی ناشکراییهوه ، خراپه کردن و شکاندن و لهناو بردنی پوچه کانه ، بهلام گرنگن تاچاکه و چاکسازی بیته بهرهم ﴿ وَأَمَّا الْعُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴾ (۸۰) فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿ (الکهف / ۸۰-۸۱) .

واته : منداله کهیش (کهکوشتم) دایک و باوکیکی نیمانداری هه بوو ، ترساین لهوهی که به سهرکهشی و بییدینی و خوانه ناسی هیلاک و ماندویان بکات (چونکه همرله نیستاهو سهرکهشی و لاساری پیوه دیاربوو) . بهوکاره مان ویستمان که پهرومردگاریان (لهجیاتی نهو) پاکتر و چاکتریان پی بهخشیت ، وبه مندالیکي خاوهن بهزهیی و میهره بانتر بههره و مریان بکات (منداله کهیش بههشتی بیئت) .

نه گهر هه لویسته یه کی خیرا له سهر ئه م نایه ته بکه یین ، ئه م خا لانه ی خوارمه و هه مان ده ست ده که ویت :-

۱- کوشتنی مندالیک بچوک له لایه ن (خضر) هوه ، کاریکه له پراله تدا ده بیئت ئینکاری بکریت . له بهر نه وه موسا ئینکاری کرد ، ئه م کاره ی موسایش بانگه وازکردن بوو بۆ دژایه تی کردنی خراپه ، و ئاشکراکردن و دهرخستنی خراپه کان .

۲- قسه که ی موسا بۆ (خضر) ی کرد : ﴿ أَقْتَلْتُ نَفْسًا رَّكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ ﴾ به لگه ی تیا به له سهر نه وه ی ، که به پینی شهرع کوشتن دروسته ، که کوشتنه وه ی بکوژه بهرام بهر به و نه فسه ی که کوشتیویه تی ، له بهر نه وه موسا

(علیه السلام) ئینکاری کوشتنی منداله که ی کرد ، چونکه شیایوی کوشتن نه بوو ، چونکه ئه و که سیکی نه کوشتوه تاله بریا بکوژریته وه . به لگه ی قورئانی له سهر ئه مه هاتوه وه ک ده فهرموویت :- ﴿ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ﴾ (المائدة / ۴۵) . واته : (له ته وراتدا پیویستمان کردوه له سهریان ، که به پرستی ههر که سیك ، که سیك بکوژیت ده بیئت بکوژریته وه ، و چاوی یه کیك کوژی بکات ، ده بیئت چاوی کوژی بکریته وه ، و لوتی یه کیك عه یبدار بکات ، ده بیئت لوتی عه یبدار بکات وه ، و گوینی یه کیك بپریت ، ده بیئت گوینی بپرته وه ، دانی یه کیك بشکی نیت ، ده بیئت دانی بشکی نریته وه ، و برین و زامه کانیش ههروه ها تۆله یان به گویره ی خو ی بۆ ده سه ندریته وه) .

له م نایه ته ی شیدا به لگه یه که تره یه که کتیبه ئاسمانیه کان له زۆریک له حوکمه کاندایک که وتون و بریاریان یه که بووه .

۳- موسا (علیه السلام) له ره خنه گرتنه کهیدا جیاوازی کرد له نیوان کاره کانی (خضر) دا ، کاتیك که شتی یه که ی عه یبدار کرد ، پینی فهرموو :- ﴿ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴾ به لام له کاتی کوشتنی منداله که دا فهرمووی :- ﴿ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴾ .

(إِمْرًا) واته : ئاشایسته و گه وه .

(نُكْرًا) واته : زۆر ناپه سه ند و ناپه و .

(نُكْرًا) زیاتر ئینکاری کراوه له (إِمْرًا) ، وه که نه وه ی قو ناغی دووه م قورستر

بووه له ئینکاری کردندا ئەمەش تەنها بۆ ئەم دوو کارە بووه ، له پەرالەتدا دیاره کاری کوشتنه که زیاتر ناپهوا و ناپهسەند بووه ، لهبەر ئەوه به ووشهیهکی تر دەری بهی .

٤- له جاری دووهەدا (خضر) به موسای ووت : ﴿ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ بهلام له جاری یه که مەدا له کاتی عه پیدارکردنی که شتی یه که دا پیی ووت :- ﴿ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ ، تیبینی ئەوه ده که عین ووشه ی (لك) ی بۆ زیاد کرد ، ئەم زیاد کردنه بۆ (تاکید) دلتیا کردنه وه بوو لپی دلتیا کردنه وه له جاری دووهەدا ، چونکه موسا (علیه السلام) بۆ دووهم جار ئینکاری کرد ، وه که ئەوه ی (خضر) پیی بلایت : ئایا پیم نه وتیت ، به توهم نهوت ؟ . من به دلتیایی باش دهزام تو خوگرو ئارامگر نابیت له گهڵ مندا ، دلتیام که تو په خنه دهگریت ، من ئەوهم به تو ووت ، و دلتیام کرده وه لیّت .

٥- موسا ههستی کرد به وه ی که ده بیّت شهرم بکات له په خنه گرتنی له (خضر) ، لهبەر ئەوه پیی ووت :- ﴿ اِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي ﴾ له م کاره دا (موسی) په له کردنی پیوه دیاربوو .

٦- (خضر) پونیکرده وه ، ئەوه ی که پالنه و هوکار بوو بۆ کوشتنی ئەو مندالە ، ئیماندار ی دایک و باوکی و کافری خو ی ، ئەگەر بمایه ته وه تا کاتی گه ره بوونی ، له گهڵ ئەوه ی که ههردوکیان باوه پداربوون ، بهلام مندالیکی بی باوه پریان بوو . ئەمەش به لگه یه له سه ره ئەوه ی که پیاو چاک هه ندیک جار مندالی ناباشی ده بیّت ، و هه ندیک جار بی پروا ده رده چن . ئەمەش ئەوه ناگه یه نیّت که باوک کهم و کورتی بنوینیت له ئاموژگاری کردنی مندالەکانیدا ، ده بیّت په روه رده یان بکات و ئاراسته یان بکات و هه لیان بسه نگینیت ، ئەمەش واجبه له سه ری ، ئەگەر کهم و کورتی بنوینیت و بهو کارانه هه لئه سیّت ، ئەو تاوانبارە ، په نگه هه ندیک جار مندالە که کافر بیّت و له ده ست باوکی ده رچیت ، له م کاته دا باوک ده سه لات ی به سه ریدا نابیت ، له سه ره ئەمەش لومه نا کریت .

٧- بینگومان باوکی چاکه کار پازی نابیت تەنها یه کێک له کوپه کانیشی کافر یان یاخی یان خراپه کار بیّت ، به لکو ئازار ده گات به دلی و خهفه تبار ده بیّت و له سزادا ده ژ ی ، قسه که ی (خضر) ئاماژه ی داوه به مانه ، وه که فره مووی :-

﴿مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ واتہ : (ترساین له وهی که به سرکه شی و بی دینی و خوانه ناسی هیلک و ماندوویان بکات) .

۸- هه ندیک جار مردنی نه وهی گومراو سهرلیشیاو ده بیته مایه ی ئیسراحت و هه وانه وهی دایک و باوکی و دهرکردنه وه لییان ، وهک (خضر) ووتی :- ﴿ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴾ کاتیک ئه وکوپه گومرایه یان مرد ، دایک و باوکه که داواده کهن له خوا که بویان قهره بوو بکاته وه ، و داوا له خوای گه وره ده کهن که بویان بگوزیت به پاکتر و چاکتر و به به زهیی ترو میهره بانتر .

۹- ئایه ته که ئامازه ی تیا به ، که کهس له ئیمه پنگه ی پی نادریت پهیره وهی ئهم کارانه ی (خضر) بکات ، بۆ هیچ کهس ناگونجیت مندالیک بکوزیت ، به به لگه ی نه وهی که ئه و دهیزانی کافر دهرده چیت که گه وره بوو ، و خوای گه وره بوو هه والی دا به (خضر) بهم کاره ، و داهاتوی ئه و منداله ی پیشاندا ، چونکه داهاتوو غه یب و شاراو به ، ته نها خوا دهیزانیت ، خوای گه وره بۆ هه ندیک له پیغه مبه رانی خو ی دهرده خات ، که خو ی بیه ویت .

به لام خه لکی تر بیجگه له پیغه مبه ران ، بیگومان غه یب نازانن . کی به و کهسه ده لیت ئهم منداله کافر دهرده چیت ؟ که له دوا ی پیغه مبه ری خوا (﴿ ۸۲ ﴾) وه حی راگیراوه ؟ .

﴿ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴾ (الکهف / ۸۲) واته : ئه و دیواره ی که هه لم چنی و راستم کرده وه ، بی نه وهی کرئ ی له سر و هرگرم ، که لاربوو بوویه وه و خه ریک بوو دهرخوا ، له ژئیردا گه نجینه یه کی زیرو زیوو شاردرابویه وه ، هی دوو مندالی بی باوک بوو و باوکیشیان پیاوکی چاکه کارو له خواترس بوو ، و خوای گه وره یش له بهر باوکیان ، ئهم گه نجینه یه ی بۆ پاراستبوون ، زانایانی ته فسیر ووتویانه : چاکی باوک سوودی بۆ منداله کانیان هه به ، خوای گه وره بهم کاره ویستی ئه و دوو مداله گه وره بین و پی بگهن و پاشان ئه و گه نجینه شاراو به له ژئیر دیواره که دا دهر به یزن ، ئه مهش ره حمه ت و به زهیی بوو له لایه ن خوا وه بۆ ئه وان ، ئینجا (خضر) ووتی : من ئهم کاره م له

خۆمەوە نەکرد و بەفرمانی خۆم نەبوو ، ئەوەی تۆ بینیت لە عەیبدارکردنی کەشتی یەکو کوشتنی منداڵەکەو چاککردنەوی دیوارەکە ، لە کارو ھەوڵدانی خۆم نەبوو ، بەلکو بە فرمانی خوا کرد من ، وپونکردنەوی ئەم کارانەش ، کە تۆ نەتوانی خۆت بگرت و ئارامگرت بەرامبەریان و پەخنەت لەسەر گرتن ، بەم جۆرە بوو کە بۆم باسکردیت و ھەوالم پێدایت .

پاش ئەوھى كە (خضر) نەينى ئەنجامدانى كارەكانى بۆ موسا (عليه السلام) لىكدايەوھ ، و راستى يەكەى بۆ دەرخت ، ئيتىر موسا (عليه السلام) زانى (خضر) لەسەر حەق و راستى بووھ لەو كارانەيدا كە ئەنجامى دابوو، و دۇنيابوو كە بەرژەوھەندى لەو كارانەدا بووھ كە ئەو ئەنجامى داوھ .

﴿سوودو وانه گرنگه کانی چیرۆکه که﴾

۱- زانا (القاسمی) ده لیت :- (السیوطی) له (الاکلیل) دا وتووه تې
:- له م نایه تان دا درده که ویت هیچ گرفتیک نی یه له سه فرده که سیک هاوړی
و هاوړدم و خزمه تکاری مه بیټ ، خوشتر و باشتر وایه که سه فرده که بو
فربونی زاست بټ) وتویشوری سه فدریش ناماده بکړت .

له گهل نه وانه شدا نه في نه وه نه كريت كه پشت به خوا بيه سترت و
 نيسبه تداني له بيرچونه وه و كار نه و اكان بو پال شهيتان دروسته و نابيت
 نيسبه تداني پال خواي گه وه ، و ده بيه كه سي ماموستا و فيركر
 ليوردني هه بيه به رامبر نه و كه سي ليوهي فيرده بيه و ، نه گه
 يله كه پيشي له يلهي نه و خوارتر بوو.

زانا (البیضاوی) دەلیت :- لە سوودەکانی ئەم چیرۆکە ئەوەیە کە مەروە نابێت بە زانستی خۆی سەرسام ببێت ، و دەسپێشکەری ئەکات بۆ کاریک کە خۆی بە جوانی دانەناو ، رەنگە ئەینێ یەکێ تیا بێت و ئەو ئەیزانێت ، و

بهردهوام بیت لهسهږ فیږیوونی زانست و خوئی به بچوک و کهم بزانیئت لای ماموستاکهی ، و پهچاوی نهدهبی جوان بکات له قسهکردندا ، و کهسی تاوانکار لهسهږکردنی تاوان به ناگا بهینیټهوهو لیی ببوریټ ، تا نهو کارهی لهسهږی سوربوه چی به جیی بکات و پاشان لیی دورور بکهویټهوه .^۱

۲- زانا (القاسمی) هر خوئی دهلیټ: له (الانتصاف) دا هندیك سهږگوزشته دهریارهی ثایهتهکان هاتووه لهوانه :-

(الناصر) دهلیټ : نهوهی هوکاري پالنهږ بوو بو موسا دهسټپیشکهری بکات ، بو ئینکاري کردنی نهو کارانه و پاراستنی حق و راستی ، له کاتیځدا (خضر) کهشتی یهکهی عهیددار کرد ، فهرمووی : ﴿ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا ﴾ نهیغهرموو : (لِتُغْرِقَنَا) نهفسی خوئی له بیرچوو ، و سهږقال بوو به غهیری خوویهوه ، لهو حالهتهدا که هرکهس دهیوت (نفسی نفسی) (خوم خوم) کهس گوئی به مال و منداډ نهدهدا ، نهوهش دیمهنی حالهتی نوقم بوون بوو ، پاک و بیگهردی بو نهو خوییهی که پیغهمبهران و هلبزیردراوانی خوئی له ناموزگاری کردنی حهق ناگادارکردهوه و سوز و میهرهبنای پیداون و نهرمی له دلایندا چاندووه .

۳- زانا (عبدالرحمان بن ناصر السعدی) دهلیټ :- لهم چیرؤکهدا چهند وانهیهکمان دهست دهکهویټ لهوانه :-

لیبوردهیی کهسی بهپرز بو فیږیوون لهو کهسهی که پلهی لههی نهو خوارتره ، بی گومان موسا له (خضر) له پیشتربووه و پرزدارتر بووه .
- فیږیوونی زانایهکی پلهبهرز و پرزدار لهو زانستهی که هیشتا فیږی نهبووه ، لهو کهسهوهی که فیږی بووه و لیی بههرهدار بووه ، با پلهی لهویش نزمتر بیت ، موسا یهکک بووه له پیغهمبهره گهره ناودارهکانی (اولی

العزم) كه خواى گهوره زانستىكى وا زۆرى پى به خشى بوون ، كه به كهسى غهبرى خويانى نه به خشى بوو ، به لام لهو زانسته تايبه تهى لاي (خضر) هه بوو لاي نهو نه بوو ، له بهر نهو زور حه زى ده كرد فيرى بييت .

- زانستى به سوودو به كه لك نهو زانسته يه كه پيئىمايى بكات بو حهق و راستى ، هه زانستىك بهو جوړه بوو ، نهو به سووده ، هه چيش لهو شيوازه نه بوو ، يان نهو تا زيان به خشه ، يان هيچ سوديكى تيا نى يه وهك فهرمووى :- ﴿ اَنْ تَعْلَمَنْ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴾ (الكهف / ٦٦) .

- هه كهس ئارامگر و خوږاگر نه بييت له سهه هاوپييه تى كردنى زانا و بههيزو خوږاگر نه بييت له سهه پيځاى فير بوون ، نهو كهه و كورتى نواندوه و نه هلى گه يشتن بهو زانسته نى يه ، و هه كهس ئارامگر تى نه بوو ، زانستى دهست ناكه وييت ، و هه كه سيش ئارامگر تى به كارهيئا و له گه لى يه كانگير بوو ، هه موو كاريكى دهست دهكه وييت كه هه ولى بو داوه ، بيگومان (خضر) عوزرى له مووسا قبول كرد كه نه يتوانى ئارامگر بييت له سهه دهستكه و تى زانسته تايبه تهكه .

- ئاگادار كردنه وه يه كى تيايه له سهه ياسايه كى به ناوبانگ و گهوره ، كه بريتيه له لابردي شهيكى گهوره ، به نه جامدانى زيان و شهيكى بچوك و سووك ، و په چاوى بهرژه و هندی گه وره تر بكرىيت ، به له دهستدانى كهه و بچوكه كه يان ، بيگومان كوشتنى منداليكى بچوك شه پوتوانه ، به لام نه گهه بمينيته وه تاگه وره ترييت ، شه په كه ش زياتر و گه وره ترييت ، و مانه وهى منداله كه ش به بى كوشتنى ، له گه ل نه وهى كه به ئاشكرا به خه ير ده رده كهوت ، به لام خه يره كه له ودا بوو كه دايك و باوكى له سهه ردينى خويان بمينه وه ، نه مه يان له پيشتر و خه يرو چا كتره ، له بهر نه وه (خضر) كوشتى دواى نه وهى كه خواى گه وره ئيلهامى راستى بو كرد ، ئيلهامى شاراو به پلهى نيشانه ئاشكراكان دييت له حهقى غهبرى خويدا . - ياسايه كى گه وره تريش هه يه ، بريتى يه له وهى كه ئينسان كاريك له سهه رمال و سامانى غهبرى هى خوى بكات ، نه گه بهرژه و هندی و دوور خسته وهى شه پى تيا بوو ، نهه كاره پيځه پي دراوه به بى مؤلهت و هر گرتن ، ته نانهت نه گهه بوو به هووى له ناوچونى

ھەندىك مالّ و سامانىش ، وەك ئەوھى كە (خضر) كەشتى يەكەى
 عەبىداركرد ، بەم ھۆيەوھ لە داگیركارى پاشاكە پزگارى كرد . - بۆبەندەكان
 واجوان وگونجاوھ كەلە ھاوپرى يەكەى جيانەبىتتەوھ لەحالىك لەحالىكاندا ،
 بەلكو بەوھەفابىت لەگەلىدا ، تائەوكاتەى بواريك بۆئارامگرتن نامىنيتتەوھ ،
 بەيەكەوھمانەوھى دوو ھاوپرى و ھاوھل لەگەل يەكترى ، لەغەيرى ئەوكارنە
 كە حەزەرۇقەدەغەيان لەسەرە ، پرىگە پىدراو وپەسەندە ، وھۆكارن
 بۆمانەوھى ئەوھاوھلى بونەو دلىياكراوھتەوھ ، ھەرەك نەبوونى پرىكەوتن
 ھۆكارە بۆدابەران و لىك جىبابونەوھ .^۱

۴- ئاشكراو شاراوھكان لەمەسەلە گرىنگەكانن كەلەم چىرۆكەوھ فىردەبىن ،
 لەسەرمان پىويستە پەلەنەكەين لەدەرکردنى بىرپاردا بەئاراستەى
 پوداوھكاندا ، كەلە ژيانماندا پودەدەن ، كەپەنگە ھەندىك كات نەبىتتە
 جىگەى سەرسوېرمان لامان ، زۆرىك لە پووداو ھەن حەزبەبىنيان يان
 بىستىنيان ناكەين ، بەلام پاش ماوھەك پووندەبىتتەوھ كەئەم پووداوانە ھىچ
 نەبوون ، بەلكو تەنھا جۆرىك بوون لەپووداوى شاراوھى خوايى ، قورئان
 ناوھپۆكى ئەم راستىيە لەئايەتى : ﴿عَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ
 وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة
 / ۲۱۶) دا پوندەكاتەو ، واتە (پەنگە شتىكيان لاناخوش بىت ، كەچى خەير
 لەوھەدايىت ، ھەرەوھە لەوانەيە شتىكتان پى خوش بىت ، كەچى
 شەرلەوھەدايىت ، بىگومان ھەرخوادەزانىت (خەيرلەچىدايە) ئىوھ نازانن) .

﴿ چیرۆکی (ذی القرنین) ﴾

خوای گه‌وره ده‌فرموویت :- ﴿ وَیَسْأَلُونَكَ عَنِ الذِّی الْقَرْنِینِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَیْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا (٨٣) إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِی الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ سَبَبًا (٨٤) فَاتَّبَعَ سَبَبًا (٨٥) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِی عَیْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا یَا ذَا الْقَرْنِینِ إِنَّمَا أَنْ تُعَذَّبَ وَإِنَّمَا أَنْ تُنْقَذَ فِیهِمْ حُسْنًا (٨٦) قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فِیُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثُكْرًا (٨٧) وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنُقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا یُسْرًا (٨٨) ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا (٨٩) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبِيلًا (٩٠) كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَیْهِ خُبْرًا (٩١) ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا (٩٢) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّیْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا یَكَادُونَ یَفْقَهُونَ قَوْلًا (٩٣) قَالُوا یَا ذَا الْقَرْنِینِ إِنَّا یَا جُوجَ وَمَا جُوجُ مُفْسِدُونَ فِی الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَیْنَهُمْ سَدًّا (٩٤) قَالَ مَا مَكَّنِّی فِیهِ رَبِّی خَیْرًا فَاغِیْثُونِی بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَیْنَكُمْ وَبَیْنَهُمْ رَدْمًا (٩٥) أَتُونِی زُبَرَ الْحَدِیدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَیْنَ الصَّدَفَیْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِی أُفْرِغْ عَلَیْهِ قَطْرًا (٩٦) فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ یَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا (٩٧) قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّی فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّی جَعَلَهُ نَدًا وَكَانَ وَعْدُ رَبِّی حَقًّا ﴾ (الكهف / ٨٣ - ٩٨) .

پیش ده‌ستپیکردنی چیرۆکه‌که :-

ئه‌مه چیرۆکی چواره‌مه له‌سوره‌تی (الكهف) دا ، چیرۆکه‌که وه‌لام بوو بو هاره‌ل دانهرانی مه‌که‌که که پرسایریان له‌په‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ) کرد ، ده‌رباره‌ی ئه‌و پیاره‌ی که به (ذی القرنین) ناسرابوو ، شیوازی قورئان له‌گه‌ڕانه‌وه‌ی چیرۆکه‌دا ، خو‌ی له‌ درێژه‌پێدان و پوونکردنه‌وه‌ی زۆرله‌ده‌دات ، که‌هیچ هیکمه‌ت و په‌ندو وانه‌یه‌کی له‌په‌شته‌وه‌نی یه‌ .

ته‌نها به‌و ناماژه‌و په‌ندو نامۆژگارپیانه ئیکتیفاده‌کات که له‌ناو چیرۆکه‌که‌دا هاتوه ، و‌خه‌لکی له‌سه‌ر (ذی القرنین) پاو‌بو‌چونی جیاوازیان هیه : ئایا پیغه‌مبه‌ر بووه یان پاشا ؟ ه‌یچ که‌سی‌کی (معصوم) ه‌ه‌والی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی نه‌ه‌یناوه ، وه‌یچ به‌لگه‌یه‌کی‌شیان له‌م ئایه‌ته‌دا له‌سه‌ری ده‌ست نه‌ که‌ وتوه که ده‌فرموویت : ﴿ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ سَبَبًا ﴾ له‌گه‌ل

ثایہ تی : ﴿ قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ ﴾ ئەوہی لیکسی دەدەنەوہ هیچ جیگیرو چەسپاونی یە ، ھەرودەھا پاووچوونی جیاوازیشیان لەسەر ناوی ھەیە . ئەوہی لەناو ثایەتەکاندا دەرەکەوئیت ، ئەو پاشایەکی باوەرداربوو ، خۆای گەرە ھۆکارو توانای پاشایەتی پێداوہ ، کە بتوانیت پیی بگاتە پوژمەلات و پوژناوای زەوی ، کەسیکی دادپەرور بوو ، لەکەسانی باوەردارنزیك بۆتەوہ ، فاسیق و لەسنوردەرچوان و یاخی بوان و خراپەکارانی سزادەدا ، وەک لەم ثایەتەدا دەرەکەوئیت کە فەرموویەتی :-

﴿ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴾ (الکھف / ۸۷ - ۸۸) . ئەمە کاری پاشایەکی موسلمان بوو کە ئەھلی دینی پایەدارکردو بەرزێ کردەوہو کافران ولەسنوردەرچوانی سزادا ، پیچەوانەیی ئەوہ بوو کە زۆریک لەکاربەدەستە موسلمانەکان پشتگیری لەبت پەرستان دەکەن و ئەھلی ئیسلام سزادەدەن ، وزیندانەکانی سەرزەوی پەرکراون لەگەنجی موسلمان ، لەکاتیکیدا کەئەوان پازین پەرورەدگار (اللہ) خوایان بیئت و ئیسلام دینیان بیئت و محمد (ﷺ) پیغەمبەریان بیئت ، ئەمانەش زۆرتینی کاربەدەستانن لە ولاتی موسلماناندا ، ئەگەر ھەموویان نەبن ﴿ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ﴾ (التوبة / ۶۷) . واتە : (دۆپوہکان فەرمان بەگوناهو خراپەو تاوان دەدەن و قەدەغەیی خەيرو چاکە دەکەن و دەستیان دەنوقینن (مال و سامان بەشی کەس نادەن) ئەوانەیی خوایان فەرماوش کردوہ ، خوایش ئەوانی پشت گوی خستووہ) .

خۆای گەرە باسی باوەردارانی راستگۆدەکات و دەفەرموویت :- ﴿ الَّذِينَ إِن مَكَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴾ (الحج / ۴۱)

واتە : (ئەوانەیی کە پایەدارمان کردن لە زوویدا ، نوێژو دروشمەکانی بەچاکی پادەگرن ، زەکاتیش بەتەواوەتی دەدەن ، فەرمان بەچاکە دەکەن ، وقەدەغە لەخراپە دەکەن ، سەرئەنجامی ھەمووکاریکیش ھەربۆلای خوا دەگەرێنەوہ) .

لە پوکارە چاکەکانی ئەم پاشایە ، ئەوہ بووہ کەدەست پاک بووہ بەرامبەر ھەموو ئەو شتانەیی کە لەدەستی خەلکیدابووہ ، کاتیکی پیی ووترا :- ﴿ فَبَلَّ

﴿ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴾ .

واته : (ئایا خرجیهک و پارهیەکت بۆ کۆیکهینهوه تا بهربەستیەک له نیوان ئیمه و یهنجوج و مهئجوجدا دروست بکهیت ؟) . ئهو لهوهلامیاندا ووتی : ﴿ قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ ﴾ واته : (ئهو دهسهلات و زانیاری و شتانهی پهرومردگارم پێی بهخشیوم چاکتره بۆ من (لهپارهو سامان) . وهک سولهیمان (علیه السلام) فرمووی : ﴿ أَتُمِدُّونَ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ ﴾ (النمل / ۳۶) . واته : (سولهیمان (علیه السلام) بهتورپیی یهوه به نوینهرهکانی (بهلقیس) ی ووت :- ئیوه دهتانهوئیت به مال و سامان و دیاری کۆمهکیم بکهن؟! من دلنیام که ئهو شتانهی خوا پێی بهخشیوم , لهوه چاکتره بهنرختره , کهبه ئیوهی بهخشیوه) .

ئهوێ له چیرۆکهکه بهدهست هاتوه , پاشا بووه پۆژهلات و پۆژئاوای بۆ نزیک خراوهتوه , و یارمهتی ئههلی ئیمانی داوه سزای بتهپرستانیشی داوه , ئهو کاری لهبهرژهوهندی بهردهستهکانی کردوه , ههستاوه به ئهجامدانی چاکسازی لهسهر زهویدا , ههموو ئایهتهکان ئاماژهیان بهمهداوه , وهک لهم ئایهتهدا هاتوه :

﴿ وَسَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴾ واته : (لهههوا قسهی خووش و فرمانی ئاسان و کاری سوکی دهدهین بهسهر دا .) ئایهتهکان لهکۆتاییدا ئهوهیان دهبرپویهکه ﴿ سَدًّا ﴾ بهربەستیکی دروستکردوه , ئهوهیش لهم ئایهتهدا ئاماژهی بۆکراوه :- ﴿ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴾ واته : (بێنی خۆر ههلهدیت لهسهر قهومیك که پهناگهیهکیان نی یه تا له تینی خۆیان بپاریزن) . وهک ئهوێ بیناو بالهخانهی بۆ دروستکردبن , که جهستهیان لهگهرمی تیشک و تینی خۆر بپاریزیت , یان جل و بهرگی بۆ نامادهو دهستهبر کردبن , ئهمهش لهناو ئایهتهکهوه ومردهگیریت .

دیینه سهرماناکردنی ئایهتهکان :-

﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّذِينَ قُلُ سَأَلُوا عَنْكَ مِنْهُمْ نِكْرًا ﴾ (الکهف / ۸۳) .

ئایهتهکانی چیرۆکهکه بهو پرسیاره دهست پێ دهکات , که هاوهلدانهران ئاراستهی پێغهمبهر (ﷺ) یان کرد , ئهوهیش ئهو پرسیاره بوو که (یهود)

جوله که کان ، هاوه آدانه کانیان فیئرکرد که له پیغه مبهەر ﴿﴾ ی بکهن ، ووتیان : پرسپاری ئی بکهن دهرباره ی نهو پیاهوی دوسوپایه وه ، به پوژهلآت و پوژئاوای زهویدا ، چیرۆک و بهسهراته که ی چونه ؟ .

ئایه ته که ده لئیت :- ئه ی محمد ﴿﴾ ئهوان پرسپارت ئی ده کهن دهرباره ی هه والی (ذي القرنين) تۆیش پییان بلی : گو شهیه که له بهسهراته ی ئه وتان بۆیاسده کهم . گێڕانه وه ی ئهم بهسهراته و چیرۆکه له لایه ن پیغه مبههرخۆیه وه نه بوو ، به لکو له لایه ن خوای گه وره وه فیئرکرا .

لیهرده تییینی ئه وه ده کهین که خوای گه وره چۆن پیشتیوانی له پیغه مبههره که ی کرد ، و ئه وه لگه گه وره یه ی دایه ، ئهوان پرسپار دهرباره ی (ذي القرنين) ده کهن ، خوای گه وره ییش وه لامی راست و دروستیان له سهر زمانی پیغه مبههره وه بۆ ئاماده ده کات . کاتیک پیغه مبههر ﴿﴾ ئه وه هه والیه یان پی بگه یه نئیت ، واته : قسه که ی راست و حقه ، و ئه وه هه والیه ی که ئه وه ده یادت له خوای گه وره وه وه ریگرتوه ﴿﴾ إِنَّا مَكْنَأُ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا (٨٤) فَأَتَيْنَعَ سَبَبًا ﴿﴾ (الکهف / ٨٤ - ٨٥) .

بیگومان خوای گه وره هیزکی گه وره ی جهسته یی و بیرکردنه وه یه کی پوناکی پی به خشی بوو ، و بهسوپایه کی گه وره به هیزیش پشتیوانی لی کرد بوو ، و خوای گه وره توانا وه سه لاتی له سهر زهویدا پی به خشی بوو که دهستی به سهر هه موو شتیکیدا ده گه یشت و ده ی توانی دوژمنانی ژیر ده ست بخت و سود له خهیر و به ره که تی زهوی وه ریگریت ، هه موو پیگا و بان و سه رچاوه ئاوی یه کان له ژیر ده سه لاتی ئه ودا بوون ، هه یچ شتیکی له دهستی یاخی نه ده بوو ، ته نانه ت ده ریا گه وره کانیش . (السبب) واته : ئه وه هۆکار و پیگایه یه که ده یگه یانده مه بهستی خوازاو دیاریکراو ، خوای گه وره هه موو هۆکاریکی بۆ ژیریار خستبوو که توانی به هه موو جیهاندا بسورپته وه پزگاری بکات و ئاموژگاری و پێنمای خه لک بکات و له بواری چاکسازیدا کاربکات .

(ابن عباس و قوتابی یه کانی (السبب) یان به زانست لیکدا وه ته وه ، واته خوای گه وره زانستیکی وای پی به خشی بوو که بتوانیت له سهر زهویدا سه قام گهرو دامه زراوی بکات و ده سه لاتی پزگار کردن و سه ره که وتنی به سهر دوژمناندا هه ییت .

﴿ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَرْحَبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ مُعَذِّبٌ وَإِنَّمَا أَنْتَ تَتَّخِذُ فِيهِمْ حُسْنًا ﴾ (الكهف / ٨٦)

(خوی و له شکره کهی) کهوتنه پئی هتا کاتیک گه یشتنه ئه و پهری ناوچه کانی خورناوا ، (که و دهاته بهرچاو) له گوئیکی قوپاودا خورناوا دهییت ، له و شوینه دا پئی کهوت له قهومیکی (خوا نه ناس و بی دین) ، نیمه ییش پیمان ووت :- ئه ی (ذو القرنین) یان ئه وهیه به سزا له ناویان دههیت ، (نه گهر له سهر کوفرو تاوانیان بهردهوام بوون) یان چاکه یان له گه لدا دهکهیت ، (نه گهر شوینی نیمان و چاکه کهوتن) . له راستیدا خور له ناسماندایه و له سهر هیچ شتیکی زهوی ئاوا نابیت که ئه و بیشاریته وه ، به لکو ئه و ناوابونه له بهر چاوی بینهرکه واهرکه و توه ، نه گهر ناخو جه مسهره کانی خور به (سد و نو) جار له جه مسهره کانی زهوی گهره تره ، ئیت چوئن ، ئه و خوره گهره وه له سهر چاوه کی ئاوی رهش بووی سهر زهویدا ئاوا دهییت ؟ ئه مهش نابیت ته نها له بهر چاوی ئه و کهسه واهرکه ویت که سهیری دهکات ، وهک نیمه دهییین له پشت شاخیکه وه یان ده ریایه که وه ئاوا دهییت . پاشان چوه وه شوینه قهومیکی بینی له دهوری ئه و سهرچاوه ئاوه نیشته جی بوون ، له و ناوچه گهرمه ، که پیویستیان به بهرگ و داپوشهری ئه ستور بووه تا له گهرمی و تینی خور بیان پاریزیت . ﴿ قَالَ أَمَا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ﴾ پاش ئه وه ی بانگهوازی ئه و قهومه بی باوه ره ی کرد بو حق و راستی و نیشاندانی ریگای خوا په رستی ، ئه واهرکه س ئه و بانگه وازه ی په تکرده وه ، ئه و سته می له نه فسی خوی کردوه به مانه وه ی له سهر هاوه ل په رستی و په تکرده وه ی نیمان ، ئیت ئه و کهسه شیوا ی سزادان دهییت له لایه ن (ذو القرنین) وه ، و ﴿ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴾ (الکهف / ٨٧) . به و جوړه له پوژی قیامه تیشدا ، کاتیک بی دین و هاوه ل دانهران فره ی دهرینه ناو ناگری دوزه خه وه ، به راستی سزا که یان تووندو به ئازار دهییت . ﴿ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴾ (الکهف / ٨٨) .

هرکه س له وان نیمان بهییت و بییته شوین کهوتوی (ذي القرنین) خوابه تاک و ته نها و بی هاوه ل بزانییت ، بیگومان ئه و کهسه له پوژی وهرگرته وه ی

پاداشتدا لای خوی گه وره پاداشتی چاکه وهرده گریت . و له دنیا شدا کاریان ناسان ده بیئت و ژیانیکی خووش و کامه رانی به سهر ده بهن و له لایهن (ذي القرنین) هوه مامه لهی باشیان له گهل ده گریت و قسه ی جوانیان بو ده گریت . زهوی بو نه وان ده بیته لانکه و شوینی هه وان هوی ئارام , خراپه و کوشتنیان تووش نایهت , و مال و شوینه واریان تیک نادریت و ویران ناکریت .
﴿ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴾ (الکهف / ۸۹) .

ئینجا پوشتنه که ی به ره و ئاراسته یه کی تر گوپی پاش نهوی که چاکه و دلنیایی له و ناوچه یه دا سه قامگیر کرد , بهرنامه ی ئیسلام ی تیا بلاوکرده وه , نه و هه کارانه ی گرت بهر که خوی گه وره پامی کرد بوون له بواری خه یرو چاکه ی گشتی , له سهر زه ویدا .

﴿ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجْهَهَا تَطَّلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّنْ دُونِهَا سَبِيلًا ﴾ (۹۰) كَذٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿ (الکهف / ۹۰ - ۹۱) .
ئینجا (ذو القرنین) پووی کرده خوهره لات , له و شوینه ی که خووی لی هه لدیت , خوړ چه ند شوینیکی هه له اتنی هه یه , چونکه هه ره قه ومیک شوینی خوهره لاتنی خو ی هه یه , واته هه ریه که یان خوړ هه لاتنکیان هه یه .
گرنگ نه وه یه که نه م قه ومه په ناگه یه کیان نه بوو که له تینی خوړ بیانپاریزیت له کاتی هه لاتن و دهرکه وتنیدا .

نهم ئیکدانه وه یه ش جیاوازی راو بووونی زانیانی له سهره :-

۱- هه ندیکیان ده لئین : له ناو دهشت و تهختایی دا نیشته جی بوون , ناوچه که شاخی تیا نه بووه تا سیبه ریان بو بکات له تیشکی خوړ پاریزراو بن , که هه لدهات یه کسهر له ناو ماله کانیان دا بوو .

۲- هه ندیکی تریان ده لئین : خانوو مالیان نه بوو تا له تیشکی خوړ و گهرمی یه که ی بیانپاریزیت و لییان نه دات , له بهر نه وه یه که م دهرکه وتنی له سهر نه وان بوو .

۳- هه ندیکی تریان ده لئین : شتیکیان نه بوو له جل و بهرگ جهسته ی خوینی پی داپوشن , واته پووت و په جال بوون . پیش نه وه ی قورئان باسی خو ی له سهر (ذي القرنین) ته واو بکات و فتوحاته کانی باس بکات , و پیش

ئەوێ باسی کارە گرنگەکی بکات لەناوچەیی باکووری زەویدا . قورشان دان دەئیت بەراستیەکی بنەرەتی دا ، کەدەفرموویت : ﴿ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴾ (الکھف / ۹۱) .

واتە : بەراسی خوای گەورە زاناو شارەزایە بەحالی (ذو القرنین) ئاگای لەمەئس و کەوتەکانیەتی ، ئاگاداری هەوایی خووی و سوپاکەییەتی ، هەنگاوەکانیان بە پشتیوانی خوا دەئین ، بگەنە هەر شارێک و ناوچەیکە یان پیای بپۆن و دەستی بەسەردا بگرن ، خوا ئاگادارە لێیان^۱ . پاش ئەوێ کەگەیشتنە ناوچەیی خۆرەلآت و ناوچەیی خۆرئاوا ، یاسای دادپەرورەنەیی دانا بۆ کۆمەڵگاکان و بانگەوازی پێنمایی پێگای راستی پێ گەیاندن ، کەپابەند بن پێوێ ، هەمکەس پابەند بێ پێوێ ، ئەو مامەلەیی چاکی لەگەڵ دادەکرێت ، و هەکەسیش پەتی بکاتەوێ ئینکاری بکات ، ئەو سزادان باشترین کارە بۆی . لەبەر ئەو لەهەموو ناوچەیکە ئاوەدانی دا بانگەوازی کە تازە کردەوێ بەهەموو خەلکی گەیاندا ، بەهۆی ئەو دەسەلآت و ھۆکارەیی کە خوای گەورە بە ئەو بەخشیبوو .

﴿ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا (۹۲) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴾ (الکھف / ۹۲-۹۳) .

زانا (القاسمی) دەئیت : واتە پێگای سییەمی گرتەبەر کەلەنیوان خۆرەلآت و خۆرئاوای زەویدا بوو ، هەتا گەیشتنە نیوان دوو شاخ کەدوو بەریەستی گەورەو بەھیز لەنیوانیاندا دروست کرابوو .

دکتۆر (صلاح عبدالفتاح خالدی) دەئیت : ئەم ناوچەییە دەکەوێتە باشوری چیاپی (قوقاز) ھو ، کەئێستا بە (ئەرمینیاو جۆرجیاو ئازەربایجان) ناودەبرێت .

۱ / (مع قصص السابقين في القرآن) ل (۵۲۹ - ۵۳۰)

۲ / (قصص القرآن الكريم وسيرة سيد المرسلين) ل ۲۰۶ .

دکتور (محمدنیر الجنبان) دهلیت : ئەم قەومە لە قەومەکانی پیشتر زیاتر دواکەوتوو نەزان بوون ، وا دەرەدەکەوێت کەئەمانە قەومی (مغول) بوون ، قسەکردن و دەرپرینیان لە قۆناغی تازه دروست بووندا بوو ، هیچیان نەدەزانی تەنها ئەوانە نەبیست کەلەنیوان خۆیاندا بەکاریان دەهینا ، لە زمانی کەسانی غەیری خۆیان تی نەدەگەیشتن ، هەرچەندە لیشیان نزیک بووایە ، قورس و گران بوو لەسەریان ، بەلام (ذو القرنین) بەو زانست و هۆکارانەی خوا پیی بەخشیبوو توانی لەزمانیان تیگات ، وەداواکاریەکانیان بیستیت ، ئەو داواکاریەئەوانیش بریتی بوو لە ئاژەدان بەسکالاکردن لەدەست دراوسیگانیان کە ئازاریان دەدان ،

﴿ قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّا يَا جُوجَ وَمَا جُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴾ (الکھف / ٩٤) . دراوسیگانیان بریتی بوون لە (یاجوج) و (ماجوج) .

(یاجوج) لە (التړك) ن و (ماجوج) لە (الجبل و الديلم) ن ، و تراویشە یەك قەبیلەن و ئەم ناوەیان هەلگرتوو ، چونکە دەچنەو سەر (یافث) ی کوپی (نوح) . ئەم قەبیلە یە دەرەچن و دادەبەزن بۆ زەوی قەومە دراوسیگانیان لەوهرزی بەهارد ، هەرچی شتیکی سەوزی تیا ببینن دەبخۆن ، و تراو مەرووفیش دەخۆن ، و و تراو کاری کوشتن و ستەم و دەست درێژی نەجام دەدن لەسەر دراوسیگانیان ، ئەمەئە دەربارەیان باسکراو زۆر لەناو شەپو خراپەدان و ، خۆپاراستن لییان زۆر پیویستە ، لەبەر ئەوە داویان لە (ذی القرنین) کرد ، کە مال و سامان و خەرجی بدەن ، تا بەرەستیک لە نیوان ئەوان و (یاجوج و ماجوج) دا دروستبکات . دەلین : کە ئەوان ئەوەندە مال و سامان و خەرجیان بوو ، بۆچی خۆیان (سد) بەرەستەکە دروست ناکەن ؟ پەرنگە قورسی و ناپەرەحتی زۆریان توش بیست ، لەوانە :- نەبونی شارەزایی لەدروستکردنیدا ، پەرنگە بەهۆی ناکوکیانەو نەتوانن تەواوی بکەن ، پیویستی بە هیزیکێ گەورە یە کە بیپاریزیت ، لەبەر ئەوە ئەوان ئەو مال و سامانەیان پیشنیار کرد بۆ (ذو القرنین) .

﴿ قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴾
(الكهف / ٩٥) .

(ذو القرنين) ټو هیزو توانایه ی هه یبوو ، نیسبه تی دایه پال خوی گه وړه ، که قوډرته تی خویبه توانای ټو کارانه ی داوړه تی و یارمه تیدهری تی ، ووتی : خوی گه وړه هیزو توانای داوړه تی و به توانای کردوم له سر جی به جی کردنی قورسترین کار ، جا ټمه خهیره و چاکتره ، به لام ټیوه به جهسته و هیزو تواناتان یارمه تیم بدن و کارم له گهل بکن ، پارو سامان و خهرجیم له ټیوه ناویت ، ټو به به سته له بهر ژوهندی خو تانه ، ده بیت توانای خو تان به گهر بخن بو دروستکردنی ، تا هست به نرخی کارکردن بکن ، بیگومان دروستکردنی هیچ شتیک بی کارکردن و به ته مه لی و پال دانه و نایه ته به رهم ، به لکو به هه ولدان و ماندو بوون پیک دیت ، به و جوړه (ذو القرنين) پشتی به خوی گه وړه به سته له پیښدا ، پاشان به به شداریکردنی که سه سود به خشه کان ، له گهل ټو که سانه ی که شاره زایان هه بوو له و کاره دا هه سته به نه خشه دانان ، بو دروستکردنی به به سته کی به هیزو سر سوړه ټنر ، که پیښتر هاو شیوه نه بوو بیت ، و دواتریش دروستنه کریت ، کاره که ی دابه ش کرد به سر که سه کاند ، به پیی ی تواناو تایبه تمندی و شاره زایی یان . ﴿ أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قَطْرًا ﴾ (الكهف / ٩٦) .

(ذو القرنين) داوای له خه لکی ټو قه و مه کرد که پارچه ی ناسنی بو ناماده بکن ، تاله ټیوان هر دوو شاخه که دا دایبیت و هلی بجیت .

پارچه ناسنی گه وړه و پته و بوو ، که له ناو چه یه که دهیانبری و دهیانپنا ، که ماده ی کانزایی زوری تیاوو ، که ناوچه ی (ارمنیا و جورجیا) بوو ، ناسن و مس زوړبوو ، هه وړه ها پوه و دارستانیش زوړبوو ، هه وړه ها گیانه بهرو نارته لی باری هه بوو ، که پی تان ده گوینزایه و بو ټو ناوچه دوره پارچه ناسنی گه وړه یان هیئا ، و له و ناوړه دا دایاننا ، و له سر یه که هه لیانچنی ، به رده وام به رزیان ده کرده و ، هه تا ټمپه و ټو په پی شاخه که ی پر کرده و تاناستی لوتکه به رزه کانی ، پاشان فرمانی پی کردن که ناگر له ژیر ټم ناسنانه دا داگیر سینن و فوی پیا بکن ، ده بیت ناگریکی زوړگه وړه و به تین .

لەھەمان كاتدا (ذوالقرنین) فرمانى كرد بەكۆمەلىكى تر ، كه (مس) بتويتهو و نامادى بكن و بوى بهينن .

ئىنجا قۇناغى دواى ئەو دىت كه مسه تواوه كه بكات بە سەر ئاسنەكەدا كه گەرم كراوه ، ئىنجا ھەردووكيان تىكەل بەيك بوون ، و بوونە داپشتەيەكى بەھىزو پتەو .

بەراستى (ذوالقرنین) ئەندازىارىكى شارەزاو كارامەبوو ، خواھنى ھىزو توانا و ھەستكردىكى گەرو و ناوازەبوو .

خوای گەورە پىنمايى كرىبوو بۇ پىگايەكى بەھىزو سەير ، لە قايم دروستكردى ئەو بەرىستە بەھىزە ، بەوكارە توانى مس و ئاسنى تواو بەسەر يەكدا تىكەل بكات .

(سید قطب) دەربارەى ئەمە دەلیت :- (ئەم پىگاو شىۋازە لەسەردەمى نویشدا بەكاردىت ، بۆبەھىزكردى ئاسن ، بىنراو تىكەل كرىدى نىسبەتىك مس بەئاسن ، ئەوا بەھىزو بەرگىيەكەى چەندجاردەكاتەو ، خوای گەورە (ذوالقرنین) ى بۇ ئەم كارە پىنمايى كرد ، ولەناو قورئاندا تۆمارى كرد ، بوو بەپىشىنە بۇ زانستى بەشەرى لە چەرخى نویدا ، چەند سەدەيەكى بەسەردا تىپەربوو ، كه خوای گەورە ھەرخۆى دەيزانىت .^۱

كاتىك (ذوالقرنین) لەدروستكردى بەرىستەكە تەواو بوو ، (یا جوج و ما جوج) ھەروەك عادەتى خۇيان ھاتن بۇ ئەو ھى لەبەرىستەكە تىپەرن و فەساد و خراپە بلاۋىكەنەو ، بەلام لەپرىكدا لەگەل ئەو بەرىستەدا پوو بەروو بوونەو ، پىگەى ئەدان تىپەرن ، وىستيان بەسەردا سەركەون و خۇيانى پيا ھەلزنن ، بەلام نەیانتوانى ، چونكە لەئاسنى ساف و لوس دروستكرابوو ، وشوینى دەست پىوگرتىشى نەبوو ، ، كەس نەیتوانى خۆى ھەلزنیت پيايا ، ھەولیاندا بىروخىنن و لايبەرن ، ئەو شىيان نەتوانى ، چونكە لە ماددەيەكى بەھىزو كارىگەر دروستكرابوو .

ئایه ته كه هه وه بئ ئه نجامه كه یانی تو مار كردو فهرمووی : ﴿ فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴾ (الكهف / ۹۷) .

ئهم بهر بهسته هۆکاریك بوو بۆ پئیگه گرتن له هیرش و پهلاماره كانی (یاجوج وماجوج) و خراپه کارییه كانیان . خوای گه وره له ئایه ته كه دا جیاوازی له نیوان دوو (فعل) كرداردا كردوه ، ئه ویش به لابر دنی پیتی (ت) تاء له یه كه میاندا ، ئه مهش بۆ ئه وه یه كه سهركه وتن به سهه بهر بهسته كه دا سوكترو ئاسانتره له چاو كونكر دنه كه یدا ، كه ئه وان نه یان توانی هیچیان ئه نجام بدهن ، ئه مهش له بهشه ئایه تی ﴿ فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ ﴾ .

وهك ئه وه ی ئهم (فعل) كرداره بیه ویت یارمه تی ئه و كه سه بدات بۆ سهركه وتن و خو هه لزان . به لام (فعل) كرداری دووهم ﴿ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴾ له م به شه ی ئایه ته كه دا پیمان ده لیئت : كار ه كه له گه ل ده ر پرینه كه دا زۆر له بارو گونجاوه .

چونكه كونكر دن و پوخاندنی بهر به سته كه پیویستی به هیزو هه ولدان یكی زۆر گه وره هه یه و زۆر قورسه و كاتی زۆری ده ویت ، پیویستی به چه نده ها ئامیرو ئامرازی كونكر دن و پرین هه یه ، و پیویستی به پیاوانی به هیزو كارامه و زۆر به توانا هه یه ، كه هه مووتوانا و وزه ی خو یان به كاربخه ن و زۆر خو پراگرو ئارامگرین .

كه واته لابر دنی (ت) تاء له به شه ی یه كه م دا بۆ سوکی و ئاسانی بوو .

وما نه وه یشی له به شه ی دووهم دا ، بۆ قورسی و گرانی بوو . لی ره دا ئه وه به بیرماندا دیت كه وشه و ده ر پرینی قورنانی وورده کاری تیا به كار هی تراوه ، و له گه ل ناوه روکی ئایه ته كانی شدا گونجاوه ﴿ قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دُكَّاءً وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴾ (الكهف / ۹۸)

ئینجا (ذوالقرنین) سهیری بهر بهسته گه وره که ی کرد که خه لکی له هیرش و په لاماره کانی (یاجوج و ماجوج) پاراست ، ووتی : ﴿ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ﴾^۱ بهراستی ئهم بهر بهسته مایه ی هیئانی په حمهت و بهزهیی په روهردگارم بوو بوئهو دراوسیئانه ی که سکا لاو شکاتیان له دهست (یاجوج و ماجوج) هه بوو ، ئهوانی له ئازاری ئهو کومه له خراپه پاراست و ژیانیکی وای بو سازاندن که به ئارامی و ئه مانه وه بژین ، به لام تا ماوه یه کی دیاریکراو ، کاتیک ئهو ماوه یه ته و او بوو کوتایی هات ، ئهوا بهراستی ئهو بهر بهسته له بن دیت و که لی تیده که ویت و پینگا بو دهرچونی (یاجوج و ماجوج) دهکریته وه ، ئه مهش له بهر و کوتاچونی دنیا دا ، له بهر بهسته و زیندانه که یان دهر باز ده بن و دهست ده که نه وه به خراپه و ویرانکاری ، ههروه کو چون له سه ری پاهات بوون ، هیچ هیزیک له بهر ده میاندا خو ی ناگریت ، وه که ئه وه ی که (ذوالقرنین) توانی ئهوان له خراپه کاری و ئازاردانی دراوسیئانیان قه دهغه بکات . به لکو له داهاتو دا به ناو هه موو جیهاندا بلا و ده بنه وه ، خوای گه وره له سوره تی (الانبیاء) دا دهر باره یان ده فهرمو ویت :-

﴿ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴾ (۹۶) وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقِّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿ (الانبیاء / ۹۶ - ۹۷) .

واته : (تائه و کاته ی بهر بهسته که ی (ذوالقرنین) له سه ر (یاجوج و ماجوج) دهکریته وه) ئه مه یه کی که له نیشانه کانی نزیک بو نه وه ی کوتایی دنیا) و ئه وانه ئه وکاته له هه موو کون و که لی نی که وه به لی شا و په یداد ه بن و ژورده بن ، ئه وسا ئیتر به لی نی راستی نزیک ده بیته وه و دهست پیده کات ، ئینجا ده بینیت چاوی ئه وانه ی بیبا وه بن ئه بله قه وزه ق ده بیت ، ئینجا ده لئین : هاوار بو ئیمه چاک بینا گا بووین له م پوزه ، له م سه ره نه نجامه ، نه که له بهر ئه وه ، به لکو ئیمه هه رسته مکارین !!) .

نه و پښه گرتنه له وان له پښت نه و بهر به سته وه ده بڼه هوكارى زور بوون و نه وه خستنه وهى نه وان ، كاتيك پښه گرتنه دران دهرچن ، نه و به ليشاو دهرده پهرن و دهسته دهسته و كوښل كوښل كه ژماره يان له بن نايهت .

﴿ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴾ (الكهف / ۹۹) واته : (له و پوږه به دواوه و ازمان ليهيانوان تاوهك شه پوږ به ناو يه كدا بڼه ، يان و ازمان ليهيانوان بو نه و پوږه) (كه بهر به سته كه ده شكيت و به پهله وه كو ليشاو دينه دهرى) و به ناو يه كدا شه پوږ ددهن ، ئينجا فووده كريت به - صور دا ، به و هو يه وه هر هه موو خه لكى به ته واوى كوډه كينه وه (بو ليپر سينه وهى پوږى قيامهت) .

﴿ په ندو وانه به سوو ده كاني چير و كه كه ﴾

۱- زانا (القاسمى) ده لښت :- له و په نده به سوو دانه :-

- خواى گه وړه هه نديك كه س له به نه كاني به سهر كه ساني تردا پله و پا يه دار ده كات و بهر زى ده كاته وه ، وله وهى كه خوى بيه وښت به بى حساب له مولك و دهسته لات و پاشايه تى پى ده به خشيت ، كه نه مه ش حيكمه تى شاره وى تيا يه و دهسته لات و قودره تى خواى گه وړه دهرده خات .

- ناماز ددان به گرتنه بهرى هوكاره كان ، و پيكر دن و گهران به دواى سوننه ته كاني خوا له بو نه وهر دا به هه و لدان و كار كردن ، به پيى هه و لدان و توانا به گه پر خستن ، ده سكه و ت دهرست ده كه وښت و پهى به شته كان ده بهيت ، نه وهى دهر باره وى (ذوالقرنين) گيږدرا يه وه ، له گهران به سهر زه ويدا بو شو ينى هه له اتنى خوږو شو ينى نا و ابوونى و باكورى زه وى ، و كو لنه داني و ، هه زكردنى به گه يشتنى شو ينى دهر ورجيا وازه كان ، و پو و به پو و بونه وهى له گه ل مه تر سى يه كان و ، سهر كه و تنى به سهر نار هه تى و بهر به سته كان دا و په رڼه وهى له دهر ياكان ، پاشان به ده سته ينانى نه و فخر و شاناز ييه گه وړه كه كه لى تى ناكه وښت ، نه مانه گه وړه ترين په ندن بو خاوهن بينايى يه كان .

- له سهر پاشا و كار به دهستان پيوسته ده ستيك بن بهرامبر مال و سامانى خه لكى و بهر ده سته كان يان ، و بى ته ماع و دنيا نه ويست بن له وهر گرتنى كرى بهرامبر كاريك كه دپه پيش بو يان ، نه وهى كه خواى گه وړه به وى داوه

پاراستنى رېزوشەيدا بوونىتى بۇ خوشەويستى .

۲- (القاسمى) دەلىت :-

• يەككىكى تر لەپەندەكان ئەوھىيە كە ، تواناو ھىمەت چالاك بىكرىت بۇلابردنى بەرپەستەكان .

• دەستپىشكەرى بىكرىت بۇ كارە بەرزو بالاكان .

• ھەركەس بەسەر دوزمەنەكانىدا سەركەوت ، ناگونجىت سەرشۆپيان بىكات و بىيانكاتە بەندە ، بەلكو بەدادپەرۋەرانە مامەلەيان لەگەل بىكات ، پاداشتى چاكە بەچاكە بدات و سزاي خراپەكارانىش بدات .

• لەسەرپاشاوكارەدەست پىيوستە ، تواناي خۇي بەگەربخات لەسەرپاراستنى وولات ، و دەستە بەركردنى ئەمن و ئاسايش بۇ ھاۋلاتيان .

• باسكردنى نازونىعمەتەكانى خۋاي گەرە كاتىك بە پايان دەگات .

• ئاساندنى بەرھەمى كارى گرنگ بەكەسانى تر ، تاناستەكەى بزانن ، وبتوانن شوكرانە بژىرى بگەن .

• راگەياندىنى دەنگ وباسى قىامەت و كۇتاھاتنى دنيا بەكەسانى تر ، تادلەكان پابەندىن بەرۋژى قىامەتەوھ ويادى لايان زىندويىت .^۱

۳- ھەرچەندە ئىنسان بەھىزو دەسلەت بىت لە بە جى گەياندىنى كارەكانىدا ، لەسەرى پىيوستە لەخۇي نەگۇرپىت ، بىگومان (ذوالقرنین) لە ھەمووكارەكانىدا پشتى بە تواناي خۋايى بەست ، پاش تەواوكردنى كارى بەرپەستەكە وتى :- ﴿ قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ﴾ و كاتىك پىشنىارى يارمەتى ماددى و سامانىيان بۇ كرد وتى :- ﴿ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ ﴾ لە كۇتايىشدا كاتىك دەربارەى لەناوچوون و فەوتانى بەرپەستەكە دەدوئىت ، بىگومان بىرى ناچىت دىارى كردنى كاتەكەى نىسبەت بداتە پال خۋاي گەرە .^۲

۱/ بەكورتى و دەستكارىەوھ لە (محاسن التأويل) (۸۷ / ۹۰)

۱/ (مع قصص السابقين في القرآن) ل (۵۴۶) بە كورتى .

۲/ (الامثل في تفسير كتاب الله المنزل) (۳۲۳ / ۹) .

٤- جیاوازی نیوان وشەیی (الخَبَر ، و الخُبْر):-

وشەیی (الخَبَر) لە چیرۆکی موسادا دوو جار هاتوووە ، وەك خۆای گەورە دەفەرموێت :-

﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيَكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ﴾ (النمل / ٧)
 ھەروەھا ئایەتی :
 ﴿نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيَكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ﴾
 (القصص / ٢٩) .

موسا (علیه السلام) کاتیەک لە گەڵ خێزانەکەیی چوونە ناو دەشت و دەر و بیابانیەک بۆ میسر دەگەڕانەووە ، پێگاکەیی لێ وون بوو ، پاشان ئاگریکی بینی لە دورەووە ، چوو بۆلای تا بە لکو لەوێ کەسیک ببینێت و ھەوالی لێ بپرسیت و ئەویش پێگای نیشاندات ، ھەزی دەکرد لەوێ ھەوالی دەست بکەوێت .
 بەلام وشەیی (الخُبْر) تەنھا لە سورەتی (الکھف) دا هاتوووە :-

لە چیرۆکی پێشترماندا (خضر) بە موسای (علیه السلام) ووت :-
 ﴿ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴾ (الکھف / ٦٨) خۆای گەورە لەم چیرۆکەدا دەربارەیی (ذو القرنین) فەرمووی :- ﴿ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴾ (الکھف / ٩١) جیاوازی نیوان ھەردوو وشەکە :

(الخَبَر) : (هُوَ الْعِلْمُ بِالْأَشْيَاءِ الْمَعْلُومَةِ مِنْ جِهَةِ الْخَبَرِ) واتە : (زانیینی شتە دیارو ناسراوەکان لە پێگەیی ھەوالەووە) .
 بەلام (الخُبْر) واتە : (فَهُوَ الْمَعْرِفَةُ بِبِوَاطِنِ الْأَمْرِ)^١ واتە : (زانیینی ناوھێوک و شاراوو نھینی کارەکان) .

واتە : ئەگەر ھات زانستەکە پەيوەندی دار بوو بە ھەوالی دەرەکی شتەکە ، و شتەکەیش دیارو ئاشکرا بوو کارەکش ئاشکرا بوو ، ئەو (الخُبْر) ئەگەر پەيوەندی دار بوو بە کاری ناوھێوک و نھینی و شاراوەکانەووە ، و شاراوەیی

شتهکان و نهیئی یهکانیان و پیچ و پهنادار بوو ، ئهوه (الخَبَر) ه .
 ئهه وشهیهش بویه تهنها له سورتهی (الکف) دا هاتوه چونکه سورتهکه
 زانستی به نهیئی شاروهکان تیایه - بهفرمانی خوا - و نهیئی و شاروهیی و وردی
 هندی که کارهکان دهردهخات .
 موسا (علیه السلام) هندی که شت له (خضر) دهیینیت ، که راستی
 یهکانیان نازانیت ، و نازانیت نهیئی یهکهی چی یه ، لهبهر ئهوه ئینکاری
 دهکات .

﴿ زانینی ناومرؤک و شاروهو نهیئی کارهکان ﴾

واته : ئهگهر هات زانستهکه پهیوهندی دار بوو به ﴿ ههوالی دهرهکی شتهکه ،
 و شتهکهیش دیار و ئاشکراوو کارهکهش ئاشکراوو ، ئهوه (الخَبَر) ه ئهگهر
 پهیوهندی داربوو به کاری ناومرؤک و نهیئی و شاروهکانهوه ، و شاروهیی
 شتهکان و نهیئی یهکانیان و پیچ و پهنادار بوو ، ئهوه (الخَبَر) ه .
 ئهه وشهیهش له سورتهی (الکف) دا هاتوه ، چونکه سورتهکه زانستی
 به نهیئی شاروهکان تیایه - بهفرمانی خوا - و نهیئی و شاروهیی و وردی
 هندی که کارهکان دهردهخات .

موسا (علیه السلام) هندی که شت له (خضر) دهیینیت ، که راستی
 یهکانیان نازانیت ، و نازانیت نهیئی یهکهی چی یه ، لهبهر ئهوه ئینکاری
 دهکات .

(خضر) پئی دهلیت :- ﴿ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴾ (الکف / ٦٨)
 (ذو القرنین) هلدستیت به ئهجامدانی هندی که کار ، که زوریک له خهکی
 هیچ زانستیکیان پئی نیه ، ئهوهی له ویزدان و دلونیتهی ئهودییه لای خهکی
 شاروهیه ، بهلام خوای گهره زانستی پئی هیه ، و لئی ئاگاداره .^١

١/ (مع قصص السابقين في القرآن) ل (٥٣٠ - ٥٣٢) به کورتی و دهستکاری کردنهوه .

﴿ جبرؤکی قارون ﴾

خوای گه وره له سوره تی (القصص) دا ده فهرمویت :- ﴿إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ (٧٦) وَابْتَغَ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ (٧٧) قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَكَأَكْثَرَ جَمْعًا وَلَا يَسْأَلُ عَن ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ (٧٨) فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ (٧٩) وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ (٨٠) فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ (٨١) وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَنْسِ يَقُولُونَ وَيَكُنَّ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَّا وَيُكَافَأُ لَا يَفْلَحُ الْكَافِرُونَ (٨٢) تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (القصص / ٧٦ - ٨٢) .

گورته ی جبرؤکه که :-

قارون یه کیك بوو له قهومی موسا ، ئیسرائیلی بوو نهك (قبطی) ، خوای گه وره همر چوون موسای بو فیرعهون و هامان نارد ، بو ئه ویشی نارد . خوای گه وره مال و سامانیکی زوری به خشی به قارون ، له گهل گهنجینه ی زوردا ، چهند گهنجینه یه کی پر کرد له مال و سامان و سه رمایه ی به نرخ ، که مه لگرتنی ئه م گهنجینه نه زور قورس و گران بوو ، به جوړیک کلیلی گهنجینه و قاسه کانی به چهند پیای به هیزو به توانا ، به گرانی هله ده گیران . به لام قارون ئه م سامانه ی له لادان و سته م و دوژمنایه تیدا به کارهیئا ، و خوای به گه وره نیشانداو پوزی لیده داو شانازی و کهش و فشی پیوه ده کرد ، بوو به فیتنه بو فه قیرو هه ژارو لاوازه کانی نه وه ی ئیسرائیل . نه وه ی ئیسرائیل له تیپروانییاندا بو قارون و گهنجینه کانی دابهش بوون بو دوو دهسته .

- دسته یه کیان باوه پریان به خوا هیئا و ، ئه وه یان هه ئبژارد که لای خواوه دیت .

له بهر ئه وه هه ئنه خه له تان به وهی که قارون هه یبو ، و هیواو خۆزگه یشیان نه خوارد که نمونه ی ئه و بن ، به لکو ئینکاری قارونیان کرد له خۆبه گه وره زانین و لادانی و خراپه کاری یه کهیدا ، و داویان لی کرد ماله که ی له پیناو خواوا به کار به ئینیت ، و له پریگه ی خواوا بیبه خشیت ، تابه نده کانی خوا لیئ سودمه ند بن .

- دسته ی دوهم ، هه ئخه له تان به وهی که قارون هه یبو ، چونکه ته رازی هاوسه نگی و یاسایان له دستدا ، والیکیان دایه وه ، که دهوله مهندی یه که ی قارون نیشانه ی پازی بوون و خۆشه ویستی خوایه بو ئه و ، ئاوات و خۆزگه یان خواست نمونه ی ئه و بن ، چونکه خاوه نی به خت و شانسیکی گه وره یه .

به وهی له زه تی مال و سامان و دهوله مهندی یه وه ، قارون هۆش و عه قلی خۆی له دستدا ، له ئاستی حق چاوی کویر کرد بو ، و له ئاستی وه رگرتنی ئامۆژگاری باوه پداران که پری کردبوو ، و کاتی که داویان لی ده کرد شوکرانه ی خوا بکات له سه ری و له خهیر و حه لال دا به کاری به ریت ، و هه والیان پیندا که مالی خوایه ، ئه و به م شیوازه وه لامی دانه وه : ﴿ إِنَّمَا أُوتِیْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِی ﴾ ! . واته : - (ووتی : بیگومان ئه م سامان و دارایی یه م هه ربه وهی زانست و زانیاری و نه خسه ی خۆمه وه پیم دراوه) . ئینجا پۆژیک قارون خۆی سازداو به پازاوه یی چووه دهره وه بو ئاوه قه ومه که ی ، که ئه مه شی بو خۆگه وره نیشاندان و که شخه کردن بو ، تا دللی فیه قیرو هه ژاره کانی پی بشکینیت ، و چاویانی پی په رده پۆش بکات کاتیک به و جوړه بینیان ووتیان :

﴿ يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴾ (القصص / ۷۹)

واته : (ئه وانه ی که ئاواتیان ژبان دنیایه ووتیان : - ئای خۆزگه ئیمه یش وه کو قارون ، سامان و دهسه لاتمان ببوایه ، به راستی خاوه نی به ختیکی گه وره یه) ! به لام باوه پداره کان که زانستیان پیدرابوو ، هه ئخه له تاوه کانیان ئامۆژگاری کردو ووتیان : ﴿ وَیَلَّکُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَیْرٌ لِّمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ﴾ . واته : (هاوار بو ئیوه ، بۆییر کردنه وه ، پاداشتی خواپی زۆر چاکتره بو ئه و که سه ی باوه پری دامه زراوی هیئاوه و کارو کرده وه ی چاکی ئه نجام داوه) .

سونفنه تی خوایی له سسر قارون هاته دی و جی به جی بوو ، و خه شم و توپه یی خوای توشهات ، مال و سامانه که ی بونه هوکاری له ناوبردنی و سزادانی ، کاتی که خوای گه وره خوئی و مال و سامان و گه نجینه کانی برد به ناخی زه ویدا ، که به شیوازیکی سهیر زهوی لهت بوو کرایه وه بوئی و قارون هه رچی هه ببوو قوتی دا .

ئه وهش به بهرچاوی نه وهی ئیسرائیله وه ، قارون که سیککی دهستکه وت پشتیوانی لی بکات و بیپاریزیست ، و مال و گه نجینه کانیشی سودی پی نه گه یاند .

کاتی که نه وهی ئیسرائیل بینیان چی به سسر قاروندا هات به مال و سامانه که یه وه ، باوه رداره دامه زراوه ئارامگره کان زیاتر ئیمانیان دامه زرا . به لام نهوانه ی هه لئه له تابوون و که دوینی خوژگه و ئاواتیان خواست نمونه ی قارون بن ، بیگومان راستیان بو ده رکه وت ، و په رده ردهش و تاریکه که له سسر چاره کانیان لاچوو ، و سوپاسی خویان کرد که وه قارون نه بوون ، ووتیان : ﴿ وَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيُكَائِلُ لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴾ (القصص / ٨٢) .

واته : (ئه ی هاوار ، بهس نه بوو که وه کو ئه تیا نه چوین ، دیاره که خوا پزق و پوزی زور ده به خشیت ، به هر کهس به ویت ، یاخود که می ده کاته وه (بی حکمهت نی یه) ، نه گهر فزل و به ره ی خوایی نه بوایه له سه رمان ، ئیمه ییش به ناخی زه ویدا پوچوو ده بووین ، ئای که پوون و ئاشکرایه کافر و خوا نه ناسان سه رفراز نابن) .

دیینه سه رمانا کردن و پونکردنه وهی نایاته کان :-

﴿ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُتُوبِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴾ (القصص / ٧٦) .

به راستی قارون یه کی که بوو له دهسته ی موسا (علیه السلام) ، (النخعي و قتاده و کهسانی تر) ده لئین : کوپی ماحی بووه ، واته : ئاموزا . خوئی به گه وره که شخه پیشاندا و فیزی ده کر به سسر خه لکیدا ، به هوئی نهو مال و

سامان و دارایی یه زۆری پئی درابوو ، (الطبري) دهلیت : له خۆبهگهوره زانین و زۆرداریدا لهسنوری خۆی تیپهپری کردبوو ، خوای گهوره فهرمووی : ئیمه مال و سامانیکی زۆر فراوان و گهنجینهی زۆرمان پئی بهخشی بوو ، که چهند کهسیکی گهورهو بههینو بهتوانا زۆر بهگرانی ئینجا دهیانقوانی کلیلی گهنجینهکانی ههلبگرن ، ئهوهنده زۆر قورس بوون . (لهکاتی لوت بهرزیهکهیدا) ههندی که باوهپرداری خزمی خۆی پیاوان ووت :- کهشخههکهو لهخۆت بایی مه به بهم سامانه ، چونکه بیگومان خوا ئه کهسانهی خوشناوێت کهکهشخههکهن بهسهروهت و سامانیانهوهو له خویان بایی دهبن .

زانا (الزمخشري) دهلیت :- کهسی که به دنیا دل خوش ناییت مهگهر پئی پازنی بیئت و لئی دنیا بیئت ، و ئهوه کهسهی ئهم دلخۆشی یهی گۆپیوه بۆ قیامهت ، و دهزانی که ههرچی له دنیا دا ههیه لئی جیادهبیتهوه لهماوهیهکی نزیکدا ، ئهوا ههرگیز دلی بۆ ئهوه خوشی یهی دنیا لئی نهداوه . دهربارهی کۆکردنهوهی ئهم سهروهت و سامانهی زۆر شت ووتراوه ، بهلام ئهوهی که زۆر دیار و ئاشکرایه ، ئهوه خزمهتکاری فیرعهونی کردوه ، و ئیتر لهوهوه زۆر دیاری و شاباشی وهگرتهوه ، لهسهر ئهوه باج و سهراغهی کهلهنهوهی ئیسرائیل کۆدهکرانهوه ، مال و سامانی ترکییش دهکات تا دهکاته گهنجینه و قاسهی گهورهو کلیدار ، که چهندین دهرگا و دهروازهیان دهبیئت .

﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ (القصص / ۷۷) .

(الرازي) دهلیت :- خوای گهوره پونیکردهوه کهلهناو قهومهکهیدا کهسی که ههبووه بهچهند کاری که ئامۆژگاری کردوهه :-

یه کهم :- بهئایهتی : ﴿ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴾ واته : لهسهر کهشخهکردن و لوتبهرزیهی ئهمینیتیهوه و دهستی به دنیاوه بیئت ، به جۆری که کهلهکارو باری قیامهت بی ئاگای کات .

دووم :- ﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ بهئاشکرا دیاره که شوینی ئارامگرتنی ههیشهیی قیامهته واته ، ئهوه مال و سامانه به جۆری که بهکاربهینه که بتگهیهنیت بهههشت ، و پێگهی لیبۆردهیی پئی بگریته بهر .

سَيِّئِهِم : ئايهتي : ﴿ وَلَا تَنْفَسْ نَفْسِيكَ مِنَ الدُّنْيَا ﴾ ئەم ئايهتەش چەندپوکارىكى هەيه : لەوانە : - کاتىک کەسە دڵسۆزەکە ئامۆژگارى کرد بەخەرج کردنى مال و سامانەکەى بۆ کړينى بەهەشت لە قىامەتدا ، بەم قەسەيه بۆى دەرکەوت ، کەهېچ خراپەيهکى تيانى يە لەزەت لەشتەريگە پيډراوهکانى دنيا بەحەلالى وەرگريئت . هەروەها ، مەبەست لەو : بەخشينيئى بەفەرمان و گوێزايەلى کردنى خوا ، بيگومان ئەو بەشى ئينسانە لەدنيا دا بەدەر لەوەى کە دەيخوات و دەيخواتەو .

چوارەم : ﴿ وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ﴾ کاتىک فەرمانى پى کرد بە چاکە کردن بەمال و سامان ، ئەو ئەو فەرمانە بە شىوويهکى پەها بوو ، يارمەتيدان بە مال و سامان و گەورهى و ناو و شوێن دەرگريئتەو ، هەروەها پوخۆش بوون و جوان بەيهک گەيشتن ، و جوان باسکردن .

پينجەم : - ئايهتي ﴿ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ﴾ واتە : ئەوەى ئەو لەسەريئى سەتەم کردن و لادانە ووتراوه : ئەو کەسەى ئامۆژگارى کردووە ، موسا (عليه السلام) بوو ، هەندىكى تر بۆچونيان وايە : باوەردارانى قەومەکەى بوون ، کە چۆن کۆمەليک هەستان بەو ئامۆژگارى کردنە ، ئەگەر قبول بکرايه ، زياترى نەويست بوو ، بەلام پەتەى کردووە کە قبولى بکات ، بەلکو زياتر کوفرانەى نيعمەتى خواى کرد ، ووتى :

﴿ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ﴾^١

پەنگە حىکمەتى ليکدانەوەى ناو ئايهتەکە بە وشەى (کنوز) بۆ سامان و دارايى يەکەى قارون ، چەند شتيک بگەيه نيئت : -

١- ئەم مال و سامانە بەئاسانى وەرگيراوه ، و لەنزيکەو دەستکەوتووە کۆکراوئەو ، بەکەمترین توانا دەستى کەوتوو ، و وەك ئەوەى گەنجينهى داپۆشرا بووبن و ليى وەرگرتيئت .

۲- قارون ٺھو مال و سامانہ دھپاریزیت ، و لھسمر یھك دایان دھنیت ، و زیادی دھكات و گھشھ ی پی دھدات ، و سور دھبیت لھسمر قورخ کردنیان لھگھنجینھكانیدا .

۳- قارون حھقی فھقرو ھھژارانی لی دھرنھ کرد ، و زھكاتیشی لینھدا ، مالی لھگھنجینھ کراو ، مالیکی کؤکراوھ یھ ، کھزھکاتی لی نہدراوھ ، و لھریگھ ی خوایشدا لی نہبھخشی بوو بھسمر ھھژاران و خاوھن پیویستی یھكاندا .

دھربارھ ی ٺاھتی : ﴿ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ اُولٰٓئِی الْقُوَّةِ ﴾ نیمامی (الرازی) دھلیت :- سی لیکدانھوھ ی ھھ یھ :-

۱- ٺھو کؤمھ لھ پیاوھ بھھیزھ بی توانا بوون لھ ھھلگرتنی کلیلی گھنجینھ کان . ٺھمھ بؤچونیک ی لھ پیشتھ .

۲- ٺھو کؤمھ لھ پیاوھ بھھیزھ بی توانا بوون لھ ھھلگرتنی گھنجینھ کان ، ٺھمھش گونجاوھو دھشیت واییت . ھھلگرتنھکھ ی لھم دوو لیکدانھوھ یھدا ، ھھستپیئکراو بووھ .

۳- مھبھست لھ ھھلگرتن ، بریتی بووھ لھ پاراستنی و ژماردنی و چاودیری کردنی .

ھمر نیمامی (الرازی) خوی دھلیت :- ((مھبھست لھ (المفاتیح العلم و الإحاطة) بریتی یھ لھ : ٺھوھندھ گھنجینھ ی لھ لایھن خواوھ پیبھخشرابووکھ پاراستنی و ٺاگاداربوونیان ، قورس و گران بوو ، تھنانت بھ کؤمھلنکی بھھیزو بھتوانا ، کھ بتوان چاودیری بکھن . واتھ : ٺھم گھنجینانھ لھ زوری و جیاوازی جوړھكانیاندا ، ٺھو کھسانھ ی ماندوو دھکرد کھ دھیانپاراست و چاودیریان دھکرد)) .

﴿ قَالَ اِنَّمَا اُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَّاَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ دُثُوْبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴾ (القصص ۷۸)

بەپراستى ئەو نازو نىعمەتەي كە خۇي پىۋە بادەدا و دەستكەوتنى بە ھۆي زانست و نەخشە ھەولى خۇيەو ، وەك ئەوئى لە كارەكەدا شتېك بوويىت ، بەپراستى ئەوئى نەخۇش دەكەويىت و لاواز دەيىت و پىر دەيىت و دەفە وتيىت ماندوو دەيىت و دەمرىت ، لە دروستكراوہكانە ، بەندەيەكە تەنھا شوين شتەكان كەوتوو ، لە كارەكەدا ھىچ شتېك نەبوو ، تەنانت ئەگەر بېيىتە خاوەنى گەرەترىن سامان لە زىپرو زىو ، ناتوانن نازارىكى توندى لى دوور خەنەو ، يان لە مەترسى يەك بېپارىزن .

باشە مەگەر قارون نەيدەزاني ، بەپراستى خوا پېش ئەم چەندەھا قوم و ھۆز و گەلانى لەناوبردو ، كەلو زياتر بە دەستەلاتر و خاوەن سەرەوت بوون ؟ ئەم قەسەيە بۇ قارون بو ، چونكە وەك ئەو بوو كە بىرى بخريىتەو ئەو وەك — مامۇستاق ليىكۆلەر بوو لە ئاگاداربوونى لە ميژووى نەتەوكانى پېش خويىدا ، كە چ سزايەك توشى ھاتوو بە ھۆي كەللەپەقى و كافىر بونيانەو ، ئەو لە قەومى موسا بوو ، ئەو ھەوالانە ي بېستوو كە دەربارەي قەومى نوح و عاد و ثمود و لوط و شەيب گيپراونەتەو .

پاشان خىواي گەرە ئايەتەكە بە ياسايەكى گشتگىر كۆتايى دىنيىت ، دەفەرمويىت : ﴿وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ واتە : (تاوانباران پىرسىاريان لى ناكىرىت دەربارەي گوناھەكانيان ،) چونكە تۆماركراوہ و لاي خوا ئاشكرايە .

تاوانباران ناويان لە تۆمارى ئەھلى دۆزەخدا نوسراوہ و وتراوہ (دواي كافىربوون تاوانى يە) ئەو سەرەكەشانە تەنھا ئاگرى دۆزەخ پاكىيان دەكاتەو .
﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ (القصص / ٧٩) .

زانا (ابن کثیر) دهلیت : زانایانی تهفسیر دهلین: قارون لهو په پری که شخه یی و خو پازاندنه وده له جل و بهرگ و سواری و خزمه تکار و خه لکی دهوری خویدا هاته دهر بو ناو قه و مه که ی ، کاتیک بینیان ، نهو که سانه ی که جوانی دنیا و پازاوه یی یان لا گه وره و مه به ست بوو ، ثاوات و خو زگه یان خواست که وهک نمونه ی قارون بن ، و حزریان کرد نه و انیش نه و یی نه و یان هه بیئت و وهک نهو بن ، به لام کاتیک که سه زانا و تیگه یشتوو و خاوه ن ژیرییه کان قسه که ی نه و انیان بیست ووتیان : وای بو حالی نیوه ، پاداشتی خوا له قیامه تدا باشترو چاکتر و هه می شه یی یه ، نهو که سانه ی که به بینینی قارون هه لخه له تابون ، وایان لیکن دایه وه که قارون خاوه نی به ختیکی گه وره یه ، به هو ی نهو پازاوه یی و مالو سامانه ی هه یه تی ، چونکه پیوانه کردنه لای نه و ان ته نها له سر پواله ت بوو ! نه گهر نه و ان دنیایان نه ویستایه هه لنه ده خه له تان ، و تووشی نهو فیتنه یه نه ده هاتن .

به لام نهو که سانه ی که قیامه تیان مه به ست بوو ، و داوای نیعمه تی هه می شه یی یان ده کرد ، و ده یان زانی ژیان ی دنیا چی یه ، هه لنه خه له تان ، و ثاواتیش ناخوا زن به و ی که لای نمونه ی قارون بوو .

بیگومان پواله تی ژیان ی دنیا و پازاوه یی یه که ی هه می شه یی نی یه ، به لکو کاتی یه و له ناو ده چی ت .

له زه ت و هر گر تن له م پازاوه یی و پابواردن و خوشگوزهرانی و زیاده پره یی یه ، نه ویش هه می شه یی نی یه و نامینیت ، به لکو له ناو ده چی ت ، نیت له کوی خاوه نه که ی به ختیکی گه وره ی هه یه ؟

له پراستیدا قارون خاوه نی به ختی گه وره نه بووه ته نها له زه تیکی کاتی بی سود بوو .

له پراستیدا که سیك له به ختی گه وره دایه ، که خاوه نی کاره پراست و دروس ته کان بیئت ، که له ناو ناچن ، و دیمه نی هه لخه له تاندنیان نی یه ، نهو که سه یه که به پراستی بزانیئت بوچی ده زی ، و له زه ت لهو ژیا نه و هر بگریت ، و نهو که سه یه که نیمانی دامه زراو و په زامه ندی خوی دوزیوه ته وه ، و دلنیایی و به خته وهری هه لبرژاردوو ، و هه نگاوی ناوه بو نیعمه تی هه می شه یی ، نه و هه ش ته نها بو باوه پرداری پراستگو و نارامگر و تیگوشهره .

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴾ (القصص / ۸۰).

نہمہ ہلویستی باوہر دارانہ ، تیپوانینیکی جوان و ناموزگاری بوو بؤ نہو کہسانہی کہ بہ پوالہت ہلدہخہلہ تان ، ئەوان لہ پووی زانست و تیگہیشتنہوہ پوانیان بؤ قارون ، وایان بینی کہ خاوەنی هیچ شتیک نی یه ، وایان بینی فقیر و محتاجہ ، و خەسارہتمەند و لەناوچوو بی بەش دەبیئت ، و توشی سزاو دورکەوتنہوہ لہ پەحمەتی خواو تیاچوون دەبیئت .

ووتیان :- پاداشتی خوایی لہ مال و سامان و پازاوەیی یەکە ی قارون خەیر و چاکترہ ، ئەو پاداشتہ لہ جوانی و پازاوەیی دنیا چاکترہ ، و لہ ھەموو ئەو شتانەش باشترہ کہ دەسەلاتدارەکان ھەیانہ ، چونکہ عەقلیان تیکەل و شیواوہ و بیر ی پی ناکەنہوہ ، ناتوانن پیی بگن .

خوای گەورہ دەفرمویت : ئەو زانست و باوہر و کردەوہیہ بەکەس نادریت ، تەنھا خۆراگرو نارامگران نہبیئت .

ئەوہی نارامگر نہبیئت بی بەش دەبیئت .

کام نارامگرتن ؟ بیگومان لەسەر ناپەرحەتی و تاقیکردنەوہکان و فیتنە ی ستەمکاران .

نارامگرتن تویشویہکی گەورہیہ ، و ھاوکاریکی نہبەر اوہیہ ، و بەخششیکی لەناو ناچینت .

نارامگران ئەو کہسانەن کہ دەزانن پاداشتی خوایی چاکترہ ، و ئەوہی لای خوایە خەیر و چاکہیہ ، و نیعمەتەکانی خوایە و بەھەشتی نہبەر اوہ .

﴿ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴾ (القصص / ۸۱).

زانای تەفسیر (الشوکانی) دەلیت : خوای گەورہ خۆی و مالەکە ی و سامان و دارایی یەکە ی برد بەناخی زەویدا و وونی کرد تیایدا ، دەستە و کۆمەلیک نہبوون بتوانن لەوہ بیپاریزن و پزگاری بگن ، و خۆیشی نہیتوانی کاری ئەو پوچوونہ لہ خۆی دور بخاتەوہنەھیلئت .

نہمہ سزای خۆبہ گەورہ زانین و لہ سنور دەرچوون بوو ، بەم کۆتایی یە قارون لەبەر چاوی خەلکی ، ھاواری دەکردو دەیقیژاند و داوای یارمەتی دەکرد

، بہ لَام کہس نہ بوو وە لَامی بداتہ وە و بہ دەمیە وە بچیت ، فرمان فرمانی خوا بوو ، تەنہا ئەو دەتوانیت فریای بکە ویت بە لَام بە ھانایە وە نہ چوو ، قارون خۆی بە دەستی خۆی قەبری بۆ خۆی ھەلکەند .

دەربارە قارون ھاتووہ : (قارون زۆر پرسی لە موسا بوو ، لەبەر پیغەمبەرایەتی و خۆشویستنی نەوہی ئیسرائیل بۆ ئەو ، قارون ویستی نەخشەییەکی فیلاوی بۆ موسا بکیشیت ، ئافرەتییکی خراپەکاری بە کرێ گرت و بە مال و سامانیکی زۆر ھانی داو ھەلی خەلەتاند ، کە بلایت موسا زینای لەگەڵ کردوہ ، لەگەڵی پێک کەوت کە بیھینیتە ناو کۆمەلێک خەلکەوہ کە موسایشی تیا بیئت ، پاشان قارون ھات بۆ لای موسا و پیتی ووت : ئەو موسا نەوہی ئیسرائیل کۆیکەرەوہ و ھەوالی ئەوہیان بدەرێ کە پەرورەدگارت پیتی گەیانندی و فرمانی پێداویت ، موسا ووتی : بەلێ باشە ، ئینجا کۆی کردنەوہ بە موسای ووت : پەرورەدگارت فرمانی چی پێی کردوویت ؟ فرمووی : فرمانی پێی کردم کە خوای گەرە بپەرستن و ھاوہلی بۆ پریار مەدن و پەییوەندی ھاتوچۆتان چاک بکەن و . ئەوہ و ئەوہ ، بنەماکانی شەریعەتی بۆ باسکردن ، ئینجا قارون ووتی :

ئەو موسا سزای ئەو کەسە چی یە دزی بکات ؟

موسا ووتی : دەستی بپریت .

قارون ووتی : ئەو ئەگەر تۆ بویت ؟

موسا ووتی : بەلێ با ئەگەر منیش بم .

قارون ووتی : سزای زینا کردن چییە ؟

موسا ووتی : بەردباران بکریت .

قارون ووتی : ئەو ئەگەر تۆ بوویت ؟

موسا ووتی : بەلێ با منیش بم .

قارون ووتی : بێ گومان تۆ ئەو کارەت کردوہ .

موسا ووتی : لەناو چوون بۆ تۆ قارون ! لەگەڵ کێ ئەنجام داوہ ؟

قارون ووتی : لەگەڵ فلانە ئافرەت ، ئینجا موسا ئافرەتەکی بانگکرد و

ووتی : سویندت دەدەم بە خوا ئایا من ئەوہم کردوہ کە ئەوان دەیلێن ؟

ئافرەتەکی ووتی : نەخیر ، بەلکو درۆیان کرد ، بە لَام ئەوان کرییەکیان دا بە من

، تاتؤ بهوکاره تۆمه تباریکهم ، موسا (علیه السلام) دهریازی بوو دهستی کرد بهگریان و سوژدهی برد بؤ خوای گهوره ، خوای گهوره وه حی بؤ نارد : چی تۆی گریانده ئه ی موسا ؟ .

موسا ووتی : - ئه ی پهرومردگارم ، دوزمنه کهت منی ئازاردا ، وه ویستی ئابروم بهریت ، ئه ی پهرومردگارم من زال بکهیت بهسهریدا .
خوای گهوره فهرمووی : ئه ی موسا سهرت بهرزکهره وه بهراستی فهرمانم کرد بهزهوی ، که گوپراهلی تۆ بکات .

ئینجا موسا ووتی : ئه ی زهوی بیانگریت ، ئینجا زهوی یه که کهوته جولوه قلیشاو قارون و ئه و که سانه ی له گه لیدابوون گرتنی ، تاقوله پییان له زهوییه که دا گیرا و توندبوو ، ئینجا قارون ووتی : ئه ی موسا بهزهویت پیمدا بیتهره و پهحم پی بکه ، موسا ووتی : ئه ی زهوی بیانگره ، ئینجا ماله کهشی له گه لیدا گرت تانوقم بوو ، ئینجا قارون و هاوه له کانی که وه ک خوی بوون نوقمی کردن بهزهویدا تا نه ژنویان ، ئه و ههر له موسا دهپارایه وه ، و موسایش به زهویه که ی دهوت : - بیانگره ، ئینجا خوی و هاوه له کانی و مال و سامانه که ی به تهواوی نوقمی ناوزهویه که کرد .

ئینجا خوای گهوره وه حی بؤ موسا نارد : ئه ی موسا ، بهراستی زۆر رهق و توندبوویت ! سویند به عیزهت و جه لالی خۆم ، نه گهر هاواری له من بکردایه و بیپارایه وه ، وه لامم ده دایه وه .

بهراستی خوای گهوره هه موو پۆژیک قارون و شوینکه وتوانی دهکات به ناخی زهویدا ، و بهردهوام دهیان بات به رهو ناخی زهوی تا پۆژی قیامهت ناگه نه بنه که ی .

﴿ وَأَصْنَحِ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانُ اللَّهُ يَنْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴾ (القصص / ۸۲) .

ئینجا ئەوانەى دوینى ئاواتیان بە قارون دەخواست دەیانووت : ئەى ھاوار ، بەس نەبوو وەکو ئەوتیانە چووین : دیارە کەخا پزق و پۆزى زۆردەبەخشیت بەهرکەس بیهویت ، یاخود کەمى دەکاتەو (بى حیکمەت نى یه) ئەگەر فەزلى و بەهرەى خواىى نەبوايه لەسەرمان ، ئیمەش بەناخى زەویدا پۆچوو دەبووین ، ئای کە پوون و ئاشکرایە کافروخوانەناسان سەرفرازنا بن .

دەربارەى وشەى ﴿ وَيَكَاَنَّ ﴾ ، (قتاده) دەلیت : واتە : (اَلَمْ تَرَ اَنْ) واتە ئایا نەتبیى کە ، هەندیک لەکەسانی تر دەلین : ئەم وشەیه ، لەدوو وشە پیک ھاتوو : (وى) کە حەرفى (تعجب) و (تنبيه) واتە سەرسوپمان و ئاگادارکردنەو . (و(كَانَ) واتە : (اَظُنُّ واحسب) واتە : واگومان دەبەم و وای دادەنیم .

بەپراستی ئەو دەستەپەى کە پزگاریان بوو سەریان سوپما لەوێ کە بەسەرقاروندا ھات ، شەژان و ھەلچونیکى سەریان بەسەردا ھات . باش زانیان کە قارون بەختى گەرەنەبوو ، بەلکو باوەرداران بەختیان گەرەبوو ، وزانیان کە مال و سامانى کەم بەرکەتدارو بەخششى پراستەقینەى خواپە ، وزانیان کە کافران سەرفرازنا بن .

زانین و دەرکەوتنى پراستی یەکان ، کاریکی کوت و پەرە ، کە نەبینراوە و نەھاتۆتەدى ، مەگەر دواى پوودانى کارەساتەکە و ئاگاداربوونی کۆمەلەکە لەسەرى و باوەر پى کردنیان .

﴿ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ (القصص / ۸۳) .

(جاباخەلکی دنیابن) کە ئەو مالى قیامەتەو ئەوبەهەشتى بەرینەمان ئامادەکردووە بۆئەو کەسانەى کە نە لووت بەرزى و گەرەبیان دەوێت لە زەویدا نەفەسادوگەناھو خراپە ، و سەرئەنجام سەرفرازیش ھەر بۆ پارێزکاران و خواناسانە .

لهم ئایه ته دا خوای گه و ره تیروانین و دل و ژبانی گوی بیستانی ئهم چیرۆکه ی ئاراسته کرد بۆمالی کو تایی و بانگی کردن که له دنیا جیا ببنه وه نه یکه نه هم و غمی خو یان و نه و پهری زانست و هیواکانیان .

- باسکردنی سیفاتی نه و که سانه ی قیامهت و به ههشتیان دهویست , و خوای گه و رهش به وه باسی کردن که نه وانه که سانیکن لووت به رزی و به رپاکردنی فساد و خراپه یان له سهر زه ویدا ناویت .

له تیروانینی ئهم سیفه تانه وه نه ینی تیاچوونی قارونمان بۆ دهرده که ویت , که دنیا ی ویستوه و قیامهتی نه ویستوه , و حهزی به لووت به رزی و نانه وه ی خراپه و ناشوب و فسادبوه له سهر زه ویدا .

- هه رکه س لووت به رزی و به رپاکردنی گهنده لی بوویت له سهر زه ویدا , نه وای ژبانی ده بیست به هوکارینک بۆ بلا و کردنه وه ی لووت به رزی و به رپاکردنی گهنده لی , بی گومان هه ردو دنیا ی له ده ست ده چیست , ژبانی دنیا ی که سزای خوای گه و ره ی تووش دیت , و ژبانی قیامه تیشی که چاره نووس و به شی ناگری دۆزه خ ده بیست . لی ره دا قارون دیارترینی ئهم نمونه ییه , په نده بۆ نه و که سانه ی په ندی ئی و هه ر بگرن .

- چاره نووس و سهر نه نجامی باش و سهر فرازی و به خته وه ری بۆ له خوا ترسان و پارێزکارانه , ته قوا نه ینی دامه زرا و کردنی ئینسانه له دنیا دا , و کارهکانی لای قبول و وه رگیرا و ده بیست و , ده گاته به هه شت .

﴿ وانه ئیمانی و سودو په نده گرنگه کانی ئهم چیرۆکه ﴾

۱- دکتۆر (احمد جمال العمري) ده لیست :- چیرۆکی قارون له قورئاندا نمونه یه که له لادانوله سنور دهرچون به هو ی مال و سامان وزانسته وه , که چاره نووس و سهر نه نجامی به ره و له نا و چون چون بوو , کاتیک هه وانه ره وه کان زالبوون و ته ماع دهستی درێژکرد , و ئینسان له دروستکراویکه وه گو پابۆ حاله تی له خو بایی بوون و لووت به رزی نواندن و خو زال کردن به سهر خه لکدا , و شانازی ده کات به سهر یاندا و به تیروانینی لووت به رزانه بۆیان ده پوانیت , و ئهم چیرۆکه له قورئاندا له سهر شیوازی په ندونا موژگاری هاتوه , تاجیگیری بکات که هه موو شتی که سهر نه نجامی تیاچونه و نه وه ی ده مینیتته وه پاداشتی

خوایی یه .

۲- هۆکاری لادان و لهسنوردهرچون لای خراپهکاران جیاوازن ، هه یانه بههۆی دهسته لاتهوه لهسنور دهردهچیت ، هه یانه بههۆی مالهوه ، هه یانه بههۆی وهزیفه وکاری دهوله تهوه ، نهوهی که له مانهوه دهردهچیت و بهرهم دیت تهنها نهوه دهگریتهوه که ناوی (طغیان) ی ئی بنریت .

۳- خوای گهوره قارونی به زۆری سامان و مال و گهنجینهکانی تاقی کردهوه ، ههرئه وهش هۆکاری لهناوچون و خهساره تهنندی بوو بۆی .

۴- دابهش بوونی نهوهکانی ئیسرائیل بۆ دوو دهسته له تیپروانیان بۆ قارون ، و هه ئویستیان له سهر فیتنه کهی ههربه وجۆره هه موو ئوممه تهکان ، بهشیوازی ئهم دابهش بوونه دهبنه دوو دهسته .

۵- زۆرینهی ئهو کهسانه ی که له سهر پینگای قارونهوه دهپۆن ، و بهوهی که خوای گهوره پێی بهخشیون لهسنور دهردهچن و یاخی دهبن ، و زۆرینه ئهو کهسانه که به نمونهکانی قارون هه لدهخه لهتین .

۶- دهییت باوهرداری چاکه کارو ئارامگریبوونی هه بییت ، تائامۆزگاری لهسنور دهرچوان بکهن ، وهك نهوهی باوهرداران له گه ل قاروندا کردیان .

۷- یاسایهکی قورئانی گشتگیر هه یه : که خوای گهوره ئهو کهسانه ی خوش ناویت که که شخه دهکهن به سهروهت و سامانیانهوه و لهخۆیان بایی دهبن .

۸- دل خوش بوونی راسته قینه تهنها لهشتیکدا دهییت که باقی و هه میشه یی بییت ، که بریتی یه له فەزل و پهحمهتی خوا و نیعمه تهکانی و بهههشت ، بهلام دلخوش بوون به شتیکی کاتی و بهراوه وهك دنیا و جوانی یهکانی ، بهلگه یه له سهر ساویلکهیی و بی ئاگایی خاوه نه کهی .

۹- ئیسلام هانی خه لکی ده دات له زهت له نیعمه ته پینگه پیدراوه کان و هه رگرن و ئینکاری ئهو که سهیش دهکات که به حهرامیان دابنیت ، و ئهو له زهت و هه رگرتنه

به عیبادت داده نیت و خاوه نه که ی پاداشتی له سهر وهرده گریت.

۱۰- موسلمان دژایه تی مال و سامان ناکات و قهده غه ی ناکات له خو ی , به لکو به پیتی یاسا شرعی یه کان وهریده گریت و , و له و پوانگه یه وه ته ماشایان ده کات .

۱۱- که سی له خوبایی و هه لئه له تاو نه و که سه یه نیعمه ته کانی خوای لای خو ی له بیرده چیته وه , و ا دزمانیت که به هه ولی خو ی , دهستی که وتوو , یان له بر زیره کی و که سایه تی خو ی پیتی به خشراوه ههروه کارون ووتی , نه ویش ده لیت : ﴿ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ﴾ .

۱۲- بنه مای پرزگرتنی خوایی بو ئینسان , هیچ پوژیک نه مال و سامان و نه ناویانگ و نه جوانی و نه بنه مال و نه پره گه زو نه پله و پایه نه بووه , به لکو ئیمان و ته قوا و کرده وه چاکه کان و سود گه یانندن به خه لکی و پیشکش کردنی خه یر بووه پیتان .

۱۳- له سنور دهرچوان و گهنده لچیان هه میشه سورن له سهر شکاندنی دئی کهسانی تر , و چاندنی هه سترکردن به تالی و بی بهش بوون له دهرونیاندا , که شخه ده کهن به سه ریاندا و به جوانی و پاراوه یی و له خوبایی بوونه وه دهرده چن بو ناویان , و خراپه و فساد و نا په حه تی یه کانی خو یان به سه ریاندا بلا و ده که نه وه .

۱۴- ویستنی ژیا نی دنیا و هه زکردن به زور بوونی مال و سامان و جوانی یه کانی , خاوه نه که ی ده خاته هه له ی گه و ره و ئاپرو به ره وه , ههروه نه وه ی نه یینی پوو خانی نه و که سانه بیت له به رده م که سه خوشگوزهران و خراپه کاره کاندان .

۱۵- خاوه نی به ختی گه و ره , نه و که سانه که گه یشتوو ن به نیعمه تی ئیمان و ئارامی و پرما نه ندی دانیایی و , و پرگار بو نیان ده سترکه وتوو , له گه ل نیعمه تی نه پراوه .

۱۶- نه گه ر ویستنی ژیا نی دنیا نه یینی که و تن و تیا چوون و سه رشو پی و خه ساره ته ندی بیت , نه و بیگومان ده سترکه و تنی زانست و ژیان له گه لیدا , نه یینی زال بوونه به سه ر نا په حه تی یه کان , و دامه زراوی یه کانی فیتنه و به ده سته یانی سه رکه و تنی گه و ره یه .

۱۷- نارام گرتنی جوان پشتیوانیکی بهرده واهمه و ، تویشویه که له ناو ناجیت ، له پویه پو بوونه و هیزی فیتنه و شته گومراکه ره کانداه ، نه مهش تهنه دهست که سه نارامگره کان ده که ویت .

۱۸- قارون فیتنه بوو بۆ قه و مه که ی ، هه بوو به هوییه وه توشی فیتنه هات ، هه شیبوو سرکه و ت و نارامی گرت و دامه زراو بوو ، کاتیک فیتنه که ته و او بوو ، قارونیش دهره که ی خوی ته و او کرد ، و کاتیک هات بینرا که به خه شم و له غنه تی خواوه دنیای جی هیشته ، و توشی سزا هات !

۱۹- خوی گه و ره مالی کوتایی و به هه شتی بۆ پاکان و چاکان داناره ، نه و که سانه ی که لووت به رزی و خراپه یان له سهر زه ویدا ناویت .

۲۰- سهر نه نجامی باش له دنیا و له قیامه تیشدا ، تهنه بۆ له خوا ترسان ده ویت .

۲۱- خوی گه و ره به ره حمه ت و به زه یی خوی مامه له له گه ل چاکه کاراندا دهکات ، و پاداشتیان بۆ چه ند قات دهکات ، و دادپه روه رانه یش مامه له له گه ل خراپه کاراندا دهکات ، و نه نجامی خراپه کاری یه که یان پیشانده دات ، نه مهش سونه تی هه میشه یی خوایه .

﴿ چیرۆکی (سبا) ﴾

خوی گه و ره فه رمویه تی : ﴿ لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ (۱۵) فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكُلِ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ (۱۶) ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ (۱۷) وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْوَادِيَّ الْفَرَى الَّذِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَيَا مَأْمُونِينَ (۱۸) فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَرَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (۱۹) وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۰) وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴾ (سبا / ۱۵ - ۲۱) .

پاش ئه وهی خوای گه وره له سورتهی (سبأ) دا ، چیرۆکی داود و سلیمان نی بۆ گێڕاینه وه ، که پیغه مبه رایه تی و پاشایه تی پی دا بوون ، و نمونه ی که سانی سوپاسگوزار بوون ، خوای گه وره نیعمه تی به رده وامی پی به خشین و له فزل و میهره بانی خوێ چه ند شتیکی بۆ زیاد کردن که به که سانی تری نه به خشی بوو له جیهاندا ، خوای گه وره باسی چیرۆکی شاری (سبأ) ی کردوه ، که هۆزی (سبأ) ی تیا نیشته جی بوون ، که خوای گه وره خه یرو به ره که تی زۆرو پزق و پۆزی و نیعمه تیکی بی شو ماری پی به خشیون ، به لیخۆشبونی خوێ و فزل و میهره بانی مامه له ی له گه ل کرد بوون ، کشتوکال و باخ و میوه هاتی زۆریان هه بوو ، و پێگای سه فهری بۆ ئاسان کردبوون ، و له نیوان و وولاتی شامدا که بۆی ده چوون شوینی حه وانه وه و نوستن و ئیسراحه تی بۆ فه راهه م کردبوون ، به جۆریک که هه ستیان به نا ره حه تی سه فهر نه ده کرد ، به لام ئه وان نه یان توانی له سه ر ئه وه موو نازو نیعمه ته سوپاسگوزار بن و سپه له و پینه زان بوون به رامبه ری و بی باوه ر بوون ، و شوکری خویان له سه ر نه کرد . به لام خوای گه وره په له ناکات و به ئارامه و لیخۆشبوو سوپاسکراوه ، ته نها ئه وه که سانه به سزای قورس و له بن ده رکیشان سزا ده دات ، که له بیباوه ریدا پۆچوون ، و به لیخۆشبوون و به زه یی خوێ مامه له له گه ل باوه رداراندا ده کات . به م ئایه ته ئاماژه بۆ ئه وه ده کات : ﴿ وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴾ واته : به نمونه ی ئه م سزایه ئینجا خوای گه وره ئه وه باخه پر له گه لاو سه وزو سیبه رو به رو بومه ی بۆ گوێرین به کۆمه له دره ختیکی درکاوی و بی گه لاو به رو بووم تال و دره ختی بی به ری وه ک دار گه زۆ و که میک دره ختی (سدر) یش که به رو بومیکی که می هه یه ، که ئه م (سدر) ه باشتیرینیان بوو ﴿ وَشَيْءٌ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴾ هه موویانی له یه کتری دوورخسته وه ، و به ناو ده شتی چۆل و ووشکدا ده پۆیشتن ، و شوینی سیبه ر و حه وانه وه یشیان له ده ستدا ، و هۆزه که یشیان په رت و بلاوبوون و هه ریبه که یان بۆ لایه ک ، خوای گه وره نیعمه ته که ی بۆ گوێرین به سزاو ئازاردان ، و ئیسراحه ته که ی بۆ کردن به نا ره حه تی ، کۆبوونه وه یانی ، ته فره تونا کرد و لیکی دابیرن ، بوون به نیشانه یه ک بۆ که سانی ئارامگرو شوکرانه بژێر و کردنی به په ند بۆ په ند

وهرگران و یادهوهری بۆ هه موو جیهان .

دییینه سهر پوو نکر د نه وهی مانای نایه ته کان :-

﴿ لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ
وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴾ (سبأ / ۱۵) .

میژو و نوسان و هه وال گێره وه کان ده لێن : (سبأ) یه کهم کهس بووه که
پاشایه تی وولاتی یه مه نی کردوه ، و ناوی (عبد شمس بن یثجب بن یغرب بن
قحطان) بوو .

به (سبأ) ناوبراوه ، چونکه یه کهم پاشا بووه ، قسه ی به دووژمنه کانی خوی
ووتوه .

ههروه هاش پیئشی ووتراوه (الرائیش) چونکه مال و سامانی غه نیمه ی
جهنگی کو کرد و توه و پیشکه شی قه ومه که ی ده کرد ، و عه رب مال و
سامانیان ناوه ناوه (ریش) یان (ریاش) ه .

زۆرێک له که سانی (سلف) پیئشین ، له وانه : (قتاده) باسیان کردوه ،
ئافره تیکیان ده چووه ناو یه کی که له باخه کانیانه وه و به ژیر دره خته کاند
دهویشته که زه میله یان سه به ته یه کی به سه ر سهروه بووه ، به ری داره کان
خویان ده که و تنه خوار بۆ ناوی تا پر ده بوو ، به بی ئه وه ی پیو یستی به هه و لدان
و لی کرد نه وه بیته ، ئه مه ش له بهر زۆرییان و پیگه یشتوو ییان ، ئه م ناوچه یه به
مأرب (که شار یکی ئه وی بووه ، ناوی هاتووه ، و (سد) به ند او یکی گه و ره ی
تیابووه ، ناوی زۆری گل ده دایه وه ، دوری نیوان شاری (مأرب) و (صنعاء)
سی پوژ پێگا برین بووه . هه ند یکی تر ووتو یانه له م شاره دا نه می ش و مه گه ز و
نه می شوله و نه کیچ و ئه سپی نه بووه ، هه روه ها هه واکه ی فی نک و مام ناوه ند
بووه ، و دان یشتوانه که ی له ته ندروستی یه کی باشدا بوون ، و خوایان به تاک و
ته نها ده زانی و ده یان په رست وه ک خوای گه و ره ده رباره یان فره مووی :-
به راستی بۆ خه لکی سه به هه له وولاتی خویاندا به لگه و نی شان وه ده سه لات ی خوا
ناشکرایه ، پاشان به نایه تی ﴿ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ﴾ پو نیده کاته وه ، واته
که ئه ویش دوو باخی زۆر گه و ره بوو له لای راست و چه پی ناوچه که دا ،

﴿ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴾ . ئه و دوو باخچه یه
نی شانیه ک بوون له به پی تی و به ره که تی و پزانی فه زل و ناز و نیع مه تی خوایی

، و دیمه نیکی زور جوان و سرنج پاکیشیان هه بووه .
 ده بیئت ئینسان له وه زیاتر چی بووئیت که به ناو باخه کانی خویدا بهروات و
 نازو نیعمه تیکی زوری تیا بیئت ، وه لای راست و چه پیدایه نگاهو بنیئت ؟
 ئهم نازو نیعمهت و باخانه تا کاتیک بهردهوام ده بن که خاوه نه کانیان
 چاکه کارو له خواترس بن و حهقی خه لکانی تری لی بدن . نه گهر کافرو بی
 بهروا بوون ئهوا نیعمه ته کهیش له ناو ده چیئت و نامینیئت .
 قهومی (سبا) و خاوهنی دوو باخچه که ی که له سورتهی (الکهف) دا
 باسکران و ، خاوهنی ئهوا باخه ی که له سورتهی (القلم) دا باسی هاتوو ، و
 قهومی فیرعهون و قهومی (صالح) (علیه السلام) و هه موویان باخی جوان و
 پازاوهیان هه بووه ، به لام هه مووی له ناو چوو . چونکه خاوه نه کانیان پشتیان
 کردو ته خواو خاوهنی ئهوا نیعمه ته یان له بیر خویمان بردو ته وه . ئه مهش
 سوننه تی خوایه و ، ئهم سوننه ته بهردهوامیش ده بیئت .
 خوا ی گه وره به قهومی (سبا) ی فهرموو : ئیوه له بهر بوونی ئهوا باخانه
 بخوون و سوپاسگوزار بن بهرام بهر به نازو نیعمه ته کانی خوا ، چونکه پرزکیکه
 په روه ردگارتان پیی به خشیون .
 ﴿ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ اُكْلِ
 خَمْطٍ وَاَثْلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴾ (سبا / ۱۶) .
 خوا ی گه وره فهرمانی به قهومی سه بهه کرد لی بخوون و هه روه ها فهرمانیشی
 پی کردن سوپاسگوزار بن ، و ئاماره ی کرد بو ئه وهیش که ولات و ناوچه که ی
 ئهوان (طیب) ه ، و په روه ردگاریشیان لیخوشبووه .
 پیشهوا (الراغب الاصبهانی) ده لیئت : (الطیب) واته : ئه وه ی ههسته کان و
 نفهس به خووشی ده زانن و له زه تی لی ده بینن .
 به لام ئایا قهومی سه بهه مچییان کرد ؟ و چوون مامه له یان له گهل نیعمه تی خوا دا
 کرد ؟

به راستی ئهوان پشتیان هه لکرد ، واته : بییا وه بوون ، به ندایه تی و شوکرانه
 برژییری خویان وه لانا ، پشتیان کرده فهرمانه کانی خوا ، ههوا و ئاره زوویان
 هه لبرارد و شوین هه نگاهه کانی شه یقان کهوتن ، و نیعمه ته کانی خویان له سهر
 پیچی فهرمانه کانیدا به کارهینا ، بهم کارهیش ، سوننه تی خوا به سهریاندایه جی

به جی بوو ، هیچ ئوممه تیك نه بووه كه بیباوه پ بیت به خوا ، و نیعمه ته کانی له کوفر و خراپه کاریدا به کار بهینیت ' مه گهر خوای گه وره سزای تووش هیانوان ، و نیعمه ته کانی لی وهر گرتونه ته وه ، و به ره وه ناوچوونی بردوون . خوای گه وره به خیرایی سزای بو ناردن ، وهك فهرمووی : ﴿ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ ﴾ واته : ئیمه لافاوئیکی ویرانکه رمان به سهریاندای به ره لا کردوو (که باخ و بیستانی کاول و ویران کردن) .

﴿ سَيْلَ الْعَرِمِ ﴾ : بریتی بوو له به ره بهستی (مارب) که ئاوی بو گل دابوونه وه بو کشتوکال و باخه کانیان ، به لام خوای گه وره تیکی شکاند ، و ئاوه که ی له پشتیان وه کرده لافاو به سهریاندای ، پاشان به سهر باخه کانیاندا هات و هه مووی له ناو برد .

ئاو یه کیکه له نیعمه ته کانی خواو ، باخه کانی پی گه شه دهکات و ، به لام نهوان له پشت (سد) به ره بهستی که وه گلیان دابویه وه ، به وه هویه وه ژیانیکی به خته وهریان به سهربرد .

به لام ههر ئهم ئاوه خوای گه وره دهیکاته هوی سزاو ناره حه تی ، هه ره بهم ئاوه باخه کانیان ویران دهکات و کشتوکاله کانیان له ناو دهبات .

به راستی ئهمه یه کیکه له نیشانه کانی خوای گه وره ، به ناو یاخیان بو سهوزو به ره همدار دهکات . ههر بهو ئاوه ویش له ناوی دهبات و له بنی دینیت ، به هوی ئاوه وه به دهوله مه ندی و به خته وهری دهژیان . ههر به هوی هه مان ئاوه وه سهر شوپو هه ژار که وتن .

پاش ئه وه خوای گه وره ئاماژه دهکات بو گوپان کارییه که ده فهرمویت :- ﴿ وَبَدَلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَاَثَلٍ وَشَیْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِیلٍ ﴾ (السبا ۱۶)

له پوه له تدا ههر دو باخه که مانه وه ، به لام له پوهی راستی و حقیقه ته وه نا ، درهخت و به روبه مه کانیان تیاچوون ، به لام خوای گه وره له باتی نهوانه درهختی بیابان و به روبوومی تال و دپکاوی بو پواندن . ئهمه ش نیشانه ی خه شمی خوا بوو له سهر قه ومه که ، به هوی کوفر و لادانیانه وه .

هه روه ها وینه یه کی جوانمان نیشان ده دات که وهك ئه وه یه پوه که کانیش خه شم و توپه یی خوایان بو قه ومه که دهر بریبت که بهو شیویه پوهانه ته وه بهو

مانایه ی که نیتز له مه و دوا ئه م جوړه پروه کانه شیوا ی ئیوهیه .

(اثل) پروه کیکی بیابانی یه و (الطرقاء) یشی پی دوتریت ,
زووگرده گریت نه گهر سه وزیش بیت .

(السدر) : پروه کیکه بهری که مهو سودی وای ئی نابینریت , بچوکه و که
بهشی خواردن و سود ئی وهرگرتن ناکات و ههروهه (النبق) یشی پی
دوتریت .

﴿ ذَلِكْ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴾ (سبا / ۱۷) .

واته : ئابه و جوړه سهخته توله مان لیسه ندن , بههوی ئه وهه که بیباوه پرو
سپله بوون , ئایه ئیمه توله هه ره کافرو سپله ناسینن ؟!

خوای گه وره هه رموویه تی : ﴿ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَى ﴾
(الکف / ۸۸)

واته : (به لأم ئه وهی باوه ربه ئینیت و کاروکرده وهی چاکه ئه نجام بدات , ئه وه
پاداشتی چاک بو ئه وه .

ههروهه دهه رموویت :- ﴿ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ ﴾ (الشوری ۴۰) واته : توله ی
هه رتاوانیک به ئه ندازه ی تاوانه که ی خویه تی .

(الزمخشری) ده لیت :- ئه م ئایه ته واته : جوړی ئه م سزایه ته نها شیوا ی
کافرانه که سزایه کی به په لیه , وتراوه باوه ردار چاکه کانی ده به نه که فاره تی
خرابه کانی , وکافر هه مووکاره کانی تیا ده چیئت و خه ساره ته مند ده بیت , و
سزای کرده وه خرابه کانی وهرده گریت .

﴿ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ
سَيَرُوا فِيهَا لِيَالِيٍّ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴾ (۱۸) فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴾ . (سبا / ۱۸ - ۱۹)

خوای گه وره لا فوای به سه ره قهومی سه به ئدا نارد و باخه کانی تی کدا , تاپه ندو
ناموزگاری ئی وهریگرن , بگه رینه وه بولای خوا , به لأم چاوه کانیان کویربوون و
ده کانیان موری لی دراو , په ندیان لیوهر نه گرت .

ماموستا (سید قطب) دهرباره ی ئایه ته کانی سه ره وه ده لیت :- (قهومی
سه به تائه و کاته له ناو مال و شارو شوینه که ی خو یاندا مابوونه وه , وخوا ی

گهوره پزقی خوی له سهر تهسك و كهه كردبوونهوه , له حالهتی خوشگوزهرانی و نازونیعههتهوه , حالییانی گوپی بۆ ناپهههتی و قورسی ژیان , بهلام هیشتا پارچه پارچهی نهكردبوون و لیکی جیا نهكردبوونهوه .

هیشتا ئاوهدانى مابویهوه بۆیان وه له ناویاندا ههبوو , وهروهه لهشارهکانی دهوروبهریشیاندا , وهك مهكهكه له (جزیره) و (بيت المقدیس) له شام و , ههروهه (اليمن) بهردهوام ههراوهدان بوو كه لهباكوری وولاتی (سبأ)دابوو , پهیههندیان بهشوینه بههكهتدارهكانهوه مابوو , و پینگاكانی نیوانیان ئاوهدان و ئارام بوو . ووتراوه : گهشتیارێك لهشارێكهوه دهردهچوو بۆشارێکی تر پیش ئهوهی تاریکی دابیئت . سهفهركردن ماوهكهی دیاری كراو بوو , ئارام بوو بۆ گهشتیارهكان , كارهكه ئاسان بوو , لهبهرنزیکی شوینهكان لهیهكهوه .

﴿ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا ﴾ (كهچی لهو نازونیعههتهیش بیزاربوون) و ووتیان : پهروهردگارا نیوانی پینگهی سهفهركانمان لهیهك دورو بخهروهوه .
﴿ وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ﴾ ئهه داخوازییه یان وهلام درایهوه و ستهمیان له خویان كرد بهه كاره .

﴿ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَرْفُئَاهُمْ كُلٌّ مُمَرِّقٌ ﴾ . ئیمهیش كردمانن بهداستان و باسی سهرزاری خهلكی و پارچهپارچهكردن بهلام زۆر بهخرایی , جیابوونهوهو بلاوبوونهوه به ناو (جزیره) دا , ههموو پهیهههندی و نزیکی یهکیان پچراو بهش بهش بوون . بون بهپههندی زهمانه و , ههركهس ههلههسا باسی سهرزاری ئهوان و گێرانهوهو بهسهرهاتیان بوو .

﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴾ (سبأ / ۱۹) بهراستی ئالهو پرووداوو حالهتانهدا بهلگه و نیشانهی زۆرهیهه بۆكهسانێك زۆر خوگرین لهكاتی تهنگانهو ناخشیدا , لهكاتی خوشیدا سوپاسگوزارین , (ههول بدهن وهكو ئهوهقهومهئالهباره بیانووگرههههین) .

بهراستی ئهه لیكدانهوهیه زۆرجوان هاتوهه كهووتی : لهچیرۆك و بهسهرهاتی قهومی (سبأ) دا چههه بهلگهه نیشانهیهك ههیه :-

لهسهرهتاوه خوای گهوره فهرمووی :- ﴿ لَقَدْ كَانَ لِسَبَّإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ ﴾ , كاتیك لهباسی چیرۆكهكه تهواو بوو فهرمووی :- ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ ﴾ , پههنگه

حېكمەت لەمە دوو لايەنى ھەيئەت :-

- لايەنى يەكەم : لەگەڵ ئەو بابەتەدا دەگونجیت كە دەربارەى دەدوئیت , قەومەكە كاتىك لەناو نازونىعمەتى خوادا ژيان , بەختەومرو خوشگوزەران بوون , ھەموویان كۆو يەك برباو يەك ئاراستە بوون وەك يەك پياو وابوون , لەبەرئەو زۆرگونجاو كە بە (اية) تاك تەعبیریان ئى بكریت .

ھەروەھا ووشەى (الاية) لەگەڵ (المسكن) دا دەگونجیت , چونكە ھەردوكیان تاكن .

بەلام پاش پوخانى بەربەستەكو پارچەپارچەكردنیا و بلاوبوونەوو لىكچىچرانیان , يەك نەتەو گۆرا بۆ چەند نەتەو یەك , و یەك قەبیلە بۆ چەندین قەبیلە , و یەك شوێن بۆ چەند شوێنك , لەبەر ئەم دابەشكردن و جیاكردنەو یەك گونجاو كە بە (جمع) كۆتەعبیری ئى بكریت . نیشانەكە لەسەر قەومەكە بوو بە چەند نیشانە یەك .

- لايەنى دووم :- ﴿ لايات ﴾ نیشانەكان , چەند (ایه) نیشانە یەك دەگرتەو : سەبە بەلگەو نیشانە یەكی ئاشكرایان ھەبوو , كە خۆای گەورە جىگىرى كردبوون , و ھەروەھا نیشانە یەكی تریان لەدایبىنكردنى ئەو خوشگوزەرانى و خەیرە زۆرەدا ھەبوو , ھەروەھا نیشانە یەكی تر لە سەتەم و كوفرى خەلكى و لادانەكانیاندا ھەبوو , ئەو دەش نیشانە یەك بوو كە نىعمەتەكانى پەرەردگاریان لەشتانكیدا بەكار ھێنا كە خۆای گەورە نەیدەویست . ھەروەھا لەبىناگایى خەلكیشدا نیشانە یەكی تر ھەبوو , كە پەند و ئامۆژگایان وەرنەگرت . لەو دەشدا كە توشى ئینسان دىت بە ھۆى كارو كردەو ى خۆیانەو , نیشانە یەكی تر ھەبوو . و لەجى بەجى بوونى سونەتى رەبانىشدا لە ھەموو كاتىكدا بەسەر خەلكیدا نیشانە یەك ھەبوو , و نیشانە یەكیش لە تۆلەسەندنى خۆای لە سەتەم كاراندا ھەبوو و ھتد .

لەبەر ئەمانە لەسەر (سبأ) كۆمەلە نیشانە یەك ھەبوو , كە ئینسان لەبەر دەمیاندا ھەلۆستە دەكات , و بەلگەو پەند و ئامۆژگارى ئى وەردەگرن .

بەلام ئایا ھەموو كەس ھەست بەم نیشانانە دەكات , بە جوانى مامەلەیان لەگەڵا دەكات و ئى یان تى دەكات ؟

بەلى راستە كە ھەموو نیشانەكان بۆ كۆمەل بەگشتى ئاراستە كراون . بەلام

بِئْسَ نَاكِيَانِ وَ كَافِرَانِ وَ سَتَمَ كَارَانِ وَ هَلْخَلَّهٖ تَاوَانِ وَ نَعُوْكَ سَاْنَهٗیْ كَهٗ پَشْتِيَانِ
له‌خوا کردوه لیئ تیناگه‌ن .

خوای گه‌وره ده‌فهرمووئیت : ﴿ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ
عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴾

(یوسف / ۱۰۵) واته : (چه‌نده‌ها به‌لگوو نیشانه له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا
هه‌ن) له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتداریه‌تی و جوانکاری خوای په‌رومردگار) ، که‌چی
زۆربه‌ی خه‌لکی به‌لایدا تی ده‌په‌رن و تی نافکرن و پشتی تی ده‌کن) .
قورئان پای ده‌گه‌یه‌نیئت که‌به‌راستی ته‌نها نه‌و که‌سانه‌ی زۆر نارامگر و
سوپاس گوزارن سود له‌و نیشانانه ده‌بینن و هه‌رنه‌وان لیئ تیده‌گه‌ن و ده‌توانن
بگه‌ن پیی و په‌ند و نامۆزگاری لی وهریگرن .

﴿ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (۲۰) وَمَا كَانَ
لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَنَّ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿ (سبأ - ۲۰ - ۲۱) .

واته : له‌راستیدا گومانی شه‌یتان به‌راست ده‌رچوو به‌رامبه‌ر نه‌و جوړه‌که‌سانه
(که‌پوو به‌پوو به‌په‌رومردگار کاتی خوئی ، وتبوی : ده‌بینیت زۆربه‌ی خه‌لکی
سوپاس گوزار نابن) که‌چی خه‌لکی بیباکانه هه‌رشوینی که‌وتن ، جگه
له‌ده‌سته‌یه‌که له‌برواداران ، جاوه‌نه‌بیئت ئیبلیس هیچ ده‌سه‌لاتیکی
به‌سه‌ریانداییت ، به‌لکو ئیمه ویستوومانه پوون بیئت و دهریکه‌وئیت ، کی
باوه‌ری به‌قیامه‌ت و پۆژی دوا‌ی هه‌یه و کیئش له‌شک و گوماندايه .

(نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﴿ ﷺ ﴾) دلنیا به‌ که‌ په‌رومردگاری تو ناگادارو چاودیره به‌سه‌ر
هه‌موو شتی‌کداو هیچ شتیکی لی بزرناییت (خوای گه‌وره له‌چه‌ندین نایه‌تی
قورئاندا باسی) شه‌یتان) ی کردوه ، یه‌کیک له‌و نایه‌تانه ، مه‌به‌ستی
شه‌یتانمان بو پون ده‌کاته‌وه که‌هه‌موو ژیا‌نی خوئی وه‌قف کردوه بو سه‌رلی
شی‌واندن ئینسان و به‌رده‌وام نه‌خشه‌ی خوئی ده‌کیشیت ، هه‌رجاره‌ی
به‌شی‌وازیك ، تانامانجی خوئی به‌دی به‌نیئت ﴿ قَالَ فِيمَا أَغْوَيْتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ (۱۶) ثُمَّ لَا تَتَّبِعُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ
شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدْ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿ (الاعراف / ۱۶ - ۱۷) .

واته : (شه‌یتان ووتی به‌هوی نه‌وه‌ی که‌ تو‌منت گومراو سه‌رگه‌ردان کرد ،

ئەو سويند بىت منيش له پړنگه راسته كەدا بۆيان دادەنیشم (لایان بدهم)
پاشان سويند به خوا ، له بهر دەميانه وه ، وه له پشتيانه وه ، وه له لای راستيانه وه
، وه له لای چه پيانه وه ، بۆيان ديم و (دونيايان لاخوشه ويست دهكهم و
گومانيان دهرياره قيامهت لا دروست دهكهم) نابينيت و دهستت ناكه وييت
زۆربه يان سوپاس گوزار بن) .

خوای گه وه ناگادار مان دهكات له شهيتان ، ويومان پونده كاته وه كه چهنده
دور منيكي پق له دل و سهرسه خته ، وه داواي ليكر دووين به دور مني خوواني
بزاني ، تاله سهرليتيك دانماندا سهر كه وتو نه بىت . شهيتان دهسه لاتی به سهر
ئينساندانی يه ، له بهر ئەو خويان بهر پرس دهبن له شويكه وتني ، له سهر
شويكه وتني شهيتان مو حاسه به دهكرين ، چونكه به ويستی خويان شوييني
كه وتوون ، ووه لامي شهيتانيان داوه ته وه و رازی بوون به بۆچونه كانی ، و دل و
هسته كانی خويان بۆ كردو ته وه .

له كاتيكد كه شهيتان شوين كه وتووه ساويلكه كانی خوای هه لئه تاندر وه
له پوژي قيامهتدا بهرانه تيان لي دهكات و دهلييت من ته نها بانگم كردوون و
ئەوانيش وه لاميان دامه وه .

﴿ په ندوو وانه گرنگه كانی چبرؤكه كه ﴾

۱- دهرياره ي نايه تي :- ﴿ ذَلِكْ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴾
(سبا / ۱۷) . : (مجاهد) دهلييت : (يجازي) واته (يعاقب) ، سزاده درييت ،
له بهر ئەو خوای گه وه بۆ باوهردار به هوای چاكه كانی يه وه له گونا هه كانی
خوش دهبييت ، به لام كافر به هه موو كاريكي خراپی سزا وهرده گرييت . به لام
باوهردار پاداشت وهرده گرييت نهك سزا ، چونكه (يُجْزَى) جياوازه له (يُجَازَى)
۲- له نايه تي :- ﴿ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا ﴾ چه ند بۆچونو
ناماز به كمان دهرياره ي نيعمه ته كانی خوا بۆ وهرده كه وييت :-

- فهرمانه كه ليته دا بۆ خواردنيكي (مباحة) نهك (واجب) .

- (مِنْ) بۆ (تبعيض) ه واته هه نديك پرزي پهروهر دگارتان بخون ، پهنگه
ناماز بهييت بۆ كه م خواردن ، كه به شيكي بخورييت نهك هه مووی ته نها بۆ ئەوه ي
كاری جهسته بهرپوه بچييت ، ئينسان ئەوهنده بخوات كه به سي بىت نهك ورگی
پرېكات .

- دانانی (الرزق) له گڼل ناوی (الرب) واته پال دانه پال پرموردگار ,
نهمه ش بؤ مانای نيمانی و تهره وييه بی گومان پزق تهنه لای خوايه ,
ناگونجیت و دروست نيه , نيسبت بدریته لای کهس بیجگه لهو , تهنه
له پښه هؤکاره وه نه بیټ , که خواوهنی هؤکاره کانیش هرخوايه .

- شوکرانه بژیری خوايه کی پزق دهر , به لگه یه له سر خه یرو چاکه و نيمان
لای باوه پردار , وه به لگه یشه له سر لی بوورده یی و سهرف کردنی له خه یردا و
به خشنده یی . نه گهر نینسان سوپاس گوزاری خوا نه بوو بؤ نهم نیعمه تانه ,
نه وه به لگه یه له سر به خیلی و کله پقی و گومپایی

- سوپاس گوزاری له سر نیعمه ته کان به لگه یه له سر به رده وام بوونی نه و
پزقه زیاد کردنی هره وه سپله یی بهرام بهر نیعمه ته کان , هؤکاره
بؤله ناوچونیان و برینی نه و پزقه , وه بیبه ش بوون له خواردن , وه نه وه ی
به سر قهومی سه به داهات .

زانراو ناشکرایه که شوکرانه بژیری تهنه به زمان جی به جی نایټ , به لکو
به هه موو جهسته , به زمان و عقل و دل و خه یال و نه دمه کان , نه وه شوکرانه
بژیریه کی کردارییه , وه شوینه واری به کاره ینانی نیعمه ته کانی تیا په رنگ
ده داته وه و سوود به خواوه نه که ی ده گه یه نیټ .

- له نایه تی :- ﴿ وَاشْكُرُوا لَهُ ﴾ دا نه و (ل) ه ی که له دوا ی (فعلی) (شکر)
ه وه هاتوه بؤ (تقویة) یه , چونکه خوا ی گهره نه ی فرمووه ﴿ وَاشْكُرُوا ﴾ ,
هره وه نه و (ل) ه پیی ده وتریټ (لام) ی (الإخلاص) , چونکه شوکرانه
بژیری تهنه ده بیټ بؤ خوا بیټ . نه و کهسه به کاری شوکرانه بژیریه که ی
که سیکی دل سوژه بهرام بهر به خوا .

هره وه ده ش گونجیت ناوی بنریت : (لام) ی (الإستعانة) , چونکه
سوپاس گوزار له پوانگه ی پزق و نیعمه ته کانی خواوه سوپاسی خاوه دکات .
وه پاشان نه و پزقه به کار ده ینیت له کارانی کدا که گوپرایه لی خوا ی پیی ده کات
و , داوا ی یارمه تی له خوا ده کات که له سر به ندایه تی کردنه که ی یارمه تی بدات .
زور به ی (فعل) ه کانی (شکر) له قورناندا (لام) ی به دوا دایت , که بؤ
به ینزکردن و پشت به خوا به ستن و دهر برینی دل سوژی یه - خوا زاناتره - .

خوای گه وره ده فهرمویت :- ﴿ واضرب لهم مثلاً أصحاب القرية إذ جاءها
المرسلون (۱۳) إذ أرسلنا إليهم اثنين فكذبوهما فعززنا بثالث فقالوا إنا إليكم
مرسلون (۱۴) قالوا ما أنتم إلا بشر مثلنا وما أنزل الرحمن من شيء إن أنتم إلا
تكذبون (۱۵) قالوا ربنا يعلم إنا إليكم لمرسلون (۱۶) وما علينا إلا البلاغ المبين
(۱۷) قالوا إنا تطيرنا بكم لنن لهم لفتنة فمن أنزل الرحمن من آية فآية
(۱۸) قالوا طائركم معكم أنن ذكرتم بل أنتم قوم مسرفون (۱۹) وجاء من أقصى
المدينة رجل يسئ قال يا قوم اتبعوا المرسلين (۲۰) اتبعوا من لا يسألكم أجراً
وهم مهتدون (۲۱) وما لي لا أعبد الذي فطرني وإليه ترجعون (۲۲) ألتخذ من
دونه آلهة إن يردن الرحمن بضلاً لا تفعن عني شفاعتهم شيناً ولا ينقدون (۲۳)
إني إذا لفي ضلال مبين (۲۴) إني آمنت بربكم فاسمعون (۲۵) قيل ادخل الجنة
قال يا ليت قومي يعلمون (۲۶) بما غفر لي ربي وجعلني من المكرمين (۲۷) وما
أنزلنا على قومه من بعده من جند من السماء وما كنا منزلين (۲۸) إن كانت إلا
صيحة واحدة فإذا هم خامدون (۲۹) يا حسرة على العباد ما يأتيهم من رسول
إلا كانوا به يستهزئون ﴾ (يس / ۱۳-۳۰) .

پیش دهستیکی چیرؤکه که :-

نه م چیرؤکه نمونه که له بانگه وازکردن بۆ لای خوای گه وره ، بانگ خوازن
تواناکانی خوایان به گه پرده خن بۆ گه یاندنی په یامی خوایی و ناموژگار کردنی
خه لکی و لهو پیئاوه شدا قوربانی ددهن بۆ هیدا یه تدانی خه لکی و قوم ه که یان
، نهو قوم ه لهو په ری بی می شکیدا بوون و کافرو له سنور دهرچوو بوون و
باوهریان به پیغه مبه ران نه دکرد . هیچ ناموژگاری کردنیك سودی پی نه گه یاندن
، له گه ل نه وه شدا که باوهرداران و کافرانیش ماوه یه کی کورت و براره له دنیا دا
به سهر دبه ن ، به لام بی باوهران ینکاری قیامه تیان دکرد ، خوای گه وره
دهوری ه موو شتیکی داوه زانستی ته وای به ه موو شتیکی نهینی و ناشکرا
هیه و ه موو بینراوو شاره وکان ده زانیت و هیچی لی وون ناییت ، بوی
پونکردوینه ته وه که باوهررداری راسته قینه له کاتی کوشتن و شهید بوونیدا
دمرده که ویت . شهید هینده ی پیوه دانی می شوله یه ک نازاری پی ده گات ،

پاشان دهگاته پلهی پینزلای خوای گهوره ، کهسی بانگخواز په یامی بانگه وازه که ده چیته ناولدی یه وه و له گهل نه وه شدا هیدایه تدانی خه لکی به ده ست نه و نی یه ، به لام خوئی سوره له سهر هه ولدان له سهر هیدایه تدانی قه ومه که ی . نه و باوه پرداری له م چیرؤ که دا ناوی هاتووه ، کاتی که له دنیا وه به ره و قیامت ده چیته ده لیت :-

﴿ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴾ (٢٦) بِمَا غَفَر لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿ (یس / ٢٦-٢٧) . ناواتی خواست که قه ومه که ی بیان زانیایه کوشتنی نه و پشتگیری کردن بووه له ناحق و به ره و دان بووه به کوفرو بی باوه پری . و بیان زانیایه ، که نه و به و هویه وه گه یشتوته چ نازو نیعمه تیکی په ره وردگاری و ، نیستا له خوای گه وره نریک بۆته وه . خوژگه نه م کاره بیوایه ته هؤکاری که نه و ان به خوایاندا بچونایه ته وه و بیران له خوایان بگردایه ته وه ولای په ره وردگاریان ته و به یان بگردایه . باشترین چاره نوس و پاداشتی چاک بؤباوه پرداره ، که هه لساوه به کاری بانگه وازکردن بؤلای خواو پونکردنه وه ی په یامی خوای . و چاره نوس و دوا پوژی کافران به دترین و خراب ترین و ناشیرینترین سزای تیایه بویان :- ﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴾ (٢٨) إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿ (یس / ٢٨-٢٩) . واته : (خوا ده فهرمویت : وه نه بیته هیچ له شکریکمان له ناسمانه وه نه نار دبیته خواره وه بؤ سهر قه ومه که ی دوا ی شه هیدکردنی ، وه نه بیته هیچ له شکریکمان په وانه نه کردبیته بؤ له ناوبردنیان . به لکو ته نه یه که دهنگی گه وره و شریخه کی به هیژ نه بیته ، هیچی تر نه بوو ، جائه وان ده ست به جی مردن و خاموش بوون) . خوای گه وره نه مه ی بؤ بی نرخ کردنی کاری نه وان فهرموو .

نیجا دینه سهر پونکردنه وه ی چیرؤ که که له روانگی ثایه ته قورئانی یه کانه وه :- خوای گه وره ده فهرمویت :- ﴿ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِنْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴾ (یس / ١٣) .

واته : نه ی (محمد) ﴿ ١٣ ﴾ چیرؤکی خه لکی نه و شارهی که چه ند پیغه مبه ریکیان بؤ هات بؤ قه ومه که ت باس بکه که باوه پریان پینه کردیت . زوریک له زانایانی نه فسیر نه و پرسیاره ده که ن ، ئایا نه و که سانه پیغه مبه ر بوون له لایه ن خواوه یان له لایه ن پیغه مبه ر عیسا (علیه السلام) وه نیردرابون ؟

زوریک له زانایانی تهفسیر ههوال گێڕهوهکان لهسهر ئهوهن که ئهم پێغه مبهرا نه له لایه ن خوا وه نه نێردراون بۆ لای خه لکی ئه و شار ه ، به لکو له لایه ن عیسا پێغه مبه ره وه نێردراون .

ده گێڕنه وه : ئهم پێغه مبه رانه له لایه ن عیسا (علیه السلام) وه نێردراون ، نار دنی بۆ شاری (إنطاکیه) ، ئینجا خوای گه وره فه رمووی : نار دنی عیسا (علیه السلام) بریتی یه له نار دنی ئیمه ، نێردراوی پێغه مبه ری خوا به پشتیوانی خوا ، نێردراوی خوایه ، بیگومان ئه ی محمد (ﷺ) با وه پنه کردن به و پێغه مبه رانه وه ک با وه پنه کردنه به تو ،

هه روه ها هه ندیک له زانایانی تهفسیر ووتویانه : ئهم پێغه مبه رانه راسته وخۆ له لایه ن خوا وه بۆ ئه و قه ومه نێردراون . ئه وه کاریکی غه رب نی یه که سه ره تا دوو پێغه مبه ر بێن و پاشان به سیهه م پێغه مبه ر پشتیان قایم بکری ت .

ده رباره ی ئه مه مامۆستا (سید قطب) ده لێ ت : - (ئه وه شاریک بوو خوای گه وره دوو پێغه مبه ری بۆ نار د ، هه روه ک چۆن موسا و هارون ی به یه که وه بۆ فیرعه ون و دارو ده سه ته که ی نار د ، خه لکی ئه و شار ه با وه پریان به و دوو پێغه مبه ره نه کرد ، پاشان خوای گه وره به سیهه م پێغه مبه ر پشتیوانی لی کردن و به هیزی کردن . خوای گه وره یش د لنیای ده کاته وه که ئه وانه پێغه مبه رانی ک بوون له لایه ن خوا وه .

﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ﴾ دوو پێغه مبه ر بوون له سه ره تا دا ، به لām خه لکی شار ه که با وه پریان پی نه کردن ، به لکو ئازاریان دان و زور نا په حه تیان کردن ، ده لێ ن : زیندانییان کردن ، دواتر بۆ ئه وه ی ده نگیان بگاته خه لکی و ، بانگه وازه که یان به رده وان بێت ﴿فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ﴾ واته به هیزمان کردن و پشت قایممان کردن به سیهه م پێغه مبه ر ، که ئه مه ش به شیوازی ک بوو که له گه ل بارودۆخی شار ه که دا گونجاو بوو ، به م کاره کاروانی بانگه وازه که به رده وام بوو ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ﴾ ئهم سه ی پێغه مبه ره

خویا پیئشکهشی ئه و شاره کردو ، ووتیان :- (بهراستی ئیمه بۆ ئیوه نیردراوین) .

بهلام خه لکی شاره که لیكچونیکی نیوان خویان و ئهوانیان بهرامبهریان وورژاند ، ﴿ بشریه الرسل ﴾

(واته : بهشهر بوونی پیغه مبهران) لهسهر ئهم لیكچواندنه ئه نجامیکی خراپیان بنیات نا ، که ووتیان ، ئیوه درۆزن و پیغه مبهرن :- ﴿ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴾ (یس / ۱۵) .

ئهمه تۆمه تیکی ناره وایه که هه موو قهومیکی ناراسته ی پیغه مبهرهکانی خوی کردوو ، و کردویانه ته هوکاریکی پرێگر بۆ باوه رنه هینان پییان ، و داوایان کردوه که پیغه مبهره که فریشته بیت ، ئیمان هینانی خویانیان پابه ند کردوو به و کاره وه .

(ابن کثیر) ده لیت :- قه ومه که ووتیان : چۆن ده بیت خوی گه وره وهی بکات بۆ ئیوه ، له کاتی کهدا که به شهرن ، و ئیمه یش به شهرین ، و بۆچی وه ئیوه وه حیش بۆ ئیمه نانیریت ، ئه گه ر ئیوه پیغه مبهر بونایه ده بوو فریشته بونایه ، بهراستی ئهمه تۆمه تیکی ناره وایه له ناو زۆریک له و ئومه تانه دا که باوه ریان نه هیناوه .

ههروه ک خوی گه وره له ئایه تی : ﴿ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا ﴾ (القابن / ۶) .

واته : (پیغه مبهران به جوړه ها به لگه و موعجیزه ، په یامی خویان راگه یاند ، که چی وتیان : ئه مانه به شهرن وه ک خۆمان ، چۆن ده بنه پیغه مبهر و چاو ساغمان ؟) سه ریان له م کاره سوپماو ئینکارییان کرد .

ههروه ها خوی گه وره له سوهره تی (إبراهیم) دا ، که ئهمه مانا که یه تی ، قه رمویه تی :- (خوا نه ناسان به پیغه مبهرانیان ووت :- ئیوه ته نها به شهرن وه کو ئیمه ، هیچی تر نین ،) له باتی سوپاسی خوا بکه ن که ئه وه نده ئاده میزاد پرێزداره ، نوینهر له خویان هه لده برێرت (که چی ره خنه یان گرت و ووتیان : ئیوه ده تانه ویت پرێگر دژ به وه بن ، که باوک و باپیرانمان ده یان په رست) ده ی ئه گه ر راست ده کن (به لگه یه کی ئاشکرمان بۆ به یئن و نیشانمان بدن) .

ئینجا پاش ئهم تۆمه تبارکردنه و لیكچواندنه ، پیغه مبهران کاری گرنگی

خوڤان بو خه لکی شاره که پونکرده وه و ووتیان :- ﴿قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْنَا لَمُرْسَلُونَ﴾ (۱۶) وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿ (یس / ۱۶ - ۱۷) .

بیگومان نه وانه پیغه مبه ربوون ، چونکه خوی گه وه ناردبونی ، و هر خویشی ده زانیت که پیغه مبه رن ، زانستی خوی وه کار به دهسته ، و چونکه شایه تی بو دان و پشتی گرتن ! با وه پنه کردنی خه لکی پییان هیچ زیانیکیان پی ناگه یه نیت ، و ره خنه گرتنیشیان بی بنه مایه .

کاری گرنگی نه وان له ناو قه ومه که دا ، (البلاغ المبین) ه ، واته به پوونی و ناشکرا په یامی خوا راده گه یه نن .

کاری پیغه مبه ران بریتی نی یه له وهی که به زور ئیمان به خه لکی به یئن له ناو دله کانیاندا ، به لکو کاری سره کی و هره گه وه و گرنگ ، راگه یان دیکي ناشکرای په یامی خویه .

نهو په یامه راده گه یه نن و ، به لگو داواکاری خوا له سر نه وان جیبه جی ده که ن ، تا به بی په یام و به رنامه جینه هیلرین ، پاشا وازیان لی دینن ، و قه ومه که یش ته نها له سر یانه ئیختیاری خوڤان دیاری بکه نه ویش به نازادانه و ویست و هه ول و توانای خوڤان ، یان نه وه تا ریگای با وه ره یئنان به پیغه مبه ران هه لده بزئرن و شو یئنان ده که ون و سره که وتوو ده بن ، یان نه وه تا ریگای بیبا وه ری و به درو خستنه وهی نه وان هه لده بزئرن و له ناو ده چن و سزای خویان تووش دیت ، له هه ردوو حاله ته که دا خوڤان هه لیان بزاردووه ، و ده بیت به رگه ی لیپر سراویش بگرن ، و نه نجامه که پیشیان قبول بیت .

﴿ قَالُوا إِنَّا تَطْئِيرُنَا بِكُمْ لَعَنَ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۱۸) قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿ (یس / ۱۸ - ۱۹) .

واته : خه لکه که ووتیان : ئیمه به راستی به هانتان توشی نه گبه تی بووین ، سویند به خوا نه گهر وازنه هیئن و کول نه دن ، به ربارانتان ده که ین و له لایه ن ئیمه وه تووشی نازاریکی به ئیش ده بن ، پیغه مبه رکان وتیان : ئیوه نه گبه تی و شومیتان له گه ل خوتاندا یه (به هو ی بیبا وه ریتانه وه)

نایا نه گهر ناموزگاریی و یاده وه ری بکرین ، نه وه ده بیت نه گبه تی و شووم بو تان ؟! نه خیر وانیه ، ئیوه هر خوتان قه وم و هو زیکی سره پون ، و له گوماندا پوچوون بو یه شووم و نه گبه تی یه خه ی گرتوون .

ئىسلام پەشېينى و بە شووم سەيرکردنى حەرام کردووە ، چونکە ھەرچى خەير و شەپىک کە توشى ئىنسان دىت ، بە ھۆى کاروکرده وەکانى خۆیە وەتى ، و ئەگەر تووشيشى نەھات بە ھۆى ھۆکارىکە وە ، ئەو تەنھا لە خواوە بوە ، و دەستى ھىچ کەسى تری تیا نی یە .

کاتیک ھەر سى پىغەمبەرکە ووتیان :- ﴿ طَائِرُکُمْ مَعَكُمْ ﴾ مانایەکی تریش ھەلدەگریت ، کە ھەر شە کردن بوو لییان بە سزا ، وە ئەو پىیان بلین :- ئەو پىیان چاوەرپى دەکەن لە سزاو لەناو چوون و فەوتان بە ھۆى ئیمە وە نی یە ، بە لکو بە ھۆى خۆتانە وە یە کە لە سەر کوفر و بیباوەرین .

ئەگەر ئەو پىیان چاوەرپى دەکەن لە مەترسى و شەپ ، و دەتانیە ویت لایبەرن ، ئەو لە سەرتان پىوێستە کە بە نەفسى خۆتان بیگوین ، و دەست لە بیباوەر پى یە کە تان ھەلگیرن .

ئەو ماوە تەو بەلین کە ئەم شوومى و پەش بىنى یە تەنھا پىشەى ئەم قەومەنە بوو بەرامبەر پىغەمبەران ، بە لکو قەومى (شەود) یش بەرامبەر بە (صالح) پىغەمبەر (علیہ السلام) ووتیان : (کە ئەمە ماناکە یەتى) :- (خەلکە ووتیان) : ئیمە تووشى شووم و نەگبەتى بووین بە ھۆى تۆ و ئەوانەى لە گەل تۆدان ، (صالح) (علیہ السلام) ووتى :- نەخیر وانی یە ، نەگبەتى و شومتان لە لایەن خواوە بۆ دىت (ئەگەر بەردەوام بىن لە سەر یاخیبونتان) بە لکو ئیوہ قەومىکن کە تاقى دەکرینە وە .

قەومى فیرە و نیش بە موسا (علیہ السلام) یان ووت ، ھەر وەھا کافرانى قورەیش بە پىغەمبەریان ووت :-

کە ئەمە مانە کە یەتى :- (دوو پووە کان ئەگەر خەیریان بىتەرپى دەلین : ئەمە لە لایەن خواوە یە ، و ئەگەر تووشى ناخوشى و زیانیک بىن) بە پىغەمبەر (ﷺ) دەلین :- ئەمە یان بە ھۆى تۆوہ یە ، پىیان بلی :- ھەر ھەموى (ھەرچى پىش دىت) لە لایەن خواوە یە و (بۆ تاقیکردنە وە یە) ئەو بۆچى ئەو خەلکە (باوەر لاوازە) ھىچ شتیک تیناگەن و لە راستى یەکان حالى نابن (النساء / ۷۸) .

ئینجا خەلکى شارە کە چەکیکی کوشندەیان ناراستەى پىغەمبەرەکان کرد ، و گومانیان برد کە زۆر کارىگەرە ، ئەو بوو کاتیک ووتیان : ﴿ لَنْ لَّمْ تَنْتَهُوا

لَنَرُجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿ کافران بهم چه که یان ئەو هوی له ناخیاندا بوو دهریانپری ، و زۆرداری و ناحهزی و سته می خۆیان ناشکرا کرد ، شیوازیکی زۆر توند و رهق و ناشرینیان به کارهینا ، له گه‌ل ئەو پیغه مبه‌ره هیدایه‌ت دراوانه به توندو تیزی و خراپه کاری و زۆرداری و سزادان مامه‌له یان کرد .

به بوونی ئەوان زۆر ناپه‌حه‌ت ده‌بوون و به‌رگه‌ی ئەوه‌یان نه‌ده‌گرت بیان بینیت ، و ئەوه‌یان قبول نه‌بوو له‌گه‌ل یاندا بن ، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئەوان بیتوانا و بی ده‌سته‌لات بوون ، که به شیوه‌ی (منطق) گفتوگۆی جوان و گونجاو پووبه‌پریان بینه‌وه . و بتوانن به‌لگه‌کانیان به به‌لگه‌ی شیوا به تال بکه‌نه‌وه ، و بیر و بۆچوون پووبه‌پری بیرو بۆچون بینه‌وه ، چونکه ئەوان (منطق) به‌لگه و بۆچونیان لانه بوو تا پپی پوو به پوو بینه‌وه ، له‌به‌ر ئەوه په‌نایان برد بۆ چه‌کیکی سه‌ره‌تایی ئاژه‌لانه ، که چه‌کی هه‌ره‌شه‌و به‌رد باران کردن و سزادان بوو .

قه‌ومه بی‌پرواکان هه‌میشه ئەم چه‌کانه‌یان له هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا به‌کار هیناوه ، کافران دژی نوح و هود و صالح و ئیبراهیم و لوط و شوعه‌یب و موسا و پیغه‌مبه‌رانی تریان به‌کارهیناوه .

ئەوان بهم چا‌کانه ده‌یان ویست ده‌نگی حق و راستی کپ بکه‌ن ، و ده‌ست به‌سه‌ر بانگه‌وازی خوادا بگرن و کۆتایی پی به‌ینن ، ئەی ئەنجامه‌که‌ی چی بوو؟ به‌راستی بانگه‌وازه‌که به‌هیزو دامه‌زرا و و سه‌قامگیر بوو ، و فراوان بوو پیشکه‌وت و بلاوه‌ی کرد ، له‌گه‌ل ئەوه‌ی که ناپه‌حه‌تی و به‌ربه‌ستی زۆری تووش هات و له‌گه‌ل ئەوه‌ی هه‌لگرانی ئازارو قوربانی یه‌کی زۆریان تووش هات ، چونکه بانگه‌وازی خوایی به ناپه‌حه‌تی و توندی نواندن به‌رامبه‌ری و تاقیکردنه‌وه زیاتر به هیز ده‌بیئت .

هیچ بانگه‌وازی‌ک نه‌بوو ، مه‌گه‌ر به چه‌ک و چه‌وساندنه‌وه و ئازاردان پوو به پووی بونه‌ته‌وه ، و هیچ بانگه‌وازی‌ک نه‌بووه مه‌گه‌ر چه‌کی به‌ردباران کردن و ئازاردانی پوو به پوو‌کراوه ته‌وه ، و هیچ دوژمنیکی دین نه‌بووه که وه‌کو ئەم قه‌ومه مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بانگه‌وازاندا نه‌کرد بیئت .

بانگه‌وازان په‌یره‌وی ئەم سی پیغه‌مبه‌ره به‌پێزه‌یان کردوه ، و چۆن ئەو پیغه‌مبه‌رانه پوو به پووی قه‌ومه‌کانیان بونه‌ته‌وه .

- له چی‌رۆکه‌که‌دا ، دیمه‌نیکی تر دیته‌ پیش ، که ئەویش هاتنی پیاویکی

باوه‌پراره لهو پهری شاره‌که‌وه به‌په‌له ، تا‌پشتیوانی له په‌یامی نه‌و پیغه‌مبه‌رانه بکات و خه‌لکی بانگه‌واز بکات بۆ شوینکه‌وتنیان .

ماموستا (سید قطب) ده‌لیت :- کاتی‌ک دلی نه‌م پیاوه هه‌ستی به‌راستی و حه‌قیقه‌تی نی‌مان کرد ، نه‌م راستی یه‌له ویزدانیدا جول‌او نه‌یتوانی به‌بی ده‌نگی به‌مینته‌وه ، و خۆی به‌باوه‌ره‌که‌یه‌وه له ماله‌که‌یدا سجن نه‌کرد ، نه‌و هه‌ستی به‌گومرایی کرد له ده‌ورو به‌ری خۆیدا ، به‌و حه‌قه‌ی بۆی ده‌رکه‌وتبوو به‌په‌له پو‌یشت بۆ لای قه‌ومه‌که‌ی ، که نه‌وان باوه‌ریان به‌پیغه‌مبه‌ره‌کان نه‌کردبوو ، و ئینکاربیان ده‌کردو هه‌ره‌شه‌یان لیده‌کردن ، نه‌و به‌په‌له لهو پهری شاره‌که‌وه هات بۆ ناو قه‌ومه‌که‌ی بۆ لای حه‌ق و راستی ، و ده‌ستیان له خراپه و لادان پی هه‌لگری‌ت و ، به‌ره‌نگاری دو‌ژمنه خراپه‌کاره‌کان بکات ، که نزیکه بدن به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌کاندا وا دیاره که نه‌م پیاوه که‌سیکی ناودار و خاوه‌ن ده‌سه‌لات نه‌بووه ، و له‌لایه‌ن قه‌ومه‌که‌یه‌وه پشتگیری نه‌کراوه یان له‌لایه‌نعه‌شیره‌ته‌که‌وه قه‌ده‌غه‌ی لی‌کراوه ، به‌لام نه‌و عه‌قیده‌و بیرو باوه‌ره زیندوه‌ی که‌له ویزدانیدا بوو پالی پیوه ده‌نیت و به‌په‌له لهو پهری شاره‌وه ده‌یه‌ینیت^۱.

﴿ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ (۲۰) اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴾ (یس / ۲۰ - ۲۱) .

زانا (فخر الرازی) ده‌باره‌ی نه‌م ئایه‌تانه (که نه‌مه کورته‌ی مانا که‌یه‌تی) ده‌لیت :- له ئایه‌تی ﴿ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴾ (یس / ۲۰) . چه‌ند شتیکی تیا ده‌رده‌که‌و‌یت :-

یه‌که‌م : ده‌رخستنی بوون و کاری نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌یه که هاتوون بۆ پوون و ئاشکرا گه‌یاندنی په‌یامی خوا ، به‌جۆری‌ک نه‌و پیاوه‌ی به‌په‌له هات باوه‌ری پیه‌ینان ، و له‌سه (مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ) ده‌لیت : ده‌ره‌پینیکی ناوازه‌و جوانی

تیا به ، چونکه کاتیک له پهرې شاره کړه هات ، نو باوهرې هینا بوو ، نه وه ش به لگه به له سر نه وهی که ناگدار کړدنه وه دهر خستنی کاری نو پیغه مبرانه گه شتوبیه نو پهرې شاره که .

پوروم : هینا نه وهی نمونه له وهی که پوویدا ، دل دانه وه دانه وایی کردن بوو بومحمد (ﷺ) که پاش ته و او بوونی باسی پیغه مبرانه ، باسی نو پیاوه باوهره هات که باوهرې به پیغه مبرانه کرد و نارامی گرت له سره نازاردان ، تا گه شت به با شترین پاداشت .

- له تفسیری نایه ته کانیشدا چهند مه سه لیه که هیه .

مه سه لیه یه که م : نایه تی : ﴿ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ ﴾ پیاوه که نه ناسینراوه ، له گه له وهی که له لای خوا زانراو ناسراو بووه ، نه مه ش دوو سودی تیا به :-

یه که م : به گهره نیشاندانی کار نو پیاوه بووه ، واته : پیاوینک بووه به پهرې سیفه تی پیاوه تیه وه .

دووم :- به سود بووه بومهر خست و ناشکرا کردنی حق و راستی که له لای پیغه مبر بووه ، به جوړیک که پیاوینک باوهر دهینیت و نه وان نه یان ناسیوه ، وئیر ناوتریت : په نایان بومردووه .

مه سه لیه یه پوروم : ووشه ی (یسعی) بهرچا وپونی و هیدایه ته بوم باوهره داران ، بومهر وهی له ناموژگاری کردندا توانا کانی خوین به گهر بخن . نایه تی ﴿ اَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴾ مانای زور جوانی تیدایه :-

یه که م :- له ووشه ی ﴿ يَا قَوْمِ ﴾ دا ، نه م پیاوه هوالی نه وه ددات که زور به سوژو شه فقه ته بومهر که ی ، کاتیک قه مکه ی پال ددات پال خو ی ، نه وهی لی و مرده گیریت که ته نها خیر و خوشی نه وانی دهویت ، نه مه ش قسه ی باوهره داره که ی قهومی فیرعون بوو . ﴿ قَالَ يَا قَوْمِ اَتَّبِعُوا ﴾ نه ی قه مکه م شوینم بکه ون . نه گهر ووترا : نه م پیاوه ووتی : ﴿ اَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴾ و نه ویش ووتی : (اَتَّبِعُونَ) ، جیاوازی نیوانیان چی یه ؟ ده لین :- نه م پیاوه هات بوم لایان و له یه که م هاتنیدا ناموژگاری کردن ، که نه وان ژیانان نه بینیبوو و نه زانیبوو . ووتی شوین نه م کومه له پیغه مبره بکه ون که به لگیان بوم نیوه دهر خست و ناشکرا کرد ، وهریگا که یان بومرون کرده وه ، به لام باوهره داره که ی

قهومی فیرعهون ، هەر لهناو خۆیاندابوو ، وهشویئ کهوتووی موسا بوو ، وهچهند جارێک ئامۆژگار کردبوون ، وتی :- شوئین من بکهون لهباوهپهینان به موسا و هاروون (علیهما السلام) وبزائن ئهگهر خهیرهو چاکه نهبوايه من بۆ خۆم ههڵنه دهبرژارد ، ئیوه باش دهزانن من خۆم ههڵم بژاردوو ، بۆ ئهوه پیاوه نهبوو که به پهله لهو پهڕی شارهوه هات بلیت :- ئیوه دهزانن شوئینکه وتوانی من لهوانن .

دووهم :- دهرخستنی ئامۆژگاریه که دهرخستنی ئیمانی خۆی پیکهوه کۆکردهوه ﴿ اتَّبِعُوا ﴾ ئامۆژگاری بوو ، و ﴿ الْمُرْسَلِينَ ﴾ دهرخستنی ئهوه بووه ، که ئهو باوهڕی هیناوه .

سێ یهه :- دهرخستنی ئامۆژگاریه که یه سههر دهرخستنی باوهپهینانی خۆیدا پیش خست ، چونکه ئهو به پهله ههنگاوی نا بۆ ئامۆگاری کردنه که ، به لām بۆ ئیمانه که ، ئهو پیشتر به راستی ئیمانی هینابوو . وئایهتی ﴿ رَجُلٌ يَسْعَى ﴾ به لگهیه له سههر نهوهی که ئهو شارهزابوو له ئامۆژگاریکردن .

پاشان خوای گهوره فهرمووی :- ﴿ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴾ (یس / ۲۱) . ئه مهش لهو پهڕی جوانیدایه ، ژونکه کاتیک ئهو ووتی :- ﴿ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴾ وهك نهوهی قه دهغه یان کرد بیئت بوونی ئهوان پیغه مبههر بیئت ، پاشان پلهیهك دابهزی و ووتی : بیگومان خه لکی له دنیا دا ریگهیهك دهگر نه بهر ، داوای بهردهوامیش دهکن ، ئهگهر ریگا که دهرکهوت ، ئهوا به لگه ی تیدایه له سههر پیویستی شوئین کهوتنی ، قه دهغه کردنی ئهم شوئینکه وتنهیش جوان نابییت تهنها له دوو حالت دا نه بیئت : یان ئهوه تا ریگه نیشان دهرکه داوای کرئ دهکات ، یان ئهوه تا ، هوکاری پشت پیبهستن نی یه بۆ هیدایهت دانی و دۆزینهوهی ریگا که . به لām ئهو پیغه مبهرا نه داوای کرئ

ناکەن ، و ھەروەھا ھیدایەت دراو و زانا و شارەزان بەرپێگا پاستەکە کە دەگات بە حەق و پاستی ، وای دابنێ کە ئەوان پێغەمبەری ھیدایەت دراو نین ، ئەو ئایا ھیدایەتدەر نین ؟ کەواتە شوێنیان کەون .^۱

﴿ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۲۲) أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضَلَالٍ لَا تَفْنَى عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ (۲۳) ﴾ (یس / ۲۲-۲۳) .

دکتۆر (محمد منیر الجنباز) دەلیت : - واتە : ئەو پێغەمبەرانی ئێوە بانگەواز دەکەن بۆ باوەڕهێنان بە بەدییهێنەرەکەتان ، ئایا ئەمە عیبە ؟ بێگومان ئەوان بانگەوازی ئێوە بۆ لای هیچ شتیکی تر ناکەن ، بانگەوازتان دەکەن بۆ لای بەدییهێنەرتان ، ئایا ئەم بانگەوازه نەشیاو و نادرووستە ؟ ئەگەر بەدییهێنەرەکەتان ناپەرستن ئەو کەواتە کێ دەپرستن ؟ بانگەوازه کە پوون و ناشکرایە و هیچ کەم و کورتی یەکی تیانی یە و بانگەوازه بۆ پرستنی خوا ی گەر و دان نان بە توانا و تاک بوونی خوا ، و من هیچ پێگرتێک لەبەر دەم دا نیه ئەو کەسە بپرستم کە لە نەبوونەو بەدییهێناوم ، بەلکو ئەو ئەرکی سەر شانمە ، چونکە گەرانیوەم ھەر بۆ لای خوا یە و ھەر ئەو پاداشتی خەیر و سزای شەڕ خراپەکاری دەدات ، پاشان بەندایەتی خوازاوی بۆ پون کردنەو ، و ووتی : ئەگەر من پوم لەغەیری بەدییهێنەرەکەم بکەم ، ئەوا کێ لەدەسلاتی خوا پزگارم دەکات ئەگەر ویستم زیانیەک بگەیهنم ؟ ئەمە داوامان لێدەکات کە بپرێکەینەو تاکەسیکی باوەردارین بە خوا . ئایا پەرەوایە لەجیاتی خوا چەند پەرستراویکی تر بۆ خۆم بپاریا بدم کە هیچیان بەدەست نی یە ، خۆ ئەگەر خوا ی مێرەبان بیەوێت توشی ناخۆشیەکم بکات ، تکاو پارانەو ی ئەو

۱/ بەکورتی لە (التفسیر الکبیر) (۱۳ / ۲۶ / ۴۸ / ۴۹)

په رستراوانه هیچ سودیکم پی ناگه یهن و فریام ناکه ون و پژگرم ناکه ن. ﴿ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ (۲۵) قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ (۲۶) بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴾ (یس / ۲۵-۲۷) .

به و جوړه نه م پیاوه ئیمانی خو ی راگیان د و ئاشکرای کرد ، ووتی من باوهرم به په روهردگار و به دیهینه ری ئیوه هیناوه تابم کاره بیته پیشه ننگ و نه وانیش له سر نه م ریگایه شوینی بکه ون ، به راستی نه م پیاوه واجبی بانگه وازه کی جیبه جی کرد و پاداشتیکی گه وړه ی ده سته کوت له سر هیدایه تدانی نه وان و پژگارکردنیان له و گومرایی یه ، به لام قوم که زوریاخی و به د خو و بوون و ناموژگاری کاری تینه ده کردن ، وه مو نه م قسانه یان له پشتیانوه دانا ، ئینجا به پیاوه باوهرداره کیان ووت :- نه گهر تو باوهرت به وړه هیه که خو ت ده یلئیت ، نه و به ته نها بچو بو به هشت . ﴿ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴾ (یس / ۲۶)

زانایانی ته فسیر هه لویسته یه کیان له بهر دم نه م قسه یه دا کردووه و ، هه ندیکیان بو نه وړه چون که فریشته کان هاتون نه م پیاوه یان بردووه و خستویانه ته ناو به هه شته وړه ، و به راستی له ویدا ده ژی .

وه هه ندیکیشیان بو نه وړه چون که هیشتا نه چو ته به هه شته وړه به راستی ، چونکه باوهرداران دوا ی زیند و و کردنه و محاسبه به ده چنه به هه شته وړه ، و ده لئین ته نها نه م دربرینیک بووه ، که نه م پیاوه به هو ی ئیمان که یوه هه قی خو یه تی بجیته به هه شته وړه ، وه مرده پیدانی به م کاره بو نه وړه بووه زو و بگاته نه م مرده یه ^۱ .

به راستی هر که س لایه نی حقه هه لبرژیریت و پشتیوانی له دینی خوا و سه ر بازه کانی بکات ، و پا به ندبیت به بانگه وازی خواوه ، و پرو به پرو ی دوژمنانی خوا ببیته وړه ، و بیگومان به و کارانه ده چیته به هه شته وړه ، و مافی

پاستی خوږه تی که بچیته نه و نازونیمه ته وه ، و مژده ی پی بدریت له گله نه وه ی
که قهومه که نازاریان دابوو ، به لام نه م ناوات و خوژگه ی خواست که قهومه که ی
بزائن نه م به چ پاداشتی که گیشته وه تائه وانیش باوه پیهین و بگه نه نه و
نازونیمه ته ی به هشت ، به لام بی به ش دهن و دوورده بن له پرهمه تی خوایی ،
نه و که سانه ی که باوه په پیغه مبه ران ناکه ن و باوه پرداران ده کوژن ، و دله کانیان
به ژهنگی گونا هوتاوان داپوشراره ، وهیدایه ت نادرین بو حق و پاستی ، به لکو
نه وان به و کاره یان ، شیاوی سزای خوایی دهن .

﴿ وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴾ (۲۸) إِنَّ
كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿ (یس / ۲۸ - ۲۹)

خه لکه که بانگه وازه که یان رت کرده وه و باوه پریان به پیغه مبه رکه یان نه کرد و
نازاریان دان ، و نه و پیاوه شیان چه وسانده وه که باوه پری هی نا بوو .

به هو ی نه و تاوانه وه که نه نجامیان دابوو سزاو توله ی خوایی دهستی پی کرد
بویان ، به خیرایی بویان هات ، خوی گه وه هیچ له شکرکی له مه لایکه له
ناسمانه وه بو له ناوبردنیان نه نارد به لکو ته نها یه ک دهنگی گه وه و شریقه یه ک
بوو نه وانی گرت . ئینجا دهست به جی هه موویان خاموش بوون و مردن ،
هه روه کو ناگر که پاش کوژانه وه خاموش ده بیت و داده مرکبته وه ، پاش نه وه ی
که سر زهویان پرکرد بوو له چالاکی و جموجولی خویان و کوفرو فسادیان
بلاو کرده وه بوونه جهسته ی بی جوله و که وتو به نسبت خه لکی نه م شاره وه .

زانای ته فسر (الزمخشری) هه لویسته دهکات حیکمه تی نه وه پون دهکاته وه
که خوی گه وه فریشته ی بو له ناوبردنی نه م قهومه له ناسمانه وه دانه به زاند ،
به لکو به دهنگی گه وه له ناوی بردن ، نه مه له کاتیکدا که خوی گه وه له
پوژی به درو خنده قدا بو پشتیوانی پیغه مبه ر ﴿ ﴿ فریشته ی دابه زاندوو
کافرانی قوریش و دهسته و تا قمی نه وانی پی له ناو برد .

هه رخوی نه مه پون دهکاته وه و ده لیت :- (خوی گه وه له ناوبردنی هه
قهومیک له سر شیوه یه کی جیاواز به ریوه ده بات ، هیچیان له هیچیان ناچیت ،
نه مه ش ته نها به پی حیکمه تی خوی بریاری داوه ، خوی به و شیوه یه
پیوستی کرده ، نایا نه تروانیوه بو نه م نایه ته که ده فهرمویت :- ﴿ بِذَنبِهِ
فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ

الأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا ﴿ العنكبوت / ٤٠ ﴾ .

واتە :- (هەیان بوو بەردبارانمان کەرن ، هەیان بوو دەنگ و سەدای بەهێز لەناوی بردن ، هەیان بوو بەناخی زەویدا بردمانتە خوارەوه ، وەهەشیان بوو نووقمی دەریامان کرد) .

کەئێ ئەم سزایەیی خۆیاان پێ گەشت ؟ و دەنگە گەورەکە گرتنی ؟ بێگومان پاش ئەو ی باوەڕیان بە پیغەمبەر نەکردوو ئازاریان دان ، ئەوان بەم کارە ئەنجامی کارەکانی خۆیانیان کۆکردەوه ، و بەروو بوومی کاری لەسنور دەرجونی خۆیان کۆکردەوه .

ئەمە سونەتی خوابوو بۆ لەناوبردنی قەومە بێپرواکان ، بە جۆریک بەهۆی لادان و سەرکەشی و بێباوەڕییانەوه دەیانگریت . خۆای گەورە چیرۆکەکە بەچەند ئایەتیک کۆتای دینیت : دەفرموویت :- ﴿ يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ (٣٠) أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿ يس / ٣٠-٣٢ ﴾ .

مامۆستا (سید قطب) دەلیت :- (الحسرة) : پەشیمانی و داخ هەلکیشان هەلچونیکی دەرونیە لەسەر حالە تیکی خەفەتاوی ، کەهیچ شتیک لەو کاتە دا سود بە ئینسان ناگەینیت ، تەنها ئەوەنەبیت مەگەر هەر حەسرەت هەلکیشیت و نەفسی ئازار بکیشیت . خۆای گەورە داخ و حەسرەت بۆ بەندەکانی هەلناکیشیت بەلکو دان دەنیت بەو دا کەئەو حالی بەندەکانە کەشیایوی حەسرەت لەسەر هەلکیشان بوون ! بەراستی حالی خەفەتاویە ، بەشەرو تاقیکردنەوهی ناپەحەت کۆتای بەخاوەنەکانی دەهینیت !

﴿ يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ ﴾ : مۆلەتی پزگاربوونیان پێدەدات بەلام پشتی لێ هەلەدەکن ، وەشوینی لەناوچوان لەبەر چاویان بوو کە پێش خۆیان لەناو چوو

بوون ، نه بیرری لیډه که نه وه و نه سودی لیوهر ده گرن ، خوی گه وره به ناردنی
 نهو پیغه مبرانه دهرگای په حمه تیان لی ده کاته وه سات له دوی سات ، به لام
 نهوان لهو دهرگای په حمه ته جیا ده بنه وه و نه ده بی ناشیرین بهرامبر خوا
 دهرده برن .

بیگومان کافران له وهی که پیش خویان پویداوه دهرس و په ند وهرناگرن ،
 وه له پوداوه کانی میژویش ناموژگاری وهرناگرن ، وه به ساده و ساویلکه یی
 مامه نه له گهل بانگ خوازانی دلسوز و چاکه کاردا ده کهن ، وستهمیان لی ده کهن و
 نازاریان ددهن و دهیان کوژن ، وه سونه تی خوایش له سر نهوان به دی دیت و
 له ناویان ده بات . باوهر نه کردنی کافران به حق و راستی و هه لگرنی ؟ نه مه
 سونه تیکی هه میشه ییبه ، وه گالته جاریان به دوستانی خواو دژایه تی کردنیان ،
 نه مییش هه رسونه تیکی هه میشه ییبه به لام خوی گه وره پشتیوانی له دوستانی
 خوی کردووه و پرزگاری کردوون ، نه مییش سونه تی خویبه ، وه له ناو بردنی
 کافرانیش سونه تیکی په بانیه .

﴿ په ندوو وانه گرنگه کانی چیروکه که ﴾

۱- زانای ته فسیر (القرطبی) ده لیت :- له نایه تی ﴿ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
 يَعْلَمُونَ ﴾ (۲۶) بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿ (یس / ۲۶-۲۷) .

لهو خوژگهی دهری بری دوو بوچون هیه :-

یه کهم : ناوات و خوژگهی خواست که به حالی بزائن ، بو نه وهی بزائن که نهو
 گه یشته وه به چی و وه پاشه پرژیکه باشی هیه .

دووه م : نهو ناوات و خوژگهی بو نه وه خواست که نهوانیش وه که نهو
 باوهر به یئن ، تا حالیان وه کو نهوی لیبت .

(ابن عباس) دہلیت : قہومہ کہی بہ زیندو و مردو و وہ ناموزگاری کرد . ولہم ثایہ تہدا ناگدار کردنہ وہیہ کی گہورہ و گرنگ ہئیہ , بہ لگہیہ لہ سر نہ وہی کہ واجبہ بق و ہلچوونی ناو دہروون بخوریتہ وہو دہرنہ بریت , و بہ نارام و لہ سرخوینیت بہ رامبہر نہ زانہ کان , و زورنہرم بیت بہ رامبہر نہ و کہ سانہی کہ نہ فسی خوین بردوتہ ناو تووندوتیژی و کہسانی لادہر , و زو واپہریت بو پژگار کردنی , وزوربہ سوؤو میہرہ بان بیت بو پینمای کی کردنی بو پیگای راست و سہرقالی بکات پیوہی , وبہ جوڑہ لہ نہ نجامدانی خراپہ بیگیریتہ وہ و دوعای بو بکات , ثایا بینیت چون ثاراتی خواست بہ خیر بہ وہی کوشتنہ کہیہ وہ و خراپہ کاران لہ نہ خشی خراپدا بوون بوی , کہ کافران و بت پەرستان بوون .
 ۲- زانای تہ فسیر (الرازی) دہلیت : لہ ثایہ تی :- ﴿ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ (یس / ۲۲)

خوای گہورہ کاتیک فہرموی :- ﴿ وَهُمْ مُنْتَدُونَ ﴾ چوینیتی ہیدایہ تدانہ کہیانی پروونکر دہوہ , بہ وہی کہ بانگہ وازی نہوانی کرد لہ پەرستنی شتی بیگانہ وہ , بو پەرستنی خویہ کی ہمیشہ زیندو بہ دہستہ لات بہ سہر ہموو شتی کدا , و لہ پەرستنی شتی کہوہ کہ سود بہ بہندہ کان ناگہیہ نیت , بو پەرستنی نہ وہی کہ ہموو سود و چاکہیہ کی تیایہ , ہرودہا (لطیفہ) یہ کی تیایہ : لہ ثایہ تی ﴿ مَا لِي ﴾ واتہ : ہیچ بہرہست و پیگریک لہ دہوروبہری مندانی یہ , ناماژہیہ بوئہ وہی کہ فرمانہ کہ لہ لایہن پەرستراوہ دیارو ناشکرایہ و ہیچ شاراوہ نہین یہ کی تیانی یہ , ہرکس لہ پەرستنی نہو قہدہغہ بکریت , نہوا لہ دہوروبہریدا پیگریک ہئیہ , بہ لام ہیچ پیگریک لہ دہوری من نی یہ , ہیچ تاوانیک نی یہ پەرستومہ , ولہ حالہ تی لادانی

گفتوگو کردن له گهل قه ومه کهدا بؤ حاله تی نه فسی خوی حیکه مه تیکی تر هیه , بریتی یه له : نه گهر نهو بیوتایه : ﴿ مالکم لاتعبدون الذی فطرنی ﴾ نهوا له پوونکردنه وه کهدا ووشه ی ﴿ مالی ﴾ نه ده بوو , چونکه کاتیك نه مه ی ووت , هیچ که سیك حاله تی نه فسی نهوی لاشار او نه بیئت , وه مه وو کهس ده زانیئت که داوای هیچ هؤکاریك و پوونکردنه وه ی له هیچ کهس ناکات , چونکه خوی شاره زاتره به حالئ نه فسی خوی . نهو نه بوونی پئگره کان پوونده کاته وه , نه گهر بیوتایه :- (مالکم) نهوا پئگاپئیدراو بوو له وه وه تیگه یشتن هه بوایه که نهو داوای پوونکردنه وه ی هؤکاریك ده کات له برئه وه ی خوی به نه فسی خوی شاره زاتره , نه گهر ووترا :- خوای گه وره فهرموویه تی :-

﴿ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلّٰهِ وَقَارًا ﴾ (نوح / ۱۳) نهوا ده لئین : لی ره دا قسه که ره که بانگ کراونی یه , به لکو نهو که سه یه که بانگه وازی کردوه , نه وه تا پیاویك بانگ کراوه بؤ ئیمان ووتی :- ﴿ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي ﴾ به راستی داوای نه وه ی له من کرد .

دووم :- نایه تی :- (الذی فطرنی) ئاماژه یه بؤ بوونی شتیک که پئویسته , نایه تی (و مالی) ئاماژه بوو بؤ نه بوونی پئگر , نایه تی (الذی فطرنی) هه وائی شتیک ده دات که پئویسته , بیگومان خوای به دیه یئنه ره له سه ره تاوه خاوه نی هه موو شتیک بووه , که له لایه ن نهو شتانه ی که نهو خاوه نداری کردوه پئویسته پئزی لیبگیرئیت و به گه وره ته ماشا بکریئت .

سییه م :- پوونکردنه وه ی نه بوونی پئگره که به سه ره پوونکردنه وه ی بوونی شته پئویسته کهدا پیش کهوت , له گهل نه وه ی کهوا جواتر بوو پئویسته که پیش بکه و تایه , کاتیك که پئویست هه بوو پئگر نی یه , ده بینرئیت که پئویست له دهر که و تنیدا پئویستی به پوونکردنه وه نی یه , له وه که متر نی یه پیش بخریئت نه وه ی که له پیشتره به پوونکردنه وه له به ره پئویست بوونی . چواره م :- له نیشانه کان , به دیه یئانه ی نه فسی خوئی هه لبرژارد , چونکه کاتیك ووتی :- (و مالی لا اعبد) به وه ی که په رسته نه که ی گپرایه وه بؤ لای خوی , نه وه ی که نزیکتر بوو له پئویست بوونی عیباده ته وه له سه ره خوی ,

ئەوێ هەلبژارد ، پوونکردنەوێ ئەوێش بریتی یە لەوێ کە ئەو بەدیھێنەری عومەر ، پێویستە زەیدیش عیبادهتی بکات ، چونکە ئەو کەسێ (عمر) ی بەدیھێناوە خاوەنی سیفەتی قودرەتی تەواوە ، ھەموو زانستیکی لایە ، بوونی تەواوی ھەیە و ھیچ گومانێکی تیا نی یە ، ئەو شیاوی پەرستە بوو ھەموو کەسێک کە تەکلیفی لەسەرە ، بەلکو بەدروستکردن و بەدیھێنانی (زید) ئەو عیبادهتکردن لەسەری بە ئاشکرا پێویستترە . ئایەتی : ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ئاماژە دەدات بەترس و ئومێد ، ھەروەکو خوای گەرە فەرموویەتی : -

﴿ وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ﴾ (الأعراف / ٥٦) . واتە : (بەردەوام ھانا و ھاوار بوو خوا بەرن لەترسی سزای دۆزەخ و بە ئومێدی بەدەستھێنانی بەھەشت) چونکە ھەرکەس شوێنی گەرانی ئەوێ ھەبێت ، لێی دەرستیت و ھیواشی پێیەتی ، ھەروەھا مانایەکی جوانیشی تیا یە کە بریتی یە لە : زۆر جار باسماں کردووە کە بەندەکان بەسەر سی جۆردا دا بەش بوو : -

یەکەم : - بەندەیکە خوا دەپەرستیت لەبەر ئەوێ خوایەو خاوەنی ھەموو شتێکە ، وەک یەکە ئێتر نێعمەتی دوا ی ئەمێ پێدرا بێت یان پێی نەدرابێت ، وەک ئەو خزمەتکارێ کە خزمەتی گەرەکەیی خۆی دەکات و پێویستە لەسەری ، وەک یەکە ئێتر چاک بێت لەگەڵی یان خراپ .

دووەم : - بەندە لەبەر ئەو نێعمەتە پێی گەیشتوووە خوا دەپەرستیت . سی یەم : بەندەیکە لەترسدا خوا دەپەرستیت .^١

خوای گه وره ده فرمویت : ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ (٢٦) وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ (٢٧) وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ (٢٨) يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ (٢٩) وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ (٣٠) مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا لِلْعِبَادِ (٣١) وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ (٣٢) يَوْمَ تُثَلَوْنَ مَذْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (٣٣) وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ (٣٤) الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبِيرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٌ (٣٥) وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْنَابَ (٣٦) أَسْنَابَ السَّمَاوَاتِ فَاطْلُعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ (٣٧) وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ (٣٨) يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ (٣٩) مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَنَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ (٤٠) وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى الْمُجَادَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ (٤١) تَدْعُونَنِي لَأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأَشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ (٤٢) لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدُّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ (٤٣) فَسْتَذَكِّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (٤٤) فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ (٤٥) النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴾ (غافر / ٢٦ - ٤٦) .

پیش دەسپیکێ چیرۆکه که :-

مەملانی نیوان ئیمان و کوفر چیرۆکێکه ، که سه کانی له سته مکاران و کافران و باوهرداران جیاوازن ، به لام مەملانی یه که یه که شته ، به لگهی باوهرداران له سه ر باوه رکه یان یه که شته و ، گومان و تۆمه تی یاخی بوان و زۆردارانیش هه ریه که شته ، هه روه ها کۆتایی یه که شی یه که ، ناحه ق ده پسیت و ده که ویت ، به هه موو هۆکاره کانی که له سه ر زه ویدا به ده سته گرتبوو وای ده زانی توانای به سه ر هه موو شتی که دا هه یه ، به لام کاتی که پوو به پروی حه ق و پرستی ده بوویه وه ، که حه ق پشتی به هیزی خوا به سته بوو ، پاشه پۆژی چاک و په سه نه بۆ پارێزکاران ده بوو ، و له ناوچون و سزایش بۆ یاخی بوان و لووتبه رزان ده بوو . ئه وکه سه ی له م چیرۆکه دا له گه ل ئیمه دایه ، یه کی که نی یه له پینغه مبه ران ، به لکو باوه رداریکێ راستگوویه ، و به لگه کانی به هیزن ، به حیکمه ت بانگه وازه کات بۆلای خوا ، و ئامۆژگاری و نمونه ی جوان پیشکه ش ده کات . به و شیوازه ی که ئیمانکه ی ده شاریته وه ، ده می نیته وه تا ئه و کاته ی ئامۆژگاری و قسه کانی له کاتی که زۆربه سوود دا و مرده گیریت ، و بانگه وازه که شی و مرده گیریت ، ئینجا ئیمانکه ی خۆی ئاشکرا ده کات له کاتی که ناکوکی و به ربه ره کانی و جیاوازی له نیوان یاخی بوونی ئه و کاته ی فیرعه ون و پینغه مبه ری خوا موسادا تووند ده بیته :- ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ ﴾ (عافر ۲۶) واته : (فیرعه ون ووتی : وازم لێبه یزن باموسا بکوژم ، باهه ر هاوار له په ره مردگاری بکات ، چونکه به پرستی من ده ترسم ، که دین و ئاینتان بگوێیت ، یاخود دو به ره کی و خراپه و شه به و شوێ له وولات و سه ره زه ویدا به رپابکات !!) .

موسا (علیه السلام) خۆی پاراست به خوای گه وه ره ، که باوه ردارانیش خوێان هه ر به و ده پارێزن ، و پارێزگارانیش متمانیه یان پێیه تی ، ئینجا موسا ووتی :-

﴿ وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴾ (غافر / ۲۷) .

واته : (موسایش ووتی : بینگومان من په ناده گرم به په ره مردگاری خۆم که

پەروەردگاری ئیوھیشە لە ھەموو لوتبەرزو خۆبەزلزانیک ، باوەڕی بە پۆژی لێپرسینەوھ نەبیئت ، (راستی یەکان ئاوەژووبکات) .

ئەو باوەڕدارە لە تیروانینەکانیدا بەقسە ی جوان و بەھیزو بەلگە ی یەکلایی کەرەوھ پیشەوایەتی ئەوان دەکات ، سەرھتا ئینکاری ئەو دەکات چون کە سیک دەکوژن کە بلیت : (الله) پەروەردگارمە هیچ بەرژەوھندی یەک لە مەدانی یە ، چونکە ئەگەر درۆزن بیئت ، ئەو تۆلە لیسەندنی لە سەر خوا یە ، و ئەو ی بەسە ، ئەگەر راستگۆیش بیئت ، ئەو سزای ئەوان دەدات ، پاشان ھەوایی پێدان بەو ی کە دژایەتی کردنی دۆستەکانی خۆی گەرە لە گەرەترین ھۆکارەکانی تیاچوونی نەتەرە جیا جیاکانە ، و نەمانی دەسەلات و حوکمیانە ، پاشان دەگەریتەرە بۆ سەر باسی نەتەرە بیباوەرەکانی قەومی (عادو ثمود) و ئەوانی دۆی ئەوان ، ھەرەوھا پیغەمبەر یوسفی بیرھێنانەرە ، کە لە گەل دەرور بەرەکیدە حالی چۆن بوو چی بەسەرھینرا ، پاشان بەراوردی کرد لە نیوان بانگەوازی خۆی لە سەر ئەوان و بانگەوازی نەتەرەکانی پێشوو ، ھەرەو کە چۆن بانگەوازکردنی بۆلای خوا ، بانگەوازە بۆرگاریبون و بەختەرە ھتاهەتایی ، و بانگەوازی ئەوانیش بۆکوفرو بیباوەرە و ھاوھەلەدانان ، بانگەوازە بۆ ئاگری دۆزەخ ، پاشان کاری خۆی دەداتە دەست خوا گومانی تیانیە کە ئەوان نەخشەیان بۆ داپشت و فیلیان لیکرد ، و عاقیبەت وەک خۆی گەرە فەرموویەتی بۆ پارێزکارانە بەختی ئەو باش بوو ، کە لە نەخشە و فیلی دنیاو سزای قیامەت پزگاری بوو ، بەختەرە دنیاو قیامەتی دەستکەوت ، بەلام عاقیبەت و چارەنوسی فیرعون و کەس و کارو دەستەودائیرەکی تیاچوون بوو بەنوقم بوون لەدەریادا ، و پۆحەکانیان چووە ئاگرەرەو لەگۆرەکانیاندا ، ئەو تابرپابوونی قیامەت بەردەوام دەبیئت ، پاشان خۆی گەرە فەرمان دەدات بە بە ھیزترین سزابۆیان ، و پەنادەگرین بەخوا لە ھۆکارەکانی زیانەندی و سەرشۆری .

* دینیە سەر پوونکردنەرەو ی چیرۆکە کە لە پوانگە ی ئایەتە قورئانی یەکانەرە :-

- خۆی گەرە دەفەرموویت : ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ نَرُوْنِي اَقْتُلْ مُوسٰی وَلْيَدْعُ رَبَّهُ اِنِّیْ اَخَافُ اَنْ یُّبَدِّلَ دِیْنَكُمْ اَوْ اَنْ یُّظْهِرَ فِی الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴾ (عافر / ۲۶) .

چیرؤکی باوه پرداره که ی قهومی فیرعهون ، چیرؤکیکی سهر به خونییه ، به لکو به شیکی له چیرؤکی موسا (علیه السلام) له گهل فیرعهوندا ، که له چه ند سورته تیکی قورئاندا هاتووه .

به لام چیرؤکی ئەم پیاوه باوه پرداره ته نها له سورته تی (غافر) دا هاتووه . ئەم سورته تیش دوونای هیه ، ئەوانیش : (غافر) و (مؤمن) . سورته ته که به شیکی زۆری چیرؤکه که ی باس نه کردوه که چۆن موسا له (مدین) هوه دیت و ده چیت بۆ کیوی (طور) و قسه له گهل خوادا ده کات ، ههروه ها باسی دارگوچانه که و دهستی موسای نه کردوه ، وچۆن چوه بۆلای فیرعهون و قهومه که ی ههروه ها باس باوه رهینانی ساحیره کانی نه کردوه .

ئایه ته که پیمان ده لیت : - فیرعهون نه خشه و فیل و بق و دوژمنایه تی خوی ناراسته ی موسا کرد ، و ویستی بیکوژیت ، تابه وکاره چرای بانگه وازه که ی بکوژینیتوه ، و داوای له قهومه که ی کرد که ینگه ی بدن له سه ره ئه و کاره ، ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ﴾

ئەم داوایه ی فیرعهون سهیره که به قهومه که ده لیت ینگه ی بدن به کوشتنی موسا ! ئەو ماوه یه که ی زۆری حوکه ی له ناویاندا کردوه ، نه ی بینیه که س سه ره پچی فه رمانی بکات ، له گهل هه موو بۆچونه کانییدا بوون ، ته نانه ت ئەو کاته ییش که بانگه شه ی خوایه که ی بۆ خوی کردوه .

ئیتەر ئەمه مانای چی یه داوای مۆله تیان لیبکات بۆ کوشتنی موسا ؟ ئەوان به ره نگاری ناکه ن ئەگه ره ئەم کاره ییش بکات ! په نگه به م داوایه بیه ویت سور بیت له سه ره ئه وه ی که قهومه که ییشی به شداری بکات ، بۆ ئەوه ی ئەوانیش هه ست بکه ن که مووسا ته نها دوژمنی ئەو نی یه ، به لکو هی ئەوانیشه ، و هه موویان خاوه نی یه که مه سه له ن .

سته مکاران - له هه ره شوینیکی بن - له دژایه تی کردنی حه ق و پاستیدا پینگای فیرعهون ده گره به ره .

فیرعهون ده یه ویت موسا (علیه السلام) بکوژیت ، حیساب بۆ په ره مردگاری ناکات ، لیئ ناترسیت و شه رمی لی ناکات ئەمه ش به وشه ی ﴿ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ﴾ لیکی ده داته وه ، فیرعهون به م کاره ناترسیت و ده ست له کوشتنی موسایش هه لئاگریت .

نەبوونی ترس لەخوا ، ھۆکارە بۆ ھەنگاو نانێ یاخیبوان بۆ دژایەتی کردنی
بانگخوازانێ ھەق و پاستی و ئازاردانیان و کوشتنیان ،
- فیرەوون وای لێک دەداتەوێ کە پارێزگاری لە دین و ئەمەن و ئاسایش
دەکات:-

نهو هوکارمی که فیرعون دهیگریته بهر لای قهوه که ی بریتی یه نه :
﴿ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ ﴾ . دوو هوکار بوو :
یه کهم :- پاریزگاری له دین ، که واته موسا دوزمنی دین بووه ، و فیرعون
هاندرو سوره له سهر دین .

دووم :- پاريزگاري له نه من و ئاسايش , كهواته موسا دوزمنى نارامى و ئاسايشه , و فبرعون پاريزهري نارامى و ئاسايشه .

فیرعون ئو کەسە بوو بە قەومەکی خۆی ووت : (انا ربکم الاعلی) واتە (من پەروردگاری بەرزوو بالای ئیووم) ھەرەھا پێی ووتن : (ماعلمت لکم من الہ غیری) واتە : (من غیری خۆم خواوەک شک نابەم بۆ ئیوہ) . بەلام لەسەر دەستی موسادا ھەرەشە یی دەکریت .

فیرعون که سیکی یاخی و لهسنوردەرچوو گەندەلە بەهۆی کوفرەکیەوه ، بە زۆرداری و لوتبەرزى یەکەى که سیکی وێرانکەرە . بەلام بۆتە که سیکی بانگەواز بۆ حاکەو خەیرۆ ئارامی و خوشگوزەرانى دەکات .

ئەمە لىكدانەوھىكى فیرەونىانە بوو ، كە ھەموو ياخی بوویەك لە دژایەتى
 ھەق و راستیدا پەناى بۆ دەبات ئەم كەسە ياخی يانە خۆيان بەسەر خەلكدا
 پێش دەخەن واى دادەنن بەواھەردارو دیندارن ، و پاریزگارى لە نیمان دەكەن ،
 و پاریزەرى ئەخلاق و پەوشتى جوانن ، و ھەزىان لە ئاوەدانى و پێش كەوتن
 و ئارامى یە لەكاتىكدە ئەم ياخیبوو ھەواى دادەنن كە باوەردارى بانگخواز ،
 خراپەكارو تىكدەرە ، و گومراو گومراكەرن ، و دوزمنى خواو نەتەوھو
 نیشتمانن ، و لایەنگرى شەیتان و پێشەواى فیتنەن ، و بانگەواز بۆ سەر
 لىتكدانى خەلكى دەكەن ، لەبەر ئەو پێویستە دەستیان بەسەردا بگىریت
 پێش ئەوھى ئامانجەكانیان بەدى بێت .

نهمه شنوایکی دهربرینه ، هه موو جارێک که حق و ناحق و ئیمان و کوفر

و چاکه کاران و یاخیبوان ، بهیه کده گهن دوو باره ده بیته وه ، له هه موو کات و زه مانیکدا مه سه له که کوئه و له چهند کاتیکیدا دهر ده که ویت .

- له م کاته نار هه ته دا موسا (علیه السلام) په نا ده بات بو په روه ردگاری و ده لیت :- ﴿ وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴾ (غافر / ۲۷) .

بیگومان موسا په نای گرت به په روه ردگاری و پشتی پیی به ست ، و کاری خویشی دایه دهستی ، چونکه ده زانیت خوی به سهو چاودی ریتی و ، به راستی خوایش په نای نه و ده دات و به ده می یه وه ده چیت و له فیل و نه خشی فیرعون و دوژمنه کانی پرگاری ده کات .

ئه مه هه لویستیکی ئیمانی گه وره بوو له موساوه ، پیویسته بکریته نمونه و ته حه دی به رامبه ری پی بکریت .

موسا ناخی دهرونی که سه یاخی و سرکه شه کان شی ده کاته وه و هوکاری نه و یاخی بوونه و نهینی یه که ایمان بوو پوون ده کاته وه ، و که دوو هوکاری هیه بوو پاکیشانی خاوه نه که ی به ره و لادان و یاخی بوون ، نه وانیش :-

یه که م :- خو به زل زانین ، که پال به خاوه نه که یه وه ده نیت بوو نه جامدانی تاوان و خراپه ، و هه روه ها نایه لیت ده ست له و کارو ده ستکه وه ته حه راما نه هه لبگرن که پیشه یانه ، هه روه ها ریگریشه له وه ی خو یان بوو لایه نی حه ق و راستی یه کلایی بکه نه وه و ملکه چ بن و شوینی بکه ون . ته نها که سی لوت به رزو خو به زلزان حه ق و راستی رته ده کاته وه ، و هه ر نه وانیش دژایه تی ده که ن .

دووه م :- بی باوه پ بوون به پوژی لیپرسینه وه ، که سی له خوا یاخی بوو ، و ا گومان ده بات که ژیا نی دنیا هه موو شتی که ، و به روای وایه که هیزو ده سه لاته که ی هه ر ده مینیت . نه گه ر نه م که سه باوه پ به نینیت به پوژی دوا یی و له لیپرسینه وه بترسیت ، نه و ده ست له یاخی بوونه که ی هه لده گریت .

هوکاری تاوان و لادانه کان ، بریتی یه له بیباوه ری به پوژی قیامه ت و لیپرسینه وه .

دهر که وتنی پیاوه باوه پ دهر که له کاتیکی گونجاودا :- خوی گه ره فهرمووی : ﴿ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكْذِبُ فَإِنَّ يَكْ صَادِقًا

يُصَبِّحُكُمْ بِغُضِّ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿ (غافر ۲۸)
 ئەم پیاوھ ئیمانەکی خۆی شارەبوییە ، بەلام دواتر ناچار دەبیئت کە
 ناشکرای بکات ، ڕەنگە ئەوەی پالی پێوە نابیئت بۆ ناشکرا کردنی ، قسەکی
 فیرعەون بیئت کە ووتی : ﴿ نَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ﴾ واتە : وازم لێ
 بیئن بە موسا بکوژم و ئەویش ھەر ھاوار لە پەرەردگاری بکات . ئەمە
 ھەرەشەیکە پاستەو خۆ بوو لەسەر ژیاانی موسا (علیہ السلام) .

موسا (علیہ السلام) سەرکردەو پیشەوای ئەو پیاوھ بوو ، ئەگەر ژیاانی
 سەرکردە لەمە ترسیدا بیئت ، نیتێر شارەنەوێ ئیمانی ئەو چ سودیکی دەبیئت ؟
 ئایا دەبیئت بەو جۆرە بمینیتەو کە ئیمانەکی ھەر شاراوھ بیئت ؟ ئەگەر پێشتەر
 ڕینگە پێندراو بوو بیئت بۆی ، ئەوا بارودۆخەکی ڕینگە پێندراو ، بەلام ئیستە
 بارودۆخەکی بۆ ئەو لەبار نی یە . بێگومان ئەم پیاوھ ئیمان و باوھەکی
 ناشکرا کرد ، بەراستی گەورەیی نیشاندا ، ھەرەک پێشتیش لە شارەنەوێدا
 پیاویکی نازاو گەورە بوو ! .

لەکاتیکی زۆر گونجاودا چوێ پێش و ئیمانەکی ناشکرا کرد ، ڕوو بە ڕووی
 فیرعەون و ستەمکاری یەکی بویەو ، و لەقسەکانیدا سەرکەوتنیکی گەورە
 تۆمار کرد ، و لەو کارەیدا کۆمەڵیک مۆکاری جوانی گرتە بەر .

پیاوھەکی ووتی : ئایا ئێوە پیاویک دەکوژن ، ئایا چۆن پێیان دەلیت (اتقتلون)
 ئەوەی کە دەکوژیت تەنھا فیرعەونە ، نەك ئەوان ؟ بێگومان فیرعەون داوای
 مۆلەتی لێ کردن کە موسا بکوژیت ، ئەگەر ئەوان ڕێک کەوتن لەسەری ، ئەوا
 لەتاوانەکەدا بەشداری ، ئەوانیش وەك فیرعەون بکوژ دەبن ، ئەم پیاوھ باوھەردارە
 دەیەوێت بیاتر سینیئت لەوەی کە ھەنگاوی بۆ دەنیئت ، و کوشتنەکی بەدات
 بەسەر شانی ھەمویاندا چونکە ھەر کەس ڕێک کەوت لەسەر کوشتنی کەسیک ،
 ئەگەر لەکارەکەدا بەشداریش نەبوو بیئت ، ئەوا ھەر حسابی کەسی بکوژی بۆ
 دەکریئت .

ئایا ئێوە پیاویک دەکوژن کە دەلیت : (الله) پەرەردگارمە ؟! ئەم ناوھ چی
 یە کەوا ئەم پیاوھ شیاری کوشتن بکات ؟ ئەو ووتیەتی (رَبِّيَ الله) ئایا ئەمە
 تاوانە ؟ ﴿ وَذُجَّاءُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ﴾ بێگومان ئەم پیاوھ – واتە موسا –
 بەلگەو نیشانەیی پێی یە لەسەر بانگەوازەکی ، بۆ لای ئێوە ھاتوو و بەلگەو
 نیشانەیی بۆ ھێناون ، لەپەرەردگارتانەو ، کە (الله) یە ، نەك فیرعەون .

﴿ وَإِنْ يَكْذِبُوا فَعَلْنَاهُ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكْذِبُوا فَعَلْنَاهُ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكْذِبُوا فَعَلْنَاهُ كَذِبُهُ ﴾
 شیوازیکی له بانگه وازی پر له جوانی و قسهی حه کیمانه ی دهر بری ، بیگومان
 نه و دهیویت گرنگی بدات بهو که سانه ی که بانگه وازیان دهکات ، سهرنجیان
 بو لای شتیکی گرنگ راده کیشتی ، تا بیرکه نه وه و عه قلیان به کار بهینن .
 نهویش نه وه تا ، موسا له بانگه وازه کهیدا ، یان دروده کات یان راستگو یه ! که له م
 دوانه تیئا په ریت . باسی دروکه پیش ده خات ، نه گهر موسا درو بکات و دروژن
 بیت ، نه وه نه بنجامه که ی له سهر خو یه تی و ههر گیز خوا به هو ی نه وه و نه
 ناگریت ! به لام ئایا ناگونجیت له بانگه وازه کهیدا راستگو بیت ؟! نه گهر راستگو
 بوو چی پروو ده دات ؟

﴿ وَإِنْ يَكْذِبُوا فَعَلْنَاهُ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكْذِبُوا فَعَلْنَاهُ كَذِبُهُ ﴾
 هندی که لهو به لایانه تان به سهر دیت که پیی راگه یاندون . به وه ی که خوی
 که وره موسای رینمای کردوه به موعجیزه کان پشتیوانی لی کرد ، بیگومان
 نه و که سیکی راستگو یه نه ک دروژن .

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴾ (غافر / ۲۸) .

به راستی من دلنایم خوا هیدایه ت و رینمونی که سیک ناکات زیاده پروو دروژن
 بیت (واته : نه گهر موسا دروژن بوایه ، له لایه ن خواوه نه و ه موو پشتیوانیه ی
 لی نه ده کرا) .

﴿ يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا ﴾ .

زانا (ابن کثیر) ده لیت : ناگاداری کردنه وه که نه و مولک و ده سه لات و
 سهر برزیه ی هه یانه لییان و هره ده گیریت وه ، بیگومان ههر کاتیک ده وله ت له دین
 جیا کرایه وه ، نه و ده سه لات که یان له ده سه ت ده چیت و سهر شوپ ده بن .
 هه روایش بوو بو فیرعه ون و که س و ده ورو به ره که ی ، نه وان به رده وام له گومان
 سهر پیچی و درایه تی کردندا بوون ، به رام بهر نه وه ی که موسا هیئا بووی ،
 هه تا خوی که وره هه موو ده سه لات و سامان و بینا و نازو نیعمه ته هه مه
 جوړه کانی لیسه ندنه وه ، پاشان گوپی به ده ریایه ک که ریسوای کردن ،
 پوچه کانی له شوینی به رزه وه گو یزایه وه بو شوینی نزم و بینرخ . له بهر نه وه نه
 پیاو ده راستگو باوه پرداره ووتی : - نه ی قهوم و هؤم ، نه مرو ئیوه ده سه لاتتان

ههیه به سهر ئهم ناوچه یه دا و به ئارمزوی خۆتان فرمانده وایی تیا ده کهن . جا بیربکه نه وه و تیفکرن کئی ده توانیئت فریامان بکه ویئت ، کئی ده توانیئت پزگارمان بکات له تۆله و سزای خوا نه گهر یه خه ی پینگرتین ؟ فیرعه ون قسه که ی پی بپی و ووتی : من ته نه ها هر ئهو راو بۆچونه به چاک ده زانم و لام په سه نه ده ، که پیم راگه یانندن ، من ته نه ها پرپیازی چاک و دروستم نیشاندان ؟؟ . فیرعه ون له هر دوو قسه که یدا درۆی کرد فیرعه ون چاک ده زاننیئ نه وه ی موسا هیئاویتی ، له لایه ن خواوه یه و هیچ چاره یه کی نی یه ، به لام ئهو هر به زۆره ملی و سهرکه شی و مل هوپانه درژیه تی ده کات .

هیچ بۆچونیکی په سه نه نو دروستی لانه بوو ، به لکو له گومرایی و سهرلیشیئاویدا بوو ، وه یه کیئ بوو له و که سانه ی که بتی ده په رست .

﴿ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ (۳۰) مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا لِلْعِبَادِ (۳۱) يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ (۳۲) يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُذْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴾ (غافر / ۳۰ - ۳۳) .

زانای ته فیسیر (الرازی) ده لیئت : (که نه مه مانا که یه تی به کورتی) : - خوای گه وره ده رباره ی ئهم باوه رداره کۆمه لیک ووشه و ده رپرینی گپرایه وه که ئاراسته ی فیرعه ونی کرد .

یه که م : ﴿ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴾ .

واته : (نه ی قه ومه که م بیگومان من ده ترسم ، پۆژیکتان به سه ربیئت وه کو ئهو پۆژه ی به سه ر گروو قه ومه ناله باره کانی پیشوده ات) که به قه ومی نوح و عادو (ثمود) بۆی پونکردنه وه ، ئهو کاته ده رکه وت که هه موو ده سته یه ک پۆژیکی دیاریکراویان هه بوو له تاقی کردنه وه و ئاره حه تی و دابارینی به لابه سه ربیاندان ، به لام به شیوه ی کۆ باسی کردن ، پاشان پوونی کردنه وه به ﴿ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ﴾ واته : (وه که نه وه ی که به سه رقه ومی نوح و عادو پمود و نه وانی دواتریشدا هات) که به وه ی بیباوه ری و سه ربپیچی کردنه وه بوو . واته : نه وانی ترسانده تیاچوونی خیراوه په له له دنیا دا ، وه ره ها به تیاچوونیش له قیامه تدا ، وه که دواتر ده فهرموویت :- ﴿ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴾ مه به ست له مه ناگادار کردنه وه یانه له سزای پۆژی قیامه ت .

دووم : له وشه کانی ئەم پیاوه باوەرداره که دەریبێری بریتی بوو له : ﴿ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴾ (غافر/ ۳۱) واتە : لەناوبردنی ئەو کۆمەڵ و دەسته خراپانە کاریکی دادپەرورانه بوو ، چونکە بەهۆی باوەرنەکردنیان بە پیغمبەران ئەو سزایەیان لەسەر واجب بوو . ئەمانە یەک دەستەببون ، کەواتە پێویستە ئەو حوکمەیان بەسەردا بدریت .

سێ یەم : هەروەها ووتی : ﴿ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴾ (غافر / ۳۲) . ئەمەش چەند مەسئەلەیەکی تیاہ : -

مەسئەلەی یەکم : - وشەئ **﴿ التَّنَاد ﴾** لە (النداء) پێک هاتوو ، ووتراوە (تنادى القوم) واتە : هەندیکیان بانگ و هاواریان لە هەندیکى تریان دەکرد ، زانیانی تەفسیر لەسەر ئەوە یەکدەنگن کە **﴿ يَوْمَ التَّنَاد ﴾** پۆژی قیامەتە . لەبەرچەند هۆکاریک ئەو ناوەی لێنراوە : -
یەکەم : - خەلکی ناوناگر بانگ لە خەلکی ناوبەهەشت دەکەن ، وەروەها ، ئەهلی بەهەشت بانگی ئەهلی ناوناگر دەکەن .

دووم : - (الزجاج) دەلێت : - دوورنی یە کە لەبەر هۆکاری بوونی ئەم ئایەتە بێت : - **﴿ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْأَمِهِمْ ﴾** (الاسراء / ۷۱) .

سێ یەم : - هەروەها هەندیک لەستەمکاران بانگ لە هەندیکى تریان دەکەن ، هاواری تیاچوون بۆ یەکتەری دەردەبێن و دەلێن : - **﴿ يَوْمَ نَدْعُوهُمْ ﴾** (الانبياء ۹۷)
چوارەم : - بانگ دەکرێن بۆ کۆبوونەوه لەساحەئ لێپرسینەوهئ پۆژی قیامەتدا .

پێنجەم : - باوەردار بانگ دەکات و دەلێت : - **﴿ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ﴾** (الحاقه / ۱۹) و کافریش هاواردەکات و دەلێت : - **﴿ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ﴾** (الحاقه / ۲۵)

شەشەم : - بەنەفرەتەوه بانگ لەستەمکاران دەکریت .

هەوتەم : - مردن لەسەر شیوہی بەرانیکی گەرەئ شاخدار دەهینریت ، پاشان سەری دەبێن و هاوار دەکریت : ئەئ هاوولانی پۆژی قیامەت : ئەوا مردن نەما ، ئینجا هاوولانی ناوبەهەشت زیاتر دلایان خوێش دەبیت ، و هاوولانی ناو ناگری دۆزەخیش زیاتر داخ و مەراق و خەفەتیان زیاد دەکات .

- مەسئەلەی دووم : - وشەئ **﴿ يَوْمَ التَّنَاد ﴾** بە (منصوب) ی هاتوو ، له

دوو پرووهوه : یه کیکیان : کاتیکه بۆ ترسان ، وهک شهوی که لهو پۆژهدا
 زۆرده ترسن له نهنجامی ئەم سزایهی توشیان دیت ، ئەگەر باوه پریان نه بوو بیت
 ، شهوی تریان : - واداده نریت : - به راستی من دهترسم که ئیوه سزای پۆژی
 قیامهتتان بۆدیت ، ئەگەر وابوو ، شهوه ﴿يَوْمَ الثَّنَادِ﴾ دهیبت (مفعول به) و
 (منصوب) دهیبت .

پاشان ووتی : - ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ﴾ که ئەمه له باتی وشهیی ﴿يَوْمَ
 الثَّنَادِ﴾ . له (قتاده) وه دهلین : له پۆژی لێپرسینه وهدا پروویان به رهو ناگر
 وهرده گێرن .

پاشان ههڕه شهکه د دنیا دهکاته وه و دهلیت : ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ﴾
 واته : کهس نیه په ناتان بدات له خهشم و قینی خوا ، پاشان له گومپایی و
 نه زانی یه که یان به ناگیان دینیته وه و دهلیت : ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
 هَادٍ﴾^١ (غافر / ٣٣) . واته : (ههڕ کهس خوا گومپای بکات به هوی
 خراپه کاری خویه وه ، هیچ کهسی تر ناتوانیت هیدایهت و رینمووی بکات)
 ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى
 إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
 مُرْتَابٌ﴾ (غافر / ٣٤) .

ئهمه به ناگا هینانه وهیکی میژویی و باری عه قیده و ئیمانه ، به جۆریک که
 یوسفیان یاد دهخاته وه ، ههلویتستی ئەوان بهرامبهری پرونده کاته وه ، و ئەوان
 گومانیان هه بووه له په یامه کهیدا ، و دلخۆشبوون به مردنی شه و پیغه مبه ره
 به پێژه ، و واگومانیان برد که ئیتر دوا ی شه په یامی ئاسمانی ده پێژته وه و
 دانابه زیت ، ئەوان ئەم ههلویتسته له باوک و باپیرانیانه وه فێرده بن ، شهویش
 ته نها یادیان دهخاته وه ، به لام کاریگهری ئیمانی ، بریتی بوو له وهی که
 په یامه که یوسف به کاری هینا له جیگیرکردنی په یامه که ی موسادا .

١/ به کورتی (التفسیر الکبیر) (١٤ / ٢٧ / ٥٣ - ٥٤) به دهستکاریه وه .

بیگومان موسا (علیه السلام) په یوه نښانداره به یوسف (علیه السلام) له پړوی نه سبب و گه یشتنی په یامه که ی مه سله ی نه سبه که هیچ گومانیکي تیا نی یه و ، هه والی یه ک دهنک دهر باره ی هاتووه .

به لآم له مه سله ی په یامه که دا ، هه روه ک چوڼ جیگیر بووه ، یوسف (علیه السلام) پیغه مبهری خواجه ، هه ر بهو جوړه یش جیگیر بووه که موسا (علیه السلام) پیغه مبهری خواجه ، نهو خواجه ی که پیشتی یوسفی به به لگه و نیشانه کانه وه نارد ، هه ر نهو خواجه یه که موسایشی به به لگه و نیشانه و موعجیزه کانه وه نارد .

﴿فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ﴾ بیگومان نهو هه لویستی خوځانیان بیردینیته وه بهرام بهر یوسف (علیه السلام) که له سهر گومان و ټینکاری بنیاتیان نابوو .

بانگه وازیان ده کات که نهو هه لویسته له گهل موسا (علیه السلام) دوباره نه که نه وه . بوچی هه مان هه لویست دوباره ده بیته وه ؟ نایا نه وان په ندیان له رابردو وهر نه گرتووه ؟

﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ﴾ (غافر / ۳۴) .

هه ر بهو شیوه یه خوا که سانی سهر که ش و گونا هکارو دل دانه مه زراو و ، راپرا گومرا ده کات .

﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقَامًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٌ﴾ (غافر / ۳۵) .

واته :- نهو که سانه ی که موجد له و گفتوگو ده که ن دهر باره ی نایهت و فرمانه کانی خوا ، بی نه وه ی هیچ به لگه یه کیان بو هاتبیت ، نه م موجد له و گفتوگو یه زور بیژراو تاوانه لای خواو لای نه وان هه ش که ټیمانان میناوه ، هه ر بهو شیوه یه خوا مؤر ده نیت به سهر هه موو خاوه ن دلټکی خو به زلزان وېق نه ستور و سته مکاردا .

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَٰمَّانُ ابْنُ لِي صَرِّحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ (۳۶) الْأَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ (غافر / ۳۶ - ۳۷) .

باوه رداره که ی قه ومی فیرعون - وه ک بینیمان - له گه یشتنی به دلی خه لکی سهر که وتنی به ده ست هیئا ، و توانی کاریان تی بکات .

رهنګه فیرعونهیش تیښی نه مهی کردیټ . ټینجا ترسا له وهی که کاره که له دهستی دهرېچیت و خه لکه که هه موو پروبکه نه پیاوه باوه پرداره که و په نا بدنه پالی و بانګه وازه که ی قبول بکه .

ټینجا فیرعون ناچار بوو که به دواکه ی پیشووی خویدا بچیته وه – که بریتی بوو له مؤلته دان به کوشتنی موسا – به لام هم جاره یان بریاریکی نا په سندنتری دهرکرد ، و شانوی یه کی تازه ی نیشانی خه لکه که دا تا سرقالیان بکات .

دواوی له (هامان) ی وهزیری خوی کرد ، که بورج و باله خانه یه کی بهرز و گه وهی بو درستبکات ، تا بیګه یه نیت بهرزایی ناسمان ، به نامانجی نه وهی که سرکه ویت بو هر (حوت چین) هکی ناسمان و به دواوی خواوی موسادا بګهریت ، و هه رګیز نایینیت ، و دهیویست دروکی له بهر دم هه موو خه لکه که دا ناشکرا بکات و راستیش پیشانی نه و پیاوه باوه پرداره بدات که پاریزګاری له موسا دهکات .

له سوره تی (قصص) دا نامه به (بورج) ه دراه وک خواوی گه وهه فرمویه تی :- ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴾ (القصص / ۳۸) .

واټه :- (فیرعون به سرکه شانه ووتی : نه ی خه لکینه من که سی تر شک نابم که شایسته بیت به وهی خواتان بیت جګه له خوځ ، نه ی هامان تو له گل خشتی سوره وکراوم بو درستبکه و قه لایه کی بهرز و پته وم بو بینا بکه ، به لکو پیایدا سر بکه وم ، تا خواوی موسا ببینم ، هه رچنده من به راستی پروام وایه له ریزی دروژنه کاندایه ..)

لیړه وه تی دهګین که نه و قه لایه له خشتی سوره وکراوه درست دهکات ، و فیرعون میشکی خه لکه که ی ناخنی ، و وایدانا که پیادا سرته که ویت و ، هه ندیک هوکاري دهست بکه ویت ، هوکاره کانی ناسمان بریتین له پنگاو دهر وازه و پړه وه کانی . تا بچیت به دواوی خواوی موسادا بګهریت .

نا بهو شیوه یه کارو کرده وه ناشرینه کان لای فیرعون جوانکراو ، له ریبازی

پراست و دروست لادرا ، بیگومان پلان و نه خشمی نادروستی فیرعون هر له
زهر و زیان و فہوتاندابہ !

﴿ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ (٣٨) يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴾ (غافر / ٣٨ - ٣٩).

ئەم پىاۋە باۋمۇردارە زۆر زىرەك و وورپايە ، ئامانجى فېرەھونى بۇ دەرگەوت
لە دروستكردنى بوج و قەلا بەرزەكەدا ، ئەم بە كارىكى بانگخۋازى كردارى
پەدى ئەم نەخشە پيسەى فېرەھونى دايەۋە ، داۋاى كرد لەو خەلكەى كە
گوڭيان لەو ولە فېرەھون گرتبۈو ، داۋاى لى كردن ئيمان بھيئن و شوڭن ئەو
يەكەن .

به كورتى بۆي پونكردنه وه ، كه راستى و بنه مای نهو كاره چى يه ، تا به لگه يان پى راگه به ننت و بيانوى نه مهننت .

بیگومان نهو له یه کهم به یه که یشتنیاندا داوای لی نه کردن شوینی بکهون ،
 نه گهر وای بکردایه نهوا به رهنگاری قسه که یان ده کرد ، و ده چوون به گز
 بانگه وازه که یداو لیی دوورده که وتنه وه پاش نه وهی چند زنجیره یه که گفتوگوی
 کرداری له گهل کردن و گرنگی پیدان ، ئینجا داوای لی کردن ، پاش نه وهی که
 خوی که باندبووه ناو عه قل و دلان .

﴿وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (غافر / ٣٨) .

واته : ئەي قەوم و ھۆزەكەم ، شوئینی مەن بکەون و بە قسەي مەن بکەن ، پەنمۆیتان دەكەم بۆ پەییازی سەرفرازی و چاکەو چاکە کاری کەمێك قسەکانی لەگەڵیان درێژ کردووە و ، پوختەي دین و بانگەوازەكەي پێشکەش کردن ، تا بە پوونی لەسەر کارەکانیان بن . لەم پوونکردنەوێدەدا جەختی لەسەر ئیمان کردووەو ھەروەھا باسی دنیاو قیامەتیشی پێوە بەست ، بە جۆریك کە دلی راکێشان بۆلای قیامەت .

فیرعهون بانگی دهکردن بۆ ناو ئاگر ، ئەمیش بانگی دهکردن بۆ بههشتی خوا ، خهڵکهکه توشی شلهژان و سههر سوپمان هاتبوون ، نهیان دهزانی کامیان ههلبژێرن . تا ئهو کاتهی پیاوه باوهردارهکه پێگاکهی بۆ قهومهکهی پهرون کردهوه ، وه ههموو تههم و مژیکێ لایبرد ، وه تا بتوانییت له سههر چاک ههلبژێردن یارمهتیا ن بدات :-

﴿ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾ (غافر / ٤٠) . نه وهی گونا و هله یه کی کردبیئت ، تنهنا به قه دهر هه موو گونا هه کی خوی توله ی لی دسه نریئت ، نه وهش که چاکی کردوه له پیاوان و نافرده تان ، له کوپان و له کچان له کاتی کدا که خاوهنی باوه پی دامه زراون ، نا نه وانه ده چنه به هه شته وه و بی سنوورو بی حیساب پرزو پوزی هه مه جوړو هه مه چه شنیان پی دبه خشریئت .

ئینجا جیاوازی نیوان بانگه وازه کی خوی و بانگه وازه کی فیرعه ون ده کات و ده لیئت :- ﴿وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ (٤١) تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ (٤٢) لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴾ (غافر / ٤١ - ٤٣) .

کاتیک بروانینه نه م به راورد کردنه تیبینی چهند شتیک ده که یین :

١- دوو بانگه وازه ، و سییه می تیا نییه ، بانگه وازی که بو حقه و راستی ، و یه کی که بو ناحقی و ناراستی .

بانگه وازی که بو پروا به خوا ، وه بانگه وازی که بو هاو له دانان ، بانگه وازی که بو گوپرایه لی فرمانی خوا ، و بانگه وازی که بو سه ریچی فرمانه کانی .

٢- وه لام دانه وه بو هه ریه که له بانگه وازه کان ، پابه ندبوونی تیا دهر ده که ویت ، هه رکه س بانگه وازی حقه و راستی وه لام بداته وه ، باوه ربیئیت و گوپرایه لی فرمانه کانی خوا بکات ، نه و ده گاته به هه شت و خهیری ده ست ده که ویت و پرگاری ده بیئت ، وه هه رکه س وه لامی بانگه وازی ناحقی و کافریون به خوا و سه ریچی بداته وه نه وه خه ساره ت مهندو تیا چوو ده بیئت ، وه ده بیته نه هلی ناو ناگر .

٣- پیاوه باوه پرداره که هه ردو بانگه وازه کی به باشی ناساند ، به جوړیک له باسکردنه که یدا هه ریه که یانی له وی تریان جیا کرده وه :- ﴿ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴾

(غافر / ٤١) . واته : (بانگم دهکن تا باوهرم بهخوا نه مینیت و هاوئل و شهریکی بۆ بریاریدم , بهبی هیچ بهلگو زانست و زانیاریهک , له کاتیکدا من بانگتان دهکم بۆلای زاتیک که زۆر بالادهستو زۆریش لیخوشبووه .

٤- دهربرپنی ووشه (يَا قَوْمِ) بۆخه لکه که : ئەمه هه زیک بوو له وه وه تادلان که مه ند کیش بکات و کاریان تی بکات , بهردهوام لییان نزیک ده بویه وه و خوشی دهوێستن , تائه و ههسته یان بۆ دروست بکات که ئەم له وانه و ئەوانیش له من .

٥- له نایه تی : ﴿ النَّجَافَ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴾ ئاوردانه وه یه کی جوانی له بانگهواز تیایه : - کی ئەو بانگ دهکات بۆ ناو ئاگر ؟ بیگومان فیرعه ونه , نه ک قهومه که ی ! به لام بۆ چی نیسه تی دایه پال گشتیان له گه ل نه وه ی که ئەوان بانگیان نه کردوه ؟

بیگمان پێشتر ئەوانی به شدار کرد له گه ل فیرعه وندا له و نایه ته دا که پینی ووتن : -

﴿ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ ﴾ لیڕه شدا به شداریکردن له بانگهواز کردن بۆ ناو ئاگر , چونکه ئەگه وه لامی بانگهواز که ی فیرعه ون بدنه وه , ئەوا دهبن به هاوبه ش و به شدار له گه لیدا , چونکه ئینکاری بانگهواز که یان نه کردوه , وه پرویدا نه وه ستاونه ته وه .

٦- پیاوه باوهرداره که دووان له ناوه جوانه کانی خوی گه وه ی باسکرد , که دهیان ناسینیت به بانگهوازی خوا , و نه خامه که یان بۆ باس دهکات : - ﴿ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴾ (غافر / ٤٢) واته : (من بانگتان دهکم بۆلای زاتیک , که زۆر بالادهستو زۆریش لیخوش بوه) ئەم دوو ناوه له گه ل ناوه پروکی نایه ته که دا زۆر گونجاوه . ئەمه هاندرو دلخۆشکه ریک بوو که قهومه که باوهرم به خوا بهینن , ئەوا دهبنه خاوهن پیرزو عیزهت و پاشان دهگه نه پله یه کی بهرزو بهختیان چاک ده بینت و خوا لییان خوش ده بینت و تهوبه یان لیومرده گریت .

٧- له قسه ی پیاوه باوهرداره که دا فهرمووی : - ﴿ لَا جَرَمَ لَنَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ ﴾ واته : (شتیکی راستو گومانی تیدانیه , نه وه ی ئیوه من بانگ دهکن بۆلای خاوهنی هیچ بانگهواز و بهرنامه و پروگرامیک نیه , نه له دنیا و نه له قیامه تیشدا) . هه موو مانایه کی هیز و

کارلیوه شانه وه و کاریگری له فیرعه ون داپنی .

به پراستی ئینسان سه ری له م کاره سو پرده مینیت . ﴿ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴾

(غافر / ۴۳) . واته : - (ئه وه نابیت له یادبکهین که به پراستی گه پرا نه وه مان بو لای خوای گه ورهیه ، نه وانه ش تاوانی زور نه انجام ددهن و سه رکه ش و له سنور درچوون ، نه وانه نیشته جیتی دۆزه خن) .

﴿ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفَوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (۴۴) فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكْرُوا وَحَاقَ بِالْأَلْفِرْعُونَ سُوءُ الْعَذَابِ (۴۵) النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴾ (غافر ۴۴ - ۴۶) .

لیرمدا ده گهینه کو تای چیرۆکه که :-

به پراستی ده رکه وت پیاوه باوه پرده که پاریزگاری له پیغه مبه ری خوا موسا (علیه السلام) کردو ، په دی فیرعه ون و بانگه وازه که ی دایه وه و خه لکه که ی بانگ کرد شوینی که ون و باگه وازه که بو پون کردنه وه . ﴿ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفَوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴾ . واته : (جاله ئاینده دا پوژیک دیت ، ئه م قسانه ی منتان بیته وه یاد ، وئیس تاکه ش من خۆم وکارو باره کان دده مه ده ست خواو پشت به وه ده به ستم ، چونکه بیگومان خوا بینایه به به نده کانی) .

﴿ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكْرُوا وَحَاقَ بِالْأَلْفِرْعُونَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴾ (غافر / ۴۵) . جاخوا نه و باوه پرده ژیره ی پاراست له پیلانی خراپ و درنده یان ، دارو ده سته ی فیرعه ونیش سزایه کی زور سه ختیان توش بوو .

خوای گه وره کاره خراپه که ی شکانده وه به سه ر خویاندا ، و باوه پرده که له دونیا و قیامه تیشدا پرزگاری بوو ، و فیرعه ون و قه ومه که ی له دنیا و قیامه تدا تیاچوو بوون . ﴿ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴾ (غافر / ۴۶) . واته : (ناگری دۆزه خه ، به یانیان و ئیواران نیشانیان ده دریت ، یاخود پیااندا ده چزیتریت) (له جیهانی به رزه خ) دا ، پوژی قیامه تیش فرمان ده دریت : شاده ی تاقم و ده سته ی فیرعه ون بخه نه

ناو ئىش و نازارى زۆر بەتىن و ناخۇشەوہ) .

پاش ئەوہى ئەم پياوہ باوہردارہ بہنەنجام دانى ئەرکەکانى خۇى ھەستا ,
رەنگە فیرعەون ھەرەشەى لى کردیئت و ترساندییتی و سزایشى دابیئت , بەلام
ئەو لەفیرعەون نہترساوہ , بەلکو فەرمانەکانى خۇى داوہتە دەست خواى گەرہ
. فەرمان دانہ دەست خوا , ئەوہ بریتی بووہ لە کۆتایى ھینان بەدەرخستنى
پەيامى ئیمانى بانگەوازەکەى , کەکۆتا پرداوى چیرۆکەکەیشە . قورئانى پیرۆز
دەیەویئت ئەم ھەلویستە لای موسلمانان دامەزراوہ سەقامگیرکات , ھەموو
کەسک لەخەيال و بیرکردنەوہ و میشکى خۆیدا دان بەم مانا جوانە دا بنیئت
وہەستى پى بکات . قورئانى پیرۆز دەیەویئت لەروانگەى ئەم چیرۆکەوہ - باوہر
بوون بەخواو پشت پى بەستن و پەنابردن بۆ خوا فیرى موسلمانان بکات .

پاش ئەمە لە دریزە دان بەروداوہکان و باسکردنیاں بى دەنگ دەبیئت , بۆى
پوون نەکردینەوہ پياوہ باوہردارہکە چى بەسەرہات , چونکە مەبەستى
داواکراو نى یە , وپونکردنەوہکەى سودى زۆر ناگەيەنیئت . بىگومان خواى
گەرہ دەست لەدۆست و خۇشەویستانى خۇى بەرنادات , وتەسلىمى دەستى
دوژمنەکانیشى ناکات , بەلکو لەگەلیاندا دەبیئت و پشتیوانیان لى دەکات . ئەمە
سونەتیکی خواى یە و گۆرانی بەسەردا نایەت , قورئانى پیرۆز زۆر شیوہى
لەم نمونەيە تیارپونکراوہتەوہ , بەراستى فیرعەون و قەومەکەى , بەھوى فیل و
نەخشەى ناپاکیانەوہ ئەنجامیکى خراپیان دەست کەوت , و بەرو بوومەکەیان
کوکردەوہ , پلانى شەرپو خراپەکە توشى خویان ھاتەوہ . ئەمەش یاساکەى
جیگیرە لە قورئاندا , یەکیکیشە لە سوونەتەکانى خوا .

﴿ گەزگ ترین پەندووانەکانى چیرۆکەکە ﴾

١/ گومانى تیدانیہ , ئەوکارانەى کەئەم پياوہ باوہردارہ پىنى ھەلسا ھەمووى
لەویوہ سەرچاوەى گرت , کەفیرعەون ووتى : { ذرونى اقتل موسى وليدع
ربہ } پاشان بانگەوازی فیرعەون و قەومەکەى کرد بۆباوہرھینان بەخواو
دورکەوتنەوہ لەکوفروستەم و لوت بەرزى . ئەمە گەرەترین جیھادو تیکۆشان
بوو لەرێگەى خوادا .

٢- (ابو بکر الصديق) (خوا لى پازى بیئت) ھەمان ھەلویستى ئەم پياوہ
باوہردارہى دەربرى :-

ئیمامی (بوخاری و مسلم) له (عروة بن الزبير) هوه گئیراویانه ته وه ،
(عروة) ده لیت : پرسیارم کرد له

(عبدالله بن عمرو) ده یاره ی ناره چه تترین کار ، که هاوه لدانه ره کان بهرام بهر
پیغه مبه (ﷺ) نه نجامی اندا . ووتی : - من (عقبه بن ابی معیط) م بینی ، هات
بو لای پیغه مبه (ﷺ) به توندی عه باکه ی سهرشانی له ملی پیغه مبهر نالاند و
رایکیشا خه ریک بوو بیخنکی نیئت ، ئینجا (ابو بکر) هات تالیی دوور خسته وه و
فه رموی :

(اتقتلون رجلاً أن يقول ربي الله وقد جأكم بالبينات من ربكم)^۱

۳- سته مکاران و یاخیبوان کۆمه له هۆکاریک به کار دینن ، نه یاساین ،
نه ئینسانین ، نه نه خلاقین ، بو پوه به پوو بوونه وه ی حه ق و سه ربازه کانی ،
له وانه کوشتنی کوپی باوه پداران و هیشتنه وه ی ئافره تانیان به زیندووی ،
وه ک نه وه ی که ده سته و تاقمی فیره ون کردیان .

۴- یاخیبوان و سه رکه شان ده یانه ویت به و هۆکارانه یان دژایه تی بانگه وازو
بانگخوازان بکه ن و بیاترسیین .

۵- سته مکاران سورن له سه ر نه وه ی که خه لکی بکه نه هاو به شی خویان
له بهر هه نگار بو نه وه ی حه ق و بکیشن به سه رباندا و ، بهر پرسیاریتی ئه وه ش
بخه نه سه رشانی خویان ، و نه وه سه ته یان لا دروست بکات که مه سه له یه کی
به نه رته ی یه و هی خویانه .

۶- یاخیبوان له بهر ده م خه لکیدا و خویان ده رده خه ن که پارێزه ری دینن ، و
نویننه ری چاکه سازی و پارێزه ری ئاسایشن .

۷- یاخیبوان ، بانگخوازان به کو فرو فه سادو و یرانکار ، تۆمه تبار ده که ن ، و
خویان دوژمنی دین و ئاسایش و چاکسازی .

۸- نهینی یاخیبوون له دوو کاردا ده رده که ویت : خو به زلزانین و ببیاوه
بوون به پۆژی لیپرسینه وه ، و نهینی چاکه کاریش له دوو کاردا ده رده که ویت
: لیپورده یی و باوه پ بوون به پۆژی لیپرسینه وه .

۹- له سه ر بانگخواز پیویسته که هه نگاوه کانی ریک بخات له گه ل هه لویسته

بانگخوازی یەكەیدا ، ئینجا دەزانیت كەى ئیمانەكەى دەشاریتەووە كەى ئاشكرای دەكات ، ئەو كاتەى كە بانگخواز توانای دەبیئت سەربەكەوئیت ، نابیئت ئیمانەكەى بشاریتەووە .

۱۰- بانگخواز بەشیوازی بانگخوازی سەركەوتوى ، و ئیمانى کاریگەرى ، دەتوانیئت ناحەق و كوفر و گومپایی بروخینیئت ، چونكە ئەمانە لەسەر بنەما بنیات نەنراون ، خاوەنى بەلگەو دەسەلاتیش نین .

۱۱- جیاوازی لە نیوان (منطق) قسەى كافران بۆ خەلك و قسەى باوەرداران بۆ خەلك ، بریتی یەلە : كافران بە لوتبەرزى و خوێبەزلزانانە قسەدەكەن ، بەلام باوەرداران بە خوێشەویستی و نزیك بوو نەووە پڕیلتیگرتن .

۱۲- یاخیبوان پێگا نادەن قسە لەدژی بۆچونەكانیان بكریئت و پێگەیش نادەن بەهیچ كەس سەریچیان بكات و بەرامبەریان بوەستیتەووە .

۱۳- ستمەكاران و یاخیبوان ھۆكاری (كات) بەكاردەھێنن بۆ ئەوێ بانگەوازی پێ بكوژن لای خەلكى ، و ژیان و زیندویتی ئەو بانگەوازه لەناوبەرن ، ئەوێ لەسەر بانگخوازن پێویستە ، دەبیئت بەردەوام بن لەسەر گەياندنێ پەيامەكەو لەكاردان بن ، و بەزیندوویی لای خەلك بیهێننەووە .

۱۴- ستمەكاران و یاخیبوان زۆریان لە ووزەو توانا و مال و سامان و كاتی نەتەووەكەیان بردو بەخشى لەكاردان ، بەلام نەسوودی تیاوو نەخیر ، تەنها ئەووە شانۆگەرى بوو بۆ گوى ئاخىنى خەلكى و سەرقال كردنیان .

۱۵- پێویستە بانگخوازن ھۆكاری (چاوەروانکردن) لەگەڵ بانگلیكراواندا بەكاربھێنن ، و بۆ داھاتوو بۆیان پروانن ، تا پاستى قسەكانیان بۆ دەردەكەوئیت ، و ئەوێ كە پێشتر پێیان ووتوون بیریان بخەنەووە ، و ئاگاداریان كەنەووە كە نەكەونە ناو خراپەو مەترسى یەووە ، بۆ ئەوێ بتوانیئت بانگەشەى ئەووە بكات شوینی خوێان بخت .

۱۶- خواى گەورە لەگەڵ بەندەكانیدا یەو جیگیرو دامەزراویان دەكات و ئاراستەیان دەكات ، و پشٹیوانیشیان دەكات ، ھەروەھا دژایەتى دوورژمانى خوێ و ئەوانیش دەكات و دەیانپروخینیئت و نەخشەو پیلانەكانیان بەتال دەكاتەووە .

۱۷- بانگخوازن لەدنیاو لە قیامەتدا خوێان و ئومەتەكەیشیان پزگاردەكەن ، و یاخیبوان و ستمەكاران خوێان و ئومەتەكەیشیان لەدنیاو قیامەتدا لەناو دەبەن .

﴿ چیرۆکی (أصحاب الجنة) خاوەن باخەكە ﴾

خوای گەورە دەفرمویت : ﴿ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ (١٧) وَلَا يَسْتَأْذِنُونَ (١٨) فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ (١٩) فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ (٢٠) فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ (٢١) أَنْ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٢٢) فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ (٢٣) أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ (٢٤) وَغَدُوا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ (٢٥) فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ (٢٦) بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (٢٧) قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ (٢٨) قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ (٢٩) فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَامَمُونَ (٣٠) قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ (٣١) عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ (٣٢) كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾ (القلم / ١٧-٣٣) .

پیش دەستیکی چیرۆکەكە :-

خوای گەورە ئەم چیرۆکە لە کتێبە پێرۆزەکە ی خۆیدا باس کرد ، پاش ئەوەی کە (ولیدی کوپی مغیره) یان (اخنسی کوپی شریق) یان (اسودی کوپی عبد یخوٹ) تانە و تەشەریکی زۆری لە پیغەمبەر و بانگەوازەکە ی دا . خوای گەورەیش فرموی : ﴿ وَلَا تُطْعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ (١٠) هَمَّا مَشَاءَ بِنَمِيمٍ (١١) مَنَاعَ لِلْخَيْرِ مُغْتَبَرٍ أَثِيمٍ (١٢) عَثَلًا بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ (١٣) أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ (١٤) إِذَا تُثْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (١٥) سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ ﴾ (القلم / ١٠-١٦) .

واتە : (ئە ی موحەممەد) ﷺ (بەقسە ی هەموو ئەوانە مەكە ، كە زۆر سویند دەخۆن و زۆر سوک و پێسووان . ئەوانە ی کە بە شوین عەیب و عاردا دەگەڕێن و دوژمنایەتی دەکەن و فیتنە دەگێڕن و حەزبان لە ئاشوبە . زۆر دژی خەیر و چاکەن و دەستدریژی دەکەن و گوناھ ئەنجام دەدن و پیلان دەگێڕن . لەهەمان کاتدا ئێسک تال و ڕەوشت ناشیرین و ناکەس بەچە و باوک نادیارن .

هەریەکەیان بەو دەنازێت کە هەندێک مال و سامان و کوپی هەیه . کاتیك ئایەتەکانی ئێمە ی بەسەردا ، دەخویندریتەو ، دەلیت : ئەمە داستانی پێشوو کە ، ئەمە بەسەرھاتی دێرینە . ئێمە سەرئەنجام لووتی داخ دەکەین و سەری لووتی ڕەش دەکەین .) .

ئىنجا خۇاى گەورە گلەيى لەخەلكى مەككە كىردى فەرموۋى : ﴿ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ ﴾
 واتە : بەراستى خۇاى گەورە ئەو خەلكانەى تاقى كىردىمە ھەر ۋەك چۆن
 خاۋەنى ئەو باخەى تاقى كىردىمە ، كەخەيرو نازو نىعمەتلىكى زۆرى پىدا ،
 بەلام شوكرانە بىزىر نەبوو ، و بىى بېروا بوو ، كە پىۋىست بوو شوكرانە بىزىر
 بوايە و زەكاتى بەروبوومەكەى بىدائەو ، بەپىنى ئايەتى ﴿ وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
 حَصَادِهِ ﴾ (الانعام / ۱۴۱) . كارى بىكرىايە ، واتە : - (لەپۇژى كۆكىردىنەۋى
 بەرھەمەكىدا مافى ھەژارانىيان لى دەدا) . بەلام ئەوان فەقىرو ھەژارەكانىيان لى
 بىى بەش كىرد ، بەو ھۆيەۋە توۋشى سىزايوون و پەنج بەخەسارو خەسارەتمەند
 بوون ، و پەشىمانىيان دەربېرى . ئەگەر چىى ئەم سىزايە لەسەر خەلكى
 بەشىۋەيەكى گىشتى قورسە ، بەلام لەسەر ئەو كەسانە زىاتر قورسترە كە دلىان
 بەدنىاۋ شتە پاراۋەكانى يەۋە ھەلۋاسىۋە . ئەو خۇشەۋىستى يە زۆرىيان بۇ
 دىنيا ، لىنى قەدەغە كىردوون كە مافى خوا بدەن ، دەبىتت حالىيان چۆن بىت كە
 دىنىيان لەدەست بچىت و ھۆكارى خۇشى ژيان و بەختەۋەرىيان لى تەسك و
 تەنگ ببىتەۋە ، و بەو داخ و ھەسرەتەشەۋە بىمىن ، خۇاى گەورە پاش ئەۋەى
 چىرۇكەكىيان دەگىرپىتەۋە دەفەرموۋىت : ﴿ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ
 كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾ (القلم / ۳۳) ، واتە : (سىزاي ئەم ژيانە ئاۋايە و ، سىزاۋ
 نازارى قىيامەتتىش سەختتە ، ئەگەر خەلكى بىيانزانىايە) . ئەو كەسانەى
 شوكرانە بىزىرى نىعمەتەكان ناكەن و ھەق و مافى لى دەرناكەن ، ئەۋا بەرسىزاي
 خىراۋ بەپەلەدەكەون ، بەۋەى كە نىعمەتەكىيان لەدەست دەچىت و لىى بىى
 بەش دەبن ، و توۋشى سىزاي دواخراۋى پۇژى قىيامەتتىش دەبن ، ھەرۋەك چۆن
 سوپاسگوزارى بۇ نىعمەتەكان ھۆكارىكە بۇ بەردەۋامىيان و زىاد بوئىيان و
 پاداشتى قىيامەت و بەختەۋەرى ، ۋەك خۇاى گەورە فەرموۋىتەى : ﴿ وَسَيَجْزِي
 اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴾ (آل عمران / ۱۴۴) واتە : (لەمەو دوا خۇاى گەورە پاداشتى
 سوپاسگوزاران دەداتەۋە .)

ھەرۋەك چۆن خۇاى گەورە خاۋەنى ئەم باخەى تاقى كىردىمە ، ھەر بەو
 شىۋازەيش خەلكى شارى مەككەى تاقى كىردىمە ، و ھەموو خەلكىش بەخەيرو
 بەشەر تاقى دەكاتەۋە ، ۋەك فەرموۋىتەى : ﴿ وَتَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا
 تُرْجَعُونَ ﴾ (الانبياء / ۳۵) . واتە : (بىگومان ئىمە ئىۋە تاقىدەكەينەۋە

به شهرو ناخوشتی و به لاو خه یرو خوشتی دارایی و توانایی ، سه رنه نجام هر بو لای ئیمه ده مینرینه وه (قاپاداشتقان بدهینه وه) .

- دییینه سه رپوونکردنه وه ی چیروکه که له پروانگهی ئایه ته کانه وه :-

خوای گه وه ره فرمویه تی : ﴿ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ (۱۷) وَلَا يَسْتَأْذِنُونَ ﴾ (القلم / ۱۷ - ۱۸) .

(ابن کثیر) ده لیت : ئمه نمونه یه که خوای گه وه بو کافرانی قورده یشی هینایه وه ، له وه دا که هیدایه تیان بدات بو پرهمهت و به زهیی بیپایانی خو ، و نازو نیعمه تیکی زوری پی به خشی بوون ، که بریتی بوو له ناردنی محمد (ﷺ) بویان ، به لام نهوان باوهریان پی نه کردوو به رهنگاریان کردوو درایه تیان کرد ، بو ئمه ش خوای گه وه ره فرموی : ﴿ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ ﴾ واته : ئیمه تاقییمان کردنه وه ﴿ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ ﴾ هروه ک چون خاوه نی باخه که مان تاقی کرده وه ، که بریتی بوو له باخ و بیستانیک ، زور جوژی له به ربوم و میوه تیا بوو ، ﴿ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴾ واته : له نیوان خویاندا سویندیان خوارد که به رو بوومه که ی لیبکه نه وه و کو ی بکه نه وه له شه ودا ، تا فه قیرو هه ژاره کان پییان نه زانن و داویان لی نه کهن ، تا بوخویان به کاری بهینن و خهیری لی نه کهن و لی نه به خشن . ﴿ وَلَا يَسْتَأْذِنُونَ ﴾ (القلم / ۱۸) . واته : بی نه وه ی بلین به پشتیوانی خوا ، (یان به و مه به سته ی هیچی پیوه نه هیلن بو هه ژاران) . له وه دا که سویندیان له سه ر خوارد بوو ، که سویندی درویان به ناوی خوا خوارد .^۱

له وه ده چیت خه لکی شاری مه که هه والی خاوه نی ئه و باخه یان زانیبیت ، که ده لین : باخه که یان له نزیک

(صنعاء) بووه ، هه روه ها ووتراوه نهوان له (ثقیف) بوون ، و خاوه نی باخه که یش له (یمن) ئینجا له وی وه هه واله که گه یشت به قورده یش له ریگه ی

دراوسى (ثقیف) ی یه کانیانه وه . بیگومان نه وان له کاتی کوکردنه وه ی بهروبومه که یاندا نه یان ووت (إن شاء الله) , چونکه نه وان ویستیان نه و نه خشه یه جی به جی بکهن که دایان پرشتبوو . ﴿ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴾ (۱۹) فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿ (القلم / ۱۹-۲۰) .

نه وان وا نه خشه یان کیشا که فه قیرو هه ژاره کان له حه قی خو یان مه حروم و بی بهش بکهن , که خوی گه وره چاودیژه به سهر کرده وه کانیانه وه , و ناگای له دله کانیانه که چی تیدایه , به لام به موی نه م به خیلی و په زیلی یه یانه وه خوی گه وره له تاریکیدا به لاو نافاتیکی بو ناردن , که نه وان له خه و دابوون , و چاوه پریان ده کرد پوژبیته وه و نه و نه خشه یه جی به جی بکهن که فه قیرو هه ژاران هه لبین و مافه کانیان نه دهنی , هه ر خه و نیان به کوکردنه وه ی به رو بوومه که وه ده بینى که پیش پوژ بوونه هه موویان لی کردبیته وه , و ته و او بویتن , و کاتیک هه ژاره کان هاتن هیچ به داره کانه وه نه بیته و ئیتر ناومید نه بن و به دهستی به تال ده گهرینه وه و منداله کانیشیان هیجیان ده ستناکه ویت بو خواردن . به لام خوی گه وره قسه کانیان ده بیستیت و چاوی لی یانه و ناگای له کاره کانیانه و ده زانیت چ نه خشه یه کیان کیشا وه , ئینجا په روه ردگار به لایه کی دابه زاند به سهر باخه که دا , له کاتیکدا که نه وان خه و تبوون , وه که نه وه ی سوپایه کی زورو بیثومار له دوژمن هاتبیته و ویرانی کردبیته , و کردی به زه ویه کی مردو بی دارو درهخت . ﴿ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴾ ئیتر وه که باخیکی لی هات که هه مووی چنرابیته وه و هیچی پیوه نه مابیت , یان وه کو شه وی تاریک و ره شه لگه راوی لی کرد , ده لین :- سوتاو بوو به خه لوزو خوله میش و به ردبا بوو .

﴿ فَتَنَادُوا مُصْحِحِينَ (۲۱) أَنْ اغْدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۲۲) فَاَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ (۲۳) أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴾ (القلم /

(۲۴-۲۱) . ئینجا پۆژ بوویه و هندیکیان ئەوانی تریان بەخەبەر هیئایە وە ، بۆ ئەوەی بەنەینی بچن بۆ ناو باخ و بەرو بومەکهیان . خۆی گەورە دیمەنیکی جوانی کیشاوە لەباسکردنی حالیاندا ، ئەوان خەبەریان دەبیته وە و یەکتەری بانگ دەکن ، بۆ ئەوەی بچن بۆ ناو باخەکهیان بۆ باخ پنین و کوکەرنەوێ بەرو بومەکهی ، وەك ئەوەی بچن بۆ کاریکی ناپەسەند و نایانەوێت کەس پێیان بزانێت ، ئینجا بەو پەڕی بەناگا لەخۆبوون و شاراوایی و خۆدزینەو و دوور لەچاوی خەلکی هەژارەکان دەرچون و ، بەرو باخەکه هەنگاویان دەنا بەبێ ئەوەی دەنگ و ژاوە ژاویان هەبێت ، تەنانت قەسە ئێوان خۆیشیان بەهێواشی و نزمی و سوکی بوو ، ئاخۆ دەبیئت ئەمە لەبەرچی بیئت؟ ﴿ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴾

(القلم / ۲۴) . هەموو ئەم نەینسی و خۆشاردنەوێە لەدەرچونیان بۆ ناو باخەکه ، لەبەر ئەوە بوو کەنەهێلن هەژارەکان بچنە ناو باخەکه ، و ئەو خەیرەکی کە خوا بپاری دابوو ئەوان وەری نەگرن . ﴿ وَغَدُوا عَلَى حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴾ (القلم / ۲۵) . بەراستی ئەوان نەخشەکهیان لەدژی هەژارەکان داپشت ، و دانیایش بوون ئەوەی کەدەتوانن لەلایەن هەموویانەو بەوردی جی بەجی ئی بکەن ، کارەکانیان لەنیوان خۆیاندا دابەشکردو ، هەرکەسە کاری خۆی بەرکەوت ، پاشان دەرچون بۆ ناو باخەکه ، بەلام کاتیگ گەیشتن ، ئەوەی کەچاوەکانیان بینی برۆیان نەدەکرد و ئینکاریان کرد . بیگومان ئەوان سوربوون لەسەر بیبەشکردنی هەژارەکان ، لەهەمان کاتدا دەیان توانی یارمەتیان بدەن و سودیان پێ بگەیهنن ، بەلام توشی مالتیک هاتن کەخۆیان بێ بەش و بەش فەوتابوون ، بەراستی نیەتیکی ناپەسەندیان هەبوو ، خۆی گەورە سزای دان بەوەی کەباخەکهیان تیاچوو ، و بێ بەشی کردن لەبەرەمی خۆی ﴿ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ (۲۶) بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (۲۷) قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ (۲۸) قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴾ (القلم / ۲۶-۲۹) .

کاتیگ باخەکهیان بینی سوتابوو ، نەیانناسی یەو ، چونکە پۆژی پێشتر بەساغی و سەوزی جی یان هێشتبوو ، وکەرەنگی جوان و سەرنج پراکێش بوو ، ئینجا ووتیان :- بەراستی ئەمە خۆی نەبوو ، بیگومان ئێمە پێگاگەمان لێ وون

بووه و سه زمان لی تیك چووه، ورن بابهداوی باخ و کیلگه که ی خوماندا بگه پین، به لام خوئه وان لهوکاته دا غریب و نه شاره زانه بوون لهو شوینه، به چاکی شوینه که یان ده ناسی یه وه، به لام ده یان ویست شه ناره حه تییه که توشی دهرونیان هاتبوو، له سر خو یان سوکی کهن، و شه وه بینویانه به راستی نه زانن، به راستی شه وه که بینیان ترسناک بوو، و شه وان به نه مانی بهروبوو و باخ و بیستانه که یان سزادران. دوا ی شه دلنیا بوون که پینگه یان هله نه کرده، ووتیان نه خیر، به لکو نیمه به شپراو کراوین، نه مهش به هو ی شه وه که ویستمان هه ژاران بی بهش بکه ین له به شه که ی خو یان تیایدا. ﴿ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴾

(القلم / ۲۸). ئینجا شه که سه یان که له هه موویان ژیرترو خاوهن بووچونی راست و ته وای مه به سستداربوو، که ناموزگاری کردبوون له سر پیره وی باوکیان برۆن، ووتی: - به راستی من یم و تن له خوا بترسن و خوا به پاک راگرن و ته سبیحاتی خوا بکهن و به رهو خراپه و شهر ههنگاو مه نین، وه که زور جار ئینسان نیه تی خراپه و سته مکردن دینیت، چاکه کاران پیی ده لین: - بلی (لا اله الا الله) شه ی بو دوباره ده که شه تاخوای بیربخه شه وه ههنگاو بو خراپه نه نیت. که سه ژیره که ههروه که کاره ی کرد، و تراوه: کاتیک سویندیان خوارد که به یانی بهروبوو می باخه که ده چنن، شه دوا ی لی کردن که بلین: (انشاء الله)، نه گهر شه یان بکر دایه، باخه که یان وای به سر نه ده هات. به لام شه نیه ته دروست نی یه که له سر شهرو خراپه بییت، واته راست نی یه بلینیت: -

(انشاء الله) سبهینی فلان دزی ده که م. ﴿ قَالُوا سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴾ (القلم / ۲۹). ئینجا هه موو وتیان: - پاکی و بیگه ردی بو پهره ردگارمانه، به راستی نیمه ناحه قیمان کرد. بیناگایی له سهریان لاچوو، بیرو هوشیان بوگه پرایه وه، وه و تراوه: ده بییت (صدمة) کاره ساتیکی قورس و ناره حهت به ناگای هینابنه وه، که نه ویش سوتانی باخه که بوو، له بهر شه وه - شه وان کوپی پیای چاک بوون - گه پرانه وه سر پیره وی راست و ته سبیحاتی خویان کردو خویان به پاک و بیگه رد راگرت، و دوا ی لیخوشبوونیان له خوا کرد و نه فسی خو یانیان به تاوان بارو که متهر خه م دانا و، شه سته مه ی له هه ژارانیان کردبوو

، بۆیان دهرکهوت که پئنگربووه لهوهی ئهوان بهرهمهکهیان بفرهوتیت . ههمیشه
 فهشهل هینان له کاردا کهسه هاوبهش و شهریکهکان دهخاته جیواوژی و
 لومهکردنی یهکتیهوه :- ﴿ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلَاوُمُونَ ﴾ (القلم / ۳۰)
 . ئینجا ههرکهسه دهستی کردبهلومهکردنی ئهوی تر ، بۆ دهرخستنی ئهوهی
 که ههرکهسه و پاوبوچونی باشی خوی پینشیار بکات بهرامبهه ئهوهکهسهی که
 فهشهل بهکارهکه هیناوه و هوکاربووه و دهستی بالای ههبووه لهنانهوهی ئهو
 کارهساته دا :-

﴿ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴾ ووتیان : هاوار بۆ ئیمه ، بهراستی ئیمه
 پیاو خراپ و لهسنور دهرچوو ، بووین (کهی ئهو پهزلییه راسته ۱۹) . ئینجا
 هیوایان وابوو که تهوبه بکهن و پجایان لای خوای گهوره وهرگیراو بیئت :-
 ﴿ عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴾ (القلم / ۳۲) .

ووتیان : ئومیدهوارین که پهروهردگارمان لههه باخه باشتزمان پێبیهخشیت
 (ئیمه تهمی بووین ، دهرس و ئاموزگاریمان وهرگرت) ئیتر ئیمه بهراستی به
 هیوای پهزنامهندی خوا ههول ددهین و به هیوای بهخشیشی ئهوین . تکایان
 لای خوا وابوو کهقهره بویان بۆ بکاتهوه لههه خهسارهته ، بێگومان ئیتر ئهوان
 لهپێگهی باوک و باپیرانیانهوه دهرپۆن ، لهوهی کهمافی فهقیرو ههژارهکان بپاریزن
 ، ئیستا ئهوان تکایان وایه خوالییان خوش بیئت و خویان ددهنه دهست
 ویستی خوای گهوره ، بێگومان دواي ئهم راگهیاندن و داوای تهوبهکردنه ،
 خوای گهوره لیخوشبوو میهرهbane بۆ خهلکی ، خوا خاوهنی بهخشندهیی
 فراوان و بی سنوره ، بێگومان لهقهربهووی ئهوهدا خهپرو چاکهی باشتریان
 دهداتی ، پاش پونکردنهوهی ئهم چیرۆکه بۆ قورهبیش تایرېکهنهوه و پهند و
 وانهی لیومربگرن :- ﴿ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾
 (القلم / ۳۳) . ئهمه نمونهیهك بوو له سزای له دنیادا ، ههرکهس خراپه و
 ستهمی بویت لهسهر ئهم زهوی یهه ، ئهوا بێگومان لهقیامهتدا سزای لهمه
 سهختتر چاوهپوانی دهکات ، بابهئاگاو بیداربیت له پاشهپوژی و لهسهر پێگای
 گومرایی یهوه نهپوات .

﴿ له په ند و وانه گرنګ و به سودمکانی چیرؤکه که ﴾

۱- زانای تهفسیر (الرازي) دهلّیت :- باسکردنی ئەم چیرؤکه دوو مەبهستی تیا یه :-

یه کهم : خوای گه وره فهرمووی : ﴿ اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴾ (١٤) إِذَا تُثْلَى عَلَيْهِ
آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿

(القلم / ١٤-١٥) . واته : خوای گه وره مال و کوپ و نه وه نابەخشیت به کهس له بهر نه وهی بیباوه پ بێت به خوا , به لکو له بهر تاقیکردنه وه یه , نه که له بی باوه پیدایه به کاریهینا , ئەوا خوای گه وره ویرانی دهکات و دهیشکیئیتته وه به سه ر خۆیدا , به به لگهی نه وهی که خاوه نانی باخه که کاتیك ئەو ئەندازه که مه یان له سه ریچی ئەنجامدا , خوای گه وره باخه که یانی له ناو بردو ویرانی کرد . ده بیئت مالی که سیك چۆن بێت که دوژمنایه تی پیغه مبه ر (﴿ بکات و له سه ر کو فرو سه ریچی کردن سور بیئت .

دووه م : خاوه نانی باخه که ده رچون تاسود له باخه که یان وه ریگرن , وه هه ژارانی لی بی به شبکه ن , به لام خوای گه وره کاره که ی به سه ر خۆیاندا شکانده وه , خه لکی مه که کیش هه ریو جوړه بوون , کاتیك ده رچون بۆ جه نگی به در سویندیان خوارد که له گه ل محمد (﴿ و هاوه لانی بجه نګن و بیان کوژن کاتیك گه رانه وه بۆ مه که بچن (ته و اف) ی ده وری که عبه بکه ن , وه ده ره ق و سه رخۆشکه ر بخۆنه وه , خوای گه وره گومانه که یانی پیچه وانه کرد وه , زۆریان لی کوژاو زۆریان به دیل گیرا , هه روه ک هاوه لانی خاوه نی ئەم دوو باخه یان به سه ر هات .

۲- (القرطبي) دهلّیت :- هه ندیک له زانایان وتویانه : ئەو که سه ی که به رو بوومی باخ و کوشتوکاله که ی کو کرد وه و به ره که ی به ره م هینا , پیویسته له سه ری به یه کسانێ به شی ئەو که سانه ی لیبتات که له و شوینده نا ئاماده ده بن ئەمه ش مانای ئەم ئایه ته یه . ﴿ وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ ﴾ (الانعام / ٤١) . ئەمه زهکات نیه , به لکو خهیر و به خششه .

۳- هه روه ها دهلّیت : له م ئایه ته دا به لگه یه که هیه , که هه رکه س بریاری دا کاریك بکات ئەوا له سه ری حساب ده کریت و داده نریت , ئەوان ویستیان و بریاریان دا ئەو کاره ئەنجام به دن , به لام پیش نه وهی ئەنجامی به دن سزادران , هاوشیوه ی ئەو ئایه ته ش بریتیه له : ﴿ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظَلَمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴾

(الحج / ۲۵) . واته : (نهوهی بیه ویت بههوی یاخی بوون و لادانهوه سستم بکات , نهوه سزایهکی بهنازاری پیندهچیژین) .
 ۴- زانا (القاسمی) دهلیت :- (ابن الضریس) له (الإکلیل) دا ووتویهتی :- (عبد الوهاب) بهم چیرۆکه بهلگهی هیناوهتهوه , ههرکهس لهزهکات پابکات و ههل بیت پیش نهوهی بگاته (حول) کاتی بهخشینی , یان تیکهلی بکات , نهوا بهم کاره لهسهری لاناچیت , ههروهک نههمش : نهو کهسانه ویستیان بهرو بوومی باخهکه لییکهنهوه تابهشی ههژارانی لی نهدهن و لهسهریان لاجیت خوای گهوره بهلهناو بردنی بهروبوومهکه سزای دان , ههروههاتیایدا هاتووه : کوکردنهوه و چنینهوهی بهرو بووم لهشهودا (کراهه) ی هیه , ههروهک له فهرموودهدا نههی لیکراوه .

﴿ چیرۆکی (اصحاب الاخدود) ﴾

خاوهن چال و لهغهمهکان

(صهیب) (خوا لینی پازی بیت) دهلیت :- پیغههبهری خوا (﴿ ۱۰۰ ﴾) فهرموویهتی : (کهنهه مانای کوردی فهرموودهکهیه) - لهوانهی پیش ئیوهوه پاشایهک ههبوو , که جادوو گهریکی ههبوو , کاتییک جادووگهرهکه پیر بوو , بهپاشای ووت :- من چوومهته سالهوه مندالیکم بو بنیره , با فییری جادووی بکهه , نهویش مندالیکمی بو نارد تافییری جادووی بکات , لهپریگهکیداکه هاتوو چۆی پیادهکرد , خواناسیکی گوشه گیر ههبوو , نهویش لای دانیششت و گوینی لهقسهکانی راگرت پیی خوش بوو , جا کاتییک دهچوو بو لای جادووگهرهکه بهلای خواناسهکهدا پانهبوورد و لای دانهنیشت و , (دوا دهکهوت) کاتییک دهچوو بو لای جادووگهرهکه لینی دهدا , (چونکه دوا دهکهوت) سکالای نهوهی لای خواناسهکه کرد , نهویش ووتی : نهگهر کاتییک لهجادووگهرهکه ترسایت بلی :- لهمالهوه دویان خستم ,

کاتیکیش له ماله وه ترسایت بلی: جادوو گهره که دواي خستم , له کاتیکیدا نهو له سهر ئه م حاله بهردهوام بوو , پوژیکیان هات به سهر دهعبایه کی گهره دا که پینی له خه لکی گرتبوو , ووتی :- ئه بیته ئه مپو بزانه , داخو جادوو گهره که باشتره یان خواناسه که ؟ بهر دیکي هه لگرت و ووتی : خوايه نه گهر نیشی خواناسه که ت لاخوشه ویستتره له نیشی جادوو گهره که , ئه م دهعبایه بکوژه , تا خه لکی دهر باز بین , بهرده که ی تی گرت و دهعبا که ی کوشت و خه لکه که دهر باز بوون , ئینجا هات بۆلای خواناسه که و ئه مه ی بۆ باس کرد , کابرای خواناس پینی ووت :- ئه ی کوپی خو م , ئه مپو تو له من باشتريت , کارت گه یشتوته ئه وه راده یه ی که من دهیبینم , دلنیا به که تو تووشی گیرو گرفت ده بیت , جا نه گهر گرفتار بوویت خه بهر له من نه دهیت , ئه مه و مندا له که وای لیها تبوو کویری زگماک و به له کی چاک ده کرده وه , و له دهر دو نه خو شیه کانی دیکه ییش چاره ی ده کرد , هاوده میکی پاشا که کویر بوو ئه مه ی بیست , به خه لات و بهراتیکی زۆره وه هات بۆ لای , ووتی :- هه موو ئه م دیاریه م بۆ تو , نه گهر چاکم بکه یته وه , ئه ویش ووتی : خو من کهس چاک ناکه مه وه , به لکو هر ته نها خوای بهر زوو بالآ ده ست خه لکی چاک ده کاته وه , نه گهر تویش باوهر به خوا بینیت , داوات له خوای گهره و بالآ ده ست بۆ ده کم که چاکت بکاته وه , ئه ویش باوهری به خوا هیئا و , خوای گهره و بالآ ده ست چاکي کرده وه , هاته وه بۆ لای پاشاو له لایه وه دانیشته ههروه ک چۆن له وه پیش دا نه نیشت , پادشا پینی ووت :- کی چاوی پیدایته وه ؟ ووتی : پهروه ردگارم , ووتی بۆ پهروه ردگاریکی ترت هه یه جگه له من ؟! ووتی : پهروه ردگاری من و تویش هر خوايه . ئه ویش گرتی و دهستی کرد به ئازارو ئه شکه نجه دانی , تا وه کو خه بهری له مندا له که دا , ئینجا مندا له که یان هیئا , پادشا پینی ووت :- کوپه بچکو له ی خو م له جادوو گهریدا گه یشتو ییته ئاستیک که کویر و به له کی زگماک چاک ده که یته وه , و ئه وه ده که ییت و ئه وه ده که ییت , ووتی :- من کهس چاک ناکه مه وه , ته نها هر خوای گهره و بالآ ده ست , خه لکی چاک ده کاته وه , ئه ویشی گرت و دهستی کرد به ئازارو ئه شکه نجه دانی , تاخه بهری له کابرای خواناس دا , خواناسه که ییش هیئراو پینی ووترا :- له دیینه که ت پاشگه زبه ره وه , ئه ویش پازی نه بوو , بانگی کرد هه ره یه کیان (مه به ست مشاره) بۆ هیئا ,

ھەرپەكەي لەسەر تەوقى سەرى دانى ، تا كىردى بە دوو كەرتەو ، پاشان ھاودەمەكەي پادشا ھىئرا ، پىنى ووترا : لە دىنەكەت پاشگەز بەرەو ، ئەویش پازى نەبوو ، ھارەي لەسەر سەرى دانى ئەویشى كىرد بە دوو پارچەو ، ئىنجا مىندالەكەيان ھىئاو پىنى ووترا : لەدىنەكەت پاشگەز بەرەو ، ئەمىش پازى نەبوو ، دايە دەست كۆمەلىك لەپىاوەكانى و ووتى بىبەن بۆ شاخى ئەوى ئەوى سەرى خەن بۆ سەر شاخەكە ، كە گەيشتە لوتكەكەي ، ئەگەر لە دىنەكەي پاشگەز بووئەو باشە ، ئەگەرنا فرىبىدەنە خوارەو ، ئەوانىش برىيان و بەشاخەكەدا سەريان خست ، ووتى : خوايە چۆن دەتەوئە ئەمانەم لە كۆل بىكەرەو ، شاخەكە كەوتە لەرزىن ، ئەوان كەوتنە خوارەو ، ئەمىش ھاتەو بۆ لای پادشا پىنى ووت : ھاوئەكانت چىيان كىرد ؟ ووتى : - خوا لەكۆلى كىردنەو ، ئەویش دايەو دەست چەند كەسىكى دىكە لە پىاوەكانى و ووتى : - بىبەن لەبەلمىكدا ھەلى گىرن تادەگەنە ناوەرەستى دەرياكە ، ئەگەر لەدىنەكەي پاشگەز بووئەو باشە ، ئەگەرنا ، فرىبىدەنە ناوى ، ئەوانىش برىيان ، ئەویش ووتى : - خوايە چۆن دەتەوئە ئەمانەم لەكۆل بىكەرەو ، كەشتى يەكە پىيانەو قۇپ بووئەو ھەموو ئوقوم بوون و ئەویش ھاتەو بۆ لای پادشا ، پادشا پىنى ووت : ھاوئەكانت چىيان لىھات ؟ ووتى : خوا لە كۆلى كىردنەو ، ئىنجا بە پادشاى ووت : تۆ ناتوانىت من بكوژىت ، تاجىت پىدەلىم ، ئەو دەكەيت ، ووتى : - ئەو چىيە ؟ ووتى : خەلكى ھەموو لەيەك كۆرەپاندا كۆيكەرەو و بىبەستە بەدارخورمايەكەو پاشان تىرىك لە تىرو كەوانەكەم دەربەينە ، و تىرەكە بخەرە ناو جەرگەي كەوانەكەو پاشان بلى : - بەناوى خواي پەروردگارى مىندالەكەو دواي ئەو تىرەكەم تىبىگرە ، ئەگەر تۆ ئەمەت كىرد ئىتر دەمكوژىت ، ئەویش خەلكى ھەموو لەيەك خاكدا كۆكردەو ، بەبنكى دارخورمايەكەو شەتەكى دا و پاشان تىرىكى لەتەر دانەكەي ھەلگىرت و خستى يە ناو جەرگەي كەوانەكەو ، و ووتى : - بەناوى خوا ، پەروردگارى مىندالەكە ، تىرەكەي تىگىرت ، بەر لاجانگى كەوت ، دەستى ناىە سەر شوئىنى تىرەكەو مرد ، خەلكى ھەموو ووتيان : - باوەرمان ھىئا بەپەروردگارى مىندالەكە ، باوەرمان ھىئابەپەروردگارى مىندالەكە ، زەلامىك ھات بۆلای پادشاو پىنى ووت : ئاىا دەزانىت ئەوئە لىنى دەترسايت ، سوئىندەخوا ئەمرو پويىدا

لَیْت ، خه لکی تازه باوه پریان هیئا ، ئه ویش فهرمانی کرد به له غه م لیّدان ، له سهر کوچه و کۆلانه کان له غه م لیّدراو ئاگری تیّدا کرایه وه ، و ووتی :- ههرکس له دینه که ی پاشگه زنه بوویه وه ، تیایدا بیسوتینن ، یان پیی بووتریت خوتی تیفریّده ، ئه وانیش وایان کرد ، تا وه کو ته نانه ت ژنیک هات مندالیکی خوی پیبوو ، سلی کرد له وه ی خوی تیفریّدات ، منداله که ی پیی ووت :- دایه ئارام بگره ، چونکه به راستی تو له سهر حه قیت .^۱

پیش دهستیکی چیرۆکه که :-

ئه مه چیرۆکیکی زۆر جوان و ناوازه یه که خوی گه وه ره له جوژی کوتایی قورئانه که یدا بۆی تۆمار کردووین ، پیغه مبه ر (ﷺ) سه ره تاو ناوه پروکی چیرۆکه که ی به جوانی پونکردۆته وه ، و به هیزی و کاریگه ری ئیمانی به پوونی تیا درده که ویت ، که چۆن به نده یه ک شیرینی ئیمان ده چیژیت ، ئه مه سه رقالی ده کات که جهسته ی هه ست به ئازاری سزادان نه کات . دلی ئه سیری دهستی ئیمانی ده بیّت وله گه ل فیه ته تی ساغ و سه لیمدا یه کانگیر ده بیّت . باوه پداران به رگه ی به هیزترین و نا په حه تترین شیوازه کانی ئازاردان ده گرن و ، ئه وه زۆر ئاسانه بو باوه پدار که پۆخی له جهسته ی دره بچیت ، به لام ئیمان له دلی درنه چیت ، گومانی تیانی یه که ئه م سوهره ته - سوهره تی البروج - سوهره تیکی مه ککی یه ، ئه م چیرۆکه ییش دلنه وایی و دل دانه وه بوو بۆ ئه و هاوه له به ریزانه ی که له شاری مه ککه دا به ده ست جوړه ها سزاو ئازاره وه ده یانئالاند ، و به زه یی و لوتفی خوایش بو باوه پداران تیا درده که ویت ، و جیگیر و دامه زراویان ده کات ، ههرکس مه به سته وهرگرتنی هیدا یه تی خوایی بیّت و

رینگاکه ی گرتبیتته بهر ، نهوا خوای گه وره به هوکاری دامه زراوی کومه کی کرد و وه پشتی گرتووه ، و پینمایی زیاد کردوه وه خوای گه وره فرموییه تی :- ﴿ وَیَزِیدُ اللّٰهُ الَّذِیْنَ اهْتَدَوْا هُدًی وَالْبَاقِیَّاتُ الصَّالِحَاتُ خَیْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَیْرٌ مَّرَدًّا ﴾ (مریم / ۷۶) .

ههروهه فرموییه تی :- ﴿ وَالَّذِیْنَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًی وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴾ (محمد / ۱۷) .

ههروهه هه رکهس گومرایی بویت و دوژمنایه تی له گهل خواو پیغه مبه ره به ریزه کانیدا بکات ، نهوا بیگومان خوای گه وره له هیدایهت و پهحمهت و یارمه تی خووی بی بهشی دهکات ، و دهیداته دهست نهفسی خووی شهیتانه کی ، و نهویش گومراو سه ریشیواوی دهکات ، تهنها به کافر بون لیی پازی ده بیت نهوه ی بتوانیت نهو رینگایه ی پی دهگریته بهر ، نههلی نیمان به هو ی نیمانه کیانه وه خهلاتی نیمانه کیان وه دهه گرن . و نههلی گومرایی و لادهران و یاخی بوانیش به هو ی یاخی بوون و سه رشوپریان وه سزای یاخی بونه کی خو یان وه دهه گرن ، سه رنج بده که چی به سه ره نهو پاشا بی باوه را هات ، تا گه یشته نهوه ی چال و له غه می بو باوه رداران لیدا ، ئینجا پری کرد له ناگر و ، نهو که سانه ی تیفریدا ، که پازیبوون (الله) په ره وردگاریان بیت و ئیسلام دینیان بیت ، به لام باوه ردار متمانه ی به به لیئی خواجه و باوه ری وایه که دنیا نمایشیکه و دهروات ، و قیامهت مالی ژبانی هه می شه یی یه و ده می نی نه وه ، دهیزانیت که دنیا ساتیکه و تیده په ریت و دهگاته وه به خوا ، که سی شه هید هینده ی پیوه دانی می شوله یه ک نازار ده چی ژیت ، پاشان ده چن بو به هه شتی خوایی ، و نهو ناگره ی تی فریدراون بو یان ده بیته فینکی و سه لامه تی ، به لکو چاله ناگرینه کان ده بنه باخچه یه که له باخچه کانی به هه شت بو یان .

به لام کافرانی خراپه کار ناگره کیان بو فینک و ساردو نارام نابیت ﴿ کَلِمًا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بِدَلْفَانِهِمْ جُلُودًا غَیْرَهَا لَیَذُقُوْنَ الْعَذَابَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَزِیْزًا حَکِیْمًا ﴾ (النساء / ۵۶) .

به هه می شه یی له سزای به نازاردا ده می نی نه وه ، چونکه نهفسه کانی نهوان تهنها بو نهوه چاکه و ده شیت .

ههروهه له چیروکه که دا سونه تیک له سونه ته کانی خوا به دیده کریت ، که

تاقی کردنه وهیه ، وهك خوای گهوره فەرموویه تی :- ﴿ أَحْسِبِ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ (۲) وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴾ (العنكبوت / ۲ - ۳) .

واته :- (ئایا خەڵکی وایان زانیوه وازیان لێدههینریت و پشتگوی دهخزین که بلێن ئیمان و باوەڕمان ههناوه ، له کاتیکیدا نهوان تاقینهکرینهوه و تووشی سزاو نازار نهکریت ؟! سویند به خوا بیگومان ئیمه ، نهوانه ی پێش نهمانمان تاقی کردوتهوه به جوهره ها شیوه ، تا خوای گهوره (له جیهانی واقعیدا) نهوانه ی راستیان کردوه بیانفاسیت و دهرکهون ، ههروه ها درۆزنه کانیش دهبیست بناسیت و دهرکهون) .

ههروه ها ئادابی بانگخواریشی تیا به که خوی له زۆر تیکه له بوونی دنیا بپاریزیت ، و به خوای گهوره و پاداشتی خوایی پازی بیت و ههروه ها سوربوونی بانگخواز له سه ر ئیمانی قهومه که ی ، نهگه ر به هوی ئه و باوه رهینانی قهومه وه زانیبیت نهفس و پۆخی تیا دهچیت .

ههروه ها چیرۆکه که پێزو پله ی دۆست و خۆشهویستانی خوای جیگیر و دامهزراو کردوه ، که چۆن بۆته هوکارێک بۆ دامهزراوی باوهرداران و زیادهوونی باوهریان .

خوای گهوره دهفەرمویت :- ﴿ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴾ (البروج / ۴) .
واته : نهفرینیان لێ بیت ، بهکوشتن ، نهوانه ی که چال و لهغه میان هه لکهند بۆ (ئیمانداران) .

لهسورته ی (البروج) دا خوای گهوره سویند دهخوات و دهفەرمویت : ﴿ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ (۱) وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ (۲) وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴾ (البروج / ۱ - ۳) .

واته :- سویند به ئاسمانی خاوهن نهستیره و ههساره ی گهوره ، که بریتی یه له سویند خواردن به ئاسمانی دنیا که دوازه (بروج) ی هیه ، که به قهدهر ژماره ی مانگهکانی سه له ، که له کۆمه له نهستیره پێک هاتوون و ، هه ر کۆمه له وشیه ی تایبه تی خوی هیه ، که مانگهکانی سه له خۆری پی دهژمیردریت ، ﴿ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴾ خوای گهوره سویند خوارد به پۆژی قیامت که هاتنی ئه و پۆژه گومانی تیانی یه ، ﴿ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴾ سویند به

شایهت و شایهتی لهسر دراو، یاخود به شایهت و بینراوهکان، که شهوش بریتی یه له دوو پوژ، که پوژی (جمعه) و پوژی (عرفات) ه، چونکه ﴿أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ﴾ بهبی شهوش تاوانیان نه انجام داییت کوژدان، تنها ووتیان خوا پهرومردگارمانه، ﴿قَتَلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ﴾ (ماناکرا). ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ﴾ (البروج / ۵)

خوای گهروه لیږدها باسی ناگری داگریساوی به تینی کرد که لهناو چالوله غمهکاندا ههلیانگریساندبوو، که له دارو تهخته و بابتهی سوتهمهنی بوو، بهردهوام بلایسهی دهسند و، باوهپرداریان تی فریدهدا، بو شهوش به سوتاندن بمرن و تیا چن، نه مه شهو پهپی ستمه که نه م کابرا یاخی بووه مومارهسهی کرد، تا شهو به خهک رابگهیه نیئت که شهو خویانه و نه یارهکانی دهسوتینیئت. ﴿إِنْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ﴾ (البروج / ۶) واته: - (شهو کاتهی که به دهوری ناگرهکهدا دانیشتبوون، (ابن الجوزی) دهلیت: پاشا و کاربه دهستهکانی لهسر کورسی له لیواری چالی ناگرهکهدا دانیشتبوون و ههلیان دهدا باوهپرداران کافرو بی پروابکه نه وه همرکس پهتی بکردایه ته وه فرییان دهدا یه وه ناوی، له هه مان کاتدا شهوان خوشییان دهردهبری به م کاره، نایا که سیک باوهپرداران فرییداته ناو ناگره وه ده بیئت چون دلی خوش بیئت و دهروونی ناسووده بیئت؟ نایا ده بیئت شهوان به شه ربوون؟ نایا هیچ شتی که له سوژ و عهتف و ههستی ئینسانی لای شهوان هه بووه؟ نه خیر، به لکو هه موو شهوانه یان له دهست دابوو، وهکو بیگیانینان لی هاتبوو، هیچ ههستیکیان نه بوو. ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ (البروج / ۷)

واته: له نزیکه وه چاودیږی شهو کاره ساته یان ده کرد، که بهسر باوه پرداران ده هیږیئت و خویان له نزیکه وه سه په رشتییان ده کرد. هه رگیز شهوان ناتوانن ئینکاری شهو کاره بکه که نه انجامیان داوه، پوژی قیامت هه مووی نیشانیان ده دریته وه.

﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (البروج / ۸) نه م پق و داخه یان له ئیمانداران که شهوان باوه پی به تینیان ده هیئا به خوای بالادهستی شایستهی سوپاسگوزاری شهوان به رگهی شهوه یان نه ده گردت که شهلی خه یرو چاکه له ناو کو م لگا که یاندا ببینن، شهوان ته نها سزایان ده دان و ده یانکوشتن.

﴿ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾
(البروج / ۹) .

واته : (نهو زاتهی که خاوهنی هه موو شتیکی له ئاسمان و زهویدا ، نهو خوایهی شایهته له سهر هه موو شتیکی و ئاگای له هه موو شتیکیه .

لهم کارهی نهوان به سهر باوهرداراندا هیئایان ، هیچ شتیکی لی شاراوه نی یه ، لیژهدا هه پره شهیهکی تووند هه بوو بو خاوهنی چاله هه لکه ندراوه کان ، له هه مان کاتیشدا خهیری تیا بوو بو باوهرداران که سزادرا بوون له سهر دینه که هیان ، پاشان خوای گه وره پونیده کاته وه که چ پاداشتیکی بو نهو باوهردارانه ئاماده کردوه :- ﴿ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴾ (البروج / ۱۰) .

واته : (بهراستی نهوانه ی به لاو ناخوشیو تهنگانه و پیلان دژی پیساوانی ئیماندارو ئافره تانی ئیماندار خسته کارو پاشان هر بهردهوام دهبن و کوئنادهن و په شیمان نابنه وه ، سزای دۆزهخ و سزای سوتینه ر بو نهوانه یه .

بهراستی نهوان باوهردارانیا به ئاگری ناو چال وله غه مه کان سوتاند ، زور گونجاوه که خوای گه وره به سزای ئاگر سزایان بدات و بیانسوتینیت ، واته سزاکه له جوړی کاره که یه . خوای گه وره سته م له بهنده کانی ناکات .

نهو که سانه ی به لاکه یان هیئا به سهر باوهرداراندا ، باوهریان نه هیئاو تهوبه یان نه کرد ، سزاکه یان ئاگری دۆزهخ ده بییت که چه ند قاتی ئاگری دنیا به هیژو به تین و ئازارویه ، ئهم سزایه تایبهت نه بو ته نها به وان ، به لکو هه موو سته مکاران و یاخیوان دهگریته وه و گشتی یه .

ئینجا خوای گه وره باسی پاداشتی باوهردارانمان بو دهکات ، ده فهرموویت :- ﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴾ (البروج / ۱۱) .

واته : بهراستی نهوانه ی که باوهریان هیئاوه و کرده وه چاکه کانیا نه نجامداوه ، باخه کانی به هه شت که چه ندها پوو بار به ژیر دره خته کانیدا ده پوات ، بویان ئاماده یه ، هر نه وه خوای له خویدا سهرکه و تن و سهر فرازی یه کی زور گه وره و بیسنو رو بی وینه یه .

بهراستی باوهرداران نهو پاداشته چاکه یان ده ست ده که ویت ، بهراستی نهو که سه ی به هه شتی ده ست بکه ویت گره و ی بردۆته وه ، وه ک خوای گه وره

فرموده تی :- ﴿كُلْ نَفْسٌ ذَا ذِقَّةِ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُخْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴾ (ال عمران / ۱۸۵) .

واته : (هه موو كه سيك ده بيت بمریت و مردن بچیزیت ، تهنه له پوژی قیامه تدا کری و پاداشقتان به ته وای پیده دری ،) دهر نه نجامی کرده کانتان دیتوه پیتان) نینجا نه وهی دور خرایه وه له ناگری دوزه خ و خرایه به هه شته وه ، نه وه به راستی سرفراز بو ، ژیا نی دونه اش بیجگه له وهی كه پابوار دنیکی خه له تینه ره ، شتیکی تر نی یه) .

دنیا کو تای نی یه ، به لکو قیامت کوتایی یه ، کاره گرنگه كه و پاداشت له وی یه ، نه وه راسته له چیرۆكه كه دا باوه پداران بهم دنیا به تیه تی پهرین و وایان لیکدایه وه كه خه لکی سته مکار خه ساره تمه ند و له ناوچو وه ، به راستی سته مکاران له پوژی قیامه تدا ده گن به سر نه نجامی خو یان و سزای نه و نازاره و مرده گن . باوه پدارانی ش له ناو نازو نیعمه تی نه پراوه دا ده ژین و پووباری ناو به ژیر باخه کانیدا ده روات .

﴿ پهنه و وانه گرنگه کانی چیرۆكه كه ﴾

۱- (عطية محمد سالم) به کورتی دهر باره ی پهنه و حیکمه ته کانی نه م چیرۆكه ده لیت :-

یه گهم : سیحرو جادو به کاری فیترکردن ده بیت .

دووهم : ده گونجیت خهیر و شه پ به یه كه وه کو ببنه وه ، نه گهر هات و كه سه كه به حالی شه نه شه ره زابوو .

سی یهم : پوودانی هه ندیک کاری له عاده ت دهرچوو له سه ره دهستی بانگخوازاندا .

چوارهم : زانا دان ده نیت به فه زلی كه سانی تر دا ، كه فه زل و پیزو پله و پایه یان له و به رز تر بیت .

پینجه م : تاقیکردنه وه ی بانگخوازان لای خوا یه ، و پیویسته ئارام له سه ره نه وه بگرن ، و خه لکیش پله ی جیاوازیان له وه دا هیه .

شه شه م : جی به جی کردنی کاره کان پال بده نه پال خوا (إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ) بیگومان خوی گهره شیفای بو نارد

حهوټهم : په نا بردن بؤ تووندوتیژی و ئهشکه نجه دان له کاتی بیدهسه لاتیډا له وهی که قه ناعهت بکات و تی بگات ، ئه مه په فتاری که سه نه زان و نه فام و زور داره کانه .

هه شتم : قوربانی دان به نه فس له پښگای خوادا بؤ بلاو کړنه وه ی بانگه وازی خوا .

۲- هاتنی ووشه ی (قبلکم) له فرموده که دا که پیغه مبر (﴿ ۱۰۰ ﴾) فرموی :- (کَانَ فِیْمَنْ کَانَ قَبْلُکُمْ) . پرابردوی به سته وه به کاتی حازر و سرده می خویه وه ، به جوړیک هه والی (اصحاب الاخذود) ی به سته وه به حالی هاوه لانی مه که وه که لاواز بوون ، هاوه لانی مه که که دريژکراوه ی نه و بانگه وازه بوون که (اصحاب الاخذود) له پینا ویدا شه مید بوون .

۳- پاشاکه مندالیکي نارد بؤ کابرا جادوگره که که فبری سیحر و جادوی بکات . به پرستی مندالانی ئیستا له بهرده م فیتنه و نارپه تیدان ، نریکه (فطره) فیتره تیان تیځ بدریت و کوټایی به و حاله ته ته ندروسته بهینریت ، نه زانه کانیش هر به و جوړه مامه له که له مندالاندا ده که ن ، وه ک پیغه مبر نوح (علیه السلام) فرمویه تی :

﴿ نُوحٌ رَبٌّ لَا تَذَرُ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا (۲۶) إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴾

(نوح / ۲۶ - ۲۷) واته :- (نوح ووتی :- په روږدگارا هیچ که سیک له بیرویان له سر زه ویدا مه هیله و توویان بپره . چونکه به پرستی نه گمر تو وازیان لی بهینیت ، هرچی به نده کانی تویه گومرای ده که ن و که سیشیان لی نابیټ ، (له نه وه ی تازه) مه گمر خراپه کار و تاوانبار نه بیټ) .

۴- پاشاکه و جادوگره که زوریان هه ولدا ویستیان منداله که تیځ بدن و فیری سیحر و جادوی بکه ن ، به لأم خوی گه وړه ویستی کاره که ی نه وان فه شل بهینیت ، و ویستی منداله که باوه پردار دهریچیت و بانگخوازو شه میدی پښگی خوا بیټ ، هر به و جوړه بوو که خوی گه وړه ویستی بوو .

۵- منداله که لای خواناسه که دانیش و گوټی له قسه کانی گرت و پیی سرسام بوو ، له مه دا ئاماره یه که بؤ کاری خه یرو مامه له ی جوان و بانگه واز بؤ پښگی خوا هیه .

٦- جادوگره که له منداله‌کەى دەدا ، هەر کاتیك دوا بکەوتایه ، له‌مه‌دا ناماژه هیه بۆ زۆرداری و تووند و تیزى نه‌فامه‌کان له‌سه‌ر مندالان ، و به‌کاریان ده‌هێنا بۆ لێدان و ئازاری چه‌سته‌یی .

۷- خواناسه که کاتیڭ سکاڻو ناڤه زایی منداله کهی بیست ، چاره سهری بو دیاری کرد ، چونکه نهو په روهر د شیاو سهر کرده بو ، هر بهو جوړه سهر کرده چاره سهری گرفتې سهر یازه کانی دهکات .

۸- بوونی ئازەلیک که پښتای له خەلکی گرتیبوو ، بواریکی تیا بوو بۆ تاقی کردنەوه پاشان بۆ دلتیا بوون ، مژدە ی خەیری تیا بوو و پاشان گەشبینی ئەو ئازەلە که پښتای له خەلکە گرتیبوو ، نوینەرایەتی پاشای ستەمکاری دەکرد ، که خەلکی دەکردە بەندە ی خۆی و له دین و پەرستنی خوا دووری دەخستنەوه کوشتنی ئەو ئازەلە بە بەردیك ، ئەوه دەگە یەنیت مندالە که هۆکاری پزگارکردنی خەلکی بوو له دەستی ئەو پاشا یاخیبوه ، وه دەیانخاته سەر پښتای خواناسی و بەرهو بەهەشتیان دەبات .

٩- بوونی منداله که به بهر پزتر و له پیشتر له خواناسه که ، که قوتابی نهو بوو ، و خواناسه که یش له پیش نهووه بوو له جیهانی باوهرو ئیماندا و چه ندین سالی له ریگی خوادا به سهر بردبوو ، ئه مه نهووه دهگه یه نیت که پزرو پلهو پایه له بانگه وازدا به تمه ن نی یه که موسلمان به سهری ده بات ، به لکو به نه ندازه ی ئیمان و له خوا ترسان و دلسوزی و خویه کلایی کردنه وه یه بو خوا .

١٠- پاش نهو هی منډاله که ناسیئراو ، دهنگ و باسی به ناو خه لکیدا
بلاوبویه وه ، نینجا به پهیامی بانگه وازه که یه وه دهرچوو بو ناو خه لکه که ، نه مه
ههنگاوئک بوو بو ناشرکردنی بانگه وازه که ی که بیشتر نهیئی بوو .

۱۱- منداڵه که دهسته واژدهی (باسم الله رب الغلام) ی بو کوشتنی خوئی هه ئێبارد ، مه بهستی ئه وه بوو که خوا به خه لکی و پاشا بناسینیت ، به راستی خه لکه که خویشیان ویست کاتی که ئه وه خه یرو سو ده ی پی شه که شی پاشا کرد ، و منداڵه که بنش ئه وه ی دنیا جی به نیت له که ل یه روهر دگاری دا مایه وه .

ههروه‌ها ویستی که ئاستی لاوازی و بێده‌سه‌لاتی پاشا پیشانی خه‌لکه‌که بدات ، ئه‌و که‌سیکی یاخی و له‌ سنوور ده‌رچوو و زۆردار بوو ، بانگه‌شه‌ی خوایه‌تی ده‌کرد ، هه‌ر که‌س دانی نه‌نایه‌ پیایدا ده‌یکوشت ، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و کاره‌ی له‌گه‌ڵ خواناسه‌که‌ و خه‌لکه‌که‌دا کرد ، به‌وه‌ کو‌تایی هات که‌ ووتی : به‌ناوی به‌روه‌ردگاری مندا‌لکه‌وه‌ ، به‌ هۆی ئه‌و ناو هی‌نانه‌وه‌ توانی بیکوژیت .

﴿ چیرۆکی (فیل) ﴾

خوای گهوره فرموویه تی :- ﴿ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ
(۱) اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ (۲) وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيلَ (۳)
تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيلٍ (۴) فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاكُولٍ (۵) ﴾
(الفیل / ۱-۵) . ئەم چیرۆکه - چیرۆکی فیل - بەسورەتیکی کورت لە
قورئانی پیرۆزدا هاتووە ، بەچەند ئایەتێک کە چیرۆکەکە لەو پەڕی کورتی دایە و
موعجیزەی زۆرگەورەیی تیاپە ، سورەتەکە مەککی یەو لەچیرۆکی
(اصحاب الفیل) خاوەن فیلەکان دەدوێت ، کە مەبەستیان بوو کە عەبی پیرۆزی
مآلی خوا بپروخیئن ، بەلام خوای گەورە نەخشەو فیلەکی بەسەرخۆیاندا
شکاندەووە و پشنتی خوایانی پێی شکاند و مآلەکی خۆی لەداگیرکاری و ستەمی
ئەوان پزگارکردو ، کە چەندسەریازیکی لەلاوازترینی دروستکراوەکانی خۆی -
کەبەلەندەبوون - ناردبوو (ابرهة الاشرم) ، کە بەقاچ و دەنوکەکانیان بەردی
بچوکی سورەووەکراویان هەلگرتبوو ، بەلام زۆر تووندترو کاریگەرتریبوون
لەفیشەک و تەقەمەنی جەنگی ، هەتا خوای گەورە هەموویانی لەناوبردو
کوئایی پێی هیئان . بەراستی ئەمە پووداویێکی میژوویی گەورەو گەرنگ بوو ،
لەسآلی لەدایک بوونی بەپزیزترین کەسدا بوو کە (محمدی کوپی عبدالله) بوو ،
کە گەورەترین بەلگەبوو لەسەر پاتستیی پێغەمبەرایەتی محمد (ﷺ) ئاماژە
بوئەم چیرۆکە کراوە :-

کاتێک خوای گەورە مەککی بۆ پێغەمبەر (ﷺ) پزگارکرد ، پێغەمبەر
لەناوخەنکەدا هەستاو سوپاس و ستایشی خوای کردو ، فرمووی :- ﴿ اِنَّ
اللّٰهَ حَسَّسَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلِ ، وَسَلَّطَ عَلَيْهَا رَسُوْلَهُ وَالْمُؤْمِنِيْنَ)^۱ . واتە :-
(خوای گەورە فیلەکانی لە مەککە گرتەووە ، و پێغەمبەر و ئیماندارانی
دەسەلاتدار کرد بە سەریدا) .

﴿ پرووتکردنه و هی چیرۆکه که له روانگی نایه ته پرۆزمکانی قورئانه وه ﴾

خوای گهواره فرموویه تی: ﴿ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴾ (الفیل / ۱) .

(القرطبي) دهلیت :- نایه تی: ﴿ اَلَمْ تَرَ ﴾ واته : ئه ی موحه مه د نایا هه وائت پینه گه یشتوه ، ووتراوه : نایا نه ت زانیوه ، و (ابن عباس) ووتویه تی : نایا نه ت بیستوه ؟ ووشه که بۆ پرسیاره به لام دانی پیا نراوه ، وه قسه که بۆ پیغه مبه ر ﴿ ﴿ بوه ، به لام گشتیه و بۆ هه موو که سیشه .

(ابن کثیر) دهلیت : ئه مه له و نیعمه تانه بوو که خوای گهواره به سهر قوره یشدا پرستی ، به وه ی که هی رشی خاوه ن فیه کانی له سهر لابر د ، که ده یانویست که عبه بروخین و شوینه واره که ی بسرنه وه ، و خوای گهواره له ناوی بردن و لوتیانی شکاند ، و هه وله کانی پوچ کردنه وه ، و سه ری لی تیکدان ، و به خراپترین کاره سات په دی دانه وه ، ئه وان قهومی (نصاری) بوون ، و دینه که یان زۆر له قوره یشه وه نزیک بوو ، که خه ریکی بت په رستی بوون ، ئه مه له شیوازی له ژیره وه ریکه وه تن بوو ، بۆ شوینی ناردنی پیغه مبه ر ﴿ ﴿ چونکه ئه و له م سائه دا له دایک بوو ، به پیی به هی زترین بۆ چون ، زمانحالی قودره ت دهلیت : ئه ی قوره یش نایا ئیه به سهر حه به شه دا سه رنه که وه تن ، به وه ی که خه یرتان به سه ریاندا هه بوو ، به لکو بۆ پاراستنی ماله دی رین و پزگارکراوه که بوو ، که به راستی له مه ودا ئیمه زیاتر پرێزداری ده که ین و به ناردنی پیغه مبه ر شکۆدار و پایاداری ده که ین ، که کو تای پیغه مبه رانه ﴿ اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴾ (الفیل / ۲) .

نایا سه ری لی نه شیواندن و پیلان و نه خشه کانیا نی پوچ نه کرده وه .
زانا (الرازي) دهلیت :- خوای گهواره باسی کرد که چی به سه ریاندا هی نا و فرمووی ﴿ اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴾ ، له مه دا چه ند مه سه له یه که هه یه :-

مه سه له ی یه که م :- بزانه که (کید) فیل و ویستیکی زیان به خشه له شیوه ی شاراوو نه ینیدا ، ئه گه ر ووترا : بۆچی ناوی ناوه فیل و کاره که ئاشکرایه ، و دانی به وه دا ناوه که (البیت) بروخینیت ؟ دهلیین : به لی وایه ، به لام ئه و که سه ی که له دلیدا شه ره یه ، له وه گه وره تره که ده ری ده خات ، چونکه حه سودی خو ی ده شاریتته وه به رامبهریان ، به لام ده یه ویت ئه و پرێزه ی که عه رب به وه ی (که به) وه هه یان بوو بیگو ریت و نه یه یلیت .

مه سه له ی دووه م :- (معتزلي) یه کان ده لین :- خوای گهواره . (کید) ی خسته پال نه وان ، به لگه یه له سهر ئه وه ی که خوا به شتی پیس و ناپه سه ند رازی

نی یه ، نه گهر پیی پازی بووایه دهیخته پال ناوی خوئی ، وهك له فهرموده دا هاتووه : (الصَّوْمُ لِي)^۱

واته : (پۆژوو بۆ منه) ، وهلام : له زانستی (نحو) دا هاتووه كه كه مترین هوکار به سه بۆته وهی (إضافة) خسته پال پیک بیئت . به لام بۆچی بۆ ئهم (الأضافة) خسته پاله به س نه بیئت ، كه پروودانی کاره كه له گهل ویست و هه لێژاردنی خویان دابووه ؟

مه سه له ی سێیه م : ﴿ فِي تَضْلِيلٍ ﴾ واته : له دهست دان له شتی پوچ دابوه ، دهوتریئت :- (ضَلَلَّ كَيْدَهُ) نه گهر کاتیك سه ری لی تیک بچیت و وون ببیئت ، هاوشیوه كه ی وه كو ئهم نایه ته یه ﴿ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴾ (غافر / ۵۰) واته : بیگومان داخوای و پارانه وهی کافران به هیچ ناچیت ، تازه هیچ نرخیکی نیه و گیرا نابیئت^۲ ﴿ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴾ (الفیل / ۳) .

نایه پۆل پۆل بالنده ی نه نارد هه سهریان ؟ ! نه و بالنده نه سهربازی خوا بوون و پۆل پۆل و کۆمه ل کۆمه ل و دهسته دهسته به شوین یه کتریدا دهینارده سهریان و له مه موو لایه كه وه گه ماروی دهدان و نه یان ده توانی پرزگار بن . ﴿ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴾ (الفیل / ۴) واته : تا به به ردی سه ن گل (واته تیکه ل له به ردو گل) - وهك خشتی سوره وه کراو - به رد بارانیان بکه ن - یانی گلی سوره وه کراو بووه تا هینده رهق بووه تا وهك به ردی لی هاتووه ، وهك فیشه کی نوک تیژوو گهرم و ابووه كه به ره ره چی بکه و تایه کونی ده کرد و له ناوی ده به رد . ﴿ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴾ (الفیل / ۵) . سه ره نه نجام وهك پوشو به لاش و کای خورای لی کردن ، یان وهکو کشتو کال و گه لای درخت کاتیك نازه لان دهیخو و دهیجوون ، و دواتر پاشه پۆکه ی فریده ده ن و بلاو ده بیته وه ، باس کراوه کاتیك به ردو گلنه کان دهیدا به سه ری پیاوه کاند ، گوشتوو خوینه که ی لی جیا ده کرده و ته نه ها په یکه ری ئیسکه کان ده مایه وه كه هیچ گوشت و پیست و خوین و ده ماری پیوه نه مابوو .

۱/ رواه البخاري (۱۰۳ / ۴) (الصوم) ، ومسلم (۸ ، ۲۲) (الصيام) .

۲/ (التفسير الكبير) (۱۶ / ۳۲ / ۹۴) به کورتی و دهستکاری کردنه وه .

وانه و په‌نده گرینگه‌کانی چیرۆکه‌که

۱- (شیخ الاسلام) ده‌لیت : چیرۆکی (اصحاب الفیل) له زۆر ڕینگه‌وه گیردراوه‌ته‌وه ، وکه‌سانی چه‌به‌شی ، که (نصاری) بوون به سوپایه‌کی گه‌روهو بی‌شووماره‌وه ڕۆیشتن و فیلیان له‌گه‌ڵ دابوون ، تا سووکایه‌تی به (کعبه) بکه‌ن ، کاتی‌ک هه‌ندیک له‌عه‌ربه‌کان ویستیان سووکایه‌تی به‌که‌نیسه‌که‌ی ئه‌وان له‌یه‌مه‌ن بکه‌ن ، ئه‌وانیش خۆیان ڕیکخست و مه‌به‌ستیان بوو سووکایه‌تی به (کعبه) بکه‌ن ، وکه‌نیسه‌کانی خۆیان به‌گه‌وره‌و پیروژ ڕابگرن ، خوای گه‌وره پۆل پۆل ئالنده‌ی بۆ ئاردن ، هه‌موویانی له‌ناو برد ، ئه‌و سائه‌ی ئه‌مه‌ پویدا ، سائی له‌دایکبوونی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو ، دراوسی‌کانی بیت (هاوه‌لدانه‌ر بوون بتیان ده‌پهرست ، دینی (نصاری) له‌ دینی بت په‌رستی ئه‌وان باشت‌ر بوو ، زانرا که پوودانی ئه‌م نیشانه‌ پوون و گه‌وره‌یه‌ له‌به‌ر خاتری دراوسی‌کانی (کعبه) نه‌بوو ، به‌لکو له‌به‌ر خاتری ڕیزوو پیروزی (بیت) خۆی بوو ، یان له‌به‌ر خاتری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو که‌له‌و سائه‌دا له‌ته‌نیشتی (بیت) دا له‌دایک بوو ، یان له‌به‌ر خاتری هه‌موویان بووه ، هه‌رکامی‌کیان بووبی‌ت ، به‌لگه‌ بووه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمد (ﷺ) .

۲- (القاسمی) ده‌لیت : (القاشانی) ووتویه‌تی : چیرۆکی (اصحاب الفیل) به‌ناوبانگه‌و له‌نزیک‌ی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ڕوویداوه ، یه‌کی‌که له‌نیشانه‌کانی ده‌سه‌لات و قودره‌تی خوا ، هه‌روه‌ها شوینه‌واریکیش بوو له‌خه‌شم و توپه‌یی خوای گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی که جوړنه‌تیان کرد ڕیزی مالی خوا بشکینن .

هه‌روه‌ها ووتی : له‌م سه‌رده‌مه‌ نوێ یه‌شدا نمونه‌ی ئه‌وه‌ پویدا ، که ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ مشک ده‌ستیان به‌سه‌ر شاری (ابیورد) دا گرت و گشت کشتوکال و سه‌وزایی یه‌کیان فه‌وتاند و ، وه‌ک زه‌وی یه‌کی پوتیان لیک‌کرده‌وه ، هه‌موو به‌روبوومه‌که‌ی فه‌وتا ، که له‌ گوێ پووباره‌کاندا داره‌فه‌وتاوه‌کانیان به‌کارده‌هینا بۆ په‌رینه‌وه ، وه‌ک به‌له‌م سواری ده‌بوون .

۱ / (الجواب الصحيح) (۴ / ۱۲۲) به‌کورتی .

۲ / (محاسن التأویل) (۱۷ / ۲۶۲) به‌ده‌ستکاری یه‌وه .

- ١- تيسير المنان في قصص القرآن . // جمع وترتيب احمد فريد
- ٢- صحيح قصص الانبياء : ابن كثير // بتحقيق : عبد السلام الهلالي
- ٣- الاعلام و المواقع في القرآن الكريم . // الدكتور : ايوب درباس موسى الكلي
- ٤- مع قصص السابقين في القرآن . // الدكتور : صلاح عبدالفتاح الخالدي
- ٥- قراءة جديدة و رؤية في قصص الانبياء . عمرو خالد
- ٦- قصص القرآن ويلية قصص الانبياء //
- للإمام : أبي الفرج عبدالرحمن بن علي بن الجوزي .
الدكتور : عبدالسلام علوش نامادهي كردوه .
- ٧- تهفسيروي خالّ جزمي يه كهه // شيخ محمدي خالّ .
- ٨- صفوة التفاسير // محمد علي الصابوني .
- ٩- قصص القرآن // جمع وترتيب : محمود المصري .
- ١٠- قصص القرآن // عمرو خالد .
- ١١- قصص الانبياء و معهُ سيرة الرسول (ﷺ) // محمد متولي الشعراوي .
- ١٢- قصص القرآن الكريم وسيرة سيد المرسلين // د. محمد منير الجنباز .
- ١٣- تفسير الشعراوي // محمد متولي الشعراوي .
- ١٤- تفسير الكبير // الفخر الرازي .
- ١٥- تهفسيروي ناسان // بورهان محمد امين .
- ١٦- تهفسيروي قورئاني پيرؤز // عثمان عبدالعزيز محمد .
- ١٧- تهفسيروي // مامؤستا زمانكؤي .
- ١٨- تهفسيروي قورئاني پيرؤز // مامؤستا هه ژار موكرياني .
- ١٩- الأمثل في تفسير كتاب الله المنزل // العلاقة : ناصر مكارم الشيرازي .
- ٢٠- فرههنگي شيرين // فاضل نظام الدين .
- ٢١- پوختهي صهحيحي موسليم // ليژنهيهكي پسپؤر .